

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3046

C 331 E

fyrtiofemte årgången

31 december 2002

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I *Meddelanden*

.....

II *Förberedande rättsakter*

Kommissionen

2002/C 331 E/01	Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 2555/2001 om fastställande för år 2002 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs (KOM(2002) 442 slutlig)	1
2002/C 331 E/02	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om gemenskapens samarbete med länderna i Asien och Latinamerika och om ändring av rådets förordning (EG) nr 2258/96 (KOM(2002) 340 slutlig – 2002/0139(COD))	12
2002/C 331 E/03	Förslag till rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 963/2002 om övergångsbestämmelser rörande antidumpnings- och utjämningsåtgärder som antagits enligt kommissionens beslut nr 2277/96/EKSG och nr 1889/98/EKSG samt rörande oavslutade antidumpnings- och antisubventionsundersökningar och oavgjorda klagomål eller ansökningar enligt dessa beslut (KOM(2002) 395 slutlig – 2002/0146(ACC))	20
2002/C 331 E/04	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen samt av förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 när det gäller assistenter till ledamöter av Europaparlamentet (KOM(2002) 405 slutlig – 2001/0137(COD))	23

SV

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
2002/C 331 E/05	Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om ett program för att höja kvaliteten i den högre utbildningen och främja interkulturell förståelse genom samarbete med tredje land (Erasmus World) (2004–2008) (KOM(2002) 401 slutlig – 2002/0165(COD)).....	25
2002/C 331 E/06	Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 2965/94 vad avser budgetmässiga och finansiella bestämmelser för Översättningscentrum för Europeiska unionens organ samt om tillgång till centrumets handlingar (KOM(2002) 406 slutlig – 2002/0167(CNS))	50
2002/C 331 E/07	Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 2667/2000 vad avser budgetmässiga och finansiella bestämmelser för Europeiska byrån för återuppbyggnad samt om tillgång till byråns handlingar (KOM(2002) 406 slutlig – 2002/0168(CNS))	57
2002/C 331 E/08	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EEG) nr 1210/90 vad avser budgetmässiga och finansiella bestämmelser för Europeiska arbetsmiljöbyrån och Europeiska nätverket för miljöinformation och miljöövervakning samt om tillgång till byråns handlingar (KOM(2002) 406 slutlig – 2002/0169(COD)).....	59
2002/C 331 E/09	Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EEG) nr 2309/93 vad avser budgetmässiga och finansiella bestämmelser för Europeiska läkemedelsmyndigheten samt om tillgång till myndighetens handlingar (KOM(2002) 406 slutlig – 2002/0170(CNS))	61
2002/C 331 E/10	Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EEG) nr 1360/90 vad avser budgetmässiga och finansiella bestämmelser för Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen samt om tillgång till stiftelsens handlingar (KOM(2002) 406 slutlig – 2002/0171(CNS))	63
2002/C 331 E/11	Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EEG) nr 1365/75 vad avser budgetmässiga och finansiella bestämmelser för Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor, om tillgång till fondens handlingar samt om upphävande av förordning (EEG) nr 1417/76 (KOM(2002) 406 slutlig – 2002/0172(CNS))	65
2002/C 331 E/12	Förslag till rådets beslut om ändring av beslut (2002/187/RIF) om inrättande av Eurojust för att stärka kampen mot grov brottslighet (KOM(2002) 406 slutlig – 2002/0173(CNS))	67
2002/C 331 E/13	Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 2100/94 vad avser budgetmässiga och finansiella bestämmelser för Gemenskapens växtsortsmyndighet samt om tillgång till myndighetens handlingar (KOM(2002) 406 slutlig – 2002/0174(CNS))	69
2002/C 331 E/14	Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EEG) nr 302/93 vad avser budgetmässiga och finansiella bestämmelser för Europeiskt centrum för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk samt om tillgång till centrumets handlingar (KOM(2002) 406 slutlig – 2002/0175(CNS))	71

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
2002/C 331 E/15	Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1035/97 vad avser budgetmässiga och finansiella bestämmelser för Europeiskt centrum för övervakning av rasism och främlingsfientlighet samt om tillgång till centrumets handlingar (KOM(2002) 406 slutlig – 2002/0176(CNS))	73
2002/C 331 E/16	Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 40/94 vad avser systemen för intern kontroll och revision vid budgetmässiga och finansiella bestämmelser för Byrån för harmonisering inom den inre marknaden samt om tillgång till byråns handlingar (KOM(2002) 406 slutlig – 2002/0177(CNS))	75
2002/C 331 E/17	Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 2062/94 vad avser budgetmässiga och finansiella bestämmelser för Europeiska arbetsmiljöbyrån samt om tillgång till byråns handlingar (KOM(2002) 406 slutlig – 2002/0178(CNS))	77
2002/C 331 E/18	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 178/2002 vad avser budgetmässiga och finansiella bestämmelser för Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet samt om tillgång till myndighetens handlingar (KOM(2002) 406 slutlig – 2002/0179(COD))	79
2002/C 331 E/19	Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EEG) nr 337/75 vad avser budgetmässiga och finansiella bestämmelser för Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning, om tillgång till centrumets handlingar samt om upphävande av förordning (EEG) nr 1416/76 (KOM(2002) 406 slutlig – 2002/0180(CNS))	82
2002/C 331 E/20	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2002 om fastställandet av gemensamma bestämmelser på luftfartsområdet och inrättandet av en europeisk byrå för luftfartssäkerhet (KOM(2002) 406 slutlig – 2002/0181(COD))	85
2002/C 331 E/21	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2002 om inrättande av Europeiska sjösäkerhetsbyrån (KOM(2002) 406 slutlig – 2002/0182(COD))	87
2002/C 331 E/22	Förslag till rådets beslut om undertecknande och ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av 2001 års internationella kakaoavtal (KOM(2002) 438 slutlig – 2002/0190(ACC))	89
2002/C 331 E/23	Förslag till rådets beslut om finansiering av vissa insatser som genomförs av Europol inom ramen för samarbetet mot terrorism (KOM(2002) 439 slutlig – 2002/0196(CNS))	111
2002/C 331 E/24	Förslag till rådets förordning om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tullen på import av vissa rördelar av järn eller stål med ursprung i Malaysia, Republiken Korea, Republiken Slovakien, Republiken Tjeckien och Ryska federationen (KOM(2002) 447 slutlig)	115
2002/C 331 E/25	Förslag till rådets förordning om avlägsnande av hajfenor ombord på fartyg (KOM(2002) 449 slutlig – 2002/0198(CNS))	121

2002/C 331 E/26	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 95/2/EG med avseende på villkoren för användning av livsmedelstillsatsen E 425 konjak (KOM(2002) 451 slutlig – 2002/0201(COD)) ⁽¹⁾	124
2002/C 331 E/27	Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 348/2000 rörande införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa sömlösa rör av järn eller olegerat stål med ursprung i Republiken Kroatien och Ukraina (KOM(2002) 452 slutlig)	126
2002/C 331 E/28	Förslag till rådets förordning om inrättande av ett system för rapportering av statistik över tonfisk, svärdfisk och storögd tonfisk i gemenskapen (KOM(2002) 453 slutlig – 2002/0200(CNS))	128
2002/C 331 E/29	Förslag till rådets beslut om bemyndigande för Republiken Österrike att tillämpa en åtgärd som avviker från artikel 21 i rådets sjätte direktiv (77/388/EEG) angående harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter (KOM(2002) 470 slutlig)	166
2002/C 331 E/30	Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EEG, Euratom) nr 354/83 om öppnandet för allmänheten av Europeiska ekonomiska gemenskapens och Europeiska atomenergigemenskapens historiska arkiv (KOM(2002) 462 slutlig – 2002/0203(CNS))	169
2002/C 331 E/31	Förslag till rådets förordning om ytterligare ändring av rådets förordning (EG) nr 384/96 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (KOM(2002) 467 slutlig – 2002/0204(ACC))	172
2002/C 331 E/32	Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 2505/96 om öppnande och förvaltning av autonoma gemenskapstullkvoter för vissa jordbruks- och industriprodukter (KOM(2002) 469 slutlig)	175
2002/C 331 E/33	Förslag till rådets förordning om finansiellt bidrag från gemenskapen till Internationella fonden för Irland (2003–2004) (KOM(2002) 472 slutlig – 2002/0210(CNS))	177
2002/C 331 E/34	Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1950/97 rörande införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av säckar och påsar av polyeten eller polypropen med ursprung i bl.a. Indien (KOM(2002) 461 slutlig)	181
2002/C 331 E/35	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2000/13/EG när det gäller uppgifter om ingredienser i livsmedel (KOM(2002) 464 slutlig – 2001/0199(COD)) ⁽¹⁾	188
2002/C 331 E/36	Förslag till rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 1098/98 om att införa särskilda tillfälliga åtgärder för humle (KOM(2002) 493 slutlig)	194
2002/C 331 E/37	Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1268/1999 om gemenskapsstöd för föranslutningsåtgärder för jordbruket och landsbygdens utveckling i kandidatländerna i Central- och Östeuropa under föranslutningsperioden (KOM(2002) 519 slutlig – 2002/0227(CNS))	195

2002/C 331 E/38	Förslag till rådets beslut om bemyndigande för Förbundsrepubliken Tyskland och Republiken Frankrike att tillämpa en åtgärd som avviker från artikel 3 i rådets direktiv 77/388/EEG rörande harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter (KOM(2002) 491 slutlig)	197
2002/C 331 E/39	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om harmonisering av medlemsstaternas lagar och andra författningar om konsumentkrediter (KOM(2002) 443 slutlig – 2002/0222(COD))	200
2002/C 331 E/40	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillnärmning av åtgärder för att trygga oljeförsörjningen (KOM(2002) 488 slutlig – 2002/0219(COD)) ⁽¹⁾	249
2002/C 331 E/41	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om åtgärder för att garantera en trygg naturgasförsörjning (KOM(2002) 488 slutlig – 2002/0220(COD)) ⁽¹⁾	262
2002/C 331 E/42	Förslag till rådets direktiv om upphävande av rådets direktiv 68/414/EEG och 98/93/EG om en skyldighet för medlemsstaterna i EEG att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter, och rådets direktiv 73/238/EEG om åtgärder för att dämpa verkningarna av svårigheter vid försörjningen med råolja eller petroleumprodukter (KOM(2002) 488 slutlig – 2002/0221(CNS)) ⁽¹⁾	279
2002/C 331 E/43	Förslag till rådets beslut om upphävande av rådets beslut 68/416/EEG om ingående och tillämpning av särskilda avtal mellan regeringar om medlemsstaternas skyldighet att hålla minimilager av råolja eller petroleumprodukter, och rådets beslut 77/706/EEG om ett gemenskapsmål för minskning av förbrukningen av primära energikällor i händelse av svårigheter med försörjning av råolja och petroleumprodukter (KOM(2002) 488 slutlig) ⁽¹⁾	280
2002/C 331 E/44	Förslag till rådets beslut om undertecknande och ingående av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Turkiet om prekursorer och kemiska ämnen som ofta används vid olaglig framställning av narkotika eller psykotropa ämnen (KOM(2002) 500 slutlig – 2002/0223(ACC))	281
2002/C 331 E/45	Förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 91/68/EEG vad beträffar skärpta kontroller av förflyttningar av får och getter (KOM(2002) 504 slutlig – 2002/0218(CNS)) ⁽¹⁾	287
2002/C 331 E/46	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om främjande av biodrivmedel (KOM(2002) 508 slutlig – 2001/0265(COD)) ⁽¹⁾	291
2002/C 331 E/47	Förslag till rådets beslut om ingående av ett avtal genom skriftväxling om ändring av bilagorna till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Nya Zeeland om sanitära åtgärder vad avser handeln med levande djur och animaliska produkter (KOM(2002) 503 slutlig – 2002/0224(ACC))	301

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

2002/C 331 E/48	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om spårbarhet för och märkning av genetiskt modifierade organismer och spårbarhet för livsmedel och foderprodukter som är framställda av genetiskt modifierade organismer och om ändring av direktiv 2001/18/EG (KOM(2002) 515 slutlig – 2001/0180(COD)).....	308
2002/C 331 E/49	Förslag till rådets beslut om slutande av ett avtal i form av skriftväxling med Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland på Isle of Man's vägnar om att utvidga det lagliga skydd av databaser som föreskrivs i kapitel III i direktiv 96/9/EG (KOM(2002) 506 slutlig).....	313
2002/C 331 E/50	Förslag till rådets beslut om de ståndpunkter som gemenskapen skall anta beträffande vissa förslag som har lämnats in till det 12:e mötet i konferensen för de parter som undertecknat Konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter (CITES) i Santiago, Chile, den 3–15 november 2002 (KOM(2002) 516 slutlig – 2002/0225(ACC)).....	319
2002/C 331 E/51	Förslag till rådets förordning om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond (KOM(2002) 514 slutlig – 2002/0228(CNS)).....	347
2002/C 331 E/52	Förslag till rådets beslut om ingående av avtal genom skriftväxling om den provisoriska tillämpningen av protokollet om fastställande, för perioden 3 augusti 2002–2 augusti 2004, av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Republiken Angolas regering om fiske utanför Angola (KOM(2002) 492 slutlig).....	352

II

(Förberedande rättsakter)

KOMMISSIONEN

Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 2555/2001 om fastställande för år 2002 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs

(2002/C 331 E/01)

KOM(2002) 442 slutlig

(Framlagt av kommissionen den 1 augusti 2002)

MOTIVERING

I rådets förordning (EG) nr 2555/2001 fastställs för 2002 fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs. Ändringar av förordningen är erforderliga som en följd av nyligen fattade beslut i internationella organ, nya vetenskapliga rekommendationer och ett utslag i EG-domstolen:

1. I förordningen fastställs olika bevarande- och efterlevnadsåtgärder som skall tillämpas inom NAFO:s regleringsområde (Northwest Atlantic Fisheries Organisation, Nordvästatlantiska Fiskerierorganisationen). Gemenskapen är avtalslutande part i NAFO och skall genomföra åtgärder som beslutas av organisationen. Vid ett särskilt möte i februari 2002 fattade NAFO beslut om följande åtgärder:
 - a) att införa utökad maskstorlek i nät som används vid fiske av rocka; maskstorleken skall vara 280 mm i lyftet (från den 1 juli 2002),
 - b) att införa ett rapporteringssystem för fångster av räka i NAFO-område 3L,
 - c) att utsträcka perioden som är stängd för räkfiske i vissa angivna områden i NAFO-område 3M från och med den 1 juni till och med den 30 december 2002,
 - d) att utöka maximiantalet dagar för räkfiske i vissa angivna områden i NAFO-område 3M,
 - e) att utöka totala tillåtna fångstmängden av liten hälleflundra i NAFO-område 3LMNO.
2. Samråd mellan kommissionen, på Sveriges vägnar, och Ryska federationen om fisket under 2002 avslutades den 14 februari 2002. Slutsatserna från dessa samråd, som rör utbyte av fiskemöjligheter i form av kvoter och licenser, bör nu införlivas med gemenskapslagstiftningen så att fiskarna kan göra bruk av de ny fiskemöjligheterna.
3. I fiskeriöverläggningar mellan EU och Norge om regleringen av fisket i Skagerack och Kattegatt för 2002 kom parterna överens om att: "Med hänsyn till de speciella förhållandena som omger de vetenskapliga rekommendationerna för spätta för 2002 har parterna kommit överens om att begära att ICES gör en ny prövning av sin rekommendation för beståndet för 2002 när officiell statistik över fångsterna av spätta för 2001 blir tillgängliga". ICES drar i sin rekommendation för rödspätta i Skagerack och Kattegatt slutsatsen att "data för 2001 tyder på en 32-procentig höjning av beståndsprognosen för 2002 i förhållande till den som presenterades 2001, vilket skulle betyda att totala tillåtna fångstmängden (TAC) för 2002 skulle kunna ökas utan signifikant ytterligare risk för beståndet". Totala tillåtna fångstmängden har ändrats i överensstämmelse med detta. Vad Skagerack beträffar har Norge gått med på den ökade totala tillåtna fångstmängden.
4. En överenskommelse har uppnåtts mellan Europeiska gemenskapen och Norge som innebär att 15 000 ton tobis i gemenskapens vatten i ICES-delområde IIa och i Nordsjön har förts över till Norge och 1 500 ton rödspätta i samma område har förts över från Norge till gemenskapen.
5. Rådet och kommissionen kom vid rådets möte i december 2001 överens om att begära ytterligare vetenskapliga rekommendationer från ICES och STECF vad beträffar beståndet av sjötunga i ICES-delområde VIIIa och b och lämpligt avpassade fångster för 2002. Varken ICES eller STECF fann någon anledning att ändra den tidigare ICES-rekommendationen.

När kommissionen förra året utarbetade förslag till TAC och kvoter för återhämtningsbestånd valde den totala tillåtna fångstmängder som var lika stora som landningar som enligt ICES skulle ge en 30-procentig ökning av SSB (spawning biomass, lekbeståndets biomassa) för torsk och tunga och en 15-procentig ökning för kummel. Om det skulle innebära en minskning av totala tillåtna fångstmängden med mera än 50 % sattes den föreslagna totala tillåtna fångstmängden till 50 % av det som gällde för 2001. Den föreslagna totala tillåtna fångstmängden sattes emellertid aldrig på en sådan nivå att den skulle ge en fiskedödighet som var högre än Fpa (fishing mortality precautionary approach, försiktighetsprincipen för fiskedödighet).

I överensstämmelse med ICES rekommendation och med tillämpning av samma regler som de som användes förra året blir TAC 2 710 ton för tunga i ICES-delområde VIIIa och b för hela 2002 (Fpa-regeln).

6. ICES har i en ny vetenskaplig rekommendation för förvaltningen av sill i ICES-delområde VII g, h, j och k rekommenderat att fiskedödigheten för 2002 skall vara 0,35 eller lägre vilket motsvarar fångster på mindre än 11 000 ton för hela året. Totala tillåtna fångstmängden har ändrats i överensstämmelse med detta.
7. EG-domstolen har i mål C-61/96 fällt utslaget att om Portugal tilläts fiska en del av sin kvot för ansjovis från ICES-områdena IX, X, CECAF 34.1.1 i den tidigare nämnda zonen i ICES-område VIII skulle detta störa den relativa stabiliteten i område VIII. Överföringen måste därför upphöra.
8. Under det årliga mötet i ICCAT den 12–19 november 2001, fastställdes för första gången tabeller som utvisade underutnyttjande och överutnyttjande av ICCAT:s avtalsslutande parter av de fiskemöjligheter som överenskommit i ICCAT. I det här sammanhanget fattade ICCAT ett beslut som visade att under 2000 hade Europeiska unionen underutnyttjat sin kvot med 1 696 ton för tonfisk i Sydatlanten och med 2 ton för svärdfisk i Sydatlanten och överutnyttjat sin kvot för svärdfisk i Nordatlanten med 147,5 ton. För att ta hänsyn till de justeringar i gemenskapskvoterna som ICCAT fastställt och till Europeiska gemenskapens underutnyttjande och överutnyttjande som resultat av underfiskning av tonfisk och svärdfisk i Sydatlanten och vissa medlemsstaters överfiskning under år 2000 av fiskemöjligheterna för svärdfisk i Nordatlanten som ICCAT fastställt, är det nödvändigt att underutnyttjande och överutnyttjande fördelas på basis av medlemsstaternas respektive bidrag till underutnyttjandet och överutnyttjandet utan att ändra fördelningsnyckeln som fastställts enligt artikel 3.1 i förordning (EG) nr 2555/2001 om årlig tilldelning av totala tillåtna fångstmängder.
9. Vid det extra möte som Internationella kommissionen för bevarande av tonfisk i Atlanten (ICCAT) höll i november 2000 rekommenderades det att kvoter skulle införas för vit marlin och blå marlin i Atlanten. Rekommendationen trädde i kraft den 26 juni 2001. Gemenskapen skall som avtalsslutande part genomföra dessa.
10. Enligt artikel 10.1 i förordning (EG) nr 973/2001 skall antalet fiskefartyg som fiskar med långfenad tonfisk som målart fastställas på basis av det genomsnittliga antalet fiskefartyg som fiskade långfenad tonfisk under perioden 1993–1995. Totala antalet är 1 253 fördelade bland medlemsstaterna enligt följande: Irland 25, Spanien 751, Frankrike 155, Förenade kungariket 12 och Portugal 310. Det totala antalet får inte överskridas.

Enligt artikel 10.4 i förordning (EG) nr 973/2001 skall det totala antalet fartyg, som fastställs enligt artikel 10.1, fördelas mellan medlemsstaterna. Antalet fartyg som avser att delta i fisket efter långfenad tonfisk under 2002, är, som det anmälts av medlemsstaterna till kommissionen, större än 1 253. Enligt en deklARATION som Spanien, Frankrike och Irland gjorde när förordningen antogs kommer Spanien och Frankrike att avstå från upp till 25 fartyg till Irlands fördel om det bedöms nödvändigt för tillämpningen av artikel 10.4. Minskningen kommer att göras i proportion till det antal fartyg som fastställs enligt artikel 10.1. Det betyder att Spanien måste minska antalet fartyg med 21 till 730 och Frankrike med 4 till 151, och Irland kommer att öka antalet fartyg från 25 till 50.

11. I förordningen fastställs olika bevarande- och efterlevnadsåtgärder som skall tillämpas i Östersjöfisket. Dessa åtgärder rekommenderas av International Baltic Sea Fishery Commission (IBSFC, Internationella fiskerikommissionen för Östersjön). Gemenskapen skall som avtalslutande part genomföra dessa. Vid ett extra möte i mars 2001 rekommenderade IBSFC ökad redskapsselektivitet i torskfiske med trål. En specifikation om garntjocklek för 130-millimeterstrålen bör införas i bilaga V till förordningen.

Rådet föreslås anta detta förslag så snart som möjligt för att ge möjlighet för yrkesfiskarna att planera sin verksamhet för den här fiskesäsongen.

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3760/92 av den 20 december 1992 om ett gemenskapssystem för fiske och vattenbruk ⁽¹⁾, särskilt artikel 8.4 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) I februari 2002 fattade NAFO (Northwest Atlantic Fisheries Organisation, Nordvästatlantiska fiskeriorganisationen) beslut om ett antal ändringar av sina bevarande- och efterlevnadsåtgärder rörande maskstorleken vid fiske efter rocka, krav på rapportering av fångster vid räkfiske i område 3L, förlängning av den period som är stängd för räkfiske i vissa angivna områden i område 3M, förändring av maximala antalet fiskedagar för räka i område 3M och totala tillåtna fångstmängder (TAC) för liten hälleflundra.
- (2) Enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 3 i fiskerivtalet av den 11 december 1992 mellan regeringen för Konungariket Sverige och regeringen för Ryska federationen, har kommissionen på Konungariket Sveriges vägnar haft överläggningar med Ryska federationen om de två ländernas respektive fiskerättigheter för 2002.
- (3) Enligt senaste vetenskapliga rön och enligt överenskommelse med Norge kan totala tillåtna fångstmängden (TAC) för rödspätta ökas för 2002 i ICES-delområde IIIa ⁽²⁾ (Kattegatt och Skagerack).

⁽¹⁾ EGT L 389, 31.12.1999, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1181/98 (EGT L 164, 9.6.1998, s. 1).

⁽²⁾ ICES: International Council for the Exploration of the Sea (Internationella rådet för havsforskning).

(4) En överenskommelse har uppnåtts mellan Europeiska gemenskapen och Norge som innebär att 15 000 ton tobis i gemenskapens vatten i ICES-delområde IIa och i Nordsjön har förts över till Norge och att 1 500 ton rödspätta i samma område har förts över från Norge till gemenskapen.

(5) Enligt senaste vetenskapliga rön bör totala tillåtna fångstmängden för tunga i ICES-delområdena VIIIa och b minskas. Totala tillåtna fångstmängden för sill i ICES-delområdena VIIg, h, j och k bör för hela 2002 sättas så att den tar hänsyn till nya vetenskapliga rekommendationer från ICES.

(6) Enlig utslag i EG-domstolen av den 18 april 2002 i mål C-61/96, bör fotnot 2 om ansjovis i zon IX och X, CEEFAC 34.1.1 utgå.

(7) Under det årliga mötet i ICCAT den 12–19 november 2001, fastställdes för första gången tabeller som utvisade underutnyttjande och överutnyttjande av ICCAT:s avtalslutande parter av de fiskemöjligheter som överenskommit i ICCAT. I det här sammanhanget fattade ICCAT ett beslut som visade att under 2000 hade Europeiska unionen underutnyttjat sin kvot med 1 696 ton för tonfisk i Sydatlanten och med 2 ton för svärdfisk i Sydatlanten och överutnyttjat sin kvot för svärdfisk i Nordatlanten med 147,5 ton.

(8) För att ta hänsyn till de justeringar i gemenskapskvoterna som ICCAT fastställt och till Europeiska gemenskapens underutnyttjande och överutnyttjande som resultat av underfiskning av tonfisk och svärdfisk i Sydatlanten och vissa medlemsstaters överfiskning under 2000 av fiskemöjligheterna för svärdfisk i Nordatlanten som ICCAT fastställt, är det nödvändigt att underutnyttjande och överutnyttjande fördelas på basis av medlemsstaternas respektive bidrag till underutnyttjandet och överutnyttjandet utan att ändra fördelningsnyckeln som fastställs enligt artikel 3.1 i förordning (EG) nr 2555/2001 om årlig tilldelning av totala tillåtna fångstmängder.

- (9) Enligt artikel 10.1 i förordning (EG) nr 973/2001 av den 14 maj 2001 om tekniska bestämmelser för bevarande av vissa fiskbestånd av långvandrande arter⁽¹⁾ skall antalet fiskefartyg som fiskar med långfenad tonfisk som målart fastställas på basis av det genomsnittliga antalet fiskefartyg som fiskade den här arten under perioden 1993–1995. Det antalet fiskefartyg skall fördelas mellan medlemsstaterna.
- (10) Internationella kommissionen för bevarande av tonfisk i Atlanten (ICCAT) rekommenderade vid sitt extra möte i november 2000 att kvoter skulle införas för vit marlin och blå marlin i Atlanten.
- (11) International Baltic Sea Fishery Commission (IBSCF, Internationella fiskerikommissionen för Östersjön) rekommenderade i mars 2001 tekniska bevarandeåtgärder för torskfiske med trål. Därför måste en ändring göras i punkt 3 i bilaga V till förordning (EG) nr 2555/2001 av den 18 december 2001 om fastställande för år 2002 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs⁽²⁾.
- (12) Förordning (EG) nr 2555/2001 bör ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 2555/2001 ändras på följande sätt:

1. Första stycket i artikel 17.1 skall ersättas med följande:

”Det är förbjudet att bedriva riktat fiske efter de arter som avses i bilaga IX med trålar som i någon sektion har nätmaskor som är mindre än 130 mm. Maskstorleken kan minskas till en minsta storlek av 60 mm för riktat fiske efter nordlig stjärtfenad bläckfisk (*Illex illecebrosus*). För riktat fiske efter rocka (*Rajidae*) skall maskstorleken ökas till minst 280 mm i lyftet från och med den 1 juli 2002.”

2. I artikel 18 skall följande läggas till som punkt 5:

”5. Medlemsstaterna skall dagligen till kommissionen rapportera de kvantiteter av nordhavsräka (*Pandalus borealis*) som fångas i område 3L i NAFO-regleringsområdet av fartyg som för en medlemsstats flagg och är registrerade i gemenskapen.”

3. Bilaga IA skall ändras enligt bilaga I till den här förordningen.
4. Bilaga IB skall ändras enligt bilaga II till den här förordningen.
5. Bilaga ID skall ändras enligt bilaga III till den här förordningen.
6. Bilaga IE skall ändras enligt bilaga IV till den här förordningen.
7. Bilaga IF skall ändras enligt bilaga V till den här förordningen.
8. I bilaga V skall punkt 3 ersättas med följande:

”3. Genom undantag från bestämmelserna i bilaga IV till rådets förordning (EG) nr 88/98 skall minsta maskstorlek för fiske efter torsk med trål, snurrevad och liknande nät vara 130 mm. Den största garntjockleken skall vara 6 mm om enkelt garn används och 4 mm om dubbelt garn används. Den nämnda maskstorleken och garntjockleken skall tillämpas för alla lyft och förlängningsstycken som finns ombord på ett fiskefartyg och är fäst vid eller kan fästas vid bogserat nät.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 137, 19.5.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 347, 31.12.2001, s. 1.

BILAGA I

Bilaga IA till förordning (EG) nr 2555/2001 skall ändras enligt följande:

1. Uppgifterna om arten skarpsill i zon "IIIbcd (gemenskapens vatten)" skall ersättas med följande:

"Art:	Skarpsill <i>Sprattus sprattus</i>	Zon: IIIbcd (gemenskapens vatten)
Danmark	33 705	(1) Räknas av från Estlands andel av IBSFC:s TAC. (2) Räknas av från Lettlands andel av IBSFC:s TAC. (3) Högst 5 % i vikt av sill/strömning tillåts som bifångst. (4) Räknas av från Litauens andel av IBSFC:s TAC. (5) Att fiskas i den svenska zonen av gemenskapens vatten, och bifångster av andra arter skall räknas av mot den här kvoten.
Tyskland	21 353	
Finland	17 644	
Sverige	76 158	
EG	148 860	
Estland	0 ⁽¹⁾	
Lettland	8 000 ⁽²⁾ ⁽³⁾	
Litauen	4 000 ⁽⁴⁾	
Ryska federationen	1 000 ⁽⁵⁾	
TAC	380 000	

Särskilda villkor:

Inom gränserna för ovan nämnda kvoter får högst de nedan angivna mängderna fiskas i de specificerade zonerna:

	Estniska vatten	Lettiska vatten	Litauiska vatten
EG	0	8 000	4 000"

2. Följande uppgifter skall läggas till:

"Art:	Skarpsill <i>Sprattus sprattus</i>	Zon: IIIcd (Ryska federationens vatten)
Sverige	1 000	
EG	1 000	
TAC	380 000"	

BILAGA II

I bilaga 1B till förordning (EG) nr 2555/2001 skall uppgifterna om arten tobis i zon "IIa, Nordsjön", om arten rödspätta i zonerna "Skagerack" och "Kattegatt" och zon "IIa (gemenskapens vatten), Nordsjön" ersättas med följande:

Art:	Tobis <i>Ammodytidae</i>	Zon: IIa ⁽¹⁾ , Nordsjön ⁽¹⁾
Danmark	799 388	⁽¹⁾ Gemenskapens vatten utom vattnen inom 6 nautiska mil från Förenade kungarikets baslinjer på Shetland, Fair Isle och Foula. ⁽²⁾ Utom Danmark, Finland, Spanien, Portugal och Förenade kungariket. ⁽³⁾ Den här kvoten består av en blandning av tobisfisk, vitlinglyra och blåvitling. Högst 500 ton vitlinglyra får fångas i VIa norr om 56°30'N. ⁽⁴⁾ Den här kvoten består av tobisfisk och vitlinglyra, högst 2 000 ton skarpsill och oundvikliga bifångster av blåvitling. Skarpsill och högst 6 000 ton vitlinglyra får fångas i VIa norr om 56°30'N. Sådana fångster av vitlinglyra skall ske på villkor att kommissionen på begäran får uppgifter om kvantitet och sammansättning av eventuella bifångster.
Förenade kungariket	17 473	
Alla medlemsstater	31 139 ⁽²⁾	
EG	848 000	
Norge	50 000 ⁽³⁾	
Färöarna	20 000 ⁽⁴⁾	
TAC	918 000	
Art:	Rödspätta <i>Pleuronectes platessa</i>	Zon: Skagerack
Belgien	50	⁽¹⁾ Total tillåten fångstmängd överenskommen inom ramen för samråd mellan Europeiska gemenskapen och Norge om fiske i Skagerack och Kattegatt för 2002. Parternas andelar av TAC är: EG: 8 279 ton, Norge: 169 ton.
Danmark	6 578	
Tyskland	34	
Nederländerna	1 265	
Sverige	352	
EG	8 279	
TAC	8 448 ⁽¹⁾	
Art:	Rödspätta <i>Pleuronectes platessa</i>	Zon: Kattegatt
Danmark	1 880	
Tyskland	21	
Sverige	211	
EG	2 112	
TAC	2 112	

Art: Rödspätta <i>Pleuronectes platessa</i>	Zon: IIa (gemenskapens vatten), Nordsjön
Belgien	(1) Får bara fångas i IV (gemenskapens vatten). Fångster som tas inom den här kvoten skall räknas av från Norges andel av TAC. (2) Total tillåten fångstmängd överenskommen inom ramen för samråd om fiske mellan Europeiska gemenskapen och Norge för 2002. Parternas andelar av TAC är, efter utbyte: EG: 74 610 ton, Norge: 2 390 ton.
Danmark	
Tyskland	
Frankrike	
Nederländerna	
Förenade kungariket	
EG	
Norge	
TAC	

Särskilda villkor:

Inom gränserna för ovan nämnda kvoter får högst de nedan angivna mängderna fiskas i de specificerade zonerna:

	Norska vatten
EG	31 500*

BILAGA III

I bilaga 1D till förordning (EG) nr 2555/2001 skall uppgifterna om arten sill i zon "VIIg,h,j,k", arten ansjovis i zon "IX, X, CECAF 34.1.1 (gemenskapens vatten)" och arten tunga i zon "VIIIa,b" ersättas med följande:

Art:	Sill <i>Clupea harengus</i>	Zon: VIIg,h,j,k ⁽¹⁾
Tyskland	122	⁽¹⁾ ICES-område VIIg,h,j,k utökas med området jämte Keltiska sjön, vilket avgränsas av: — latitud 52°30'N i norr, — latitud 52°00'N i söder, — Irlands kust i väster, — Förenade kungarikets kust i öster.
Frankrike	679	
Irland	9 506	
Nederländerna	679	
Förenade kungariket	14	
EG	11 000	
TAC	11 000	
Art:	Ansjovis <i>Engraulis encrasicolus</i>	Zon: IX, X, CECAF 34.1.1 (gemenskapens vatten)
Spanien	3 826 ⁽¹⁾	⁽¹⁾ Får endast fiskas i vatten som faller under respektive medlemsstats överhöghet eller jurisdiktion eller i internationella vatten inom berörd zon.
Portugal	4 174 ⁽¹⁾	
EG	8 000	
TAC	8 000	
Art:	Tunga <i>Solea solea</i>	Zon: VIIIab
Belgien	34 ⁽¹⁾	⁽¹⁾ Får endast fiskas i vatten som faller under Frankrikes överhöghet eller jurisdiktion eller i internationella vatten inom berörd zon. ⁽²⁾ Får endast fiskas i vatten som faller under Spaniens överhöghet eller jurisdiktion eller i internationella vatten inom berörd zon.
Spanien	6 ⁽²⁾	
Frankrike	2 484 ⁽¹⁾	
Nederländerna	186 ⁽¹⁾	
EG	2 710	
TAC	2 710	

BILAGA IV

I bilaga IE till förordning (EG) nr 2555/2001 skall uppgifterna om arten nordhavsräka i zon "NAFO 3M" och arten liten hälleflundra i zon "NAFO 3LMNO" ersättas med följande:

"Art": Nordhavsräka <i>Pandalus borealis</i>	Zon: NAFO 3M ⁽¹⁾																																																			
TAC (2)	<p>(1) Fartyg får också fiska från detta bestånd i område 3L inom en fyrhörning som begränsas av följande koordinater:</p> <table border="1" data-bbox="798 548 1244 716"> <thead> <tr> <th>Punkt nr</th> <th>Latitud</th> <th>Longitud</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>1</td> <td>47°20'0</td> <td>46°40'0</td> </tr> <tr> <td>2</td> <td>47°20'0</td> <td>46°30'0</td> </tr> <tr> <td>3</td> <td>46°00'0</td> <td>46°30'0</td> </tr> <tr> <td>4</td> <td>46°00'0</td> <td>46°40'0</td> </tr> </tbody> </table> <p>När fartyg bedriver fiske i denna fyrhörning skall de, vare sig de korsar den linje som avskiljer NAFO-område 3L och 3M eller inte, rapportera enligt punkt 1.3 i bilagan till förordning (EEG) nr 189/92 (EGT L 21, 30.1.1992, s. 4).</p> <p>Desutom skall fiske efter räka vara förbjuden från och med den 1 maj till och med 31 december 2002 inom det område som avgränsas av följande koordinater:</p> <table border="1" data-bbox="798 963 1244 1220"> <thead> <tr> <th>Punkt nr</th> <th>Latitud N</th> <th>Longitud V</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>1</td> <td>47°55'0</td> <td>45°00'0</td> </tr> <tr> <td>2</td> <td>47°30'0</td> <td>44°15'0</td> </tr> <tr> <td>3</td> <td>46°55'0</td> <td>44°15'0</td> </tr> <tr> <td>4</td> <td>46°35'0</td> <td>44°30'0</td> </tr> <tr> <td>5</td> <td>46°35'0</td> <td>45°40'0</td> </tr> <tr> <td>6</td> <td>47°30'0</td> <td>45°40'0</td> </tr> <tr> <td>7</td> <td>47°55'0</td> <td>45°00'0</td> </tr> </tbody> </table> <p>(2) Ej tillämpligt. Fisket förvaltas genom begränsningar i fiskeansträngningen. De berörda medlemsstaterna skall utfärda särskilt fisketillstånd för fartyg som bedriver detta fiske och skall underrätta kommissionen om dessa tillstånd innan fartygen börjar fiska i enlighet med förordning nr (EG) 1627/94. Genom undantag från artikel 8 i den förordningen skall tillstånd endast vara giltiga om kommissionen inte har gjort invändningar inom fem arbetsdagar efter det att anmälan mottogs.</p> <p>Det högsta antalet tillåtna fartyg och tillåten fisketid skall vara som följer:</p> <table border="1" data-bbox="798 1590 1244 1747"> <thead> <tr> <th>Medlemsstat</th> <th>Högsta antal fartyg</th> <th>Högsta antal fiskedagar</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Danmark</td> <td>2</td> <td>131</td> </tr> <tr> <td>Spanien</td> <td>10</td> <td>257</td> </tr> <tr> <td>Portugal</td> <td>1</td> <td>69</td> </tr> </tbody> </table> <p>Varje medlemsstat skall inom 25 dagar efter den kalendermånad då fångsterna tas månatligen till kommissionen rapportera antalet fiskedagar i område 3M och i det område som definieras i fotnot ⁽¹⁾ ovan.</p>	Punkt nr	Latitud	Longitud	1	47°20'0	46°40'0	2	47°20'0	46°30'0	3	46°00'0	46°30'0	4	46°00'0	46°40'0	Punkt nr	Latitud N	Longitud V	1	47°55'0	45°00'0	2	47°30'0	44°15'0	3	46°55'0	44°15'0	4	46°35'0	44°30'0	5	46°35'0	45°40'0	6	47°30'0	45°40'0	7	47°55'0	45°00'0	Medlemsstat	Högsta antal fartyg	Högsta antal fiskedagar	Danmark	2	131	Spanien	10	257	Portugal	1	69
Punkt nr	Latitud	Longitud																																																		
1	47°20'0	46°40'0																																																		
2	47°20'0	46°30'0																																																		
3	46°00'0	46°30'0																																																		
4	46°00'0	46°40'0																																																		
Punkt nr	Latitud N	Longitud V																																																		
1	47°55'0	45°00'0																																																		
2	47°30'0	44°15'0																																																		
3	46°55'0	44°15'0																																																		
4	46°35'0	44°30'0																																																		
5	46°35'0	45°40'0																																																		
6	47°30'0	45°40'0																																																		
7	47°55'0	45°00'0																																																		
Medlemsstat	Högsta antal fartyg	Högsta antal fiskedagar																																																		
Danmark	2	131																																																		
Spanien	10	257																																																		
Portugal	1	69																																																		

Art:	Liten hälleflundra <i>Reinhardtius hippoglossoides</i>	Zon: NAFO 3LMNO
Tyskland	896	
Spanien	12 060	
Portugal	5 090	
EG	18 046	
TAC	32 604"	

BILAGA V

Bilaga IF till förordning (EG) nr 2555/2001 skall ändras enligt följande:

1. Uppgifterna om arten tonfisk i zon "Atlanten öster om longitud 45° V, och Medelhavet", om arten svärdfisk i zonerna "Atlanten norr om latitud 5° N" och "Atlanten söder om latitud 5° N" och arten långfenad tonfisk i zonen "Atlanten norr om latitud 5° N" ersätts med följande:

Art:	Tonfisk <i>Thunnus thynnus</i>	Zon: Atlanten, öster om longitud 45° V, och Medelhavet
Grekland	395,5	(1) Utom Grekland, Spanien, Italien och Portugal, och bara som bifångst.
Spanien	6 497	
Frankrike	6 461	
Italien	6 105	
Portugal	803,5	
Alla medlemsstater	60 (1)	
EG	20 286	
TAC	29 500	

Art:	Svärdfisk <i>Xiphias gladius</i>	Zon: Atlanten, norr om latitud 5° N
Spanien	4 087,5	(1) Utom Spanien och Portugal, och bara som bifångst.
Portugal	763	
Alla medlemsstater	75 (1)	
EG	4 925,5	
TAC	10 200	

Art:	Svärdfisk <i>Xiphias gladius</i>	Zon: Atlanten, söder om latitud 5° N
Spanien	5 850	
Portugal	385	
EG	6 235	
TAC	14 620	

Art:	Långfenad tonfisk <i>Germo alalunga</i>	Zon: Atlanten, norr om latitud 5° N														
Irland	3 158 ⁽¹⁾ ⁽³⁾	⁽¹⁾ All användning av drivnät, drivgarn, förankrade drivnät, grimmnät eller insnärjningsgarn, oavsett slag, är förbjuden. ⁽²⁾ Antalet fiskefartyg från gemenskapen som har långfenad tonfisk som målart fastställs till 1 253 fartyg i enlighet med artikel 10.1 i förordning (EG) nr 973/2001. ⁽³⁾ Fördelningen mellan medlemsstaterna av högsta antalet fartyg under en medlemsstas flagg vilka har rätt att fiska med långfenad tonfisk som målart i enlighet med artikel 10.4 i förordning (EG) nr 973/2001:														
Spanien	17 801 ⁽¹⁾ ⁽³⁾															
Frankrike	5 599 ⁽¹⁾ ⁽³⁾															
Förenade kungariket	201 ⁽¹⁾ ⁽³⁾															
Portugal	1 953 ⁽¹⁾ ⁽³⁾															
EG	28 712 ⁽¹⁾ ⁽²⁾															
TAC	34 500															
		<table border="1"> <thead> <tr> <th>Medlemsstat</th> <th>Högsta antal fartyg</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Irland</td> <td>50</td> </tr> <tr> <td>Spanien</td> <td>730</td> </tr> <tr> <td>Frankrike</td> <td>151</td> </tr> <tr> <td>Förenade kungariket</td> <td>12</td> </tr> <tr> <td>Portugal</td> <td>310</td> </tr> <tr> <td>EG</td> <td>1 253</td> </tr> </tbody> </table>	Medlemsstat	Högsta antal fartyg	Irland	50	Spanien	730	Frankrike	151	Förenade kungariket	12	Portugal	310	EG	1 253
Medlemsstat	Högsta antal fartyg															
Irland	50															
Spanien	730															
Frankrike	151															
Förenade kungariket	12															
Portugal	310															
EG	1 253															

2. Följande uppgifter om arterna blå marlin och vit marlin i zon "Atlanten" skall föras in:

Art:	Blå marlin <i>Makaira nigricans</i>	Zon: Atlanten
EG	106,5	
TAC	Ej tillämpligt	
Art:	Vit marlin <i>Tetrapturus alba</i>	Zon: Atlanten
EG	46,53	
TAC	Ej tillämpligt	

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om gemenskapens samarbete med länderna i Asien och Latinamerika och om ändring av rådets förordning (EG) nr 2258/96

(2002/C 331 E/02)

KOM(2002) 340 slutlig — 2002/0139(COD)

(Framlagt av kommissionen den 2 juli 2002)

MOTIVERING

1. Inledning

Syftet med detta förslag är att tillhandahålla en ny rättslig ram för gemenskapens samarbete med länderna i Latinamerika och Asien. Den nya förordningen kommer att ersätta förordning (EEG) nr 443/92, som antogs den 25 februari 1992.

Avsikten med den föreslagna förordningen är inte att ge politiska eller strategiska riktlinjer beträffande de regioner som omfattas av samarbetet utan snarare att fastställa enkla och tydliga regler och förfaranden så att programplaneringen av samarbetet mellan gemenskapen och partnerländerna kan ske och beslut fattas på ett effektivt sätt.

Eftersom reglerna är desamma för båda regionerna, har kommissionen beslutat att lägga fram ett förslag till en enda förordning.

2. Målsättningarna för gemenskapens samarbete

Målsättningarna för samarbetet beskrivs i allmänna ordalag för att insatser skall kunna göras på alla samarbetsområden som omfattas av de avtal som ingåtts mellan gemenskapen och partnerländerna och enligt de riktlinjer för politik och samarbete som antas i relevanta sammanhang.

Närmare angivelser om vilka sektorer och samarbetsåtgärder som berörs kommer att utformas under programplaneringens gång med hänsyn till särdragen och behoven hos varje enskilt partnerland eller varje enskild partnerregion. De val som kommer att ske skall inte föregripas genom den föreslagna förordningen. Den bör vara tillräckligt flexibel för att prioriteringarna skall kunna tillgodose när de uppstår.

Rent allmänt måste det vid genomförandet av det samarbete och det bistånd som den föreslagna förordningen omfattar tas hänsyn till de mål för biståndspolitik som anges i artikel 177 i fördraget och som vidareutvecklas i rådets (biståndsfrågor) slutsatser och i rådets och kommissionens gemensamma förklaring av den 10 november 2000, i vilka i sin tur de utvecklingsmål för det nya årtusendet som antogs vid FN:s generalförsamlings 55:e session återspeglas. I gemenskapens samarbete och bistånd kommer stöd även att ges till de prioriteringar som fastställs i avtalen mellan Europeiska gemenskapen och mottagarländerna, i kommissionens meddelande om Asien av den 4 september 2001 och i slutsatserna från toppmötet mellan EU och länderna i Latinamerika i Madrid den 17 maj 2002, vilka utgör de övergripande strategiska ramarna för förbindelserna med Asien och med Latinamerika.

Bland de allmänna målsättningarna för biståndet anges därför i den föreslagna förordningen i synnerhet hållbar utveckling, fattigdomsminskning, integrering av partnerländerna i världsekonomin, handel och investeringar, regional integrering och ett stärkande av banden mellan partnerregionerna och Europeiska unionen. Vidare är modernisering och förbättring av den institutionella kapaciteten inbegripen som en grundprincip i samarbetet. Detta kommer att bidra till att i synnerhet de demokratiska principerna, rättsstatsprincipen och de mänskliga rättigheterna främjas och att bekämpningen av terrorism, narkotikahandel och organiserad brottslighet skärps.

3. Programplanering

Kommissionen anser att en förstärkning av den fleråriga programplaneringen, så att den återspeglar EU:s politiska målsättningar och prioriteringar, är ett centralt mål när det gäller reformen av förvaltningen av biståndet till tredjeland.

Principerna för programplaneringen fastställs klart och tydligt i förslaget till förordning. De vägledande fleråriga programmen kommer att fastställas med utgångspunkt från ett strategisk dokument och dessa program innebär i sin tur att årliga handlingsplaner kan utarbetas. Dessa principer gäller generellt med undantag för särskilda fall.

Genom att ett noggrant och sammanhängande system för programplanering inrättas kommer biståndet att bli mera effektivt, gemenskapsarbetet att sammanlänkas bättre med de reformprogram som omfattar mål på kort och medellång sikt och stödet bli ett komplement till bistånd från andra givare.

4. Kommittéförfarande

I enlighet med de kriterier som fastställs i rådets beslut 1999/468/EG kommer den kommitté som anges i detta förslag till förordning att fungera enligt det förvaltningsförfarande som anges i artikel 4 i det beslutet.

Genom att programplaneringen förbättras och det fastställs en strategi kommer medlemsstaterna att inom ramen för förvaltningskommittén kunna yttra sig över prioriteringarna och de strategiska riktlinjerna för samarbetet.

I riktlinjerna för reformen av biståndet till tredjeland rekommenderas det att kommittéernas bidrag snarare bör koncentreras till programplaneringsfasen än på enskilda projekt. Det är under programplaneringsfasen som avgörande frågor av politisk och strategisk art måste behandlas.

Frågor som rör det strategiska dokumentet, de fleråriga programmen och de årliga handlingsplanerna kommer således att hänskjutas till kommittén för yttrande.

Detta förslag överensstämmer med de bestämmelser som rådet antog i denna fråga enligt Meda- och Cards-förordningarna.

Det nya förenklade förfarandet för hur landstrategidokumentet, de fleråriga vägledande programmen och de årliga handlingsplanerna skall antas förväntas leda till att det totala antalet finansieringsbeslut som godkänns av kommittén och antas av kommissionen avsevärt minskar.

5. Tillträde till offentlig upphandling

När det gäller deltagande i offentligt anbuds förfarande föreskrivs det i den föreslagna förordningen att biståndet skall frigöras på regional nivå i enlighet med kommissionens beslut av den 11 april 2001 och med kommissionens uttalande vid mötet i OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd (Development Assistance Committee, DAC) den 25–26 april 2001. Det föreskrivs också att kandidatländerna skall delta.

Genom särskilda bestämmelser får andra länder delta, vilket skall avgöras från fall till fall, i synnerhet när det gäller samfinansiering och regionalt samarbete i Asien.

I enlighet med det tidigare nämnda uttalandet av kommissionen den 25 april 2001 ges dessutom andra länder från fall till fall tillstånd att delta i upphandlingen av varor och tjänster som rör bekämpningen av överförbara sjukdomar, såsom aids, tuberkulos och malaria.

När det gäller frigörandet av bistånd till de mindre utvecklade länderna föreskrivs det i den föreslagna förordningen att biståndet skall frigöras för de kategorier och inom de gränser som avses i rekommendationen från DAC.

Detta överensstämmer med det åtagande som kommissionen har gjort i avsikt att undersöka hur rekommendationerna från DAC skulle kunna genomföras och med målsättningen att göra biståndet mera effektivt genom ökad konkurrens. Inom ramen för biståndet till de mindre utvecklade länderna kommer dessutom möjligheten för aktörer i vissa länder i Centralasien, vilka för närvarande erhåller gemenskapsbistånd enligt Tacis-programmet, att delta i offentlig upphandling att bidra till att stärka det regionala samarbetet. Frigörandet av bistånd bygger givetvis på principen om ömsesidighet.

6. Återuppbyggnad och återanpassning; hjälp till befolkningsgrupper som tvingats lämna sin hembygd

Med sikte på att förenkla och minska antalet rättsliga grunder omfattar den föreslagna förordningen verksamhet för stöd till befolkningsgrupper som tvingats lämna sin hembygd. Genom förordningen införs också möjlighet att finansiera åtgärder för återanpassning. Detta gör att de olika aspekterna i samband med övergången mellan nödhjälp, återanpassning och utveckling kan behandlas på ett mera sammanhängande sätt.

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 179.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) Gemenskapen har sedan 1992 fört en politik för finansiellt, tekniskt och ekonomiskt samarbete med länderna i Asien och Latinamerika inom ramen för rådets förordning (EEG) nr 443/92 av den 25 februari 1992 om finansiellt och tekniskt bistånd till och ekonomiskt samarbete med utvecklingsländerna i Asien och Latinamerika⁽¹⁾. Gemenskapen bör fortsätta att föra och att förstärka denna politik.
- (2) I avtalen mellan gemenskapen och länderna och regionerna i Asien och Latinamerika fastställs för varje land och underregion vilka områden samarbetet omfattar.
- (3) Stats- och regeringscheferna i Europeiska unionens medlemsstater och i länderna i Latinamerika och Västindien antog vid sitt möte i Rio de Janeiro i juni 1999 en handlingsplan för samarbete på en lång rad områden med sikte på att utveckla ett strategiskt partnerskap. De uppdaterade och befäste denna handlingsplan vid deras andra toppmöte, som ägde rum i Madrid den 17 maj 2002.
- (4) I kommissionens meddelande "Europa och Asien: en strategisk ram för förbättrade partnerskap"⁽²⁾ anges en övergripande ram för förbindelserna med Asien. Det viktigaste

målet är att förstärka EU:s politiska och ekonomiska närvaro i Asien och höja denna till en nivå som bättre motsvarar den växande roll ett utvidgat EU har i världen. Rådet gav i slutsatser som antogs den 27 december 2001 meddelandet sitt fulla stöd.

- (5) Vid FN:s generalförsamlings 55:e session nådde Europeiska unionens stats- och regeringschefer samt kommissionen enighet och antog Förenta nationernas millennie-deklaration i vilken utvecklingsmålen för det nya årtusendet fastställs. I sin strävan att uppnå dessa mål kommer gemenskapen att vägledas av de principer och mål för den utvecklingspolitik som rådet och kommissionen fastställde i sin gemensamma förklaring av den 10 november 2000.
- (6) Medlemmarna i Världshandelsorganisationen (WTO) åtog sig vid den fjärde ministerkonferensen i Doha att integrera handeln i utvecklingsstrategierna och att tillhandahålla handelsrelaterat tekniskt och kapacitetsuppbyggande bistånd för att hjälpa utvecklingsländerna att delta i nya handelsförhandlingar och vid genomförandet av resultaten av dessa.
- (7) I enlighet med rådets resolution av den 18 maj 2000 om ekonomiska reformer och strukturanpassning i utvecklingsländerna planerar kommissionen att stödja utarbetandet och genomförandet av en ny generation ekonomiska reformer i länderna i Asien och Latinamerika. Därigenom kommer den att se till att det sker en lämplig samordning med andra givare, särskilt medlemsstaterna och Bretton Woods-institutionerna.
- (8) Utan att det påverkar de beslut som kommer att fattas under programplaneringen är det nödvändigt att definiera de allmänna målen för gemenskapssamarbetet så att de verksamheter inom alla de sektorer som omfattas av de avtal som ingåtts med partnerländerna kan genomföras och att de prioriteringar som fastställs i Europeiska unionens strategiska riktlinjer beträffande Latinamerika och Asien kan fortsätta att följas.

⁽¹⁾ EGT L 52, 27.2.1992, s. 1.

⁽²⁾ KOM(2001) 469 slutlig.

- (9) För att förenkla och rationalisera reglerna om samarbete bör denna förordning inbegripa både åtgärder som rör återanpassning och återuppbyggnad och de som rör stöd till befolkningsgrupper som tvingats lämna sin hembygd. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2130/2001 av den 29 oktober 2001 om åtgärder inom området för stöd till befolkningsgrupper som tvingats lämna sin hembygd i utvecklingsländerna i Asien och Latinamerika ⁽¹⁾ bör därför upphöra att gälla, och rådets förordning (EG) nr 2258/96 av den 22 november 1996 om återanpassnings- och återuppbyggnadsprojekt till förmån för utvecklingsländer ⁽²⁾ bör ändras i enlighet med detta.
- (10) Gemenskapens samarbete bör styras av en strategisk ram och av en årlig och en flerårig programplanering såsom det anges i kommissionens meddelande av den 16 maj 2000 "Reform av förvaltningen av biståndet till tredjeland" och som det hänvisas till i rådets slutsatser av den 10 november 2000. Detta kommer att placera gemenskapssamarbetet i ett sammanhang på medellång sikt och göra det möjligt att se till att det kompletterar och förblir förenligt med medlemsstaternas samarbete.
- (11) I syfte att främja de ekonomiska förbindelserna inom de båda regionerna, och i överensstämmelse med rekommendationen av den 26 april 2001 från OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd (Development Assistance Committee, DAC) beträffande frigörandet av officiellt utvecklingsstöd till de minst utvecklade länderna och med den bifogade förklaringen från kommissionen, bör bestämmelser införas om tillträde till deltagande i anbudsinfordringar och upphandling på regional nivå för partnerländer i Asien och Latinamerika, med beaktande av innehållet i den ovan nämnda förklaringen på området för varor och tjänster som är av väsentlig betydelse för bekämpningen av hiv/aids, tuberkulos och malaria. Dessutom är deltagande i anbudsinfordringar och upphandling för gemenskapens samarbete med de minst utvecklade länder som omfattas av denna förordning helt och hållet öppet för de kategorier som anges i den rekommendationen.
- (12) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽³⁾.
- (13) I denna förordning fastställs en finansieringsram för perioden 2003–2006, vilken under det årliga budgetförfarandet skall utgöra den särskilda referensen för budgetmyndigheten enligt punkt 33 i det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet ⁽⁴⁾.
- (14) Skyddet av gemenskapens finansiella intressen och bekämpningen av bedrägerier och oegentligheter ingår som en integrerad del i denna förordning. Särskilt bör kommissionen i avtal och kontrakt som sluts enligt denna förordning bemyndigas att genomföra de åtgärder som föreskrivs i rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter ⁽⁵⁾.
- (15) Med hänsyn till att det genom denna förordning fastställs en ny samarbetsram bör förordning (EEG) nr 443/92 upphöra att gälla. För att undvika avbrott i gemenskapens åtgärder är det samtidigt viktigt att det införs bestämmelser om övergångsåtgärder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE, MÅL OCH GRUNDLÄGGANDE PRINCIPER

Artikel 1

I denna förordning fastställs en ram för genomförandet av en gemenskapspolitik för samarbete genom finansiering av projekt och program, nedan kallad "gemenskapssamarbetet", med de länder i Asien och Latinamerika, nedan kallade "partnerländerna i Asien" och "partnerländerna i Latinamerika", som anges i bilaga I.

Artikel 2

1. Gemenskapssamarbetet enligt denna förordning skall bedrivas med de övergripande målen att stärka förbindelserna mellan gemenskapen och dess partnerländer i Asien och Latinamerika, minska fattigdomen och främja en hållbar utveckling samt att bidra till välbefinnande, säkerhet och stabilitet.

2. Utan att det påverkar berättigandet till stöd inom de sektorer som omfattas av de avtal som ingåtts med partnerländerna skall gemenskapssamarbetet ha särskilt följande syften:

a) Att främja en hållbar ekonomisk och social utveckling i partnerländerna och en smidig och gradvis integrering av dessa i världsekonomin.

⁽¹⁾ EGT L 287, 31.10.2001, s. 3.

⁽²⁾ EGT L 306, 28.11.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁴⁾ EGT L 172, 18.6.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 292, 15.11.1996, s. 2.

- b) Att stärka de institutionella och lagstiftningsmässiga ramarna särskilt med sikte på att stödja de demokratiska principerna, rättsstatsprincipen och respekten och skyddet av de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.
- c) Att främja samarbetet i fråga om ekonomi och handel, stärka investeringsförbindelserna och stödja integreringen av länderna i Asien och Latinamerika i det multilaterala handelssystemet och genomförandet av WTO-avtalen.
- d) Att stödja kampen mot den organiserade brottsligheten, penningtvätt, terrorism, narkotika, illegal migration och människohandel samt åtgärder för att bygga upp förtroende och förebygga konflikter.
- e) Att främja den regionala integreringen och det regionala samarbetet i Asien och Latinamerika och stödja utvecklingen av närmare förbindelser mellan partnerländerna i Asien och Latinamerika och Europeiska unionen så att ett utbyte kan ske till ömsesidig nytta för parterna, särskilt mellan ekonomiska och sociala enheter och enheter som är verksamma inom områdena kultur, undervisning, teknik och vetenskap.
- f) Att stödja återanpassning, återuppbyggnad och bistånd till befolkningsgrupper som har tvingats lämna sin hembygd, varvid särskild uppmärksamhet skall ägnas övergången mellan katastrofbistånd och utvecklingsbistånd.

3. Gemenskapssamarbetet skall i möjligaste mån följa ett sektorsövergripande tillvägagångssätt. I detta sammanhang skall det stödda politiken inom olika sektorer och ekonomiska reformprogram med hjälp av de instrument som är bäst lämpade, däribland budgetstöd, som skall tillhandahållas under sträng kontroll och på strikta villkor. Om en sådan politik och sådana program ännu inte finns får budgetstöd, under sträng kontroll och på strikta villkor, undantagsvis lämnas för specifika och klart angivna åtgärder.

Artikel 3

Respekt för de demokratiska principerna och rättsstatsprincipen samt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna skall utgöra väsentliga inslag för tillämpningen av denna förordning. Bristande respekt för dessa principer kan leda till att lämpliga åtgärder vidtas.

KAPITEL II

FÖRFARANDET FÖR GENOMFÖRANDET AV SAMARBETSÅTGÄRDerna

Artikel 4

1. Som en allmän regel skall ramen för programplaneringen och fastställandet av åtgärder inom gemenskapssamarbetet enligt denna förordning bestå av följande:

- Strategidokument.
- Fleråriga vägledande program.

c) Årliga handlingsplaner.

2. Strategidokument för partnerländerna i Asien och Latinamerika, regionerna eller underregionerna skall fastställas för en period av fem till sju år.

I dessa skall de långsiktiga målen för samarbetet definieras och de strategiska prioriteringarna och de specifika åtgärdsområdena fastställas. Dokumenten skall ses över om omständigheterna så kräver.

Ett särskilt treårigt strategidokument som omfattar hela Asien och Latinamerika skall utarbetas för kriser som rör människor som tvingats lämna sin hembygd.

3. Treåriga vägledande program skall med utgångspunkt från strategidokumentet utarbetas för varje land, region eller underregion som kan komma i fråga för gemenskapssamarbetet.

Programmen skall innehålla en beskrivning av prioriteringarna inom och mellan sektorer, särskilda mål och förväntade resultat.

Vägledande belopp skall anges (övergripande och för varje prioriterad sektor) och det skall fastställas kriterier för hur det berörda programmet skall finansieras.

De prioriteringar som har fastställts och överenskommit med de berörda partnerländerna i Asien och Latinamerika skall återspeglas i programmen. Programmen skall vid behov uppdateras.

4. Årliga handlingsplaner som grundar sig på de fleråriga vägledande programmen skall utarbetas för varje land, region eller underregion som kan komma i fråga för gemenskapssamarbetet.

I dessa program skall målsättningarna, insatsområdena och den budget som ställs till förfogande anges så detaljerat som möjligt för varje verksamhetsår.

De skall innehålla en förteckning över de samarbetsprojekt som skall finansieras av gemenskapen. De skall ange det maximala beloppet för gemenskapens ekonomiska bidrag för vart och ett av projekten och programmen.

5. I vissa situationer får särskilda samarbetsåtgärder som inte omfattas av årliga handlingsplaner godkännas.

Artikel 5

1. Gemenskapsfinansieringen skall ske i form av gåvobistånd.

2. Gemenskapsfinansieringen får användas för att täcka särskilt utgifter för förberedelse, genomförande, övervakning, kontroll och utvärdering av projekt och program och för information om samarbetsåtgärder.

3. Gemenskapsfinansieringen får användas för samfinansiering, som bör eftersträvas när det är möjligt, särskilt när detta kan leda till annan finansiering som bidrar till de mål som anges i artikel 2.

4. Gemenskapsfinansieringen får inte användas för att betala skatter, tullar eller avgifter.

5. Gemenskapsfinansieringen får omfatta investeringskostnader, däribland förvärv av fast egendom, om detta behövs för det direkta genomförandet av åtgärden och förutsatt att äganderätten, så snart som åtgärden avslutats, överförs till mottagarens lokala samarbetspartner eller åtgärdens slutliga förmånstagare.

Artikel 6

1. Kommissionen skall genomföra gemenskapssamarbetet enligt gällande budgetförfaranden och andra gällande förfaranden, särskilt de som föreskrivs i budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

2. När kommissionen fattar finansieringsbeslut enligt den här förordningen skall hänsyn tas till de principer om sund ekonomisk förvaltning som anges i budgetförordningen.

Artikel 7

Det finansiella referensbeloppet för genomförandet av gemenskapssamarbetet enligt denna förordning under perioden 2003–2006 skall vara 2 523 miljoner euro för samarbetet med Asien och 1 270 miljoner euro för samarbetet med Latinamerika.

De årliga anslagen skall godkännas av budgetmyndigheten inom ramen för budgetplanen.

Artikel 8

Utöver nationella och federala regeringar kan regionala och internationella organisationer (däribland organ inom Förenta nationerna), icke-statliga organisationer, nationella provinsiella och lokala förvaltningar och organ, gemenskapsbaserade organisationer och offentliga eller privata institut och aktörer vara berättigade till ekonomiskt stöd enligt denna förordning.

Artikel 9

1. Deltagande i anbudsinfordringar och upphandling skall vara öppet på lika villkor för alla fysiska och juridiska personer i medlemsstaterna, kandidatländerna för anslutning till Europeiska unionen och, för samarbetsåtgärder i deras respektive regioner, i partnerländerna i Asien och Latinamerika.

2. Kommissionen kan från fall till fall utvidga deltagande till att omfatta fysiska och juridiska personer i andra utvecklingsländer och, när det gäller program som främjar regionalt samarbete och regional integrering i Asien, de asiatiska länder och territorier som förtecknas i bilaga II.

3. När det gäller samfinansiering får kommissionen, från fall till fall, tillåta fysiska och juridiska personer i de andra finansieringsländerna att delta i anbudsinfordringar och upphandling, förutsatt att ömsesidighet medges.

4. Kommissionen får också, från fall till fall, ge fysiska och juridiska personer i andra länder tillträde till dess upphandling av sådana tjänster och hälsovårdsprodukter som är väsentliga för bekämpningen av överförbara sjukdomar såsom hiv/aids, tuberkulos och malaria.

5. Dessutom skall fysiska och juridiska personer i alla tredjeländer vara berättigade att delta i anbudsinfordringar och upphandlingar beträffande projekt och program till förmån för de länder som förtecknas i bilaga I och som klassificeras såsom de minst utvecklade länderna i OECD/DAC:s förteckning över biståndsmottagare på följande områden: stöd till program som rör en eller flera sektorer, stöd till investeringsprojekt, import- och råvarustöd, avtal om kommersiella tjänster och stöd till icke-statliga organisationer. I sådana fall skall företag från tredjeländer tillåtas att delta endast om ömsesidighet medges.

Denna bestämmelse skall endast gälla verksamhet till ett värde som överstiger 700 000 särskilda dragningsrätter (SDR), eller, när det gäller investeringsrelaterat tekniskt samarbete, 130 000 SDR. Fristående tekniskt samarbete och livsmedelsbistånd skall inte omfattas av denna bestämmelse.

Artikel 10

Alla avtal eller kontrakt som ingås enligt denna förordning skall uttryckligen innehålla bestämmelser om övervakning och finansiell kontroll från kommissionens sida, däribland Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF), och om revisioner av revisionsrätten, vid behov på platsen. Kommissionen skall i avtalen ges rätt att genomföra kontroller och inspektioner på platsen i enlighet med förordning (Euratom, EG) nr 2185/96.

KAPITEL III

BESLUTSPROCESSEN

Artikel 11

1. De strategidokument, fleråriga vägledande program och årliga handlingsplaner som anges i artikel 4 skall antas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 12.2. Beslut om årliga handlingsplaner skall betraktas som finansieringsbeslut för de projekt och program som anges i dessa årliga handlingsplaner.

Ändringar av de beslut som avses i första stycket skall antas i enlighet med samma förfarande, utom i de fall där ändringarna inte överstiger 20 % av det totala belopp som anslagits till den årliga handlingsplanen eller inte väsentligt ändrar karaktären på de projekt eller program som ingår i den årliga handlingsplanen. I det fallet kommer ändringarna att antas av kommissionen, som skall underrätta den kommitté som inrättas genom artikel 12.1.

2. Finansieringsbeslut rörande projekt och program som inte omfattas av årliga handlingsplaner och som uppgår till minst 5 miljoner euro skall antas separat i enlighet med det förfarande som anges i artikel 12.2.

Ändringar av dessa beslut skall antas i enlighet med samma förfarande, utom i de fall där ändringarna inte överstiger 20 % av det belopp som anslagits för projekten och programmen eller inte väsentligt ändrar projekten eller programmen i fråga. I det senare fallet kommer ändringarna att antas av kommissionen, som skall underrätta den kommitté som inrättas genom artikel 12.1.

Finansieringsbeslut som underskrider 5 miljoner euro, samt ändringar av dessa, skall antas av kommissionen, som skall underrätta den kommitté som inrättas genom artikel 12.1.

Artikel 12

1. Kommission skall biträdas av en kommitté, nedan kallad "ALA-kommittén", som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara 30 dagar.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

4. Kommittén får behandla varje annan fråga som gäller den här förordningen och som dess ordförande förelägger den, oavsett om det sker på begäran av en företrädare för en medlemsstat eller ej, och särskilt alla frågor som rör programplaneringen eller det allmänna genomförandet eller samfinansiering.

KAPITEL IV

SAMORDNING, RAPPORTER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 13

1. I en strävan att göra gemenskapssamarbetet sammanhållet, mera effektivt och mera kompletterande skall medlemsstaterna och kommissionen ofta och regelbundet utbyta information, även på platsen, om de åtgärder de avser att genomföra. De skall hålla varandra informerade om sina programstrategier, prioriterade sektorer och utvärderingar samt om det pågående och det framtida samarbetet.

2. Kommissionen får tillsammans med medlemsstaterna ta sådana initiativ som krävs för att se till att samordning och

samarbete med internationella finansiella institut, FN-organ och andra givare sker på ett ändamålsenligt sätt.

3. Nödvändiga åtgärder skall vidtas för att gemenskapskaraktären hos de samarbetsåtgärder som genomförs enligt denna förordning skall komma till uttryck.

Artikel 14

Kommissionen skall varje år i sin årliga rapport till Europaparlamentet och rådet om gemenskapens yttre bistånd lämna information om de åtgärder som finansierats enligt denna förordning.

Artikel 15

Kommissionen skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa en effektiv och fortlöpande kontroll av genomförandet av åtgärder för gemenskapssamarbetet enligt denna förordning.

Vart femte år skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en utvärderingsrapport jämte förslag om denna förordnings framtid och, vid behov, förslag till ändringar i den.

Artikel 16

1. Förordningarna (EEG) nr 443/92 och (EG) nr 2130/01 skall upphöra att gälla.

2. I artikel 1.2 i förordning (EG) 2258/96 skall orden "länderna i Latinamerika och Asien" utgå.

3. Utan att inverka på punkterna 1 och 2 skall förordningarna (EEG) nr 443/92, (EG) nr 2130/2001 och (EG) nr 2258/96 fortsätta att tillämpas för projekt och program för vilka de förfaranden som föregår kommissionens finansieringsbeslut har inletts, men ännu inte slutförts, när denna förordning träder i kraft.

4. Strategidokument, fleråriga vägledande program, årliga handlingsplaner och projekt som antas av kommissionen enligt förordning (EEG) nr 443/92 efter ett positivt yttrande av den kommitté som inrättats genom artikel 15 i den förordningen skall anses ha antagits i enlighet med denna förordning.

Artikel 17

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

BILAGA I

Afghanistan	Argentina
Bahrain	Bolivia
Bangladesh	Brasilien
Bhutan	Chile
Burma/Myanmar	Colombia
Filippinerna	Costa Rica
Indien	Ecuador
Indonesien	El Salvador
Iran	Guatemala
Irak	Honduras
Kambodja	Kuba
Kina	Mexiko
Laos	Nicaragua
Malaysia	Panama
Maldiverna	Paraguay
Mongoliet	Peru
Nepal	Uruguay
Nordkorea	Venezuela
Oman	
Pakistan	
Saudiarabien	
Sri Lanka	
Thailand	
Vietnam	
Yemen	
Östtimor	

BILAGA II

Brunei Darussalam
Förenade Arabemiraten
Hongkong
Japan
Kuwait
Macao
Qatar
Singapore
Sydkorea
Taiwan

Förslag till rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 963/2002 om övergångsbestämmelser rörande antidumpnings- och utjämningsåtgärder som antagits enligt kommissionens beslut nr 2277/96/EKSG och nr 1889/98/EKSG samt rörande oavslutade antidumpnings- och antisubventionsundersökningar och oavgjorda klagomål eller ansökningar enligt dessa beslut

(2002/C 331 E/03)

KOM(2002) 395 slutlig — 2002/0146(ACC)

(Framlagt av kommissionen den 11 juli 2002)

MOTIVERING

Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen (EKSG-fördraget) löper ut den 23 juli 2002. Därefter kommer de produkter som fram till dess omfattas av EKSG-fördraget i stället att omfattas av EG-fördraget.

Kommissionen har antagit två grundbeslut, nämligen kommissionens beslut nr 2277/96/EKSG och 1889/98/EKSG, i vilka reglerna för antidumpnings- och antisubventionsundersökningar och antidumpnings- och utjämningsåtgärder rörande EKSG-produkter anges.

Ett antal åtgärder som antagits i enlighet med dessa båda beslut kommer ännu att vara i kraft den 23 juli och det kan även finnas ett antal ärenden rörande klagomål eller ansökningar som fortfarande är oavgjorda och undersökningar som ännu inte avslutats.

Rådets förordning nr 963/2002 av den 3 juni 2002 ⁽¹⁾ har till syfte att klargöra den rättsliga situationen rörande sådana åtgärder, klagomål eller undersökningar genom att uttryckligen ange att de efter den 23 juli 2002 kommer att omfattas av bestämmelserna i rådets grundförordningar rörande skydd mot dumpad och subventionerad import (rådets förordningar (EG) nr 384/96 och nr 2026/97), vilka antagits i enlighet med artikel 133 i EG-fördraget.

I tabellerna i bilagan till ovan nämnda förordning anges alla de antidumpnings- och utjämningsåtgärder som var i kraft den 16 april 2002 då kommissionen godkände förslaget.

Syftet med det bifogade förslaget är att uppdatera dessa tabeller så att utvecklingen efter den 16 april 2002 beaktas och att därmed ge en aktuell och korrekt bild av läget.

⁽¹⁾ EGT L 149, 7.6.2002.

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen (nedan kallat "EKSG-fördraget") löper ut den 23 juli 2002.
- (2) Produkter som för närvarande omfattas av EKSG-fördraget kommer från och med den 24 juli 2002 att omfattas av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.
- (3) I rådets förordning (EG) nr 963/2002 ⁽²⁾ fastställs övergångsbestämmelser rörande antidumpnings- och utjämningsåtgärder som antagits enligt kommissionens beslut nr 2277/96/EKSG och nr 1889/98/EKSG. I bilagorna till förordningen anges alla de antidumpnings- och utjämningsåtgärder som var i kraft den 16 april 2002, det datum då kommissionen godkände förslaget.

⁽¹⁾ KOM(2002) 395 slutlig.

⁽²⁾ EGT L 149, 7.6.2002.

- (4) Sedan dess har det antagits ändringar avseende vissa av dessa åtgärder. De nämnda bilagorna bör följaktligen aktualiseras. Det är därför lämpligt med en ändringsförordning i vilken bilagorna till rådets förordning (EG) nr 963/2002 uppdateras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Rådets förordning (EG) nr 963/2002 ändras på följande sätt:

1. I tabellen i bilaga I skall det avsnitt som gäller valsade platta produkter av järn eller olegerat stål (varmvalsade i ringar eller rullar) med ursprung i Indien ersättas med följande:

Produkt	Beslut	KN-nr (Taric-nummer)	Ursprung	Tillverkare (Taric-tilläggsnummer)	Storlek på tullen		
Valsade platta produkter av järn eller olegerat stål (varmvalsade ringar eller rullar)	Kommissionens beslut nr 283/2000/EKSG, 4.2.2000, (EGT L 31, 5.2.2000) (rättat genom beslut nr 2009/2000/EKSG 22.9.2000) (EGT L 240, 23.9.2000), senast ändrat genom kommissionens beslut nr 841/2002/EKSG, 21.5.2002, (EGT L 134, 22.5.2002) och kommissionens beslut nr 1043/2002/EKSG, 14.6.2002, (EGT L 157, 15.6.2002)	7208 10 00	Indien	Tata Iron & Steel Company Ltd. (A078)	0		
		7208 25 00		Essar Steel Ltd. (A083/A076)	Åtagande/1,5 %		
		7208 26 00			Åtagande/11,5 %		
		7208 27 00			Steel Authority of India Ltd. (A084/A077)	Åtagande/18,1 %	
		7208 36 00				Jindal Vijayanagar Steel Ltd. (A270)	Åtagande/14 %
		7208 37 10					Ispat Industries Ltd. (A204)
		7208 37 90			Alla andra företag (A999)		
		7208 38 10					
		7208 38 90					
		7208 39 10					
7208 39 90							

2. I tabellen i bilaga I skall det avsnitt som gäller varmvalsade platta produkter av olegerat stål (kvatrolplåtar) med ursprung i Rumänien ersättas med följande:

Produkt	Beslut	KN-nr (Taric-nummer)	Ursprung	Tillverkare (Taric-tilläggsnummer)	Storlek på tullen
Varmvalsade platta produkter av olegerat stål (kvatrolplåtar)	Kommissionens beslut nr 1758/2000/EKSG, 9.8.2000, (EGT L 202, 10.8.2000), senast ändrat genom kommissionens beslut nr 979/2002/EKSG, 3.6.2002, (EGT L 150, 8.6.2002)	ex 7208 51 30	Rumänien	Sidex SA (069)	5,7 %
		(7208 51 30 10)		Alla andra företag (A999)	11,5 %
ex 7208 51 50					
(7208 51 50 10)					
ex 7208 51 91					
(7208 51 91 10)					
ex 7208 51 99					
(7208 51 99 10)					
ex 7208 52 91					
(7208 52 91 10)					

3. I tabellen i bilaga II skall det avsnitt som gäller valsade platta produkter av järn eller olegerat stål (varmvalsade i ringar eller rullar) med ursprung i Indien ersättas med följande:

Produkt	Beslut	KN-nr (Taric-nummer)	Ursprung	Tillverkare (Taric-tilläggsnummer)	Storlek på tullen		
Valsade platta produkter av järn eller olegerat stål (varmvalsade ringar eller rullar)	Kommissionens beslut nr 284/2000/EKSG, 4.2.2000, (EGT L 31, 5.2.2000), rättat genom kommissionens beslut nr 2071/2000/EKSG, 29.9.2000, (EGT L 246, 30.9.2000), senast ändrat genom kommissionens beslut nr 842/2002/EKSG, 21.5.2002, (EGT L 134, 22.5.2002) och kommissionens beslut nr 1043/2002/EKSG, 14.6.2002, (EGT L 157, 15.6.2002)	7208 10 00	Indien	Essar Steel Ltd. (A083/A076)	Åtagande/4,9 %		
		7208 25 00		The Steel Authority of India Ltd. (A084/A077)	Åtagande/12,3 %		
		7208 26 00			Tata Iron & Steel Company Ltd. (A075/A078)	Åtagande/6,2 %	
		7208 27 00				Ispat Industries Ltd. (A204)	Åtagande/9,8 %
		7208 36 00					Jindal Vijayanagar Steel Ltd. (A270)
		7208 37 10			Alla andra företag (A999)		
		7208 37 90					
		7208 38 10					
		7208 38 90					
		7208 39 10					
7208 39 90							

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 24 juli 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen samt av förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 när det gäller assistenter till ledamöter av Europaparlamentet

(2002/C 331 E/04)

KOM(2002) 405 slutlig — 2001/0137(COD)

(Framlagt av kommissionen den 16 juli 2002 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

1. Bakgrund

För att öka rättssäkerheten för assistenter till ledamöter av Europaparlamentet när det gäller social trygghet och för att på ett enklare sätt och utan tvekydighet kunna fastställa vilken lagstiftning som är tillämplig på denna särskilda typ av arbetstagare, som är anställda av parlamentsledamöterna för att bistå dem i deras uppdrag som parlamentsledamot, har kommissionen funnit det lämpligt att föreslå att förordning (EEG) nr 1408/71 och förordning (EEG) nr 574/72 skall ändras. Dessa förordningar samordnar medlemsstaternas sociala trygghetssystem för att undvika nackdelar till följd av olikheterna mellan medlemsstaternas system som kan uppstå när en person flyttar inom gemenskapen. I samordningsreglerna fastställs bland annat vilken medlemsstats lagstiftning om social trygghet som är tillämplig.

Kommissionen lade fram sitt förslag den 25 juni 2001 ⁽¹⁾. De föreslagna ändringarna syftar till att ge assistenterna möjlighet att, i likhet med medlemmar av EU-institutionernas hjälppersonal, utöva rätten att välja vilket socialförsäkringssystem de skall omfattas av.

Vid sitt plenarmöte den 11 juni 2002 antog Europaparlamentet ett betänkande som innehåller fem ändringar av kommissionens förslag.

2. Parlamentets ändringsförslag

Kommissionen godtar att införa ändring nr 3 i dess helhet i sitt ändringsförslag. Genom denna ändring föreslår Europaparlamentet att en hänvisning till möjligheten att assistenten kan arbeta för flera parlamentsledamöter skall läggas till i skäl nr 4 i kommissionens förslag. Kommissionen godtar detta ändringsförslag eftersom det på ett bra sätt klargör vilken personkategori som förslaget gäller, utan att det föreslagna systemet behöver ändras.

Däremot godtar inte kommissionen övriga ändringsförslag, dvs. ändringar nr 1, 2, 4 och 5.

I ändring nr 1 föreslås att orden "assistants parlementaires européens" i titeln och texten i den franska versionen skall ersättas med orden "assistants des membres parlementaires européens". Kommissionen avslår detta ändringsförslag som är överflödigt eftersom den definition som ges i kommissionens förslag (se artikel 1.1) hänvisar till en "person anställd av en eller flera ledamöter av Europaparlamentet".

I ändring nr 2 föreslås ett nytt skäl 3a som innehåller ytterligare en motivering för att införa rätt att välja för assistenterna. Denna motivering grundas på källan till finansieringen av assistenternas lön och socialavgifter (gemenskapsbudgeten). Kommissionen avslår detta ändringsförslag eftersom den rätt att välja som skall erbjudas motiveras av det specifika direkta anställningsförhållandet mellan assistenten och en eller flera parlamentsledamöter, och inte av att assistenternas löner och socialavgifter finansieras av gemenskapsbudgeten. Så är fallet även för andra kategorier av assistenter som inte omfattas av kommissionens förslag, nämligen arbetstagare som är anställda av en utomstående person samt egenföretagarna.

⁽¹⁾ KOM(2001) 344 (EGT C 270 E, 29.9.2001).

Ändring nr 4 syftar till att i artikel 1.w fastställa att assistenten kan vara anställd för en kortare period än ledamotens mandatperiod. Kommissionen avslår detta ändringsförslag eftersom denna tankegång redan återfinns i kommissionens text som lyder "under mandattiden" och inte "under hela mandattiden". Den föreslagna ändringen är överflödig.

I ändring nr 5 föreslås att man i artikel 14.4 i förordning 574/72 skall lägga till möjligheten för de assistenter som valt att omfattas av tysk lagstiftning att fortsätta omfattas av lagstiftningen i den delstat där de senast var bosatta. Kommissionen avslår förslaget eftersom ändringen inte framstår som nödvändig för att rätten att välja det tyska systemet skall fungera väl. I bestämmelserna för hjälppersonalen, som legat till grund för kommissionens förslag, garanteras ett fullständigt socialt skydd med hänvisning till den ort där den tyska regeringen har sitt säte.

3. Slutsats

På grundval av artikel 250.2 i EG-fördraget ändrar kommissionen sitt förslag till förordning enligt ovan.

Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om ett program för att höja kvaliteten i den högre utbildningen och främja interkulturell förståelse genom samarbete med tredje land (Erasmus World) (2004–2008)

(2002/C 331 E/05)

KOM(2002) 401 slutlig — 2002/0165(COD)

(Framlagt av kommissionen den 17 juli 2002)

MOTIVERING

1. INLEDNING

Detta förslag grundar sig på artikel 149 i fördraget, där det stadgas att "Gemenskapen och medlemsstaterna skall främja samarbetet med tredje land . . ." i syfte att bidra till utvecklingen av utbildning av hög kvalitet i Europa.

Denna bestämmelse skall ses mot bakgrund av en rad händelser. Den första är slutsatserna från Europeiska rådets möte i Lissabon den 24 mars 2000, där man underströk att Europeiska unionen ställts inför och måste svara på ett kvantsprång som följd av globaliseringen och de utmaningar som den nya kunskapsbaserade ekonomin ställer upp.

I en sådan era av globalisering och ömsesidigt beroende kan medlemsstaternas och Europeiska gemenskapens svar på de framväxande behoven inom den högre utbildningen inte begränsas till Europeiska unionens eller det vidare Europas geografiska gränser.

För det andra fastslog utbildningsministrarna från medlemsstaterna och fjorton andra europeiska länder i Bolognadeklarationen (19 juni 1999) att det är nödvändigt att se till att den högre utbildningssektorn i Europa får en dragningskraft i resten av världen som motsvarar de stora kulturella och vetenskapliga resultat som Europa uppnått.

Då de europeiska ministrarna med ansvar för den högre utbildningen möttes i Prag (19 maj 2001) betonade de bland annat ytterligare vikten av att göra europeisk högre utbildning mer lockande för studerande från Europa och andra delar av världen.

Dessutom bör man bättre ta vara på den potential som institutionerna för högre utbildning utgör för att bidra till utvecklingen av ett kunskapens Europa, särskilt med tanke på samverkansvinster mellan det europeiska området för högre utbildning och det europeiska området för forskning.

För det tredje beaktas i detta förslag politiska skeenden på internationell nivå. I synnerhet beaktas slutsatserna från toppmötet för utbildningsministrarna från G8-länderna i Tokyo i mars 2000, som uppmanar nationerna att utöka samarbetet i sökandet efter svar på de utmaningar på utbildningsområdet som håller på att växa fram och tar vederbörlig hänsyn till slutsatserna från toppmötet för G8-ländernas statschefer i Kananaskis i juni 2002, som godkände det nya partnerskapet för Afrikas utveckling. Förslaget beaktar även de politiska linjer som antagits av viktiga aktörer på annat håll som svar på globaliseringen av den högre utbildningen, t.ex. USA, Kanada och Australien.

Förslaget följer på meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om utökat samarbete med tredje land inom högre utbildning, som godkändes den 18 juli 2001 (KOM(2001) 385).

Liksom meddelandet återgår förslaget bland annat på en studie som genomfördes mellan februari och maj 2000 av Academic Cooperation Association med titeln "The Globalisation of Education and Training: Recommendations for a coherent response from the European Union" (1).

(1) Dr Sybille Reicherts, Bernd Wächter, <http://europa.eu.int/comm/education/ec-usa/usa.html>

Förslaget bygger på de debatter som hållits och de slutsatser som godkänts av Europaparlamentet och rådet. Överläggningarna visade på enighet i stort sett med analysen i meddelandena om de allmänna mål som Europeiska gemenskapen bör eftersträva då den inleder samarbete med tredje land inom högre utbildning och om behovet av ett nytt gemenskapsinstrument för att uppnå dessa mål.

Förslaget bör även ses mot bakgrund av det aktuella meddelandet från kommissionen "Ett projekt för Europeiska unionen" ⁽¹⁾, kommissionens inledande övergripande bidrag till debatten om Europas framtid. I detta meddelande utpekas utbildningen som ett av de politikområden som främjar våra ekonomiers och företags konkurrenskraft och som måste utvecklas för att stärka ett kunskapsbaserat Europa.

Jämsides med de institutionella diskussionerna organiserade kommissionen en serie bilaterala diskussionsmöten med ett urval viktiga organisationer som deltar aktivt i utbildningsaktiviteter med internationell räckvidd (British Council, DAAD, EduFrance och ACA). Syftet med dessa möten var att diskutera och testa giltigheten av särskilda åtgärdsområden som föreslås i meddelandet (såsom en möjlig form för ett utbud av europeisk högre utbildning och olika vägar att främja europeisk högre utbildning på global nivå). Diskussionerna bidrog till att välja ut de åtgärder som anges i förslaget.

Mot bakgrund av det ovanstående utarbetade kommissionen ett arbetsdokument, i vilket man på grundval av de mål som redan identifierats i detalj beskriver de mekanismer och resultat med vilka man kunde uppnå dessa mål. Dokumentet presenterades för en panel av externa experter på högre utbildning, som bekräftade metodens giltighet och gav värdefulla råd beträffande vissa specifika aspekter på de resultatmekanismer som föreslås.

Utarbetandet av det föreliggande initiativet ägde slutligen rum mot bakgrund av det förnyade incitament från Europeiska kommissionens sida till dialogen mellan folk och kulturer, som gav det en plats bland de främsta politiska prioriteterna, och erkännandet av potentialen i samarbetet inom högre utbildning för att främja förståelse och tolerans.

2. UTMANINGAR OCH BEHOV TILL FÖLJD AV INTERNATIONALISERINGEN AV DEN HÖGRE UTBILDNINGEN

Den högre utbildningen blir allt mer internationaliserad ⁽²⁾ som ett led i globaliseringsprocessen ⁽³⁾. I artikel 149.3 i fördraget föreskrivs att "Gemenskapen och medlemsstaterna skall främja samarbetet med tredje land . . ." för att bidra till utvecklingen av utbildning av hög kvalitet i Europa. Då gemenskapen utvecklar sina system för högre utbildning måste man därför försöka förbereda medborgarna och arbetskraften på en global miljö genom att på ett lämpligt och effektivt sätt ta med den internationella dimensionen.

Gemenskapens program på utbildningsområdet, i synnerhet Erasmus, har haft en betydande inverkan för att öka de europeiska universitetens förmåga till internationellt samarbete. Men de konkurrensfördelar som de europeiska universiteten fått genom sitt deltagande i Erasmus – exempelvis erfarenheter i frågor som gäller erkännande av studietider i utlandet, ömsesidig öppenhet för utbildningssystem som skiljer sig åt i hög grad, rörlighet för lärarkåren och utveckling av gemensamma läroplaner – utnyttjas ännu inte till fullo.

⁽¹⁾ KOM(2002) 247 slutlig, 22.5.2002.

⁽²⁾ "Processen av systematisk integration av en internationell dimension i en högre utbildningsinstitutions undervisning, forskning och offentliga service", Wächter, 1999.

⁽³⁾ De omvälvande ekonomiska, sociala, politiska och kulturella förändringarna som beror på den globala konkurrensen, integrationen av marknaderna, alltmer omfattande kommunikationsnät, informationsflöden och rörlighet, Van Damme, 1999.

Medan Europeiska gemenskapen inriktar sig särskilt på behoven hos de europeiska medborgarna och de europeiska systemen för högre utbildning, är det uppenbart att det även på andra håll i världen finns en liknande medvetenhet om globaliseringens utmaningar. Antalet studerande som rör sig fritt i jakten på en internationell utbildning är i dag större än någonsin tidigare ⁽¹⁾. Europas komparativa fördelar kan utnyttjas för att motsvara behoven hos studerande från tredje land som söker specialiserade eller avancerade kurser som inte finns i det egna landet.

I dag söker sig majoriteten av de internationella utbytesstudenterna till USA (547 867 internationella studerande 2000/2001 ⁽²⁾). I Europa finns en uppenbar obalans i flödet av internationella studerande: mer än tre fjärdedelar av uppskattningsvis 400 000 studerande från icke-europeiska länder som studerar i EG väljer att studera i förenade kungariket, Frankrike eller Tyskland ⁽³⁾. De europeiska institutionerna för högre utbildning har hittills misslyckats med att kombinera individuell styrka, mångfald inom utbildningen och bred erfarenhet av verksamhet i nätverk för att kunna erbjuda kurser som är unika för Europa och av världsklass och som skulle göra det möjligt att samtidigt maximera och bredare fördela fördelarna av internationell rörlighet inom EG och partnerländerna.

Den högre utbildningen har en avgörande roll för att främja innovationer, ekonomisk tillväxt, ökad sysselsättning och produktivitet. Dess potentiella positiva inverkan kan ytterligare stärkas om den ger tillträde till arbetsmarknaden för ett högt kvalificerat och rörligt humankapital.

För att den europeiska högre utbildningen fortsättningsvis skall ligga i frontlinjen av utvecklingen, bör institutionerna försöka etablera samarbete med institutioner i tredje land som nått en jämförbar utvecklingsnivå. Många tredje länder ser potentiella fördelar i ett systematiskt samarbete med europeiska institutioner inom högre utbildning, särskilt inom multilaterala nätverk som omfattar institutioner från flera medlemsstater. Ett sådant samarbete ökar värdet av bilaterala överenskommelser med enskilda medlemsstater på utbildningsområdet. Av denna anledning nämns utbildningen som ett område för potentiellt samarbete i nästan alla avtal mellan EG och tredje land. Alla länder behöver sina bäst utbildade medborgare för att ha en viss internationell expertis.

Europas ställning som högklassig utbildningsmiljö uppskattas eller förstås inte alltid av universitet i tredje land eller av studerande som söker en internationell utbildning. En anledning till detta är att det saknas en europeisk identitet inom högre utbildning. En annan är bristen på öppenhet i förfarandena för kvalitets-säkring. För att göra våra universitet mer attraktiva krävs en kvalitetsgaranti som kan förstås runtom i världen.

Ur en annan synvinkel är Europas politiska och ekonomiska framgångar i världen även beroende av att blivande beslutsfattare i tredje land får en bättre förståelse för och närmare band till Europa.

Efter andra världskriget insåg den amerikanske senatoren J. William Fulbright vikten av akademiskt utbyte för att öka den ömsesidiga förståelsen mellan folken. Mer än femtio år senare har Fulbright-programmet visat sitt värde som USA:s flaggskeppsprogram för internationell utbildning och interkulturell dialog. Programmet har även gett ett enormt bidrag till förstärkandet av den amerikanska högre utbildningens attraktionskraft för studerande och akademiker från hela världen. Dessutom har det bidragit till att höja kvaliteten på den högre utbildningen i USA och stimulerat enskilda amerikanska universitet till att utveckla allt bättre och kraftfullare internationella tjänster med allt större räckvidd och till att bli allt attraktivare totalt sett för utländska studerande.

⁽¹⁾ Antalet utländska studenter i OECD-länderna uppgick år 1999 till 1,41 miljoner, en ökning från 1,3 miljoner år 1998 (källa: OECD Trade in Educational Services: Trends and Emerging Issues, Kurt Larsen, John P. Martin och Rosemary Morris, reviderad version maj 2002). 2000/2001 fanns det 547 867 utländska studenter i USA. Detta innebär en ökning på 6,4 % från föregående läsår, vilket var den största ökningen sedan 1980.

⁽²⁾ Källa: Opendoors (<http://www.opendoorsweb.org/>).

⁽³⁾ Källa: Unesco Statistical Yearbook 1998, kapitel 3.14: "Education at the third level: foreign students by country of origin, in the 50 major host countries".

Många av de frågor som uppstår i samband med internationaliseringen av den högre utbildningen kan bäst tacklas på nationell nivå (genom att stimulera en proaktiv internationalisering bland universiteten som inbegriper utveckling av tjänster för studerande, PR-verksamhet, internationellt orienterade läroplaner etc.) eller på mellanstatlig nivå (närmande av examensstrukturer, öppnare mekanismer för kvalitetssäkring). En del frågor kan tas upp inom ramen för befintliga gemenskapsprogram och -åtgärder (exempelvis Sokrates/Erasmus) eller genom andra nya instrument än det föreliggande förslaget (exempelvis frågor rörande inresevillkoren för medborgare från tredje land i studiesyfte).

Syftet med det föreliggande förslaget är att komplettera insatser på nationell och mellanstatlig nivå och att ingripa endast på de områden där det påkallas av särskilda behov. Av den ovanstående analysen framgår att ingripande från Europeiska gemenskapens sida kan vara effektivt för att bemöta och lösa följande problem:

- Svårigheten att utnyttja de europeiska universitetens komparativa fördelar för att utveckla ett genuint och attraktivt utbud inom högre utbildning, särskilt på masternivå för både utbildning och forskning, genom att stödja de europeiska universitetens samarbete i detta avseende.
- Bristen på en tydligt urskiljbar europeisk identitet inom högre utbildning, genom att stödja utvecklingen av en europeisk profil inom högre utbildning.
- Bristen på "flaggskeppsprodukter", såsom dubbla examina på högre nivå trots en lång tradition av multilaterala nätverk och multilateralt samarbete, genom att skapa en gemenskapsbeteckning för gemensamma masterkurser av hög kvalitet.
- Den växande obalansen i inflödet av studerande från tredje land, som huvudsakligen går till ett fåtal medlemsstater, genom att uppmuntra samarbete mellan institutioner för högre utbildning från dessa och andra medlemsstater och genom att inrätta ett stipendiesystem för Europeiska gemenskapen.
- Tendensen bland de främsta doktoranderna och forskarna som söker en internationell utbildning och internationell erfarenhet att åka till USA, risken för Europas politiska och ekonomiska framgång i världen på grund av bristen på förståelse för och förbindelser med Europa bland framtida beslutsfattare i tredje land och faran för att förlora komparativa fördelar inom högre utbildning på grund av Europas minskande attraktionskraft på akademiker av främsta rang, genom att införa ett stipendiesystem i Europeiska gemenskapen med målet att locka de bästa och mest framstående bland studerandena från tredje land som är intresserade av en internationell utbildning.
- Risken för att klyftan inom interkulturell förståelse mellan Europa och andra kulturer vidgas, genom att främja utbyte av studerande och akademiker mellan Europa och övriga världen.
- Den otillräckliga utvecklingen av strukturella system för att uppmuntra broar mellan europeiska nätverk och högklassig högre utbildning i tredje land samt av utåtriktad rörlighet för europeiska studerande och akademiker som ett led i en europeisk läroplan, genom att stödja ett strukturerat samarbete mellan institutioner för högre utbildning i Europa och i tredje land.
- Bristen på samordnade åtgärder på gemenskapsnivå för att stödja Europas attraktionsförmåga liksom bland annat mekanismer för att säkra internationellt samarbete med avseende på kvalitetssäkring och studenttjänster och därav följande risker för studerande i egenskap av konsumenter av produkter för internationell rörlighet, genom att uppmuntra samarbete mellan organisationer som har kompetens och/eller är aktiva på dessa områden.

Utan ett ingripande från gemenskapens sida skulle resultatet bli att dessa behov kvarstår på lång sikt och sannolikt växer ytterligare.

3. MÅLEN FÖR KOMMISSIONENS FÖRSLAG

3.1 Allmänna mål

Programmets övergripande mål är att bidra till utbildning av hög kvalitet i Europeiska unionen, särskilt genom att främja samarbete med tredje land. Den långsiktiga inverkan som det föreliggande förslaget eftersträvar är, för det första, att göra medborgarna i Europa, men även i partnerländer utanför Europa, bättre förberedda på att leva och verka i ett globalt, kunskapsbaserat samhälle. För det andra eftersträvar förslaget att säkra Europas ställning som ett högklassiskt centrum inom högre utbildning och därför att se till att den högre utbildningen i Europa blir allt mer lockande runtom i världen. För det tredje eftersträvar förslaget, genom utbyte mellan folken och strukturellt samarbete med inriktning på unga människor med potential att bli morgondagens ledare inom ekonomi och samhälle, en förbättrad ömsesidig förståelse mellan folk och kulturer, för att på så sätt bidra till fred och stabilitet i världen och till Europas legitima strävanden som en betydelsefull aktör på den internationella scenen. I sin strävan att förverkliga dessa mål kommer gemenskapen även att försöka förbättra förbindelserna mellan institutioner inom högre utbildning och näringslivet.

3.2 Särskilda mål

För att uppnå dessa allmänna mål kan de direkta och kortsiktiga effekter som eftersträvas med programmet grupperas enligt följande:

- Skapande av ett utpräglat europeiskt utbud inom högre utbildning som skulle vara attraktivt både inom och utanför Europeiska unionen.
- En högre profil, synlighet och förbättrad tillgänglighet för europeisk utbildning.
- Ett större globalt intresse för och mer konkreta möjligheter att förvärva europeiska examina och/eller erfarenhet bland högt kvalificerade studerande och akademiker från hela världen.
- Ett mer strukturerat samarbete mellan Europeiska gemenskapen och institutioner i tredje land och större utåtriktad rörlighet för Europeiska unionen som en del av europeiska studieprogram.

3.3 Operativa mål

Gemenskapen skall genom ansökningsomgångar inom ramen för programmet ge ekonomiskt stöd för att skapa följande:

- Europeiska unionens masterkurser (utvalda för en femårsperiod, med ett enkelt årligt förnyelseförfarande på grundval av rapporterade framsteg), som inbegriper minst tre institutioner för högre utbildning i tre olika medlemsstater och som utmynnar i dubbla eller flerfaldiga examina.

Koncentrationen på masternivån är ett medvetet operativt val som kan motiveras med följande huvudskäl:

- a) Faktorer som bl.a. examinas struktur, läroplanernas komplexitet och språkanvändningen. Studier på lägre nivåer skulle tillåta mycket mindre flexibilitet än studier på masternivå för att utveckla europeiska "flaggskeppsprodukter", dvs. gemensamma europeiska program som leder till dubbla examina.
- b) Gemenskapen skulle inte kunna stödja något större antal studerande från tredje land för studier på lägre nivå under en period på tre till sex år, medan varaktigheten för studier på masternivå gör det möjligt att utveckla en stark internationell dimension inklusive rörlighet för studerandena med stöd från gemenskapen.

- c) Mervärdet av ett gemenskapsingripande skulle kunna vara maximalt på masternivå, eftersom det skulle bidra till utvecklandet av den examensstruktur som föredras i Bologna/Prag-processen. Ett nyckelelement i denna är inrättandet av en första examen, masterexamen, och en doktorscykel.
 - d) Den internationella rörligheten är relativt sett större på masternivån än på grundnivån.
 - e) Ur praktisk synvinkel innebär arbete med studerande på nivån efter grundexamen en försäkring mot misslyckande eftersom den studerande visat sin förmåga under studierna på grundnivå.
- Stipendier för studerande från tredje land som utvalts för att delta under en hel studieperiod (i genomsnitt 15 månader) i Europeiska unionens masterkurser.
 - Stipendier för gästlärare/-akademiker från tredje land för undervisnings- och forskaruppdrag samt annat akademiskt arbete (i genomsnitt tre månader) i samband med Europeiska unionens masterkurser.
 - Partnerskap (högst tre år) mellan Europeiska unionens masterkurser och universitet för högre utbildning i tredje land, inklusive utåtriktad rörlighet för studerande och personal från Europeiska unionen.
 - Studier, konferenser, seminarier, publikationer, gemensamt utarbetande av marknadsföringsåtgärder, gemensam utveckling av webbaserade och andra verktyg för att stödja internationell utbildning och rörlighet för studerande.

4. BESKRIVNING AV PROGRAMMET

Programmets övergripande och särskilda mål skall uppnås genom följande åtgärder:

- A. Europeiska unionens masterkurser
- B. Stipendier
- C. Partnerskap med institutioner inom högre utbildning i tredje land
- D. Ökad attraktionsförmåga
- E. Stödåtgärder

Programmet måste ses som ett internt policyinstrument och därför kommer de ovan nämnda åtgärderna att finansieras genom kapitel tre i gemenskapens budget.

4.1 Europeiska unionens masterkurser

Det särskilda målet för denna åtgärd skulle vara att identifiera och särskilja (genom en europeisk beteckning) en grupp av europeiska kurser efter grundexamen (masterkurser) i syfte att öka attraktionsförmågan och synligheten för europeisk utbildning och uppmuntra europeiska universitet att gemensamt dra nytta av sina komparativa fördelar. Trots att programmets mål på medellång och lång sikt är att uppmuntra till skapande av nya kurser efter grundexamen, skulle denna åtgärd i sina inledande faser stå öppen för befintliga såväl som nya nätverk som inrättats för programmets syfte.

I detta program skall Europeiska unionens masterkurser

- a) som regel inbegripa minst tre institutioner inom högre utbildning från tre olika medlemsstater,

- b) ha ett studieprogram som innebär studier i minst två av de tre institutioner som anges i punkt a),
- c) ha inbyggda mekanismer för erkännande av studietider i partnerinstitutioner i enlighet med Europeiska systemet för överföring av studiemeriter,
- d) resultera i tilldelning av dubbla eller flerfaldiga erkända eller godkända examina från de deltagande institutionerna,
- e) reservera ett minsta antal platser för och stå som värd för studerande från tredje land som beviljats ekonomiskt stöd enligt detta program,
- f) ha öppna villkor för tillträde, som tar vederbörlig hänsyn till bl.a. jämställdhets- och rättviseaspekter,
- g) gå med på att respektera reglerna för förfarandet för att välja ut stipendiaterna (studerande och akademiker),
- h) genomföra adekvata arrangemang för att underlätta tillträde för och härbärgerande av studerande från tredje land (information, härbärgering m.m.), och
- i) i förekommande fall tillhandahålla språkundervisning och språkstöd för studerande.

De europeiska kurserna efter grundexamen kommer att tilldelas den skyddade beteckningen "Europeiska unionens masterkurser" genom ett rigoröst urvalsförfarande ⁽¹⁾.

Det bör observeras att beteckningen "master" i dagens europeiska utbildningssystem används för att beteckna kurser och program inom högre utbildning, vars sammansättning och relation till de officiella examensstrukturerna varierar avsevärt från land till land. Detta bör erkännas och återspeglas i programmets förfarande för att välja ut Europeiska unionens masterkurser. Programmet bör dock eftersträva att uppmuntra en högre grad av konvergens och öppenhet i högre examina enligt riktlinjerna från Bologna/Prag-processen ⁽²⁾.

Europeiska unionens masterkurser kommer att hållas i Europeiska unionens medlemsstater och i de länder som deltar i programmet (Efta/EES-länder och kandidatländer för anslutning till Europeiska unionen i enlighet med de relevanta bestämmelserna i de instrument som reglerar förbindelserna mellan Europeiska gemenskapen och dessa länder). Det kommer inte att finnas några villkor beträffande det språk eller de språk på vilka kurserna kommer att hållas.

Valet av Europeiska unionens masterkurser kommer att göras av en uttagningskommitté på hög nivå med kommissionen som ordförande. Uttagningskommittén bör se till att endast kurser som motsvarar de högsta akademiska standarderna och strikt respekterar principerna och kriterierna för detta program väljs ut. I detta sammanhang kunde urvalsförfarandet inbegripa samråd med godkännande organ och/eller behöriga nationella myndigheter. Även om det primära urvalskriteriet kommer att vara kvalitet, kommer kommissionen att eftersträva en balanserad geografisk representation för medlemsstaterna i Europeiska unionens masterkurser. Vid urvalet av Europeiska unionens masterkurser kommer vederbörlig hänsyn att tas till existensen av "poles of excellence" vid universitet i mindre gynnade regioner i Europeiska unionen, i syfte att stärka universitetens ekonomiska, sociala och kulturella inflytande i dessa regioner.

För att säkerställa kontinuitet och stabilitet i systemet kommer Europeiska unionens masterkurser att väljas ut för en period på fem år (med ett enkelt årligt förnyelseförfarande på grundval av rapporterade framsteg), som kunde inkludera ett års förberedande aktiviteter innan den egentliga kursen börjar. Finansieringen skall vara beroende av det årliga förnyelseförfarandet, men en önskan om och ett åtagande till fortsatt verksamhet skall klargöras efter det första årets urval. När normal takt uppnåtts kommer uppskattningsvis 20 nya Europeiska unionens masterkurser att väljas ut årligen.

⁽¹⁾ Jean Monnet-åtgärden utgör ett bra exempel på en sådan beteckning och ett sådant rigoröst urvalsförfarande.

⁽²⁾ Så långt som möjligt bör ramprogrammet försöka bygga på det initiativ till europeisk masterexamen som provas under läsåret 2002–2003 inom ramen för Sokrates-Erasmus (Bologna-processen) i enlighet med hur det utvecklats.

4.2 Stipendier

Gemenskapen kommer att inrätta ett enda, allomfattande stipendiesystem för Europeiska unionens masterkurser med de bäst kvalificerade doktoranderna och forskarna från tredje land som målgrupp.

Utvecklingen av ett enda system säkerställer maximal synlighet. Stipendierna står öppna för ansökan för medborgare från andra länder utanför gemenskapen än de som deltar i detta program enligt artikel 12⁽¹⁾ i beslutet, som inte är fast bosatta i någon medlemsstat eller något deltagande land och som inte utövat sin huvudsakliga verksamhet (studier, arbete etc.) i mer än tolv månader under de senaste fem åren i någon medlemsstat eller något av de deltagande länderna, utan några förhandsvillkor för deltagande annat än förekomsten av förbindelser mellan Europeiska unionen och hemlandet för de berörda studerandenas eller akademikernas hemländer. Deltagande av kvinnor och mindre gynnade studerande från dessa länder kommer att uppmuntras.

Institutioner som deltar i Europeiska unionens masterkurser och andra världuniversitet kommer att uppmuntras att utforma sina ansöknings- och urvalsförfaranden så att begävningsflykt från mindre utvecklade länder undviks eller motverkas.

4.2.1 Globalt studentsystem

Det finns för närvarande inget öppet, globalt system för Europeiska gemenskapen med sikte på rörlighet för studerande på högre nivå utöver de möjligheter som erbjuds av femte ramprogrammet för forskning. En viss grad av rörlighet förekommer inom ramen för regionala eller bilaterala samarbetsprogram (såsom Tempus, Alfa, ALBan och Asia-Link). Men på grund av deras specificitet beviljas bidrag för rörlighet endast inom ramen för framgångsrika multilaterala samarbetsprojekt. De är dessutom begränsade till antal, omfång och, i vissa fall, synlighet.

Det föreslagna globala systemet för studerande på högre nivå skall stödja långvarigare vistelser (såsom föreslås i meddelandet) på upp till två läsår (20 månader).

Stipendierna kommer att vara knutna till ett specifikt europeiskt erbjudande på högre nivå, enligt beskrivningen ovan, och kommer därför att ha ett garanterat europeiskt mervärde och således bidra till att förbättra utbildningens kvalitet i Europa.

Listan över Europeiska unionens masterkurser kommer att spridas över hela världen (Internet). Studerande som är fast bosatta utanför Europeiska unionen och inte är medborgare i någon medlemsstat i Europeiska unionen skall kunna antas. De kommer att erbjudas att söka direkt till dessa kurser.

I var och en av Europeiska unionens masterkurser skall man bestämma om de exakta akademiska villkoren för tillträde. Studerande som ansöker om stipendium skall för att kunna komma i fråga vara tvungna att påvisa att de i princip kan antas till en Europeiska unionens masterkurs. Europeiska unionens masterkurser skall inrätta gemensamma uttagningspaneler för att säkerställa en jämn fördelning av studerande mellan de berörda institutionerna. Listan före uttagningen skall föreläggas kommissionen.

Uttagningen skall göras av en uttagningskommitté under kommissionens ordförandeskap. Uttagningskommittén skall se till att det råder en lämplig balans mellan Europeiska unionens masterkurser, studieområden och studerandenas ursprung och kön. För att uppnå detta kan kommittén i begränsad utsträckning omdirigera studentströmmarna.

Ekonomiskt bistånd skall beviljas för upp till två läsår. En Europeiska unionens masterkurs varar i genomsnitt uppskattningsvis 15 månader. Systemet inriktas på mer än 2 000 stipendier.

⁽¹⁾ Deltagande av Efta/EES-länder och kandidatländer för anslutning till Europeiska gemenskapen.

4.2.2 System för gästlärare/-akademiker

Gemenskapen skall ge stöd till akademiker från tredje land (medborgare i tredje land med utmärkta akademiska och/eller yrkesmässiga erfarenheter) som besöker Europeiska unionens masterkurser för att utföra undervisnings- och forskningsuppdrag samt annat akademiskt arbete i de institutioner som deltar i Europeiska unionens masterkurser.

Som komplettering till systemet för studerande och för att stärka programmets internationella dimension skall Europeiska unionens masterkurser uppmuntras att engagera akademiker av världsklass i sin verksamhet. För detta ändamål skall bidrag ges till akademiker som besöker Europeiska unionens masterkurser för att utföra undervisnings- och forskningsuppdrag samt annat akademiskt arbete.

Dessa verksamheter skall i första hand vara knutna till eller ha förbindelse med innehållet i Europeiska unionens masterkurser, institutioner som deltar i en Europeiska unionens masterkurs bör uppmuntras att dra fördel av förekomsten av gästlärare/-akademiker under läsåret.

Var och en av Europeiska unionens masterkurser kan stå som värd för tre gästlärare/-akademiker per läsår. Bidragsperioden skall i genomsnitt uppgå till tre månader.

Uttagningsförfarandet skall vara detsamma som föreslås för systemet för studerande.

Systemet skulle år 2008 kunna omfatta upp till 480 akademiker per år.

4.3 Partnerskap med institutioner för högre utbildning i tredje land

Partnerskapen med institutioner för högre utbildning i tredje land är utformade för att öppna den europeiska högre utbildningen och stärka dess ställning i världen. Detta sker genom att skapa organiserade förbindelser mellan olika institutioner. Genom att uppmuntra till en ömsesidig dialog och avtal om frågor som ömsesidigt erkännande och godkännande kommer sådana organiserade förbindelser att skapa bestående broar för utbyte inom kultur och utbildning och tjäna som modell för genomförande av utbildningsklausuler i associationsavtal, politiska deklARATIONER eller handlingsplaner.

I motsats till den metod som används för externa samarbetsprogram utgör partnerskap en extra möjlighet och inte ett krav för Europeiska unionens masterkurser. Partnerskap med framstående institutioner för högre utbildning i tredje land skulle göra Europeiska unionens masterkurser mer attraktiva och bidra till läromålen för kurserna.

I detta sammanhang skulle partnerskap bilda ramen för utåtriktad rörlighet för studerande och akademiker från Europeiska unionen som deltar i Europeiska unionens masterkurser.

Kommissionen kommer att prioritera länder med en högt utvecklad sektor för högre utbildning och/eller institutioner som är tillräckligt väl utvecklade för att kunna samarbeta på jämlik bas.

Partnerskapen skall utmärkas av följande:

- Europeiska gemenskapen beviljar stöd till Europeiska unionens masterkurser för att inrätta samarbete med institutioner i tredje land.
- Detta samarbete sker i form av partnerskapsprojekt baserade på samarbete mellan Europeiska unionens masterkurser och institutioner i tredje land.
- Partnerskapsprojekten inrättas för en period på upp till tre år.
- En Europeiska unionens masterkurs kan ha partnerinstitutioner i mer än ett tredje land.

- Ett partnerskapsprojekt ger ramarna för utåtriktad rörlighet, som främst omfattar studerande i Europeiska unionens masterkurser och lärare i kurserna.
- För att kunna komma i fråga för en sådan utåtriktad rörlighet måste studerande och akademiker ha varit medborgare i Europeiska unionen eller medborgare i tredje land som varit fast bosatta i Europeiska unionen under minst tre år (och inte i studiesyfte) innan den utåtriktade rörligheten börjar.
- Studietider vid (den icke-europeiska) värdinstitutionen anses vara en integrerad del av examensfordringarna vid den utsändande institutionen, vilket förutsätter en föregående överenskommelse om erkännande av studiemeriter. Som regel skall studieperioderna omfatta minst en och högst sex månader.

Verksamheten i partnerskapsprojekt kan även inbegripa

- undervisningsuppdrag vid en partnerinstitution som stödjer utvecklingen av projektets läroplan,
- utbyte av lärare, utbildare, administratörer och andra relevanta specialister,
- utveckling och spridning av nya metoder inom högre utbildning, inbegripet användning av informations- och kommunikationsteknik, e-lärande samt öppen inläring och inläring på distans, och
- utveckling av samarbetsystem med universitet i tredje land i syfte att erbjuda en kurs i det aktuella landet.

Europeiska unionens masterkurser som ansöker om partnerskap i tredje land får en klumpsumma per partnerinstitution i tredje land upp till ett visst högsta belopp. Europeiska unionens masterkurser kan ha partnerskap i olika tredje land. Begränsningar för antalet institutioner från ett visst tredje land kan införas.

De skall även få stöd för rörlighet för studerande från Europeiska unionen. Man kunde tänka sig att högst fem studerande per institution som deltar i en Europeiska unionens masterkurs per år får stöd för att studera vid ett partneruniversitet i tredje land. Studerandena skall tillbringa minst en månad och högst sex månader vid en institution i tredje land.

Lärare och personal i Europeiska unionens masterkurser skall beviljas stöd för högst tre månader för undervisnings- eller forskningsuppdrag med anknytning till kursverksamheten. Antalet stipendiater per år skall beräknas under antagande att varje institution som deltar i någon verksamhet inom ramen för en Europeiska unionens masterkurs skall sända en akademiker från Europeiska unionen per år.

Urvalet av partnerskap skall göras enligt förfaranden som används för Europeiska unionens masterkurser och stipendier. Stipendiater från Europeiska unionen skall väljas av institutionerna. Listan över deltagare skall godkännas av kommissionen.

4.4 Attraktionsförmåga

Genom denna åtgärd skall gemenskapen stödja verksamheter med målet att förstärka den europeiska utbildningens profil, synlighet och tillgänglighet. gemenskapen skall även stödja kompletterande verksamheter som bidrar till detta programs mål.

Stödberättigade institutioner är offentliga eller privata organisationer som sysslar med frågor som gäller tillhandahållande av högre utbildning på internationell nivå. Verksamheterna skall bedrivas i nätverk som omfattar minst tre organisationer från tre olika medlemsstater och kan inbegripa organisationer från tredje land. Verksamheterna (som kan inkludera seminarier, konferenser, arbetsgrupper, utveckling av informations- och kommunikationstekniska verktyg, utarbetande av material för publicering m.m.) kan äga rum i medlemsstaterna eller i tredje land.

Programmet kan stödja deltagande av organisationer från tredje land, men endast som pilotprojekt. Deltagande av organisationer från tredje land på långsiktig, organiserad grund i kompletterande verksamheter skulle endast vara möjlig inom ramen för bilaterala arrangemang.

4.4.1 Stöd till gemensamma PR-åtgärder

Gemenskapen skall stödja institutioner inom högre utbildning och offentliga icke vinstdrivande organisationer som arbetar på att främja europeisk högre utbildning i utlandet.

Stödberättigande verksamheter kan inbegripa

- utveckling av allmänna skriftliga eller visuella informations- och spridningsverktyg som bidrar till en bättre förståelse för värdet av studier i Europa,
- gemensam representation för europeisk högre utbildning och Europeiska unionens masterkurser vid internationella mässor och andra tillställningar,
- seminarier, arbetsgrupper och andra medel i syfte att samordna informations- och spridningsinsatser, och
- verksamheter med inriktning på geografiska områden med en betydande potential i fråga om internationell rörlighet för studerande.

PR-verksamheterna skall eftersträva att upprätta förbindelser mellan högre utbildning och forskning, och när så är möjligt utnyttja potentiella samverkansvinster, i synnerhet med Marie Curie-stipendiesystemet, Jean Monnet-insatsen och med Europeiska unionens center i tredje land.

Verksamheter under punkt 4.4.1 skall inte omfatta PR-verksamhet för själva ramprogrammet, eftersom denna skall täckas av tekniska stödåtgärder.

4.4.2 Stöd till tjänster som underlättar tillträde för studerande från tredje land till europeisk utbildning

Europeiska gemenskapen skall stödja samarbetsverksamheter med målet att underlätta tillträde till och uppmuntra till studier i Europa.

Stödberättigande verksamheter kan inbegripa

- gemensam utveckling av pedagogiska verktyg för språkutbildning och kulturella förberedelser,
- utveckling av gemensamma moduler för distansundervisning som riktar sig till studerande från tredje land,
- tjänster som underlättar rörlighet mellan partnerskapsuniversitet inom och utanför Europeiska unionens masterkurser enligt definitionen ovan,
- tjänster som underlättar internationell rörlighet för studerande med barn eller andra av dem beroende personer,
- ytterligare utveckling av en Internetportal för att underlätta tillträde till Europeiska unionens masterkurser och till andra europeiska kurser som lämpar sig för studerande från tredje land.

Harmonisering av villkoren för tillträde och vistelse för medborgare från tredje land i studiesyfte är en av nyckelaspekterna för att uppmuntra till studier i Europeiska unionen. Europeiska kommissionen arbetar på ett tänkbart direktiv i denna fråga.

4.4.3 Kompletterande verksamheter

Gemenskapen skall stödja kompletterande verksamheter som ägnar sig åt frågor av avgörande betydelse för internationaliseringen av den högre utbildningen, såsom

- kvalitetssäkring, inklusive godkännande eller andra typer av kvalitetsbeteckningar eller -specifikationer,

- erkännande av studiemeriter,
- erkännande av europeiska examina i utlandet och ömsesidigt erkännande av examina med tredje land,
- framväxande behov med avseende på utveckling av läroplaner i ett globalt perspektiv,
- förändringar inom samhälle och utbildningssystem i ett globalt perspektiv,
- säkerhet och hälsa för studerande som deltar i utbytet,
- frågor rörande konsumentskydd med anknytning till internationell utbildning, och
- undersökningar och studier (exempelvis av beslutsprocessen hos utländska studerande som önskar studera i utlandet eller av hinder för studier i Europa).

Stödberättigade institutioner skall vara institutioner inom högre utbildning och organisationer som sysslar med frågor rörande tillhandahållande av högre utbildning och i synnerhet de som förtecknas ovan. Verksamheter med stöd enligt detta program skall komplettera dem som vidtas i samband med samarbete inom Europeiska gemenskapen (t.ex. genom Sokrates-Erasmus-programmet eller Bologna/Prag-processen).

Verksamheterna skall inkludera seminarier, konferenser, arbetsgrupper, produktion av material för publicering, och kan både äga rum i tredje land och engagera organisationer därifrån.

Programmet skall stödja deltagande av organisationer från tredje land endast som pilotprojekt. Deltagande av organisationer från tredje land på långsiktig, organiserad grund i kompletterande verksamheter skall endast vara möjlig inom ramen för bilaterala avtal.

Denna åtgärd kan stödja projektinitiativ som tas av temanätverk, inbegripet inrättande av sammanslutningar i länder/regioner där sådana ännu inte finns och eftersträvande av specifika mål genom gemensamma projekt (rörande frågor som utveckling av läroplanen, samhällets behov och kvalitetssäkring). Där det redan finns ett bilateralt avtal kan temanätverk underlätta utvecklingen av master- och doktorsexamina genom att sammanföra institutioner och genom horisontella åtgärder bidra till en strukturell förstärkning av samarbetet med tredje land. Vid stöd till dessa typer av verksamheter, skall gemenskapen försöka ta fram samverkansvinster med nätverk på forskningsområdet, som *Marie Curie Early Stage Actions*.

Gemenskapen kan stödja pilotprojekt med tredje land i syfte att ytterligare utveckla samarbetet inom högre utbildning med de ifrågavarande länderna. Inom ramen för denna åtgärd kan gemenskapen, på försöksbasis, tillhandahålla stipendier för studerande från tredje land som vill avlägga en högre examen vid ett europeiskt universitet eller en sammanslutning av universitet där ingen annan gemenskapsåtgärd tillhandahåller sådant ekonomiskt stöd på nivån för högre utbildning och där komplementaritet med bilaterala avtal på medlemsstatsnivå kan säkerställas.

Gemenskapen kan stödja en alumniförening för alla studerande (från tredje land och från EU) som har fullgjort Europeiska unionens masterkurser.

I samarbete med medlemsstaterna och med hänsyn tagen till vilken roll den kommitté som inrättats för detta program kommer att få, kommer kommissionen att inrätta en vetenskaplig grupp på hög nivå som står öppen för erkända intellektuella från hela världen och vars roll blir att ge råd om den akademiska utvecklingen och andra relevanta aspekter på programmet.

4.5 Tekniska stödåtgärder

Vid genomförandet av programmet skall kommissionen ta vederbörlig hänsyn till de vägledande principerna enkelhet, subsidiaritet och stordriftsfördelar. Där så är möjligt skall kommissionen försöka främja samarbete och samverkansvinster med befintliga strukturer i medlemsstaterna på området för förbindelser med tredje land inom högre utbildning. Därför skall kommissionen, samtidigt som den med nödvändighet använder sig av en central verkställande byrå för att säkerställa adekvat stöd i hela Europeiska unionen och den europeiska dimensionen av programmet, försöka se till att byrån samarbetar med och i så hög grad som möjligt utnyttjar de strukturer och instanser som redan finns i medlemsstaterna.

5. MOTIVERING AV BEHOVET AV ETT NYTT ÅTGÄRDSPROGRAM FÖR GEMENSKAPEN

5.1 Ett åtgärdsprogram för gemenskapen kontra icke-ingripande och/eller regleringar

I artikel 149 i EG-fördraget begränsas gemenskapens ingripande på utbildningsområdet till att stödja och komplettera medlemsstaternas insatser, och utesluts en harmonisering av lagstiftningen. Man kunde hävda att kommissionen skulle kunna uppnå de mål som anges i programmet genom att enbart uppmuntra mellanstatligt samarbete och främja dialogen mellan utbildningsmyndigheter i stället för att tillgripa ett ekonomiskt stödprogram. Icke bindande rättsinstrument, såsom rekommendationer, kan stödja denna dialog. Såsom hävdats ovan kvarstår dock vissa behov och tillkortakommanden trots det pågående mellanstatliga samarbetet och den permanenta möjligheten att tillgripa icke bindande rättsliga instrument.

Utan ett ingripande från gemenskapens sida skulle dessa behov och tillkortakommanden bestå än längre och möjligtvis förvärras med tiden. Alternativet är ett gemenskapsprogram, som genom den traditionella konkurrensmekanismen med förslagsinfordringar och riktat ekonomiskt stöd skulle ge incitament till förändringar och påskynda olika processer.

Detta angreppssätt utesluter inte utan tvärtom uppmuntrar jämsides löpande kompletterande åtgärder som vidtas utanför ramen för programmet. Ett bra exempel på detta är det arbete som nu pågår i kommissionen för att harmonisera villkoren för inresa i studiesyfte för medborgare från tredje land. Denna regleringsprocess kan öka EU:s attraktionsförmåga och främja inflödet av studerande från tredje land. På liknande sätt kommer den mellanstatliga Bologna/Pragprocessen att få mycket positiva effekter för att göra den europeiska högre utbildningen mer attraktiv.

Detta förslag bör ses som ett instrument för att genom konkreta resultat förstärka dessa processer. På detta sätt utför Europeiska gemenskapen den uppgift den tilldelas i artikel 149 i fördraget.

5.2 Behovet av ett nytt åtgärdsprogram kontra användning av existerande program

I meddelandet av den 18 juli 2001 angav kommissionen att målen för gemenskapens strategi för att förstärka samarbetet med tredje land i mån av möjlighet bör uppnås genom användning av befintliga program och rättsliga grunder.

Det finns för närvarande en rad gemenskapsprogram där de behov som identifierats kan tas upp. Sokratesprogrammet innehåller en klausul som möjliggör begränsat samarbete med tredje land och internationella organisationer för att förverkliga programmets mål. Verksamheter håller på att utvecklas enligt denna klausul i överensstämmelse med den strategi som skisseras i meddelandet. Förslaget att utvidga Tempusprogrammet till Meda-partnerna motsvarar andan i meddelandet genom att det innebär en betydande geografisk utvidgning av Europeiska gemenskapens samarbete inom högre utbildning. Godkännandet av ett stipendiesystem för studerande från Latinamerika och inrättandet av nya EU-centra i Australien och Japan kommer säkerligen att, inom ramen för deras specifika omständigheter, bidra till att uppnå gemenskapens allmänna mål på detta område. När det gäller länderna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS) har gemenskapen stött regionala *centers of excellence* som bidrar med forskning och utbildning på masternivå i ekonomi och förvaltning, statistik, agronomi, medicin och veterinärmedicin. Gemenskapen kommer att fortsätta att stödja högre utbildning i AVS-länderna främst på regional nivå.

Men inget av dessa instrument, varav de flesta funnits i några år, ger en adekvat ram för att på lämpligt sätt åta sig de specifika behov som beskrivs ovan. Exempelvis Sokrates (och i synnerhet dess Erasmus-åtgärd) skapades som ett program med verksamhet inom Europeiska unionen och ett antal tredje länder som anges i rådets beslut. Det stöder dock inte skapandet av Europeiska unionens masterkurser, och det skulle krävas en total omläggning av dess struktur och finansiering för att det skulle vara möjligt. På samma sätt finns det inga mekanismer i Sokrates som skulle göra det möjligt att skapa ett specifikt europeiskt "utbud" av ett rörlighetssystem i stor skala för studerande eller akademiker från tredje land, och inte heller för inrättande av partnerskap med universitet i tredje land och utåtriktad rörlighet mellan Europeiska unionen och dessa universitet. Att öka attraktionsförmågan för europeisk högre utbildning faller också utanför ramen för Sokrates. Det skulle därför inte vara möjligt att uppnå förslagetets mål genom att utvidga Sokratesprogrammet.

Trots att det finns en betydande grad av ömsesidiga fördelar i program som Tempus, Alfa eller Asia-Link, är deras främsta syfte att främja regionalt och multilateralt nätverksarbete som ett sätt att gynna överföring av know-how och varaktigt samarbete. Huvudsyftet med det föreliggande förslaget gäller den högre utbildningen i Europa och även om medborgare och institutioner i tredje land säkerligen kommer att dra nytta av sitt deltagande i programmet, måste det i första hand ses som ett verktyg som tjänar gemenskapens intressen. I den mån detta program kompletterar och inte överlappar andra program för externt samarbete, förblir det öppet för medborgare från länder som kan komma i fråga enligt dessa program.

Sammanfattningsvis tar varken Sokrates eller andra större program på utbildningsområdet upp de specifika behov som beskrivs ovan. Det skulle krävas en grundläggande omformning av dessa program för att de skulle kunna ta upp dessa frågor. En sådan omformning skulle innebära inrättandet av ett nytt instrument, vilket är just vad det föreliggande förslaget går ut på.

6. PROGRAMMETS MERVÄRDE

Såsom klargörs i meddelandet av den 18 juli 2001 från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om utökad samarbete med tredje land inom högre utbildning är "Insatser på gemenskapsnivå . . . motiverade där de tillför ett 'mervärde', där medlemsstaterna genom att agera tillsammans kan uppnå mer än på egen hand".

De som formulerade artikel 149 i fördraget – den rättsliga grunden till utkastet till förslag – uppfattade helt klart samarbete med tredje land som ett medel att förbättra utbildningens kvalitet inom Europeiska gemenskapen.

Gemenskapens program på utbildningsområdet, i synnerhet Erasmus, har haft en betydande inverkan för att öka kapaciteten för internationellt samarbete bland europeiska universitet. Institutionerna i Europeiska unionen har dock inte lyckats med att till fullo utnyttja sina komparativa fördelar i form av nätverk inom högre utbildning, rörlighet för studerande och personal samt erkännande av studietider för att utveckla ett genuint och attraktivt erbjudande om högre utbildning med internationell inriktning, i synnerhet på masternivå. Såsom påpekas i meddelandet krävs ytterligare insatser på gemenskapsnivå för att uppmuntra institutioner att systematiskt integrera samarbete med tredje land inom ramen för ett bredare partnerskap. Förslaget svarar på detta behov av gemenskapsingripande genom att stödja universitetens insatser på samarbetsbasis för att utveckla ett europeiskt utbildningserbjudande och att etablera strukturellt samarbete med högklassiga partnerinstitutioner i utlandet.

Det är en allmän uppfattning (parlamentet, rådet, kommissionens meddelande, rådfrågade intressenter under den föregående utvärderingen) att institutionerna i Europeiska unionen misslyckats med att locka till sig en proportionell andel av internationellt rörliga studerande. Stipendiesystemen har till största delen förblivit begränsade till bilaterala arrangemang på medlemsstatsnivå. Det finns dock i dag skäl att inrätta ett stipendiesystem som omfattar hela gemenskapen, som inte ersätter utan i stället kompletterar befintliga bilaterala stipendiesystem som de enskilda medlemsstaterna redan infört.

Det mervärde som gemenskapen tillför ligger i ett nytt europeiskt, på samarbete grundat tillvägagångssätt, som skulle komplettera bilaterala åtgärder på medlemsstatsnivå. I utkastet till förslag förespråkas stipendier för att bidra till utvecklingen av mänskliga resurser och till att främja interkulturell dialog och förståelse.

Stipendierna fungerar även som ett incitament för att utveckla ett strukturerat och hållbart samarbete mellan universitet inom Europeiska unionen. Förslaget bygger särskilt på erfarenheterna från Sokrates-programmet, och stödjer Bologna/Prag-konvergensprocessen och processen för att förverkliga Europeiska unionens mål.

Man kunde invända att gemenskapen borde börja med att erbjuda stipendier till studerande från Europa, och först i en senare fas börja vända sig utåt mot studerande från tredje land. Det kommer uppenbart alltid att finnas europeiska studerande i Europeiska unionens masterkurser – de kommer att lockas av utbudets kvalitet, den europeiska erfarenhet som de rymmer och mångfalden bland studerande och lärare. Kostnaderna för dem skulle dock vara betydligt lägre än för studerande från tredje land (och därför finns det mindre behov av stipendier), och dessutom har de redan tillgång till informations- och stödmekanismer i medlemsstaterna vilket studerande från tredje land inte har när det gäller Europeiska unionens masterkurser. Man bör även komma ihåg att enbart europeiska studerande inte kommer att ge Europa det globala erkännande av europeisk kvalitet som programmet eftersträvar, och inte heller blir det möjligt för Europa att med tiden utveckla de länkar till de akademiska, ekonomiska och sociala världarna i tredje land, som det föreslagna stipendiesystemet skulle möjliggöra.

Förslaget ger en effektiv mekanism med europeiskt mervärde för att locka fler internationella studerande och även för att få till stånd en mer jämlik fördelning av studerande bland medlemsstaterna. Genom ett stipendiesystem knutet till Europeiska unionens masterkurser innebär programmet en på samarbete grundad strategi som skulle göra det möjligt för universitet i medlemsstater som för närvarande har ett litet inflöde av studerande från tredje land att öka sina andelar genom att samarbeta i nätverk med mer attraktiva universitet (eller med universitet i mer attraktiva medlemsstater). På detta sätt försäkras man sig om att stipendiesystemet inte leder till en förstärkning av attraktionsförmågan enbart hos de traditionella destinationerna för högre utbildning i Europa.

Den fjärde pelaren i förslaget lägger stor vikt vid åtgärder som utformats för att främja europeisk utbildning i allmänhet och öka dess attraktionsförmåga. Genom att uppmuntra europeiska flaggskeppsprodukter och genom att tillhandahålla en europeisk beteckning kommer programmet att bidra till att definiera en europeisk identitet inom högre utbildning och kommer därför att ha en positiv effekt på helhetsuppfattningen av europeisk högre utbildning.

7. KOMPLEMENTARITET OCH SAMVERKANSVINSTER MED GEMENSKAPENS ANDRA ÅTGÄRDER

Programmets huvudsakliga mål är att förbättra den europeiska högre utbildningens kvalitet. Det skall därför komplettera och ge upphov till samverkansvinster med andra program, som Sokrates, framför allt genom att utveckla den internationella dimensionen i utbildningen i Europa genom Europeiska unionens masterkurser, såsom förklaras ovan. Programmet skall även komplettera (samtidigt som det undviker att överlappa och konkurrera med) externa samarbetsprogram, som Alfa, ALBan, Asia-Link och Tempus (det skulle inrikta sig på rörlighet på längre sikt och på hög nivå genom ett öppet och globalt stipendiesystem), och det sjätte ramprogrammet för forskning (med syfte att bidra till det europeiska forskningsområdet), såsom beskrivs i detta avsnitt. Det skulle också vara lämpligt att när programmet väl har kommit igång (kanske fr.o.m. 2005) undersöka (i samförstånd med de deltagande länderna) om det skulle gå att styra in studerande som kommer till Europeiska unionen inom program som Alfa, ALBan eller Asia-Link mot Europeiska unionens masterkurser. Detta skulle förstärka komplementariteten och öka stödet för sådana kurser, samtidigt som Erasmus Worlds inverkan utsträcks globalt.

7.1 Externa samarbetsprogram på området för högre utbildning

Såsom påpekas i meddelandet om utökat samarbete med tredje land inom högre utbildning har gemenskapen tagit en rad initiativ med tredje land utgående från de erfarenheter som Erasmus och liknande program gett. Exempel på sådana initiativ är: de två avtalen med USA och med Kanada, som nyligen förnyats för ytterligare fem år; Tempusprogrammet, som ursprungligen startades 1990 som en del av den ursprungliga Phare-verksamheten, men som nu (eftersom Europeiska gemenskapens viktigaste utbildningsverksamheter står öppna för associerade länder) omfattar Östeuropa, Kaukasus, Centralasien, västra Balkan och den södra och östra Medelhavsregionen; Asia-Link, ett program som syftar till att främja/stärka regionalt och multilateralt samarbete i nätverk mellan institutioner inom högre utbildning i Europeiska unionens medlemsstater, Sydasiens, Sydöstasiens och Kina; Alfa, ett program med målet att stärka samarbetet inom högre utbildning mellan Europeiska unionen och Latinamerika i syfte att skapa bättre kvalitet och ökad kapacitet; ALBan, ett program som tillhandahåller stipendier i Europeiska unionen för studerande, forskare och yrkesfolk från Latinamerika; stöd till AVS-ländernas regionala *centres of excellence*.

I sitt meddelande om utbildningens betydelse för fattigdomsbekämpningen i utvecklingsländerna ⁽¹⁾, betonar kommissionen den stora betydelse utbildningen har för utveckling och för att minska fattigdom och understryker att stöd till högre utbildning är en nyckelkomponent i strategin "utbildning för alla". Stöd till högre akademisk, teknisk och yrkesinriktad utbildning är precis lika viktigt som stöd till grundutbildningen. Stöd till högre utbildning är också nödvändigt för ländernas institutionella utveckling. Att bygga upp institutionell kapacitet är en central komponent i programmen i alla sektorer av utvecklingssamarbete.

Kommissionen är medveten om behovet att säkerställa konsistens med gemenskapens andra politikområden och utvecklingssamarbetet. I detta sammanhang är det viktigt att notera att kommissionen den 22 november 2001 antagit en intern instruktion (den s.k. Gemensamma ramen för samarbete med tredje land i fråga om högre utbildning) som fastställer principerna och de viktigaste riktlinjerna för samarbete beträffande högre utbildning mellan Europeiska gemenskapen och utvecklingsländer, liksom med tillväxtekonomier och länder som befinner sig i en övergångsfas, och som etablerar en referensram för detta ⁽²⁾. Det föreslås en harmonisering av metoderna för att genomföra kommissionens program/projekt för att förbättra effektiviteten, synligheten och effekterna på befintligt samarbete på området som ett led i en strategi för att koncentrera insatserna.

Då det föreliggande förslaget väl har godkänts och genomförandet av programmet påbörjats kommer kommissionen att ta vederbörlig hänsyn till de principer som listas i den ovan nämnda gemensamma ramen, dra de nödvändiga slutsatserna av utvärderingen 2001 av Europeiska gemenskapens program med tredje land för rörlighetsstipendier ⁽³⁾ och inrätta de lämpliga interna samordningsmekanismerna för att säkerställa fullständig komplementaritet och undvika konkurrens och överlappning mellan detta program och externa samarbetsprogram på området för högre utbildning.

7.2 Sjätte ramprogrammet för forskning

I sitt meddelande av den 18 juli 2001 påpekade kommissionen att kvaliteten på Europas institutioner för högre utbildning, mätt som (bl.a.) volymen och omfattningen av institutionernas vetenskapliga och tekniska forskningsverksamhet, är av avgörande betydelse för att se till att Europas ställning som en högklassig miljö för lärande och kunskapsproduktion uppskattas runtom i världen. Ökat samarbete inom högre utbildning bör gå hand i hand med samarbete inom vetenskap och teknik, vilket mobiliserar de vetenskapliga resurserna inom universitet i Europeiska gemenskapen och i tredje land.

⁽¹⁾ KOM(2002) 116 slutlig, 6.3.2002.

⁽²⁾ En sammanfattning av den gemensamma ramen finns i KOM(2002) 116 slutlig, 6.3.2002, bilaga 7.

⁽³⁾ http://europa.eu.int/comm/europeaid/evaluation/evinfo/sector/951632_ev.htm

I kommissionens meddelande om den internationella dimensionen av det europeiska området för forskningsverksamhet ⁽¹⁾ hävdas att Europeiska unionen måste ha en betydande högklassig vetenskaplig och teknisk potential och kunskap till sitt förfogande för att kunna spela den roll unionen eftersträvar i dagens globala samhälle, och för att uppnå detta måste det europeiska forskningsområdet öppnas mot resten av världen ⁽²⁾. Vidare hävdas det att denna öppenhet bör göra det möjligt för EU-länderna att dra fördel av internationellt samarbete inom vetenskap och teknik, vilket bereder vägen för närmare politiska och ekonomiska förbindelser, och att den nya strategin för internationellt samarbete även kommer att göra det möjligt att ytterligare utveckla förbindelserna mellan Europeiska unionen och tredje land, att bidra till att förbättra dialogen mellan regioner och länder och höja profilen för vetenskap och teknik i Europa.

I det sjätte ramprogrammet för forskning ⁽³⁾ talas det om internationellt deltagande i programmets verksamheter med inriktning på vetenskapliga och samhällseliga frågor på bilateral, biregional och global nivå.

Kommissionen är medveten om den stora potentialen för komplementaritet och samverkansvinster mellan det program som beskrivs i det föreliggande förslaget och verksamheterna inom det sjätte ramprogrammet för forskning. Detta kommer att göra det möjligt att skapa kontinuitet mellan de båda områdena.

Målgruppen för detta förslag och målgruppen för en del av de befintliga eller planerade forskningsverksamheterna är till stor del densamma, även om arten av och målen för de verksamheter de skulle bedriva inte är identiska. Att undvika överlappning blir därför en huvudfråga för kommissionen.

Kommissionen arbetar för närvarande på mekanismer för att säkerställa komplementaritet och för att skapa broar mellan gemenskapens forskningsprogram och program för utbildning och undervisning. I detta sammanhang har komplementariteten med avseende på samarbete med tredje land en viktig roll. När detta program väl har godkänts, kommer kommissionen att bygga på och ytterligare stärka sådana mekanismer.

8. BEGÅVNINGSFLYKT

Vid utarbetandet av detta förslag har kommissionen noggrant övervägt de olika argument som hör samman med den fråga som allmänt kallas begåvningsflykt. Man bör inte underskatta risken för begåvningsflykt. Av detta skäl kommer de institutioner för högre utbildning som deltar i programmet att enträget uppmanas att vidta åtgärder i sina ansöknings- och inträdesförfaranden för att undvika eller avskräcka från begåvningsflykt från mindre utvecklade länder. Genom villkoren för programmets genomförande kommer kommissionen att försöka se till att det stöd som ges till studerande från utvecklingsländer är knutet till en plan för återvändande till hemlandet.

Medvetenhet om risken för begåvningsflykt bör inte leda till att utvecklingsländer stängs ute från systemet. En utestängning skulle få en negativ inverkan på uppfattningen av Europa bland medborgare från dessa länder. Den skulle driva rörliga studerande bort från Europeiska unionen och uppmuntra dem att välja andra destinationer, som USA, som genom Fulbrightprogrammet även fortsättningsvis ger betydande stöd till studerande från utvecklingsländer. Sist men inte minst skulle en utestängning inverka negativt på både Europeiska unionens och de berörda ländernas långsiktiga intressen.

Det är viktigt att notera att Europaparlamentet i sin rapport ⁽⁴⁾ efter meddelandet från kommissionen om utökat samarbete med tredje land inom högre utbildning uttryckligen begärde att utvecklingsländer skulle delta i närmare samarbete med tredje land inom högre utbildning och att åtgärder skulle vidtas för studentutbyte och stipendier samt bidrag för dem som avser att återvända till ursprungslandet, som ett medel mot begåvningsflykt.

⁽¹⁾ KOM(2001) 346 slutlig.

⁽²⁾ EGT C 180, 26.6.2001, s. 156.

⁽³⁾ Ännu ej offentliggjort i EGT.

⁽⁴⁾ TA P5_TAPROV(2002)04-10 Provisional Edition PE 316.566, 11.4.2002.

Kommissionen kommer att ta itu med frågan om begåvningsflykt före och under genomförandet och förvaltningen av programmet. För detta ändamål skall kommissionen identifiera lämpliga kompletterande åtgärder, valbarhetskriterier och indikatorer, och etablera de specifika övervakningsmekanismer som krävs.

9. SLUTSATS

Mot bakgrund av det ovanstående föreslår kommissionen Europaparlamentet och rådet att de godkänner detta förslag till beslut om ett program för att höja kvaliteten i den högre utbildningen och främja interkulturell förståelse genom samarbete med tredje land (Erasmus World) (2004–2008).

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD
HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 149 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska gemenskapen skall bidra till utvecklingen av utbildning av god kvalitet bland annat genom samarbete med tredje land.
- (2) I slutsatserna från Europeiska rådets möte i Lissabon (23–24 mars 2000) betonas att om Europa skall kunna möta den utmaning som globaliseringen innebär måste medlemsstaterna anpassa sina system för utbildning och yrkesutbildning till de krav som kunskapsamhället ställer.
- (3) Utbildningsministrarna från medlemsstaterna och fjorton andra europeiska länder fastslog i Bolognadeklarationen (19 juni 1999) att det är nödvändigt att se till att systemet för högre utbildning i Europa får en global attraktionskraft som motsvarar de stora kulturella och vetenskapliga resultat som Europa uppnått.
- (4) Då de europeiska ministrarna med ansvar för den högre utbildningen möttes i Prag (19 maj 2001) betonade de ytterligare vikten av att göra europeisk högre utbildning mer lockande för studerande från Europa och andra delar av världen.
- (5) I sitt meddelande om utökad samarbete med tredje land inom högre utbildning⁽¹⁾ hävdade kommissionen att en

högre grad av internationalisering av den högre utbildningen är nödvändig för att bemöta utmaningarna från globaliseringen, utpekade övergripande mål för en strategi för samarbete med tredje land på detta område och föreslog konkreta åtgärder för att uppnå dessa mål.

- (6) Det finns ett behov av att öka gemenskapens insatser för att främja dialog och förståelse mellan kulturer i hela världen, och rörlighet gynnar upptäckandet av nya kulturella och sociala miljöer och underlättar förståelsen av dessa.
- (7) Det råder bred enighet om den stora potentialen i de europeiska högre utbildningsinstitutionernas kombinerade individuella styrka, deras utbildningsmässiga mångfald och breda erfarenhet av nätverksarbete, vilket gör det möjligt för dem att erbjuda kurser som är unika för Europa och av hög kvalitet och som gör att fördelarna av internationell rörlighet kan delas i bredare kretsar inom gemenskapen och dess partnerländer.
- (8) De europeiska institutionerna inom högre utbildning måste fortsättningsvis ligga i frontlinjen av utvecklingen, och för att uppnå detta bör de försöka etablera samarbete med institutioner i tredje land som uppnått en utvecklingsnivå som är jämförbar med den som uppnåtts av institutionerna för högre utbildning i gemenskapen.
- (9) Det är nödvändigt att inrätta ett gemenskapsprogram.
- (10) För att öka mervärdet av gemenskapens insatser är det nödvändigt att säkerställa konsekvens och komplementaritet mellan de åtgärder som genomförs inom ramen för detta beslut och gemenskapens andra relevanta politikområden, instrument och åtgärder, i synnerhet det sjätte ramprogrammet för forskning och externa samarbetsprogram på området för högre utbildning.
- (11) I Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet) föreskrivs om ökat samarbete på områden som rör utbildning och ungdom mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan och å andra sidan länderna i Europeiska frihandelsammanslutningen som deltar i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (Efta-/EES-länder). Villkoren och formerna för de ovan nämnda ländernas deltagande i detta program skall bestämmas i enlighet med de relevanta bestämmelserna i EES-avtalet.

⁽¹⁾ KOM(2001) 385 slutlig, 18.7.2001.

(12) Villkoren och formerna för de associerade central- och östeuropeiska ländernas deltagande i detta program skall bestämmas i enlighet med de relevanta bestämmelserna i Europaavtalen, i tilläggsprotokollen till dessa och i de respektive associationsrådets beslut. Beträffande Cypern skall de relevanta villkoren och formerna finansieras genom tilläggsanslag i enlighet med förfaranden som skall överenskommas med detta land. Beträffande Malta och Turkiet skall de relevanta villkoren och formerna finansieras genom tilläggsanslag i enlighet med bestämmelserna i fördraget.

(13) Detta program bör övervakas och utvärderas regelbundet i samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna för att möjliggöra anpassningar, särskilt beträffande prioriteringarna för genomförande av åtgärderna. Utvärderingen bör inbegripa en extern utvärdering genomförd av oberoende och opartiska organ.

(14) Eftersom målen för den föreslagna åtgärden när det gäller det europeiska samarbetets bidrag till utbildning av god kvalitet inte kan uppnås i tillräcklig grad av medlemsstaterna, bland annat på grund av behovet av multilaterala partnerskap och multilateral rörlighet och utbyte av information mellan gemenskapen och tredje land, och därför lättare kan uppnås på gemenskapsnivå på grund av den transnationella dimensionen i gemenskapens åtgärder, kan Europeiska gemenskapen vidta åtgärder enligt subsidiaritetsprincipen som anges i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta beslut inte utöver vad som krävs för att uppnå dessa mål.

(15) I detta beslut fastslås, för hela programmets varaktighet, en finansiell ram som skall utgöra den huvudsakliga referensen för budgetmyndigheten, enligt punkt 33 i det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet.

(16) De åtgärder som krävs för att genomföra detta beslut bör godkännas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽¹⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Inrättande av programmet

1. Genom detta beslut inrättas ett program, "Erasmus World", nedan kallat "programmet", för att höja kvaliteten i den högre utbildningen och främja interkulturell förståelse genom samarbete med tredje land.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

2. Detta program skall genomföras under tiden 1 januari 2004–31 december 2008.

Artikel 2

Definitioner

I detta beslut avses med

1. *institution för högre utbildning*: varje institution som enligt nationell lagstiftning eller praxis erbjuder examina på denna nivå, oavsett vad sådana inrättningar kallas.
2. *studerande från tredje land*: medborgare i ett tredje land annat än EES- och Eftaländerna och kandidatländer för anslutning till Europeiska unionen, som redan har avlagt en första examen inom högre utbildning, som inte är fast bosatt i någon medlemsstat eller något deltagande land enligt artikel 12, som inte utövat sin huvudsakliga verksamhet (studier, arbete etc.) i mer än sammanlagt tolv månader under de senaste fem åren i någon medlemsstat eller något av de deltagande länderna, och som accepterat att skriva in sig i eller är inskriven i en Europeiska unionens masterkurs såsom beskrivs i bilagan.
3. *akademiker från tredje land*: medborgare i ett tredje land annat än EES- och Eftaländerna och kandidatländer för anslutning till Europeiska unionen, som inte är fast bosatt i någon medlemsstat eller något deltagande land enligt artikel 12, som inte utövat sin huvudsakliga verksamhet (studier, arbete etc.) i mer än sammanlagt tolv månader under de senaste fem åren i någon medlemsstat eller något av de deltagande länderna, och som har utmärkta akademiska och/eller yrkesmässiga erfarenheter.
4. *studier på masternivå*: kurser inom högre utbildning som följer på en första grundexamen och leder till en andra examen.

Artikel 3

Programmets mål

1. Programmets övergripande mål är att öka utbildningens kvalitet genom att förbättra uppfattningen om europeisk högre utbildning i hela världen och genom att främja samarbete med tredje land för att förbättra utvecklingen av mänskliga resurser och främja dialog och förståelse mellan folk och kulturer.

2. Programmets särskilda mål är

- a) att främja skapandet av ett utpräglat europeiskt utbud inom högre utbildning som är attraktivt både inom och utanför Europeiska unionen,

- b) att uppmuntra till ett större intresse i världen för att förvärva europeiska kvalifikationer och/eller erfarenheter bland högt kvalificerade studerande och akademiker från hela världen, och att göra det möjligt för dem att förvärva sådana examina och/eller erfarenhet,
- c) att utveckla ett mer strukturerat samarbete mellan Europeiska unionen och institutioner i tredje land och större utåtriktad rörlighet för Europeiska unionen som en del av europeiska studieprogram, och
- d) att förstärka den europeiska utbildningens profil och synlighet och göra europeisk utbildning mer tillgänglig.

3. Kommissionen skall i sitt arbete på att uppnå programmetts mål beakta gemenskapens allmänna politik för lika möjligheter för män och kvinnor. Kommissionen skall även se till att inga grupper av medborgare eller av medborgare i tredje land utestängs eller förfördelas.

Artikel 4

Programmets åtgärder

1. Målen för detta program enligt artikel 2 skall eftersträvas med hjälp av följande åtgärder:

- a) Europeiska unionens masterkurser.
- b) Ett stipendiesystem.
- c) Partnerskap med institutioner för högre utbildning i tredje land.
- d) Ökning av Europas attraktionsförmåga som utbildningsort.
- e) Tekniska stödåtgärder.

2. Dessa åtgärder skall förverkligas med de förfaranden som beskrivs i bilagan och genom följande typer av tillvägagångssätt, som i förekommande fall kan kombineras:

- a) Stöd till utvecklingen av gemensamma utbildningsprogram och samarbetsnätverk som underlättar utbyte av erfarenheter och god praxis.
- b) Stöd till rörlighet, mellan Europeiska gemenskapen och tredje land, för personer inom högre utbildning.
- c) Främjande av språkkunskaper och förståelse av olika kulturer.
- d) Stöd till pilotprojekt på grundval av transnationella partnerskap utformade för att utveckla innovation och kvalitet inom internationell högre utbildning.

- e) Stöd till utvecklingen av metoder för analys och uppföljning av trender och utveckling inom internationell högre utbildning.

Artikel 5

Tillträde till programmet

Under de förutsättningar och arrangemang för genomförande som beskrivs i bilagan, riktar sig detta program särskilt till

- a) institutioner för högre utbildning,
- b) studerande som avlagt en första examen inom högre utbildning,
- c) akademiker eller yrkesmän som föreläser eller bedriver forskning,
- d) personal som är direkt engagerad i högre utbildning,
- e) offentliga eller privata organ med verksamhet inom högre utbildning.

Artikel 6

Genomförande av programmet och samarbete med medlemsstaterna

1. Kommissionen skall
 - a) se till att de gemenskapsåtgärder som omfattas av detta program genomförs i överensstämmelse med bilagan,
 - b) beakta medlemsstaters bilaterala samarbete med tredje land,
 - c) rådfråga de relevanta sammanslutningarna och organisationerna på europeisk nivå inom området för högre utbildning och informera den kommitté som nämns i artikel 8 om deras åsikter, och
 - d) eftersträva samverkansvinster med andra gemenskapsinterna program och åtgärder inom högre utbildning och forskning.
2. Medlemsstaterna skall
 - a) vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att programmet löper effektivt på medlemsstatsnivå med deltagande av alla berörda parter inom utbildning i enlighet med nationell praxis,
 - b) utse lämpliga strukturer för ett nära samarbete med kommissionen, särskilt beträffande information om programmet,
 - c) försöka anta sådana åtgärder som kan antas vara lämpliga för att undanröja rättsliga och administrativa hinder för en effektiv förvaltning av detta program,

- d) vidta åtgärder för att se till att potentiella samverkansvinster med andra gemenskapsprogram uppnås på medlemsstatnivå.

Artikel 7

Genomförandeåtgärder

1. Följande åtgärder som krävs för att genomföra detta beslut skall godkännas i enlighet med det förvaltningsförfarande som avses i artikel 8.2:

- a) Den årliga arbetsplanen, inklusive prioriteringar, och urvalskriterierna och urvalsförfarandena.
- b) De allmänna riktlinjerna för genomförande av programmet.
- c) Den årliga budgeten och fördelningen av medel mellan programmets olika åtgärder.
- d) Arrangemangen för övervakning och utvärdering av programmet samt för spridning och överföring av resultat.

2. Alla andra åtgärder som krävs för att genomföra detta beslut skall godkännas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 8.3.

Artikel 8

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté bestående av företrädare för medlemsstaterna och med en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. Där hänvisning görs till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i detta.

Den tidsperiod som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall uppgå till två månader.

3. Där hänvisning görs till denna punkt skall artiklarna 3 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i detta.

4. Kommittén skall anta sin arbetsordning.

Artikel 9

Samarbete med andra programkommittéer och information om andra gemenskapsinitiativ

För att säkerställa att detta program är förenligt med andra åtgärder som anges i artikel 11 skall kommissionen regelbundet informera kommittén om gemenskapsinitiativ på områdena för utbildning och ungdom, inbegripet samarbete med tredje land och internationella organisationer.

Artikel 10

Finansiering

1. Den finansiella ramen för genomförande av detta program för den tidsperiod som anges i artikel 1 skall fastställas till 200 miljoner euro.

2. De årliga anslagen skall godkännas av budgetmyndigheten inom ramen för budgetplanen.

Artikel 11

Förenlighet och komplementaritet

1. Kommissionen skall i samarbete med medlemsstaterna se till att programmet är förenligt med och kompletterar gemenskapens andra relevanta politikområden, instrument och åtgärder, särskilt det sjätte ramprogrammet för forskning och program för externt samarbete inom området högre utbildning.

2. Kommissionen skall se till att det finns en fungerande koppling och i förekommande fall gemensamma åtgärder mellan detta program och de program och åtgärder på utbildningsområdet som genomförs inom ramen för gemenskapens samarbete med tredje land, inklusive bilaterala avtal, och med behöriga internationella organisationer.

Artikel 12

Deltagande av EES-/Eftaländer och kandidatländer för anslutning till Europeiska gemenskapen

Villkoren och formerna för deltagande av EES-/Eftaländer och kandidatländer för anslutning till Europeiska unionen i detta program skall bestämmas i enlighet med de relevanta bestämmelserna i de instrument som reglerar förbindelserna mellan Europeiska gemenskapen och dessa länder.

Artikel 13

Övervakning och utvärdering

1. Kommissionen skall i samarbete med medlemsstaterna regelbundet övervaka detta program. Resultaten av övervakningen och utvärderingen skall utnyttjas då programmet genomförs.

Denna övervakning skall inbegripa de rapporter som avses i punkt 3 och särskilda aktiviteter.

2. Kommissionen skall regelbundet utvärdera detta program. Syftet med utvärderingen är att bedöma relevansen, effektiviteten och effekten av åtgärder som genomförts med avseende på de mål som anges i artikel 3. Utvärderingen skall även bedöma effekten av programmet som helhet. Särskild uppmärksamhet skall ägnas frågor om jämställdhet och rättvisa samt förhindrande av begåvningsflykt.

I denna utvärdering skall man även granska komplementariteten mellan åtgärder enligt detta program och gemenskapens andra relevanta politikområden, instrument och åtgärder.

3. Kommissionen skall till Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén överlämna följande:

a) En rapport om de finansiella konsekvenserna för programmet då nya medlemsstater ansluts, i förekommande fall tillsammans med förslag om hur de finansiella konsekvenserna av sådana anslutningar skall hanteras, i enlighet med bestämmelserna i det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och enligt slutsatserna från Europeiska rådets möte i Berlin i mars 1999. Europaparlamentet och rådet skall besluta om dessa förslag så snart som möjligt.

b) En delrapport med utvärdering av de resultat som uppnåtts och av de kvalitativa aspekterna på genomförandet av detta program senast den 30 juni 2007.

c) Ett meddelande om fortsättningen av detta program senast den 31 december 2007.

d) En utvärderingsrapport efter programmets avslutning senast den 31 december 2009.

Artikel 14

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

BILAGA

GEMENSKAPSÅTGÄRDER

I denna bilaga beskrivs följande fem åtgärder:

ÅTGÄRD 1: EUROPEISKA UNIONENS MASTERKURSER

ÅTGÄRD 2: STIPENDIER

ÅTGÄRD 2.1: Globalt studentsystem

ÅTGÄRD 2.2: System för gästlärare/-akademiker

ÅTGÄRD 3: PARTNERSKAP MED INSTITUTIONER INOM HÖGRE UTBILDNING I TREDJE LAND

ÅTGÄRD 4: ÖKAD ATTRAKTIONSFÖRMÅGA

ÅTGÄRD 5: STÖDÅTGÄRDER

ÅTGÄRD 1: EUROPEISKA UNIONENS MASTERKURSER

1. Gemenskapen skall identifiera och bevilja europeiska masterkurser beteckningen "Europeiska unionens masterkurser" genom en rigorös uttagningsprocess såsom anges i artikel 7.1 och i enlighet med det förfarande som anges i artikel 7.2.

2. I detta program skall Europeiska unionens masterkurser

- a) omfatta minst tre institutioner inom högre utbildning från tre olika medlemsstater,
- b) ha ett studieprogram som innebär studier i minst två av de tre institutioner som anges i punkt a),
- c) ha inbyggda mekanismer för erkännande av studietider i partnerinstitutioner i enlighet med t.ex. Europeiska systemet för överföring av studiemeriter,
- d) resultera i tilldelning av dubbla eller flerfaldiga erkända eller godkända examina från de deltagande institutionerna,
- e) reservera ett minsta antal platser för och stå som värd för studerande från tredje land som beviljats ekonomiskt stöd enligt detta program,
- f) ha öppna villkor för tillträde, som bland annat skall beakta jämställdhets- och rättviseaspekter,

- g) gå med på att respektera reglerna för förfarandet för att välja ut stipendiaterna (studerande och akademiker),
 - h) genomföra adekvata arrangemang för att underlätta tillträde för och härbärgerande av studerande från tredje land (information, härbärgering m.m.), och
 - i) i förekommande fall tillhandahålla språkundervisning och språkstöd för studerande.
3. Europeiska unionens masterkurser kommer att väljas ut för en period på fem år (med ett enkelt årligt förnyelseförfarande på grundval av rapporterade framsteg), som kunde inkludera ett års förberedande aktiviteter innan den egentliga kursen börjar. Finansieringen skall vara föremål för ett årligt förnyelseförfarande.

ÅTGÄRD 2: STIPENDIER

1. Gemenskapen skall införa ett gemensamt, globalt stipendiesystem med inriktning på de bäst kvalificerade studerandena och forskarna från tredje land.
2. Stipendierna står öppna för ansökan för studerande och akademiker från tredje land enligt artikel 2, utan några förhandsvillkor för deltagande annat än förekomsten av förbindelser mellan Europeiska unionen och hemlandet för de berörda studerandena och forskarna. Deltagande av kvinnor och mindre gynnade studerande från dessa länder kommer att uppmuntras.
3. Deltagande institutioner kommer att uppmuntras att engagera intressenter på området för högre utbildning i tredje land och kommer att uppmannas att utforma sina ansöknings- och urvalsförfaranden så att begåvningsflykt från mindre utvecklade länder undviks eller motverkas.
4. Medlemsstaterna skall i enlighet med artikel 6.2 vidta de åtgärder som krävs för att utfärda inresevisa och uppehållstillstånd till stipendiaterna och, där så behövs, godkänna deras examens likvärdighet.
5. Uttagningsförfarandet skall säkerställa en lämplig balans mellan olika studieområden, studerandenas och forskarnas ursprungsregioner och de mottagande medlemsstaterna och skall uppmuntra deltagande av kvinnor och mindre gynnade studerande från tredje land.
6. Kommissionen skall vidta åtgärder för att se till att ingen student eller akademiker får ekonomiskt stöd för samma syfte från fler än ett gemenskapsprogram.

Åtgärd 2.1: Globalt studentsystem

Gemenskapen kan ge ekonomiskt stöd till studerande från tredje land som i konkurrens har blivit antagen till en Europeiska unionens masterkurs.

Åtgärd 2.2: System för gästlärare/-akademiker

Gemenskapen skall ge ekonomiskt stöd till akademiker från tredje land som besöker Europeiska unionens masterkurser för att utföra undervisnings- och forskningsuppdrag samt annat akademiskt arbete i de institutioner som deltar i Europeiska unionens masterkurser.

ÅTGÄRD 3: PARTNERSKAP MED INSTITUTIONER INOM HÖGRE UTBILDNING I TREDJE LAND

1. Gemenskapen skall stödja strukturerade förbindelser mellan Europeiska unionens masterkurser och institutioner för högre utbildning i tredje land. Institutioner som är tillräckligt väl utvecklade för att kunna samarbeta på jämlik bas kommer att prioriteras.
2. Partnerskapen skall bilda ramen för utåtriktad rörlighet för studerande och akademiker från Europeiska unionen som deltar i Europeiska unionens masterkurser.
3. Partnerskapen skall tjäna till att i mån av möjlighet utveckla institutionaliserade nätverk, baserade på ett strukturerat och varaktigt samarbete utformat för att bidra till utvecklingen av lokal kapacitet genom överföring av know-how.

4. Partnerskapen skall

- omfatta en Europeiska unionens masterkurs och minst en institution inom högre utbildning från ett tredje land,
- inrättas för perioder på upp till tre år,
- tillhandahålla en ram för utåtriktad rörlighet för studerande i Europeiska unionens masterkurser och lärarna i kurserna; stödberättigade studerande och akademiker skall vara medborgare i Europeiska unionen eller medborgare från tredje land som har varit lagligt bosatta i Europeiska unionen i minst tre år (och av andra skäl än studier) innan de påbörjar rörligheten utanför EU:s gränser.
- säkerställa att studietider vid värdinstitutionen (dvs. den icke-europeiska) erkänns.

5. Verksamheten i partnerskapsprojekt kan även inbegripa

- undervisningsuppdrag vid en partnerinstitution som stödjer utvecklingen av projektets läroplan,
- utbyte av lärare, utbildare, administratörer och andra relevanta specialister,
- utveckling och spridning av nya metoder inom högre utbildning, inbegripet användning av informations- och kommunikationsteknik, e-lärande samt öppen inläring och inläring på distans, och
- utveckling av samarbetsystem med universitet i tredje land i syfte att erbjuda en kurs i det berörda landet.

ÅTGÄRD 4: ÖKAD ATTRAKTIONSFÖRMÅGA

1. Genom denna åtgärd skall gemenskapen stödja verksamheter som syftar till att förstärka den europeiska utbildningens profil, synlighet och tillgänglighet. Gemenskapen skall även stödja kompletterande verksamheter som bidrar till detta programs mål.
2. Stödberättigade institutioner skall inbegripa offentliga eller privata organisationer som sysslar med frågor som gäller tillhandahållande av högre utbildning i hemlandet eller på internationell nivå. Verksamheterna skall bedrivas i nätverk som omfattar minst tre organisationer från tre olika medlemsstater och kan inbegripa organisationer från tredje land. verksamheterna (som kan inkludera seminarier, konferenser, arbetsgrupper, utveckling av informations- och kommunikationstekniska verktyg, utarbetande av material för publicering m.m.) kan äga rum i medlemsstaterna eller i tredje land.

4.1 Stöd till gemensamma PR-åtgärder

1. Gemenskapen skall stödja institutioner inom högre utbildning och offentliga icke vinstdrivande organisationer som arbetar på att främja europeisk högre utbildning i utlandet.
2. Stödberättigande verksamheter kan inbegripa
 - utveckling av allmänna skriftliga eller visuella informations- och spridningsverktyg som bidrar till en bättre förståelse för värdet av studier i Europa,
 - gemensam representation för europeisk högre utbildning och Europeiska unionens masterkurser vid internationella mässor och andra tillställningar,
 - seminarier, arbetsgrupper och andra medel i syfte att samordna informations- och spridningsinsatser, och
 - verksamheter med inriktning på geografiska områden med en betydande potential i fråga om internationell rörlighet för studerande.
3. PR-verksamheterna skall försöka skapa länkar mellan högre utbildning och forskning, och utnyttja alla möjligheter till samverkansvinster.

4.2 Stöd till tjänster som underlättar tillträde för studerande från tredje land till europeisk utbildning

1. Europeiska gemenskapen skall stödja samarbetsverksamheter med målet att underlätta tillträde till och uppmuntra till studier i Europa.

2. Stödberättigande verksamheter kan inbegripa

- gemensam utveckling av pedagogiska verktyg för språkutbildning och kulturella förberedelser,
- gemensam utveckling av effektivare metoder för att stå som värd för och integrera studerande från tredje land,
- utveckling av gemensamma moduler för distansundervisning med sikte på studerande från tredje land,
- tjänster som underlättar rörlighet mellan partnerskapsuniversitet inom och utanför Europeiska unionens masterkurser enligt definitionen ovan,
- tjänster som underlättar rörlighet för personer med barn och andra familjemedlemmar,
- ytterligare utveckling av en Internetportal för att underlätta tillträde till Europeiska unionens masterkurser och till andra europeiska kurser som lämpar sig för studerande från tredje land.

4.3 Kompletterande verksamheter

1. Gemenskapen skall stödja kompletterande verksamheter som ägnar sig åt frågor av avgörande betydelse för internationaliseringen av den högre utbildningen, såsom den internationella dimensionen av
 - kvalitetssäkring, inklusive godkännande eller andra typer av kvalitetsbeteckningar eller -specifikationer,
 - erkännande av studiemeriter,
 - erkännande av europeiska examina i utlandet och ömsesidigt erkännande av examina med tredje land,
 - nya behov för utveckling av läroplaner,
 - förändringar i samhället och utbildningssystemen,
 - säkerhet och hälsa för studerande som deltar i utbytet,
 - frågor rörande konsumentskydd med anknytning till utbildning, och
 - undersökningar och studier (exempelvis av beslutsprocessen hos utländska studerande som önskar studera i utlandet, av hinder för studier i Europa).
2. Genom denna åtgärd kan gemenskapen stödja att internationella temanätverk ägnar sig åt dessa frågor.
3. Gemenskapen kan stödja pilotprojekt med tredje land i syfte att ytterligare utveckla samarbetet inom högre utbildning med de berörda länderna.
4. Gemenskapen kan, på försöksbasis, tillhandahålla stipendier för studerande från tredje land som eftersträvar en doktors- eller masterexamen vid ett europeiskt universitet eller en sammanslutning av universitet där ingen annan gemenskapsåtgärd tillhandahåller sådant ekonomiskt stöd och där komplementaritet med bilaterala avtal på medlemsstatsnivå kan säkerställas.
5. Gemenskapen skall stödja en studentförening för alla studerande (från tredje land och från Europa) som avlägger examen vid Europeiska unionens masterkurser.

ÅTGÄRD 5: TEKNISKA STÖDÅTGÄRDER

För genomförandet av programmet kan kommissionen anlita experter, en verkställande byrå, existerande behöriga instanser i medlemsstaterna och om nödvändigt andra former av tekniskt bistånd, vars finansiering kan skötas inom den totala finansiella ramen för programmet.

Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 2965/94 vad avser budgetmässiga och finansiella bestämmelser för Översättningscentrum för Europeiska unionens organ samt om tillgång till centrumets handlingar

(2002/C 331 E/06)

KOM(2002) 406 slutlig — 2002/0167(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 17 juli 2002)

MOTIVERING

1. Bakgrund

Den nya budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget kommer att träda i kraft den 1 januari 2003. Detta innebär bland annat att det införs nya budget- och finansbestämmelser för de decentraliserade gemenskapsorganen.

De viktigaste nyheterna i detta avseende är följande:

— Artikel 185:

- Kommissionen skall anta en rambudgetförordning för de organ som inrättas av gemenskapen, som är juridiska personer och som faktiskt beviljas anslag som belastar budgeten. De finansiella bestämmelserna för dessa organ får endast avvika från ramförordningen efter överenskommelse med kommissionen och förutsatt att detta är nödvändigt på grund av särdragen i deras verksamhet.
- Europaparlamentet skall på rådets rekommendation ha befogenheten att bevilja ansvarsfrihet för de organ som avses i punkt 1.
- Kommissionens internrevisor skall ha samma befogenheter gentemot byrån som gentemot kommissionens egna avdelningar.
- De organ som avses ovan skall föra räkenskaper enligt de regler som fastställs av kommissionens räkenskapsförare, så att deras räkenskaper kan konsolideras med kommissionens räkenskaper.

— Artikel 46.3 d:

- Tjänsteförteckningen för varje organ som anges i artikel 185.1 skall godkännas av budgetmyndigheten.

I och med dessa nya bestämmelser krävs det motsvarande anpassningar i grundrättsakterna för gemenskapsorganen. Även om detaljbestämmelserna om gemenskapsorganens finans- och budgetförvaltning tas upp i deras respektive budgetförordningar innehåller även de grundrättsakter genom vilka varje organ inrättas – vilka som regel antas av rådet – vissa bestämmelser i finansiella frågor och budgetfrågor, bl.a. om budgetens upprättande och genomförande, om kontroller inom budgetområdet, framläggande av räkenskaper, ansvarsfrihet och förfarande för antagande av organets egen budgetförordning.

För att det nya systemet skall kunna omsättas i praktiken är det således viktigt att införa de nödvändiga ändringarna i de grundrättsakter genom vilka de olika organen inrättats, och föreliggande förslag har utarbetats i just detta syfte.

Vad gäller de decentraliserade organ som inte omfattas av definitionen i artikel 185.1 har man bedömt det som nödvändigt att även de anpassar sina finansiella bestämmelser till den nya budgetförordningen i åtminstone ett grundläggande avseende, nämligen vad gäller avskaffandet av de centraliserade förhandskontrollerna.

I övrigt tar kommissionen upp två andra aspekter på de decentraliserade organen i dessa förslag:

Den ena gäller ett mera generellt inslag i den administrativa reformen, nämligen frågan om insyn och allmänhetens tillgång till handlingar. Under arbetet med omarbetningen av budgetförordningen enades institutionerna om att i den nya texten införa en bestämmelse om att allmänheten bör få tillgång till de decentraliserade organens handlingar på villkor som är i linje med gemenskapens ramlagstiftning. I samband med att Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar antogs, enades också de tre institutionerna genom en gemensam förklaring om att gemenskapsorganen bör tillämpa bestämmelser som är identiska med institutionernas när det gäller allmänhetens tillgång till handlingar. Kommissionen föreslår således att bestämmelser med detta ändamål införs i grundrättsakterna för de 15 gemenskapsorganen.

Den andra aspekten gäller förfarandet för att utse direktörer för gemenskapsorganen. Även om det varit rådets avsikt då grundrättsakterna antogs att gemenskapsorganen skall ha möjlighet att förlänga sina direktörers mandat, anser kommissionen att texterna i sin nuvarande lydelse i de flesta fall inte markerar denna avsikt tillräckligt tydligt. Som bestämmelserna i fråga i dag är formulerade anges bara att den sittande direktören har möjlighet att åter kandidera efter det att mandattiden gått ut. Gemenskapsorganen måste dock i detta avseende följa förfarandet i grundrättsakterna. Tolkningen följer av de parallella bestämmelserna i EG-fördragets artikel 214.1 om hur kommissionens ledamöter utses samt bestämmelserna i artikel 223 och 225 i samma fördrag om EG-domstolens domare. Med tanke på gemenskapsorganens direktörers särskilda ställning är det befogat att tolka enligt denna parallell, och därmed göra avsteg från artikel 8 i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna, enligt vilken anställningskontrakt får förlängas utan något nytt uttagningsförfarande.

Det är således just för att understryka att det inte skall råda ett krav på ett nytt urvalsförfarande så snart som en direktörs mandatperiod löpt ut som kommissionen vill förtydliga de gällande bestämmelserna. På så sätt skall alltså ett mandat kunna förlängas utan nytt urvalsförfarande förutsatt att detta sker på förslag av den behöriga instansen. Genom denna möjlighet förbättras balansen mellan å ena sidan behovet av kontinuitet i gemenskapsorganens verksamhet, och å andra sidan behovet att hålla dem öppna för nya idéer och nya politiska mål eller inriktningar. Begränsningen till två mandatperioder eller motsvarande förhindrar dock inte att samme person kan lägga fram sin kandidatur en tredje gång, såsom en del av ett nytt urvalsförfarande, och således även stanna kvar på posten efter det att två perioder löpt ut, förutsatt att detta skett genom framgångsrikt deltagande i detta urvalsförfarande.

2. Förslagens räckvidd

Mot bakgrund av processen för omarbetning av budgetförordningen som helhet samt övriga resonemang som redogjorts för ovan, bedöms de nya bestämmelserna (artikel 185 samt artikel 46.3 d i budgetförordningen) vara tillämpliga på de 13 befintliga gemenskapsorganen, nämligen:

- Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning (Thessaloniki) ⁽¹⁾.
- Europeiska institutet för förbättring av levnads- och arbetsvillkor (Dublin) ⁽²⁾.
- Europeiska miljöbyrå (Köpenhamn) ⁽³⁾.
- Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen (Turin) ⁽⁴⁾.
- Europeiskt centrum för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk (Lissabon) ⁽⁵⁾.
- Europeiska läkemedelsmyndigheten (London) ⁽⁶⁾.
- Europeiska arbetsmiljöbyrå (Bilbao) ⁽⁷⁾.
- Översättningscentrum för Europeiska unionens organ (Luxemburg) ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Förordning (EG) nr 337/75 av den 10 februari 1975.

⁽²⁾ Förordning (EG) nr 1365/75 av den 26 maj 1975.

⁽³⁾ Förordning (EG) nr 1210/90 av den 7 maj 1990.

⁽⁴⁾ Förordning (EG) nr 1360/90 av den 7 maj 1990.

⁽⁵⁾ Förordning (EG) nr 302/93 av den 8 februari 1993.

⁽⁶⁾ Förordning (EG) nr 2309/93 av den 22 juli 1993.

⁽⁷⁾ Förordning (EG) nr 2062/94 av den 18 juli 1994.

⁽⁸⁾ Förordning (EG) nr 2965/94 av den 28 november 1994.

- Europeiskt centrum för övervakning av rasism och främlingsfientlighet (Wien) ⁽¹⁾.
- Europeiska byrån för återuppbyggnad (Thessaloniki) ⁽²⁾.
- Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet ⁽³⁾.
- Europeiska byrån för luftfartssäkerhet ⁽⁴⁾.
- Europeiska sjösäkerhetsbyrån ⁽⁵⁾.

De bör också tillämpas på Eurojust ⁽⁶⁾, ett organ som inrättats enligt den tredje pelaren men som till stor del fungerar som ett traditionellt, decentraliserat gemenskapsorgan vad gäller finansiella frågor och budgetfrågor.

Det finns vidare två decentraliserade gemenskapsorgan som inte mottar något bidrag ur gemenskapens budget, nämligen

- Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (Alicante) ⁽⁷⁾

och

- Gemenskapens växtsortsmyndighet (Angers) ⁽⁸⁾.

Dessa organ torde därmed inte omfattas av definitionen i artikel 185 i den nya budgetförordningen, vilket dock inte hindrar att de också berörs av och bör iakttas förordningens bestämmelser om nya mekanismer för intern kontroll.

Slutligen övervägde kommissionen också att inkludera den europeiska järnvägsbyrån i detta förslagspaket (se KOM(2002) 23 slutlig). Med tanke på det tidiga stadiet i lagstiftningsprocessen för denna nya byrå beslöt dock kommissionen att inte lägga fram något förslag rörande järnvägsbyrån i detta skede.

Frågan om att öka insyn och öppenhet, närmare bestämt genom att införa bestämmelser om tillgång till handlingar, kommer att gälla samtliga femton gemenskapsorgan, men inte Eurojust ⁽⁹⁾.

Vidare föreslås att förfarandena för att utse direktörerna för de tretton befintliga gemenskapsorganen skall göras tydligare. I förordning 1360/90 i dess ändrade lydelse enligt förordning 1572/98 behövs emellertid inte något klargörande, eftersom den förordningen snarare tjänat som modell för de föreslagna ändringarna i gemenskapsorganens och Eurojusts grundrättsakter. I fallet Eurojust fungerar den administrativa direktören inte som chef, utan är underställd kollegiet och dess ordförande (se artikel 29.4 i beslut 2002/187/RIF). I det fallet har den administrativa direktören inte en position som motiverar att tillsättningsproceduren jämföras med den som gäller för kommissionens ledamöter eller domstolens domare. I förordning 2667/2000 om Europeiska byrån för återuppbyggnad finns för övrigt ingen bestämmelse som möjliggör förnyat mandat för direktören, varför kommissionen inte föreslår någon ändring i den förordningen i detta avseende.

3. Förslagen i detalj

3.1 För de fjorton gemenskapsorgan som tar emot bidrag ur gemenskapsbudgeten och som således omfattas av artikel 185 i budgetförordningen består förslagen i huvudsak av följande:

⁽¹⁾ Förordning (EG) nr 1035/97 av den 2 juni 1997.

⁽²⁾ Förordning (EG) nr 2667/2000 av den 5 december 2000.

⁽³⁾ Förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002.

⁽⁴⁾ KOM(2000) 595 slutlig, 4 december 2000. Förordning (EG) nr .../2002 av den ... juni 2002.

⁽⁵⁾ KOM(2002) 802 slutlig, 8 december 2000. Förordning (EG) nr .../2002 av den ... juni 2002.

⁽⁶⁾ Rådets beslut 2002/187/RIF av den 28 februari 2002.

⁽⁷⁾ Förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993.

⁽⁸⁾ Förordning (EG) nr 2100/94 av den 27 juli 1994.

⁽⁹⁾ Förordning (EG) nr 1049/2001 är inte direkt tillämplig på organ som inrättats enligt tredje pelaren.

- Som en följd av artikel 185:
 - Europaparlamentet får befogenheten att bevilja ansvarsfrihet efter rekommendation av rådet.
 - Kommissionens internrevisors befogenhet gentemot organen klargörs, och den centraliserade förhandskontrollen av transaktioner upphävs.
 - Nya bestämmelser för redovisning av räkenskaperna införs i linje med den omarbetade budgetförordningen.
 - Som en följd av en förklaring som kommissionen avgett med anledning av artikel 185:
 - Kommissionen har åtagit sig att samråda med Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten vid utarbetandet av den rambudgetförordning för gemenskapsorganen som skall antas enligt artikel 185.1. Det torde därför inte vara nödvändigt att i alla grundrättsakterna för de decentraliserade gemenskapsorganen införa en bestämmelse om att revisionsrätten måste rådfrågas inför antagandet av varje enskild budgetförordning.
 - Som en följd av artikel 46.3 d:
 - En bestämmelse om att organens tjänsteförteckningar skall antas av budgetmyndigheten.
 - I syfte att skapa en viss harmonisering i tekniskt hänseende:
 - En bestämmelse om att direktören från och med nu skall vara ansvarig för genomförandet av budgeten (vilket hittills inte har varit fallet för de två decentraliserade gemenskapsorgan som tillhör den "första generationen", d.v.s. Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning i Thessaloniki samt Europeiska institutet för förbättring av arbets- och levnadsvillkor i Dublin).
 - Vad gäller att anta de enskilda gemenskapsorganens budgetförordningar skall detta ansvar övergå till deras respektive styrelser eller motsvarande instans, efter samråd med kommissionen. Denna bestämmelse förväntas bidra till en ökad harmonisering av förfarandena. Enligt nuvarande bestämmelser är det rådet eller de respektive styrelserna (eller motsvarande instans) som skall anta gemenskapsorganens budgetförordningar, och kommissionen och revisionsrätten deltar i vissa fall, beroende på vilket förfarande det gäller. Orsaken till dessa skillnader är endast historisk, och går idag knappast att motivera objektivt.
 - De termer som används för att beskriva budgetförfarandena har i viss mån anpassats till terminologin i den nya allmänna budgetförordningen.
 - Budgetförordningarna för de två organ som tillhör "första generationen" ⁽¹⁾ upphävs.
 - För dessa båda förordningar (för Thessaloniki och Dublin) har rådet hittills varit lagstiftande myndighet. Som framgår av resonemanget ovan finns det dock inget motiv för att bibehålla denna särskilda ordning idag, eftersom förfarandet i dagens läge knappast är adekvat för att anta denna typ av rättsakt.
- 3.2 Vad gäller de två decentraliserade gemenskapsorgan som inte direkt torde omfattas av artikel 185 i budgetförordningen, bör man ändå beakta de avgörande förändringar i systemen för kontroll och revision som införs genom den nya budgetförordningen. Det verkar således motiverat att åtminstone ändra kontrollbestämmelserna i grundrättsakterna för dessa båda organ – särskilt med tanke på att det i en av dessa rättsakter, nämligen den om inrättande av Gemenskapens växtsortsmyndighet i Angers, fortfarande hänvisas till kommissionens styrekonom, vilket ju är en funktion som inte längre kommer att finnas kvar när den nya budgetförordningen träder i kraft.
- 3.3 Det bör samtidigt nämnas att kommissionen redan tidigare (1997) lagt fram förslag till ändringar av nio av grundrättsakterna till ovan nämnda gemenskapsorgan ⁽²⁾. Kommissionen tar härmed tillfället att också dra tillbaka dessa ändringsförslag, då innehållet i dem delvis täcks av de nya förslagen, och delvis har blivit föråldrat.

⁽¹⁾ Förordningarna (EG) nr 1416/76 och 1417/76, båda antagna den 1 juni 1976.

⁽²⁾ KOM(1997) 489 slutlig, 6.10.1997, ändrad genom KOM(1998) 289 slutlig, 4.5.1998.

3.4 I frågan om insyn och öppenhet har kommissionen för de femton befintliga gemenskapsorganen föreslagit en ny bestämmelse med följande innebörd:

- Förordning nr 1049/2001 skall vara tillämplig på gemenskapsorganens handlingar.
- De olika organens styrelser skall anta lämpliga bestämmelser för att tillämpa principen.
- Europeiska gemenskapernas domstol skall vara behörig i fall där de decentraliserade organens beslut om tillgång till handlingar överklagas.

3.5 Vad avser förfarandet för att tillsätta direktörer för gemenskapsorganen föreslås att lydelsen i de olika grundrättsakterna samordnas med den redan gällande bestämmelsen i artikel 7 i förordning nr 1360/90 ⁽¹⁾ såsom den ändrats enligt förordning 1572/98 av den 17 juli 1998 ⁽²⁾.

4. Procedurbestämmelser

4.1 De 18 grundrättsakter som direkt berörs av dessa förslag behandlas enligt följande förfaranden:

- Artikel 308 (rådet beslutar enhälligt efter att ha hört Europaparlamentet): förordningarna (EG) nr 337/75, 1365/75, 1360/90, 302/93, 2309/93, 2062/94, 2100/94, 40/94, nr 2965/94, 1035/97 (jämför med artikel 213) och 2667/2000
- Artikel 175 (förfarande enligt artikel 251, plus att Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén skall höras)
- Artikel 251 (medbeslutande): förordning (EG) nr 178/2002 (jämförd med artiklarna 37, 95, 133 och 152.4 b); d.v.s. Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén skall höras: KOM(2000) 595 slutlig (jämförd med artikel 80.2), KOM (2000) 802 slutlig (jämförd med artikel 80.2)
- Artikel 279 (rådet beslutar enhälligt efter att ha hört Europaparlamentet och revisionsrätten): förordningarna (EG) nr 1416/76 och 1417/76
- Artikel 34.2 c (jämförd med artikel 31) i Fördraget om Europeiska unionen (rådet beslutar enhälligt): rådets beslut (2002/187/RIF).

4.2 När det gäller Europeiska läkemedelsmyndigheten förväntas den gällande grundrättsakten (förordning nr 2309/93) ersättas av en helt ny rättsakt till viken kommissionen redan lagt fram sitt förslag (KOM(2001) 404 slutlig).

Om förordning 2309/93 de facto ersätts av en ny grundrättsakt bör det bifogade ändringsförslaget till den förordningen läsas som ett ändringsförslag till det ovan nämnda förslaget till ny rättsakt.

Kommissionen kommer i så fall att bistå den lagstiftande myndigheten med all teknisk assistans som krävs för anpassningen av förslaget till den nya rättsakten.

⁽¹⁾ EGT L 131, 23.5.1990, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 206, 23.7.1998, s. 1.

5. Vikten av ett snabbt lagstiftningsförfarande

Eftersom den nya budgetförordningen alltså måste träda i kraft den 1 januari 2003 är det av stor vikt att de olika lagstiftningsförfarandena hinner slutföras i tid för att förslagen skall kunna antas senast i slutet av 2002.

Kommissionen uppmanar således alla institutioner som är inblandade i lagstiftningsprocessen att bidra till att påskynda den, så att förslagen till ändringar av de berörda grundrättsakterna kan träda i kraft parallellt med den nya budgetförordningen.

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 2965/94 av den 28 november 1994 om upprättande av ett översättningscentrum för Europeiska unionens organ bör harmoniseras med budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget, särskilt artikel 185 i denna.
- (2) Rubriken för artikel 10 i förordning (EG) nr 2965/94 bör ändras i syfte att förtydliga centrumets finansiering.
- (3) De allmänna principerna och begränsningarna för rätten till tillgång till handlingar är fastställda i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ⁽¹⁾.
- (4) Vid antagandet av förordning (EG) nr 1049/2001 enades de tre institutionerna om en gemensam förklaring om att likartade byråer och organ skall införa regler som är förenliga med förordningen när det gäller tillgången till deras handlingar.
- (5) Förordning (EG) nr 2965/94 bör således kompletteras med de bestämmelser som krävs för att göra förordning (EG) nr 1049/2001 tillämplig på Översättningscentrum för Europeiska unionens organ, samt med rättsmedel för att garantera en möjlighet till överklagande i fall där tillgång till handlingar avslås.
- (6) Förordning (EG) nr 2965/94 bör därför ändras för dessa ändamål.
- (7) Förfarandena och villkoren för när direktören bör få förlängt förordnande bör klargöras, och man bör harmonisera reglerna för samtliga gemenskapsorgan för vilka en ny utnämning är möjlig.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 2965/1994 ändras på följande sätt:

1. I artikel 8 skall punkt 3 ersättas med följande:

”Styrelsen skall anta årsrapporten om centrumets verksamhet och senast den 15 juni överlämna den till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, revisionsrätten och till de organ som förtecknas i artikel 2.”

2. I artikel 9 skall punkt 1 ersättas med följande:

”Centrumet skall ledas av en direktör som skall utses av styrelsen, på förslag av kommissionen, för en period av fem år; detta mandat kan förlängas en gång på förslag av kommissionen, men inte för längre tid än fem år.”

3. I artikel 10 skall punkt 2 b ersättas med följande:

”Om inget annat följer av bestämmelserna under c avseende inkörningsperioden skall centrumets inkomster bestå av

— inbetalningar från de organ som centrumet arbetar för samt från de institutioner och organ med vilka ett samarbete har överenskommit på grundval av de tjänster som centrumet utför,

— ett bidrag från gemenskapen, som i synnerhet skall syfta till att finansiera verksamhet av interinstitutionell natur”

4. Artikel 13 skall ersättas med följande:

”Artikel 13:

1. För varje budgetår, vilket skall motsvara kalenderåret, skall det utarbetas beräkningar över alla centrumets inkomster och utgifter, vilka skall uppföras i centrumets budget som skall innehålla en tjänsteförteckning.

2. Det skall råda balans mellan inkomster och utgifter i budgeten.

⁽¹⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

3. Varje år skall styrelsen, på grundval av ett utkast utarbetat av direktören, anta de preliminära beräkningarna av centrumets inkomster och utgifter för nästkommande budgetår. Senast den 31 mars skall styrelsen överlämna dessa beräkningar, som också skall innehålla en tjänsteförteckning, till kommissionen.

Kommissionen skall ta hänsyn till de preliminära beräkningarna vid beräkningen av gemenskapsorganens bidrag i samband med det preliminära förslaget till Europeiska gemenskapernas allmänna budget (hädanefter kallad: 'den allmänna budgeten').

Kommissionen skall tillsammans med det preliminära förslaget till gemenskapernas budget överlämna beräkningarna till Europaparlamentet och rådet (hädanefter kallade: 'budgetmyndigheten').

Budgetmyndigheten skall anta centrumets tjänsteförteckning.

4. Styrelsen skall anta byråns slutliga budget före budgetårets början, och vid behov anpassa behoven enligt bidraget från gemenskapen enligt artikel 10.2 b och inbetalningarna från de organ som anges i artikel 2."

5. I artikel 14 skall punkterna 2 och 3 ersättas med följande:

"2. Kommissionens internrevisor skall ha samma befogenheter gentemot centrumet som gentemot kommissionens egna avdelningar.

3. Senast den 1 mars efter utgången av det berörda budgetåret skall centrumets räkenskapsförare förse kommissionens internrevisor med en sammanställning av de preliminära räkenskaperna och en rapport om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen under budgetåret. Kommissionens internrevisor skall konsolidera institutionernas och de decentraliserade organens preliminära räkenskaper i enlighet med artikel 128 i rådets förordning (EG, Euratom) nr . . . (*) (hädanefter kallad: den allmänna budgetförordningen).

4. Senast den 31 mars efter utgången av det berörda budgetåret skall kommissionens räkenskapsförare förse revisionsrätten med de preliminära räkenskaperna och en rapport om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen under budgetåret. Rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen skall också överlämnas till Europaparlamentet och rådet.

5. Efter det att revisionsrättens iakttagelser rörande centrumets preliminära räkenskaper enligt bestämmelserna i artikel 129 i den allmänna budgetförordningen inkommit skall direktören ansvara för att upprätta en slutlig redovisning och överlämna den till styrelsen för ett yttrande.

6. Senast den 1 juli efter utgången av det berörda budgetåret skall centrumets direktör överlämna den slutliga redovisningen tillsammans med styrelsens yttrande till Europaparlamentet, rådet, revisionsrätten och kommissionen.

7. Den slutliga redovisningen skall offentliggöras.

8. Senast den 30 september skall direktören för centrumet förse revisionsrätten med ett svar på dess iakttagelser. Han skall även översända dessa svar till styrelsen.

9. Europaparlamentet skall före den 30 april år n+2, på rekommendation av rådet som skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, bevilja centrumets direktör ansvarsfrihet för budgetens genomförande år n.

(*) EGT . . ."

6. Artikel 15 skall ersättas med följande:

"Artikel 15

Styrelsen skall anta centrumets finansiella bestämmelser efter samråd med kommissionen. Vid utformningen av dessa bestämmelser får styrelsen endast avvika från den rambudgetförordning som kommissionen antagit i enlighet med artikel 185 i den allmänna budgetförordningen om centrumets särskilda förvaltningsbehov kräver detta, och efter att kommissionen gett sitt godkännande."

7. En artikel 18 a med följande lydelse skall införas:

"Artikel 18a

Europaparlamentets och rådets förordning nr 1049/2001 (*) skall tillämpas på de handlingar som finns hos centrumet.

Inom sex månader efter det att denna förordning trätt i kraft skall styrelsen anta de praktiska villkoren för hur förordning (EG) nr 1049/2001 skall tillämpas.

De beslut som fattas av centrumet i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 kan överklagas genom att klagomål framförs till ombudsmannen eller domstolen enligt artiklarna 195 och 230 i fördraget.

(*) EGT L 145, 31.5.2001, s. 43."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 2667/2000 vad avser budgetmässiga och finansiella bestämmelser för Europeiska byrån för återuppbyggnad samt om tillgång till byråns handlingar

(2002/C 331 E/07)

KOM(2002) 406 slutlig — 2002/0168(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 17 juli 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 2667/2000 av den 5 december 2000 om Europeiska byrån för återuppbyggnad ⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2415/2001 ⁽²⁾, bör harmoniseras med rådets förordning (EG, Euratom) nr ... av den ... med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget, särskilt artikel 185 i denna.
- (2) De allmänna principerna och begränsningarna för rätten till tillgång till handlingar är fastställda i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ⁽³⁾.
- (3) Vid antagandet av förordning (EG) nr 1049/2001 enades de tre institutionerna om en gemensam förklaring om att likartade byråer och organ skall införa regler som är förenliga med förordningen när det gäller tillgången till deras handlingar.
- (4) Således bör förordning (EG) nr 2667/2000 om Europeiska byrån för återuppbyggnad kompletteras med de bestämmelser som krävs för att göra förordning (EG) nr 1049/2001 tillämplig på byrån.
- (5) Förordning (EG) nr 2667/2000 bör därför ändras för dessa ändamål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 2667/2000 ändras på följande sätt:

1. I artikel 4 skall punkt 14 ersättas med följande:

⁽¹⁾ EGT L 306, 7.12.2000, s. 7.

⁽²⁾ EGT L 327, 12.12.2000, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

”Styrelsen skall anta årsrapporten om byråns verksamhet och senast den 15 juni överlämna den till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten.”

2. Artikel 5.1 f skall ersättas med följande:

”f) utarbetande av förslaget till beräkningar av byråns inkomster och utgifter samt budgetens genomförande.”

3. Artikel 7 skall ersättas med följande:

”Artikel 7

1. Varje år skall styrelsen senast den 15 februari, på grundval av ett utkast utarbetat av direktören, anta beräkningarna av byråns inkomster och utgifter för nästkommande budgetår. Styrelsen skall överlämna dessa beräkningar, som också skall innehålla ett utkast till en tjänsteförteckning, till kommissionen.

Kommissionen skall tillsammans med det preliminära förslaget till gemenskapernas budget överlämna dessa preliminära beräkningar till Europaparlamentet och rådet (hädanefter kallade ’budgetmyndigheten’).

2. På grundval av detta och inom de föreslagna gränserna för det totala belopp som behövs för biståndet till Förbundsrepubliken Jugoslavien och den före detta jugoslaviska republiken Makedonien skall kommissionen fastställa det årliga vägledande anslaget för byråns budget, vilket skall tas upp i det preliminära budgetförslaget för Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

På denna grundval och inom ramarna för det sammanlagda belopp som enligt förslaget behövs för gemenskapsbiståndet till förmån för Förbundsrepubliken Jugoslavien och före detta jugoslaviska republiken Makedonien skall kommissionen fastställa det vägledande årliga anslag till byråns budget som skall tas upp i det preliminära budgetförslaget för Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

3. Budgetmyndigheten skall fastställa de anslag som skall stå till förfogande som bidrag till byrån.

4. Budgetmyndigheten skall anta byråns tjänsteförteckning.

5. Styrelsen skall efter yttrande från kommissionen i början av varje budgetår fastställa byråns budget, och då justera budgeten i förhållande till de olika bidrag som beviljats byrån och de medel som härrör från andra källor.

6. För att säkerställa nödvändig insyn i budgeten kommer medel från andra källor än Europeiska gemenskapernas allmänna budget att föras upp separat bland byråns inkomster. Bland utgifterna skall administrationskostnader och personalkostnader tydligt avskiljas från driftskostnader för de program som avses i artikel 2.3 första stycket."

4. Artikel 8 skall ersättas med följande:

"Artikel 8

1. Direktören skall genomföra byråns budget.
2. Kommissionens internrevisor skall ha samma befogenheter gentemot byrån som gentemot kommissionens egna avdelningar.
3. Senast den 1 mars efter utgången av det berörda budgetåret skall byråns räkenskapsförare förse kommissionens räkenskapsförare med de preliminära räkenskaperna och en rapport om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen under budgetåret. Kommissionens internrevisor skall konsolidera institutionernas och de decentraliserade organens preliminära räkenskaper i enlighet med artikel 128 i rådets förordning (EG, Euratom nr. . . (*) (hädanefter kallad: 'den allmänna budgetförordningen').
4. Senast den 31 mars efter utgången av det berörda budgetåret skall kommissionens räkenskapsförare förse revisionsrätten med de preliminära räkenskaperna och rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen under budgetåret. Rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen skall också överlämnas till Europaparlamentet och rådet.
5. Efter det att revisionsrättens iakttagelser rörande byråns preliminära räkenskaper som gjorts enligt bestämmelserna i artikel 129 i den allmänna budgetförordningen inkommit, skall direktören ansvara för att upprätta en slutlig redovisning och överlämna den till styrelsen för ett yttrande.
6. Senast den 1 juli efter utgången av det berörda budgetåret skall byråns direktör överlämna den slutliga redovisningen tillsammans med styrelsens yttrande till Europaparlamentet, rådet, revisionsrätten och kommissionen.
7. Den slutliga redovisningen skall offentliggöras.

8. Senast den 30 september skall direktören för byrån förse revisionsrätten med ett svar på dess iakttagelser. Han skall även överlämna dessa svar till styrelsen.

9. Europaparlamentet skall före den 30 april år n+2, på rekommendation av rådet som skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, bevilja byråns direktör ansvarsfrihet för budgetens genomförande år n.

(*) EGT L . . ."

5. Artikel 9 skall ersättas med följande:

"Artikel 9:

Styrelsen skall anta byråns finansiella bestämmelser efter samråd med kommissionen. Vid utformningen av dessa bestämmelser får styrelsen endast avvika från den rambudgetförordning som kommissionen antagit i enlighet med artikel 185 i den allmänna budgetförordningen om byråns särskilda förvaltningsbehov kräver detta, och efter att kommissionen gett sitt godkännande."

6. En artikel 13a med följande lydelse skall införas:

"Artikel 13a

Europaparlamentets och rådets förordning nr 1049/2001 (*) skall tillämpas på de handlingar som finns hos myndigheten.

Inom sex månader efter det att denna förordning trätt i kraft skall styrelsen anta de praktiska villkoren för hur förordning (EG) nr 1049/2001 skall tillämpas.

De beslut som fattas av centrumet i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 kan överklagas genom att klagomål framförs till ombudsmannen eller Europeiska gemenskapernas domstol enligt artiklarna 195 och 230 i EGFördraget.

(*) EGT L 145, 31.5.2001, s. 43."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EEG) nr 1210/90 vad avser budgetmässiga och finansiella bestämmelser för Europeiska arbetsmiljöbyrån och Europeiska nätverket för miljöinformation och miljöövervakning samt om tillgång till byråns handlingar

(2002/C 331 E/08)

KOM(2002) 406 slutlig — 2002/0169(COD)

(Framlagt av kommissionen den 17 juli 2002)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

(1) Bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 1210/90 av den 7 maj 1990 om Europeiska miljöbyrån och Europeiska nätverket för miljöinformation och miljöövervakning⁽¹⁾ bör harmoniseras med rådets förordning (EG, Euratom) nr ... av den ... med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget, särskilt artikel 185 i denna.

(2) De allmänna principerna och begränsningarna för rätten till tillgång till handlingar i enlighet med artikel 255 i fördraget är fastställda i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar⁽²⁾.

(3) Vid antagandet av förordning (EG) nr 1049/2001 enades de tre institutionerna om en gemensam förklaring om att likartade byråer och organ skall införa regler som är förenliga med förordningen när det gäller tillgången till deras handlingar.

(4) Förordning (EEG) nr 1210/90 bör således kompletteras med de bestämmelser som krävs för att göra förordning (EG) nr 1049/2001 tillämplig på Europeiska miljöbyrån, samt med rättsmedel för att garantera en möjlighet till överklagande i fall där tillgång till handlingar avslås.

⁽¹⁾ EGT L 120, 11.5.1999, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 933 (EGT L 117, 5.5.1999, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

(5) Förfarandena och villkoren för när direktören bör få förlängt mandat bör klargöras, och man bör harmonisera reglerna för samtliga gemenskapsorgan för vilka en ny utnämning är möjlig.

(6) Förordning (EEG) nr 1210/90 bör därför ändras för dessa ändamål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 1210/90 ändras på följande sätt:

1. Artikel 6 skall ersättas med följande:

”Artikel 6

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 (*) skall tillämpas på de handlingar som finns hos byrån.

Inom sex månader efter det att denna förordning trätt i kraft skall styrelsen anta de praktiska villkoren för hur förordning (EG) nr 1049/2001 skall tillämpas.

De beslut som fattas av byrån i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 kan överklagas genom att klagomål framförs till ombudsmannen eller Europeiska gemenskapernas domstol enligt artiklarna 195 och 230 i EG-fördraget.

(*) EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.”

2. I artikel 8 skall punkt 6 ersättas med följande:

”6. Styrelsen skall anta årsrapporten om byråns verksamhet och senast den 15 juni överlämna den till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, revisionsrätten och medlemsstaterna.”

3. I artikel 9 skall punkt 1 ersättas med följande:

”Byrån skall ledas av en direktör som skall utses av styrelsen, på förslag av kommissionen, för en period av fem år; detta mandat kan förlängas en gång på förslag av kommissionen, men inte för längre tid än fem år.”

4. I artikel 12 skall punkterna 1 och 2 ersättas med följande:

"1. Varje år skall styrelsen, på grundval av ett utkast utarbetat av direktören, anta de preliminära beräkningarna av byråns inkomster och utgifter för nästkommande budgetår. Senast den 31 mars skall styrelsen överlämna dessa beräkningar, som också skall innehålla en tjänsteförteckning, till kommissionen.

Kommissionen skall tillsammans med det preliminära förslaget till gemenskapernas budget överlämna de preliminära beräkningarna till Europaparlamentet och rådet (hädanefter kallade 'budgetmyndigheten').

2. Budgetmyndigheten skall fastställa de anslag som skall stå till förfogande som bidrag till byrån.

Budgetmyndigheten skall anta myndighetens tjänsteförteckning."

5. I artikel 13 skall punkt 2-4 ersättas med följande:

"2. Kommissionens internrevisor skall ha samma befogenheter gentemot byrån som gentemot kommissionens egna avdelningar.

3. Senast den 1 mars efter utgången av det berörda budgetåret skall byråns räkenskapsförare förse kommissionens räkenskapsförare med de preliminära räkenskaperna och en rapport om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen under budgetåret. Kommissionens räkenskapsförare skall konsolidera institutionernas och de decentraliserade organens preliminära räkenskaper i enlighet med artikel 128 i rådets förordning (EG, Euratom) nr [...] (*) (hädanefter kallad: den allmänna budgetförordningen).

4. Senast den 31 mars efter utgången av det berörda budgetåret skall kommissionens räkenskapsförare förse revisionsrätten med de preliminära räkenskaperna och rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen under budgetåret. Rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen skall också överlämnas till Europaparlamentet och rådet.

5. Efter det att revisionsrättens iakttagelser rörande byråns preliminära räkenskaper som gjorts enligt bestämmel-

serna i artikel 129 i den allmänna budgetförordningen inkommit, skall direktören ansvara för att upprätta en slutlig redovisning och överlämna den till styrelsen för ett yttrande.

6. Styrelsen skall lämna ett yttrande om byråns slutliga redovisning.

7. Senast den 1 juli efter utgången av det berörda budgetåret skall byråns direktör överlämna den slutliga redovisningen tillsammans med styrelsens yttrande till Europaparlamentet, rådet, revisionsrätten och kommissionen.

8. Den slutliga redovisningen skall offentliggöras.

9. Senast den 30 september skall den verkställande direktören för byrån förse revisionsrätten med svar på dess iakttagelser. Han skall även översända dessa svar till styrelsen.

10. Europaparlamentet skall före den 30 april år n+2, på rekommendation av rådet som skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, bevilja myndighetens direktör ansvarsfrihet för budgetens genomförande år n.

(*) EGT L . . ."

6. Artikel 14 skall ersättas med följande:

"Artikel 14

Styrelsen skall anta byråns finansiella bestämmelser efter samråd med kommissionen. Vid utformningen av dessa bestämmelser får styrelsen endast avvika från den rambudgetförordning som kommissionen antagit i enlighet med artikel 185 i den allmänna budgetförordningen om byråns särskilda förvaltningsbehov kräver detta, och efter att kommissionen gett sitt godkännande."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EEG) nr 2309/93 vad avser budgetmässiga och finansiella bestämmelser för Europeiska läkemedelsmyndigheten samt om tillgång till myndighetens handlingar

(2002/C 331 E/09)

KOM(2002) 406 slutlig — 2002/0170(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 17 juli 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 2309/93 av den 7 maj 1990 om gemenskapsförfaranden för godkännande för försäljning av och tillsyn över humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel samt om inrättande av en europeisk läkemedelsmyndighet⁽¹⁾ bör harmoniseras med rådets förordning (EG, Euratom) nr ... av den ... med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget, särskilt artikel 185 i denna.
- (2) De allmänna principerna och begränsningarna för rätten till tillgång till handlingar i enlighet med artikel 255 i fördraget är fastställda i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar⁽²⁾.
- (3) Vid antagandet av förordning (EG) nr 1049/2001 enades de tre institutionerna om en gemensam förklaring om att likartade byråer och organ skall införa regler som är förenliga med förordningen när det gäller tillgången till deras handlingar.
- (4) Förordning (EEG) nr 2309/92 bör således kompletteras med de bestämmelser som krävs för att göra förordning (EG) nr 1049/2001 tillämplig på Europeiska miljöbyrån, samt med rättsmedel för att garantera en möjlighet till överklagande i fall där tillgång till handlingar avslås.
- (5) Förfarandena och villkoren för när direktören bör få förlängt förordnande bör klargöras, och man bör harmonisera reglerna för samtliga gemenskapsorgan för vilka en ny utnämning är möjlig.
- (6) Förordning (EEG) nr 2309/93 bör därför ändras för dessa ändamål.

⁽¹⁾ EGT L 214, 24.8.1993, s. 1. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 649/98 (EGT L 88, 24.3.1998, s. 7).

⁽²⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 2309/93 ändras på följande sätt:

1. I artikel 55 skall punkt 1 ersättas med följande:

"1. Myndigheten skall ledas av en direktör som skall utses av dess styrelse på förslag av kommissionen; direktören skall tillsättas för fem år, och perioden får förlängas med högst fem år på förslag av kommissionen."

a) Punkt 2 första strecksaten skall ersättas med följande:

"— utarbetande av förslaget till beräkningar av myndighetens inkomster och utgifter samt budgetens genomförande,"

b) Punkt 3 skall ersättas med följande:

"Verkställande direktören skall varje år förelägga styrelsen följande handlingar för godkännande. Myndighetens verksamheter i fråga om humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel skall redovisas i skilda avsnitt."

c) Punkt 4 skall utgå.

2. I artikel 56 skall punkt 5 ersättas med följande:

"Styrelsen skall anta årsrapporten om myndighetens verksamhet och senast den 15 juni överlämna den till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, revisionsrätten och medlemsstaterna."

3. Artikel 57 skall ersättas med följande:

"Artikel 57

1. För varje budgetår, vilket skall motsvara ett kalenderår, skall det utarbetas beräkningar över alla myndighetens inkomster och utgifter, vilka skall uppföras i myndighetens budget.

Det skall råda balans mellan inkomster och utgifter i budgeten.

2. Myndighetens inkomster skall bestå av ett bidrag från gemenskapen samt de avgifter som företagen erlägger för att erhålla och förnya gemenskapens godkännande för försäljning och för andra tjänster som lämnas av myndigheten. Myndighetens utgifter skall omfatta löner till personal, administration, infrastruktur och drift samt kostnader som föranleds av avtal som slutits med tredje part.

3. Varje år skall styrelsen senast den 15 februari, på grundval av ett utkast utarbetat av direktören, anta de preliminära beräkningarna av myndighetens inkomster och utgifter för nästkommande budgetår. Senast den 31 mars skall styrelsen överlämna dessa beräkningar, som också skall innehålla ett förslag till tjänsteförteckning, till kommissionen.

Kommissionen skall tillsammans med det preliminära förslaget till gemenskapernas budget överlämna de preliminära beräkningarna till Europaparlamentet och rådet (hädanefter kallade: 'budgetmyndigheten').

4. Budgetmyndigheten skall fastställa de anslag som skall stå till förfogande som bidrag till myndigheten.

5. Budgetmyndigheten skall anta myndighetens tjänsteförteckning.

6. Styrelsen skall anta myndighetens slutliga budget före budgetårets början, och vid behov anpassa den till utbetalningarna från gemenskapen och myndighetens övriga tillgångar.

7. Den verkställande direktören skall genomföra myndighetens budget.

8. Kommissionens internrevisor skall ha samma befogenheter gentemot myndigheten som gentemot kommissionens egna avdelningar.

9. Senast den 1 mars efter utgången av det berörda budgetåret skall byråns räkenskapsförare förse kommissionens räkenskapsförare med de preliminära räkenskaperna och en rapport om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen under budgetåret. Kommissionens räkenskapsförare skall konsolidera institutionernas och de decentraliserade organens preliminära räkenskaper i enlighet med artikel 128 i rådets förordning (EG, Euratom) nr ... (*) (hädanefter kallad 'den allmänna budgetförordningen').

10. Senast den 31 mars efter utgången av det berörda budgetåret skall kommissionens räkenskapsförare förse revisionsrätten med de preliminära räkenskaperna och rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen under budgetåret. Rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen skall också överlämnas till Europaparlamentet och rådet.

11. Efter det att revisionsrättens iakttagelser rörande myndighetens preliminära räkenskaper som gjorts enligt bestämmelserna i artikel 129 i den allmänna budgetförordningen inkommit, skall direktören ansvara för att upprätta en slutlig redovisning och överlämna den till styrelsen för ett yttrande.

12. Styrelsen skall lämna ett yttrande om myndighetens slutliga redovisning.

13. Senast den 1 juli efter utgången av det berörda budgetåret skall centrumets direktör överlämna den slutliga redovisningen tillsammans med styrelsens yttrande till Europaparlamentet, rådet, revisionsrätten och kommissionen.

14. Den slutliga redovisningen skall offentliggöras.

15. Senast den 30 september skall direktören för myndigheten förse revisionsrätten med ett svar på dess iakttagelser. Han skall även översända dessa svar till styrelsen.

16. Europaparlamentet skall före den 30 april år n+2, på rekommendation av rådet som skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, bevilja myndighetens direktör ansvarsfrihet för budgetens genomförande år n.

17. Styrelsen skall anta myndighetens finansiella bestämmelser efter samråd med kommissionen. Vid utformningen av dessa bestämmelser får styrelsen endast avvika från den rambudgetförordning som kommissionen antagit i enlighet med artikel 185 i den allmänna budgetförordningen om byråns särskilda förvaltningsbehov kräver detta, och efter att kommissionen gett sitt godkännande.

(*) EGT L ..."

4. En artikel 63 a med följande lydelse skall införas:

"Artikel 63 a

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 (*) skall tillämpas på de handlingar som finns hos myndigheten.

Inom sex månader efter det att denna förordning trätt i kraft skall styrelsen anta de praktiska villkoren för hur förordning (EG) nr 1049/2001 skall tillämpas.

De beslut som fattas av myndigheten i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 kan överklagas genom klagomål framförs till ombudsmannen eller Europeiska gemenskapernas domstol enligt artiklarna 195 och 230 i EGFördraget.

(*) EGT L 145, 31.5.2001, s. 43."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EEG) nr 1360/90 vad avser budgetmässiga och finansiella bestämmelser för Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen samt om tillgång till stiftelsens handlingar

(2002/C 331 E/10)

KOM(2002) 406 slutlig — 2002/0171(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 17 juli 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

(1) Bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 1360/90 av den 5 december 2000 om inrättandet av en europeisk yrkesutbildningsstiftelse⁽¹⁾ bör harmoniseras med rådets förordning (EG, Euratom) nr ... av den ... med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget, särskilt artikel 185 i denna.

(2) De allmänna principerna och begränsningarna för rätten till tillgång till handlingar i enlighet med artikel 255 i fördraget är fastställda i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar⁽²⁾.

(3) Vid antagandet av förordning (EG) nr 1049/2001 enades de tre institutionerna om en gemensam förklaring om att likartade byråer och organ skall införa regler som är förenliga med förordningen när det gäller tillgången till deras handlingar.

(4) Förordning (EEG) nr 1360/90 bör således kompletteras med de bestämmelser som krävs för att göra förordning (EG) nr 1049/2001 tillämplig på Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen, samt med rättsmedel för att garantera en möjlighet till överklagande i fall där tillgång till handlingar avslås.

(5) Förordning (EEG) nr 1360/90 bör därför ändras för dessa ändamål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 1360/90 ändras på följande sätt:

⁽¹⁾ EGT L 131, 23.5.1990, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2555/2000 (EGT L 306, 7.12.2000, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

1. En artikel 4 a med följande lydelse skall införas:

”Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 (*) skall tillämpas på de handlingar som finns hos stiftelsen.

Inom sex månader efter det att denna förordning trätt i kraft skall styrelsen anta de praktiska villkoren för hur förordning (EG) nr 1049/2001 skall tillämpas.

De beslut som fattas av stiftelsen i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 kan överklagas genom att klagomål framförs till ombudsmannen eller Europeiska gemenskapernas domstol enligt artiklarna 195 och 230 i EG-fördraget.

_____ (*) EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.”

2. I artikel 5 skall punkt 9 ersättas med följande:

”Styrelsen skall anta årsrapporten om stiftelsens verksamhet och senast den 15 juni överlämna den till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, Ekonomiska och sociala kommittén och revisionsrätten. Rapporten skall också överlämnas till medlemsstaterna och – för kännedom – till de stödberättigade länderna.”

3. I artikel 7.1 skall tredje strecksatsen ersättas med följande:

”— utarbetande av förslaget till beräkningar av stiftelsens inkomster och utgifter samt budgetens genomförande.”

4. I artikel 10 skall punkt 1–3 ersättas med följande:

”1. Varje år skall styrelsen senast den 15 februari, på grundval av ett utkast utarbetat av direktören, anta beräkningarna av stiftelsens inkomster och utgifter för nästkommande budgetår. Styrelsen skall överlämna dessa beräkningar, som också skall innehålla ett utkast till en tjänsteförteckning, till kommissionen.

Kommissionen skall tillsammans med det preliminära förslaget till gemenskapernas budget överlämna de preliminära beräkningarna till Europaparlamentet och rådet (hädanefter kallade: 'budgetmyndigheten').

2. Kommissionen skall bedöma stiftelsens budgetförslag med beaktande av de stödberättigade ländernas prioriteringar i fråga om yrkesutbildning och till de övergripande finansiella riktlinjerna för ekonomiskt stöd till dessa länder.

Den skall på denna grundval, och inom de föreslagna begränsningarna för det totalbelopp som skall ställas till förfogande för ekonomisk hjälp till de stödberättigade länderna fastställa det årliga bidrag till stiftelsens budget som skall införas i det preliminära förslaget till allmän budget för Europeiska gemenskaperna.

Budgetmyndigheten skall fastställa de anslag som skall stå till förfogande som bidrag till stiftelsen.

3. Budgetmyndigheten skall anta stiftelsens tjänsteförteckning.”

5. I artikel 11 skall punkt 2–4 ersättas med följande:

”2. Kommissionens internrevisor skall ha samma befogenheter gentemot stiftelsen som gentemot kommissionens egna avdelningar.

3. Senast den 1 mars efter utgången av det berörda budgetåret skall stiftelsens räkenskapsförare förse kommissionens internrevisor med en sammanställning av de preliminära räkenskaperna och en rapport om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen under budgetåret. Kommissionens internrevisor skall konsolidera institutionernas och de decentraliserade organens preliminära räkenskaper i enlighet med artikel 128 i rådets förordning (EG, Euratom nr ... (*)) (hädanefter kallad: 'den allmänna budgetförordningen').

4. Senast den 31 mars efter utgången av det berörda budgetåret skall kommissionens räkenskapsförare förse revisionsrätten med de preliminära räkenskaperna och en rapport om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen under budgetåret. Rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen skall också överlämnas till Europaparlamentet och rådet.

5. Efter det att revisionsrättens iakttagelser rörande stiftelsens preliminära räkenskaper som gjorts enligt bestämmelserna i artikel 129 i den allmänna budgetförordningen

inkommit, skall direktören ansvara för att upprätta en slutlig redovisning och överlämna den till styrelsen för ett yttrande.

6. Stiftelsens styrelse skall lämna ett yttrande om stiftelsens slutliga redovisning.

7. Senast den 1 juli efter utgången av det berörda budgetåret skall stiftelsens direktör överlämna den slutliga redovisningen tillsammans med styrelsens yttrande till Europaparlamentet, rådet, revisionsrätten och kommissionen.

8. Den slutliga redovisningen skall offentliggöras.

9. Senast den 30 september skall direktören för stiftelsen förse revisionsrätten med ett svar på dess iakttagelser. Han skall även översända dessa svar till styrelsen.

10. Europaparlamentet skall före den 30 april år n+2, på rekommendation av rådet som skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, bevilja stiftelsens direktör ansvarsfrihet för budgetens genomförande år n.

(*) EGT L ...”

6. Artikel 12 skall ersättas med följande:

”Artikel 12

Styrelsen skall anta stiftelsens finansiella bestämmelser efter samråd med kommissionen.

Vid utformningen av dessa bestämmelser får styrelsen endast avvika från den rambudgetförordning som kommissionen antagit i enlighet med artikel 185 i den allmänna budgetförordningen om stiftelsens särskilda förvaltningsbehov kräver detta, och efter att kommissionen gett sitt godkännande.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EEG) nr 1365/75 vad avser budgetmässiga och finansiella bestämmelser för Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor, om tillgång till fondens handlingar samt om upphävande av förordning (EEG) nr 1417/76

(2002/C 331 E/11)

KOM(2002) 406 slutlig — 2002/0172(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 17 juli 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 279 och 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 1365/75 av den 5 december 2000 om bildande av en europeisk fond för förbättring av levnads- och arbetsvillkor bör harmoniseras med rådets förordning (EG, Euratom) nr ... av den ... angående budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget, särskilt artikel 185 i denna. Enligt ovan nämnda artikel i budgetförordningen måste Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor anta egna finansiella bestämmelser på grundval av en rambudgetförordning som antas av kommissionen. Rådets förordning (EEG) nr 1416/76 måste således upphävas från och med den dag då de nya finansiella bestämmelser som antas av fondens styrelse träder i kraft.
- (2) De allmänna principerna och begränsningarna för rätten till tillgång till handlingar i enlighet med artikel 255 i fördraget är fastställda i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ⁽¹⁾.
- (3) Vid antagandet av förordning (EG) nr 1049/2001 enades de tre institutionerna om en gemensam förklaring om att likartade byråer och organ skall införa regler som är förenliga med förordningen när det gäller tillgången till deras handlingar.
- (4) Förordning (EEG) nr 1365/75 bör således kompletteras med de bestämmelser som krävs för att göra förordning (EG) nr 1049/2001 tillämplig på Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor, samt med rättsmedel för att garantera en möjlighet till överklagande i fall där tillgång till handlingar avslås.

- (5) Förfarandena och villkoren för när direktören bör få förlängt förordnande bör klargöras, och man bör harmonisera reglerna för samtliga gemenskapsorgan för vilka en ny utnämning är möjlig.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 1365/75 ändras på följande sätt:

1. I artikel 8 skall punkt 3 ersättas med följande:

”3. Direktören och den biträdande direktören skall utses för en period av högst fem år. Vad avser direktören får mandatet förlängas en gång på förslag av kommissionen, men inte för längre tid än fem år. Vad gäller den biträdande direktören får mandatet inte förlängas med mer än fem år i taget.”

2. Artiklarna 13, 14, 15 och 16 skall ersättas med följande:

”Artikel 13

Styrelsen skall anta årsrapporten om fondens verksamhet och senast den 15 juni överlämna den till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, Ekonomiska och sociala kommittén och revisionsrätten.

Artikel 14

1. För varje budgetår, vilket motsvarar kalenderåret, skall det utarbetas beräkningar över alla fondens inkomster och utgifter, vilka skall uppföras i fondens budget som också skall innehålla en tjänsteförteckning.

2. Det skall råda balans mellan inkomster och utgifter i fondens budget.

Artikel 15

1. Varje år skall styrelsen, på grundval av ett utkast utarbetat av direktören, anta beräkningarna av fondens inkomster och utgifter för nästkommande budgetår. Senast den 31 mars skall styrelsen överlämna dessa beräkningar, som också skall innehålla en tjänsteförteckning, till kommissionen.

⁽¹⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

Kommissionen skall tillsammans med det preliminära förslaget till gemenskapernas budget överlämna de preliminära beräkningarna till Europaparlamentet och rådet (hädanefter kallade: 'budgetmyndigheten').

2. Budgetmyndigheten skall fastställa de anslag som skall stå till förfogande som bidrag till fonden.

Budgetmyndigheten skall anta fondens tjänsteförteckning.

3. Styrelsen skall anta fondens budget före budgetårets början, och anpassa den till det bidrag som anslås av budgetmyndigheten. När budgeten är antagen skall kommissionen översända den till budgetmyndigheten.

Artikel 16

1. Styrelsen skall anta fondens finansiella bestämmelser efter samråd med kommissionen. Vid utformningen av dessa bestämmelser får styrelsen endast avvika från den rambudgetförordning som kommissionen antagit i enlighet med artikel 185 i den allmänna budgetförordningen om fondens särskilda förvaltningsbehov kräver detta, och efter att kommissionen gett sitt godkännande.

2. Fondens direktör skall genomföra budgeten.

3. Kommissionens internrevisor skall ha samma befogenheter gentemot fonden som gentemot kommissionens egna avdelningar.

4. Senast den 1 mars efter utgången av det berörda budgetåret skall fondens räkenskapsförare förse kommissionens internrevisor med en sammanställning av de preliminära räkenskaperna och en rapport om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen under budgetåret. Kommissionens räkenskapsförare skall konsolidera institutionernas och de decentraliserade organens preliminära räkenskaper i enlighet med artikel 128 i den allmänna budgetförordningen.

5. Senast den 31 mars efter utgången av det berörda budgetåret skall kommissionens räkenskapsförare förse revisionsrätten med de preliminära räkenskaperna och en rapport om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen under budgetåret. Rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen skall också översändas till Europaparlamentet och rådet.

6. Efter det att revisionsrättens iakttagelser rörande stiftelsens preliminära räkenskaper som gjorts enligt bestämmelserna i artikel 129 i den allmänna budgetförordningen inkommit, skall direktören ansvara för att upprätta en slutlig redovisning och överlämna den till styrelsen för ett yttrande.

7. Fondens styrelse skall lämna ett yttrande om fondens slutliga redovisning.

8. Senast den 1 juli efter utgången av det berörda budgetåret skall fondens direktör överlämna den slutliga redovisningen tillsammans med styrelsens yttrande till Europaparlamentet, rådet, revisionsrätten och kommissionen.

9. Den slutliga redovisningen skall offentliggöras.

10. Senast den 30 september skall direktören för fonden förse revisionsrätten med ett svar på dess iakttagelser. Han skall även översända dessa svar till styrelsen.

11. Europaparlamentet skall före den 30 april år n+2, på rekommendation av rådet som skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, bevilja fondens direktör ansvarsfrihet för budgetens genomförande år n."

2. En artikel 18a med följande lydelse skall införas:

"Artikel 18a

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 (*) skall tillämpas på de handlingar som finns hos fonden.

Inom sex månader efter det att denna förordning trätt i kraft skall styrelsen anta de praktiska villkoren för hur förordning (EG) nr 1049/2001 skall tillämpas.

De beslut som fattas av fonden i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 kan överklagas genom att klagomål framförs till ombudsmannen eller Europeiska gemenskapernas domstol enligt artiklarna 195 och 230 i EG-fördraget.

(*) EGT L 145, 31.5.2001, s. 43."

Artikel 2

Förordning (EEG) nr 1417/76 skall upphävas från och med det att de finansiella bestämmelserna som antagits av styrelsen enligt artikel 16 i förordning (EEG) nr 1365/75 trätt i kraft.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Förslag till rådets beslut om ändring av beslut (2002/187/RIF) om inrättande av Eurojust för att stärka kampen mot grov brottslighet

(2002/C 331 E/12)

KOM(2002) 406 slutlig — 2002/0173(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 17 juli 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 31 och 34.2 c i detta,

med beaktande av kommissionens initiativ,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

- (1) Även om Eurojust instiftats på grundval av Fördraget om Europeiska unionen med artikel 41 i det fördraget som rättslig grund, liknar Eurojust i hög grad ett decentraliserat gemenskapsorgan i budgetmässigt och finansiellt hänseende.
- (2) Bestämmelserna i rådets beslut (2002/187/RIF) bör således harmoniseras med förordning (EG, Euratom) nr ... av den ... rörande budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget, särskilt artikel 185 i denna.
- (3) Beslut 2002/187/RIF bör ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 2002/187/RIF ändras på följande sätt:

1. I artikel 32 skall punkt 1 ersättas med följande:

”1. Eurojusts ordförande skall i dess kollegiums namn varje år skriftligen rapportera till rådet om Eurojusts verksamhet.

Kollegiet skall för detta ändamål årligen anta en rapport om verksamheten och om problem inom kriminalpolitiken i Europeiska unionen som uppdragats i samband med Eurojusts insatser. Eurojust kan också lägga fram förslag i sin rapport om hur det straffrättsliga samarbetet kan förbättras.

Årsrapporten skall senast den 15 juni föreläggas Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten.

Ordföranden skall också avlägga de rapporter och lägga fram de uppgifter som rådet kan komma att kräva i fråga om Eurojusts funktionssätt.”

2. Artiklarna 35, 36 och 37 skall ersättas med följande:

”Artikel 35

Upprättandet av budgeten

1. Varje år skall kollegiet, på grundval av ett utkast utarbetat av den administrativa direktören, anta de preliminära beräkningarna av Eurojusts inkomster och utgifter för nästkommande budgetår. Senast den 31 mars skall kollegiet överlämna dessa preliminära beräkningar, som också skall innehålla ett förslag till tjänsteförteckning, till kommissionen.

Kommissionen skall tillsammans med det preliminära förslaget till gemenskapernas budget överlämna dessa preliminära beräkningar till Europaparlamentet och rådet (hädanefter kallade ’budgetmyndigheten’).

2. Budgetmyndigheten skall fastställa de anslag som skall stå till förfogande som bidrag till Eurojust.

3. Budgetmyndigheten skall anta centrumets tjänsteförteckning.

4. På grundval av det årliga bidrag som fastställs av budgetmyndigheten skall kollegiet anta Eurojusts slutliga budget innan det berörda budgetåret börjar, och anpassa denna budget till de olika bidrag som beviljats Eurojust samt till dess inkomster från andra källor.

Artikel 36

Genomförande av budgeten och beviljande av ansvarsfrihet

1. Den administrativa direktören skall i egenskap av utanordnare genomföra Eurojusts budget. Han skall hålla kollegiet underrättat om budgetens genomförande.

2. Senast den 1 mars efter utgången av det berörda budgetåret skall Eurojusts räkenskapsförare förse kommissionens räkenskapsförare med en sammanställning av de preliminära räkenskaperna och en rapport om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen under budgetåret. Kommissionens räkenskapsförare skall konsolidera institutionernas och de decentraliserade organens preliminära räkenskaper i enlighet med artikel 128 i rådets förordning (EG) nr ... (*).

3. Senast den 31 mars efter utgången av det berörda budgetåret skall kommissionens räkenskapsförare förse Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten med de preliminära räkenskaperna och en rapport om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen under budgetåret.

4. Efter det att revisionsrättens iakttagelser rörande Eurojusts preliminära räkenskaper enligt bestämmelserna i artikel 129 i rådets förordning (EG) nr ... inkommit skall den administrativa direktören ansvara för att upprätta en slutlig redovisning och överlämna den till Eurojusts kollegium för ett yttrande.
5. Styrelsen för centrumet skall avge ett yttrande om den slutliga redovisningen av Eurojusts räkenskaper.
6. Senast den 1 juli efter utgången av det berörda budgetåret skall den administrativa direktören för Eurojust överlämna den slutliga redovisningen tillsammans med styrelsens yttrande till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten.
7. Den slutliga redovisningen skall offentliggöras.
8. Senast den 30 september skall den administrativa direktören för Eurojust förse revisionsrätten med ett svar på dess iakttagelser. Han skall även översända dessa svar till kollegiet.
9. Europaparlamentet skall före den 30 april år n+2, på rekommendation av rådet som skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, bevilja Eurojusts administrativa direktör ansvarsfrihet för budgetens genomförande år n.

Artikel 37

Tillämplig budgetförordning

Kollegiet skall anta Eurojusts finansiella bestämmelser efter samråd med kommissionen. Vid utformningen av dessa bestämmelser får kollegiet endast avvika från den rambudgetförordning som kommissionen antagit i enlighet med artikel 185 i den allmänna budgetförordningen om Eurojusts särskilda förvaltningsbehov kräver detta, och efter att kommissionen gett sitt godkännande.

(*) EGT L ..."

3. I artikel 38 skall punkt 1 ersättas med följande:

"1. Ansvaret för att inrätta system och förfaranden för interna kontroller anpassade till uppgifterna skall ligga hos utanordnaren."

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 2100/94 vad avser budgetmässiga och finansiella bestämmelser för Gemenskapens växtsortsmyndighet samt om tillgång till myndighetens handlingar

(2002/C 331 E/13)

KOM(2002) 406 slutlig — 2002/0174(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 17 juli 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 2100/94 av den 27 juli 1994 om gemenskapens växtförädlarrätt⁽¹⁾ bör harmoniseras med förordning (EG, Euratom) nr ... angående budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget; genom att den budgetförordningen träder i kraft kommer den centraliserade finansiella förhandskontrollen att överges till förmån för modernare kontroll- och revisionssystem, för såväl gemenskapens institutioner som för de organ som omfattas av artikel 185 i samma förordning.
- (2) Gemenskapens växtsortsmyndighet bör förfoga över kontroll- och revisionssystem lika omfattande som de system som används av ovannämnda gemenskapsinstitutioner och -organ.
- (3) De allmänna principerna och begränsningarna för rätten till tillgång till handlingar är fastställda i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar⁽²⁾.
- (4) Vid antagandet av förordning (EG) nr 1049/2001 enades de tre institutionerna om en gemensam förklaring om att likartade byråer och organ skall införa regler som är förenliga med förordningen när det gäller tillgången till deras handlingar.
- (5) Förordning (EG) nr 2100/94 bör således kompletteras med de bestämmelser som krävs för att göra förordning (EG) nr 1049/2001 tillämplig på Europeiska växtsortsmyndigheten, samt med rättsmedel för att garantera en möjlighet till överklagande i fall där tillgång till handlingar avslås.

(6) Förfarandena och villkoren för när direktören bör få förlängt förordnande bör klargöras, och man bör harmonisera reglerna för samtliga gemenskapsorgan för vilka en ny utnämning är möjlig.

(7) Förordning (EG) nr 2100/94 bör därför ändras för dessa ändamål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 2100/94 ändras på följande sätt:

1. En artikel 33 a med följande lydelse skall införas:

”Artikel 33 a

Tillgång till handlingar

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 (*) skall tillämpas på de handlingar som finns hos myndigheten.

Inom sex månader efter det att denna förordning trätt i kraft skall styrelsen anta de praktiska villkoren för hur förordning (EG) nr 1049/2001 skall tillämpas.

De beslut som fattas av myndigheten i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 kan överklagas genom att klagomål framförs till ombudsmannen eller Europeiska gemenskapernas domstol enligt artiklarna 195 och 230 i EG-fördraget.

(*) EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.”

2. I artikel 43 skall punkt 2 ersättas med följande:

”2. Ordföranden skall utses för en period som inte får överstiga fem år. Detta mandat kan förlängas en gång på förslag av kommissionen och efter yttrande från kollegiet, men inte för en längre tid än fem år.”

I artikel 43 skall ”punkterna 1 och 2” ersättas med ”punkt 1”, och följande mening skall läggas till:

”Detta mandat kan förlängas på förslag av kommissionen och efter yttrande från kollegiet, men inte med mera än fem år i taget.”

⁽¹⁾ EGT L 227, 19.4.1994, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 2506/95 (EGT L 258, 28.10.1995, s. 3).

⁽²⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

3. I artikel 111 skall punkt 1 ersättas med följande:

”1. Inom myndigheten skall en funktion för intern revision införas, och dess verksamhet skall bedrivas under beaktande av relevanta internationella normer. Internrevisorn, som utses av ordföranden, skall ansvara inför honom för kontrollen av att systemen och förfarandena för budgetens genomförande fungerar väl.

Internrevisorn skall bistå ordföranden med råd vid hanteringen av risker genom självständiga synpunkter på utvärderings- och kontrollsystemens kvalitet och genom att lämna rekommendationer om hur villkoren för att utföra olika uppgifter kan förbättras, samt främja en sund ekonomisk förvaltning.

Ansvar för att inrätta system och förfaranden för interna kontroller anpassade till uppgifterna skall ligga hos utanordnaren.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EEG) nr 302/93 vad avser budgetmässiga och finansiella bestämmelser för Europeiskt centrum för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk samt om tillgång till centrumets handlingar

(2002/C 331 E/14)

KOM(2002) 406 slutlig — 2002/0175(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 17 juli 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 302/93 av den 8 februari 1993 om upprättande av ett europeiskt centrum för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk⁽¹⁾ bör harmoniseras med rådets förordning (EG, Euratom) nr ... av den ... med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget, särskilt artikel 185 i denna.
- (2) De allmänna principerna och begränsningarna för rätten till tillgång till handlingar i enlighet med artikel 255 i fördraget är fastställda i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar⁽²⁾.
- (3) Vid antagandet av förordning (EG) nr 1049/2001 enades de tre institutionerna om en gemensam förklaring om att likartade byråer och organ skall införa regler som är förenliga med förordningen när det gäller tillgången till deras handlingar.
- (4) Således bör förordning (EEG) nr 302/93 om Europeiskt centrum för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk kompletteras med de bestämmelser som krävs för att göra förordning (EG) nr 1049/2001 tillämplig på centrumet.
- (5) Förfarandena och villkoren för när direktören bör få förlängt förordnande bör klargöras, och man bör harmonisera reglerna för samtliga gemenskapsorgan för vilka en ny utnämning är möjlig.
- (6) Förordning (EEG) nr 302/93 bör därför ändras för dessa ändamål.

⁽¹⁾ EGT L 36, 12.2.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2220/2000 (EGT L 253, 7.10.2000, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 302/93 ändras på följande sätt:

1. En ny artikel 6 a skall införas med följande lydelse:

”Artikel 6 a

Tillgång till handlingar

Europaparlamentets och rådets förordning nr 1049/2001 (*) skall tillämpas på de handlingar som finns hos centrumet.

Inom sex månader efter det att denna förordning trätt i kraft skall styrelsen anta de praktiska villkoren för hur förordning (EG) nr 1049/2001 skall tillämpas.

(*) EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.”

2. I artikel 8 skall punkt 5 ersättas med följande:

”Styrelsen skall anta årsrapporten om centrumets verksamhet och senast den 15 juni överlämna den till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, revisionsrätten och medlemsstaterna.”

3. I artikel 9 skall punkt 1 ersättas med följande:

”Centrumet skall ledas av en direktör som skall utses av styrelsen, på förslag av kommissionen, för en period av fem år; detta mandat kan förlängas en gång på förslag av kommissionen, men inte för längre tid än fem år.”

I artikel 9.1 skall fjärde stycket ersättas med följande:

”— utarbetande av förslaget till beräkningar av centrumets inkomster och utgifter samt budgetens genomförande,”

4. Artikel 11 skall ersättas med följande:

”Artikel 11

Budget

1. För varje budgetår, vilket skall motsvara kalenderåret, skall det utarbetas beräkningar över alla centrumets inkomster och utgifter, vilka skall uppföras i centrumets budget.

2. Det skall råda balans mellan inkomster och utgifter i budgeten.
 3. Centrumets inkomster skall, utan att detta påverkar övriga resurser, bestå av bidrag från gemenskapen som tas upp under en särskild rubrik i Europeiska gemenskapernas allmänna budget (kommissionens avsnitt), betalningar för utförda tjänster och finansiella bidrag från sådana organisationer, organ och tredje länder som anges i artikel 12 respektive 13.
 4. Centrumets utgifter skall bl.a. omfatta
 - a) löner till personal och utgifter för administration och infrastruktur samt driftskostnader,
 - b) utgifter för stöd till de nationella nätverk för information som ingår i Reitox samt utgifter inom ramen för kontrakten med de specialiserade enheterna.
 5. Varje år skall styrelsen senast den 15 februari, på grundval av ett förslag utarbetat av direktören, anta beräkningarna av centrumets inkomster och utgifter för nästkommande budgetår. Senast den 31 mars skall styrelsen till kommissionen överlämna dessa preliminära beräkningar, inklusive ett förslag till tjänsteförteckning, samt ett exemplar av centrumets arbetsprogram.
- Kommissionen skall tillsammans med det preliminära förslaget till gemenskapernas budget överlämna dessa preliminära beräkningar till Europaparlamentet och rådet (hädanefter kallade 'budgetmyndigheten').
6. Budgetmyndigheten skall fastställa de anslag som skall stå till förfogande som bidrag till centrumet.
 7. Budgetmyndigheten skall anta centrumets tjänsteförteckning.
 8. Styrelsen skall anta centrumets slutliga budget före budgetårets början, och vid behov anpassa den till utbetalningarna från gemenskapen och centrumets övriga tillgångar.
 9. Direktören skall genomföra budgeten.
 10. Kommissionens internrevisor skall ha samma befogenheter gentemot centrumet som gentemot kommissionens egna avdelningar.
 11. Senast den 1 mars efter utgången av det berörda budgetåret skall centrumets räkenskapsförare förse kommissionens internrevisor med de preliminära räkenskaperna och en rapport om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen under budgetåret. Kommissionens internrevisor skall konsolidera institutionernas och de decentraliserade

organens preliminära räkenskaper i enlighet med artikel 128 i rådets förordning (*) (EG, Euratom nr ... (hädanefter kallad: 'den allmänna budgetförordningen').

12. Senast den 31 mars efter utgången av det berörda budgetåret skall kommissionens räkenskapsförare förse revisionsrätten med centrumets preliminära räkenskaper samt med rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen under budgetåret. Rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen skall också översändas till Europaparlamentet och rådet.

13. Efter det att revisionsrättens iakttagelser rörande byråns preliminära räkenskaper som gjorts enligt bestämmelserna i artikel 129 i den allmänna budgetförordningen inkommit, skall direktören ansvara för att upprätta en slutlig redovisning och överlämna den till styrelsen för ett yttrande.

14. Centrumets styrelse skall lämna ett yttrande om centrumets slutliga redovisning.

15. Senast den 1 juli efter utgången av det berörda budgetåret skall centrumets direktör överlämna den slutliga redovisningen tillsammans med styrelsens yttrande till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten.

16. Den slutliga redovisningen skall offentliggöras.

17. Senast den 30 september skall direktören för centrumet förse revisionsrätten med ett svar på dess iakttagelser. Han skall även översända dessa svar till styrelsen.

18. Europaparlamentet skall före den 30 april år n+2, på rekommendation av rådet som skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, bevilja centrumets direktör ansvarsfrihet för budgetens genomförande år n.

19. Styrelsen skall anta centrumets finansiella bestämmelser efter samråd med kommissionen. Vid utformningen av dessa bestämmelser får styrelsen endast avvika från den rambudgetförordning som kommissionen antagit i enlighet med artikel 185 i den allmänna budgetförordningen om centrumets särskilda förvaltningsbehov kräver detta, och efter att kommissionen gett sitt godkännande.

(*) EGT L ..."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1035/97 vad avser budgetmässiga och finansiella bestämmelser för Europeiskt centrum för övervakning av rasism och främlingsfientlighet samt om tillgång till centrumets handlingar

(2002/C 331 E/15)

KOM(2002) 406 slutlig — 2002/0176(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 17 juli 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 284 och 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 1035/97 av den 2 juni 1997 om inrättande av ett europeiskt centrum för övervakning av rasism och främlingsfientlighet ⁽¹⁾ bör harmoniseras med rådets förordning (EG, Euratom) nr ... av den ... med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget, särskilt artikel 185 i denna.
- (2) De allmänna principerna och begränsningarna för rätten till tillgång till handlingar enligt artikel 255 i fördraget är fastställda i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ⁽²⁾.
- (3) Vid antagandet av förordning (EG) nr 1049/2001 enades de tre institutionerna om en gemensam förklaring om att likartade byråer och organ skall införa regler som är förenliga med förordningen när det gäller tillgången till deras handlingar.
- (4) Således bör förordning (EG) nr 1035/97 kompletteras med de bestämmelser som krävs för att göra förordning (EG) nr 1049/2001 tillämplig på centrumet.
- (5) Det bör också införas en bestämmelse om domstolsprövning för att garantera den möjlighet att överklaga förvägrad tillgång till handlingar som avses i artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001.
- (6) Förfarandena och villkoren för när direktören bör få förlängt förordnande bör klargöras, och man bör harmonisera reglerna för samtliga gemenskapsorgan för vilka en ny utnämning är möjlig.
- (7) Förordning (EG) nr 1035/97 bör därför ändras för dessa ändamål.

⁽¹⁾ EGT L 151, 10.6.1997, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1035/97 ändras på följande sätt:

1. Artikel 2.2 g skall ersättas med följande:

”g) offentliggöra en årlig rapport om situationen när det gäller rasism och främlingsfientlighet i gemenskapen och samtidigt uppmärksamma exempel på god praxis samt offentliggöra en årsrapport om centrumets verksamhet.”

2. En artikel 5a med följande lydelse skall införas:

”Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 skall tillämpas på de handlingar som finns hos centrumet.

Inom sex månader efter det att denna förordning trätt i kraft skall styrelsen anta de praktiska villkoren för hur förordning (EG) nr 1049/2001 skall tillämpas.”

3. Artikel 8 ändras på följande sätt:

- a) Punkt 3 b skall ersättas med följande:

”b) godkänna de två årsrapporter som avses i artikel 2.2 g och centrumets slutsatser och yttranden och överlämna dem till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, Ekonomiska och sociala kommittén och till Regionkommittén, samt se till de två ovan nämnda rapporterna offentliggörs; årsrapporten om centrumets verksamhet skall senast den 15 juni överlämnas till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.”

4. I artikel 10 skall punkt 1 ersättas med följande:

”1. Centrumet skall ledas av en direktör som skall utses av styrelsen, på förslag av kommissionen, för en period av fem år; detta mandat kan förlängas en gång på förslag av kommissionen, men inte för längre tid än fem år.”

5. Artikel 12 skall ersättas med följande:

”Artikel 12:

Budget

1. För varje budgetår, vilket skall motsvara ett kalenderår, skall det utarbetas beräkningar över alla centrumets inkomster och utgifter, vilka skall uppföras i centrumets budget.

2. Det skall råda balans mellan inkomster och utgifter i budgeten.
3. Utan att det påverkar övriga medel skall centrumets inkomster omfatta
 - a) ett bidrag från gemenskapen som förs in under en särskild budgetrubrik i Europeiska gemenskapernas allmänna budget (kommissionens avsnitt),
 - b) betalningar för utförda tjänster,
 - c) eventuella ekonomiska bidrag från de organisationer som avses i artikel 7, och
 - d) eventuella frivilliga ekonomiska bidrag från medlemsstaterna.
4. Centrumets utgifter skall bland annat omfatta personalens löner, administrativa kostnader, kostnader för infrastruktur, driftskostnader och kostnader som hänför sig till avtal som ingås med de institutioner eller organ som ingår i Raxen samt utgifter i samband med avtal med tredje man.
5. Varje år skall styrelsen senast den 15 februari, på grundval av ett förslag utarbetat av direktören, anta beräkningarna av centrumets inkomster och utgifter för nästkommande budgetår. Senast den 31 mars skall styrelsen överlämna dessa beräkningar, som också skall innehålla ett förslag till tjänsteförteckning, till kommissionen.

Kommissionen skall tillsammans med det preliminära förslaget till gemenskapernas budget överlämna de preliminära beräkningarna till Europaparlamentet och rådet (hädanefter kallade: 'budgetmyndigheten').
6. Budgetmyndigheten skall fastställa de anslag som skall stå till förfogande som bidrag till centrumet.

Budgetmyndigheten skall anta centrumets tjänsteförteckning.
7. Styrelsen skall anta centrumets slutliga budget före budgetårets början, och vid behov anpassa den till utbetalningarna från gemenskapen och centrumets övriga tillgångar.
8. Direktören skall genomföra centrumets budget.
9. Kommissionens internrevisor skall ha samma befogenheter gentemot centrumet som gentemot kommissionens egna avdelningar.
10. Senast den 1 mars efter utgången av det berörda budgetåret skall centrumets räkenskapsförare förse kommissionens räkenskapsförare med de preliminära räkenskaperna och en rapport om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen under budgetåret. Kommissionens rä-

kenskapsförare skall konsolidera institutionernas och de decentraliserade organens preliminära räkenskaper i enlighet med artikel 128 i rådets förordning (EG, Euratom) nr ... (hädanefter kallad: 'den allmänna budgetförordningen').

11. Senast den 31 mars efter utgången av det berörda budgetåret skall kommissionens räkenskapsförare förse revisionsrätten med centrumets preliminära räkenskaper samt med rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen under budgetåret. Rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen skall också översändas till Europaparlamentet och rådet.

12. Efter det att revisionsrättens iakttagelser rörande byråns preliminära räkenskaper som gjorts enligt bestämmelserna i artikel 129 i den allmänna budgetförordningen inkommit, skall direktören ansvara för att upprätta en slutlig redovisning och överlämna den till styrelsen för ett yttrande.

13. Centrumets styrelse skall lämna ett yttrande om centrumets slutliga redovisning.

14. Senast den 1 juli efter utgången av det berörda budgetåret skall centrumets direktör överlämna den slutliga redovisningen tillsammans med styrelsens yttrande till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten.

15. Den slutliga redovisningen skall offentliggöras.

16. Senast den 30 september skall direktören för centrumet förse revisionsrätten med ett svar på dess iakttagelser. Han skall även översända dessa svar till styrelsen.

17. Europaparlamentet skall före den 30 april år n+2, på rekommendation av rådet som skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, bevilja centrumets direktör ansvarsfrihet för budgetens genomförande år n.

18. Styrelsen skall anta centrumets finansiella bestämmelser efter samråd med kommissionen.

Vid utformningen av dessa bestämmelser får styrelsen endast avvika från den rambudgetförordning som kommissionen antagit i enlighet med artikel 185 i den allmänna budgetförordningen om centrumets särskilda förvaltningsbehov kräver detta, och efter att kommissionen gett sitt godkännande."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 40/94 vad avser systemen för intern kontroll och revision vid budgetmässiga och finansiella bestämmelser för Byrån för harmonisering inom den inre marknaden samt om tillgång till byråns handlingar

(2002/C 331 E/16)

KOM(2002) 406 slutlig — 2002/0177(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 17 juli 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

(1) Bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 40/94 av 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken⁽¹⁾, genom vilken Byrån för harmonisering inom den inre marknaden inrättas, bör harmoniseras med förordning (EG, Euratom) nr ... om budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget, genom vars ikraftträdande den centraliserade finansiella förhandskontrollen överges till förmån för modernare kontroll- och revisionsystem, för såväl gemenskapens institutioner som för de organ som omfattas av artikel 185 i ovan nämnda förordning.

(2) Byrån för harmonisering inom den inre marknaden bör förfoga över kontroll- och revisionsystem lika omfattande som de system som används av ovannämnda gemenskapsinstitutioner och -organ.

(3) De allmänna principerna och begränsningarna för rätten till tillgång till handlingar är fastställda i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar⁽²⁾.

(4) Vid antagandet av förordning (EG) nr 1049/2001 enades de tre institutionerna om en gemensam förklaring om att likartade byråer och organ skall införa regler som är förenliga med förordningen när det gäller tillgången till deras handlingar.

(5) Förordning (EG) nr 40/94 bör således kompletteras med de bestämmelser som krävs för att göra förordning (EG) nr 1049/2001 tillämplig på Byrån för harmonisering inom

den inre marknaden, samt med rättsmedel för att garantera en möjlighet till överklagande i fall där tillgång till handlingar avslås.

(6) Förfarandena och villkoren för när direktören bör få förlängt förordnande bör klargöras, och man bör harmonisera reglerna för samtliga gemenskapsorgan för vilka en ny utnämning är möjlig.

(7) Förordning (EG) nr 40/94 bör därför ändras för dessa ändamål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 40/94 ändras på följande sätt:

1. En artikel 118a med följande lydelse skall införas:

”Tillgång till handlingar

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 skall tillämpas på de handlingar som finns hos byrån.

Inom sex månader efter det att denna förordning trätt i kraft skall styrelsen anta de praktiska villkoren för hur förordning (EG) nr 1049/2001 skall tillämpas.

De beslut som fattas av byrån i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 kan överklagas genom att klagomål framförs till ombudsmannen eller Europeiska gemenskapernas domstol enligt artiklarna 195 och 230 i EG-fördraget.”

2. I artikel 120 skall punkt 2 ersättas med följande:

”2. Ordförandens mandatperiod skall inte överstiga fem år. Detta mandat kan förlängas en gång på förslag av kommissionen och efter yttrande från styrelsen, men inte för längre tid än fem år.”

I artikel 120.3 skall följande mening läggas till:

”Deras mandat får förlängas på förslag av kommissionen och efter yttrande från styrelsen, men inte med längre tid än fem år i taget.”

⁽¹⁾ EGT L 11, 14.1.1994, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 3288/94 (EGT L 349, 31.12.1994, s. 83).

⁽²⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

3. Artikel 136 skall ersättas med följande:

"Artikel 136

Finansiell kontroll

1. Inom byrån skall en funktion för intern revision införas, och dess verksamhet skall bedrivas under beaktande av relevanta internationella normer. Internrevisorn, som utses av ordföranden, skall ansvara inför honom för kontrollen av att systemen och förfarandena för budgetens genomförande fungerar väl.

2. Internrevisorn skall bistå ordföranden med råd vid hanteringen av risker genom självständiga synpunkter på utvärderings- och kontrollsystemens kvalitet och genom

att lämna rekommendationer om hur villkoren för att utföra olika uppgifter kan förbättras, samt främja en sund ekonomisk förvaltning.

3. Ansvaret för att inrätta system och förfaranden för interna kontroller anpassade till uppgifterna skall ligga hos utanordnaren."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 2062/94 vad avser budgetmässiga och finansiella bestämmelser för Europeiska arbetsmiljöbyrån samt om tillgång till byråns handlingar

(2002/C 331 E/17)

KOM(2002) 406 slutlig — 2002/0178(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 17 juli 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

(6) Förordning (EG) nr 2064/94 bör därför ändras för dessa ändamål.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 i detta,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av kommissionens förslag,

Artikel 1

Förordning (EG) nr 2062/94 ändras på följande sätt:

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

1. Artikel 6 skall ersättas med följande:

av följande skäl:

”Artikel 6

(1) Bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 2062/94 av den 18 juli 1994 om upprättande av en europeisk arbetsmiljöbyrå ⁽¹⁾ bör harmoniseras med rådets förordning (EG, Euratom) nr... av den... om budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget, särskilt artikel 185 i denna.

Tillgång till handlingar

Europaparlamentets och rådets förordning nr 1049/2001 ^(*) skall tillämpas på de handlingar som finns hos byrån.

(2) De allmänna principerna och begränsningarna för rätten till tillgång till handlingar är fastställda i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ⁽²⁾.

Inom sex månader efter det att denna förordning trätt i kraft skall styrelsen anta de praktiska villkoren för hur förordning (EG) nr 1049/2001 skall tillämpas.

(3) Vid antagandet av förordning (EG) nr 1049/2001 enades de tre institutionerna om en gemensam förklaring om att likartade byråer och organ skall införa regler som är förenliga med förordningen när det gäller tillgången till deras handlingar.

De beslut som fattas av byrån i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 kan överklagas genom att klagomål framförs till ombudsmannen eller Europeiska gemenskapernas domstol enligt artiklarna 195 och 230 i EG-fördraget.

(4) Förordning (EG) nr 2062/94 bör således kompletteras med de bestämmelser som krävs för att göra förordning (EG) nr 1049/2001 tillämplig på Europeiska arbetsmiljöbyrån, samt med rättsmedel för att garantera en möjlighet till överklagande i fall där tillgång till handlingar avslås.

(*) EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.”

(5) Förfarandena och villkoren för när direktören bör få förlängt förordnande bör klargöras, och man bör harmonisera reglerna för samtliga gemenskapsorgan för vilka en ny utnämning är möjlig.

2. I artikel 10 skall punkt 2 ersättas med följande:

”Styrelsen skall anta årsrapporten om byråns verksamhet och senast den 15 juni överlämna den till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, revisionsrätten, medlemsstaterna och rådgivande kommittén för arbetarskyddsfrågor.”

3. I artikel 11 skall punkt 1 ersättas med följande:

”1. Byrån skall ledas av en direktör som skall utses av styrelsen, på förslag av kommissionen, för en period av fem år; detta mandat kan förlängas en gång på förslag av kommissionen, men inte för längre tid än fem år.”

⁽¹⁾ EGT L 216, 20.8.1994, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1643/95 (EGT L 156, 7.6.1995, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

4. Artiklarna 13, 14 och 15 skall ersättas med följande:

"Artikel 13

Budgetförslag – antagande av budgeten

1. Varje år skall styrelsen senast den 15 februari, på grundval av ett förslag utarbetat av direktören, anta preliminära beräkningar av byråns inkomster och utgifter för nästkommande budgetår. Senast den 31 mars skall styrelsen överlämna dessa beräkningar, som också skall innehålla ett förslag till tjänsteförteckning, till kommissionen.

Kommissionen skall tillsammans med det preliminära förslaget till gemenskapernas budget överlämna dessa preliminära beräkningar till Europaparlamentet och rådet (hädanefter kallade 'budgetmyndigheten').

2. Budgetmyndigheten skall fastställa de anslag som skall stå till förfogande som bidrag till byrån.

3. Budgetmyndigheten skall anta byråns tjänsteförteckning.

4. Styrelsen skall anta byråns slutliga budget före budgetårets början, och vid behov anpassa den till utbetalningarna från gemenskapen och byråns övriga tillgångar.

Artikel 14

Genomförande av budgeten

1. Direktören skall genomföra byråns budget.

2. Kommissionens internrevisor skall ha samma befogenheter gentemot byrån som gentemot kommissionens egna avdelningar.

3. Senast den 1 mars efter utgången av det berörda budgetåret skall byråns räkenskapsförare förse kommissionens räkenskapsförare med de preliminära räkenskaperna och en rapport om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen under budgetåret. Kommissionens internrevisor skall konsolidera institutionernas och de decentraliserade organens preliminära räkenskaper i enlighet med artikel 128 i rådets förordning (EG, Euratom) nr ... (hädanefter kallad: 'den allmänna budgetförordningen').

4. Senast den 31 mars efter utgången av det berörda budgetåret skall kommissionens räkenskapsförare förse re-

sionsrätten med de preliminära räkenskaperna och rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen under budgetåret. Rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen skall också över-sändas till Europaparlamentet och rådet.

5. Efter det att revisionsrättens iakttagelser rörande byråns preliminära räkenskaper som gjorts enligt bestämmelserna i artikel 129 i den allmänna budgetförordningen inkommit, skall direktören ansvara för att upprätta en slutlig redovisning och överlämna den till styrelsen för ett yttrande.

6. Byråns styrelse skall lämna ett yttrande om byråns slutliga redovisning.

7. Senast den 1 juli efter utgången av det berörda budgetåret skall byråns direktör överlämna den slutliga redovisningen tillsammans med styrelsens yttrande till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten.

8. Den slutliga redovisningen skall offentliggöras.

9. Senast den 30 september skall direktören för byrån förse revisionsrätten med ett svar på dess iakttagelser. Han skall även översända dessa svar till styrelsen.

10. Europaparlamentet skall före den 30 april år $n + 2$, på rekommendation av rådet som skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, bevilja byråns direktör ansvarsfrihet för budgetens genomförande år n .

Artikel 15

Finansiella bestämmelser

Styrelsen skall anta byråns finansiella bestämmelser efter samråd med kommissionen. Vid utformningen av dessa bestämmelser får styrelsen endast avvika från den rambudgetförordning som kommissionen antagit i enlighet med artikel 185 i den allmänna budgetförordningen om byråns särskilda förvaltningsbehov kräver detta, och efter att kommissionen gett sitt godkännande."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 178/2002 vad avser budgetmässiga och finansiella bestämmelser för Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet samt om tillgång till myndighetens handlingar

(2002/C 331 E/18)

KOM(2002) 406 slutlig — 2002/0179(COD)

(Framlagt av kommissionen den 17 juli 2002)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

tera en möjlighet till överklagande i fall där tillgång till handlingar avslås.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 37, 95, 133 och 152.4 i denna,

(5) Förfarandena och villkoren för när direktören bör få förlängt förordnande bör klargöras, och man bör harmonisera reglerna för samtliga gemenskapsorgan för vilka en ny utnämning är möjlig.

med beaktande av kommissionens förslag,

(6) Förordning (EG) nr 178/2002 bör därför ändras för dessa ändamål.

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

Artikel 1

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

Förordning (EG) nr 178/2002 ändras på följande sätt:

av följande skäl:

1. I artikel 25 skall punkt 9 ersättas med följande:

(1) Bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet⁽¹⁾ bör harmoniseras med rådets förordning (EG, Euratom) nr ... av den ... om budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget, särskilt artikel 185 i denna.

"9. Styrelsen skall anta myndighetens finansiella bestämmelser efter samråd med kommissionen. Vid utformningen av dessa bestämmelser får styrelsen endast avvika från den rambudgetförordning som kommissionen antagit i enlighet med artikel 185 i den allmänna budgetförordningen om myndighetens särskilda förvaltningsbehov kräver detta, och efter att kommissionen gett sitt godkännande."

(2) De allmänna principerna och begränsningarna för rätten till tillgång till handlingar enligt artikel 255 i fördraget är fastställda i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar⁽²⁾.

2. I artikel 26.1 skall första meningen ändras enligt följande:

(3) Vid antagandet av förordning (EG) nr 1049/2001 enades de tre institutionerna om en gemensam förklaring om att likartade byråer och organ skall införa regler som är förenliga med förordningen när det gäller tillgången till deras handlingar.

"Den verkställande direktören skall utses av styrelsen utifrån en förteckning över kandidater som föreslås av kommissionen, och som skall upprättas på grundval av ett allmänt uttagningsprov, efter att en inbjudan till intresseanmälan offentliggjorts i Europeiska gemenskapernas officiella tidning och via andra forum. Direktören skall utses för fem år på förslag av kommissionen, med möjlighet till förlängt mandat högst en gång och då med högst fem år."

(4) Förordning (EG) nr 178/2002 bör således kompletteras med de bestämmelser som krävs för att göra förordning (EG) nr 1049/2001 tillämplig på Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet, samt med rättsmedel för att garan-

Artikel 26 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 f skall ersättas med följande:

"f) Förbereda utkastet till de preliminära beräkningarna av myndighetens inkomster och utgifter samt ansvara för budgetens genomförande."

⁽¹⁾ EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

b) I artikel 26 skall punkt 3 ersättas med följande:

"3. Den verkställande direktören skall årligen överlämna följande handlingar till styrelsen för godkännande:

a) Ett utkast till allmän verksamhetsrapport, som skall omfatta alla de uppgifter myndigheten tagit sig an under det gångna året.

b) Utkast till arbetsprogram.

Den verkställande direktören skall efter det att dessa handlingar har antagits av styrelsen överlämna dem till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och medlemsstaterna, och ansvara för att de offentliggörs.

Den verkställande direktören skall, efter att den allmänna verksamhetsrapporten har antagits av styrelsen och senast den 15 juni, överlämna rapporten till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén, och ansvara för att den offentliggörs."

c) Punkt 4 skall utgå.

3. Artikel 41 skall ersättas med följande:

"Artikel 41:

Tillgång till handlingar

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 skall tillämpas på de handlingar som finns hos myndigheten.

Inom sex månader efter det att denna förordning trätt i kraft skall styrelsen anta de praktiska villkoren för hur förordning (EG) nr 1049/2001 skall tillämpas.

De beslut som fattas av myndigheten i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 kan överklagas genom att klagomål framförs till ombudsmannen eller Europeiska gemenskapernas domstol enligt artiklarna 195 och 230 i fördraget."

4. I artikel 43 skall punkt 5 ersättas med följande:

"5. Senast den 31 mars varje år skall styrelsen, på grundval av en bedömning av inkomsterna och utgifterna som utarbetats av direktören, anta de preliminära beräkningarna av myndighetens inkomster och utgifter för nästkommande budgetår. Dessa beräkningar, som också skall innehålla ett förslag till tjänsteförteckning tillsammans med det preliminära arbetsprogrammet, skall av styrelsen överlämnas till kommissionen och de medlemsstater med vilka gemenskapen slutit avtal enligt artikel 49 i EG-fördraget.

På grundval av dessa beräkningar skall kommissionen föra in motsvarande uppgifter i det preliminära förslaget till Europeiska gemenskapernas budget som den skall överlämna till Europaparlamentet och rådet (hädanefter kallade: 'budgetmyndigheten') i enlighet med artikel 272 i fördraget.

Budgetmyndigheten skall fastställa de anslag som skall stå till förfogande som bidrag till myndigheten.

Budgetmyndigheten skall anta myndighetens tjänsteförteckning."

5. Artikel 44 skall ersättas med följande:

"Artikel 44:

1. Myndighetens verkställande direktör skall genomföra myndighetens budget.

2. Kommissionens internrevisor skall ha samma befogenheter gentemot myndigheten som gentemot kommissionens egna avdelningar.

3. Senast den 1 mars efter utgången av det berörda budgetåret skall byråns räkenskapsförare förse kommissionens internrevisor med de preliminära räkenskaperna och en rapport om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen under budgetåret. Kommissionens räkenskapsförare skall konsolidera institutionernas och de decentraliserade organens preliminära räkenskaper i enlighet med artikel 128 i den allmänna budgetförordningen.

4. Senast den 31 mars efter utgången av det berörda budgetåret skall kommissionens räkenskapsförare förse revisionsrätten med myndighetens preliminära räkenskaper samt med rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen under budgetåret. Rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen skall också översändas till Europaparlamentet och rådet.

5. Efter det att revisionsrättens iakttagelser rörande byråns preliminära räkenskaper som gjorts enligt bestämmelserna i artikel 129 i den allmänna budgetförordningen inkommit, skall den verkställande direktören ansvara för att upprätta en slutlig redovisning och överlämna den till styrelsen för ett yttrande.

6. Myndighetens styrelse skall lämna ett yttrande om byråns slutliga redovisning.

7. Senast den 1 juli efter utgången av det berörda budgetåret skall centrumets direktör överlämna den slutliga redovisningen tillsammans med styrelsens yttrande till Europaparlamentet, rådet, revisionsrätten och kommissionen.

8. Den slutliga redovisningen skall offentliggöras.

kvalificerad majoritet, bevilja myndighetens verkställande direktör ansvarsfrihet för budgetens genomförande år n.”

9. Senast den 30 september skall den verkställande direktören för myndigheten förse revisionsrätten med ett svar på dess iakttagelser. Han skall även översända dessa svar till styrelsen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

10. Europaparlamentet skall före den 30 april år n+2, på rekommendation av rådet som skall fatta sitt beslut med

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EEG) nr 337/75 vad avser budgetmässiga och finansiella bestämmelser för Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning, om tillgång till centrumets handlingar samt om upphävande av förordning (EEG) nr 1416/76

(2002/C 331 E/19)

KOM(2002) 406 slutlig — 2002/0180(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 17 juli 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 279 och 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 337/75 av den 10 februari 1975 om uppbyggnaden av ett europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning bör harmoniseras med rådets förordning (EG, Euratom) nr ... av den ... med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget, särskilt artikel 185 i denna. Enligt ovan nämnda artikel i budgetförordningen måste Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning anta egna finansiella bestämmelser på grundval av en rambudgetförordning som antas av kommissionen. Rådets förordning (EEG) nr 1416/76 måste således upphävas från och med den dag då de nya finansiella bestämmelser som antas av centrumets styrelse träder i kraft.
- (2) De allmänna principerna och begränsningarna för rätten till tillgång till handlingar är fastställda i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar⁽¹⁾.
- (3) Vid antagandet av förordning (EG) nr 1049/2001 enades de tre institutionerna om en gemensam förklaring om att likartade byråer och organ skall införa regler som är förenliga med förordningen när det gäller tillgången till deras handlingar.
- (4) Förordning (EEG) nr 337/75 bör således kompletteras med de bestämmelser som krävs för att göra förordning (EG) nr 1049/2001 tillämplig på Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning, samt med rättsmedel för att garantera en möjlighet till överklagande i fall där tillgång till handlingar avslås.

(5) Förfarandena och villkoren för när direktören bör få förlängt förordnande bör klargöras, och man bör harmonisera reglerna för samtliga gemenskapsorgan för vilka en ny utnämning är möjlig.

(6) Förordning (EEG) nr 337/75 bör därför ändras för dessa ändamål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 337/75 ändras på följande sätt:

1. I artikel 6 skall punkt 2 ersättas med följande:

”2. Direktörens mandatperiod får förlängas en gång på förslag av styrelsen och då med högst fem år.”

2. Artikel 10 skall ersättas med följande:

”Artikel 10

1. För varje budgetår, vilket skall motsvara kalenderåret, skall det utarbetas beräkningar över alla centrumets inkomster och utgifter, vilka skall uppföras i centrumets budget som skall innehålla en tjänsteförteckning.

2. Det skall råda balans mellan inkomster och utgifter i budgeten.”

3. Artikel 11 skall ersättas med följande:

”Artikel 11

Upprättandet av budgeten

1. Varje år skall styrelsen, på grundval av ett utkast utarbetat av direktören, anta de preliminära beräkningarna av centrumets inkomster och utgifter för nästkommande budgetår. Senast den 31 mars skall styrelsen överlämna dessa beräkningar, som också skall innehålla en tjänsteförteckning, till kommissionen.

⁽¹⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

Kommissionen skall tillsammans med det preliminära förslaget till gemenskapernas budget överlämna dessa preliminära beräkningar till Europaparlamentet och rådet (hädanefter kallade: "budgetmyndigheten").

2. Budgetmyndigheten skall fastställa de anslag som skall stå till förfogande som bidrag till centrumet.

Budgetmyndigheten skall anta centrumets tjänsteförteckning.

3. Styrelsen skall anta centrumets budget före budgetårets början, och anpassa den till det bidrag som anslås av budgetmyndigheten. När budgeten är antagen skall kommissionen översända den till budgetmyndigheten."

4. Artikel 12 skall ersättas med följande:

"Artikel 12

1. Styrelsen skall anta centrumets finansiella bestämmelser efter samråd med kommissionen. Vid utformningen av dessa bestämmelser får styrelsen endast avvika från den rambudgetförordning som kommissionen antagit i enlighet med artikel 185 i den allmänna budgetförordningen om centrumets särskilda förvaltningsbehov kräver detta, och efter att kommissionen gett sitt godkännande.

2. Centrumets direktör skall genomföra budgeten.

3. Kommissionens internrevisor skall ha samma befogenheter gentemot centrumet som gentemot kommissionens egna avdelningar."

5. Artikel 12a skall ersättas med följande:

"Artikel 12a

1. Senast den 1 mars efter utgången av det berörda budgetåret skall centrumets räkenskapsförare förse kommissionens räkenskapsförare med en sammanställning av de preliminära räkenskaperna och en rapport om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen under budgetåret. Kommissionens räkenskapsförare skall konsolidera institutionernas och de decentraliserade organens preliminära räkenskaper i enlighet med artikel 128 i den allmänna budgetförordningen.

2. Senast den 31 mars efter utgången av det berörda budgetåret skall kommissionens räkenskapsförare förse revisionsrätten med de preliminära räkenskaperna och en rap-

port om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen under budgetåret. Rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen skall också översändas till Europaparlamentet och rådet.

3. Efter det att revisionsrättens iakttagelser rörande centrumets preliminära räkenskaper enligt bestämmelserna i artikel 129 i den allmänna budgetförordningen inkommit skall direktören ansvara för att upprätta en slutlig redovisning och överlämna den till styrelsen för ett yttrande.

4. Styrelsen skall avge ett yttrande om den slutliga redovisningen av centrumets räkenskaper.

5. Senast den 1 juli efter utgången av det berörda budgetåret skall centrumets direktör överlämna den slutliga redovisningen tillsammans med styrelsens yttrande till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten.

6. Den slutliga redovisningen skall offentliggöras.

7. Senast den 30 september skall direktören för centrumet förse revisionsrätten med ett svar på dess iakttagelser. Han skall även översända dessa svar till styrelsen.

8. Europaparlamentet skall före den 30 april år n+2, på rekommendation av rådet som skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, bevilja centrumets direktör ansvarsfrihet för budgetens genomförande år n."

6. En ny artikel 12b skall införas:

"Artikel 12b

Styrelsen skall anta årsrapporten om centrumets verksamhet och framtidsplaner, och senast den 15 juni överlämna den till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, Ekonomiska och sociala kommittén och revisionsrätten."

7. En ny artikel 14a skall införas:

"Artikel 14a

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 skall tillämpas på de handlingar som finns hos centrumet.

Inom sex månader efter det att denna förordning trätt i kraft skall styrelsen anta de praktiska villkoren för hur förordning (EG) nr 1049/2001 skall tillämpas.

De beslut som fattas av centrumet i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 kan överklagas genom att klagomål framförs till ombudsmannen eller Europeiska gemenskapernas domstol enligt artiklarna 195 och 230 i fördraget”.

Artikel 2

Förordning (EEG) nr 1416/76 skall upphävas från och med att de finansiella bestämmelser som antagits av styrelsen enligt artikel 12.1 i förordning (EEG) nr 337/75 trätt i kraft.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2002 om fastställandet av gemensamma bestämmelser på luftfartsområdet och inrättandet av en europeisk byrå för luftfartssäkerhet

(2002/C 331 E/20)

KOM(2002) 406 slutlig — 2002/0181(COD)

(Framlagt av kommissionen den 17 juli 2002)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 80.2 i detta,

Artikel 1

Rådets förordning (EG) nr .../2002 ändras på följande sätt:

med beaktande av kommissionens förslag,

1. En ny artikel 23a skall införas:

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

”Europaparlamentets och rådets förordning nr 1049/2001 skall tillämpas på de handlingar som finns hos byrån.

efter att ha hört Regionkommittén,

Styrelsen skall anta tillämpningsbestämmelser för förordning (EG) nr 1049/2001 senast den ...

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

De beslut som fattas av byrån i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 kan överklagas genom att klagomål framförs till ombudsmannen eller Europeiska gemenskapernas domstol enligt artiklarna 195 och 230 i EG-fördraget.”

(1) Bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr ... /2002 bör harmoniseras med förordning (EG/Euratom) nr ... med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget, särskilt artikel 185 i denna.

2. I artikel 24 skall punkt 2 b ersättas med följande:

(2) De allmänna principerna och begränsningarna för rätten till tillgång till handlingar är fastställda i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ⁽¹⁾.

”Styrelsen skall anta årsrapporten om byråns verksamhet och senast den 15 juni överlämna den till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, revisionsrätten och medlemsstaterna.”

(3) Vid antagandet av förordning (EG) nr 1049/2001 enades de tre institutionerna om en gemensam förklaring om att likartade byråer och organ skall införa regler som är förenliga med förordningen när det gäller tillgången till deras handlingar.

3. I artikel 30 skall punkt 4 ersättas med följande:

(4) Förordning (EG) nr 178/2002 bör således kompletteras med de bestämmelser som krävs för att göra förordning (EG) nr 1049/2001 tillämplig på Europeiska byrån för luftfartssäkerhet, samt med rättsmedel för att garantera en möjlighet till överklagande i fall där tillgång till handlingar avslås.

”4. Ordförandens mandatperiod skall inte överstiga fem år. Vad avser den verkställande direktören får denna period förlängas en gång, och då med högst fem år. Vad avser direktörerna får mandatperioden förlängas med högst fem år i varje enskilt fall, på förslag av kommissionen.”

(5) Förfarandena och villkoren för när direktören bör få förlängt förordnande bör klargöras, och man bör harmonisera reglerna för samtliga gemenskapsorgan för vilka en ny utnämning är möjlig.

4. I artikel 48 skall punkterna 3, 4, 5, 6 och 7 ersättas med följande:

”Artikel 48

(6) Förordning (EG) nr .../2000 bör därför ändras för dessa ändamål.

3. Inkomsterna och utgifterna skall balansera varandra.

4. Varje år skall styrelsen, på grundval av en bedömning av inkomsterna och utgifterna som utarbetats av den verkställande direktören, anta beräkningarna av byråns inkomster och utgifter för nästkommande budgetår.

⁽¹⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

Dessa beräkningar, som också skall innehålla ett förslag till tjänsteförteckning tillsammans med det preliminära arbetsprogrammet, skall av styrelsen överlämnas till kommissionen och de medlemsstater med vilka kommissionen slutit avtal enligt artikel 55.

På grundval av dessa beräkningar skall kommissionen föra in anslagsprognoser i det preliminära förslag till Europeiska gemenskapernas allmänna budget som den skall överlämna till rådet och Europaparlamentet (hädanefter kallade 'budgetmyndigheten').

Budgetmyndigheten skall fastställa de anslag som skall stå till förfogande som bidrag till byrån.

Budgetmyndigheten skall anta byråns tjänsteförteckning.

Efter det att de preliminära beräkningarna mottagits skall de medlemsstater som avses i andra stycket utarbeta sina egna budgetförslag.

När budgetmyndigheten antagit den allmänna budgeten skall styrelsen anta byråns slutliga budget och arbetsprogram, och därvid anpassa behovsberäkningarna till det bidrag som beviljas från gemenskapen. Styrelsen skall utan dröjsmål översända budgeten och arbetsprogrammet till budgetmyndigheten

Alla ändringar i budgeten eller tjänsteförteckningen skall antas enligt det förfarandet som anges i denna punkt."

5. I artikel 49 skall punkterna 2, 3 och 4 ersättas med följande:

"Artikel 49

2. Kommissionens internrevisor skall ha samma befogenheter gentemot byrån som gentemot kommissionens egna avdelningar.

3. Senast den 1 mars efter utgången av det berörda budgetåret skall byråns räkenskapsförare förse kommissionens räkenskapsförare med de preliminära räkenskaperna och en rapport om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen under budgetåret. Kommissionens räkenskapsförare skall konsolidera institutionernas och de decentralise-

rade organens preliminära räkenskaper i enlighet med artikel 128 i den allmänna budgetförordningen.

4. Senast den 31 mars efter utgången av det berörda budgetåret skall kommissionens räkenskapsförare förse revisionsrätten med de preliminära räkenskaperna och rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen under budgetåret.

5. Efter det att revisionsrättens iakttagelser rörande byråns preliminära räkenskaper som gjorts enligt bestämmelserna i artikel 129 i den allmänna budgetförordningen inkommit, skall den verkställande direktören ansvara för att upprätta en slutlig redovisning och överlämna den till styrelsen för ett yttrande.

6. Senast den 1 juli efter utgången av det berörda budgetåret skall byråns direktör överlämna den slutliga redovisningen tillsammans med styrelsens yttrande till Europaparlamentet, rådet, revisionsrätten och kommissionen.

7. Den slutliga redovisningen skall offentliggöras.

8. Senast den 30 september skall den verkställande direktören för byrån förse revisionsrätten med svar på dess iakttagelser. Han skall även översända dessa svar till styrelsen.

9. Europaparlamentet skall före den 30 april år n+2, på rekommendation av rådet som skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, bevilja byråns direktör ansvarsfrihet för budgetens genomförande år n."

6. Artikel 52 skall ersättas med följande:

"Artikel 52

Styrelsen skall anta byråns finansiella bestämmelser efter samråd med kommissionen. Vid utformningen av dessa bestämmelser får styrelsen endast avvika från den rambudgetförordning som kommissionen antagit i enlighet med artikel 185 i den allmänna budgetförordningen om byråns särskilda förvaltningsbehov kräver detta, och efter att kommissionen gett sitt godkännande."

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2002 om inrättande av Europeiska sjösäkerhetsbyrån

(2002/C 331 E/21)

KOM(2002) 406 slutlig — 2002/0182(COD)

(Framlagt av kommissionen den 17 juli 2002)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNINGmed beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 80.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs ytt-
rande,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) Bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr .../2002 bör harmoniseras med förordning (EG, Euratom) nr ... om budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget, särskilt artikel 185 i denna.
- (2) De allmänna principerna och begränsningarna för rätten till tillgång till handlingar är fastställda i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ⁽¹⁾.
- (3) Vid antagandet av förordning (EG) nr 1049/2001 enades de tre institutionerna om en gemensam förklaring om att likartade byråer och organ skall införa regler som är förenliga med förordningen när det gäller tillgången till deras handlingar.
- (4) Förordning (EG) nr 178/2002 bör således kompletteras med de bestämmelser som krävs för att göra förordning (EG) nr 1049/2001 tillämplig på Europeiska sjösäkerhetsbyrån, samt med rättsmedel för att garantera en möjlighet till överklagande i fall där tillgång till handlingar avslås.
- (5) Förfarandena och villkoren för när direktören bör få förlängt förordnande bör klargöras, och man bör harmonisera reglerna för samtliga gemenskapsorgan för vilka en ny utnämning är möjlig.
- (6) Förordning (EG) nr 2002/2000 bör därför ändras för dessa ändamål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Rådets förordning (EG) nr .../2002 ändras på följande sätt:

1. I artikel 4 skall en ny punkt 3 läggas till:

”3. Europaparlamentets och rådets förordning nr 1049/2001 skall tillämpas på de handlingar som finns hos byrån.

Styrelsen skall anta tillämpningsbestämmelser för förordning (EG) nr 1049/2001 senast den ...

De beslut som fattas av byrån i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 kan överklagas genom att klagomål framförs till ombudsmannen eller Europeiska gemenskapernas domstol enligt artiklarna 195 och 230 i EG-fördraget.”

2. Punkt 2 b i artikel 10 skall ersättas med följande:

”Styrelsen skall anta årsrapporten om byråns verksamhet och senast den 15 juni överlämna den till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, revisionsrätten och medlemsstaterna.”

3. I artikel 16 skall punkt 2 ersättas med följande:

”2. Den verkställande direktörens mandatperiod skall inte överstiga fem år. Mandatet får förlängas en gång på förslag av kommissionen, men inte för längre tid än fem år.”

4. I artikel 18 skall punkt 5 ersättas med följande:

”Artikel 18

5. Varje år skall styrelsen, på grundval av en bedömning av inkomsterna och utgifterna som utarbetats av den verkställande direktören, anta beräkningarna av byråns inkomster och utgifter för nästkommande budgetår.

Senast den 31 mars skall styrelsen överlämna dessa beräkningar, som också skall innehålla ett förslag till tjänsteförteckning, till kommissionen och de medlemsstater med vilka gemenskapen slutit ett avtal enligt artikel ...

På grundval av dessa beräkningar skall kommissionen föra in motsvarande uppgifter i det preliminära förslag till Europeiska gemenskapernas allmänna budget som den skall överlämna till Europaparlamentet och rådet (hädanefter kallade: ’budgetmyndigheten’) i enlighet med artikel 272 i fördraget.

(¹) EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

Budgetmyndigheten skall fastställa de anslag som skall stå till förfogande som bidrag till byrån.

Budgetmyndigheten skall anta byråns tjänsteförteckning.”

5. I artikel 19 skall punkterna 2, 3 och 4 ersättas med följande:

”Artikel 19

2. Kommissionens internrevisor skall ha samma befogenheter gentemot byrån som gentemot kommissionens egna avdelningar.

3. Senast den 1 mars efter utgången av det berörda budgetåret skall byråns räkenskapsförare förse kommissionens räkenskapsförare med de preliminära räkenskaperna och en rapport om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen under budgetåret. Kommissionens räkenskapsförare skall konsolidera institutionernas och de decentraliserade organens preliminära räkenskaper i enlighet med artikel 128 i den allmänna budgetförordningen.

4. Senast den 31 mars efter utgången av det berörda budgetåret skall kommissionens räkenskapsförare förse revisionsrätten med de preliminära räkenskaperna och rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen under budgetåret.

5. Efter det att revisionsrättens iakttagelser rörande byråns preliminära räkenskaper som gjorts enligt bestämmelserna i artikel 129 i den allmänna budgetförordningen in-

kommit, skall direktören ansvara för att upprätta en slutlig redovisning och överlämna den till styrelsen för ett yttrande.

6. Senast den 1 juli efter utgången av det berörda budgetåret skall centrumets direktör överlämna den slutliga redovisningen tillsammans med styrelsens yttrande till Europaparlamentet, rådet, revisionsrätten och kommissionen.

7. Den slutliga redovisningen skall offentliggöras.

8. Senast den 30 september skall den verkställande direktören för byrån förse revisionsrätten med svar på dess iakttagelser. Han skall även översända dessa svar till styrelsen.

9. Europaparlamentet skall före den 30 april år $n+2$, på rekommendation av rådet som skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, bevilja byråns verkställande direktör ansvarsfrihet för budgetens genomförande år n .”

6. Artikel 21 skall ersättas med följande:

”Artikel 21

Styrelsen skall anta byråns finansiella bestämmelser efter samråd med kommissionen. Vid utformningen av dessa bestämmelser får styrelsen endast avvika från den rambudgetförordning som kommissionen antagit i enlighet med artikel 185 i den allmänna budgetförordningen om byråns särskilda förvaltningsbehov kräver detta, och efter att kommissionen gett sitt godkännande.”

Förslag till rådets beslut om undertecknande och ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av 2001 års internationella kakaoavtal

(2002/C 331 E/22)

KOM(2002) 438 slutlig — 2002/0190(ACC)

(Framlagt av kommissionen den 30 juli 2002)

MOTIVERING

Den förhandlingskonferens som avhöllits inom ramen för FN:s konferens för handel och utveckling (UNCTAD) i syfte att förhandla fram ett nytt internationellt kakaoavtal antog vid sitt andra möte den 2 mars 2001 det internationella kakaoavtal som är avsett att efterträda 1993 års förlängda internationella kakaoavtal. Det senare avtalet är avsett att upphöra att gälla senast den 30 september 2003.

Gemenskapen har deltagit i förhandlingarna på grundval av det mandat och de förhandlingsdirektiv som rådet på kommissionens förslag godkände den 6 september 2000.

Med beaktande av förhandlingsresultaten och innehållet i det nya avtalet, som återspeglar gemenskapens ståndpunkt, anser kommissionen att 2001 års internationella kakaoavtal bör undertecknas och att godkännandeinstrumentet bör deponeras vid Förenta nationernas fördragsavdelning i New York.

Ur en strikt juridisk synvinkel bör det påpekas att råvaruavtal som det aktuella avtalet, i enlighet med bestämmelserna i den s.k. PROBA 20-överenskommelsen mellan kommissionen och rådet, hittills har godkänts gemensamt av gemenskapen och medlemsstaterna, trots att de är sådana handelsavtal som omfattas av artikel 133 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Eftersom det aktuella avtalet uttryckligen utesluter alla finansieringsinstrument som understöds av medlemmarna, och eftersom Europeiska unionens medlemsstaters bidrag till Internationella kakaoorganisationens driftsbudget inte i sig kan anses motivera att medlemsstaterna deltar i ingåendet av avtalet, bör 2001 års internationella kakaoavtal ingås av gemenskapen.

Mot bakgrund av artikel 133 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen är syftet med denna rekommendation till beslut följaktligen att bemyndiga kommissionen att på gemenskapens vägnar ingå 2001 års internationella kakaoavtal.

I enlighet med bestämmelserna i artikel 58.3 i 2001 års internationella kakaoavtal bör avtalet undertecknas och godkännandeinstrumentet deponeras så fort som möjligt och helst före den 1 september 2002. Rådet uppmanas därför att anta detta beslut innan tidsfristen löper ut.

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133 jämförd med artikel 300.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Genom ett beslut av den 2 mars 2001 har den förhandlingskonferens som avhöllits inom ramen för FN:s konferens för handel och utveckling (UNCTAD) godkänt texten till 2001 års internationella kakaoavtal.

(2) Det nya avtalet har förhandlats fram för att ersätta 1993 års förlängda kakaoavtal, vilket upphör att gälla senast den 30 september 2003.

(3) 2001 års internationella kakaoavtal är öppet för undertecknande och för deponering av ratificerings-, godtagande- eller godkännandeinstrument.

(4) Gemenskapen är part i 1993 års förlängda internationella kakaoavtal, och det ligger därför i dess intresse att godkänna det avtal som är avsett att efterträda 1993 års avtal.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

2001 års internationella kakaoavtal godkänns härmed på Europeiska gemenskapens vägnar. Avtalstexten är bifogad detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse den person som skall ha befogenhet att på gemenskapens vägnar underteckna avtalet och deponera godkännandeinstrumentet.

DEL ETT

SYFTEN OCH DEFINITIONER

KAPITEL I

SYFTEN

Artikel 1

Syften

1. Syftena med det sjätte internationella kakaoavtalet är följande:
 - a) Främja det internationella samarbetet inom alla sektorer av kakaonäringen i världen.
 - b) Utgöra ett lämpligt forum för diskussion om alla frågor rörande alla sektorer av denna näring.
 - c) Bidra till att stärka den nationella kakaonäringen i medlemsländerna genom lämpliga åtgärder, i synnerhet genom att bereda lämpliga projekt som kan föreläggas behöriga institutioner för finansiering och genomförande.
 - d) Medverka till en balanserad utveckling av kakaonäringen i världen i alla medlemmars intresse genom lämpliga åtgärder, särskilt genom att
 - i) främja en hållbar kakaonäring,
 - ii) främja forskning och tillämpning av dess resultat,
 - iii) främja insynen i kakaonäringen i världen genom insamling, analys och spridning av relevant statistik samt genom att företa lämpliga undersökningar,
 - iv) främja och uppmuntra konsumtionen av choklad och kakaobaserade produkter i syfte att öka efterfrågan på kakao i nära samarbete med den privata sektorn.

2. För att uppnå dessa mål skall medlemmarna, i lämpliga sammanhang, uppmuntra ett mer aktivt deltagande av den privata sektorn i organisationens arbete.

KAPITEL II

DEFINITIONER

Artikel 2

Definitioner

I detta avtal avse med

1. *kakao*: kakaoböner och kakaoprodukter,
2. *kakaoprodukter*: produkter framställda uteslutande från kakaoböner, såsom kakaomassa/likör, kakaosmör, osötat kakaopulver, kakaopresskakor och krossade kakaoböner, liksom sådana andra produkter innehållande kakao som rådet kan bestämma,
3. *kakaoår*: tolv månadersperioden från och med den 1 oktober till och med den 30 september,
4. *avtalslutande part*: en regering eller en mellanstatlig organisation enligt artikel 4, som har samtyckt till att provisoriskt eller slutgiltigt vara bunden av detta avtal,
5. *rådet*: Internationella kakaorådet, som avses i artikel 6,
6. *dagspris*: en representativ indikator på det internationella kakaopris som används vid tillämpningen av detta avtal och beräknas i enlighet med bestämmelserna i artikel 40,
7. *ikraftträdande*: om inte annat föreskrivs, den dag då detta avtal träder i kraft antingen provisoriskt eller slutgiltigt,
8. *exportland eller exportmedlem*: ett land eller en medlem vars kakaexport räknad i kakaoböner överstiger dess kakaoimport. Ett land vars kakaoimport räknad i kakaoböner överstiger exporten men vars produktion överstiger dess import får dock, om det så önskar, vara exportmedlem,
9. *export av kakao*: kakao som lämnar ett lands tullområde, och *import av kakao*: kakao som kommer in i ett lands tullområde; i detta sammanhang skall tullområde, i de fall då en medlem omfattar mer än ett tullområde, anses hänföra sig till den medlemmens samtliga tullområden,
10. *fin eller aromatisk kakao*: kakao med erkänt exceptionell smak och färg producerad i de länder som anges i bilaga C till detta avtal,
11. *importland eller importmedlem*: ett land eller en medlem vars kakaoimport räknad i kakaoböner överstiger dess kakaoexport,

12. *medlem*: en avtalsslutande part enligt ovan,
13. *organisationen*: Internationella kakaoorganisationen, som avses i artikel 5,
14. *privata sektorn*: alla relevanta enheter inom den privata sektorn vars verksamhet huvudsakligen ligger inom kakao-sektorn, däribland odlare, handlare, bearbetnings- och tillverkningsföretag samt forskningsinstitut. I samband med detta avtal omfattar den privata sektorn också sådana offentliga företag, organ och inrättningar som i vissa länder svarar för uppgifter som i andra länder utförs av enheter inom den privata sektorn.
15. *producentland*: ett land som producerar kakao i kvantiteter av kommersiell betydelse,
16. *fördelad enkel majoritet*: en majoritet av de röster som avgivits av exportmedlemmar och en majoritet av de röster som avgivits av importmedlemmar, räknade var för sig,
17. *särskilda dragningsrätter (SDR)*: Internationella valutafondens särskilda dragningsrätter,
18. *kvalificerad majoritet*: två tredjedelar av de röster som avgivits av exportmedlemmar och två tredjedelar av de röster som avgivits av importmedlemmar, räknade var för sig, på villkor att åtminstone fem exportmedlemmar och majoriteten av importmedlemmarna är närvarande,
19. *hållbar kakaonäring*: ett system i vilket alla aktörer bibehåller sin produktivitet på en ekonomiskt bärkraftig, ekologiskt hållbar och kulturellt acceptabel nivå genom en effektiv förvaltning av resurserna,
20. *ton*: en massa om 1 000 kilogram eller 2 204,6 pund; *pund*: 453,597 gram,
21. *världens samlade lager av kakaoböner* vid kakaotårens utgång: alla torkade kakaoböner som kan identifieras den sista dagen av kakaotåret (30 december), oavsett förvaringsställe, ägarskap eller avsedd användning.

DEL TVÅ

KONSTITUTIONELLA BESTÄMMELSER

KAPITEL III

MEDLEMSKAP

Artikel 3

Medlemskap i organisationen

1. Varje avtalsslutande part skall vara medlem av organisationen.

2. Det skall finnas två kategorier av medlemmar i organisationen, nämligen

a) exportmedlemmar, och

b) importmedlemmar.

3. En medlem får byta kategori på villkor som rådet får fastställa.

Artikel 4

Mellanstatliga organisationers medlemskap

1. Varje hänvisning i detta avtal till en "regering" eller "regeringar" skall anses inbegripa Europeiska unionen och varje mellanstatlig organisation som har ansvar när det gäller att förhandla om, sluta och tillämpa internationella avtal, särskilt råvaruavtal. I fråga om sådana mellanstatliga organisationer skall följaktligen varje hänvisning i detta avtal till undertecknande, ratifikation, godtagande eller godkännande, anmälan om provisorisk tillämpning eller anslutning anses inbegripa en hänvisning till sådana mellanstatliga organisationers undertecknande, ratifikation, godtagande eller godkännande, anmälan om provisorisk tillämpning eller anslutning.

2. Vid omröstning i frågor inom deras kompetensområde skall sådana mellanstatliga organisationer rösta med det antal röster som motsvarar det totala antal röster som enligt artikel 10 skall tilldelas deras medlemsstater. I sådana fall skall medlemsstaterna i sådana mellanstatliga organisationer inte utöva sin individuella rösträtt.

3. Sådana organisationer får delta i styrelsens arbete när det gäller frågor inom deras kompetensområde.

KAPITEL IV

ORGANISATION OCH FÖRVALTNING

Artikel 5

Internationella kakaoorganisationens upprättande, säte och uppbyggnad

1. Internationella kakaoorganisationen, upprättad genom 1972 års internationella kakaoavtal, skall fortsätta att existera och skall handha tillämpningen av bestämmelserna i detta avtal och övervaka dess genomförande.

2. Organisationen skall verka genom
 - a) Internationella kakaorådet och dess underorgan,
 - b) verkställande direktören och annan personal.
3. Organisationen skall ha sitt säte i London såvida inte rådet med kvalificerad majoritet beslutar annorlunda.

Artikel 6

Internationella kakaorådets sammansättning

1. Organisationens högsta myndighet skall vara Internationella kakaorådet, som skall bestå av organisationens samtliga medlemmar.
2. Varje medlem skall företrädas i rådet av ett ombud och, om medlemmen så önskar, av en eller flera suppleanter. Varje sådan medlem kan också utse en eller flera rådgivare åt sitt ombud eller sina suppleanter.

Artikel 7

Rådets befogenheter och uppgifter

1. Rådet skall utöva alla de befogenheter och vidta eller låta vidta alla de åtgärder som är nödvändiga för att genomföra bestämmelserna i detta avtal.
2. Rådet skall inte ha befogenhet och skall inte anses vara bemyndigat av medlemmarna att ingå någon förpliktelse utöver vad som omfattas av detta avtal; i synnerhet skall det inte ha möjlighet att låna pengar. När rådet utövar sin befogenhet att ingå avtal skall det i sina avtal införa villkoren i denna bestämmelse och i artikel 24 på sådant sätt att de andra parter som ingår avtal med rådet får kännedom om dem, dock skall underlåtenhet att införa sådana villkor inte medföra att avtalet blir ogiltigt eller att rådet skall anses ha överskridit sina befogenheter.
3. Rådet kan när som helst med kvalificerad majoritet överlåta till styrelsen att utöva samtliga rådets befogenheter, med följande undantag:

- a) Omfördelning av rösterna enligt artikel 10.
- b) Godkännande av den administrativa budgeten och fastställande av bidrag enligt artikel 25.
- c) Revidering av förteckningen över producenter av fin eller aromatisk kakao enligt artikel 46.

- d) Befrielse från åligganden enligt artikel 47.
 - e) Avgörande av tvister enligt artikel 50.
 - f) Tillfälligt upphävande av rättigheter enligt artikel 51.3.
 - g) Fastställande av anslutningsvillkor enligt artikel 56.
 - h) Uteslutning av en medlem enligt artikel 61.
 - i) Förlängning eller upphörande av detta avtal enligt artikel 63.
 - j) Rekommendation till medlemmarna om ändringar enligt artikel 64.
4. Rådet kan med kvalificerad majoritet besluta att införa andra undantag i punkt 3 ovan. Rådet kan, likaså med kvalificerad majoritet, återkalla befogenheter som överlåtit.

5. Rådet skall med kvalificerad majoritet anta de regler och föreskrifter som är nödvändiga för att genomföra bestämmelserna i detta avtal och som är förenliga därmed, inbegripet arbetsordning för rådet och för dess kommittéer samt finansiella bestämmelser och tjänsteföreskrifter för organisationen. Rådet kan i sin arbetsordning föreskriva på vilket sätt det kan avgöra vissa frågor utan att sammanträda.

6. Rådet skall upprätta sådana handlingar som krävs för fullgörandet av dess uppgifter enligt detta avtal samt sådana andra handlingar som det anser lämpliga.

7. Rådet kan vid behov tillsätta arbetsgrupper som skall bistå det vid fullgörandet av dess uppgifter.

Artikel 8

Rådets ordförande och vice ordförande

1. Rådet skall för varje kakaoår välja en ordförande samt en förste och en andre vice ordförande, vilka inte skall avlönas av organisationen.
2. Både ordföranden och förste vice ordföranden skall väljas antingen bland ombuden för exportmedlemmarna eller bland ombuden för importmedlemmarna, och andre vice ordföranden skall väljas bland ombuden för den andra kategorin. Dessa poster skall varje kakaoår växla mellan de båda medlemskategorierna.

3. Vid tillfällig frånvaro av både ordföranden och de två vice ordförandena eller vid ständig frånvaro av en eller flera av dem kan rådet välja nya innehavare av de berörda posterna bland ombuden för exportmedlemmarna eller bland ombuden för importmedlemmarna, allt efter omständigheterna, tillfälligt eller permanent beroende på vad som krävs.

4. Varken ordföranden eller någon annan medlem som leder rådets sammanträden får rösta. Dennes suppleant kan utöva rösträtten för den medlem han företräder.

Artikel 9

Rådets sammanträden

1. Som en allmän regel skall rådet hålla ordinarie sammanträde varje sexmånadersperiod av kakaoåret.

2. Rådet skall hålla ett extra sammanträde närhelst det så beslutar eller på begäran av

- a) fem medlemmar,
- b) en eller flera medlemmar som innehar minst 200 röster,
- c) styrelsen, eller
- d) verkställande direktören vad avser artiklarna 23 och 60.

3. Kallelse till sammanträde skall utfärdas minst 30 dagar i förväg, utom i brådskande fall.

4. Sammanträden skall hållas där organisationen har sitt säte, såvida inte rådet med kvalificerad majoritet beslutar annorlunda. Om rådet på inbjudan av en medlem sammanträder på en annan plats än den där organisationen har sitt säte, skall medlemmen i fråga betala de ytterligare kostnader detta medför.

Artikel 10

Röster

1. Exportmedlemmarna skall tillsammans ha 1 000 röster och importmedlemmarna tillsammans 1 000 röster, fördelade inom varje medlemskategori, dvs. exportmedlemmar och importmedlemmar, i enlighet med vad som föreskrivs i nedanstående punkter i denna artikel.

2. För varje kakaoår skall exportmedlemmarnas röster fördelas på följande sätt: varje exportmedlem skall ha fem fasta röster. De återstående rösterna skall fördelas mellan alla exportmedlemmar i förhållande till genomsnittsvolymen av deras respektive kakaexport under de tre närmast föregående kakaoår för vilka uppgifter har publicerats av organisationen i det se-

naste numret av *Quarterly Bulletin of Cocoa Statistics*. I detta syfte skall exporten beräknas som nettoexport av kakaoböner plus nettoexport av kakaoprodukter, omräknad till motsvarande värde i böner, varvid de i artikel 41 angivna omräkningsfaktorerna skall användas.

3. För varje kakaoår skall importmedlemmarnas röster fördelas på följande sätt: 100 röster skall delas lika till närmaste hela röst för varje medlem. De återstående rösterna skall fördelas på grundval av det procenttal som varje importmedlems genomsnittliga årsimport utgör av samtliga importmedlemmars sammanlagda genomsnitt under de tre närmast föregående kakaoår för vilka slutgiltiga uppgifter finns tillgängliga inom organisationen. I detta syfte skall importen beräknas som nettoimport av kakaoböner plus bruttoimport av kakaoprodukter, omräknat till motsvarande värde i böner, varvid de i artikel 41 angivna omräkningsfaktorerna skall användas.

4. Om det av någon anledning skulle uppstå svårigheter vid fastställandet eller uppdateringen av den statistik som skall ligga till grund för beräkningen av röster i enlighet med bestämmelserna i punkterna 2 och 3 i denna artikel, kan rådet med kvalificerad majoritet besluta om en annan statistisk grund för beräkningen av röster.

5. Ingen medlem skall ha mer än 400 röster. Röster utöver detta antal vilka framkommer som ett resultat av beräkningar enligt punkterna 2, 3 och 4 i denna artikel skall omfördelas bland de andra medlemmarna på grundval av dessa punkter.

6. När organisationens sammansättning ändras eller när en medlems rösträtt tillfälligt upphävs eller återställs enligt någon bestämmelse i detta avtal skall rådet omfördela rösterna enligt denna artikel.

7. Bråkdelar av röster skall inte förekomma.

Artikel 11

Röstningsförfarande i rådet

1. Varje medlem skall ha rätt att avge det antal röster den innehar och ingen medlem skall ha rätt att dela upp sina röster. En medlem kan emellertid rösta på annat sätt vad avser de röster som den är bemyndigad att avge enligt punkt 2 i denna artikel.

2. Genom skriftlig anmälan till rådets ordförande kan en exportmedlem bemyndiga en annan exportmedlem, och kan en importmedlem bemyndiga en annan importmedlem, att företräda den bemyndigande medlemmens intressen och att avge dennes röster vid sammanträde i rådet. I detta fall skall den begränsning som anges i artikel 10.5 inte tillämpas.

3. En medlem som av en annan medlem bemyndigats att avge de röster som den bemyndigande medlemmen innehar enligt artikel 10 skall avge sådana röster i enlighet med den bemyndigande medlemmens instruktioner.

Artikel 12

Rådets beslut

1. Alla rådets beslut skall fattas och alla rekommendationer skall avges med fördelad enkel majoritet såvida det inte i detta avtal föreskrivs kvalificerad majoritet.

2. Vid bestämmandet av erforderligt antal röster för rådets beslut och rekommendationer skall röster för medlemmar som avstår från att rösta inte beaktas.

3. Följande förfarande skall tillämpas med avseende på de beslut av rådet för vilka det enligt detta avtal krävs kvalificerad majoritet:

a) Om erforderlig majoritet inte erhålls för ett förslag på grund av att högst tre exportmedlemmar eller högst tre importmedlemmar har röstat emot förslaget, skall förslaget underkastas förnyad omröstning inom 48 timmar, om rådet med fördelad enkel majoritet beslutar detta.

b) Om erforderlig majoritet ånyo inte erhålls på grund av att högst två exportmedlemmar eller högst två importmedlemmar har röstat emot förslaget, skall förslaget underkastas förnyad omröstning inom 24 timmar, om rådet med fördelad enkel majoritet beslutar detta.

c) Om erforderlig majoritet inte erhålls vid tredje omröstningen på grund av att en exportmedlem eller en importmedlem har röstat emot förslaget, skall förslaget anses antaget.

d) Om rådet inte underkastar ett förslag förnyad omröstning, skall förslaget anses förkastat.

4. Medlemmarna åtar sig att godta alla rådsbeslut som fattas i enlighet med bestämmelserna i detta avtal såsom bindande.

Artikel 13

Samarbete med andra organisationer

1. Rådet skall vidta lämpliga åtgärder för samråd eller samarbete med Förenta nationerna och dess organ, i synnerhet Förenta nationernas konferens för handel och utveckling, och med Förenta nationernas livsmedels- och jordbruksorganisation samt med sådana andra fackorgan inom Förenta nationerna och mellanstatliga organisationer som kan komma i fråga.

2. Rådet skall med hänsyn till den särskilda roll som Förenta nationernas konferens för handel och utveckling har i den internationella råvaruhandeln på lämpligt sätt hålla denna organisation underrättad om sin verksamhet och sina arbetsprogram.

3. Rådet kan även vidta lämpliga åtgärder för att upprätthålla effektiva kontakter med kakaoproducenternas, kakaohandelns och kakaoindustrins internationella organisationer.

4. Rådet skall söka engagera internationella finansinstitut och andra parter som har intresse av världsmarknaden för kakao i sitt programarbete när det gäller kakaoproduktion och kakaokonsumtion.

Artikel 14

Tillträde för observatörer

1. Rådet kan inbjuda varje icke-medlemsstat att delta som observatör vid sina sammanträden.

2. Rådet kan även inbjuda varje organisation som nämns i artikel 13 att delta som observatör vid sina sammanträden.

Artikel 15

Styrelsens sammansättning

1. Styrelsen skall bestå av tio exportmedlemmar och tio importmedlemmar. Om emellertid antingen antalet exportmedlemmar i organisationen eller antalet importmedlemmar i organisationen är lägre än tio, kan rådet, med bibehållande av lika antal mellan de två medlemskategorierna, med kvalificerad majoritet besluta om det totala antalet medlemmar i styrelsen. Styrelsens medlemmar skall väljas för varje kakaoår i enlighet med artikel 16 och kan återväljas.

2. Varje vald medlem skall företrädas i styrelsen av ett ombud och, om medlemmen så önskar, av en eller flera suppleanter. Varje sådan medlem kan också utse en eller flera rådgivare åt sitt ombud eller sina suppleanter.

3. Styrelsens ordförande och vice ordförande skall för varje kakaoår väljas av rådet antingen bland ombuden för exportmedlemmarna eller bland ombuden för importmedlemmarna. Dessa poster skall varje kakaoår växla mellan de båda medlemskategorierna. Vid tillfällig eller ständig frånvaro av ordföranden och vice ordföranden kan styrelsen välja nya innehavare av de berörda posterna bland ombuden för exportmedlemmarna eller bland ombuden för importmedlemmarna, allt efter omständigheterna, tillfälligt eller permanent beroende på vad som krävs. Varken ordföranden eller någon annan medlem som leder styrelsens sammanträden får rösta. Dennes suppleant kan utöva rösträtten för den medlem han företräder.

4. Styrelsen skall sammanträda där organisationen har sitt säte såvida den inte med kvalificerad majoritet beslutar annorlunda. Om styrelsen på inbjudan av en medlem sammanträder på en annan plats än den där organisationen har sitt säte, skall medlemmen i fråga betala de ytterligare kostnader detta medför.

Artikel 16

Val av styrelsen

1. Styrelsens export- och importmedlemmar skall väljas i rådet av organisationens export- respektive importmedlemmar. Valen inom varje kategori skall förrättas i enlighet med punkterna 2 och 3 i denna artikel.

2. Varje medlem skall avge alla de röster som den är berättigad till enligt artikel 10 för en enda kandidat. En medlem kan dock avge de röster som den är bemyndigad att avge enligt artikel 11.2 för en annan kandidat.

3. De kandidater som erhåller flest röster skall anses valda.

Artikel 17

Röstningsförfarande och beslut i styrelsen

1. Varje medlem av styrelsen skall ha rätt att avge det antal röster som den erhållit enligt bestämmelserna i artikel 16, och ingen medlem av styrelsen skall ha rätt att dela upp sina röster.

2. Genom skriftlig anmälan till ordföranden, och utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i punkt 1 i denna artikel, kan, när så är lämpligt, varje export- eller importmedlem som inte är medlem av styrelsen och som inte har avgivit sina röster enligt artikel 16.2 för någon av de valda medlemmarna bemyndiga en export- respektive importmedlem i styrelsen att företräda den bemyndigande medlemmens intressen och att avge dennes röster i styrelsen.

3. Under varje kakaoår kan en medlem, efter samråd med den styrelsemedlem för vilken den har röstat enligt artikel 16, återkalla sina röster från denna medlem. De röster som på detta sätt har återkallats kan överlåtas på en annan export- eller importmedlem i styrelsen, allt efter omständigheterna, men kan inte återkallas från denna medlem under återstoden av det kakaoåret. Den styrelsemedlem från vilken rösterna har återkallats skall trots detta behålla sin plats i styrelsen under återstoden av det kakaoåret. Varje åtgärd som vidtagits enligt bestämmelserna i denna punkt skall träda i kraft efter det att ordföranden skriftligen underrättats om den.

4. För beslut i styrelsen skall krävas samma majoritet som vore erforderligt om beslutet fattades i rådet.

5. Alla medlemmar skall ha rätt att hos rådet överklaga ett beslut av styrelsen. Rådet skall i sin arbetsordning föreskriva villkoren för sådant överklagande.

Artikel 18

Styrelsens behörighet

1. Styrelsen skall vara ansvarig inför rådet och arbeta enligt dess allmänna riktlinjer.

2. Styrelsen skall handha administrativa, finansiella och strukturella frågor som rör organisationen och skall i synnerhet

a) granska det utkast till organisationens årliga arbetsprogram som skall föreläggas rådet för godkännande,

b) granska och utvärdera den rapport som verkställande direktören lägger fram rörande genomförandet av arbetsprogrammet och se över och utvärdera prioritetslistan,

c) utarbeta den årliga administrativa budgeten och rekommendera att den antas,

d) övervaka genomförandet av budgeten och i synnerhet analysera inkomster och utgifter,

e) biträda rådet vid utnämningen av organisationens verkställande direktör och högre befattningshavare,

f) godkänna projekt för finansiering genom Gemensamma råvarufonden och andra givarorganisationer under tiden mellan rådets sammanträden.

Artikel 19

Rådets och styrelsens beslutsamässighet

1. För beslutsamässighet vid öppnandet av ett sammanträde i rådet skall krävas närvaro av minst fem exportmedlemmar och närvaro av en majoritet av importmedlemmarna, förutsatt att dessa medlemmar tillsammans i varje kategori innehar minst två tredjedelar av medlemmarnas totala antal röster i den kategorin.

2. Om beslutsamässighet enligt punkt 1 i denna artikel inte föreligger den dag som fastställts för öppnandet av ett sammanträde i rådet skall, den andra dagen och under återstoden av sammanträdet, för beslutsamässighet för öppnande av sammanträdet krävas närvaro av export- och importmedlemmar som innehar enkel majoritet av rösterna inom varje kategori.

3. För beslutsamässighet vid sammanträdet efter öppnandet enligt punkt 1 i denna artikel skall gälla vad som föreskrivs i punkt 2 i denna artikel.

4. Representation i enlighet med artikel 11.2 skall anses som närvaro.

5. För beslutsmässighet för öppnande av ett sammanträde i styrelsen skall krävas närvaro av minst fyra exportmedlemmar och fyra importmedlemmar, förutsatt att dessa medlemmar tillsammans i varje kategori innehar minst enkel majoritet av medlemmarnas röster i den kategorin.

Artikel 20

Organisationens personal

1. Rådet skall med kvalificerad majoritet utse verkställande direktören för en period som högst motsvarar giltighetstiden för avtalet och för dess eventuella förlängningar. Reglerna för urvalet av kandidater och anställningsvillkoren för verkställande direktören skall fastställas av rådet.

2. Verkställande direktören skall vara organisationens chefs-tjänsteman och vara ansvarig inför rådet för förvaltningen och genomförandet av detta avtal i enlighet med rådets beslut.

3. Organisationens personal skall vara ansvarig inför verkställande direktören.

4. Verkställande direktören skall utse personalen enligt bestämmelser som skall fastställas av rådet. Vid utarbetandet av dessa bestämmelser skall rådet ta hänsyn till vad som gäller för anställda i liknande mellanstatliga organisationer. Vid anställning av personal skall så långt möjligt medborgare i organisationens exporterande och importerande medlemsländer komma i fråga.

5. Varken verkställande direktören eller personalen får ha ekonomiska intressen i kakaoindustrin, kakaodistributionen eller kakaoreklamen.

6. Verkställande direktören och personalen får vid fullgörandet av sina åligganden inte begära eller ta emot instruktioner från någon medlem eller från någon annan myndighet utanför organisationen. De skall avstå från varje handling som är oförenlig med deras ställning som internationella tjänstemän som är ansvariga endast inför organisationen. Varje medlem förbinder sig att respektera den uteslutande internationella karaktären hos verkställande direktörens och personalens åligganden och att inte söka påverka dem när de fullgör sina åligganden.

7. Verkställande direktören eller personalen får inte lämna ut någon information om tillämpningen eller förvaltningen av detta avtal, utom i de fall då rådet ger dem sitt tillstånd därtill eller då det är nödvändigt för att de skall kunna fullgöra sina åligganden enligt detta avtal på rätt sätt.

Artikel 21

Arbetsprogram

1. Vid sitt sista sammanträde varje kakaoår skall rådet på styrelsens rekommendation anta organisationens arbetsprogram för det kommande året, vilket utarbetats av verkställande direktören. Arbetsprogrammet skall omfatta de projekt och verksamheter som organisationen skall genomföra under det följande kakaoåret. Arbetsprogrammet skall genomföras av verkställande direktören.

2. Vid sitt sista sammanträde varje kakaoår skall styrelsen utvärdera genomförandet av arbetsprogrammet för det innevarande året på grundval av en rapport från verkställande direktören. Styrelsen skall lägga fram sina slutsatser för rådet.

3. Vid sitt första sammanträde enligt detta avtal skall rådet på styrelsens rekommendation anta en prioritetslista, som skall ha samma giltighetstid som avtalet och utgå från avtalets mål. Denna lista skall ligga till grund för utarbetandet av det årliga arbetsprogrammet. Vid sitt sista sammanträde varje kakaoår skall styrelsen, på grundval av en rapport från verkställande direktören, se över och uppdatera denna prioritetslista med särskild tonvikt på prioriteringarna för följande år.

KAPITEL V

IMMUNITET OCH PRIVILEGIER

Artikel 22

Immunitet och privilegier

1. Organisationen skall vara en juridisk person. Den skall i synnerhet ha behörighet att sluta avtal om, förvärva och avyttra lös och fast egendom samt att föra talan vid domstolar och andra myndigheter.

2. Den status, den immunitet och de privilegier som tillkommer organisationen, dess personal och experter samt medlemmarnas ombud, då dessa vistas inom Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirlands territorium i syfte att fullgöra sina åligganden, skall även fortsättningsvis regleras av det högkvarteravtal som ingicks mellan regeringen i Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirland (nedan kallad värdregeringen) och Internationella kakaoorganisationen i London den 26 mars 1975, med sådana ändringar som kan vara nödvändiga för att detta avtal skall kunna tillämpas på rätt sätt.

3. Om organisationens säte flyttas till ett annat land, skall den nya värdregeringen snarast möjligt sluta ett högkvarteravtal med organisationen, vilket skall godkännas av rådet.

4. Det högkvartersavtal som avses i punkt 2 i denna artikel skall vara fristående från detta avtal. Det skall emellertid upphöra att gälla

- a) genom överenskommelse mellan värdregeringen och organisationen,
- b) om organisationens säte flyttas från värdregeringens territorium, eller
- c) om organisationen skulle upphöra.

5. Organisationen kan ingå avtal, vilka skall godkännas av rådet, med en eller flera medlemmar angående sådan immunitet och sådana privilegier som kan vara nödvändiga för att detta avtal skall kunna tillämpas på rätt sätt.

DEL TRE

FINANSIELLA BESTÄMMELSER

KAPITEL VI

FINANSIERING

Artikel 23

Finansiering

1. Ett förvaltningskonto skall föras för förvaltningen av detta avtal. De för förvaltningen av detta avtal nödvändiga utgifterna skall föras in på förvaltningskontot och skall bestridas av medlemmarna genom årliga bidrag fastställda enligt artikel 25. Om en medlem begär särskilda tjänster kan rådet besluta att villfara denna begäran och kräva att medlemmen i fråga betalar härför.

2. Rådet kan inrätta särskilda konton för sådana särskilda ändamål som det kan fastställa i överensstämmelse med detta avtals syften. Dessa konton skall finansieras genom frivilliga bidrag från medlemmar eller andra organisationer.

3. Organisationens räkenskapsår skall vara detsamma som kakaoåret.

4. Utgifter för delegationer hos rådet, hos styrelsen och hos någon av rådets eller styrelsens kommittéer skall betalas av de berörda medlemmarna.

5. Om organisationens ekonomiska ställning är eller synes kunna bli otillräcklig för att finansiera återstoden av kakaoåret, skall verkställande direktören kalla till ett särskilt sammanträde i rådet inom 20 arbetsdagar, såvida inte ett möte i rådet redan är planerat att äga rum inom 30 kalenderdagar.

Artikel 24

Medlemmarnas förpliktelser

En medlems förpliktelse gentemot rådet och de andra medlemmarna är begränsad till dess skyldighet att betala de bidrag som uttryckligen förutses i detta avtal. Tredje part som förhandlar med rådet skall anses äga kännedom om bestämmelserna i detta avtal rörande rådets befogenheter och medlemmarnas skyldigheter, i synnerhet artikel 7.2 och första meningen i den här artikeln.

Artikel 25

Godkännande av den administrativa budgeten och fastställande av bidrag

1. Rådet skall under andra hälften av varje räkenskapsår godkänna organisationens administrativa budget för det följande räkenskapsåret och fastställa varje medlems bidrag till denna budget.

2. Varje medlems bidrag till den administrativa budgeten för varje räkenskapsår skall stå i samma förhållande till det totala bidraget som dess röster, vid den tidpunkt då den administrativa budgeten för räkenskapsåret godkänns, står i förhållande till det totala antalet röster för alla medlemmar. Vid fastställande av bidragen skall varje medlems röster räknas utan hänsyn till ett eventuellt tillfälligt upphävande av en medlems rösträtt och till den därav följande nya fördelningen av rösterna.

3. Det första bidraget för varje medlem som ansluter sig till organisationen efter detta avtals ikraftträdande skall fastställas av rådet på grundval av det antal röster som den medlemmen tilldelas och på grundval av den tid som återstår av det löpande räkenskapsåret, dock skall den bidragsfördelning som fastställts för övriga medlemmar för det löpande räkenskapsåret inte ändras.

4. Om detta avtal träder i kraft före ingången av det första hela räkenskapsåret, skall rådet vid sitt första sammanträde godkänna en administrativ budget som gäller för tiden fram till ingången av det första hela räkenskapsåret.

Artikel 26

Betalning av bidrag till den administrativa budgeten

1. Bidrag till den administrativa budgeten för varje räkenskapsår skall betalas i fritt konvertibel valuta, skall undantas från valutarestriktioner och skall förfalla till betalning på räkenskapsårets första dag. Bidrag från medlemmar avseende det räkenskapsår under vilket de ansluter sig till organisationen skall förfalla till betalning den dag de blir medlemmar.

2. Bidrag till den administrativa budget som godkänts enligt artikel 25.4 skall förfalla till betalning tre månader från dagen för fastställandet av bidragen.

3. Om en medlem inom fem månader från räkenskapsårets början eller, i fråga om en ny medlem, inom tre månader efter det att rådet har fastställt dess bidrag inte har betalat sitt bidrag till den administrativa budgeten, skall verkställande direktören anmoda medlemmen att snarast betala bidraget. Om medlemmen ännu inte har betalat sitt bidrag två månader efter verkställande direktörens anmodan, skall medlemmens rösträtt i rådet och i styrelsen upphävas till dess att hela bidraget har betalats, såvida inte rådet beslutar annorlunda.

4. En medlem vars rösträtt har upphävts enligt punkt 3 i denna artikel skall inte fråntas några av sina andra rättigheter eller befrias från några av sina skyldigheter enligt detta avtal, såvida inte rådet med kvalificerad majoritet beslutar annorlunda. Medlemmen skall förbli ansvarig för betalningen av sitt bidrag och för andra finansiella skyldigheter enligt detta avtal.

5. Rådet skall överväga medlemskapet för varje medlem som under två år inte har betalat sitt bidrag och kan med kvalificerad majoritet besluta att medlemmen inte längre skall åtnjuta de rättigheter som medlemskapet innebär och/eller inte längre skall beaktas i budgetsammanhang. Medlemmen skall förbli ansvarig för fullgörandet av alla sina andra finansiella skyldigheter enligt detta avtal. Genom att betala sina obetalda skulder kan medlemmen återfå de rättigheter som medlemskapet medför. Varje betalning som görs av medlemmar som har obetalda skulder skall i första hand krediteras sådana skulder och först därefter löpande bidrag.

Artikel 27

Revision och publicering av räkenskaper

1. Snarast möjligt och senast inom sex månader efter varje räkenskapsårs slut skall organisationens bokslut för det räkenskapsåret och en balansräkning vid räkenskapsårets utgång vad avser de i artikel 23 nämnda kontona granskas. Revisionen skall utföras av en oberoende auktoriserad revisor i samarbete med två kvalificerade revisorer från medlemsregeringar, en från exportmedlemmarna och en från importmedlemmarna, vilka skall väljas av rådet för varje räkenskapsår. De revisorer som företräder medlemsregeringar skall inte avlönas av organisationen för sina yrkesmässiga tjänster. Kostnader för resor och traktamenten kan emellertid ersättas av organisationen på de villkor som fastställs av rådet.

2. Anställningsvillkoren för den oberoende auktoriserade revisorn liksom innebörden av och syftena med revisionen skall anges i organisationens finansiella bestämmelser. Organisationens reviderade räkenskaper och balansräkning skall föreläggas

rådet för godkännande vid dess närmast följande ordinarie sammanträde.

3. En sammanfattning av de reviderade räkenskaperna och av den reviderade balansräkningen skall offentliggöras.

Artikel 28

Förhållandet till Gemensamma råvarufonden och andra multilaterala och bilaterala givare

1. Organisationen skall till fullo utnyttja de möjligheter som Gemensamma råvarufonden erbjuder i syfte att bidra till beredningen och utarbetandet av projekt av intresse för kakaonäringen.

2. Organisationen skall söka samarbeta med andra internationella organisationer och med multilaterala och bilaterala givarorganisationer i syfte att få till stånd finansiering av program och projekt av intresse för kakaonäringen, när så behövs.

3. Organisationen skall under inga omständigheter ikläda sig någon finansiell skyldighet i samband med projekt, varken i eget namn eller på medlemmars vägnar. Ingen medlem skall på grund av sitt medlemskap i organisationen vara ansvarig för några förpliktelser till följd av att en annan medlem eller aktör har upptagit eller beviljat lån i samband med sådana projekt.

Artikel 29

Organisationens roll när det gäller projekt

1. Organisationen skall söka bistå medlemmarna vid beredningen av sådana projekt av intresse för kakaonäringen som är avsedda att finansieras av andra organisationer eller organ.

2. I undantagsfall skall rådet godkänna att organisationen deltar i genomförandet av godkända projekt. Detta deltagande får under inga omständigheter föranleda några ytterligare kostnader för organisationens administrativa budget.

KAPITEL VII

KAKAONÄRINGENS RÅDGIVANDE KOMMITTÉ

Artikel 30

Inrättande av kakaonäringens rådgivande kommitté

1. Rådet skall inrätta en rådgivande kommitté för kakaonäringen i världen i syfte att uppmuntra experter inom den privata sektorn, enligt definitionen i artikel 2 i detta avtal, att aktivt delta i organisationens arbete och i syfte att främja en kontinuerlig dialog mellan experter inom den offentliga och den privata sektorn.

2. Kommittén skall vara ett rådgivande organ som kan avge rekommendationer till rådet beträffande alla frågor som omfattas av detta avtal.

Artikel 31

Sammansättning av kakaonäringens rådgivande kommitté

1. Kakaonäringens rådgivande kommitté skall bestå av experter från alla sektorer av kakaonäringen, närmare bestämt

- a) handels- och industrisammanslutningar,
- b) nationella och regionala organisationer för kakaoproducenter inom både den offentliga och den privata sektorn,
- c) nationella organisationer för kakaexportörer,
- d) institut för forskning rörande kakao,
- e) andra sammanslutningar eller inrättningar inom den privata sektorn med intresse av kakaonäringen.

2. Dessa experter skall delta i personlig kapacitet eller på deras respektive organisations vägnar.

3. Medlemmar i organisationen kan delta som observatörer.

4. Kommittén skall bestå av sju medlemmar från exportländer och sju medlemmar från importländer i överensstämmelse med punkt 1 i denna artikel, vilka skall utses av rådet vartannat kakaoår. Varje medlem kan utse en eller flera rådgivare och suppleanter. Mot bakgrund av kommitténs erfarenheter kan rådet utöka antalet medlemmar i kommittén.

5. Kommittén kan även inbjuda framstående experter eller andra personer på ett visst område från den offentliga och den privata sektorn att delta i dess arbete.

6. Kommitténs ordförande skall väljas bland dess medlemmar. Ordförandeskapet skall vartannat kakaoår växla mellan exportländer och importländer.

7. Kommittén skall efter inrättandet utarbeta sin egen arbetsordning och rekommendera att rådet antar den.

Artikel 32

Uppgifter för kakaonäringens rådgivande kommitté

1. Kommittén skall i sin egenskap av rådgivande organ
 - a) bidra till utvecklingen av en hållbar kakaonäring,
 - b) kartlägga företeelser som inverkar menligt på tillgång och efterfrågan och föreslå motåtgärder,

c) underlätta informationsutbyte rörande produktion, konsumtion och lager,

d) ge råd i andra frågor beträffande kakao som omfattas av detta avtal.

2. Kommittén kan tillsätta särskilda arbetsgrupper som skall bistå den vid fullgörandet av dess uppgifter, förutsatt att deras verksamhet inte har några budgetkonsekvenser för organisationen.

3. Verkställande direktören skall bistå kommittén när så krävs.

Artikel 33

Sammanträden i kakaonäringens rådgivande kommitté

1. Kommittén skall normalt sammanträda två gånger per år på den plats där organisationen har sitt säte, i samband med rådets ordinarie sammanträden. Kommittén kan med rådets samtycke hålla särskilda sammanträden.

2. Om rådet antar en inbjudan från en medlem att sammanträda på dess territorium, kan kommittén sammanträda på en annan plats än den där organisationen har sitt säte, varvid medlemmen i fråga skall betala de ytterligare kostnader detta medför.

3. Kommitténs ordförande skall fastställa dagordningen för kommitténs sammanträden i samråd med verkställande direktören.

4. Kommittén skall regelbundet rapportera till rådet om sitt arbete.

DEL FYRA

MARKNADSRELATERADE BESTÄMMELSER

KAPITEL VIII

TILLGÅNG OCH EFTERFRÅGAN

Artikel 34

Marknadskommittén

1. I syfte att bidra till största möjliga tillväxt inom kakaonäringen och till en balanserad utveckling av produktion och konsumtion och därigenom åstadkomma en varaktigt jämvikt mellan tillgång och efterfrågan skall rådet inrätta en marknadskommitté bestående av alla export- och importmedlemmar. Denna kommitté skall ha till uppgift att analysera tendenser och utvecklingsperspektiv inom produktions- och konsumtionssektorerna, att analysera utvecklingen av lager och priser och att på ett tidigt stadium identifiera obalanser på marknaden och hinder för en ökad kakaokonsumtion både i exportländerna och i importländerna.

2. Marknadskommittén skall vid sitt första sammanträde vid ingången av det nya kakaotåret granska de årliga prognoserna för konsumtion och produktion i världen för de kommande fem kakaotåren. Verkställande direktören skall tillhandahålla de uppgifter som är nödvändiga för att utarbeta dessa prognoser. De prognoser som fastställts skall analyseras och ändras varje år, om så krävs.

3. Verkställande direktören skall även, som belysande exempel, lägga fram olika scenarier grundade på vägledande uppgifter om de årliga globala produktionsnivåer som krävs för att jämvikt mellan tillgång och efterfrågan skall kunna åstadkommas och bibehållas vid givna realprisnivåer. De faktorer som skall beaktas skall innefatta väntade ändringar av produktion och konsumtion i enlighet med svängningar i realpriser samt beräknade lagerförändringar.

4. På grundval av dessa prognoser kan exportmedlemmarna, i syfte att återställa jämvikten på marknaden på lång och medellång sikt, vidta åtgärder för att samordna sin nationella produktionspolitik.

5. Samtliga medlemmar skall söka främja kakaokonsumtionen i sitt land. Varje medlem skall ansvara för de medel och metoder den använder för detta ändamål. Alla medlemmar skall i synnerhet söka undanröja eller väsentligt minska de inhemska hindren för en ökad konsumtion. I detta hänseende skall medlemmarna regelbundet hålla verkställande direktören underrättad om nationell lagstiftning och nationella åtgärder rörande kakaokonsumtion och lämna honom all annan relevant information, bland annat om inhemska skatter och tullar.

6. Kommittén skall tillställa rådet detaljerade rapporter inför rådets ordinarie sammanträden. På grundval av dessa skall rådet, mot bakgrund av bestämmelserna i denna artikel, se över det allmänna läget och i synnerhet bedöma förändringar i den globala tillgången och efterfrågan. Rådet kan på grundval av dessa bedömningar avge rekommendationer till medlemmarna.

7. Kommittén skall utarbeta sina egna regler och bestämmelser.

8. Verkställande direktören skall bistå kommittén när så krävs.

Artikel 35

Insyn i marknaden

1. I syfte att förbättra insynen i marknaden skall organisationen samla in aktuell information om medlemmarnas inmalning, konsumtion, produktion, export (även återexport) och

import av kakao och kakaoprodukter samt om deras lager. I detta syfte skall medlemmarna så långt möjligt och inom rimlig tid lämna verkställande direktören statistiska uppgifter som är så detaljerade och exakta som möjligt.

2. Om en medlem underlåter att, eller har svårigheter att, inom rimlig tid lämna den statistik som rådet behöver för att organisationen skall kunna fungera effektivt, kan rådet be om en förklaring. Om det visar sig att bistånd är nödvändigt i detta sammanhang, kan rådet erbjuda det stöd som krävs för att avhjälpa detta förhållande.

3. Rådet skall vidta de ytterligare åtgärder som det anser nödvändiga i de fall då bestämmelserna enligt denna artikel inte efterlevs.

4. Rådet skall vidta lämpliga åtgärder för att regelbundet samla in annan information som det anser vara nödvändig för övervakning av marknadsutvecklingen och utvärdering av den aktuella och potentiella produktions- och konsumtionskapaciteten.

Artikel 36

Lager

1. För att säkerställa en bättre insyn i marknaden och därigenom underlätta bedömningen av omfattningen av världens kakaolager skall varje medlem till verkställande direktören lämna uppgifter om landets kakaolager. Så långt möjligt skall medlemsstaterna senast i slutet av maj månad varje år förse verkställande direktören med så detaljerade, aktuella och exakta uppgifter som möjligt om de lager som finns i deras respektive land vid utgången av varje kakaotår.

2. Om en medlem underlåter att, eller har svårigheter att, inom rimlig tid lämna den statistik som rådet begär för att organisationen skall kunna fungera effektivt, kan rådet be om en förklaring. Om det visar sig att tekniskt bistånd krävs för att avhjälpa detta förhållande, kan rådet föreslå nödvändiga stödåtgärder.

3. Verkställande direktören skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att få den privata sektorn att aktivt delta i detta arbete, samtidigt som kommersiell sekretess garanteras med avseende på de uppgifter som lämnas.

4. Dessa uppgifter skall avse lager av kakaoböner.

5. På grundval av dessa uppgifter skall verkställande direktören lägga fram en årsrapport för marknadskommittén om situationen beträffande kakaolagret i världen.

*Artikel 37***Främjande**

1. Medlemmarna åtar sig att främja konsumtionen av choklad och kakaobaserade produkter i syfte att med alla tillgängliga medel öka efterfrågan på kakao.
2. I detta syfte skall rådet inrätta en kommitté för främjande av kakaokonsumtionen.
3. Medlemskap i kommittén skall vara öppet för organisationens samtliga medlemmar.
4. Kommittén skall driva och, genom verkställande direktören, förvalta en fond för konsumtionsfrämjande, vilken uteslutande skall utnyttjas för att finansiera reklamkampanjer, forskning och studier rörande kakaokonsumtion och till att täcka därmed sammanhängande administrativa kostnader.
5. Kommittén skall söka engagera den privata sektorn i genomförandet av verksamheten.
6. Kommitténs konsumtionsfrämjande åtgärder skall finansieras med medel som kan lämnas av medlemmar, icke-medlemmar, andra organisationer och den privata sektorn. Deltagare och inrättningar inom den privata sektorn kan även bidra till program för konsumtionsfrämjande enligt av kommittén fastställda regler.
7. Alla beslut av kommittén rörande reklamkampanjer och andra konsumtionsfrämjande åtgärder skall fattas av de medlemmar som bidrar till fonden.
8. Kommittén skall inhämta ett lands godkännande innan en reklamkampanj genomförs på dess territorium.
9. Kommittén skall utarbeta sina egna regler och bestämmelser och skall regelbundet rapportera till rådet.
10. Verkställande direktören skall bistå kommittén när så krävs.

*Artikel 38***Kakaoersättningsmedel**

1. Medlemmarna anser att användningen av ersättningsmedel kan inverka menligt på en ökning av kakaokonsumtionen och på utvecklingen av en hållbar kakaonäring. I detta avseende skall medlemmarna till fullo beakta rekommendationer och beslut av behöriga internationella organ.
2. Verkställande direktören skall regelbundet lägga fram rapporter för marknadskommittén om utvecklingen av läget. På grundval av dessa rapporter skall marknadskommittén bedöma läget och, när så krävs, för rådet lägga fram rekommendationer om lämpliga beslut.

KAPITEL IX

UTVECKLING AV EN HÅLLBAR KAKAONÄRING*Artikel 39***Hållbar kakaonäring**

1. Medlemmarna skall ta vederbörlig hänsyn till principen om ett hållbart handhavande av kakaotillgångarna i syfte att säkerställa skäliga intäkter för alla aktörer inom kakaonäringen, varvid principerna om och målen för en hållbar utveckling skall beaktas i enlighet med Agenda 21, som antogs av Förenta nationernas konferens för miljö och utveckling (UNCED) den 14 juni 1992.
2. Organisationen skall utgöra det viktigaste forumet för en ständig dialog mellan alla aktörer i syfte att främja utvecklingen av en hållbar kakaonäring.
3. Rådet skall, i överensstämmelse med punkt 1 i denna artikel, anta och regelbundet revidera program och projekt med anknytning till en hållbar kakaonäring.
4. Rådet skall, när så krävs, samordna sina åtgärder på detta område med andra organisationers åtgärder i syfte att undvika dubbelarbete.

KAPITEL X

BESTÄMMELSER OM MARKNADSKONTROLL*Artikel 40***Dagspris**

1. För tillämpningen av detta avtal och i synnerhet för uppföljningen av kakaomarknadens utveckling skall verkställande direktören beräkna och offentliggöra ett dagspris på kakaoböner. Detta pris skall uttryckas i särskilda dragningsrätter (SDR) per ton.
2. Dagspriset skall vara det dagliga genomsnittet för noteringarna för kakaoböner för de tre närmast följande aktiva terminsaffärsmånaderna på derivatbörsen London International Financial Futures and Options Exchange (LIFFE) och på råvarubörsen i New York (Board of Trade of the City of New York) vid Londonbörsens stängning. Londonpriserna skall omvandlas till US-dollar per ton på grundval av dagskursen för sexmånaders valutaterminer vid Londonbörsens stängning. Det i US-dollar angivna genomsnittspriset i London och New York skall omräknas till SDR enligt den dagliga officiella växelkurs mellan US-dollar och SDR som offentliggörs av Internationella valutafonden. Rådet skall bestämma vilken beräkningsmetod som skall användas när noteringar vid endast en av dessa kakaobörser är tillgängliga eller när Londons valutabörs är stängd. Tidpunkten för övergång till nästa tremånadersperiod skall vara den femtonde i den månad som omedelbart föregår den närmaste aktiva förfallomånaden.

3. Rådet kan med kvalificerad majoritet besluta om att tillämpa en annan metod för fastställande av dagspriset, om det anser att en sådan annan metod är mer tillfredsställande än den som föreskrivs i denna artikel.

Artikel 41

Omräkningsfaktorer

1. För att fastställa kakaoprodukters motsvarighet i kakaoböner skall följande omräkningsfaktorer gälla: kakaosmör 1,33; kakaopresskakor och kakaopulver 1,18; kakaomassa/likör och krossade kakaoböner 1,25. Rådet kan vid behov fastställa att andra produkter som innehåller kakao är kakaoprodukter. Omräkningsfaktorerna för andra kakaoprodukter än sådana för vilka omräkningsfaktorer är fastställda i denna punkt skall fastställas av rådet.

2. Rådet kan med kvalificerad majoritet ändra omräkningsfaktorerna i punkt 1 i denna artikel.

KAPITEL XI

INFORMATION, UTREDNINGAR OCH FORSKNING

Artikel 42

Information

1. Organisationen skall vara ett internationellt informationscentrum för ändamålsenlig insamling, bearbetning, utbyte och effektiv spridning av uppgifter om alla förhållanden rörande kakao och kakaoprodukter, däribland

- a) statistiska uppgifter om produktion, priser, export och import, konsumtion och lager beträffande kakao i världen,
- b) om det anses lämpligt, teknisk information om odling, marknadsföring, transport, bearbetning, användning och konsumtion av kakao i världen,
- c) information om statlig politik, beskattning, nationella normer och nationell lagstiftning rörande kakao.

2. Rådet skall vid lämpliga tidpunkter, men minst två gånger under varje kakaooår, offentliggöra uppgifter om beräknad produktion av kakaoböner och inmalning av kakao under det aktuella kakaooåret.

Artikel 43

Utredningar

I den omfattning rådet anser det nödvändigt skall det främja utredningar rörande ekonomin i samband med produktionen och distributionen av kakao, inbegripet tendenser och förväntad utveckling, verkningar av statliga åtgärder som vidtas i export- och importländer för produktionen och konsumtionen av kakao, möjligheter till en ökning av konsumtionen inom

traditionella och eventuella nya användningsområden samt effekterna av genomförandet av detta avtal för exportörer och importörer av kakao, inbegripet deras handelsbetingelser. Rådet kan avge rekommendationer till medlemmarna om ämnesvalet för dessa utredningar. För att främja dessa utredningar kan rådet samarbeta med internationella organisationer, andra lämpliga institutioner och den privata sektorn. Rådet kan också främja studier som kan bidra till förbättrad insyn i och öppenhet på marknaden och underlätta utvecklandet av en balanserad och hållbar kakaonäring i världen.

Artikel 44

Vetenskaplig forskning

Rådet skall stödja och främja vetenskaplig forskning inom områdena produktion, transport, bearbetning och konsumtion av kakao samt spridning och praktisk tillämpning av forskningsresultaten. I detta syfte kan rådet samarbeta med internationella organisationer, forskningsinstitut och den privata sektorn.

Artikel 45

Årsrapport

Rådet skall offentliggöra en årsrapport.

DEL FEM

ÖVRIGA BESTÄMMELSER

KAPITEL XII

FIN ELLER AROMATISK KAKAO

Artikel 46

Fin eller aromatisk kakao

1. Rådet skall vid sitt första sammanträde efter detta avtals ikraftträdande se över bilaga C till detta avtal och, om så är nödvändigt, ändra den med kvalificerad majoritet och därigenom fastställa till vilken del de länder som är upptagna i bilagan uteslutande eller delvis producerar och exporterar fin eller aromatisk kakao. Rådet kan när som helst därefter under detta avtals giltighetstid se över bilaga C och, om så är nödvändigt, med kvalificerad majoritet ändra den. Rådet skall, när så är lämpligt, inhämta expertutlåtande i denna fråga.

2. Marknadskommittén skall lämna förslag till organisationen om utarbetande och tillämpning av ett system för statistik avseende produktion av och handel med fin eller aromatisk kakao.

3. Med vederbörlig hänsyn till betydelsen av fin eller aromatisk kakao skall medlemmarna undersöka och i förekommande fall anta projekt rörande fin eller aromatisk kakao i överensstämmelse med bestämmelserna i artiklarna 37 och 39.

KAPITEL XIII

Artikel 50

BEFRIELSE FRÅN ÅTAGANDEN SAMT SÄRSKILDA HJÄLP-ÅTGÄRDER

Artikel 47

Befrielse från åtaganden i särskilda fall

1. Rådet kan med kvalificerad majoritet befria en medlem från ett åtagande med anledning av särskilda eller kritiska förhållanden, force majeure eller internationella åtaganden enligt Förenta nationernas stadga med avseende på territorier som lyder under förvaltaraskapssystemet.

2. Då rådet enligt punkt 1 i denna artikel befriar en medlem från ett åtagande skall det uttryckligen ange på vilka villkor och för vilken period som medlemmen befrias från åtagandet och skälen till varför befrielsen ges.

3. Oaktat de bestämmelser som nämns ovan i denna artikel skall rådet inte befria en medlem från skyldigheten enligt artikel 26 att erlagga bidrag, eller från följderna av underlåtenhet att erlagga bidrag.

4. Fördelningen av röster från en exportmedlem beträffande vilken rådet har erkänt ett fall av force majeure skall beräknas på grundval av den faktiska exportvolymen det är under vilket fallet av force majeure inträffade och de tre därpå följande åren.

Artikel 48

Särskilda hjälpåtgärder

Importmedlemmar som är utvecklingsländer och medlemmar som tillhör de minst utvecklade länderna och vilkas intressen påverkas ogynnsamt av åtgärder som vidtas enligt detta avtal, kan hos rådet anhålla om att lämpliga särskilda hjälpåtgärder skall vidtas. Rådet skall överväga sådana lämpliga åtgärder i enlighet med bestämmelserna i resolution 93 (IV) antagen av Förenta nationernas konferens för handel och utveckling.

KAPITEL XIV

SAMRÅD, TVISTER OCH KLAGOMÅL

Artikel 49

Samråd

Varje medlem skall vederbörligen och i full utsträckning beakta alla framställningar som görs av någon annan medlem beträffande tolkningen eller tillämpningen av detta avtal samt de vederbörligt tillfälle till samråd. Vid sådant samråd skall verkställande direktören på endera partens begäran och med samtycke av den andra parten fastställa ett lämpligt förlikningsförfarande. Kostnaderna för ett sådant förfarande skall inte belasta organisationen. Om sådant förfarande leder till en lösning skall rapport lämnas till verkställande direktören. Om ingen lösning uppnås kan ärendet på begäran av endera parten hänskjutas till rådet i enlighet med artikel 50.

Tvister

1. Varje tvist rörande tolkningen eller tillämpningen av detta avtal, som inte löses av de tvistande parterna, skall på begäran av endera av de tvistande parterna hänskjutas till rådet för avgörande.

2. När en tvist har hänskjutits till rådet enligt punkt 1 i denna artikel och därefter har behandlats, kan medlemmar som innehar minst en tredjedel av det totala antalet röster, eller vilka fem medlemmar som helst, begära att rådet innan det fattar sitt beslut inhämtar yttrande om tvistefrågorna från en för ändamålet upprättad rådgivande expertgrupp som skall inrättas enligt punkt 3 i denna artikel.

3. a) Såvida inte rådet med kvalificerad majoritet beslutar annorlunda skall den för ändamålet upprättade rådgivande expertgruppen bestå av

i) två personer utsedda av exportmedlemmarna, varav den ena skall ha ingående erfarenhet av det slags frågor som är föremål för tvist och den andra skall vara erfaren jurist,

ii) två personer utsedda av importmedlemmarna, varav den ena skall ha ingående erfarenhet av det slags frågor som är föremål för tvist och den andra skall vara erfaren jurist,

iii) en ordförande, enhälligt vald av de fyra personer som utsetts enligt i och ii ovan eller, om dessa inte kan enas, av rådets ordförande.

b) Medlemmars medborgare får väljas att ingå som medlemmar av den för ändamålet upprättade rådgivande expertgruppen.

c) De personer som har utsetts att ingå i den för ändamålet upprättade rådgivande expertgruppen skall handla i sin personliga egenskap och utan instruktioner från någon regering.

d) Kostnaderna för den för tillfället upprättade rådgivande expertgruppen skall betalas av organisationen.

4. Den för tillfället upprättade rådgivande expertgruppens uppfattning och skälen härför skall underställas rådet som skall avgöra tvisten efter att ha övervägt all information av betydelse.

Artikel 51

Klagomål och rådets åtgärder

1. Varje klagomål om att en medlem har underlåtit att fullgöra sina åtaganden enligt detta avtal, skall, på begäran av den medlem som framställer klagomålet, hänskjutas till rådet för övervägande och beslut i frågan.

2. Varje beslut av rådet att en medlem har brutit mot sina åtaganden enligt detta avtal skall fattas med fördelad enkel majoritet, varvid avtalsbrottets art skall anges.

3. Närhelst rådet till följd av ett klagomål eller eljest finner att en medlem har brutit mot sina åtaganden enligt detta avtal, kan rådet med kvalificerad majoritet, utan att det inverkar menligt på sådana andra åtgärder som särskilt föreskrivs i andra artiklar i detta avtal, inbegripet artikel 61,

a) tillfälligt upphäva medlemmens rösträtt i rådet och i styrelsen, och

b) om det anser detta nödvändigt, tillfälligt upphäva sådan medlems andra rättigheter inbegripet rätten att kunna väljas till eller att tjänstgöra i rådet eller någon av dess kommittéer till dess medlemmen har fullgjort sina åtaganden.

4. En medlem för vilken rösträtten har upphävts enligt punkt 3 i denna artikel skall förbli skyldig att fullgöra sina finansiella och andra åtaganden enligt detta avtal.

KAPITEL XV

LEVNADSSTANDARD OCH ARBETSVILLKOR

Artikel 52

Levnadsstandard och arbetsvillkor

Medlemmarna skall sträva efter att, med hänsyn tagen till deras utvecklingsnivå, förbättra levnadsstandarden och arbetsvillkoren för dem som arbetar inom kakaosektorn, med beaktande av internationellt erkända principer i dessa frågor. Medlemmarna är vidare ense om att arbetsnormer inte skall utnyttjas för protektionistiska ändamål.

KAPITEL XVI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 53

Depositarie

Förenta nationernas generalsekreterare utses härmed till depositarie för detta avtal.

Artikel 54

Undertecknande

Detta avtal skall vara öppet för undertecknande i Förenta nationernas högkvarter från den 1 maj 2001 till och med den 31 december 2002 för parterna i 1993 års internationella kakaoavtal samt för de regeringar som har inbjudits till Förenta nationernas kakaokonferens. Rådet enligt 1993 års internationella kakaoavtal eller rådet enligt detta avtal kan emellertid

förlänga tiden för undertecknande av detta avtal. Rådet skall omedelbart till depositarien anmäla varje sådan förlängning.

Artikel 55

Ratifikation, godtagande, godkännande

1. Detta avtal skall vara föremål för ratifikation, godtagande eller godkännande av signatärregeringarna i överensstämmelse med deras respektive konstitutionella bestämmelser.

2. Ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument skall deponeras hos depositarien senast den 31 september 2003. Rådet enligt 1993 års internationella kakaoavtal eller rådet enligt detta avtal kan emellertid bevilja förlängd tid för de signatärregeringar som inte har kunnat deponera sina instrument senast den dagen.

3. Varje regering som deponerar ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument skall vid tidpunkten för deponeringen ange om den är export- eller importmedlem.

Artikel 56

Anslutning

1. Detta avtal skall vara öppet för anslutning av regeringen i varje stat som är berättigad att underteckna det.

2. Rådet skall bestämma i vilken av bilagorna till detta avtal som det anser att den anslutande staten skall uppföras, om staten inte är uppförd i någon av dessa bilagor.

3. Anslutningen skall träda i kraft när ett anslutningsinstrument deponeras hos depositarien.

Artikel 57

Anmälan om provisorisk tillämpning

1. En signatärregering som avser att ratificera, anta eller godta detta avtal, eller en regering som avser att ansluta sig till detta avtal, men som ännu inte har kunnat deponera sitt instrument, kan när som helst till depositarien anmäla att den, i enlighet med sina konstitutionella bestämmelser och/eller sina inhemska lagar och bestämmelser, kommer att tillämpa detta avtal provisoriskt, antingen när det träder i kraft i enlighet med artikel 58 eller, om det redan har trätt i kraft, vid en angiven tidpunkt. Varje regering som lämnar en sådan anmälan skall vid det tillfället ange om den skall vara export- eller importmedlem.

2. En regering som enligt punkt 1 i denna artikel har anmält att den kommer att tillämpa detta avtal antingen när det träder i kraft eller vid en angiven tidpunkt skall från den tidpunkten vara provisorisk medlem. Den skall förbli provisorisk medlem fram till den dag den deponerar sitt ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument.

Artikel 58

Ikraftträdande

1. Detta avtal träder i kraft slutgiltigt den 1 oktober 2003 eller vid annan senare tidpunkt, om vid denna tidpunkt regeringar som representerar minst fem exportländer med tillsammans minst 80 procent av den totala exporten från länder som är uppförda i bilaga A samt regeringar som representerar importländer med tillsammans minst 60 procent av den totala import som anges i bilaga B har deponerat sina ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument hos depositarien. Det träder även i kraft slutgiltigt så snart det har trätt i kraft provisoriskt och dessa procentkrav har blivit uppfyllda genom deponering av ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument.

2. Detta avtal träder i kraft provisoriskt den 1 januari 2002, om vid denna tidpunkt regeringar som representerar minst fem exportländer med tillsammans minst 80 procent av den totala exporten från länder som är uppförda i bilaga A samt regeringar som representerar importländer med tillsammans minst 60 procent av den totala import som anges i bilaga B har deponerat sina ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument eller har anmält till depositarien att de kommer att tillämpa detta avtal provisoriskt när det träder i kraft. Sådana regeringar skall vara provisoriska medlemmar.

3. Om kraven för ikraftträdande enligt punkt 1 eller punkt 2 i denna artikel inte har uppfyllts per den 1 september 2002, skall Förenta nationernas generalsekreterare så snart som möjligt sammankalla ett möte med de regeringar som har deponerat ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument eller har anmält till depositarien att de kommer att tillämpa detta avtal provisoriskt. Dessa regeringar kan besluta att låta detta avtal träda i kraft slutgiltigt eller provisoriskt, helt eller delvis, dem emellan vid den tidpunkt som de fastställer eller besluta att vidta andra åtgärder som de finner nödvändiga.

4. För en regering för vars räkning ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument eller en anmälan om provisorisk tillämpning deponeras efter det att detta avtal har trätt i kraft i enlighet med punkt 1, punkt 2 eller punkt 3 i denna artikel skall instrumentet eller anmälan gälla från dagen för sådan deponering och, vad avser anmälan om provisorisk tillämpning, i enlighet med bestämmelserna i punkt 1 i artikel 57.

Artikel 59

Förbehåll

Förbehåll för inte göras beträffande någon av bestämmelserna i detta avtal.

Artikel 60

Tillfälligt upphävande

1. När som helst efter detta avtals ikraftträdande kan en medlem frånträda detta avtal genom skriftligt meddelande till

depositarien. Medlemmen skall omedelbart underrätta rådet om den vidtagna åtgärden.

2. Frånträde skall träda i kraft 90 dagar efter det att anmälan har mottagits av depositarien. Om, till följd av frånträde, antalet medlemmar i detta avtal understiger de i artikel 58.1 föreskrivna villkoren för detta avtals ikraftträdande, skall ett särskilt sammanträde i rådet äga rum för att se över situationen och för att fatta lämpliga beslut.

Artikel 61

Uteslutning

Om rådet enligt artikel 51.3 finner att en medlem inte har fullgjort sina åtaganden enligt detta avtal och därtill anser att sådant avtalsbrott avsevärt skadar den i detta avtal förutsedda verksamheten, kan rådet med kvalificerad majoritet utesluta sådan medlem ur organisationen. Rådet skall omedelbart till depositarien anmäla sådan uteslutning. Tittio dagar efter dagen för rådets beslut skall medlemmen upphöra att vara medlem i organisationen.

Artikel 62

Avräkning med frånträdande eller uteslutna medlemmar

Rådet skall fastställa varje avräkning med en frånträdande eller utesluten medlem. Organisationens skall behålla alla de belopp som redan har erlagts av en frånträdande eller utesluten medlem, och en sådan medlem skall vara förpliktigad att erlagga samtliga de belopp som den är skyldig organisationen vid den tidpunkt då frånträdet eller uteslutningen träder i kraft, dock kan rådet fastställa den avräkning som den finner skälig i fråga om en avtalslutande part, som inte kan godta en ändring av detta avtal och av den anledningen upphör att vara part i detta avtal enligt bestämmelserna i artikel 64.2.

Artikel 63

Giltighetstid, förlängning och upphörande

1. Detta avtal skall förbli i kraft till utgången av det femte hela kakaoåret efter dess ikraftträdande, om det inte förlängs enligt punkt 3 i denna artikel eller dessförinnan upphör enligt punkt 4 i denna artikel.

2. Medan detta avtal är i kraft kan rådet med kvalificerad majoritet besluta att omförhandla det, så att det omförhandlade avtalet kan träda i kraft vid utgången av det femte kakaoåret som avses i punkt 1 i denna artikel, eller vid utgången av varje förlängningsperiod varom rådet kan besluta enligt punkt 3 i denna artikel.

3. Rådet kan med kvalificerad majoritet helt eller delvis förlänga detta avtal med två perioder som var och en inte får överstiga två kakaoår. Rådet skall till depositarien anmäla varje sådan förlängning.

4. Rådet kan när som helst med kvalificerad majoritet besluta att låta detta avtal upphöra. Sådant upphörande skall träda i kraft den dag som rådet bestämmer, dock skall medlemmarnas åligganden enligt artikel 26 fortsätta att gälla till dess att de finansiella åtagandena beträffande fullföljandet av detta avtal har fullgjorts. Rådet skall till depositarien anmäla varje sådant beslut.

5. Oaktat avtalets upphörande, på vilket sätt det än sker, skall rådet bestå så lång tid som krävs för att avveckla organisationen, avsluta dess räkenskaper och avyttra dess tillgångar. Rådet skall under denna tid ha de befogenheter som krävs för att avsluta alla administrativa och finansiella angelägenheter.

6. Oaktat bestämmelserna i artikel 60.2 skall en medlem som inte önskar vara part i detta avtal om det förlängs enligt denna artikel, underrätta depositarien och rådet därom. En sådan medlem skall upphöra att vara part i detta avtal från och med förlängningsperiodens början.

Artikel 64

Ändringar

1. Rådet kan med kvalificerad majoritet rekommendera de avtalsslutande parterna en ändring av detta avtal. Ändringen skall träda i kraft 100 dagar efter det att depositarien har mottagit anmälningar om godtagande från avtalsslutande parter som representerar minst 75 procent av exportmedlemmar med tillsammans minst 85 procent av exportmedlemmarnas röster och från avtalsslutande parter som representerar minst 75 procent av importmedlemmar med tillsammans minst 85 procent av importmedlemmarnas röster, eller vid en senare tidpunkt som rådet med kvalificerad majoritet kan ha fastställt. Rådet kan fastställa en tidsram inom vilken avtalsslutande parter skall anmäla till depositarien att de godtar ändringen, och om ändringen inte har trätt i kraft inom denna tid skall den anses ha återkallats.

2. Varje medlem för vars räkning anmälan om godtagande av en ändring inte har gjorts vid den tidpunkt då ändringen träder i kraft skall från den tidpunkten upphöra att vara part i detta avtal, såvida inte rådet beslutar att för den medlemmen utsträcka den tid som har fastställts för godtagande, så att den kan slutföra sina interna förfaranden. Medlemmen i fråga skall

inte vara bunden av ändringen innan den har anmält sitt godtagande av den.

3. Omedelbart efter det att en rekommendation om ändring har antagits, skall rådet överlämna en kopia av den ändrade texten till depositarien. Rådet skall tillstålla depositarien de uppgifter som är nödvändiga för att fastställa om de anmälningar om godtagande som har inkommit räcker för att sätta ändringen i kraft.

KAPITEL XVII

TILLÄGGS- OCH ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Artikel 65

Särskild reservfond

1. En särskild reservfond skall inrättas vars enda syfte skall vara att täcka utgifterna i samband med en eventuell avveckling av organisationen. Rådet skall besluta om hur räntorna från denna fond skall användas.

2. Den särskilda reservfond som inrättats av rådet med stöd av 1993 års internationella kakaoavtal skall överföras till detta avtal för att användas i enlighet med punkt 1 i denna artikel.

3. En medlem som inte var ansluten till 1993 års internationella kakaoavtal och som ansluter sig till det här avtalet skall vara skyldig att bidra till den särskilda reservfonden. Bidraget från en sådan medlem skall fastställas av rådet på grundval av det antal röster medlemmen innehar.

Artikel 66

Övriga tillägs- och övergångsbestämmelser

1. Detta avtal skall anses ersätta 1993 års internationella kakaoavtal.

2. Alla beslut av eller för organisationen eller något av dess organ enligt 1993 års internationella kakaoavtal, vilka är i kraft den dag då detta avtal träder i kraft och vilkas lydelse inte stadgar om upphörande den dagen, skall förbli tillämpliga såvida de inte ändras enligt bestämmelserna i detta avtal.

BILAGA A

Export av kakao ^(a) beräknad för ändamålen i artikel 58 (ikraftträdande)

Land ^(b)		1996/97	1997/98	1998/99	Genomsnitt för treårsperioden 1996/97–1998/99	
		(ton)	(ton)	(ton)	(ton)	(Procentuell andel)
Elfenbenskusten	m	1 080 296	1 162 008	1 325 710	1 189 338	47,72 %
Ghana	m	323 906	381 174	409 578	371 553	14,91 %
Indonesien		321 431	304 558	379 181	335 057	13,44 %
Nigeria	m	145 670	133 784	189 311	156 255	6,27 %
Kamerun	m	115 373	110 334	119 834	115 180	4,62 %
Malaysia	m	89 201	57 761	71 705	72 889	2,92 %
Ecuador	m	107 965	24 069	69 897	67 310	2,70 %
Brasilien	m	59 770	58 972	16 736	45 159	1,81 %
Dominikanska republiken	m	43 712	56 328	22 120	40 720	1,63 %
Papua Nya Guinea	m	28 220	25 727	35 206	29 718	1,19 %
Venezuela	m	10 162	8 133	9 624	9 306	0,37 %
Togo	m	9 000	5 924	6 849	7 258	0,29 %
Guinea		6 260	9 000	5 090	6 783	0,27 %
Peru	m	6 865	7 302	4 699	6 289	0,25 %
Ekvatorialguinea		3 630	5 240	4 140	4 337	0,17 %
São Tomé och Príncipe	m	2 850	3 520	4 600	3 657	0,15 %
Salomonöarna		3 729	4 036	2 680	3 482	0,14 %
Haiti		4 070	3 275	1 682	3 009	0,12 %
Sierra Leone	m	4 100	2 110	2 700	2 970	0,12 %
Förenade republiken Tanzania		3 200	3 160	2 410	2 923	0,12 %
Demokratiska republiken Kongo		2 500	2 600	2 460	2 520	0,10 %
Madagaskar		1 853	3 187	2 482	2 507	0,10 %
Honduras		2 737	1 679	2 766	2 394	0,10 %
Costa Rica		3 746	2 476	- 936	1 762	0,07 %
Liberia		670	1 980	2 000	1 550	0,06 %
Uganda		1 260	710	2 030	1 333	0,05 %
Vanuatu		960	1 207	1 416	1 194	0,05 %
Grenada	m	1 020	1 134	966	1 040	0,04 %
Kongo		870	1 085	950	968	0,04 %
Jamaica	m	1 248	1 034	496	926	0,04 %
Colombia		5 567	804	- 3 809	854	0,03 %
Trinidad och Tobago	m	809	973	615	799	0,03 %
Gabon	m	700	542	668	637	0,03 %
Kuba		387	466	179	344	0,01 %
Dominica		230	165	100	165	0,01 %
Nicaragua		98	49	159	102	—
Belize		40	140	50	77	—
Benin	m	- 5	193	- 5	61	—
Fiji		50	20	105	58	—
Saint Lucia		1	22	2	8	—
Samoa		7	2	—	3	—
Totalt ^(c)		2 394 158	2 386 883	2 696 446	2 492 496	100,00 %

Fotnot:

^(a) Genomsnitt för treårsperioden 1996/97–1998/99 av nettoexporten av kakaoböner plus nettoexporten av kakaoprodukter, omräknat till böner med följande omräkningsfaktorer: kakaosmör 1,33; kakaopulver och kakaopresskakor 1,18; kakaomassa/likör 1,25.

^(b) Förteckning begränsad till länder som vart och ett exporterat kakao under perioden 1996/97–1998/99, grundat på uppgifter tillgängliga hos Internationella kakaorganisationens sekretariat.

^(c) Slutsummorna kan avvika från summan av delsummorna till följd av avrundning.

m Medlem av 1993 års internationella kakaovtval per den 31 januari 2001.

– Noll, försumbart eller mindre än den enhet som används.

Källa: Internationella kakaorganisationen, Quarterly Bulletin of Cocoa Statistics, vol. XXVII, nr 1, kakaotåret 2000/2001.

BILAGA B

Import av kakao ^(a) beräknad för ändamålen i artikel 58 (ikraftträdande)

Land ^(b)	1996/97	1997/98	1998/99	Genomsnitt för treårsperioden 1996/97–1998/99	
	(ton)	(ton)	(ton)	(ton)	(Procentuell andel)
Förenta staterna	595 346	680 584	652 266	642 732	19,20 %
Tyskland	m 449 538	449 604	364 642	421 261	12,59 %
Nederländerna	m 505 869	361 629	385 815	417 771	12,48 %
Frankrike	m 278 958	278 264	314 113	290 445	8,68 %
Förenade kungariket	m 223 194	243 177	309 038	258 470	7,72 %
Belgien/Luxemburg	m 152 423	143 102	117 878	137 801	4,12 %
Italien	m 113 478	116 406	111 943	113 942	3,40 %
Spanien	m 95 622	123 784	107 130	108 845	3,25 %
Kanada	91 592	112 974	101 293	101 953	3,05 %
Ryssland	m 92 945	98 261	81 676	90 961	2,72 %
Japan	m 90 530	75 848	82 532	82 970	2,48 %
Singapore	72 305	70 593	76 699	73 199	2,19 %
Polen	55 374	52 656	61 167	56 399	1,69 %
Schweiz	m 50 683	45 992	53 261	49 979	1,49 %
Australien	46 378	45 812	51 475	47 888	1,43 %
Kina	37 038	33 908	35 075	35 340	1,06 %
Österrike	m 31 906	34 118	35 848	33 957	1,01 %
Argentina	31 897	34 857	33 864	33 539	1,00 %
Turkiet	26 443	24 559	21 945	24 316	0,73 %
Sverige	m 21 687	21 098	20 591	21 125	0,63 %
Tjeckien	m 19 488	17 335	14 551	17 125	0,51 %
Estland	29 615	26 394	- 6 850	16 386	0,49 %
Danmark	m 13 280	16 937	17 043	15 753	0,47 %
Irland	m 16 003	15 340	15 048	15 464	0,46 %
Sydafrika	17 587	13 717	13 359	14 888	0,44 %
Filippinerna	15 711	13 636	15 257	14 868	0,44 %
Ukraina	9 584	18 684	15 017	14 428	0,43 %
Mexiko ^(c)	7 889	11 694	22 036	13 873	0,41 %
Thailand	15 242	13 446	12 888	13 859	0,41 %
Ungern	m 12 683	13 893	12 893	13 156	0,39 %
Sydkorea	14 776	9 999	12 574	12 450	0,37 %
Finland	m 12 110	11 020	10 147	11 092	0,33 %
Grekland	m 6 863	14 065	12 124	11 017	0,33 %
Chile	9 622	11 004	9 972	10 199	0,30 %
Norge	m 9 349	8 755	9 225	9 110	0,27 %
Rumänien	8 943	9 226	8 194	8 788	0,26 %
Nya Zeeland	8 585	8 322	9 231	8 713	0,26 %
Slovakien	m 8 846	9 080	8 176	8 701	0,26 %
Israel	8 995	9 347	7 628	8 657	0,26 %
Egypten	m 5 893	6 290	8 841	7 008	0,21 %
Jugoslavien	6 656	4 704	4 032	5 131	0,15 %
Kroatien	4 579	4 670	2 873	4 041	0,12 %
Algeriet	2 237	4 024	5 027	3 763	0,11 %
Bulgarien	2 993	2 980	4 979	3 651	0,11 %
Portugal	m 3 605	3 714	3 574	3 631	0,11 %
Litauen	3 742	3 968	3 006	3 572	0,11 %
Vitryssland	2 647	3 362	3 582	3 197	0,10 %
Syrien	1 602	4 968	2 828	3 133	0,09 %
Iran	2 548	4 079	1 998	2 875	0,09 %
Hongkong	1 666	3 183	3 371	2 740	0,08 %
Indien ^(c)	1 389	2 677	3 386	2 484	0,07 %
Marocko	2 416	2 611	1 932	2 320	0,07 %

Land ^(b)	1996/97	1997/98	1998/99	Genomsnitt för treårsperioden 1996/97–1998/99	
	(ton)	(ton)	(ton)	(ton)	(Procentuell andel)
Lettland	2 469	2 626	1 653	2 249	0,07 %
Tunisien	1 713	1 598	2 282	1 864	0,06 %
Saudiarabien	944	2 333	2 070	1 782	0,05 %
Uruguay	1 402	1 377	1 633	1 471	0,04 %
Libanon	1 004	1 169	1 370	1 181	0,04 %
Kazakstan	1 572	1 066	898	1 179	0,04 %
Slovenien	873	1 079	1 433	1 128	0,03 %
F.d. jugoslaviska republiken Makedo- nien	1 343	819	801	988	0,03 %
Jordanien	646	1 114	960	907	0,03 %
Island	613	965	602	727	0,02 %
Kenya	476	1 075	489	680	0,02 %
Vietnam	413	566	885	621	0,02 %
Pakistan	483	389	885	586	0,02 %
Republiken Moldova	635	474	548	552	0,02 %
Panama ^(c)	393	304	229	309	0,01 %
Cypern	318	304	304	309	0,01 %
Bolivia	158	188	505	284	0,01 %
Sri Lanka ^(c)	176	302	355	278	0,01 %
Uzbekistan	87	133	173	131	—
Zimbabwe	54	141	142	112	—
Libyen	59	42	224	108	—
Albanien	83	116	122	107	—
Guatemala ^(c)	– 29	– 38	376	103	—
Bosnien och Hercegovina	116	53	135	101	—
Georgien	100	100	100	100	—
Malta	49	40	56	48	—
El Salvador	24	18	71	38	—
Zambia	24	—	48	24	—
Saint Vincent och Grenadinerna	13	5	18	12	—
Barbados	12	9	5	9	—
Totalt ^(d)	3 366 573	3 368 717	3 305 565	3 346 952	100,00 %

Fotnot:

^(a) Genomsnitt för treårsperioden 1996/97–1998/99 av nettoimporten av kakaoböner plus bruttoimporten av kakaoprodukter, omräknat till böner med följande omräkningsfaktorer: kakaosmör 1,33; kakaopulver och kakaopresskakor 1,18; kakaomassa/likör 1,25.

^(b) Förteckningen begränsas till länder som vart och ett importerat kakao under perioden 1996/97–1998/99, grundat på uppgifter tillgängliga hos Internationella kakaoorganisationens sekretariat.

^(c) Land som även kan gälla som exportland.

^(d) Slutsummorna kan avvika från summan av delsummorna till följd av avrundning.

m Medlem av 1993 års internationella kakaoavtal per den 31 januari 2001.

– Noll, försumbart eller mindre än den enhet som används.

Källa: Internationella kakaoorganisationen, Quarterly Bulletin of Cocoa Statistics, vol. XXVII, nr 1, kakaoåret 2000/2001.

BILAGA C

Producentländer som uteslutande eller delvis exporterar fin eller aromatisk kakao

Costa Rica

Dominica

Ecuador

Grenada

Indonesien

Jamaica

Madagaskar

Panama

Papua Nya Guinea

Saint Lucia

Saint Vincent och Grenadinerna

Samoa

São Tomé och Príncipe

Sri Lanka

Surinam

Trinidad och Tobago

Venezuela

Förslag till rådets beslut om finansiering av vissa insatser som genomförs av Europol inom ramen för samarbetet mot terrorism

(2002/C 331 E/23)

KOM(2002) 439 slutlig — 2002/0196(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 31 juli 2002)

MOTIVERING

1. Inledning

Artikel B5-822 i Europeiska unionens budget för 2002 innehåller ett anslag på 5 miljoner euro i syfte att ge Europol nödvändiga medel för att förstärka och samordna medlemsstaternas åtgärder för att bekämpa terrorism. Anslaget skall också användas för att inrätta en informationscentral för terroristbekämpning och för att etablera kommunikationssystem⁽¹⁾.

Anslaget är upptaget i kapitel B0-40 (preliminära anslag) i väntan på att en rättslig grund om finansiering av Europols insatser via Europeiska unionens budget antas. Genom det här beslutet kan anslaget tas i anspråk.

Kommissionens tjänsteavdelningar har utarbetat ett förslag till rådets beslut för att skapa en rättslig grund som gör att anslaget kan användas och samtidigt redogöra för de insatser som skall finansieras genom anslaget. Insatserna grundas på förslag från Europol.

Enligt de uppgifter som Europol har lämnat är utgifterna för insatserna beräknade till 3 038 600 euro, vilket är betydligt mindre än anslaget.

2. Kommentarer till de enskilda artiklarna i rådets beslut

Artikel 1 (beslutets syfte)

I artikel 1 fastställs de insatser (angivna i bilagan) som Europol skall genomföra för att förstärka terroristbekämpningen och samordna den bättre. Bilagan skall anses ingå i beslutstexten.

Artikel 2 (typer av utgifter)

Enligt artikel 2 är de utgifter som beviljas med stöd av beslutet driftsutgifter.

Artikel 3 (uppföljning och utvärdering)

I artikeln anges hur uppföljningen av insatsernas genomförande skall gå till. Det skall ske genom rapporter varje kvartal till kommissionen. Europaparlamentet och rådet kommer varje år att informeras av kommissionen om hur arbetet fortskrider.

Artikel 4 (ikraftträdande)

Beslutet träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts.

Bilaga

I bilagan beskrivs kortfattat de insatser som Europol har föreslagit. Det rör sig om följande insatser:

⁽¹⁾ EGT L 29, 31.1.2002, s. 1046.

- Inrättande av ett kommunikationsnät för uppgiftsutbyte i realtid om spränganordningar som används för att begå terrorhandlingar.
- Inrättande av ett kommunikationsnät för särskilda insatsgrupper i medlemsstaternas polisstyrkor vilket kan användas för snabbt informationsutbyte.
- Inrättande av en sambandscentral vid Europol som kan bistå medlemsstaterna vid terrordåd och andra krissituationer. Centralen kan vid behov användas av medlemsstaterna som kommunikations-, kontroll-, lednings- och informationscentral.
- Utarbetande av en gemensam arbetsmetod för hot- och riskbedömning.

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 30.2 a och b och artikel 34.2 c i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 29 i Fördraget om Europeiska unionen skall unionens mål vara att ge medborgarna en hög säkerhetsnivå inom ett område med frihet, säkerhet och rättvisa genom att bland medlemsstaterna utforma gemensamma insatser bland annat inom området för bekämpande av terrorism.
- (2) Terrorismen är ett av de allvarigaste hoten mot medborgarnas liv och säkerhet, mot demokratin, mot det fria utövandet av mänskliga rättigheter och mot ekonomisk och social utveckling.
- (3) I slutsatserna från Europeiska rådet i Tammerfors efterlyses ett ökat samarbete mellan medlemsstaternas myndigheter och Europol när det gäller förebyggande åtgärder mot och analyser och utredningar av alla former av brottslighet, däribland terrorism, på unionsnivå.
- (4) Europeiska rådet upprättade den 21 september 2001 en handlingsplan för Europeiska unionen till följd av attentaten i Förenta staterna och efterlyste operativa åtgärder i syfte att stärka polissamarbetet i kampen mot terrorism.
- (5) Enligt Europolkonventionen⁽¹⁾ har Europol som målsättning att förbättra effektiviteten hos behöriga myndigheter i medlemsstaterna och deras samarbete vad gäller förebyggandet av och kampen mot terrorism. Rådets rambeslut av

den 13 juni 2002 om bekämpande av terrorism⁽²⁾ nämner också att Europol har i uppdrag att behandla brott som begåtts eller misstänks bli begångna i samband med terroristaktiviteter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De insatser som anges i bilagan skall genomföras av Europol som ett led i förstärkningen och samordningen av kampen mot terrorism.

Artikel 2

De utgifter som uppstår på grund av genomförandet av detta beslut är att anse som sådana driftsutgifter som avses i artikel 41.3 i Fördraget om Europeiska unionen.

Artikel 3

(1) Europol skall var tredje månad rapportera till kommissionen om hur de insatser som anges i bilagan fortskrider.

(2) Europol skall varje år lämna en detaljerad rapport till kommissionen om de insatser som har genomförts med stöd av detta beslut.

(3) Kommissionen skall varje år rapportera till Europaparlamentet och rådet om de insatser som Europol har inlett med stöd av detta beslut. Den första rapporten skall läggas fram den 31 januari 2003.

Artikel 4

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT C 316, 27.11.1995, s. 2.

⁽²⁾ EGT L 164, 22.6.2002, s. 3.

BILAGA

INSATSER SOM SKALL FINANSIERAS

Projekt 1: Europeiska unionens bombdatabas

Kort beskrivning: En EU-täckande bombdatabas som är tillgänglig från arbetsstationer i kommunikationsnätet för terroristbekämpning (ett utvidningsbart säkert kommunikationsnät för utbyte av konfidentiella operativa uppgifter i realtid som omfattar information och andra underrättelser rörande terroristbekämpning). Medlemsstaterna kommer att kunna utbyta uppgifter om sprängningsordningar i realtid.

Relevans: Brottsbekämpande enheter måste omedelbart ha tillgång till EU-täckande tekniska data vid bombdåd och bombhot. EU:s bombdatabas underlättar identifieringen av terrorister genom deras arbetsätt. Den kan i förlängningen rädda liv och skydda egendom genom snabba och målinriktade insatser vid terrordåd.

Förväntade resultat: Ett EU-täckande bombdatabas bidrar till att skydda EU-medborgarnas liv och egendom och till en tillnärmning av arbetsmetoder inom detta område i EU.

Budget: Den totala kostnaden för utrustning, underhåll, utbildning, resor och drift för ett bombdatabas beräknas till cirka 1 700 000 euro.

Projekt 2: Kommunikationsnät för särskilda insatsgrupper

Kort beskrivning: Säkra kommunikationer, inklusive mobillänkar, för att snabbt sända information för att bistå medlemsstaternas särskilda insatsgrupper, vilka arbetar under stor tidspress, med att hantera terrortsituationer. Detta kommer att underlätta planering av och förberedelser för insatser vid terrortsituationer genom en snabb och säker överföring av information (till exempel muntliga meddelanden, grafik, videospelningar, text och fingeravtryck).

Relevans: Projektet är nödvändigt för att göra det möjligt för särskilda insatsgrupper att snabbt, pålitligt och säkert utbyta information vid terrorhot eller terrordåd.

Förväntade resultat: Skapandet av ett kommunikationsnät för särskilda insatsgrupper för utbyte av all relevant information. Snabbt, effektivt och säkert utbyte av information kan göra det lättare för särskilda insatsgrupper att rädda livet på EU-medborgare.

Budget: Kostnaden för utrustning, underhåll, utbildning, resor och drift av nätet beräknas till cirka 500 000 euro.

Projekt 3: Sambandscentral

Kort beskrivning: Lokaler där medlemsstaterna kan bedriva kommunikationsverksamhet, utbyte av underrättelser samt lednings- och kontrollverksamhet vid större terrordåd och andra krissituationer. Lokalerna skall ligga i Europols byggnader och omfatta ett kontrollrum, ett sambandsrum, ett sammanträdesrum, ett analysrum, ett arkiv och ett tekniskt rum. Lokalerna kommer också att hysa kommunikationsnätet för terroristbekämpning och ett databas.

Relevans: Det finns behov av en sambandscentral för att sköta internationellt uppgiftsutbyte vid större terrordåd, i synnerhet sådana där massförstörelsevapen (nukleära, biologiska, kemiska och radiologiska vapen) kommer till användning. Efter den 11 september fick Europol svara på förfrågningar via InfoEx, riskbedömning, säkerhetsåtgärder och andra rapporter.

Förväntade resultat: Samordnings- och kommunikationsmöjligheter garanterar att det finns system för tidig varning som kan hantera uppgiftsutbyte i realtid om terrorhandlingar eller andra risksituationer. Europols sambandscentral skulle via kommunikationsnätet vara kopplat till medlemsstaternas sambandscentraler.

Budget: Kostnaden för utrustning, underhåll, utbildning och resor vid upprättandet av kontrollcentrumet beräknas till cirka 500 000 euro.

Projekt 4: Gemensam arbetsmetod för hot- och riskbedömning för terrorism

Kort beskrivning: Europol och medlemsstaterna måste göra hot- och riskbedömningar för terrorism. Händelserna den 11 september har visat på behovet av att dessa förbereds grundligt. Experter från medlemsstaterna och Europol bör därför träffas och komma överens om en gemensam, noggrant utformad arbetsmetod för att göra sådana hot- och riskbedömningar. Detta kommer att ske vid ett seminarium.

Relevans: En gemensam och noggrant utformad arbetsmetod leder till förbättrade risk- och hotbedömningar i medlemsstaterna och Europeiska unionen i dess helhet. Detta leder i sin tur till bättre planering av terroristbekämpningsinsatser och en effektivare resursfördelning i kampen mot terrorism och organiserad brottslighet i EU.

Förväntade resultat: En EU-täckande gemensam arbetsmetod för hot- och riskbedömningar för terrorism.

Budget: Den totala kostnaden för seminariet (föredragshållare, resor, måltider, översättning, allmänna utgifter och övrigt) beräknas till 3 36 800 euro.

Förslag till rådets förordning om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tullen på import av vissa rördelar av järn eller stål med ursprung i Malaysia, Republiken Korea, Republiken Slovakien, Republiken Tjeckien och Ryska federationen

(2002/C 331 E/24)

KOM(2002) 447 slutlig

(Framlagt av kommissionen den 2 augusti 2002)

MOTIVERING

Den 1 juni 2001 inledde kommissionen en antidumpningsundersökning som gällde import till gemenskapen av vissa rördelar av järn eller stål med ursprung i Malaysia, Ryssland, Slovakien, Sydkorea och Tjeckien.

Undersökningen visade att det förekom skadevållande dumpning, och kommissionen införde därför, genom förordning (EG) nr 358/2002, en preliminär antidumpningstull på importen i fråga. Vidare godtog kommissionen ett åtagande som en exporterande tillverkare i Slovakien gjorde.

Det bifogade förslaget till rådets förordning grundar sig på de slutgiltiga undersökningsresultaten rörande dumpning, skada, orsakssamband och gemenskapens intresse, vilka bekräftade de preliminära undersökningsresultaten.

Kommissionen föreslår därför att rådet antar det bifogade förslaget till rådets förordning, vilket bör offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* senast den 27 augusti 2002.

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 9 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med den rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. PROVISORISKA ÅTGÄRDER

- (1) Kommissionen införde genom förordning (EG) nr 358/2002 ⁽²⁾ (nedan kallad "förordningen om preliminär tull") en preliminär antidumpningstull på import av vissa rördelar av järn eller stål enligt KN-nummer ex 7307 93 11, ex 7307 93 19, ex 7307 99 30 och ex 7307 99 90 med ursprung i Malaysia, Ryssland, Slovakien, Sydkorea och Tjeckien.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2238/2000 (EGT L 257, 11.10.2000, s. 2).

⁽²⁾ EGT L 56, 27.2.2002, s. 4.

- (2) Undersökningen av dumpning och skada omfattade perioden 1 april 2000–31 mars 2001 (nedan kallad "undersökningsperioden"). Undersökningen av utvecklingstendenser som är relevanta för skadeanalysen omfattade perioden 1 januari 1996–31 mars 2001 (nedan kallad "skadeundersökningsperioden").

B. EFTERFÖLJANDE FÖRFARANDE

- (3) Efter det att en preliminär antidumpningstull hade införts på import av vissa rördelar med ursprung i Malaysia, Ryssland, Slovakien, Sydkorea och Tjeckien lämnade ett antal berörda parter skriftliga synpunkter. De parter som begärde det gavs också möjlighet att höras muntligen.
- (4) Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla upplysningar som den bedömde nödvändiga för fastställandet av de slutgiltiga undersökningsresultaten.
- (5) Alla parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka kommissionen avsåg att rekommendera införandet av slutgiltiga antidumpningstullar och slutgiltigt uttag av de belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminära tullar. Det fastställdes även en tidsfrist inom vilken de kunde lämna synpunkter efter detta meddelande om uppgifter.

- (6) De synpunkter som lämnats av parterna skriftligen och muntligen har tagits under övervägande, och de preliminära undersökningsresultaten har vid behov ändrats i enlighet med dessa.

C. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

- (7) Eftersom inga synpunkter lämnats bekräftas produktbeskrivningen och definitionen av den likadana produkten i skälen 9–12 i förordningen om preliminär tull.

D. DUMPNING

1. Allmän metod

- (8) Eftersom inga synpunkter lämnats bekräftas den allmänna metod för fastställande av dumpningsmarginalerna som beskrivs i skälen 15–28 i förordningen om preliminär tull.

2. Dumpningsmarginaler

- (9) Eftersom inga synpunkter lämnats, bekräftas fastställandet av normalvärdet, exportpriset och jämförelsen dem emellan, för Malaysias, Slovakien, Sydkoreas och Tjeckiens del, samt fastställandet av marknadsekonomisk status och valet av jämförbart land, för Rysslands del, i enlighet med skälen 29–60 i förordningen om preliminär tull.
- (10) De slutgiltiga dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns, bekräftas enligt följande:

Land	Företag	Dumpningsmarginal
Tjeckien	Mavet a.s., Trebic	17,6 %
	Bovex s.r.o.	22,4 %
Malaysia	Anggerik Laksana Sdn Bhd	59,2 %
Sydkorea		83,9 %
Slovakien	Bohus s.r.o.	7,7 %
	Zelezarne Podbrezova a.s.	15,0 %
Ryssland		43,3 %

E. GEMENSKAPSINDUSTRIN

- (11) Eftersom inga synpunkter lämnats bekräftas de preliminära fastställandena beträffande definitionen av gemenskapsindustrin i skälen 61 och 62 i förordningen om preliminär tull.

F. SKADA

1. Förbrukning i gemenskapen

- (12) Eftersom inga nya uppgifter framkommit bekräftas de preliminära undersökningsresultaten beträffande förbrukningen i gemenskapen i skälen 63 och 64 i förordningen om preliminär tull.

2. Import från de berörda länderna

Sammantagen bedömning av den berörda importens verkan, volym, marknadsandel och priser

- (13) Slutsatsen i förordningen om preliminär tull var att importen med ursprung i de berörda länderna borde bedömas sammantaget, eftersom de kriterier som anges i artikel 3.4 i grundförordningen uppfylldes. De dumpningsmarginaler som konstaterades för samtliga berörda länder låg nämligen över miniminivån, importvolymerna var inte försumbara och en sammantagen bedömning ansågs lämplig med tanke på konkurrensförhållandena såväl mellan importen från de olika länderna som mellan importprodukterna och den likadana gemenskapsprodukten. Dessa snarlika konkurrensförhållanden framgick av att de importerade rördelarna och de av gemenskapsindustrin tillverkade rördelarna var likadana och distribuerades via samma handelskanaler på likartade kommersiella villkor. Dessutom var alla importvolymerna betydande, vilket resulterade i stora, och mellan 1996 och undersökningsperioden ökande, marknadsandelar; vidare skedde importen till priser som väsentligt underskred gemenskapsindustrins priser, vilket ledde till en prisnedgång för gemenskapsindustrins produkter.

- (14) Eftersom inga synpunkter lämnats under denna rubrik bekräftas de preliminära undersökningsresultaten i skälen 65–67 i förordningen om preliminär tull.

Prisunderskridande

- (15) En exporterande producent i Slovakien ifrågasatte den metod som kommissionen hade använt för att beräkna marginalerna för prisunderskridande. Invändningarna gällde den s.k. nollställningsmetoden, genom vilken positiva marginaler för de modeller som överskrider priserna inte beaktas. Denna argumentering bygger på slutsatserna från WTO:s överprövningsorgan i det fall som gällde sänglinne⁽¹⁾, genom vilka denna nollställningspraxis, på grundval av sakförhållandena i det berörda fallet, befanns vara oförenlig med artikel 2.4.2 i WTO:s antidumpningsavtal när den används för att fastställa förekomsten av dumpningsmarginaler; i det fallet fastställdes denna förekomst genom en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet och det vägda genomsnittliga exportpris som kommissionen hade fastställt.

⁽¹⁾ European Communities – Anti-dumping duties on imports of cotton-type bed linen from India, WT/DS/AB/R, 1.3.2001.

(16) Det bör noteras att den undersökning som WTO:s överprövningsorgan genomförde endast gällde användningen av nollställning vid fastställandet av om dumpningsmarginaler förekommer. Dessutom innehåller antidumpningsavtalet inga bestämmelser om vilken metod som skall användas för beräkningen av prisunderskridandet.

(17) Med beaktande av hur få de modeller var för vilka inget prisunderskridande konstaterades är skillnaden i resultat i det föreliggande fallet under alla omständigheter inte stor när nollställning används, eftersom skillnaden mellan att tillämpa nollställning och att inte göra det är mindre än 1 %. Marginalerna för prisunderskridande skulle med andra ord alltså vara betydande även om nollställning inte tillämpades. Argumentet måste alltså avvisas.

(18) Gemenskapsindustrin gjorde gällande att inga justeringar för olika handelsled bör göras vid fastställande av marginalen på prisunderskridande. Både de exporterande tillverkarna och gemenskapsindustrin levererar produkter till samma kundkategori, och därför är de aktiva i samma handelsled. Vidare framhölls att det enda som följaktligen var motiverat var en justering som täckte kostnaderna för tullklarering.

(19) En närmare analys av de tillgängliga uppgifterna visade att både gemenskapsindustrin och de exporterande tillverkarna vanligen levererade produkter till samma typ av kunder i gemenskapen, dvs. partihandlare. Detta stöds även av att de tre samarbetande icke-närstående importörerna, vars verksamhet är partihandel, hade både gemenskapsindustrin och de exporterande tillverkarna i de berörda länderna som leverantörer. Argumentet godtog därför och prisunderskridandemarginalerna ändrades i enlighet därmed. Den reviderade justeringen begränsades till ett belopp som endast avsåg kostnaderna för tullklarering, på grundval av de uppgifter som de samarbetande icke-närstående importörerna hade tillhandahållit.

(20) Gemenskapsindustrin ifrågasatte vidare nivån på den underskridandemarginal som beräknats för en av de slovakiska exporterande tillverkarna. Som argument framfördes att en sådan nivå på prisunderskridandet inte var förenlig med den genomsnittliga prisnivån enligt den internationella handelsstatistiken och tillgängliga marknadsuppgifter.

(21) Beräkningen av prisunderskridandemarginalerna sågs därför över och man fann att ett skrivfel hade gjorts vid beräkningen av det exportpris som använts för fastställande av den berörda exporterande tillverkarens prisunderskridandemarginal. Följaktligen rättades marginalen till.

(22) Med beaktande av det ovan anförda är de slutgiltiga vägda genomsnittliga prisunderskridandemarginalerna för de berörda länderna, efter revidering och uttryckta i procent av gemenskapsindustrins priser, följande:

— Tjeckien: 19–21 %.

— Malaysia: 52–72 %.

— Ryssland: 26 %.

— Sydkorea: 23 %.

— Slovakien: 15–36 %.

3. Gemenskapsindustrins situation

(23) Det bör erinras om att införandet av åtgärder när det gäller Kina, Kroatien och Thailand hade en positiv inverkan på gemenskapsindustrins ekonomiska situation. De flesta skadeindikatorerna uppvisade en positiv utveckling mellan 1996 och 1998. Produktionen, kapacitetsutnyttjandet och försäljningsvolymen ökade, vilket ledde till ökade marknadsandelar och stigande sysselsättning. Indikatorerna när det gäller lönsamhet, t.ex. vinst eller förlust i procent av omsättningen, avkastningen på investeringar och kassaflödet, utvecklades också gynnsamt. Efter 1998 försämrades emellertid gemenskapsindustrins allmänna ekonomiska situation: samtidigt som produktionen förblev tämligen stabil och kapacitetsutnyttjandet, sysselsättningen och lönerna ökade något, försämrades sådana avgörande indikatorer såsom försäljningsvolym och marknadsandelar, liksom lönsamhet, avkastning på investeringar, kassaflöde och priser. På grundval av ovanstående och undersökningsresultaten rörande produktivitet, investeringar, tillväxt och dumpingens omfattning blev slutsatsen i det preliminära skedet att gemenskapsindustrin led väsentlig skada.

(24) Eftersom inga synpunkter lämnats bekräftas de uppgifter och siffror som anges i skälen 72–87 i förordningen om preliminär tull.

4. Slutsats om skada

(25) Eftersom inga ytterligare synpunkter utöver de ovan angivna lämnats beträffande undersökningsresultaten bekräftas slutsatsen i skäl 88 i förordningen om preliminär tull.

G. ORSAKSSAMBAND

(26) Eftersom inga nya uppgifter lämnats när det gäller orsakssambandet bekräftas undersökningsresultaten och slutsatsen i skälen 89–97 i förordningen om preliminär tull.

H. GEMESKAPENS INTRESSE

(27) Eftersom inga nya uppgifter lämnats när det gäller gemenskapens intresse bekräftas undersökningsresultaten och slutsatsen i skälen 98–111 i förordningen om preliminär tull.

I. SLUTGILTIGA ANTIDUMPINGSÅTGÄRDER

1. Nivå för undanröjande av skada

(28) På grundval av den metod som beskrivs i skälen 112–115 i förordningen om preliminär tull har en nivå för undanröjande av skada räknats fram i syfte att fastställa nivån på de slutgiltiga åtgärderna.

- (29) En exporterande tillverkare ifrågasatte den vinstmarginal på 5 % som använts för att fastställa det icke-skadevällande priset för gemenskapsindustrin och hävdade att marginalen var för stor. Tillverkaren i fråga hävdade också att denna nivå på vinstmarginalen inte i tillräcklig utsträckning motiverades i de handlingar som lämnats ut.
- (30) När det gäller marginalens storlek bör det erinras om att beräkningen av det icke-skadevällande priset – med tanke på den negativa inverkan på gemenskapsindustrins lönsamhet som prisnedgången till följd av den dumpade importen hade, såsom anges i skäl 71 i förordningen om preliminär tull – grundades på en vinstnivå som gemenskapsindustrin skäligen skulle ha kunnat uppnå om ingen skadevällande dumpning hade förekommit. I enlighet med vad som anges i skäl 114 i förordningen om preliminär tull ansågs en vinstmarginal på 5 % vara skälig, eftersom en sådan vinstnivå motsvarar den faktiska vinstnivå som gemenskapsindustrin kunde uppnå 1997 på en gemenskapsmarknad utan dumpad import. Vid den tiden var åtgärder i kraft beträffande Kina, Kroatien och Thailand, och marknadsandelen för importen från de berörda länderna vara fortfarande relativt liten. Dessutom bedömde man att en sådan vinstmarginal skulle erbjuda gemenskapsindustrin en möjlighet att göra de nödvändiga investeringarna. När det gäller påståendet att nivån på vinstmarginalen inte var tillräckligt motiverad bör det noteras att kommissionen i den utlämnade handlingen gav en tillräckligt utförlig förklaring av grunderna för beräkningen av den nivå på vinstmarginalen som använts vid fastställandet av det icke-skadevällande priset, vilket också framgår av skäl 114 i förordningen om preliminär tull. Argumenten måste alltså avvisas.
- (31) Dessutom användes samma vinstnivå för fastställande av skademarginalen i förfarandet rörande de ovan nämnda länderna, och det finns ingen anledning att anta att det skulle ha inträffat några större förändringar i omständigheterna sedan dess.
- (32) Användningen av en vinstmarginal på 5 % av omsättningen för beräkningen av det icke-skadevällande priset bekräftas därför.
- (33) På grundval av ovanstående bekräftas den metod som använts för att fastställa nivån för undanröjande av skada och som beskrivs i skälen 112–115 i förordningen om preliminär tull.
- (34) I enlighet med vad som anförts ovan i fråga om prisunderskridande omprövades och ändrades skademarginalen för en av de slovakiska exporterande tillverkarna.

2. Tullarnas form och nivå

- (35) Mot denna bakgrund och i enlighet med artikel 9.4 i grundförordningen bör en slutgiltig antidumpningstull in-

föras beträffande Malaysia, Ryssland, Slovakien, Sydkorea och Tjeckien. Denna tull bör införas på samma nivå som de dumpningsmarginaler som konstaterats, med undantag för Sydkorea, eftersom det beträffande det landet konstaterats att skademarginalen var lägre än dumpningsmarginalen.

- (36) På grundval av ovanstående bör följande slutgiltiga tullar införas:

Land	Företag	Antidumpningstullsats
Tjeckien	Alla företag	22,4 %
Malaysia	Anggerik Laksana Sdn Bhd	59,2 %
	Övriga företag	75,0 %
Ryssland	Alla företag	43,3 %
Sydkorea	Alla företag	44,0 %
Slovakien	Alla företag	15,0 %

3. Uttag av preliminära tullar

- (37) Med hänsyn till de konstaterade dumpningsmarginalernas omfattning och nivån på den skada som vållats gemenskapsindustrin bör de belopp för vilka säkerhet ställts i form av den preliminära antidumpningstull som infördes genom förordningen om preliminär tull, dvs. förordning (EG) nr 358/2002, tas ut slutgiltigt till en sats som motsvarar den slutgiltigt införda tullen. I de fall där de slutgiltiga tullarna är högre än de preliminära tullarna skall endast de belopp för vilka säkerhet ställts upp till nivån för de preliminära tullarna tas ut slutgiltigt.
- (38) Eventuella ansökningar om tillämpning av de individuella företagsspecifika antidumpningstullsatserna (t.ex. till följd av att enhetens namn ändrats eller nya tillverknings- eller försäljningsenheter inrättats) bör utan dröjsmål sändas till kommissionen⁽¹⁾ tillsammans med alla relevanta upplysningar, särskilt om eventuella förändringar av företagets verksamhet i fråga om tillverkning, inhemsk försäljning eller exportförsäljning som hänger samman med t.ex. namnbytet eller förändringen beträffande tillverknings- eller försäljningsenheterna. Kommissionen kommer vid behov och efter samråd med den rådgivande kommittén att ändra förordningen för att ta hänsyn till detta genom en uppdatering av förteckningen över de företag som omfattas av individuella tullsats.

⁽¹⁾ Europeiska kommissionen, GD Handel
Direktorat B, J-79 – 3/35
B-1049 Bryssel.

4. Åtaganden

- (39) Det erinras om att en exporterande tillverkare i Slovakien har gjort ett prisåtagande i enlighet med artikel 8.1 i grundförordningen. Detta prisåtagande godtog i förordningen om preliminär tull.
- (40) Efter det att de provisoriska antidumpningsåtgärderna införts, gjorde en exporterande tillverkare i Tjeckien prisåtaganden i enlighet med artikel 8.1 i grundförordningen. De har därigenom gått med på att sälja den berörda produkten till, som lägst, priser på en nivå som innebär att de skadevällande verkningarna av dumpning undanröjs. Företaget kommer också att regelbundet överlämna detaljerade uppgifter till kommissionen om sin export till gemenskapen, vilket innebär att kommissionen effektivt kommer att kunna följa upp åtagandena. Denna exporterande tillverkare har dessutom en sådan försäljningsstruktur att kommissionen anser att risken för kringgående av åtagandena är begränsad.
- (41) För att ytterligare underlätta för kommissionen att på ett effektivt sätt följa upp att företaget uppfyller sitt åtagande bör de relevanta tullmyndigheterna, när de föreläggs begäran om övergång till fri omsättning, bevilja befrielse från antidumpningstull endast under förutsättning att det uppvisas en faktura som innehåller åtminstone de uppgifter som anges i bilagan till denna förordning. Denna informationsmängd är nödvändig också för att tullmyndigheterna med tillräcklig säkerhet skall kunna förvissa sig om att leveransen motsvarar beskrivningen i de kommersiella dokumenten. Om det inte uppvisas någon sådan faktura eller om denna inte svarar mot den produkt som uppvisas för tullmyndigheterna, bör i stället den tillämpliga antidumpningstullen betalas.
- (42) Kommissionen bedömer därför åtagandena som godtagbara. Det berörda företaget har underrättats om de huvudsakliga omständigheter, överväganden och skyldigheter på vilka godtagandet grundar sig.
- (43) Det bör noteras att om åtagandet bryts eller återtas, eller om det finns misstanke om att det har brutits, kan en antidumpningstull införas enligt artikel 8.9 och 8.10 i grundförordningen.
- (44) De ovan nämnda åtagandena har godtagits genom kommissionens beslut 2002/.../EG av den ... augusti 2002.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull skall införas på import av rördelar (med undantag för gjutna rördelar, flänsar samt rördelar avsedda för gängning) av järn eller stål (med undantag för rostfritt stål) med en yttre diameter på högst 609,6 mm, av det slag som används för stumsvetsning eller andra ändamål, enligt

KN-nummer ex 7307 93 11 (Taric-nummer 7307 93 11*91 och 7307 93 11*99), ex 7307 93 19 (Taric-nummer 7307 93 19*91 och 7307 93 19*99), ex 7307 99 30 (Taric-nummer 7307 99 30*92 och 7307 99 30*98) och ex 7307 99 90 (Taric-nummer 7307 99 90*92 och 7307 99 90*98), med ursprung i Malaysia, Ryssland, Slovakien, Sydkorea och Tjeckien.

2. Följande slutgiltiga antidumpningstullsatsers skall tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, på produkter tillverkade av de nedan nämnda företagen:

Land	Företag	Slutgiltig antidumpningstull (%)	Taric-tilläggsnummer
Tjeckien	Mavet a.s., Trebic	17,6	A323
	Alla andra företag	22,4	A999
Malaysia	Anggerik Laksana Sdn Bhd, Selangor Darul Ehsan	59,2	A324
	Alla andra företag	75,0	A999
Ryssland	Alla företag	43,3	
Sydkorea	Alla företag	44,0	
Slovakien	Alla företag	15,0	A999

3. Trots vad som sägs i punkt 1 skall den slutgiltiga antidumpningstullen inte tillämpas på import som övergår till fri omsättning enligt artikel 2.

4. Om inte annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

1. Import av produkter som deklarerats för övergång till fri omsättning enligt det nedan angivna Taric-tilläggsnumret och som tillverkas av det nedan nämnda företaget och av detta direkt exporteras (dvs. levereras och faktureras) till ett importerande företag i gemenskapen skall, om importen sker i enlighet med punkt 2 i denna artikel, vara befriad från den antidumpningstull som införs genom artikel 1.

Land	Företag	Taric-tilläggsnummer
Tjeckien	Bovex s.r.o., Hercikova 4, 612 00 Brno	A387
Slovakien	Bohus s.r.o., Nálepkova 310, 976 45 Hronec	A329

2. Den import som avses i punkt 1 skall vara befriad från antidumpningstull förutsatt att

- a) det när deklarationen för övergång till fri omsättning uppvisas för den berörda medlemsstatens tullförvaltning även uppvisas en faktura som innehåller åtminstone de uppgifter som förtecknas i bilagan, och
- b) de varor som deklarerats och uppvisas för tullen exakt motsvarar beskrivningen i fakturan.

Artikel 3

De belopp för vilka säkerhet ställts i form av de preliminära antidumpningstullar som genom förordning (EG) nr 358/2002 införs på import av vissa rördelar av järn eller stål enligt KN-

nummer ex 7307 93 11, ex 7307 93 19, ex 7307 99 30 och ex 7307 99 90 med ursprung i Malaysia, Ryssland, Slovakien, Sydkorea och Tjeckien skall tas ut till en sats som motsvarar den slutgiltigt införda tullen. I de fall där de slutgiltiga tullarna är högre än de preliminära tullarna skall endast de belopp för vilka säkerhet ställts upp till nivån för de preliminära tullarna tas ut slutgiltigt.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

BILAGA

Följande uppgifter skall anges på den faktura som åtföljer företagets försäljning till gemenskapen av sådana rördelar som omfattas av åtagandet.

1. Rubriken "FAKTURA SOM ÅTFÖLJER VAROR SOM OMFATTAS AV ETT ÅTAGANDE".
2. Namnet på det företag som nämns i artikel 2.1 och som utfärdat fakturan.
3. Fakturanummer.
4. Dag för utfärdande av fakturan.
5. Det Taric-tilläggsnummer enligt vilket de fakturerade varorna skall tullklareras vid gemenskapens gräns.
6. En exakt beskrivning av varorna med bl.a. följande uppgifter:
 - Produktkodnummer (PCN).
 - Beskrivning av varorna enligt produktkodnummer (t.ex. "PCN 1 ...", "PCN 2 ...").
 - Företagets produktkodnummer (CPC) (i tillämpliga fall).
 - KN-nummer.
 - Kvantitet (i ton och antal).
7. Beskrivning av försäljningsvillkoren med bl.a. följande uppgifter:
 - Pris per ton och per styck.
 - Betalningsvillkor.
 - Leveransvillkor.
 - Sammanlagda rabatter och avdrag.
8. Namnet på det importerande företag till vilket fakturan utfärdats direkt av det berörda företaget.
9. Namnet på den företrädare för företaget som har utställt åtagandefakturan samt följande undertecknade försäkran:

"Jag intygar härmed att [företagets namn] försäljning för direkt export till Europeiska gemenskapen av de varor som avses i denna faktura omfattas av och sker enligt villkoren i det åtagande som gjorts av [företagets namn] och som godtagits av Europeiska kommissionen genom [beslut 2002/. . ./EG]. Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta."

Förslag till rådets förordning om avlägsnande av hajfenor ombord på fartyg

(2002/C 331 E/25)

KOM(2002) 449 slutlig — 2002/0198(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 5 augusti 2002)

MOTIVERING

Hajar och besläktade arter som slätrockor och rockor (fiskar som tillhör underklassen *Elasmobranchii*) är i allmänhet mycket sårbara för fiske beroende på särdragen i livscykel. De flesta hajarter fås som bifångst vid gemenskapsfiske efter andra värdefullare arter och är därför svåra att förvalta enbart med de traditionella instrumenten som bygger på begränsningar av fiskeansträngning och fångst.

Hajkött måste utsättas för särskild behandling för konservering; annars gör den höga halten av ammoniak att den blir oaptitlig som föda. Följaktligen brukar hajkött betinga lågt pris, men detta har börjat ändras med den förbättrade beredningen av fisken ombord. Hajfenor är emellertid starkt efterfrågade på vissa marknader i Fjärran Östern som den viktigaste ingrediensen vid beredning av konsistensgivare för vissa livsmedelsprodukter, särskilt hajfensoppa. Fenorna kan lätt konserveras genom torkning eller frysning och kan betinga mycket höga priser.

Det finns mycket få regler som begränsar hajfisket, vilket särskilt beror på bristen på ingående kännedom om biologi och fiskemönster, och detta har lett till bruket att hajar som fångas av fiskefartyg får fenorna avskurna, att fenorna behålls ombord och att resten av hajen kastas i havet (möjligen med återanvändning av en del av köttet som bete vid nytt fiske efter haj). Detta bruk som benämns "finning" leder till att stora mängder hajar dör. Genom att bara fenorna behålls ombord fylls fartygets lastutrymmen långsammare än de skulle ha gjort om hela hajen hade behållits, och bruket bidrar därför till överdödighet för hajarna med förödande effekter för hajpopulationerna. Hajarnas låga reproduktion gör att hajbestånden har mycket svårt att återhämta sig.

Nuvarande vetenskaplig kunskap, som generellt baserar sig på undersökningar av fångster, tyder på att många hajarter är starkt hotade⁽¹⁾. Tills ytterligare kunskap blir tillgänglig om hajbeståndens variationer och hur de beror av fisket, vilket skulle kunna möjliggöra lämpligt utformade förvaltningsplaner, kommer alla åtgärder som förhindrar icke-hållbara fiskemetoder eller som leder till minskat fiske att ha positiva effekter på situationen för dessa bestånd. Därför behövs det regler som starkt begränsar eller förhindrar att bruket av "finning" utvecklas vidare.

Det har utvecklats tekniker för att förbättra metoderna för konservering av hajkött och för att utveckla livsmedelsmarknaden för hajkött; andra delar av hajkroppen efterfrågas (lever, skinn) och kan också saluföras. Det är troligt att fiskare under dessa omständigheter kan få större ekonomiskt utbyte av sina landningar och att fisketrycket för givet ekonomiskt resultat kan minskas, om hela fångsten utnyttjas.

Mot denna bakgrund är det lämpligt att förbjuda "finning". För att ha effekt bör förbudet tillämpas vid alla slag av fiske i gemenskapsvatten. I icke-gemenskapsvatten kan förbudet endast tillämpas ombord på gemenskapsfartyg och kommer, vad skyddet för haj beträffar, inte att vara helt effektivt. Det är emellertid gemenskapspolitik att visa samma engagemang för bevarande av bestånd i alla vatten där fartyg från gemenskapen fiskar. Ett sådant aktivt förhållningssätt kommer också att underlätta när det gäller att få åtgärden antagen av internationella organ, särskilt regionala fiskeriorganisationer (Regional Fisheries Organisations), och kommer att förena gemenskapen med länder som redan har antagit liknande åtgärder.

(¹) Se särskilt FAO-rapporten: "A preliminary evaluation of the status of shark species – FAO Fisheries Technical Paper. No 380. Rome, FAO. 1999".

Det mest effektiva och praktiska sättet att genomföra ett förbud mot "finning" och att göra bifångster av haj mindre attraktiva i fisket är att förbjuda att fenorna avlägsnas ombord och att förbjuda att fenor, som avlägsnats från fiskkroppen, förvaras ombord, förs över till andra fartyg eller landas. Med tanke på de praktiska svårigheterna vid kontroll och artidentifiering av avlägsnade fenor, som förvaras ombord eller landas, bör dessa förbud tillämpas på alla arter av *Elasmobranchii*. Bruket att skära vingarna av rocka bör emellertid inte inbegripas i ett sådant förbud, i synnerhet som detta bruk syftar till att använda den viktigaste delen av fiskkötet och eftersom vingarna av rocka lätt kan skiljas från alla andra typer av fenor som avlägsnas från broskfisk.

Vid vissa typer av fiske kan det emellertid vara praktiskt nödvändigt att avlägsna hajfenor ombord för separat hantering av fenor och kropp, även om kroppen skall behållas och användas. Under sådana omständigheter kan det vara lämpligt att ett särskilt fisketillstånd utfärdas som medger att detta äger rum och samtidigt garanterar att fenor, som finns ombord och landas eller förs över till andra fartyg, åtföljs av en motsvarande vikt av fiskskrov som finns ombord, landas eller förs över till andra fartyg. För att underlätta kontroll av efterlevnaden och för att begränsa missbruk är det lämpligt att fastställa en restriktiv omräkningsfaktor gemensam för alla hajarter.

Den här förordningen är en åtgärd för bevarande av haj som annonserades av kommissionen i dess senaste meddelande om gemenskapens handlingsplan för att integrera miljöskyddskraven i den gemensamma fiskeripolitiken (KOM(2002) 186 slutlig). Förordningen utgör också en del av gemenskapens utveckling och genomförande av en mera genomgripande förvaltningsplan för bevarande och hållbart bruk av haj i överensstämmelse med FAO:s uppförandekodex för ansvarsfullt fiske och FAO:s internationella handlingsplan för haj.

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 4 i förordning (EG) nr 3760/92 av den 20 december 1992 om ett gemenskapssystem för fiske och vattenbruk ⁽¹⁾ fastställs att rådet för att säkerställa rationellt och ansvarsfullt bruk av resurser på hållbara grunder skall fastställa gemenskapsåtgärder som anger villkoren för tillgång till gemenskapens vatten och resurser och för bedrivande av fiskeriverksamhet.
- (2) Fiskar tillhörande underklassen *Elasmobranchii*, som inbegriper hajar, rockor och besläktade arter, är i allmänhet mycket sårbara för fiske beroende på särdragen i livscykeln. De flesta av dessa arter fås ofta som bifångst vid gemenskapsfiske efter andra, mera värdefulla arter.
- (3) Nuvarande vetenskaplig kunskap, som i allmänhet baserar sig på undersökningar av fångster, tyder på att många hajbestånd är starkt hotade.

(4) Tills ytterligare kunskap blir tillgänglig om hajbeståndens variationer och hur de beror av fisket, vilket skulle kunna möjliggöra lämpligt utformade förvaltningsplaner, kommer alla åtgärder som förhindrar utveckling av icke-hållbara fiskemetoder eller som leder till minskat fiske av haj att ha positiva effekter på bevarandet av hajbestånden.

(5) Bruket av "finning", där fenorna tas bort från hajar och resten av hajkroppen kastas i havet kan bidra till överdödighet bland hajarna i sådan utsträckning att många hajbestånd glesas ut och att framtida hållbarhet äventyras.

(6) Det behövs åtgärder för att begränsa eller förhindra fortsatt utveckling av bruket av "finning", och "finning" av haj ombord på fartyg bör därför förbjudas. Med tanke på de praktiska svårigheter som föreligger vid kontroll och artidentifiering av avlägsnade fenor, som förvaras ombord eller landas, bör detta förbud tillämpas på alla arter av *Elasmobranchii* utom vid avlägsnande av vingar av rocka.

(7) Avlägsnande av hajfenor ombord kan emellertid tillåtas om avlägsnandet görs för att alla delar av hajen skall användas mera effektivt genom separat beredning ombord av fenor och övriga delar av hajarna. I så fall bör den flaggförande medlemsstaten utfärda och administrera ett särskilt fisketillstånd, tillsammans med därmed förbundna villkor, enligt förordning (EG) nr 1627/94 av den 27 juni 1994 om allmänna bestämmelser för särskilda fisketillstånd ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EGT L 389, 31.12.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1181/98 (EGT L 164, 9.6.1998, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 171, 6.7.1994, s. 7.

- (8) För att garantera att alla delar av hajarna finns kvar ombord sedan fenorna avlägsnats skall befälhavarna på fartyg som fått ett särskilt fisketillstånd föra anteckningar över vikten av hajfenorna och de övriga delarna av hajarna efter urtagning. Sådana anteckningar görs i loggboken enligt bestämmelser i förordning (EG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken⁽¹⁾ eller i ett särskilt register efter lämplighet.
- (9) Problem som följer med "finning" sträcker sig utanför gemenskapens vatten. Det är lämpligt att gemenskapen visar samma engagemang för bevarande av fiskbestånd i alla hav. Den här förordningen bör därför tillämpas av alla gemenskapsfartyg.
- (10) Enligt proportionalitetsprincipen är det, för att nå basmålet att bevara hajbestånden, riktigt och nödvändigt att fastställa regler för avlägsnande av hajfenor ombord på fartyg. Den här förordningen går inte utöver vad som är nödvändigt för att nå målen enligt artikel 5 tredje stycket i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Räckvidd

Denna förordning skall tillämpas på avlägsnande av hajfenor, förvaring ombord, överföring till annat fartyg och landning av hajar:

1. av fartyg i vatten under en medlemsstats suveränitet eller jurisdiktion,
2. av fartyg som för en medlemsstats flagg eller är registrerat i en medlemsstat vid fiske i andra vatten.

Artikel 2

Definitioner

Vid tillämpningen av denna förordning avses med:

1. *hajfenor*: alla fenor av haj, stjärtfenan inbegripen, men med undantag av bröstfenor av rocka som utgör en del av rockans vingar,
2. *haj*: all fisk av underklassen *Elasmobranchii*,
3. *särskilt fisketillstånd*: ett fisketillstånd för ett gemenskapsfiskefartyg, vilket har utfärdats i förväg och administreras enligt förordning (EG) nr 1627/94.

Artikel 3

Förbjudna verksamheter

1. Det skall vara förbjudet att avlägsna hajfenor ombord på fartyg eller att förvara, överföra till annat fartyg eller landa hajfenor.
2. Det skall vara förbjudet att köpa, försälja eller till försäljning utbjuda hajfenor som har avlägsnats, förvarats ombord,

förts över till annat fartyg eller landats i strid med denna förordning.

Artikel 4

Undantag och särskilt fisketillstånd

1. Genom undantag från artikel 3.1 och under förutsättning att punkterna 2, 3 och 4 iaktas får fartyg som har ett giltigt särskilt fisketillstånd tillåtas avlägsna hajfenor ombord, förvara hajfenor ombord och landa eller föra över sådana till annat fartyg.
2. Sådana särskilda fisketillstånd skall bara utfärdas för fartyg som har visat att de har kapacitet att använda alla delar av hajen och har anfört goda skäl för separat beredning av hajfenor och övriga delar av hajen ombord på fartyget.
3. Fartyg som har ett giltigt särskilt fisketillstånd skall förbjudas att, efter urtagning och avlägsnande av hajfenorna, kasta de övriga delarna av hajen i havet. De avlägsnade hajfenorna skall förvaras ombord, landas eller föras över till annat fartyg tillsammans med motsvarande vikt av de övriga delarna av hajarna.
4. Alla hajfenor och övriga delar av haj ombord på ett fartyg skall föras över till ett annat fartyg eller landas vid samma tillfälle.

Artikel 5

Förhållande mellan vikten av hajfenorna och de övriga delarna samt anteckningar

1. Vid tillämpningen av artikel 4.3, skall vikten av hajfenorna inte överskrida 5 % av den totala vikten av de övriga delarna av haj efter urtagning.
2. Befälhavarna på fartyg som fått särskilt fisketillstånd skall föra anteckningar över vikten av hajfenor och de urtagna övriga hajdelarna som förvaras ombord, förs över till annat fartyg eller landas.

Dessa anteckningar skall föras i den loggbok som fastställs i artikel 6.1 i förordning (EEG) nr 2847/93 i de fall denna artikel skall tillämpas. För de fartyg som inte lyder under artikel 6.1 i den förordningen skall dessa anteckningar föras i ett särskilt register som skall tillhandahållas av den behöriga myndighet som utfärdar det särskilda fisketillståndet.

Artikel 6

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med [60 dagar efter publicering].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1965/2001 (EGT L 268, 9.10.2001, s. 2).

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 95/2/EG med avseende på villkoren för användning av livsmedelstillsatsen E 425 konjak

(2002/C 331 E/26)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2002) 451 slutlig — 2002/0201(COD)

(Framlagt av kommissionen den 5 augusti 2002)

MOTIVERING

Den 27 mars 2002 antog kommissionen ett beslut 2002/247/EG⁽¹⁾ om att skjuta upp utsläppandet på marknaden och avbryta importen av gelévaror som innehåller livsmedelstillsatsen E 425 konjak. Även användningen av konjak i gelévaror avbröts. Åtgärden antogs enligt artikel 53 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet⁽²⁾.

Kommissionen vidtog denna åtgärd efter att ha underrättats av flera medlemsstater och tredje länder om riskerna med att äta s.k. gelégodis i minibägare som innehåller E 425 konjak. Flera barn och äldre hade kvävt till döds i länder utanför EU.

Gelégodiset i minibägare utgör på grund av såväl formen och storleken som livsmedelstillsatsen konjaks kemiska och fysikaliska egenskaper en livshotande risk för människor.

Några tillverkare av gelégodis i minibägare har erkänt risken och försett livsmedelsförpackningen med en varning som betonar risken för barn och äldre. I det aktuella fallet räcker det inte med att varna via märkningen för att skydda människors, och då speciellt barns, hälsa.

Användning av livsmedelstillsatsen E 425 konjak är tillåten i livsmedel i Europeiska gemenskapen enligt vissa villkor som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/2/EG av den 20 februari 1995 om andra livsmedelstillsatser än färgämnen och sötningsmedel⁽³⁾.

För att skydda människors hälsa är det nödvändigt att ändra det nuvarande tillståndet för att dra tillbaka tillståndet att använda E 425 konjak i gelégodis i minibägare. Dessutom bör även användningen av konjak i andra gelévaror avbrytas, eftersom de kan utgöra samma risk som gelégodis i minibägare.

⁽¹⁾ EGT L 84, 28.3.2002, s. 69.

⁽²⁾ EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 61, 18.3.1995, s. 1.

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yt-
tande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

(1) Enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/2/EG av den 20 februari 1995 om andra livsmedelstillsatser än färgämnen och sötningsmedel⁽¹⁾ är användningen av livsmedelstillsatsen E 425 konjak tillåten i livsmedel enligt vissa villkor.

⁽¹⁾ EGT L 61, 18.3.1995, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2001/5/EG (EGT L 55, 24.2.2001, s. 59).

- (2) Kommissionen har vidtagit åtgärder för att tillfälligt förbjuda att gelégodis i minibägare som innehåller E 425 konjak släpps ut på marknaden, då gelégodiset har förorsakat att flera barn har kvävts till döds i länder utanför EU.
- (3) Några tillverkare av gelégodis i minibägare har erkänt att produkten utgör en risk för människors hälsa och har försett livsmedelsförpackningen med en varning som betonar risken för barn och äldre.
- (4) På grundval av uppgifterna från de medlemsstater som vidtagit nationella åtgärder kan man sluta sig till att gelégodis i minibägare som innehåller E 425 konjak utgör en livshotande risk. Gelégodiset i minibägare utgör på grund av såväl formen och storleken som konjakens kemiska och fysikaliska egenskaper en allvarlig risk för människors hälsa.
- (5) I det aktuella fallet räcker det inte med att varna via märkningen för att skydda människors, och då speciellt barns, hälsa.
- (6) Det nödvändigt att ändra villkoren för användning av E 425 konjak i gelévaror, inklusive gelégodis i minibägare.
- (7) Direktiv 95/2/EG bör därför ändras i enlighet därmed.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I bilaga IV till direktiv 95/2/EG på raden för E 425: Konjak: i) Konjakgummi, ii) Konjakglukomannan skall texten "Livsmedel i allmänhet (med undantag av de som anges i artikel 2.3)" ersättas med texten "Livsmedel i allmänhet (med undantag av de som anges i artikel 2.3 och gelévaror, inklusive gelégodis i minibägare)".

Artikel 2

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den [31 december 2003]. De skall genast informera kommissionen om detta.

När medlemsstater antar dessa bestämmelser skall dessa innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 348/2000 rörande införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa sömlösa rör av järn eller olegerat stål med ursprung i Republiken Kroatien och Ukraina

(2002/C 331 E/27)

KOM(2002) 452 slutlig

(Framlagt av kommissionen den 5 augusti 2002)

MOTIVERING

Den 19 november 1998 inledde kommissionen ett antidumpningsförfarande som ledde till införandet av en slutgiltig antidumpningstull på vissa sömlösa rör av järn eller olegerat stål med ursprung i bl.a. Ukraina genom rådets förordning (EG) nr 348/2000 ⁽¹⁾.

Befrielse från denna tull beviljades emellertid bl.a. för import av produkter som såldes på export till gemenskapen av tre ukrainska exportörer från vilka kommissionen godtagit ett gemensamt åtagande (se kommissionens beslut 2000/137/EG ⁽²⁾). Dessa företag anges i beslutet och förordningen.

De tre ukrainska företagen underrättade kommissionen om att de önskade återta sitt gemensamma åtagande.

Mot denna bakgrund är det nödvändigt att föreslå att rådet genom den bifogade förordningen ändrar förteckningen över företag från bl.a. Ukraina som är befriade från antidumpningstull enligt artikel 2.4 i förordning (EG) nr 348/2000.

Samtidigt som den bifogade förordningen framläggs ändras artikel 1 i kommissionens beslut 2000/137/EG.

⁽¹⁾ EGT L 45, 17.2.2000, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 46, 18.2.2000, s. 34.

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 8 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. TIDIGARE FÖRFARANDE

(1) Den 19 november 1998 inledde kommissionen ett antidumpningsförfarande ⁽²⁾ avseende import av vissa sömlösa

rör av järn eller olegerat stål (nedan kallad "den berörda produkten") med ursprung i bl.a. Ukraina.

(2) Detta förfarande ledde till att en antidumpningstull infördes genom rådets förordning (EG) nr 348/2000 ⁽³⁾ i februari 2000 i syfte att undanröja de skadliga verkningarna av dumpningen.

(3) Samtidigt godtog kommissionen genom beslut 2000/137/EG ⁽⁴⁾ ett gemensamt prisåtagande upp till en viss volym och som omfattar åtgärder för att övervaka det åtagande som gjorts av tre ukrainska exporterande tillverkare, nämligen Dnepropetrovsk Tube Works ("DTW"), Nikopol Pivdennotrubny Works (senare överfört till Nikopol'sky Seamless Tube Plant ("Niko Tube") ⁽⁵⁾) och Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant ("NTRP"). Följaktligen befriades importen av den berörda produkten från dessa exporterande tillverkare från denna antidumpningstull.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2238/2000 (EGT L 257, 11.10.2000, s. 2).

⁽²⁾ EGT C 353, 19.11.1998, s. 13.

⁽³⁾ EGT L 45, 17.2.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 46, 18.2.2000, s. 34.

⁽⁵⁾ EGT C 198, 13.7.2001, s. 2.

B. FRIVILLIGT ÅTERTAGANDE AV DET GEMENSAMMA ÅTAGANDET

- (4) DTW, Niko Tube och NTRP underrättade kommissionen om att de önskade återta sitt gemensamma åtagande. Följaktligen strök kommissionen genom beslut 2002/.../EG dessa företag från förteckningen i artikel 1 i beslut 2000/137/EG över företag från vilka åtaganden godtagits.

C. ÄNDRING AV RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 348/2000

- (5) Mot denna bakgrund och i enlighet med artikel 8.9 i rådets förordning (EG) nr 384/96 bör artikel 2.4 i rådets förordning (EG) nr 348/2000 ändras i enlighet härmed och de exporterande tillverkarna bör omfattas av den relevanta antidumpningstull för Ukraina som anges i artikel 1.2 i förordning (EG) nr 348/2000 (38,5 %).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tabellen i artikel 2.4 i rådets förordning (EG) nr 348/2000 skall ersättas med följande tabell:

Land	Tillverkare	Taric-tilläggsnummer
Kroatien	Zeljezara Sisak d.d., Sisak	A064

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Förslag till rådets förordning om inrättande av ett system för rapportering av statistik över tonfisk, svärdfisk och storögd tonfisk i gemenskapen

(2002/C 331 E/28)

KOM(2002) 453 slutlig — 2002/0200(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 5 augusti 2002)

MOTIVERING

Europeiska kommissionen deltar i regionala fiskerierorganisationer (RFO) som utgör ramen för regionalt samarbete för att bevara och förvalta fiskeresurserna.

Sedan ett tiotal år har åtskilliga RFO antagit och genomfört program som, genom införandet av fångstdokument, ursprungsintyg, uppföljningssystem och program för statistikdokument syftar till att bekämpa illegalt, oreglerat och odeklarerat fiske.

ICCAT har sedan 1993 ett program för statistikdokument för tonfisk.

Vid sitt 17:e ordinarie möte 2001 antog Internationella kommissionen för bevarande av tonfisk i Atlanten (ICCAT) två rekommendationer som syftar till att inrätta å ena sidan ett program för statistikdokument för svärdfisk, å den andra ett program för statistikdokument för storögd tonfisk.

Samtidigt antog Tonfiskkommissionen för Indiska oceanen (IOTC) 2001 vid sitt sjätte årliga möte en resolution om att skapa ett program för statistikdokument för storögd tonfisk.

De här programmen har som syfte att förbättra pålitligheten i statistiken över fångsterna av de angivna arterna och även tillhandahålla data över handelsflödena.

De här programmen syftar till att kontrollera import, export och återexport av de nämnda produkterna genom ett statistikdokument som skall valideras av de behöriga myndigheterna i den berörda staten. De här programmen föreskriver dessutom att de avtalsslutande parterna skall säkerställa datainsamling och korskontroll mot handelsstatistik.

Det här förslaget syftar till att i gemenskapsrätten införliva de skyldigheter som följer av dessa program och införa ansvar för medlemsstaterna att genomföra programmen.

Vad tonfisk beträffar, så har de rekommendationer och resolutioner som tidigare antagits av ICCAT om program för statistikdokument införlivats i gemenskapsrätten genom rådets förordning (EG) nr 858/94 av den 12 april 1994 om införande av ett system för statistisk registrering av handeln med tonfisk (*Thunnus thynnus*) inom gemenskapen, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1446/1999 av den 24 juni 1999. För att åstadkomma bättre läsbarhet och enhetlig tillämpning av bestämmelserna om statistikdokumenten är det önskvärt att upphäva förordning (EG) nr 858/94 och integrera bestämmelserna där i det här förslaget.

Kommissionen föreslår att rådet antar det här förslaget.

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

(1) Gemenskapen är sedan den 14 november och enligt rådets beslut 86/238/EEG⁽¹⁾ avtalsslutande part i internationella konventionen för bevarande av tonfisk i Atlanten, som skrevs under i Rio de Janeiro den 14 maj 1966, ändrat genom det protokoll som bifogas till utskottets slutbetänkande vid konferensen av staternas befullmäktigade ombud som i Paris undertecknat konventionen den 10 juli 1984 (härefter benämnt "ICCAT-konventionen").

(2) ICCAT-konventionen anger en ram för det regionala samarbetet om bevarande och förvaltning av tonfiskarter och besläktade arter i Atlanten och angränsande hav genom inrättandet av en internationell kommission för bevarande av tonfiskarter i Atlanten, nedan benämnd "ICCAT" och genom att bevarandeåtgärder antas som blir bindande för avtalsparterna.

(3) Inom ramen för åtgärder för att reglera bestånden av storögd tonfisk och svärdfisk för att förbättra kvaliteten och pålitligheten i statistiken och bekämpa utvecklingen av illegalt fiske, har ICCAT antagit dels en rekommendation som syftar till att skapa ett program för statistikdokument för storögd tonfisk, dels en rekommendation som syftar till att skapa ett program för statistikdokument för atlantisk svärdfisk. Dessa åtgärder är bindande för gemenskapen och bör nu genomföras.

(4) I rådets beslut 95/399/EEG⁽²⁾ godkänns gemenskapens anslutning till avtalet om att skapa Tonfiskkommissionen för Indiska oceanen. Detta avtal anger en ram för att förstärka det internationella samarbetet för att bevara och rationellt använda tonfisk och besläktade arter i Indiska oceanen genom skapandet av Tonfiskkommissionen för Indiska oceanen, nedan kallad "IOTC" och genom de resolutioner om bevarande och förvaltning inom IOTC:s ansvarsområde som antas av denna kommission och som blir bindande för de avtalsslutande parterna.

(5) IOTC har antagit en resolution om ett program för statistikdokument för storögd tonfisk. Då den resolutionen är bindande för gemenskapen, bör den genomföras.

(6) De rekommendationer och resolutioner som tidigare antagits av ICCAT om program för statistikdokument har införlivats i gemenskapsrätten genom rådets förordning (EG) nr 858/94 av den 12 april 1994 om införande av ett system för statistisk registrering av handeln med tonfisk (*Thunnus thynnus*)⁽³⁾. För att åstadkomma bättre läsbarhet och enhetlig tillämpning av bestämmelserna om statistikdokumenten är det lämpligt att upphäva förordning (EG) nr 858/94 och införa alla de aktuella bestämmelserna i den här förordningen.

(7) De beslut bör fattas som är nödvändiga för att genomföra bestämmelserna i den här förordningen i enlighet med beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽⁴⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

Den här förordningen fastställer de allmänna principerna och villkoren för tillämpning inom gemenskapen av

- a) Programmen för statistikdokument för tonfisk (*Thunnus thynnus*), för svärdfisk (*Xiphias gladius*) och för storögd tonfisk (*Thunnus obesus*) som har antagits av Internationella kommissionen för bevarande av tonfisk i Atlanten (nedan kallad "ICCAT").
- b) Programmet för statistikdokument för storögd tonfisk (*Thunnus obesus*) som antagits av Tonfiskkommissionen för Indiska oceanen (nedan kallad "IOTC").

Artikel 2

Tillämpningsområde

Den här förordningen skall tillämpas på tonfisk, svärdfisk och storögd tonfisk som anges i artikel 1,

- a) som fiskas av ett fartyg eller en producent från gemenskapen,
- b) som importeras till gemenskapen eller

⁽¹⁾ EGT L 162, 18.6.1984, s. 33.

⁽²⁾ EGT L 236, 5.10.1995, s. 24.

⁽³⁾ EGT L 99, 19.4.1994, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1446/1999 (EGT L 167, 2.7.1999, s. 1).

⁽⁴⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

c) som exporteras eller återexporteras från gemenskapen till tredjeland.

Den här förordningen skall inte tillämpas på storögd tonfisk som tas upp av vad/notfartyg eller av tonfiskfiskefartyg för spöfiske med fasta linor (med bete) och är avsedd främst för konservindustri inom de tillämpningsområden för vilka avtalet om Tonfiskekommissionen för Indiska oceanen (nedan kallat "IOCT-avtalet") och internationella konventionen om bevarande av atlantisk tonfisk (nedan kallad "ICCAT-konventionen") skapats.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning används följande uttryck med de betydelser som här anges:

- a) *tonfisk*: fisk av arten *Thunnus thynnus* enligt de Taric-koder som anges i bilaga I,
- b) *svärdfisk*: fisk av arten *Xiphias gladius* enligt de Taric-koder som anges i bilaga II,
- c) *storögd tonfisk*: fisk av arten *Thunnus obesus* enligt de Taric-koder som anges i bilaga III,
- d) *fiske*: fångst med fartyg med syfte att föra i land, ta ombord eller sätta i bur eller, av en producent med hjälp av botten-garn, av fisk av någon av de arter som anges i artikel 1,
- e) *gemenskapsproducent*: fysiska eller juridiska personer som föranstaltar om tillverkning som leder till fiskeriprodukter avsedda att första gången saluföras på en marknad,
- f) *import*: de tullprocedurer som nämns i artikel 4.16 a-f i rådets förordning (EG) nr 2913/92 ⁽¹⁾.

KAPITEL 2

STATISTIKRAPPORTERING

Avsnitt 1

Skyldigheter för medlemsstaten vid import

Artikel 4

Statistikdokument för import

1. Varje parti fisk av någon av de arter som anges i artikel 1, som kommer från tredje land och importeras till gemenskapens territorium skall åtföljas av ett statistikdokument utformat enligt:

- bilaga IV a för tonfisk,
- bilaga V för svärdfisk,
- bilaga VI eller bilaga VII för storögd tonfisk.

⁽¹⁾ EGT L 302, 19.10.2001, s. 1.

2. Statistikdokumentet för import skall uppfylla följande villkor:

- a) Det skall innehålla alla de uppgifter som föreskrivs i de tillämpliga bilagor som anges i punkt 1 och underskrifter av alla respektive aktörer som fyller i deklarerationer där underskrifter skall göras.
- b) Det skall valideras
 - i) i de fall där fisket har bedrivits av ett fartyg: av en tjänsteman förordnad av den stat under vars flagg fartyget fiskar eller av en annan person eller institution som har bemyndigats av denna stat; för de tredjeländer som finns upptagna i bilaga IV b, får denna validering göras av en institution som för detta ändamål erkänts av dessa länder,
 - ii) när fisket har utförts med botten-garn: av en tjänsteman som har förordnats av den stat i vars territorialvatten fångsten har gjorts,
 - iii) för svärdfisk och storögd tonfisk som har fiskats av ett fartyg som utövar sin verksamhet under befraktnings-avtal: av en tjänsteman eller en annan person eller institution som har bemyndigats av exportstaten,
 - iv) för storögd tonfisk som fiskas av fartyg som anges i bilagorna VIII a och VIII b: av en tjänsteman i Japans eller Taiwans statsförvaltning eller av en annan person som har bemyndigats att göra denna validering av dessa länders regeringar.

3. Statistikdokumentet skall överlämnas till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där produkten övergår till fri omsättning.

4. Medlemsstaterna skall försäkra sig om att deras tullmyndigheter och andra behöriga officiella företrädare begär och undersöker alla dokument, inbegripet statistikdokumentet, som berör import av fisk av någon av de arter som avses i artikel 1.

Dessa myndigheter får även undersöka innehållet i alla laster för att kontrollera riktigheten i de uppgifter som förekommer i de nämnda dokumenten.

5. Import av fisk av någon av de arter som anges i artikel 1 skall vara förbjuden om den berörda lasten inte åtföljs av det motsvarande statistikdokumentet för import, validerat och ifyllt enligt punkterna 1 och 2.

Avsnitt 2

Skyldigheter för medlemsstaten vid export

Artikel 5

Statistikdokument för export

1. Varje parti fisk av någon av de arter som anges i artikel 1 och som har fiskats av ett gemenskapsfartyg eller en gemenskapsproducent och exporteras till ett tredjeland skall åtföljas av ett statistikdokument enligt:

— bilaga IV a för tonfisk,

— bilaga V för svärdfisk,

— bilaga VI eller bilaga VII för storögd tonfisk.

2. Statistikdokumentet för export skall uppfylla följande villkor:

a) Det skall innehålla alla de uppgifter som föreskrivs i de tillämpliga bilagor som anges i punkt 1 och underskrifter av alla respektive aktörer som fyller i deklARATIONER där underskrifter skall göras.

b) Det skall valideras

i) antingen av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat vars flagg det exporterande fartyget för

ii) eller av de behöriga myndigheterna i en annan medlemsstat i vilken produkten förts i land i den mån motsvarande kvantiteter exporteras utanför gemenskapen från den medlemsstatens territorium. Den medlemsstaten skall inom två månader skicka en kopia av det validerade statistikdokumentet till flaggstaten.

3. Medlemsstaterna skall försäkra sig om att deras tullmyndigheter och andra behöriga officiella företrädare begär och undersöker alla dokument, inbegripet statistikdokumentet, som berör export av fisk av någon av de arter som anges i artikel 1.

Dessa myndigheter får även undersöka innehållet i alla laster för att kontrollera riktigheten i de uppgifter som förekommer i de nämnda dokumenten.

4. Varje medlemsstat skall lämna uppgift till kommissionen om de behöriga myndigheter som avses i punkt 2 b. Kommissionen skall vidarebefordra dessa uppgifter till de övriga medlemsstaterna.

5. Export av fisk av någon av de arter som anges i artikel 1 skall vara förbjuden om den berörda lasten inte åtföljs av det motsvarande statistikdokumentet för export validerat och ifyllt enligt punkterna 1 och 2.

Avsnitt 3

Skyldigheter för medlemsstaten vid återexport

Artikel 6

Intyg om återexport

1. Ett intyg om återexport skall åtfölja alla partier fisk av någon av de arter som anges i artikel 1, som

a) antingen har återexporterats från gemenskapen till ett tredjeland efter att ha importerats till gemenskapen,

b) eller har importerats till gemenskapens territorium och kommer från ett tredjeland efter att ha återexporterats från detta tredjeland.

Intyget om återexport skall utformas enligt

a) bilaga IX för tonfisk,

b) bilaga X för svärdfisk,

c) bilaga XI eller bilaga XII för storögd tonfisk.

2. Intyget om återexport skall uppfylla följande villkor:

a) Det skall innehålla alla de uppgifter som föreskrivs i de tillämpliga bilagor som anges i punkt 1 andra stycket och underskrifter av alla respektive aktörer som fyller i deklARATIONER där underskrifter skall göras.

b) Det skall valideras av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat från vilken återexporten avses ske eller av de behöriga myndigheterna i det tredjeland från vilket återexporten har ägt rum.

c) Det skall åtföljas av en validerad kopia av statistikdokumentet för import som avses i artikel 4.

3. De medlemsstater som validerar intygen om återexport enligt punkt 2 b, skall av återexportörerna kräva de dokument som styrker att de fisklaster som exporteras svarar mot de fisklaster som inledningsvis importerats. Medlemsstaterna skall på begäran förse flaggstaten eller exportstaten med en kopia av intyget om återexport.

4. Intyget om återexport skall överlämnas till de behöriga myndigheterna i den importerande eller återexporterande medlemsstaten.

5. Medlemsstaterna skall försäkra sig om att deras tullmyndigheter och andra behöriga officiella företrädare begär och undersöker alla dokument, inbegripet intyget om återexport, som berör återexport av fisk av någon av de arter som avses i artikel 1.

Dessa myndigheter får även undersöka innehållet i alla laster för att kontrollera riktigheten i de uppgifter som förekommer i de nämnda dokumenten.

6. Återexport och import efter återexport av fisk av någon av de arter som anges i artikel 1 skall vara förbjuden om den berörda lasten inte åtföljs av det motsvarande intyget om återexport validerat och ifyllt enligt punkterna 1 och 2.

Artikel 7

Successiv återexport

1. Varje parti fisk av någon av de arter som anges i artikel 1 som återexporteras och redan tidigare har återexporterats skall åtföljas av ett nytt intyg om återexport, styrkt och ifyllt enligt artikel 6.1 och 6.2.

Artikel 6 punkterna 3–6 är tillämpliga.

2. Det nya intyget om återexport som avses i punkt 1 skall åtföljas av en styrkt kopia av de tidigare validerade intygen om återexport som har åtföljt lasten.

KAPITEL 3

DATAÖVERFÖRING

Artikel 8

Uppgifter om validering

Varje medlemsstat skall senast 30 dagar efter det att den här förordningen trätt i kraft till kommissionen översända en förklara för sina statistiska dokument och sina intyg om återexport. Medlemsstaten skall även översända alla uppgifter om validering till kommissionen och i god tid uppgifter om förändringar som eventuellt har ägt rum vad gäller

- a) förklara ICCAT, som finns i bilaga XIII, för tonfisk, svärdfisk och storögd tonfisk,
- b) förklara IOTC, som finns i bilaga XIV, för storögd tonfisk.

Artikel 9

Dataöverföring

1. De medlemsstater som importerar, exporterar eller återexporterar fisk av någon av de arter som anges i artikel 1 skall på elektronisk väg till kommissionen före den 15 mars för tiden från och med den 1 juli till och med den 31 december det föregående året och före den 15 september för tiden från och med den 1 januari till och med den 30 juni under det löpande året överföra en rapport över:

- a) alla kvantiteter av saluförd fisk av någon av de arter som anges i artikel 1 och som har importerats till medlemsstaten fördelade på ursprungsland, fångstplats och typ av fiskeredskap,
- b) alla kvantiteter av saluförd fisk av någon av de arter som anges i artikel 1 och som har importerats till medlemsstaten efter att ha återexporterats från ett tredjeland, fördelade på ursprungsland, fångstplats och typ av fiskeredskap.

2. Den rapport som nämns i föregående punkt skall innehålla de uppgifter som föreskrivs i

- a) bilaga XV för tonfisk,
- b) i bilaga XVI för svärdfisk,
- c) i bilaga XVII eller bilaga XVIII för storögd tonfisk.

Artikel 10

Nationell rapport

De medlemsstater som exporterar fisk av någon av de arter som anges i artikel 1 skall kontrollera att de importdata som överförs av kommissionen stämmer överens med deras egna data. De skall meddela kommissionen resultatet av denna kontroll i den nationella rapport som avses i artikel 9 i rådets förordning (EG) nr 1936/2001⁽¹⁾.

KAPITEL 4

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 11

Förändringar av bilagorna

Bilagorna får ändras med tillämpning av de av ICCAT:s och IOCT:s bevarandeåtgärder som blir obligatoriska för gemenskapen och i enlighet med förfarandet i artikel 12.2.

Artikel 12

Kommittéförfarande

1. Kommissionen skall biträdas av Förvaltningskommittén för fiske och vattenbruk som inrättades genom artikel 17 i förordning (EEG) nr 3760/92⁽²⁾.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

3. Den tidsperiod som anges i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall fastställas till en månad.

Artikel 13

Upphävande

1. Förordning (EG) nr 858/94 upphör att gälla.

2. Hänvisningar till den upphävda förordningen skall tolkas som hänvisningar till den här förordningen och skall läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga XIX.

Artikel 14

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 263, 3.10.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 389, 31.12.1992, s. 1.

BILAGA I

PRODUKTER SOM AVSES I ARTIKEL 3 a

Utan att det påverkar tillämpningen av reglerna om tolkning av Kombinerade nomenklaturen skall varuslag endast anses som vägledande. När det gäller den här bilagan skall Taric-koderna tillämpas i den form de har när den här förordningen antas.

Taric-kod
0301 99 90 60
0302 35 10 00
0302 35 90 00
0303 45 11 00
0303 45 13 00
0303 45 19 00
0303 45 90 00
0304 10 38 60
0304 10 98 50
0304 20 45 10
0304 90 97 70
0305 20 00 18
0305 20 00 74
0305 30 90 30
0305 49 80 10
0305 59 90 40
0305 69 90 30
1604 14 11 20
1604 14 16 20
1604 14 18 20
1604 20 70 30

BILAGA II

PRODUKTER SOM AVSES I ARTIKEL 3 b

Utan att det påverkar tillämpningen av reglerna om tolkning av Kombinerade nomenklaturen skall varuslag endast anses som vägledande. När det gäller den här bilagan skall Taric-koderna tillämpas i den form de har när den här förordningen antas.

Taric-kod
0301 99 90 70
0302 69 87 00
0303 79 87 10
0303 79 87 20
0303 79 87 90
0304 10 38 70
0304 10 98 55
0304 20 87 00
0304 90 65 00
0305 20 00 19
0305 20 00 76
0305 30 90 40
0305 49 80 20
0305 59 90 50
0305 69 90 50
1604 19 91 30
1604 19 98 20
1604 20 90 60

BILAGA III

PRODUKTER SOM AVSES I ARTIKEL 3 c

Utan att det påverkar tillämpningen av reglerna om tolkning av Kombinerade nomenklaturen skall varuslag endast anses som vägledande. När det gäller den här bilagan skall Taric-koderna tillämpas i den form de har när den här förordningen antas.

Taric-kod
0301 99 90 75
0302 34 10 00
0302 34 90 00
0303 44 11 00
0303 44 13 00
0303 44 19 00
0303 44 90 00
0304 10 38 75
0304 10 98 65
0304 20 45 20
0304 90 97 75
0305 20 00 21
0305 20 00 78
0305 30 90 75
0305 49 80 60
0305 59 90 45
0305 69 90 40
1604 14 11 30
1604 14 16 30
1604 14 18 30
1604 20 70 40

BILAGA IV a

FÖRLAGA FÖR STATISTIKDOKUMENT ICCAT FÖR TONFISK

DOKUMENT NR		STATISTIKDOKUMENT ICCAT FÖR TONFISK			
EXPORTAVSNITT					
1. FLAGGSTAT					
2. FARTYGETS NAMN OCH REGISTRERINGSNUMMER (om tillgängligt)					
3. BOTTENGARN (i förekommande fall)					
4. EXPORTPLATS (ort, stat eller provins, land)					
5. BESKRIVNING AV FISKEN					
Produkt/Typ (a)		Fiskeredskapskod (b)	Fiskezon (c)	Nettovikt (kg)	Identitetsnummer (i förekommande fall)
F/FR	RD/GG/DR/FL/OT				
(a) F = färsk, FR = fryst, RD = färskvikt, GG = vikt urtagen och utan gälar, DR = vikt bearbetad, FL = filead, OT = annan (Beskriv produkttypen) (b) Om fiskeredskapskod OT, beskriv fiskeredskapet (c) Havszon (Östatlanten, Västatlanten, Medelhavet, Stilla havet)					
6. EXPORTÖRENS INTYGANDE: Jag intygar på heder och samvete att uppgifterna ovan, såvitt jag kan bedöma, är fullständiga och sanningsenliga.					
Namn	Adress	Underskrift	Datum	Licensnummer (i förekommande fall)	
7. OFFICIELL VALIDERING: Jag intygar på tjänstens vägnar att uppgifterna ovan, såvitt jag kan bedöma, är fullständiga och sanningsenliga.					
Tjänstemannens namn och befattning		Underskrift	Datum	Myndighetsstämpel	
IMPORTAVSNITT					
8. IMPORTÖRENS INTYGANDE: Jag intygar på heder och samvete att uppgifterna ovan, såvitt jag kan bedöma, är fullständiga och sanningsenliga. (Transitland):					
Namn	Adress	Underskrift	Datum	Licensnummer (i förekommande fall)	
IMPORTÖRENS INTYGANDE (Transitland):					
Namn	Adress	Underskrift	Datum	Licensnummer (i förekommande fall)	
IMPORTÖRENS INTYGANDE (Slutlig destination):					
Namn	Adress	Underskrift	Datum	Licensnummer (i förekommande fall)	
SLUTLIG IMPORTORT:					
Ort	Stat eller provins	Land			

INSTRUKTIONSBLAD TILL STATISTIKDOKUMENTET FÖR TONFISK

Som en följd av ICCAT:s rekommendationer från 1992 skall de importörer som importerar tonfisk till ett land som är avtalslutande part i ICCAT eller för första gången för in sådan fisk på en regional ekonomisk organisations område åläggas att fylla i de tillämpliga fälten i det här dokumentet. Endast med fullständiga och giltiga dokument tillförsäkras införsel av tonfisk på de avtalslutande parternas territorium. Tonfiskklaster åtföljda av statistikdokument för tonfisk som inte har fyllts i på korrekt sätt (dvs. att statistikdokumentet för tonfisk antingen saknas eller är ofullständigt ifyllt, ogiltigt eller förfalskat) skall anses som olagliga leveranser av tonfisk som står i strid med ICCAT:s bevarandeansträngningar och leverans till den avtalslutande partens territorium skall avbrytas (I AVVAKTAN PÅ ATT ETT FULLSTÄNDIGT DOKUMENT PRESENTERAS) eller skall bli föremål för administrativa eller andra påföljder.

Använd det här instruktionsbladet som guide vid ifyllandet av de fält av statistikdokumentet för tonfisk som berör exportörer, importörer och officiell validering. OM DETTA DOKUMENT FYLLS I PÅ ETT ANNAT SPRÅK ÄN ENGELSKA, BIFOGA EN ÖVERSÄTTNING TILL ENGELSKA. ANMÄRKNING: OM EN TONFISKPRODUKT EXPORTERAS DIREKT TILL JAPAN UTAN ATT FÖRSTA GÅNGEN PASSERA ETT TRANSITLAND FÅR ALL FISK IDENTIFIERAS I SAMMA DOKUMENT. OM DÄREMOT TONFISKPRODUKTEN EXPORTERAS VIA ETT TRANSITLAND (DVS. ETT ANNAT LAND ÄN DET LAND SOM UTGÖR DEN SLUTLIGA DESTINATIONEN FÖR PRODUKTEN) SKALL DOKUMENTEN IFYLLAS SEPARAT FÖR DE OLIKA SLUTDESTINATIONERNA, ELLER OCKSÅ SKALL VARJE FISK ÅTFÖLJAS AV ETT SÄRSKILT DOKUMENT FÖR ATT VARJE EVENTUELL UPPDELNING AV LASTEN VIA ETT TRANSITLAND SKALL KUNNA IDENTIFIERAS. IMPORT AV ANDRA FISKDELAR ÄN FISKKÖTT (DVS. HUVUD, ÖGON, MJÖLKE, INÄLVOR, STJÄRT) KAN TILLÄTAS UTAN DOKUMENTET.

ANVISNINGAR

DOKUMENT NR: Dokumentnummer kodat efter land, skall tillhandahållas av det land som utfärdar dokumentet.

1. FLAGGSTAT: Ange namnet på den stat som fartyget tillhör som har fiskat tonfisken i lasten och som har utfärdat dokumentet. Enligt ICCAT:s rekommendation är bara flaggstaten för det fartyg som har fiskat tonfisken behörig att utfärda dokumentet.
2. FARTYGETS NAMN OCH REGISTRERINGSNUMMER (om det finns tillgängligt): Ange namn och registreringsnummer för fartyget som har fiskat tonfisken i lasten. Om identitetsnummer angivits i fält 5, är det inte nödvändigt att fylla i det här fältet.
3. BOTTENGARN (i förekommande fall): Ange namn på det bottengarn som använts för att fiska tonfisken i lasten.
4. EXPORTORT: Ange ort, stat eller provins och landet som tonfisken har exporterats från.
5. BESKRIVNING AV FISKEN: Exportören skall ange de följande uppgifterna så noggrant som möjligt. ANMÄRKNING: Ange en typ av produkt per rad. (1) Typ av produkt: Ange om produkten i fråga är FÄRSK eller FRYST (F/FR) och i form av FÄRSKVIKT, VIKT URTAGEN, BEARBETAD, FILEAD eller ANNAN (RD/GG/DW/FL/OT). Om annan (OT), ange produkttypen i lasten. (2) Fiskeredsenskapskod: ange enligt förteckningen här nedan den typ av fiskeredskap som använts för att fiska tonfisken. (3) Fiskezon: ange den havsfiskezon där tonfisken fångats (dvs. Östatlanten, Västatlanten, Medelhavet, se karta nedanför 4, Stilla havet). (4) Nettovikt i kg. (5) Identitetsnummer enligt land (i förekommande fall).
6. EXPORTÖRENS INTYGANDE: Den person eller det företag som exporterar tonfisklasten skall uppge namn och adress och även exportdatum för lasten och företagets licensnummer (i förekommande fall).
7. OFFICIELL VALIDERING: Ange namn och befattning för den tjänsteman som skriver under dokumentet. Denne skall tillhöra en relevant enhet av den behöriga myndigheten för den flaggstat som fartyget tillhör som har fiskat den tonfisk som beskrivs i dokumentet. Det är möjligt att göra undantag från detta krav enligt ICCAT RESOLUTION ON THE AUTHENTICATION BY A GOVERNMENT OFFICIAL OF THE BLUEFIN TUNA STATISTICAL DOCUMENT (ICCAT-RESOLUTIONEN OM VALIDERING AV STATISTIKDOKUMENT FÖR TONFISK AV EN OFFICIELL TJÄNSTEMAN).
8. IMPORTÖRENS INTYGANDE: Den person eller det företag som importerar tonfisken skall uppge namn och adress samt även importdatum för tonfisken och företagets licensnummer (i förekommande fall). Detta inbegriper import till transitländer. För färska eller kylda produkter kan importörens underskrift ersättas med underskriften av en tjänsteman hos tullklareringsombudet om denna underskrift erkänns av importören.

FISKEREDSKAPSKODER:

BB	Spöfiskefartyg	MWT	Flyttrål	SURF	Oklassificerat ytfiske
GILL	Garn	PS	Not	TL	Övervakad rev
HAND	Handlina	RR	Spö/rulle	TRAP	Bottengarn
HARP	Harpun	SPHL	Sportfiskehandlina	TROP	Dörj
LL	Drivlina	SPOR	Oklassificerat sportfiske	UNCL	Ospecificerade metoder
				OT	Annat – beskriv typen av fiskeredskap

BILAGA IV b

Länder som erkänns av ICCAT och för vilka statistikdokumentet kan valideras av en institution som erkänts för detta ändamål, t.ex. en handelskammare: Angola, Brasilien, Elfenbenskusten, Ekvatorialguinea, Gabon, Ghana, Guinea-Conakry, Japan, Kanada, Kap Verde, Kina, Korea, Kroatien, Libyen, Marocko, Ryssland, Sao Tomé och Príncipe, Sydafrika, Tunisien, Uruguay, USA, Venezuela.

BILAGA V

FÖRLAGA FÖR STATISTIKDOKUMENT ICCAT FÖR SVÄRDFISK

DOKUMENT NR		STATISTIKDOKUMENT ICCAT FÖR SVÄRDFISK			
EXPORTAVSNITT					
1. FLAGGFÖRANDE LAND/ENHET/FISKEENHET:					
2. EXPORTORT (ort, stat eller provins, land/enhet/fiskeenhet)					
[3. FISKEZON (markera en zon)					
a) Nordatlanten ☐		b) Sydatlanten ☐		c) Medelhavet ☐	
				d) Stilla havet ☐	
				e) Indiska oceanen ☐	
Om d eller e markeras skall fälten 4 och 5 inte fyllas i]					
4. BESKRIVNING AV FISKEN:					
Produkttyp (a)		Fartygets namn och Registrering	Fiskeredskapskod (b)	Nettovikt (kg)	
F/FR	RD/GG/DR/FL/ST/OT				
(a) F = färsk, FR = fryst, RD = färskvikt, GG = urtagen och utan gälar, DR = bearbetad, FL = filéer, ST = stek, OT = annan (beskriv produkttyp) (b) Om fiskeredskapskod OT, beskriv fiskeredskapet					
5. EXPORTÖRENS INTYGANDE: För export till länder som antagit den alternativa minimistorlek för svärdfisk som föreskrivs av ICCAT skall exportören intyga att den atlantiska svärdfisk som rapporteras ovan väger mer än 15 kg (33 lb.) eller, om den är styckad, att delarna härrör från en svärdfisk som vägt mer än 15 kg.					
Jag intygar på heder och samvete att uppgifterna ovan, såvitt jag kan bedöma, är fullständiga och sanningsenliga.					
Namn	Företagets namn	Adress	Underskrift	Datum	Licensnr (i förekommande fall)
6. OFFICIELL VALIDERING: Jag intygar på tjänstens vägnar att uppgifterna ovan, såvitt jag kan bedöma, är fullständiga och sanningsenliga.					
Tjänstemans namn och befattning		Underskrift	Datum	Officiell stämpel	[Nettovikt (kg)]
IMPORTAVSNITT					
7. IMPORTÖRENS INTYGANDE: Jag intygar på heder och samvete att uppgifterna ovan, såvitt jag kan bedöma, är fullständiga och sanningsenliga.					
IMPORTÖRENS INTYGANDE (Land/Enhet/Transitenhet):					
Namn	Adress	Underskrift	Datum	Licensnummer	
IMPORTÖRENS INTYGANDE (Land/Enhet/Transitenhet):					
Namn	Adress	Underskrift	Datum	Licensnummer	
IMPORTÖRENS INTYGANDE (Slutlig destination för lasten):					
Namn	Adress	Underskrift	Datum	Licensnummer	
SLUTLIG IMPORTORT:					
Ort:	Stat eller provins:	Land/Enhet/Fiskeenhet:			

INSTRUKTIONSBLAD TILL STATISTIKDOKUMENT ICCAT FÖR SVÄRDFISK

Som en följd av ICCAT:s rekommendation 2001 skall svärdfisk, som importeras till en avtalslutande parts territorium eller som för första gången förs in på en regional ekonomisk organisations område, åtföljas av statistikdokumentet ICCAT för svärdfisk från och med den 1 januari 2003. Aktörer som exporterar eller importerar svärdfisk från någon fiskezon skall fylla i de tillämpliga fälten av statistikdokument ICCAT för svärdfisk. Bara med fullständiga och giltiga dokument garanteras att svärdfisklaster får föras in på avtalslutande parters territorium (t.ex. Förenta Staterna, Japan, Kanada, Spanien osv.) Svärdfisklaster åtföljda av statistikdokument för svärdfisk som inte har fyllts i på korrekt sätt (dvs. att statistikdokumentet för svärdfisk antingen saknas eller är ofullständigt ifyllt, ogiltigt eller förfalskat) skall anses som olagliga leveranser i strid med ICCAT:s bevarandeansträngningar, och leverans till den avtalslutande partens territorium skall avbrytas (I AVVAKTAN PÅ ATT ETT FULLSTÄNDIGT DOKUMENT PRESENTERAS) eller skall bli föremål för administrativa eller andra påföljder.

Använd det här instruktionsbladet som guide vid ifyllandet av de fält som berör exportörer, importörer och officiell validering. Om det här dokumentet fylls i på annat språk än engelska, bifoga i så fall antingen en översättning till engelska eller lämna in en översättning separat. Anmärkning: Om en svärdfiskprodukt exporteras antingen direkt från ett land/en enhet/en fiskeenhet till en avtalslutande part utan att först i transit passera ett land/en enhet/en fiskeenhet (dvs. ett land/en enhet/en fiskeenhet som inte är identisk med det land/den enhet/den fiskeenhet som utgör den slutliga destinationen för produkten), skall dokumenten fyllas i separat för de olika slutdestinationerna, eller också skall varje fisk åtföljas av ett skilt dokument för att identifiering skall vara möjlig av all eventuell uppdelning av lasterna vid transit via ett land/en enhet/en fiskeenhet. Import av andra fiskdelar än fiskkött (dvs. huvud, ögon, mjölke, inälvor, stjärt) kan tillåtas utan dokumentet.

DOKUMENT NR: Dokumentnummer kodat efter land, skall tillhandahållas av det land/den enhet/den fiskeenhet som utfärdar dokumentet.

1. FLAGGFÖRANDE LAND/ENHET/FISKEENHET: Ange namn på land/enhet/fiskeenhet för fartyget som har fiskat svärdfisklasten och som utfärdat det här dokumentet. Enligt ICCAT:s rekommendation skall bara flaggstaten för fartyget som har fiskat svärdfisken eller, om fartyget utövar sin verksamhet under befraktningsavtal, bara exportlandet ha behörighet att utfärda det här dokumentet.
2. EXPORTORT: Ange ort, stat eller provins och landet/enheten/fiskeenheten som tonfisken har exporterats från.
- [3. FISKEZON: Markera den zon där fångsten har utförts. (Om d eller e markeras skall fält 4 och 5 inte fyllas i.)]
4. BESKRIVNING AV FISKEN: Exportören skall ange de följande uppgifterna så noggrant som möjligt. (ANMÄRKNING: Ange en typ av produkt per rad.) (1) Typ av produkt: Ange om den produkt som levereras är av typen FÄRSK eller FRYST (F/FR) och i form av FÄRSKVIKT, VIKT URTAGEN, BEARBETAD, FILEAD eller ANNAN. Om annan (OT), ange produkttypen i lasten. (2) FARTYGETS NAMN OCH REGISTRERINGSNUMMER: Ange namn och registreringsnummer (om det finns tillgängligt) för fartyget som har fiskat svärdfisken. Om produkterna i lasten härrör från flera fartyg, ange alla fartyg vars produkter ingår i lasten. (3) Fiskeredskapskod: ange enligt förteckningen nedan den typ av fiskeredskap som använts för att fiska svärdfisken. (4) Nettovikt i kg.
5. EXPORTÖRENS INTYGANDE: Den person eller det företag som exporterar svärdfisklasten skall ange namn, adress, underskrift, exportdatum för lasten och licensnummer för företaget (i förekommande fall). För länder som antagit den alternativa minimistorlek för svärdfisk som föreskrivs av ICCAT skall exportören intyga att den atlantiska svärdfisk som rapporteras väger mer än 15 kg (33 lb.) eller, om den är styckad, att delarna härrör från en svärdfisk som vägt mer än 15 kg.
6. OFFICIELL VALIDERING: Ange namn och befattning för den tjänsteman som skriver under dokumentet. Denne skall tillhöra en relevant enhet av den behöriga myndigheten i flaggstaten för det fartyg som har fiskat svärdfisken som beskrivs i dokumentet. Dokumentet får skrivas under av annan person eller institution som har bemyndigats att göra detta av flaggstatens regering eller, om fartyget utövar sin verksamhet under befraktningsavtal, av en officiell tjänsteman eller annan person eller institution som har bemyndigats att göra detta av exportstaten. [Lastens nettovikt skall också anges i kg i detta fält.]
7. IMPORTÖRENS INTYGANDE: Den person eller det företag som importerar svärdfisken skall ange namn, adress, underskrift, datum för import av svärdfisken, företagets licensnummer (i förekommande fall) och slutlig importort. Detta inbegriper import i transit till land/enhet/fiskeenhet. För färska eller kylda produkter kan importörens underskrift ersättas med underskriften av en tjänsteman hos tullklaringsombudet om denna underskrift erkänns av importören.

REDSKAPSKOD:

BB	Spöfiskefartyg	PS	Not	TRAP	Bottengarn
GILL	Garn	RR	Spö/rulle	TROP	Dörj
HAND	Handlina	SPHL	Sportfiskehandlina	UNCL	Ospecificerade metoder
HARP	Harpun	SPOR	Oklassificerat sportfiske	OT	Övriga
LL	Drivlina	SURF	Oklassificerat ytfiske		
MWT	Flyttrå	TL	Övervakad rev		

Originalet av det ifyllda dokumentet skall åtfölja den exporterade lasten. Behåll en kopia för kännedom. Originalet (vid import) eller en kopia (vid export) skall frankeras och skickas med post eller faxas inom 24 timmar från import- eller exportögonblicket till: (..)

BILAGA VI

FÖRLAGA FÖR STATISTIKDOKUMENT ICCAT FÖR STORÖGD TONFISK

DOKUMENT NR	STATISTIKDOKUMENT ICCAT FÖR STORÖGD TONFISK		
EXPORTAVSNITT			
1. FARTYGETS NAMN OCH REGISTRERINGSNUMMER (om tillgängligt)			
2. (BOTTENGARN (i förekommande fall))			
3. EXPORTPLATS (ort, stat eller provins, land)			
4. FISKEZON (markera en zon)			
a) Atlanten ☐ b) Stilla havet ☐ c) Indiska oceanen ☐			
Om b eller c markeras skall fälten 6 och 7 inte fyllas i			
5. BESKRIVNING AV FISKEN			
Produkttyp (a)		Redskapskod (b)	Nettovikt (kg)
F/FR	RD/GG/DR/FL/OT		
<small>(a) F = färsk, FR = fryst, RD = färskvikt, GG = urtagen och utan gälar, DR = vikt bearbetad, FL = filead, OT=annan, beskriv produkten (b) Om redskapskod OT, beskriv fiskeredskapet</small>			
6. OFFICIELL VALIDERING: Jag intygar på tjänstens vägnar att uppgifterna ovan, såvitt jag kan bedöma, är fullständiga och sanningsenliga.			
Lastens totalvikt kg			
Tjänstemannens namn och befattning		Underskrift	Datum Officiell stämpel
IMPORTAVSNITT			
7. EXPORTÖRENS INTYGANDE: Jag intygar på heder och samvete att uppgifterna ovan, såvitt jag kan bedöma, är fullständiga och sanningsenliga.			
IMPORTÖRENS INTYGANDE (Land/Enhet/Transitenhet):			
Namn	Adress	Underskrift	Datum Licensnummer (i förekommande fall)
IMPORTÖRENS INTYGANDE (Land/Enhet/Transitenhet):			
Namn	Adress	Underskrift	Datum Licensnummer (i förekommande fall)
SLUTLIG IMPORTORT:			
Ort	Stat/Provins	Land/Enhet/Fiskeenhet	

ANMÄRKNING: OM DETTA DOKUMENT FYLLES I PÅ ETT ANNAT SPRÅK ÄN ENGELSKA, VÄNLIGEN BIFOGA EN ÖVERSÄTTNING TILL ENGELSKA.

ANVISNINGAR

DOKUMENT NR: Dokumentnummer enligt land, skall tillhandahållas av det land/den enhet/den fiskeenhet som utfärdar dokumentet.

1. FLAGGFÖRANDE LAND/ENHET/FISKEENHET: Ange namn på land/enhet/fiskeenhet för fartyget som har fiskat lasten av storögd tonfisk och som utfärdat det här dokumentet. Enligt ICCAT:s rekommendation skall bara flaggstaten för fartyget som har fiskat lasten av storögd tonfisk eller, om fartyget utövar sin verksamhet under befraktningsavtal, en tjänsteman eller annan person eller institution som har bemyndigats av exportlandet att utfärda det här dokumentet.
2. FARTYGETS NAMN OCH REGISTRERINGSNUMMER (om det finns tillgängligt): Ange namn och registreringsnummer för fartyget som har fiskat den storögda tonfisken i lasten.
3. BOTTENGARN (i förekommande fall): Ange namn på det bottengarn som använts för att fiska tonfisken i lasten.
4. EXPORTORT: Ange ort, stat eller provins och landet/enheten/fiskeenheten som tonfisken har exporterats från.
5. FISKEZON: Markera den zon där fångsten har utförts. (Om b eller c markeras skall fälten 6 och 7 nedan inte fyllas i.)
6. BESKRIVNING AV FISKEN: Exportören skall ange följande uppgifter så noggrant som möjligt. ANMÄRKNING: Ange en typ av produkt per rad. (1) Typ av produkt: Ange om den produkt som levereras är typen FÄRSK eller FRYST (F/FR) och i form av FÄRSKVIKT, VIKT URTAGEN, BEARBETAD, FILEAD eller ANNAN. Om annan (OT), ange produkttypen i lasten. (2) Redskapskod: Ange enligt listan här nedan den typ av fiskeredskap som använts för att fiska tonfisken. Om redskapskod OT, beskriv fiskeredskapet, däri inbegripet lyftanordning. (3) Nettovikt i kg.
7. EXPORTÖRENS INTYGANDE: Den person eller det företag som exporterar lasten av storögd tonfisk skall ange namn, företagets namn, adress, underskrift samt även datum för export av lasten och företagets licensnummer (i förekommande fall).
8. OFFICIELL VALIDERING: Ange namn och befattning för den tjänsteman som skriver under dokumentet. Denne skall tillhöra en relevant enhet av den behöriga myndigheten i flaggstaten för fartyget som har fiskat den storögda tonfisken som beskrivs i dokumentet. Dokumentet får skrivas under av annan person eller institution som har bemyndigats att göra detta av flaggstatsens regering. Det är möjligt att göra undantag från det här kravet på samma sätt som vid validering av dokumentet av en officiell tjänsteman eller, om fartyget utövar sin verksamhet under befraktningsavtal, av en tjänsteman, en annan person eller en institution som har bemyndigats av exportstaten. Lastens nettovikt skall också anges i kg i detta fält.
9. IMPORTÖRENS INTYGANDE: Den person eller det företag som importerar den storögda tonfisken skall ange namn, adress, underskrift, datum för import av den storögda tonfisken, företagets licensnummer (i förekommande fall) och slutlig importort. Detta inbegriper import till transitländer. För färska eller kylda produkter kan importörens underskrift ersättas med underskriften av en tjänsteman hos tullklareringsombudet om denna underskrift erkänns av importören.

FISKEREDSKAPSKODER:

BB	Spöfiskefartyg	PS	Not	TRAP	Bottengarn
GILL	Garn	RR	Spö/rulle	TROP	Dörj
HAND	Handlina	SPHL	Sportfiskehandlina	UNCL	Ospecificerade metoder
HARP	Harpun	SPOR	Oklassificerat sportfiske	OT	Övriga
LL	Drivlina	SURF	Oklassificerat ytfiske		
MWT	Flyttrå	TL	Övervakad rev		

SKICKA EN IFYLLD KOPIA TILL: (Ange tjänsteställe för behörig myndighet i flaggstaten)

BILAGA VII

FÖRLAGA FÖR STATISTIKDOKUMENT IOCT FÖR STORÖGD TONFISK

DOKUMENT NR	STATISTIKDOKUMENT IOCT FÖR STORÖGD TONFISK				
EXPORTAVSNITT					
1. FLAGGFÖRANDE LAND/ENHET/FISKEENHET					
2. FARTYGETS NAMN OCH REGISTRERINGSNUMMER (i förekommande fall)					
3. BOTTENGARN (i förekommande fall)					
4. EXPORTPLATS (ort, stat eller provins, land)					
5. FISKEZON (markera en av zonerna)					
a) Indiska oceanen ☐		b) Stilla havet ☐		c) Atlanten ☐	
Om b eller c markeras skall fälten 6 och 7 inte fyllas i					
6. BESKRIVNING AV FISKEN					
Produkttyp (a)		Redskapskod (b)		Nettovikt (kg)	
F/FR	RD/GG/DR/FL/OT				
(a) Beskrivning av typen av produkt: F = färsk, FR = fryst, RD = färskvikt, GG = urtagen och utan gålar, DR = bearbetad, FL = filéer, ST = stek, OT = annan (b) Om redskapskod OT, beskriv fiskeredskapet					
7. EXPORTÖRENS INTYGANDE: Jag intygar på heder och samvete att uppgifterna ovan, såvitt jag kan bedöma, är fullständiga och sanningsenliga.					
Namn	Organets namn	Adress	Underskrift	Datum	Licensnummer (i förekommande fall)
8. OFFICIELL VALIDERING: Jag intygar på tjänstens vägnar att uppgifterna ovan, såvitt jag kan bedöma, är fullständiga och sanningsenliga.					
Lastens totalvikt		kg			
Namn och befattning	Underskrift	Datum	Officiell stämpel		
IMPORTAVSNITT					
9. IMPORTÖRENS INTYGANDE: Jag intygar på heder och samvete att uppgifterna ovan, såvitt jag kan bedöma, är fullständiga och sanningsenliga.					
IMPORTÖRENS INTYGANDE (Transitland/Enhet/Fiskeenhet):					
Namn	Adress	Underskrift	Datum	Licensnummer (i förekommande fall)	
IMPORTÖRENS INTYGANDE (Transitland/Enhet/Fiskeenhet):					
Namn	Adress	Underskrift	Datum	Licensnummer (i förekommande fall)	
SLUTLIG IMPORTORT:					
Ort	Stat/Provins	Land/Enhet/Fiskeenhet			

INSTRUKTIONER

DOKUMENT NR: Dokumentnummer enligt land, skall tillhandahållas av det land som utfärdar dokumentet.

1. FLAGGFÖRANDE STAT/ENHET/FISKEENHET: Ange land för fartyget som har fiskat den storögda tonfisken och som har utfärdat det här dokumentet. Enligt rekommendationen skall bara flaggstaten för fartyget som har fiskat den storögda tonfisken vara behörig att utfärda det här dokumentet eller, om fartyget utövar sin verksamhet under befraktningsavtal, exportstaten.
2. FARTYGETS NAMN OCH REGISTRERINGSNUMMER (i förekommande fall): Ange namn och registreringsnummer för fartyget som har fiskat den storögda tonfisken i lasten.
3. BOTTENGARN (i förekommande fall): Ange namn på det bottengarn som har använts för att fiska den storögda tonfisken i lasten.
4. EXPORTORT: Preciserat ort, stat eller provins och land som tonfisken har exporterats från.
5. FISKEZON: Markera den zon där fångsten har utförts. (Om b eller c markeras skall fälten 6 och 7 inte fyllas i.)
6. BESKRIVNING AV FISKEN: Exportören skall ange de följande uppgifterna så noggrant som möjligt: OBS: Ange en typ av produkt per rad. (1) Typ av produkt: Ange om den produkt som levereras är av typen FÅRSK eller FRYST (F/FR) och i form av FÅRSKVIKT, VIKT URTAGEN OCH UTAN GÅLAR, BEARBETAD, FILEAD eller ANNAN. Om annan (OT), ange produkttypen i lasten. (2) Redskapskod: Ange från listan nedan det redskap som använts för att fånga den storögda tonfisken. Om redskapskod ANNAN, beskriv fiskeredskapet, däri inbegripet lyftanordning. (3) Nettovikt i kg.
7. EXPORTÖRENS INTYGANDE: Den person eller det företag som exporterar lasten av storögda tonfisk skall ange följande uppgifter: namn, företagets namn, adress, underskrift, exportdatum för lasten, licensnummer för företaget (i förekommande fall).
8. OFFICIELL VALIDERING: Ange namn och befattning för den ansvarige person som skriver sin namnteckning på dokumentet. Denna validering skall göras av en person som tillhör en relevant enhet av den behöriga myndigheten i flaggstaten för fartyget som har fiskat den storögda tonfisken som beskrivs i dokumentet eller av annan person eller institution som har bemyndigats av flaggstaten. Vid behov är det möjligt att göra undantag från detta krav på samma sätt som vid validering av dokumentet av en officiell tjänsteman eller, om fartyget utövar sin verksamhet under befraktningsavtal, av en officiell tjänsteman, en annan person eller en institution, som har bemyndigats av exportstaten. Lastens totalvikt skall också anges i detta fält.
9. IMPORTÖRENS INTYGANDE: Den person eller det företag som importerar den storögda tonfisken skall ange namn, adress, underskrift, datum för import av den storögda tonfisken, företagets licensnummer (i förekommande fall) och slutlig importort. Detta gäller också import till transitländer. För färska eller kyllda produkter kan importörens underskrift ersättas med underskriften av en tjänsteman hos tullklareringsombudet om denna underskrift erkänns av importören.

REDSKAPSKOD:

BB	Spöfiskefartyg	PS	Not	TRAP	Bottengarn
GILL	Garn	RR	Spö/rulle	TROP	Dörj
HAND	Handlina	SPHL	Sportfiskehandlina	UNCL	Ospecificerade metoder
HARP	Harpun	SPOR	Oklassificerat sportfiske	OT	Övriga
LL	Drivlina	SURF	Oklassificerat ytfiske		
MWT	Flyttrål	TL	Övervakad rev		

VAR VÄNLIG OCH SKICKA ETT EXEMPLAR AV DET HÄR DOKUMENTET FULLSTÄNDIGT IFYLLT TILL FÖLJANDE ADRESS (ange tjänsteställe för den behöriga myndigheten i flaggstaten).

BILAGA VIII a

FÖRTECKNING ÖVER FARTYG SOM INGÅR I JAPANS UTSKROTNINGSPROGRAM

(Den 1 november 2001)

	År för utskrotning	Flaggstat	Fartygets namn	Tonnage	Byggnadsår	Fiskezon
1	2002	BOLIVIA	YING CHIN HSIANG 66	379	1979	INDISKA OCEANEN
2	2002	KAMBODJA	HUA CHENG 707	606	1980	INDISKA OCEANEN
3	2002	KAMBODJA	HUA CHENG 808	549	1980	INDISKA OCEANEN
4	2002	FILIPPINERNA	CHEN FA 736	636	1979	ATLANTEN
5	2002	BOLIVIA	ZHONG I 85	437	1976	STILLA HAVET
6	2002	BELIZE	LIEN TAI	491	1979	ATLANTEN
7	2003	BELIZE	JEFFREY 131	597	1980	STILLA HAVET
8	2003	EKVATORIAL- GUINEA	WIN FAR 236	672	1978	INDISKA OCEANEN
9	2003	EKVATORIAL- GUINEA	WIN FAR 266	535	1979	INDISKA OCEANEN
10	2003	BOLIVIA	CHIN I MING	663	1979	ATLANTEN
11	2003	BOLIVIA	CHIN CHANG MING	578	1980	ATLANTEN
12	2003	BOLIVIA	GOLDEN RICH (tidigare ZHONG XIN 26)	520	1974	ATLANTEN
13	2003	BOLIVIA	CHI MAN	556	1982	INDISKA OCEANEN
14	2003	BOLIVIA	HUNG YU 112	690	1981	INDISKA OCEANEN
15	2003	EKVATORIAL- GUINEA	CHEN CHIANG 1	578	1988	INDISKA OCEANEN

ANHANG VIII b

FÖRTECKNING ÖVER FARTYG UNDER TAIWAN-FLAGG SOM DELTAR I PROGRAMMET FÖR
OMREGISTRERING

Nr	Flaggstat	Fartygets namn	Tonnage	Fiskezon	Byggnadsår
1	EKVATORIAL-GUINEA	YIH SHUEN N° 212	470	INDISKA OCEANEN	1999
2	SEYCHELLERNA	SEYGEM	573	STILLA HAVET	1997
3	SEYCHELLERNA	SEYSTAR	573	STILLA HAVET	1998
4	VANUATU	NINE LUCKY N° 1	508	STILLA HAVET	1998
5	BELIZE	WIN FAR 868	498	STILLA HAVET	1999
6	EKVATORIAL-GUINEA	WEI CHING	498	ATLANTEN	1997
7	BELIZE	JUI YING N° 666	498	STILLA HAVET	1997
8	BELIZE	CHEN FA 1	550	INDISKA OCEANEN	1997
9	SEYCHELLERNA	SEYPERAL	680	STILLA HAVET	1998
10	BELIZE	PING YUAN N° 201	706	INDISKA OCEANEN	1996
11	BELIZE	LIAN HORNG N° 777	499	STILLA HAVET	1998
12	BELIZE	FONG KU N° 36	521	STILLA HAVET	1997
13	BELIZE	SHYE SIN N° 1	598	INDISKA OCEANEN	1997
14	BELIZE	HUNG YU 212	470	ATLANTEN	1997
15	BELIZE	HWA CHIN N° 202	470	ATLANTEN	1997
16	BELIZE	SUNG HUI	573	ATLANTEN	1998
17	BELIZE	HSIEN HUA 106	625	STILLA HAVET	2000
18	BELIZE	HSIEN HUA 107	625	STILLA HAVET	2000
19	BELIZE	PING YUAN N° 66	683	STILLA HAVET	1998
20	BELIZE	LONG CHANG N° 3	589	ATLANTEN	1997

BILAGA IX

FÖRLAGA FÖR INTYG ICCAT OM ÅTEREXPORT AV TONFISK

DOKUMENT NR	INTYG ICCAT OM ÅTEREXPORT AV TONFISK			
EXPORTAVSNITT				
1. LAND/ENHET/FISKEENHET SOM ÅTEREXPORTERAR				
2. ÅTEREXPORTORT				
3. BESKRIVNING AV DEN IMPORTERADE FISKEN				
Produkttyp		Nettovikt (kg)	Flaggstat/enhet/fiskeenhet	Import datum
F/FR	RD/GG/DR/FL/OT			
F = färsk, FR = fryst, RD = färskvikt, GG = urtagen och utan gälar, DR = vikt bearbetad, FL = filead, OT = annan (Beskriv produkten)				
4. BESKRIVNING AV DEN ÅTEREXPORTERADE FISKEN				
Produkttyp			Nettovikt (kg)	
F/FR	RD/GG/DR/FL/OT			
F = färsk, FR = fryst, RD = färskvikt, GG = urtagen och utan gälar, DR = vikt bearbetad, FL = filead (Beskriv produkttypen)				
5. ÅTEREXPORTÖRENS INTYGANDE: Jag intygar på heder och samvete att uppgifterna ovan, såvitt jag kan bedöma, är fullständiga och sanningsenliga.				
Namn	Adress	Underskrift	Datum	Licens nr (i förekommande fall)
6. OFFICIELL VALIDERING: Jag intygar på tjänstens vägnar att uppgifterna ovan, såvitt jag kan bedöma, är fullständiga och sanningsenliga.				
Tjänstemans namn och befattning		Underskrift	Datum	Officiell stämpel
IMPORTAVSNITT				
7. IMPORTÖRENS INTYGANDE: Jag intygar på heder och samvete att uppgifterna ovan, såvitt jag kan bedöma, är fullständiga och sanningsenliga. (Transitland):				
Namn	Adress	Underskrift	Datum	Licens nr (i förekommande fall)
IMPORTÖRENS INTYGANDE: Jag intygar på heder och samvete att uppgifterna ovan, såvitt jag kan bedöma, är fullständiga och sanningsenliga. (Transitland):				
Namn	Adress	Underskrift	Datum	Licens nr (i förekommande fall)
IMPORTÖRENS INTYGANDE: Jag intygar på heder och samvete att uppgifterna ovan, såvitt jag kan bedöma, är fullständiga och sanningsenliga. (Transitland):				
Namn	Adress	Underskrift	Datum	Licens nr (i förekommande fall)
SLUTLIG IMPORTORT:				
Ort	Stat eller provins	Land/Enhet/Fiskeenhet		

ANMÄRKNING: OM DETTA DOKUMENT FYLLES I PÅ ANNAT SPRÅK ÄN ENGELSKA, VÄNLIGEN BIFOGA EN ÖVERSÄTTNING TILL ENGELSKA.

INSTRUKTIONSBLAD FÖR INTYG OM ÅTEREXPORT FÖR TONFISK

Det finns ett ökande behov av att inrätta ett system för rapportering av återexport inom ramen för ICCAT-programmet för statistikdokument för tonfisk. En rekommendation antogs 1997 om att införa ICCAT-programmet för statistikdokument vid återexport av tonfisk. Denna rekommendation föreskriver att de aktörer som importerar återexporterad⁽¹⁾ tonfisk till Japan skall visa upp ICCAT-intyg⁽²⁾ för återexport av tonfisk som skall vara validerat av myndigheterna i landet eller transitzonen⁽³⁾ eller av en erkänd institution, t.ex. en handelskammare, som godkänts av landets eller transitzonens regering. En kopia av originalet av statistikdokumentet för tonfisk (BTSD) som åtföljer tonfisken vid importen skall biläggas intyget om återexport. En kopia av det bilagda BTSD-originalet skall bestyrkas av myndighet i landet eller transitzonen eller av en erkänd institution, t.ex. en handelskammare, som godkänts av landets eller transitzonens regering. Om en tonfisk på nytt återexporteras⁽⁴⁾, skall alla kopior av dokumentet, av vilka en bestyrkt kopia av BTSD och intyget om återexport som åtföljer tonfisken fogas till ett nytt intyg om återexport, som skall valideras av myndighet i den senaste transitstaten/-zonen eller av en erkänd institution, t.ex. en handelskammare, som godkänts av regeringen i den senaste transitstaten/-zonen. Endast tonfisk som åtföljs av ett intyg om återexport som är fullständigt och validerat skall tillåtas införas i Japan. Tonfisklasten som återexporteras åtföljda av ett intyg om återexport som inte fyllts i korrekt⁽⁵⁾ skall anses som olagliga leveranser av återexporterad tonfisk i strid med ICCAT:s bevarandeåtgärder, och tonfiskens leverans till Japan skall avbrytas i avvaktan på att ett giltigt intyg om återexport presenteras.

ANMÄRKNING:

- (1) Återexporterad anger att tonfisken gått i transit via ett land eller en zon (frihandelszoner ingår inte) efter att ha exporterats från det land eller den zon (frihandelszoner ingår inte) vars flagg det fartyg för som har fiskat tonfisken.
- (2) I fortsättningen benämnt återexportintyget.
- (3) Ett transitland eller en transitzon anger ett land eller en zon genom vilket/n tonfisken förs i transit efter att ha exporterats från det land eller den zon vars flagg det fartyg för som har fiskat tonfisken.
- (4) Återexport av tonfisk från en medlemsstat i EU till en annan lyder inte under denna regel.
- (5) Ej korrekt ifyllnad anger att intyget om återexport saknas, är ofullständigt, ogiltigt eller förfalskat.

Använd det här instruktionsbladet som guide vid ifyllandet av de fält av statistikdokumentet för tonfisk som berör exportörer, importörer och officiell validering. Om detta dokument fylls i på annat språk än engelska, bifoga i så fall en översättning till engelska. ANMÄRKNING: OM EN TONFISK-PRODUKT ÅTEREXPORTERAS DIREKT TILL JAPAN UTAN ATT I TRANSIT PASSERA ETT LAND, EN ENHET ELLER EN FISKEENHET, FÅR ALL FISK IDENTIFIERAS I SAMMA DOKUMENT. OM DÄREMOT TONFISKPRODUKTEN EXPORTERAS I TRANSIT VIA ETT LAND, EN ENHET ELLER EN FISKEENHET (DVS. ETT ANNAT LAND, EN ANNAN ENHET ELLER FISKEENHET ÄN DET LAND/DEN ENHET/FISKEENHET SOM UTGÖR DEN SLUTLIGA DESTINATIONEN FÖR PRODUKTEN) SKALL DOKUMENTEN IFYLLAS SEPARAT FÖR DE OLIKA SLUTDESTINATIONERNA, ELLER OCKSÅ SKALL VARJE FISK ÅTFÖLJAS AV ETT SÅRSKILT DOKUMENT FÖR ATT VARJE EVENTUELL UPPDELNING AV LASTEN VIA ETT TRANSITLAND, EN TRANSITENHET ELLER EN TRANSITFISKEENHET SKALL KUNNA IDENTIFIERAS. IMPORT AV ANDRA FISKDELAR ÄN FISKKÖTT (DVS. HUVUD, ÖGON, MJÖLKE, INÄLVOR, STJÄRT) KAN TILLÅTAS UTAN DOKUMENTET.

ANVISNINGAR

DOKUMENT NR: Dokumentnummer kodat efter land, skall tillhandahållas av det land, den enhet eller den fiskeenhet som utfärdar dokumentet.

1. LAND/ENHET/FISKEENHET SOM GENOMFÖR ÅTEREXPORTEN: Ange namn på land/enhet/fiskeenhet som återexporterar tonfisken i lasten och som har utfärdat det här intyget. Enligt ICCAT:s rekommendation skall endast land/enhet/fiskeenhet som genomför återexporten vara behörigt att utfärda intyget.
2. ÅTEREXPORTORT: Ange ort, stat eller provins och land/enhet/fiskeenhet som tonfisken har exporterats från.
3. BESKRIVNING AV DEN IMPORTERADE FISKEN: Exportören skall ange de följande uppgifterna så noggrant som möjligt. ANMÄRKNING: Ange en typ av produkt per rad. (1) Typ av produkt: Ange om den produkt som levereras är av typen FÄRSK eller FRYST (F/FR) och i form av FÄRSKVIKT, VIKT URTAGEN, BEARBETAD, FILEAD eller ANNAN. Om annan (OT), ange produkttypen i lasten. (2) Nettovikt: nettovikt i kg. (3) Flaggförande land/enhet/fiskeenhet: Ange namn på land/enhet/fiskeenhet för fartyget som har fiskat tonfisken i lasten. (4) Importdatum.
4. BESKRIVNING AV DEN ÅTEREXPORTERADE FISKEN: Exportören skall ange de följande uppgifterna så noggrant som möjligt. ANMÄRKNING: Ange en typ av produkt per rad. (1) Typ av produkt: Ange om den produkt som levereras är av typen FÄRSK eller FRYST (F/FR) och i form av FÄRSKVIKT, VIKT URTAGEN, BEARBETAD, FILEAD eller ANNAN. Om annan (OT), ange produkttypen i lasten. (2) Nettovikt: nettovikt i kg.
5. EXPORTÖRENS INTYGANDE: Den person eller det företag som exporterar tonfisklasten skall ange namn och adress, underskrift och även återexportdatum för lasten och företagets licensnummer (i förekommande fall).
6. OFFICIELL VALIDERING: Ange namn och befattning för den tjänsteman som skriver under intyget. Denne skall tillhöra en relevant enhet av den behöriga myndighet som representerar landet/enheten/fiskeenheten som har genomfört den återexport som deklarerats i intyget. Det är möjligt att göra undantag från detta krav i enlighet med ICCAT RESOLUTION ON THE AUTHENTICATION BY A GOVERNMENT OFFICIAL OF THE BLUEFIN TUNA STATISTICAL DOCUMENT (ICCAT-RESOLUTIONEN OM BESTYRKANDE AV STATISTIKDOKUMENT FÖR TONFISK AV EN OFFICIELL TJÄNSTEMAN).
7. IMPORTÖRENS INTYGANDE: Den person eller det företag som importerar tonfisken skall ange namn och adress, underskrift samt även importdatum för tonfisken, företagets licensnummer (i förekommande fall) och slutdestinationen för importen. Detta inbegriper import i transit till land/enhet/fiskeenhet. För färska eller kylda produkter kan importörens underskrift ersättas med underskrift av en tjänsteman hos tullklareringsombudet om denna underskrift erkänns av importören.

SKICKA EN KOPIA AV DET IFYLLDA INTYGET TILL: (Ange tjänsteställe för den behöriga myndighet som representerar land/enhet/fiskeenhet som genomför återexporten)

BILAGA X

FÖRLAGA FÖR INTYG ICCAT OM ÅTEREXPORT AV SVÄRDFISK

DOKUMENT NR	IINTYG ICCAT OM ÅTEREXPORT AV TONFISK				
EXPORTAVSNITT					
1. LAND/ENHET/FISKEENHET SOM ÅTEREXPORTERAR					
2. ÅTEREXPORTORT					
3. BESKRIVNING AV DEN IMPORTERADE FISKEN					
Produkttyp (*)		Nettovikt (kg)	Flaggland/-enhet/-fiskeenhet	Importdatum	
F/FR	RD/GG/DR/FL/ST/OT				
4. BESKRIVNING AV DEN ÅTEREXPORTERADE FISKEN					
Produkttyp (*)			Nettovikt (kg)		
F/FR	RD/GG/DR/ST/FL/OT				
(*) F = färsk, FR = fryst, RD = färskvikt, GG = urtagen och utan gälar, DR = vikt bearbetad, ST = stek, FL = filead, OT = annan					
5. EXPORTÖRENS INTYGANDE: För export till länder/enheter/fiskeenheter som antagit den alternativa minimistorlek för svärdfisk som föreskrivs av ICCAT, skall exportören intyga att den atlantiska svärdfisk som rapporteras ovan väger mer än 15 kg (33 lb.) eller, om den är styckad, att delarna härrör från en svärdfisk som vägt mer än 15 kg. Jag intygar på heder och samvete att uppgifterna ovan, såvitt jag kan bedöma, är fullständiga och sanningsenliga.					
Namn	Företagets namn	Adress	Underskrift	Datum	Licens nr (i förekommande fall)
6. OFFICIELL VALIDERING: Jag intygar på tjänstens vägnar att uppgifterna ovan, såvitt jag kan bedöma, är fullständiga och sanningsenliga. Tjänstemans namn och befattning Myndighet Underskrift Datum					
IMPORTAVSNITT					
7. IMPORTÖRENS INTYGANDE: Jag intygar på heder och samvete att uppgifterna ovan, såvitt jag kan bedöma, är fullständiga och sanningsenliga.					
IMPORTÖRENS INTYGANDE (Transitland/-enhet/-fiskeenhet):					
Namn	Adress	Underskrift	Datum	Licens nr	
IMPORTÖRENS INTYGANDE (Transitland/-enhet/-fiskeenhet):					
Namn	Adress	Underskrift	Datum	Licens nr	
IMPORTÖRENS INTYGANDE (Transitland/-enhet/-fiskeenhet):					
Namn	Adress	Underskrift	Datum	Licens nr	
SLUTLIG IMPORTORT:					
Ort	Stat eller provins	Land/enhet/fiskeenhet			

ANMÄRKNING: OM DETTA DOKUMENT FYLLES I PÅ ANNAT SPRÅK ÄN ENGELSKA, VÄNLIGEN BIFOGA EN ÖVERSÄTTNING TILL ENGELSKA.

ANVISNINGAR

DOKUMENT NR: Dokumentnummer enligt land/enhet/fiskeenhet, skall tillhandahållas av det land/den enhet/den fiskeenhet som utfärdar dokumentet.

1. LAND/ENHET/FISKEENHET SOM ÅTEREXPORTERAR: Ange namn på land/enhet/fiskeenhet som återexporterar lasten av svärdfisk och som har utfärdat det här intyget. Enligt ICCAT:s rekommendation skall endast land/enhet/fiskeenhet som genomför återexporten vara behörigt att utfärda intyget.
2. ÅTEREXPORTORT: Ange ort, stat eller provins och land/enhet/fiskeenhet som svärdfisken har exporterats från.
3. BESKRIVNING AV DEN IMPORTERADE FISKEN: Exportören skall ange de följande uppgifterna så noggrant som möjligt. ANMÄRKNING: Ange en typ av produkt per rad. (1) Typ av produkt: Ange om den produkt som levereras är av typen FÄRSK eller FRYST (F/FR) och i form av FÄRSKVIKT, VIKT URTAGEN, BEARBETAD, FILEAD eller ANNAN. Om "OT", ange produkttypen i lasten. (2) Nettovikt: nettovikt i kg. (3) Flaggförande land/enhet/fiskeenhet: Ange namn på land/enhet/fiskeenhet för fartyget som har fiskat tonfisken i lasten. (4) Importdatum.
4. BESKRIVNING AV DEN ÅTEREXPORTERADE FISKEN: Exportören skall ange de följande uppgifterna så noggrant som möjligt. ANMÄRKNING: Ange en typ av produkt per rad. (1) Typ av produkt: Ange om den produkt som levereras är av typen FÄRSK eller FRYST (F/FR) och i form av FÄRSKVIKT, VIKT URTAGEN, BEARBETAD, FILEAD eller ANNAN. Om "OT", beskriv produkttypen i lasten. (2) Nettovikt: nettovikt i kg.
5. EXPORTÖRENS INTYGANDE: Den person eller det företag som exporterar svärdfisklasten skall ange namn och adress, underskrift och även återexportdatum för lasten och företagets licensnummer (i förekommande fall).
6. OFFICIELL VALIDERING: Ange namn och befattning för den tjänsteman som skriver under dokumentet. Denne skall tillhöra en relevant enhet av den behöriga myndigheten i det land/den enhet/den fiskeenhet som har genomfört den återexport som anges i intyget eller kan vara annan person eller institution som har bemyndigats att validera dessa intyg av den behöriga myndigheten. De ersättningsåtgärder som anges i punkterna A till och med D i ICCAT Resolution on the authentication by a government official of the Bluefin tuna statistical document (ICCAT-resolutionen om validering av statistikdokumentet för tonfisk av en officiell tjänsteman), som antogs av kommissionen 1993, kan på de villkor som anges ovan tillämpas för valideringar som äger rum inom ramen för programmet för statistikdokument för svärdfisk.
7. IMPORTÖRENS INTYGANDE: Den person eller det företag som importerar svärdfisken skall ange namn, adress, underskrift, datum för import av svärdfisken, företagets licensnummer (i förekommande fall) och slutlig importort. Detta inbegriper import i transit till land/enhet/fiskeenhet. För färska eller kylida produkter kan importörens underskrift ersättas med underskriften av en tjänsteman hos tullklaringsombudet om denna underskrift erkänns av importören.

SKICKA EN KOPIA AV DET IFYLLDA INTYGET TILL: (Ange tjänsteställe för den behöriga myndighet som representerar land/enhet/fiskeenhet som genomför återexporten)

BILAGA XI

INTYG ICCAT OM ÅTEREXPORT AV STORÖGD TONFISK

DOKUMENT NR	INTYG ICCAT OM ÅTEREXPORT AV STORÖGD TONFISK			
EXPORTAVSNITT				
1. LAND/ENHET/FISKEENHET SOM ÅTEREXPORTERAR				
2. ÅTEREXPORTORT				
3. BESKRIVNING AV DEN IMPORTERADE FISKEN				
Produkttyp		Nettovikt (kg)	Flaggland/-enhet/-fiskeenhet	Importdatum
F/FR	RD/GG/DR/FL/OT			
F = färsk, FR = fryst, RD = färskvikt, GG = urtagen och utan gälar, DR = vikt bearbetad, FL = filead, OT = annan (Beskriv produkttypen)				
4. BESKRIVNING AV DEN ÅTEREXPORTERADE FISKEN:				
Produkttyp			Nettovikt (kg)	
F/FR	RD/GG/DR/FL/OT			
F = färsk, FR = fryst, RD = färskvikt, GG = urtagen och utan gälar, DR = vikt bearbetad, FL = filead, OT = annan (Beskriv produkttypen)				
5. ÅTEREXPORTÖRENS INTYGANDE: Jag intygar på heder och samvete att uppgifterna ovan, såvitt jag kan bedöma, är fullständiga och sanningsenliga.				
Namn	Adress	Underskrift	Datum	Licens nr (i förekommande fall)
6. OFFICIELL VALIDERING: Jag intygar på tjänstens vägnar att uppgifterna ovan, såvitt jag kan bedöma, är fullständiga och sanningsenliga.				
Tjänstemans namn och befattning		Underskrift	Datum	Officiell stämpel
IMPORTAVSNITT				
7. IMPORTÖRENS INTYGANDE: Jag intygar på heder och samvete att uppgifterna ovan, såvitt jag kan bedöma, är fullständiga och sanningsenliga. (Transitland):				
Namn	Adress	Underskrift	Datum	Licens nr (i förekommande fall)
IMPORTÖRENS INTYGANDE: Jag intygar på heder och samvete att uppgifterna ovan, såvitt jag kan bedöma, är fullständiga och sanningsenliga. (Transitland):				
Namn	Adress	Underskrift	Datum	Licens nr (i förekommande fall)
IMPORTÖRENS INTYGANDE: Jag intygar på heder och samvete att uppgifterna ovan, såvitt jag kan bedöma, är fullständiga och sanningsenliga. (Slutdestination):				
Namn	Adress	Underskrift	Datum	Licens nr (i förekommande fall)
SLUTLIG IMPORTORT:				
Ort	Stat eller provins	Flaggland/enhet/fiskeenhet		

ANMÄRKNING: OM DETTA DOKUMENT FYLLS I PÅ ANNAT SPRÅK ÄN ENGELSKA, VÄNLIGEN BIFOGA EN ÖVERSÄTTNING TILL ENGELSKA.

ANVISNINGAR

DOKUMENT NR: Dokumentnummer enligt land/enhet/fiskeenhet, skall tillhandahållas av det land/den enhet/den fiskeenhet som utfärdar dokumentet.

1. LAND/ENHET/FISKEENHET SOM ÅTEREXPORTERAR: Ange namn på land/enhet/fiskeenhet som återexporterar lasten av storögd tonfisk och som har utfärdat det här intyget. Enligt ICCAT:s rekommendation skall endast det land/den enhet/den fiskeenhet som genomför återexporten vara behörig(t) att utfärda intyget.
2. ÅTEREXPORTORT: Ange ort, stat eller provins och land/enhet/fiskeenhet som den storögd fisk har exporterats från.
3. BESKRIVNING AV DEN IMPORTERADE FISKEN: Exportören skall ange de följande uppgifterna så noggrant som möjligt. ANMÄRKNING: Ange en typ av produkt per rad. (1) Typ av produkt: Ange om den produkt som är av typen FÄRSK eller FRYST (F/FR) och i form av FÄRSKVIKT, VIKT URTAGEN, BEARBETAD, FILEAD eller ANNAN. Om annan (OT), ange produkttypen i lasten. (2) Nettovikt: nettovikt i kg. (3) Flaggförande land/enhet/fiskeenhet: Ange namn på land/enhet/fiskeenhet för fartyget som har fiskat tonfisken i lasten. (4) Importdatum.
4. BESKRIVNING AV DEN ÅTEREXPORTERADE FISKEN: Exportören skall ange de följande uppgifterna så noggrant som möjligt. ANMÄRKNING: Ange en typ av produkt per rad. (1) Typ av produkt: Ange om den produkt som levereras är av typen FÄRSK eller FRYST (F/FR) och i form av FÄRSKVIKT, VIKT URTAGEN, BEARBETAD, FILEAD eller ANNAN. Om annan (OT), ange produkttypen i lasten. (2) Nettovikt: nettovikt i kg.
5. EXPORTÖRENS INTYGANDE: Den person eller det företag som exporterar lasten av storögd tonfisk skall ange namn och adress, underskrift och även återexportdatum för lasten och företagets licensnummer (i förekommande fall).
6. OFFICIELL VALIDERING: Ange namn och befattning för tjänstemannen som skriver under dokumentet. Denne skall tillhöra en relevant enhet av den behöriga myndigheten för landet/enheten/fiskeenheten som genomför den återexport som anges i intyget eller skall vara anställd hos en person eller en institution som har bemyndigats att validera dessa intyg av den behöriga myndigheten. De ersättningsåtgärder som anges i punkterna A till och med D i ICCAT Resolution on the authentication by a government official of the Bluefin tuna statistical document (ICCAT-resolutionen om validering av statistikdokumentet för tonfisk av en officiell tjänsteman), som antogs av kommissionen 1993, kan på de villkor som anges ovan tillämpas för valideringar som äger rum inom ramen för programmet för statistikdokument för storögd tonfisk.
7. IMPORTÖRENS INTYGANDE: Den person eller det företag som importerar tonfisken skall ange namn och adress, underskrift samt även importdatum för tonfisken, företagets licensnummer (i förekommande fall) och slutdestinationen för importen. Detta inbegriper import i transit till land/enhet/fiskeenhet. För färska eller kylda produkter kan importörens underskrift ersättas med underskrift av en tjänsteman hos tullklareringsombudet, om denna underskrift erkänns av importören.

SKICKA EN KOPIA AV DET IFYLLDA INTYGET TILL: (Ange tjänsteställe för den behöriga myndighet som representerar land/enhet/fiskeenhet som genomför återexporten)

BILAGA XII

FÖRLAGA FÖR INTYG IOCT OM ÅTEREXPORT AV STORÖGD TONFISK

DOKUMENT NR	INTYG IOCT OM ÅTEREXPORT AV STORÖGD TONFISK			
EXPORTAVSNITT				
1. LAND/ENHET/FISKEENHET SOM ÅTEREXPORTERAR				
2. ÅTEREXPORTORT				
3. BESKRIVNING AV DEN IMPORTERADE FISKEN				
Produkttyp (*)		Nettovikt (kg)	Flaggland/-enhet/-fiskeenhet	Datum för import
F/FR	RD/GG/DR/FL/ST/OT			
4. BESKRIVNING AV FISKEN SOM ÄR AVSEDD FÖR EXPORT				
Produkttyp (*)			Nettovikt (kg)	
F/FR	RD/GG/DR/ST/FL/OT			
(*) F = färsk, FR = fryst, RD = färskvikt, GG = urtagen och utan gälar, DR = vikt bearbetad, FL = filead, OT = annan, beskriv produkten				
5. ÅTEREXPORTÖRENS INTYGANDE: Jag intygar på heder och samvete att uppgifterna ovan, såvitt jag kan bedöma, är fullständiga och sanningsenliga.				
Organets namn	Adress	Underskrift	Datum	Licensnummer (i förekommande fall)
6. OFFICIELL VALIDERING: Jag intygar på tjänstens vägnar att uppgifterna ovan, såvitt jag kan bedöma, är fullständiga och sanningsenliga.				
Namn och befattning	Underskrift	Datum	Officiell stämpel	
IMPORTAVSNITT				
7. IMPORTÖRENS INTYGANDE: Jag intygar på heder och samvete att uppgifterna ovan, såvitt jag kan bedöma, är fullständiga och sanningsenliga.				
IMPORTÖRENS INTYGANDE (Transitland/Enhet/Fiskeenhet):				
Namn	Adress	Underskrift	Datum	Licensnummer (i förekommande fall)
IMPORTÖRENS INTYGANDE (Transitland/Enhet/Fiskeenhet):				
Namn	Adress	Underskrift	Datum	Licensnummer (i förekommande fall)
IMPORTÖRENS INTYGANDE (Transitland/Enhet/Fiskeenhet):				
Namn	Adress	Underskrift	Datum	Licensnummer (i förekommande fall)
SLUTLIG IMPORTORT:				
Ort	Stat/Provins	Transitland/Enhet/Fiskeenhet		

ANMÄRKNING: OM DETTA DOKUMENT FYLLS I PÅ ANNAT SPRÅK ÄN ENGELSKA, VÄNLIGEN BIFOGA EN ÖVERSÄTTNING TILL ENGELSKA.

ANVISNINGAR

DOKUMENT NR: Dokumentnummer enligt land, enhet, fiskeenhet, skall tillhandahållas av det land, den enhet eller den fiskeenhet som utfärdar dokumentet.

1. LAND/ENHET/FISKEENHET SOM ÅTEREXPORTERAR: Ange namn på land/enhet/fiskeenhet som återexporterar lasten av storögd tonfisk och som har utfärdat det här intyget. Enligt ICCAT:s rekommendation skall endast det land/den enhet/den fiskeenhet som genomför återexporten vara behörig(t) att utfärda intyget.
2. ÅTEREXPORTORT: Ange ort, stat eller provins och land/enhet/fiskeenhet som den storögda fisken har exporterats från.
3. BESKRIVNING AV DEN IMPORTERADE FISKEN: Exportören skall ange de följande uppgifterna så noggrant som möjligt. ANMÄRKNING: Ange en typ av produkt per rad. (1) Typ av produkt: Ange om den produkt som levereras är av typen FÄRSK eller FRYST (F/FR) och i form av FÄRSKVIKT, VIKT URTAGEN OCH UTAN GÄLAR, BEARBETAD, FILEAD eller ANNAN. Om ANNAN, ange produkttypen i lasten. (2) Nettovikt: produktens nettovikt i kg. (3) Flaggförande land/enhet/fiskeenhet: Ange namn på land/enhet/fiskeenhet för fartyget som har fiskat tonfisken i lasten. (4) Importdatum.
4. BESKRIVNING AV FISKEN SOM ÄR AVSEDD FÖR EXPORT: Exportören skall ange de följande uppgifterna så noggrant som möjligt. ANMÄRKNING: Ange en typ av produkt per rad. (1) Typ av produkt: Ange om den produkt som levereras är av typen FÄRSK eller FRYST (F/FR) och i form av FÄRSKVIKT, VIKT URTAGEN OCH UTAN GÄLAR, BEARBETAD, FILEAD eller ANNAN. Om ANNAN, ange produkttypen i lasten. (2) Nettovikt: nettovikt i kg.
5. ÅTEREXPORTÖRENS INTYGANDE: Den person eller det företag som exporterar lasten av storögd tonfisk skall ange namn och adress, underskrift och även återexportdatum för lasten och företagets licensnummer (i förekommande fall).
6. OFFICIELL VALIDERING: Ange namn och befattning för den som skriver under intyget. Denne skall tillhöra en relevant enhet av den behöriga myndigheten för landet/enheten/fiskeenheten som genomför den återexport som anges i intyget eller skall vara anställd hos en person eller en institution som har bemyndigats att validera dessa intyg av den behöriga myndigheten.
7. IMPORTÖRENS INTYGANDE: Den person eller det företag som importerar den storögda tonfisken skall ange namn, adress, underskrift, datum för import av den storögda tonfisken, företagets licensnummer (i förekommande fall) och slutlig importort. Detta inbegriper import i transit till land/enhet/fiskeenhet. För färska eller kylda produkter kan importörens underskrift ersättas med underskrift av en tjänsteman hos tullklareringsombudet om denna underskrift erkänns av importören.

VAR VÄNLIG OCH SKICKA ETT EXEMPLAR AV DET HÄR DOKUMENTET FULLSTÄNDIGT IFYLLT TILL FÖLJANDE ADRESS: (Ange tjänsteställe för den behöriga myndighet som representerar land/enhet/fiskeenhet som genomför återexporten).

BILAGA XIII

UPPGIFTER FÖR VALIDERING AV STATISTIKDOKUMENT ICCAT

1. Flagga:
2. Statistikdokument (tonfisk, storögd tonfisk, svärdfisk, alla):
3. Myndighet med behörighet att validera statistikdokument:

Myndighetens namn	Adress	Stämpel

ANMÄRKNING: Bifoga för varje myndighet en förteckning över namn, befattningar och adresser på personer som är behöriga att validera dokumenten.

4. Andra institutioner som har bemyndigats av regeringen eller myndigheten att validera statistikdokumenten.

Institutionens namn	Adress	Stämpel

ANMÄRKNING: Bifoga för varje institution, en förteckning över namn, befattningar och adresser på personer som är behöriga att validera dokumenten.

Amvisningar: Avtalsslutande och icke-avtalsslutande parter och enheter eller fiskeenheter som har fartyg som fiskar arter för vilka internationellt utbyte kräver att de åtföljs av statistikdokument ombeds att underrätta ICCAT:s sekretariat (*) om de uppgifter som finns i det här formuläret och svara för att alla förändringar i de här uppgifterna i god tid vidarebefordras till sekretariatet.

(*) CICTA: C/Corazón de María 8 (6e étage), 28002 Madrid (Spanien).

BILAGA XIV

UPPGIFTER FÖR VALIDERING AV STATISTIKDOKUMENT IOCT

1. Flagga:

2. Myndighet med behörighet att validera statistikdokument:

Myndighetens namn	Adress	Stämpel

ANMÄRKNING: Bifoga för varje myndighet en förteckning över namn, befattningar och adresser på personer som är behöriga att validera dokumenten.

3. Andra institutioner som har bemyndigats av regeringen/myndigheten att validera statistikdokument

Institutionens namn	Adress	Stämpel

ANMÄRKNING: Bifoga för varje institution en förteckning över namn, befattningar och adresser på personer som är behöriga att validera dokumenten.

Amvisningar: Avtalsslutande och icke-avtalsslutande parter och enheter eller fiskeenheter som har fartyg som fiskar arter för vilka internationellt utbyte kräver att de åtföljs av statistikdokument IOCT (*) ombeds att underrätta IOCT:s sekretariat om de uppgifter som finns i det här formuläret och svara för att alla förändringar i de här uppgifterna i god tid vidarebefordras till sekretariatet.

(*) IOCT, P.B. 1011, Fishing port, Victoria (Seychelles).

BILAGA XV

HALVÅRSRAPPORT ÖVER STATISTIKDOKUMENT ICCAT FÖR TONFISK

Från till (Importland)
 Månad Månad År

Flaggstat	Zonkod	Redskapskod	Exportort	Produkttyp		Vikt (kg)
				F/FR	RD/GG/DR/FL/OT	

Redskapskod

BB	Spöfiskefartyg
GILL	Garn
HAND	Handlina
HARP	Harpun
LL	Drivlina
MWT	Flyttrål
PS	Not
RR	Spö/rulle
SPHL	Sportfiskehandlina
SPOR	Oklassificerat sportfiske
SURF	Oklassificerat ytfiske
TL	Övervakad rev
TRAP	Bottengarn
TROL	Dörj
UNCL	Ospecificerade metoder
OT	Annat (ange)

Produkttyp

F	Färsk
FR	Frusen
RD	Färskvikt
GG	Urtagen och utan gälar
DR	Bearbetad
FL	Filéer
OT	Övriga

Zonkod

WA	Västatlanten
EA	Östatlanten
MED	Medelhavet
PAC	Silla havet

HALVÅRSRAPPORT ÖVER INTYG ICCAT OM ÅTEREXPORT AV TONFISK

Från till (Importland)
 Månad Månad År

Flaggstat	Återexportland	Exportortort	Produkttyp		Vikt (kg)
			F/FR	RD/GG/DR/FL/OT	

Redskapskod

BB	Spöfiskefartyg
GILL	Garn
HAND	Handlina
HARP	Harpun
LL	Drivlina
MWT	Flyttrål
PS	Not
RR	Spö/rulle
SPHL	Sportfiskehandlina
SPOR	Oklassificerat sportfiske
SURF	Oklassificerat ytfiske
TL	Övervakad rev
TRAP	Bottengarn
TROL	Dörj
UNCL	Ospecificerade metoder
OT	Annat (ange)

Produkttyp

F	Färsk
FR	Frusen
RD	Färskvikt
GG	Urtagen och utan gälar
DR	Bearbetad
FL	Filéer
OT	Övriga

Zonkod

WA	Västatlanten
EA	Östatlanten
MED	Medelhavet
PAC	Silla havet

BILAGA XVI

HALVÅRSRAPPORT ÖVER INTYG ICCAT OM ÅTEREXPORT AV TONFISK

Från till Importerande land/enhet/fiskeenhet

Månad Månad År

Flaggstat/enhet/ fiskeenhet	Zonkod	Redskapskod	Exportort	Produkttyp		Produktens vikt (kg)
				F/FR	RD/GG/DR/FL/OT	

Redskapskod

BB	Spöfiskefartyg
GILL	Garn
HAND	Handlina
HARP	Harpun
LL	Drivlina
MWT	Flyttrål
PS	Not
RR	Spö/rulle
SPHL	Sportfiskehandlina
SPOR	Oklassificerat sportfiske
SURF	Oklassificerat ytfiske
TL	Övervakad rev
TRAP	Bottengarn
TROL	Dörj
UNCL	Ospecificerade metoder
OT	Annat (ange)

Produkttyp

F	Färsk
FR	Frusen
RD	Färskvikt
GG	Urtagen och utan gälar
DR	Bearbetad
FL	Filéer
OT	Övriga

Zonkod

WA	Västatlanten
EA	Östatlanten
MED	Medelhavet
PAC	Silla havet

HALSVÅRSRAPPORT ÖVER INTYG ICCAT OM ÅTEREXPORT AV SVÄRDFISK

Från till (Importland)
 Månad Månad År

Flaggstat	Återexportland	Återexportort	Produkttyp		Produktens vikt (kg)
			F/FR	RD/GG/DR/FL/OT	

Produkttyp

- F Färsk
 FR Fryst
 RD Färskvikt
 GG Urtagen och utan gälar
 DR Bearbetad
 ST Stek
 FL Filéer
 OT Om annan (OT), ange produkttypen i lasten.
-

BILAGA XVII

HALVÅRSRAPPORT ÖVER STATISTIKDOKUMENT ICCAT FÖR STORÖGD TONFISK

Från till Importerande land/enhet/fiskeenhet

Månad Månad År

Flaggland/ enhet/fiskeenhet	Zonkod	Redskapskod	Exportortort	Produkttyp		Produktens vikt (kg)
				F/FR	RD/GG/DR/FL/OT	

Redskapskod

BB	Spöfiskefartyg
GILL	Garn
HAND	Handlina
HARP	Harpun
LL	Drivlina
MWT	Flyttrål
PS	Not
RR	Spö/rulle
SPHL	Sportfiskehandlina
SPOR	Oklassificerat sportfiske
SURF	Oklassificerat ytfiske
TL	„Övervakad rev“
TRAP	Bottengarn
TROL	Dörj
UNCL	Ospecificerade metoder
OTH	Annat (ange närmare).

Produkttyp

F	Färsk
FR	Fryst
RD	Färskvikt
GG	Urtagen och utan gälar
DR	Bearbetad
FL	Filéer
OT	Annan form, beskriv typen av produkt i lasten

Zonkod

ID	Indiska oceanen
PA	Stilla havet
AT	Atlanten

HALVÅRSRAPPORT ÖVER INTYG ICCAT OM ÅTEREXPORT AV STORÖGD TONFISK

Från till Importerande land/enhet/fiskeenhet

Månad Månad År

Flaggland/enhet/fiskeenhet	Land/enhet/fiskeenhet som återexporterar	Återexportort	Produkttyp		Produktens vikt (kg)
			F/FR	RD/GG/DR/FL/OT	

Produkttyp

- F Färsk
FR Fryst
RD Färskvikt
GG Urtagen och utan gälar
DR Bearbetad
FL Filéer
OT Om annan (OT), ange produkttypen i lasten.
-

BILAGA XVIII

HALVÅRSRAPPORT ÖVER STATISTIKDOKUMENT IOCT FÖR STORÖGD TONFISK

Från till Importerande land/enhet/fiskeenhet

Månad Månad År

Flaggland/enhet/ fiskeenhet	Zonkod	Redskapskod	Exportortort	Produkttyp		Produktens vikt (kg)
				F/FR	RD/GG/DR/FL/OT	

Redskapskod

BB	Spöfiskefartyg
GILL	Garn
HAND	Handlina
HARP	Harpun
LL	Drivlina
MWT	Flyttrål
PS	Not
RR	Spö/rulle
SPOR	Oklassificerat sportfiske
SPHL	Sportfiskehandlina
SURF	Oklassificerat ytfiske
TL	Övervakad rev
TRAP	Bottengarn
TROL	Dörj
UNCL	Ospecificerade metoder
OTH	Annat (ange närmare).

Produkttyp

F	Färsk
FR	Fryst
RD	Färskvikt
GG	Urtagen och utan gälar
DR	Bearbetad
FL	Filéer
OT	Annan form, beskriv typen av produkt i lasten

Zonkod

ID	Indiska oceanen
PA	Stilla havet
AT	Atlanten

HALVÅRSRAPPORT ÖVER INTYG IOCT OM ÅTEREXPORT AV STORÖGD TONFISK

Från till Importerande land/enhed/fiskeenhet

Månad Månad År

Flaggland/enhet/ fiskeenhet	Land/enhet/fiskeenhet som återexporterar	Återexportort	Produkttyp		Produktens vikt (kg)
			F/FR	RD/GG/DR/FL/OT	

Produkttyp

- F Färsk
FR Fryst
RD Färskvikt
GG Urtagen och utan gälar
DR Bearbetad
FL Filéer
OT Om annan (OT), ange produkttypen i lasten.
-

BILAGA XIX

Förordning (EG) nr 858/94	Den här förordningen
Artikel 1	Artikel 2
Artikel 2	Artikel 4
Artikel 2 a	Artikel 5
Artikel 3, punkt 1–3	Artikel 4
Artikel 3.4	Artikel 6
Artikel 3 a	Artikel 6
Artikel 4	–
Artikel 5	Artikel 9
Bilaga I	Bilaga IV a
Bilaga II	Bilaga IV b
Bilaga III	Bilaga IX

Förslag till rådets beslut om bemyndigande för Republiken Österrike att tillämpa en åtgärd som avviker från artikel 21 i rådets sjätte direktiv (77/388/EEG) angående harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter

(2002/C 331 E/29)

KOM(2002) 470 slutlig

(Framlagt av kommissionen den 18 augusti 2002)

MOTIVERING

INLEDNING

Genom en ansökan som registrerades vid kommissionens generalsekretariat den 7 maj 2002 har den österrikiska regeringen, med hänvisning till artikel 27 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund⁽¹⁾ (nedan kallat "det sjätte direktivet"), ansökt om att få tillämpa en åtgärd som avviker från artikel 21.1 a i detta, i dess lydelse enligt direktiv 2000/65/EG av den 17 oktober 2000. Det planerade undantaget syftar till att göra mottagaren av tillhandahållna tjänster betalningsskyldig för mervärdesskatten vid bygg- och anläggningsarbeten som utförs av underleverantörer.

SYFTET MED DE BEGÄRDA UNDANTAGEN

De österrikiska myndigheterna hävdar att de har konstaterat ett betydande inkomstbortfall inom bygg- och anläggningssektorn. Detta bortfall uppstår i förhållandet mellan en huvudentreprenör och en underleverantör. Underleverantören fakturerar mervärdesskatten till huvudentreprenören, men underlåter att betala in den till statskassan. Huvudentreprenören kan däremot utnyttja sin avdragsrätt såvida företaget kan uppvisa en i vederbörlig ordning utfärdad faktura som motsvarar de faktiska tjänster som tillhandahållits.

Denna typ av bedrägeri är enligt de österrikiska myndigheterna svår att beivra genom tillämpning av de normala bestämmelserna i det gemensamma systemet för mervärdesskatt, eftersom det i många fall är praktiskt taget omöjligt att ta ut mervärdesskatt av underleverantören. Det har nämligen konstaterats, i synnerhet när det gäller bygg- och anläggningssektorn, att de berörda underleverantörerna är nästan omöjliga att komma åt av följande skäl: antingen bildas underleverantörföretaget, vanligtvis i form av ett GmbH, av en person som inte har några intressen i företaget eller bedriver underleverantören sin verksamhet under täckmantel av ett GmbH som redan är registrerat; det nybildade företaget uppnår snabbt en mycket stor omsättning; den i fakturorna angivna mervärdesskatten betalas inte in; strax därefter inleds ett insolvensförfarande gentemot företaget; delägarna är bosatta på okänd ort eller gör en flyttningsansökan och beger sig utomlands; det är inte känt vilka som är faktiskt ansvariga.

BESKRIVNING AV DE UNDANTAG SOM ANSÖKAN AVSER

Det undantag som Österrike ansöker om skulle innebära att mottagaren av de tillhandahållna tjänsterna, genom undantag från artikel 21.1 a i det sjätte direktivet, skulle kunna anges såsom betalningsskyldig för skatten i stället för den person som tillhandahåller tjänsterna i samband med följande arbeten:

- Bygg- och anläggningstjänster och tillhandahållande av personal för arbeten som underleverantörer ombesörjer för en huvudentreprenörs räkning.
- Bygg- och anläggningstjänster och tillhandahållande av personal för arbeten som underleverantörer ombesörjer för ett företag som själv utför bygg- och anläggningsarbeten.
- Bygg- och anläggningstjänster och tillhandahållande av personal för arbeten som underleverantörer ombesörjer för en annan underleverantörs räkning.

⁽¹⁾ EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2002/38/EG (EGT L 128, 15.5.2002, s. 41).

På så sätt skulle underleverantören inte behöva kräva mervärdesskatt för sina tjänster. Problemet med indrivningen av den skatt som åligger en underleverantör, i praktiken omöjlig att komma åt, skulle därmed vara löst.

Däremot skulle normala skatteregler tillämpas på övriga arbeten inom sektorn, särskilt dem som utförs av en huvudentreprenör för en byggherres räkning.

KOMMISSIONENS YTTRANDE

Enligt artikel 27 i sjätte direktivet får avvikelser ske från det direktivet för att förenkla skatteuttaget eller för att hindra vissa typer av skatteflykt eller skatteundandragande.

Även om åtgärden innebär att skattemyndighetens arbetsuppgifter underlättas, eftersom det mycket ofta är förenat med stora problem att driva in skatten från underleverantörer inom bygg- och anläggningssektorn, anser kommissionen att den åtgärd som Österrike planerar att införa i första hand bör betraktas som en åtgärd i syfte att förhindra vissa former av skatteflykt eller skatteundandragande.

Den åtgärd som Österrike planerar att införa står dessutom i proportion till det eftersträvade målet. Åtgärden skulle inte tillämpas på alla beskattningsbara arbeten inom en särskild sektor (bygg- och anläggningssektorn i detta fall), utan på väl avgränsade arbeten som verkligen skapar betydande problem i form av skatteflykt eller skatteundandragande. Den särskilda åtgärden avviker således från de allmänna principerna i artikel 21 i sjätte direktivet endast i den omfattning som är helt nödvändig för att målet skall kunna uppnås.

Det bör slutligen understrykas att det begärda undantaget inte har någon inverkan på storleken på den skatt som skall betalas. Det belopp i mervärdesskatt som skall betalas enligt undantaget skulle således vara exakt detsamma som om de normala reglerna i artikel 21 i sjätte direktivet tillämpades.

Kommissionen föreslår därför att rådet skall bemyndiga Österrike att tillämpa det undantag från artikel 21.1 a som landet begärt.

Kommissionen anser det emellertid lämpligt att begränsa giltighetstiden för detta undantag till den 31 december 2007. Begränsningen kommer att göra det möjligt att bedöma huruvida det är lämpligt att bibehålla undantaget mot bakgrund av den erfarenhet som Österrike kommer att ha gjort under denna femårsperiod.

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

av följande skäl:

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund⁽¹⁾, särskilt artikel 27.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

(1) Genom en ansökan till kommissionen som registrerades vid kommissionens generalsekretariat den 7 maj 2002 har Österrike ansökt om att få tillämpa en åtgärd som avviker från artikel 21.1 a i direktiv 77/388/EEG.

(2) I en skrivelse av den 21 juni 2002 underrättades övriga medlemsstater om Österrikes ansökan.

(3) I artikel 21.1 i direktiv 77/388/EEG, i sin lydelse enligt artikel 28g i det direktivet, föreskrivs det att mervärdesskatten enligt det inhemska systemet i de flesta fall skall betalas av den skattskyldiga person som tillhandahåller skattepliktiga varor eller tjänster.

⁽¹⁾ EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2002/38/EG (EGT L 128, 15.5.2002, s. 41).

- (4) Syftet med det undantag som Österrike ansöker om är att ange mottagaren av de tillhandahållna tjänsterna såsom betalningsskyldig för mervärdesskatten vid tillhandahållandet av följande tjänster: bygg- och anläggningsarbeten och tillhandahållande av personal för arbeten som underleverantörer ombesörjer för en huvudentreprenörs räkning, aningen för ett företag som själv utför bygg- och anläggningsarbeten eller för en annan underleverantör.
- (5) Den åtgärd som ansökan avser bör i första hand betraktas som en åtgärd i syfte att förhindra vissa former av skatteflykt eller skatteundandragande inom bygg- och anläggningssektorn, exempelvis genom att en underleverantör underlåter att till statskassan betala in den i fakturan angivna mervärdesskatten och därefter försvinner. Åtgärden leder emellertid inte till att skattebeloppet för den skull ändras, samtidigt som skattemyndighetens arbetsuppgifter underlättas, eftersom det mycket ofta är förenat med stora problem att driva in skatten från underleverantörer inom sektorn i fråga.
- (6) Åtgärden står i proportion till de eftersträlvade målen, eftersom den inte skulle tillämpas på alla beskattningsbara arbeten inom den berörda sektorn utan på väl avgränsade arbeten som verkligen förorsakar betydande problem i form av skatteflykt eller skatteundandragande.
- (7) Bemyndigandet bör beviljas till och med den 31 december 2007, vilket kommer att göra det möjligt att, mot bakgrund av de erfarenheter som förvärvats, utvärdera huruvida undantaget är lämpligt.
- (8) Undantaget har ingen negativ inverkan på de delar av gemenskapernas egna medel som härrör från mervärdesskatt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genom avvikelse från artikel 21.1 a i direktiv 77/388/EEG, i sin lydelse enligt artikel 28g i det direktivet, bemyndigas Österrike härmed att ange mottagaren av de tillhandahållna tjänster som avses i artikel 2 i det här beslutet såsom betalningsskyldig för mervärdesskatt.

Artikel 2

Såsom betalningsskyldig för mervärdesskatt får anges mottagaren av följande tjänster:

1. Bygg- och anläggningsarbeten och tillhandahållande av personal för arbeten som ombesörjs av underleverantörer för en huvudentreprenörs räkning på uppdrag av en byggherre.
2. Bygg- och anläggningsarbeten och tillhandahållande av personal för arbeten som ombesörjs av underleverantörer för ett företag som själv utför byggnadsarbeten.
3. Bygg- och anläggningsarbeten och tillhandahållande av personal för arbeten som ombesörjs av underleverantörer för en annan underleverantör.

Artikel 3

Detta beslut skall upphöra att gälla den 31 december 2007.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Republiken Österrike.

Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EEG, Euratom) nr 354/83 om öppnandet för allmänheten av Europeiska ekonomiska gemenskapens och Europeiska atomenergigemenskapens historiska arkiv

(2002/C 331 E/30)

KOM(2002) 462 slutlig — 2002/0203(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 19 augusti 2002)

MOTIVERING

1. Bakgrund

Europaparlamentet och rådet antog den 30 maj 2001 förordning (EG) nr 1049/2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar.

Enligt artikel 18 i den förordningen skall kommissionen undersöka hur förordning nr 354/83 om öppnandet för allmänheten av Europeiska ekonomiska gemenskapens och Europeiska atomenergigemenskapens historiska arkiv överensstämmer med de principer och begränsningar som anges i den nya förordningen angående allmänhetens tillgång till handlingar.

Enligt artikel 4.7 i förordning (EG) nr 1049/2001 får de undantag som anges i punkterna 1–3 i samma artikel gälla under högst trettio år. För handlingar som omfattas av undantagen avseende privatliv (artikel 4.1 b) eller affärsintressen (artikel 4.2 första strecksatsen) och för känsliga handlingar (artikel 9) får dock undantagen om det är nödvändigt fortsätta att gälla även efter denna period.

2. Institutioner som omfattas av förordningen (artikel 1)

Eftersom revisionsrätten nu har blivit en institution enligt artikel 7 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, är det inte längre nödvändigt att likställa revisionsrätten med institutionerna i artikel 1 i förordningen. Vid tillämpningen av den här förordningen skall Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén behandlas på samma sätt som de institutioner som avses i artikel 7.1 i EG-fördraget.

3. Fortsatt giltighet av vissa undantag under längre tid än trettio år

- Skydd för privatlivet: förordning (EEG, Euratom) nr 354/83 tillämpas inte på Europeiska gemenskapernas personalakter eller på handlingar med uppgifter om en bestämd persons privatliv eller yrkesliv, och sådana handlingar är undantagna från rätten till tillgång. Det här undantaget för en hel kategori handlingar är oförenligt med huvudregeln i förordning (EG) nr 1049/2001, nämligen att rätten till tillgång omfattar alla handlingar om inte röjande av innehållet i en handling riskerar att skada de intressen som uttryckligen skyddas av förordningen.

Undantaget från rätten till tillgång i syfte att skydda privatlivet får gälla längre än trettio år på de villkor som har fastställts i förordning (EG) nr 45/2001 ⁽²⁾.

- Skydd för affärsintressen: När skyddsperioden på trettio år har löpt ut skall den berörda institutionen, innan den beslutar att ge allmänheten tillgång till handlingar vilkas utlämnande kan undergräva skyddet för affärsintressen, underrätta företag och andra berörda om att institutionen tänker ge allmänheten tillgång till handlingarna; underrättelsen skall lämnas enligt tillämpningsföreskrifter som varje institution själv fastställer.

⁽¹⁾ EGT C 340, 10.11.1997, s. 173.

⁽²⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

- Skydd för känsliga handlingar: enligt förordning (EG) nr 1049/2001 avses med känslig handling en handling som har klassificerats som "confidentiel" eller en strängare sekretessgrad i syfte att skydda det allmänna samhällsintresset i fråga om allmän säkerhet, försvar och militära frågor, internationella förbindelser samt gemenskapens eller en medlemsstats finansiella, monetära eller ekonomiska politik.

När skyddsperioden på trettio år har löpt ut, skall den berörda institutionen avgöra om en känslig handling skall fortsätta att vara sekretessbelagd. Om så är fallet, skall allmänheten inte få tillgång till handlingen, men handlingens sekretess skall regelbundet omprövas i enlighet med artikel 5.1 i förordning (EEG, Euratom) nr 354/83.

4. Avskaffande av undantag för vissa kategorier av handlingar (artikel 3)

Enligt artikel 3.1 b, 3.1 c och 3.2 i förordning (EEG, Euratom) nr 354/83 skall allmänheten inte ha tillgång till vissa kategorier av handlingar: avtal som har ingåtts av Euratoms försörjningsbyrå, handlingar i ärenden som har överlämnats till Europeiska gemenskapernas domstol för prövning samt handlingar som betraktas som förtroliga ("confidentiels") eller har hänförts till någon strängare sekretessgrad.

Sådana handlingar omfattas enligt förordning (EG) nr 1049/2001 av rätten till tillgång, och utlämnande får vägras endast med stöd av undantagen i artikel 4 eller de särskilda bestämmelserna i artikel 9. Därför bör undantagen för vissa kategorier av handlingar i förordning (EEG, Euratom) nr 354/83 avskaffas. Om denna typ av handlingar eventuellt behöver skyddas, bör detta ske med stöd av ett av undantagen från rätten till tillgång, där förlängd skyddstid föreskrivs i förordning (EG) nr 1049/2001.

Däremot bör allmänheten inte heller i fortsättningen få tillgång till sådana handlingar som avses i artikel 3.1 a) i förordning (EEG, Euratom) nr 354/83. Bestämmelsen gäller handlingar som har sekretessbelagts enligt rådets förordning nr 3 av den 31 juli 1958 om tillämpning av artikel 24 i Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen. Enligt EG-domstolens praxis (dom av den 15 december 1987 i mål 328/85, Deutsche Babcock, Rec. 1987, s. 5119) gäller bestämmelserna i EG-fördraget och bestämmelser som har antagits med stöd av det fördraget endast områden där Euratomfördraget saknar bestämmelser. De sekretessbestämmelser som det är fråga om omfattas således inte av bestämmelserna om tillgång till handlingar i förordning (EG) nr 1049/2001 och förordning (EEG, Euratom) nr 354/83. Eftersom det däremot saknas bestämmelser i Euratomfördraget om att försörjningsavtal skall undantas, kan artikel 3.1 b inte bibehållas. Försörjningsavtalen skyddas dock i den utsträckning som de faller under undantaget för affärsintressen.

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 i detta,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 203 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

(1) De allmänna principer och begränsningar som gäller för allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och

kommissionens handlingar har fastställts i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001⁽¹⁾.

(2) Enligt förordning (EG) nr 1049/2001 får undantagen från rätten till tillgång som föreskrivs i den förordningen gälla i högst trettio år. Undantagen för privatliv eller affärsintressen och för känsliga handlingar får dock om det är nödvändigt fortsätta att gälla även efter denna period.

(3) Enligt rådets förordning (EEG, Euratom) nr 354/83⁽²⁾ skall vissa kategorier av handlingar inte göras tillgängliga för allmänheten sedan trettio år förflutit från tidpunkten för tillkomsten av handlingarna. Dessa undantagsbestämmelser bör göras förenliga med undantagen från rätten till tillgång i förordning (EG) nr 1049/2001.

⁽¹⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

⁽²⁾ EGT L 43, 15.2.1983, s. 1.

- (4) Det bör föreskrivas att Ekonomiska och sociala kommittén och revisionsrätten vid tillämpningen av förordning (EEG, Euratom) nr 354/83 skall behandlas på samma sätt som de institutioner som avses i artikel 7.1 i Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen.
- (5) Förordning (EEG, Euratom) nr 354/83 bör följaktligen ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG, Euratom) nr 354/83 skall ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 skall punkt 1 ersättas med följande:

”1. Europeiska ekonomiska gemenskapens och Europeiska atomenergigemenskapens institutioner, nedan kallade institutionerna, skall inrätta historiska arkiv och öppna dem för allmänheten på de villkor som föreskrivs i denna förordning sedan trettio år förflutit från tidpunkten för tillkomsten av handlingen. Vid tillämpning av denna förordning skall Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén behandlas på samma sätt som de institutioner som avses i artikel 7.1 i Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen.”

2. Artiklarna 2 och 3 skall ersättas med följande:

”Artikel 2

1. För handlingar som omfattas av undantagen avseende den enskildes privatliv och integritet eller en fysisk eller juridisk persons affärsintressen, inklusive immateriella rättigheter, får undantagen fortsätta att gälla även efter perioden på trettio år, om villkoren för att tillämpa dem fortfarande är uppfyllda.

2. Handlingar med uppgifter om en bestämd persons privatliv eller yrkesliv, däribland Europeiska gemenskapernas personalakter, skall bli tillgängliga i enlighet med förordning (EG) nr 45/2001 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter, särskilt artiklarna 4 och 5 i denna.

3. Innan en institution beslutar att låta allmänheten få tillgång till handlingar, vilkas utlämnande skulle kunna undergräva skyddet för en fysisk eller juridisk persons affärs-

intressen, inklusive immateriella rättigheter, skall institutionen underrätta personen eller företaget om sin avsikt att göra handlingarna tillgängliga för allmänheten, enligt tillämpningsföreskrifter som varje institution skall fastställa. Sådana handlingar skall inte göras tillgängliga för allmänheten om institutionen med hänsyn till de synpunkter som har lämnats av berörd tredje man anser att ett utlämnande skulle undergräva skyddet för sådana affärsintressen, om det inte föreligger ett övervägande allmänintresse av utlämnandet.

4. Sådana känsliga handlingar som avses i artikel 9 i förordning (EG) nr 1049/2001 skall vara tillgängliga med de begränsningar som anges i den bestämmelsen.

Artikel 3

Allmänheten skall inte ha tillgång till handlingar som har sekretessbelagts enligt artikel 10 i rådets förordning nr 3 av den 31 juli 1958 om tillämpning av artikel 24 i Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen⁽¹⁾, om inte sekretessen har hävts.

⁽¹⁾ EGT 17, 6.10.1958, s. 406.”

3. Artikel 4 skall utgå.

4. Artikel 6 skall ersättas med följande:

”Artikel 6

När en medlemsstat tar emot en begäran om tillgång till en handling som medlemsstaten innehar och som härrör från en institution skall medlemsstaten, om det inte är uppenbart att handlingen skall eller inte skall lämnas ut, rådgöra med institutionen i fråga för att fatta ett beslut som inte äventyrar att syftena med denna förordning uppnås.

En medlemsstat kan i stället hänskjuta en sådan begäran till institutionen.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Förslag till rådets förordning om ytterligare ändring av rådets förordning (EG) nr 384/96 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen

(2002/C 331 E/31)

KOM(2002) 467 slutlig — 2002/0204(ACC)

(Framlagt av kommissionen den 19 augusti 2002)

MOTIVERING

Rådets förordning (EG) nr 384/96 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (nedan kallad "grundförordningen") bör ändras av två orsaker.

För det första för att främja insynen och rättssäkerheten: de flesta ändringarna innebär klargöranden av grundförordningen mot bakgrund av de erfarenheter som fram till dags dato gjorts inom gällande antidumpningspraxis.

Ändringarna innebär klargöranden av begreppen "närstående parter" (när det gäller att fastställa om dumpning förekommer) och "provisioner" och ger vidare vägledning om innebörden av en sådan "särskild marknadssituation" som inte möjliggör någon riktig jämförelse. Dessutom ger ändringarna riktlinjer för vad som skall göras vid snedvridningar av vissa kostnader. En ändring gäller användningen av tillgängliga uppgifter, och i den förtydligas det att även priserna på världsmarknaden eller andra representativa marknader kan användas.

Ändringarna innehåller också en specificering av kriterierna för beviljande av "individuell behandling" när det gäller vissa exportörer från länder som inte är marknadsekonomier eller länder med övergångsekonomier, dvs. för beviljande av en individuell tullsats (beräknad genom att normalvärdet för hela landet i fråga, vilket inte är en marknadsekonomi, jämförs med exportörens individuella exportpriser).

För det andra bör Ryssland – med tanke på de betydande framsteg som landet gjort när det gäller att upprätta marknadsekonomiska förhållanden, vilket erkänns i slutsatserna från toppmötet mellan Europeiska unionen och Ryssland den 29 maj 2002 – tillerkännas fullvärdig marknadsekonomisk status. Följaktligen kommer landet att utgå från förteckningen över länder med en övergångsekonomi, dvs. de länder som beviljas marknadsekonomisk status för varje enskilt företag separat. Detta innebär att normalvärdet för ryska exportörer och tillverkare kommer att bestämmas i enlighet med artikel 2.1–2.6 i grundförordningen.

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Genom förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995⁽¹⁾ antog rådet gemensamma regler för skydd mot

(2) Det bör ges vägledning i när parter kan anses vara närstående när det gäller att fastställa om dumpning förekommer. Artikel 143 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 rörande tillämpningen av gemenskapens tullkodex⁽²⁾ innehåller en definition av begreppet, och den återspeglar definitionen i artikel 15.4 i avtalet om tillämpning av artikel VII i Allmänna tull- och handelsavtalet 1994⁽³⁾.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2238/2000 (EGT L 257, 11.10.2000, s. 2).

⁽²⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 444/2002 (EGT L 68, 11.3.2002, s. 11).

⁽³⁾ EGT L 336, 23.12.1994, s. 119.

- (3) Enligt artikel 2.3 i förordning (EG) nr 384/96 gäller bl.a. att om försäljningen av den likadana produkten på grund av den särskilda marknadssituationen inte möjliggör någon riktig jämförelse, skall normalvärdet beräknas på grundval av produktionskostnaden i ursprungslandet jämte ett skäligt belopp för att täcka försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst, eller på grundval av exportpriserna vid försäljning vid normal handel till ett lämpligt tredjeland. Det bör klargöras vilka omständigheter som kan anses utgöra en särskild marknadssituation i vilken försäljningen av den likadana produkten inte möjliggör någon riktig jämförelse. Sådana omständigheter kan t.ex. uppkomma på grund av förekomsten av byteshandel och andra icke-kommersiella förädlingsförfaranden eller andra marknadshinder. Till följd av detta kan det hända att marknadssignalerna inte korrekt återspeglar utbud och efterfrågan, vilket i sin tur kan påverka de relevanta kostnaderna och priserna samt också kan leda till att de inhemska priserna inte ligger i linje med världsmarknadpriserna eller priserna på andra representativa marknader. Det är uppenbart att inget klargörande i detta sammanhang kan vara uttömmande, med tanke på mångfalden av de särskilda marknadssituationer som är möjliga och som inte tillåter en riktig jämförelse.
- (4) Det bör ges viss vägledning i vad som måste göras om, i enlighet med artikel 2.5 i förordning (EG) nr 384/96, bokföringen inte på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den undersökta produkten, i synnerhet i situationer där försäljningen av den likadana produkten på grund av en särskild marknadssituation inte möjliggör en riktig jämförelse. Under sådana omständigheter bör de relevanta uppgifterna erhållas från källor som inte påverkas av sådana snedvridningar. Sådana källor kan utgöras av kostnaderna för andra tillverkare eller exportörer i samma land eller, om sådana uppgifter inte finns tillgängliga eller inte kan användas, av någon annan skäligen grund, inbegripet uppgifter från andra representativa marknader. Den relevanta informationen kan användas antingen för att justera vissa uppgifter i den berörda partens bokföring eller, om detta inte är möjligt, för att fastställa den berörda partens kostnader.
- (5) I artikel 2.7 i förordning (EG) nr 384/96, ändrad genom förordningarna (EG) nr 905/98⁽¹⁾ och 2238/2000⁽²⁾, föreskrivs bl.a. att normalvärdet vid import från Ryssland får bestämmas i enlighet med de gällande reglerna för länder med marknadsekonomi vad beträffar de tillverkare som påvisar att marknadsekonomiska förhållanden råder i samband med produktion och försäljning av den berörda produkten. Med tanke på de mycket betydande framsteg som Ryssland gjort när det gäller att upprätta marknadsekonomiska förhållanden, vilket erkänns i slutsatserna från toppmötet mellan Europeiska unionen och Ryssland den 29 maj 2002, bör normalvärdet för ryska exportörer och tillverkare bestämmas i enlighet med artikel 2.1–2.6 i förordning (EG) nr 384/96.
- (6) I enlighet med artikel 2.10 i) i förordning (EG) nr 384/96 skall justeringar av normalvärdet och exportpriset göras när provisioner utbetalas. Det bör påpekas att sådana justeringar, i linje med den praxis som kommissionen och rådet konsekvent tillämpar, också bör göras i fall där parterna inte agerar i egenskap av uppdragsgivare och agent, utan när samma ekonomiska resultat genom att agera som köpare och säljare.
- (7) I förordning (EG) nr 384/96 anges inte vilka kriterier som gäller för att en exportör för vilken ett normalvärde fastställs i enlighet med artikel 2.7 a) skall kunna beviljas en individuell tullsats beräknad genom att detta normalvärde jämförs med exportörens individuella exportpriser. Tydliga kriterier för beviljande av sådan individuell behandling bör fastställas för att främja insynen och rättssäkerheten.
- Exportpriser från exportörer som omfattas av artikel 2.7 a) i förordning (EG) nr 384/96 får därför beaktas om företaget bestämmer fritt över sin exportverksamhet, om företaget är tillräckligt oberoende med avseende på ägarförhållanden och kontroll och om den statliga inblandningen inte är av sådant slag att individuella antidumpningsåtgärder kan kringgå.
- Sådan individuell behandling får beviljas exportörer för vilka det på grundval av korrekt underbyggda ansökningar kan visas att de, om företaget helt eller delvis är i utländsk ägo eller är ett samriskföretag, fritt kan ta hem kapital och vinster, att exportörerna fritt kan bestämma exportpriser, exportkvantiteter och försäljningsvillkor samt att valutaomräkningen sker till marknadskurser. Det skall också påvisas att majoriteten av aktierna eller andelarna i företaget tillhör enskilda personer och antingen att statliga tjänstemän i styrelsen eller i viktiga ledningspositioner utgör en minoritet eller att företaget är tillräckligt oberoende i fråga om statlig inblandning.
- (8) Enligt artikel 18.5 i förordning (EG) nr 384/96 skall man i de fall där tillgängliga uppgifter används kontrollera de uppgifter som används genom hänvisning till uppgifter från flera källor. Det bör specificeras att dessa källor i tillämpliga fall även kan omfatta uppgifter som gäller världsmarknaden eller andra representativa marknader.
- (9) Det bör i rättssäkerhetens intresse tillses att dessa ändringar så snart som möjligt tillämpas på alla nya undersökningar.

⁽¹⁾ EGT L 128, 30.4.1998, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 257, 11.10.2000, s. 2.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 384/96 ändras på följande sätt:

1. I artikel 2.1 skall följande mening läggas till:

"I syfte att bestämma om två parter är förbundna med varandra får hänsyn tas till definitionen av närstående parter i artikel 143 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 rörande tillämpningen av gemenskapens tullkodex ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1."

2. I artikel 2.3 skall följande mening läggas till:

"En särskild marknadssituation för den berörda produkten kan anses förekomma på det sätt som avses i föregående mening bl.a. när priserna är onaturligt låga, när det förekommer omfattande byteshandel eller när icke-kommersiella förädlingsförfaranden förekommer."

3. I artikel 2.5 skall följande mening införas efter den första meningen:

"Om kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den undersökta produkten inte på ett rimligt sätt återspeglas i den berörda partens bokföring, skall dessa kostnader justeras eller fastställas på grundval av kostnaderna för andra tillverkare eller exportörer i samma land eller, om sådana uppgifter inte finns tillgängliga eller inte kan användas, på någon annan skäligen grund, inbegripet uppgifter från andra representativa marknader."

4. I artikel 2.7 b) första meningen skall "Ryska federationen," utgå.

5. I artikel 2.10 i) skall följande mening läggas till:

"Begreppet 'provisioner' skall anses inbegripa handlarens pålägg för produkten eller den likadana produkten, om handlaren fyller liknande funktioner som en agent som arbetar på provisionsbasis."

6. Artikel 9.5 skall ersättas med följande:

"5. En antidumpningstull skall på ett icke-diskriminerande sätt och med ett i varje enskilt fall lämpligt belopp införas på import av en produkt som, oavsett var den kommer ifrån, konstaterats vara dumpad och vålla skada, utom på import från de leverantörer vars åtaganden enligt denna förordning har godtagits. I den förordning genom vilken tullen införs skall tullen anges för varje leverantör eller, om detta är praktiskt ogenomförbart och som regel i de fall som avses i artikel 2.7 a), för varje berört leverantörsland.

I de fall där artikel 2.7 a) är tillämplig skall emellertid en individuell tull fastställas för de exportörer som på grundval av korrekt underbyggda ansökningar kan visa att de uppfyller följande kriterier:

- a) Exportören kan fritt ta hem kapital och vinster, i de fall företaget helt eller delvis är i utländsk ägo eller är ett samriskföretag.
- b) Exportpriser, exportkvantiteter och försäljningsvillkor bestäms fritt.
- c) Majoriteten av aktierna eller andelarna i företaget tillhör enskilda personer. Statliga tjänstemän i styrelsen eller i viktiga ledningspositioner skall utgöra en minoritet, eller så måste det påvisas att företaget icke desto mindre är tillräckligt oberoende i fråga om statlig inblandning.
- d) Valutaomräkning sker till marknadskurser.
- e) Den statliga inblandningen är inte av sådant slag att åtgärderna kan kringgå om enskilda exportörer beviljas olika tullsatser."

7. I artikel 18.5 skall följande mening läggas till:

"Dessa uppgifter får i tillämpliga fall inbegripa relevanta uppgifter som gäller världsmarknaden eller andra representativa marknader."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas på alla undersökningar som efter dess ikraftträdande inleds enligt förordning (EG) nr 384/96.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 2505/96 om öppnande och förvaltning av autonoma gemenskapstullkvoter för vissa jordbruks- och industriprodukter

(2002/C 331 E/32)

KOM(2002) 469 slutlig

(Framlagt av kommissionen den 19 augusti 2002)

MOTIVERING

1. På flera medlemsstaters begäran har kommissionen i samarbete med de berörda regeringsexperterna undersökt lämpligheten av att öppna, öka och förlänga tullkvoter för vissa industriprodukter.
2. Till följd av denna genomgång som företogs vid ett möte i gruppen tulltaxefrågor av ekonomisk art konstaterades att det var möjligt för medlemsstaterna att godkänna öppnande, ökning och förlängning av tullkvoter för de produkter som avses i detta förslag till förordning utan att detta stör marknaden för denna produkt.

Detta är avsikten med det förslag till förordning som bifogas

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 26 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Rådet öppnade genom sin förordning (EG) nr 2505/96 ⁽¹⁾ gemenskapstullkvoter för vissa jordbruks- och industriprodukter. Gemenskapens försörjningsbehov av produkterna i fråga bör tillgodoses på gynnsammast möjliga villkor. Därför bör gemenskapstullkvoter med nolltullsats öppnas för lämpliga volymer, mängden ökas och giltighetstiden förlängas för vissa gällande tullkvoter utan att marknaden för dessa produkter störs.
- (2) Därför bör förordning (EG) nr 2505/96 ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tullkvoterna i tabellen i bilagan till denna förordning skall läggas till i bilaga I till förordning (EG) nr 2505/96, med verkan från och med den 1 juli 2002.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

(1) EGT L 345, 31.12.1996, s. 1; senast ändrad genom förordning (EG) nr 2559/2001 (EGT L 344, 28.12.2001, s. 5).

BILAGA

Löpnummer	KN-nummer	Taric	Varuslag	Kvotmängd	Tullsats (%)	Kvotperiod
09.2610	ex 2925 20 00	20	(Klorometylen)dimetylammoniumklorid	25 t	0	1.7.-31.12.2002
09.2976	ex 8407 90 10	10	Fyrtakts bensinmotorer med en cylindervolym av högst 250 cm ³ , för framställning av gräsklippare enligt nr 8433 11 (a)	650 000 st	0	1.7.2002-30.6.2003

(a) Övervakningen av användningen för detta särskilda ändamål skall ske i enlighet med tillämpliga gemenskapsbestämmelser.

Förslag till rådets förordning om finansiellt bidrag från gemenskapen till Internationella fonden för Irland (2003–2004)

(2002/C 331 E/33)

KOM(2002) 472 slutlig — 2002/0210(CNS)

*(Framlagt av kommissionen den 22 augusti 2002)***MOTIVERING**

Internationella fonden för Irland (IFI) inrättades 1986 för att bidra till att genomföra artikel 10 a i den engelsk-irländska överenskommelsen den 15 november 1985 "som gav de två regeringarna möjlighet att samarbeta för att uppmuntra ekonomisk och social utveckling i de områden i båda delarna av Irland som har drabbats mest av de senaste årens instabilitet" och "att se över möjligheterna till internationellt stöd för detta arbete".

IFI:s mål är att "att uppmuntra ekonomisk och social utveckling, och att främja kontakt, dialog och försoning mellan nationalisterna och unionisterna i hela Irland" ⁽¹⁾. Efter det att Förenta staterna och andra länder redan på ett tidigt stadium lämnat sina bidrag till dessa strävanden framhöll Europeiska gemenskaperna att IFI:s mål låg i linje med de egna målen, vilket resulterade i att även gemenskapen i praktisk handling ville stödja detta initiativ. Gemenskapens bidrag till IFI började betalas ut 1989. Gemenskapens bidrag utgör nu 34 % av de årliga inbetalningarna till IFI och 38 % av de samlade inbetalningarna hittills. Sedan början av 1989 har kommissionen företrätt av en observatör vid fondens samtliga styrelsemöten.

Det politiska läget i regionen har förändrats under åren: 1994 proklamerade de mest inflytelserika paramilitära grupperna en vapenvila. Genom Belfastavtalet ("långfredagsavtalet") i april 1998 lades den politiska grunden för en fredsprocess, vilket resulterade i ett begränsat självstyre med ett nordirländskt parlament ("Assembly") och en regering ("Executive") som båda inrättades i slutet av 1999. Våldet och splittringen mellan de båda befolkningsgrupperna ligger emellertid kvar på en hög nivå, och det faktum att de båda inrättade institutionerna vid ett antal tillfällen har fått avbryta sin verksamhet är ett tecken på de hot och den osäkerhet som präglar fredsprocessen i regionen.

Mot den här bakgrunden är ekonomisk och social utveckling till stöd för fred och försoning på gräsrotsnivå en långsiktig process. Som ett instrument för att nå detta mål är IFI ett komplement till de insatser som görs genom EU:s program för fred och försoning i Nordirland och gränsregionen i Irland (Peace I 1995–1999 och Peace II 2000–2004).

När det gäller den nuvarande bidragsperioden ⁽²⁾ har Europeiska kommissionen nyligen överlämnat en bedömning av IFI:s verksamhet till budgetmyndigheten ⁽³⁾. I denna framhåller man IFI:s värdefulla och positiva insatser för fred och försoning i regionen, samtidigt som man uttrycker en förhoppning om att dessa mål kommer att nås. I rapportens slutsatser sägs det att "huruvida gemenskapen skall fortsätta med sin medfinansiering av IFI efter 2002 måste bedömas på grundval av dels de iakttagelser som redovisas i den här rapporten" samt att "iakttagelserna i rapporten bör beaktas om kommissionen lägger fram ett förslag till en rådsförordning om gemenskapens medfinansiering av IFI, eller i andra lämpliga samarbetsformer mellan kommissionen och IFI."

⁽¹⁾ Avtal mellan regeringen i Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland och Irlands regering om Internationella fonden för Irland, 18 september 1986 (senast ändrat den 10 oktober 2000); UK Treaty Series No 58 (1987) Cm 266/Republic of Ireland No 1 (1986) Cmnd 9908.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 214/2000, 24.1.2000 (EGT L 24, 29.1.2000, s. 7).

⁽³⁾ KOM(2001) 548 slutlig, 1.10.2001.

Mot bakgrund av den bedömning som nämns ovan föreslås det att kommissionen antar detta förslag till rådets förordning om EG:s bidrag till IFI, med följande innebörd:

- EU fortsätter att betala ut 15 miljoner euro per år till IFI även under de kommande två åren. Denna period kommer således att löpa ut 2004, samtidigt som Peace II-programmet.
- Hänsyn tas till iakttagelserna i kommissionens rapport, särskilt de som ger bättre synergieffekter i fråga om mål och samordning med strukturfondernas insatser, särskilt Peace-programmet.

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Internationella fonden för Irland (nedan kallad "fonden") inrättades 1986 genom Avtalet av den 18 september 1986 mellan Irlands regering och regeringen i Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland om Internationella fonden för Irland ⁽¹⁾ (nedan kallat "avtalet"), vars syfte är att främja ekonomiska och sociala framsteg, att uppmuntra kontakter, dialog och försoning mellan nationalister och unionister över hela Irland, vilket innebär ett genomförande av ett av de mål som anges i det engelsk-irländska avtalet av den 15 november 1985.
- (2) Mellan åren 1989 och 1995 betalades ett årligt bidrag på 15 miljoner euro ut från gemenskapens budget för att stödja sådana fondprojekt som ger påtagliga extra resultat i de berörda områdena.
- (3) I enlighet med rådets förordning (EG) nr 2687/94 av 31 oktober 1994 om finansiellt bidrag från gemenskapen till Internationella fonden för Irland ⁽²⁾ gjordes åtaganden i gemenskapens budget på 20 miljoner euro för vart och ett av åren 1995, 1996 och 1997.
- (4) I enlighet med rådets förordning (EG) nr 2614/97 av 15 december 1997 om finansiellt bidrag från gemenskapen till Internationella fonden för Irland ⁽³⁾ gjordes åtaganden i gemenskapens budget på 17 miljoner euro för vart och ett av åren 1998 och 1999.
- (5) I enlighet med rådets förordning (EG) nr 214/2000 av 24 januari 2000 om finansiellt bidrag från gemenskapen till Internationella fonden för Irland ⁽⁴⁾ gjordes åtaganden i

gemenskapens budget på 15 miljoner euro för vart och ett av åren 2000, 2001 och 2002.

(6) De bedömningar som gjorts i enlighet med artikel 5 i rådets förordning (EG) nr 214/2000 visar att det finns ett behov av ytterligare stöd för fondens verksamhet och av bättre synergieffekter i fråga om mål och samordning med strukturfondernas insatser, i synnerhet det särskilda programmet för fred och försoning i Nordirland och de angränsande grevskapen i Irland (nedan kallat "Peace-programmet").

(7) Rådets förordning (EG) nr 214/2000 löper ut den 31 december 2002.

(8) Fredsprocessen i Nordirland kräver fortsatt stöd från gemenskapen även därefter.

(9) Vid sitt möte i Berlin den 24–25 mars 1999 beslutade Europeiska rådet att Peace-programmet skulle fortsätta i ytterligare fem år, dvs. från 2000 till 2004, med ett totalt bidrag från gemenskapen på 500 miljoner euro.

(10) Gemenskapens bidrag till fonden bör utgöras av utbetalningar under 2003 och 2004, vilket innebär att de avslutas samtidigt med Peace-programmet.

(11) I fördelningen av gemenskapens bidrag bör fonden prioritera projekt som genomförs över gränsen och mellan de två befolkningsgrupperna, vilket bör ske på ett sådant sätt att de kompletterar de insatser som finansieras genom Peace-programmet under perioden 2000–2004.

(12) I enlighet med avtalet deltar samtliga bidragsgivare i fondens styrelsemöten som observatörer.

(13) Det är av avgörande betydelse att det finns en nära samordning mellan fondens verksamhet och de insatser som finansieras genom strukturfonderna enligt artikel 159 i fördraget, särskilt Peace-programmet.

(14) En förutsättning för att stödet från fonden skall kunna ge önskat resultat är att det leder till hållbara ekonomiska och sociala förbättringar, och att det inte ersätter andra offentliga eller privata utgifter.

⁽¹⁾ UK Treaty Series No 58 (1987) Cm 266/Republic of Ireland No 1 (1986) Cmnd 9908.

⁽²⁾ EGT L 286, 5.11.1994, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 353, 24.12.1997, s. 5.

⁽⁴⁾ EGT L 24, 29.1.2000, s. 7.

(15) En utvärdering med en granskning av fondens resultat och en bedömning av behovet av fortsatt stöd från gemenskapen bör göras före den 1 april 2004.

(16) Ett referensbelopp, enligt punkt 33 i det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och förbättring av budgetförandet, har införts i den här förordningen för hela den tid programmet pågår, utan att detta påverkar budgetmyndighetens befogenheter enligt fördraget. Gemenskapens bidrag till fonden bör uppgå till 15 miljoner euro för vart och ett av åren 2003 och 2004, uttryckt i löpande penningvärde.

(17) Detta stöd kommer att bidra till att stärka solidariteten mellan medlemsstaterna och mellan folken.

(18) I fråga om förfarandena för att anta den här förordningen innehåller fördraget inga andra befogenheter än de som anges i artikel 308.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

I enlighet med det årliga budgetförandet och punkt 34.2 i det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och förbättring av budgetförandet⁽¹⁾ skall ett årligt bidrag på 15 miljoner euro betalas ut till Internationella fonden för Irland (nedan kallad "fonden") under åren 2003 och 2004, således totalt 30 miljoner euro.

Artikel 2

Fonden skall använda bidraget i enlighet med avtalet av den 18 september 1986 mellan Irlands regering och regeringen i Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland om Internationella fonden för Irland (nedan kallat "avtalet"), enligt vilket fonden inrättades, och den skall prioritera projekt som genomförs över gränsen och mellan befolkningsgrupperna för att därigenom komplettera de insatser som finansieras av strukturfonderna, i synnerhet det särskilda programmet för fred och försoning i Nordirland och de angränsande grevskapen i Irland (nedan kallat "Peace-programmet").

Bidraget skall användas så att det leder till hållbara ekonomiska och sociala förbättringar i de berörda områdena. Det får inte användas för att ersätta andra offentliga eller privata utgifter.

Artikel 3

Kommissionen skall som observatör företräda gemenskapen vid de möten som styrelsen för Internationella fonden för Irland (nedan kallad "styrelsen") håller.

Fonden skall företrädas genom en observatör vid de möten som Peace-programmets och andra relevanta strukturfondsprogramms övervakningskommittéer håller.

⁽¹⁾ EGT C 172, 18.6.1999, s. 1.

Artikel 4

Kommissionen skall främja samordning på alla nivåer mellan fondens styrelse och övriga aktörer, samt med de förvaltningsorgan som inrättats för de berörda strukturfondsinsatserna, särskilt Peace-programmet.

Artikel 5

Kommissionen skall, i samarbete med fondens styrelse, införa lämpliga förfaranden för offentliggörande och information i syfte att sprida kunskap om gemenskapens deltagande i projekt som finansieras av fonden.

Artikel 6

Kommissionen skall senast den 31 mars 2004 lägga fram en rapport för budgetmyndigheten, med en bedömning av dels vilka resultat som åstadkommits genom fondens verksamhet, dels behovet av att fortsätta med bidragen efter 2004, med beaktande av hur fredsprocessen i Nordirland har utvecklats. Rapporten skall bland annat innehålla

- a) en översikt över fondens verksamhet,
- b) en förteckning över de projekt för vilka stöd beviljats,
- c) en bedömning av arten och resultaten av fondens verksamhet, särskilt i förhållande till de uppsatta målen och till kriterierna i artiklarna 2 och 8,
- d) en bedömning av de åtgärder som fonden vidtagit i fråga om samarbete och samordning med strukturfondernas insatser, särskilt med hänsyn till skyldigheterna i artiklarna 3, 4 och 5,
- e) en bilaga med resultaten av de kontroller som kommissionen gjort i enlighet med åtagandet i artikel 7.

Artikel 7

Kommissionen skall förvalta bidragen.

Kommissionen skall göra en bedömning av fondens finansiella behov på grundval av dess kassabehållning vid tidpunkten för varje planerad utbetalning. Det årliga bidraget skall överföras genom delutbetalningar som innebär

- a) ett första förskott på 40 %, efter det att kommissionen mottagit ett åtagande som undertecknats av fondens styrelseordförande och av vilket det framgår att fonden kommer att uppfylla den här förordningens villkor för att bidraget skall kunna beviljas,
- b) ett andra förskott på 40 % sex månader senare,

c) en slutbetalning på 20 % efter det att kommissionen mottagit och godkänt fondens årsrapport och gjort en revision av årets räkenskaper.

Om den bedömning som avses i andra stycket visar att det på grundval av fondens finansiella behov vid den aktuella tidpunkten inte kan anses motiverat att göra en av delutbetalningarna skall denna utbetalning skjutas upp tills dess att kommissionen på grundval av ny information från fonden anser att det är befogat att en utbetalning görs.

Artikel 8

Om stöd från strukturfonderna har beviljats eller kommer att beviljas för en insats får det bidrag som avses i artikel 1 endast

betalas ut under förutsättning att det sammanlagda beloppet för 40 % av bidraget till fonden plus strukturfondsstödet uppgår till högst 75 % av de stödberättigande kostnaderna.

Artikel 9

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Den löper ut den 31 december 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1950/97 rörande införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av säckar och påsar av polyeten eller polypropen med ursprung i bl.a. Indien

(2002/C 331 E/34)

KOM(2002) 461 slutlig

(Framlagt av kommissionen den 26 augusti 2002)

MOTIVERING

Genom förordning (EG) nr 1950/97 införde rådet 1997 en slutgiltig antidumpningstull på import av säckar och påsar av polyeten eller polypropen med ursprung i Indien. Två därpå följande översyner ledde till införandet av individuella antidumpningstullar för ett antal nya exportörer.

Denna interimsoversyn i enlighet med artikel 11.3 i förordning (EG) nr 384/96 inleddes den 26 januari 2001. Översynen begränsades till att omfatta frågan om dumpning.

Det fastställdes att en betydande dumpning på mellan 6,7 och 33,5 % förekom för alla berörda företag.

Medlemsstaterna rådfrågades och de stödde enhälligt kommissionens förslag.

Följaktligen föreslås att de gällande tullarna för import av säckar och påsar av polyeten eller polypropen med ursprung i Indien ändras och att offentliggörandet av den bifogade förordningen i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* godkänns.

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad "grundförordningen"), särskilt artikel 11.3 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

1. Tidigare undersökningar

- (1) Genom förordning (EG) nr 1950/97 ⁽²⁾ införde rådet slutgiltiga antidumpningsåtgärder avseende import av säckar och påsar av polyeten eller polypropen med ursprung i bl.a. Indien (nedan kallad "den berörda produkten").

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2238/2000 (EGT L 257, 11.10.2000, s. 2).

⁽²⁾ EGT L 276, 9.10.1997, s. 1.

- (2) Denna förordning ändrades därefter genom förordningarna (EG) nr 96/1999 ⁽³⁾ och (EG) nr 2744/2000 ⁽⁴⁾ i syfte att fastställa dumpningsmarginaler för nya exportörer i enlighet med artikel 11.4 i grundförordningen.

2. Den nu aktuella undersökningen

i) Inledande

- (3) European Association for Textile Polyolefins (nedan kallad "den sökande") ingav en begäran om en interimsoversyn i enlighet med artikel 11.3 i grundförordningen, vilken endast avsåg dumpning av den berörda produkten med ursprung i Indien. Begäran lämnades för de europeiska tillverkare som svarar för en betydande del, i detta fall 65 %, av den totala tillverkningen i gemenskapen av den berörda produkten.

- (4) Sedan kommissionen, efter samråd med rådgivande kommittén, fastslagit att bevisningen var tillräcklig för att motivera att en interimsoversyn inleddes, offentliggjorde den ett tillkännagivande om inledande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽⁵⁾ och påbörjade undersökningen.

⁽³⁾ EGT L 11, 12.1.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 316, 15.12.2000, s. 67.

⁽⁵⁾ EGT C 26, 26.1.2001, s. 2.

ii) *Undersökning och stickprovsförfarande*

- (5) Kommissionen underrättade officiellt de exporterande tillverkare som såvitt känt var berörda, företrädarna för ursprungslandet samt den sökande om att förfarandet skulle inledas, och gav alla parter som direkt var berörda möjlighet att lämna synpunkter skriftligen och begära att bli hörda.
- (6) Ett flertal exporterande tillverkare i de berörda länderna och gemenskapstillverkare lämnade synpunkter skriftligen. Alla parter som begärde detta gavs tillfälle att bli hörda.
- (7) Kommissionen fastställde att antalet exporterande tillverkare av den berörda produkten i Indien hade ökat väsentligt sedan den ursprungliga undersökningen. Den beslutade därför att tillämpa det stickprovsförfarande som anges i artikel 17 i grundförordningen.
- (8) För att kommissionen skulle kunna göra ett urval uppmannades de exporterande tillverkarna och deras företrädare att ge sig till känna och lämna grundläggande uppgifter om sin tillverkning, inhemska försäljning och exportförsäljning inom 15 dagar efter det att detta tillkännagivande om inledande offentliggjorts. Kommissionen kontaktade även myndigheterna i det berörda landet och begärde att de skulle bistå vid fastställandet av urvalet.
- (9) Sammanlagt 45 företag besvarade stickprovsformuläret inom den fastställda tidsfristen. Av dessa hade 22 stycken tillverkning och försäljning till gemenskapen av den berörda produkten under perioden 1 december 2000–30 november 2001 (nedan kallad "undersökningsperioden").
- (10) Urvalet fastställdes i samråd med företrädare för de berörda företagen och myndigheterna i det berörda landet. Man enades om ett urval av åtta företag som svarade för mer än 80 % av den totala exporten av den berörda produkten till gemenskapen under undersökningsperioden.
- (11) Nio företag som inte ingick i urvalet begärde en individuell undersökning. Med hänsyn till det stora antalet ansökningar, vilka till och med var fler än de företag som ingick i urvalet, ansågs det att det skulle bli orimligt betungande med individuella undersökningar i enlighet med artikel 17.3 i grundförordningen. Följaktligen beviljades inga ansökningar.
- (12) Kommissionen sände frågeformulär till de företag som ingick i urvalet och gjorde kontrollbesök på plats hos följande indiska företag som ingick i urvalet:
- Gilt Pack Ltd, Indore,
 - Hyderabad Polymers Private Ltd, Hyderabad,
 - Kanpur Plastipack Ltd, Kanpur,
 - Neo Sack Ltd, Indore,
 - Polyspin Private Ltd, Rajapalayam och det detta företag närstående företaget Polyspin Exports Ltd, Rajapalayam,
 - Pithampur Poly Products Ltd, Indore,
 - Shankar Packaging Ltd, Vadodara.
- (13) Efter kontrollbesöken i Indien inhämtade kommissionen uppgifter från importörer av den berörda produkten i gemenskapen. Även följande importföretag besöktes:
- Cojubel NV, Lendelede, Belgien,
 - Eurea BVBA, Antwerpen, Belgien,
 - Rova NV, Oudenaarde, Belgien,
 - Texbern SARL, Lyon, Frankrike,
 - Markopulos SA, Aten, Grekland,
 - Alex Pak SA, Aten, Grekland.
- (14) Kommissionen inhämtade även uppgifter från och besökte tullmyndigheterna i medlemsstaterna.
- (15) Eftersom ärendet var komplicerat och det uppstod svårigheter tog undersökningen mer än tolv månader.

B. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT**1. Berörd produkt**

- (16) Den produkt som omfattas av den aktuella översynen är samma produkt som den berörda produkten i förordning (EG) nr 1950/97.
- (17) Den produkt som berörs är vävda säckar och påsar av sådana slag som används för förpackning av varor, icke av trikå utan framställda av polyeten- eller polypropenremсор eller dylikt av vävnader med en vikt av högst 120 g/m² med ursprung i Indien. Denna produkt klassificeras för närvarande enligt KN-nummer 6305 32 81, 6305 33 91, ex 3923 21 00, ex 3923 29 10 och ex 3923 29 90.

2. Likadan produkt

- (18) Det fastställdes att de säckar och påsar som såldes på den indiska marknaden och de säckar och påsar som exporterades från Indien till gemenskapen var likadana eller uppvisade mycket stora likheter när det gäller fysiska egenskaper och användningsområden. Dessa säckar och påsar ansågs därför vara likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.

C. DUMPNING**1. Bristande samarbete**

- (19) Det framgick av kommissionens undersökning att fyra exportörer som svarade för en betydande del av exporten från Indien hade lämnat oriktiga och vilseledande uppgifter och i ett antal fall till och med medvetet lämnat förfalskade och oriktiga handlingar. Ett antal oegentligheter uppdagades, inbegripet oriktiga uppgifter om produkttyper, varubeskrivningar, bestämmelseort för export, kvantiteter eller värde på fakturor och transportdokument i syfte att höja det genomsnittliga exportpriset till en nivå som gäller för priser som inte är dumpade, medvetet utelämnande av transaktioner eller lämnande av otillförlitliga redovisningsuppgifter. De varubeskrivningar, kvantiteter och den vikt som angivits av icke-närstående importörer och tullmyndigheter i officiella handlingar skilde sig ofta från de uppgifter som lämnats vid kontrollbesöken på plats och i svaren på kommissionens frågeformulär. Bevisning framlades även för att det förekommit minst två försök att övertala importörer att lämna oriktiga handlingar till kommissionen.
- (20) De exportörer som inte var samarbetsvilliga har var och en underrättats i detalj om kommissionens undersökningsresultat i detta avseende. Några av dem hävdade dock att de kontrollerade uppgifterna avseende inhemsk försäljning och tillverkningskostnader inte borde lämnas utan beaktande, eftersom oegentligheterna endast avsåg exportuppgifterna.
- (21) De oriktiga och vilseledande uppgifterna var dock av ett sådant slag och så många att riktigheten hos samtliga uppgifter som företagen lämnat kunde ifrågasättas. Följaktligen beslutades att alla uppgifter som lämnats skulle lämnas utan beaktande och att andra tillgängliga uppgifter rörande dessa fyra företag skulle användas i stället i enlighet med artikel 18 i grundförordningen. Några individuella dumpningsmarginaler beräknades inte för dessa företag.
- (22) Det var även nödvändigt att inte beakta de uppgifter som lämnats och i stället använda tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18.1 i grundförordningen när det gäller ett annat företag vars uppgifter avseende tillverkningskostnader inte heller ansågs vara helt tillförlitliga. Undersökningsresultatet grundade sig emellertid till största del på de uppgifter som lämnats av företagen.
- (23) När det gäller fastställandet av dumpningens omfattning för de övriga tre företagen ansågs det möjligt att komma fram till rimligt tillförlitliga undersökningsresultat på grundval av de uppgifter som lämnats av företagen, vid behov justerade för resultaten av kontrollbesöken på plats.

2. Normalvärde

- (24) Normalvärdet fastställdes i enlighet med artikel 2 i grundförordningen. Först undersöktes således huruvida företagens sammanlagda inhemsk försäljning av den likadana produkten var representativ i förhållande till företagets sammanlagda export av den berörda produkten till gemenskapen. I enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen, och eftersom den sammanlagda inhemsk försäljningen volymmässigt utgjorde mer än 5 % av den sammanlagda exporten till gemenskapen, konstaterades att försäljningen av den likadana produkten på den inhemsk marknaden var representativ för tre av de fyra företag för vilka en individuell dumpningsmarginal fastställdes.
- (25) En liknande prövning gjordes därefter för varje produkttyp som såldes på den inhemsk marknaden och som var likadan eller direkt jämförbar med de produkttyper som såldes på export till gemenskapen. För varje produktslag fastställdes det att den inhemsk försäljningen var tillräckligt representativ i enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen om den totala försäljningsvolymen för den berörda typen motsvarade mer än 5 % av försäljningsvolymen för de likadana eller jämförbara typer som exporterades till gemenskapen.
- (26) Det undersöktes även huruvida den inhemsk försäljningen av varje typ kunde anses ha skett vid normal handel, genom att andelen lönsam försäljning till oberoende kunder av den berörda typen fastställdes. Den inhemsk försäljningen ansågs vara lönsam när värdet av nettoförsäljningen minst motsvarade den beräknade tillverkningskostnaden för varje berörd produkttyp (nedan kallad "lönsam försäljning").
- (27) När det gäller tillverkningskostnaden hade inget av företagen ett etablerat kostnadsredovisningssystem. Resultaten av kontrollbesöken på plats föranledde ett antal korrigeringar av den metod för kostnadsfördelning som företagen utarbetat enkom för denna undersökning, särskilt när det gäller fördelningen av råmaterialkostnader.
- (28) Tillverkningskostnaden för varje produkttyp som såldes på den inhemsk marknaden, korrigerad enligt ovan, jämfördes med nettoförsäljningspriset på den inhemsk marknaden för den berörda typen. När den lönsamma försäljningen för en viss produkttyp utgjorde minst 80 % av den totala försäljningsvolymen fastställdes normalvärdet på grundval av det faktiska inhemsk priset, beräknat som ett vägt genomsnitt av alla inhemsk försäljningspriser för den berörda typen under undersökningsperioden, oavsett om all försäljning var lönsam eller ej. I de fall andelen lönsam försäljning utgjorde mindre än 80 % men minst 10 % av den totala inhemsk försäljningen fastställdes normalvärdet som ett vägt genomsnitt av de inhemsk priserna för den lönsamma försäljningen.

- (29) I de fall andelen lönsam försäljning av en viss produkttyp utgjorde mindre än 10 % av den totala försäljningsvolymen ansågs försäljningen av denna typ inte ha skett i tillräckliga mängder för att det skulle vara möjligt att fastställa normalvärdet på grundval av det inhemska priset. Detta var fallet för alla utom en produkttyp för ett av företagen.
- (30) Eftersom inga andra tillverkare hade någon inhemsk försäljning vid normal handel kunde normalvärdet inte fastställas på grundval av andra försäljares eller tillverkares priser.
- (31) Följaktligen konstruerades normalvärdet i enlighet med artikel 2.3 i grundförordningen genom att ett skäligt belopp för att täcka försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst lades till tillverkningskostnaderna för de exporterade produkttyperna, vilka vid behov justerats.
- (32) För de företag som hade en representativ inhemsk försäljningsvolym användes företagens egna försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader. Ett företag hade inte en representativ inhemsk försäljningsvolym. För detta företag användes i enlighet med artikel 2.6 a i grundförordningen det vägda genomsnittet för de faktiska belopp som fastställdes för de tre andra företag som var föremål för undersökning avseende tillverkning och försäljning av den likadana produkten på den inhemska marknaden i Indien.
- (33) Inget av de samarbetsvilliga företagen hade en lönsam försäljning som utgjorde minst 10 % av den totala inhemska försäljningsvolymen av den berörda produkten. Eftersom det inte fanns någon försäljning av produkter i samma generella produktkategori kunde vinstmarginalen inte fastställas på denna grundval, utan kommissionen beslutade att använda en vinstmarginal på 5 % i enlighet med artikel 2.6 c i grundförordningen. Detta anses vara en försiktig uppskattning som är helt i linje med de tidigare undersökningsresultaten.
- (36) Alla företag begärde justeringar för olikheter i handelsled med hänvisning till att de säljer till slutanvändare på den inhemska marknaden och till handlare på exportmarknaden.
- (37) Det framkom av undersökningen att det förekom olikheter i handelsled när det gäller exportpriserna och normalvärdet, och att det fanns tydliga olikheter i säljarens funktioner i dessa led i enlighet med artikel 2.10 d i grundförordningen. Eftersom de olikheter som fanns när det gäller handelsled inte kunde kvantifieras på grund av att handelsleden i fråga inte förekom på den inhemska marknaden i Indien beviljades emellertid en särskild justering i enlighet med artikel 2.10 d ii. Eftersom det inte fanns några andra uppgifter fastställdes denna justering till 10 % av den bruttomarginal som användes vid fastställandet av normalvärdena.
- (38) Några företag begärde en justering för tullrestitution enligt artikel 2.10 b i grundförordningen. Inget av företagen kunde emellertid påvisa att några importavgifter eller indirekta skatter tagits ut för den likadana produkten eller för material som ingår i denna, när den var avsedd för förbrukning i exportlandet i enlighet med artikel 2.10 b i grundförordning. Följaktligen kunde inga sådana justeringar beviljas.
- (39) Några företag begärde en justering av normalvärdet för påstådda olikheter i kostnaden för det råmaterial som användes för tillverkning av de produkter som exporterades och det råmaterial som användes för tillverkning av produkter avsedda för den inhemska marknaden. De hävdade att i de fall råmaterial inköptes på den inhemska marknaden berodde dessa olikheter antingen på att tillverkaren fortfarande kunde begära ett belopp motsvarande tullrestitutionen när produkterna exporterades eller på att han erhållit en importlicens och överlätit denna på en inhemsk leverantör i utbyte mot en rabatt på råmaterialpriset.

3. Exportpris

- (34) Alla företags exportförsäljning till gemenskapen skedde direkt till oberoende importörer. I enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen fastställdes därför exportpriserna på grundval av de priser som faktiskt betalats eller skulle betalas av dessa oberoende importörer.

4. Jämförelse

- (35) För att man skulle få en rättvis jämförelse mellan normalvärdet och exportpriset gjordes i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen justeringar för olikheter som påverkade prisernas jämförbarhet, dvs. olikheter i fråga om transport-, försäkrings-, hanterings- och lastningskostnader samt därmed sammanhängande kostnader, kreditkostnader, provisioner och handelsled.
- (40) Detta slags mekanism är emellertid att hänföra till artikel 2.10 b i grundförordningen och följaktligen bör dessa ansökningar behandlas inom ramen för den artikeln. Följaktligen är det inte berättigat att göra en justering i enlighet med artikel 2.10 k. Såsom förklarats i skäl 38 är det inte heller berättigat med en justering enligt artikel 2.10 b.
- (41) Flera företag hävdade att man i samband med denna översynsundersökning hade använt en annan metod än den som användes vid den undersökning som ledde till införandet av tullen. De hävdade att kommissionen hade begärt en mera detaljerad klassificering av produkterna för jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset än vad den begärt i den ursprungliga undersökningen.

(42) Detta påstående kan inte godtas. En begäran om en tydlig, exakt och korrekt identifiering av de olika berörda produkttyper som tillverkas och säljs kan inte anses innebära ett metodbyte. Det framgick av undersökningen att kommissionens begäran var befogad, berättigad och inte utgjorde ett orimligt betungande krav för företagen i fråga. Antalet specifikationer som inverkar på kostnaderna för och marknadsvärdet av den berörda produkten krävde en mera detaljerad produktspecifikation än den som lämnades i den ursprungliga undersökningen. Denna mer detaljerade produktbeskrivning hade till syfte att möjliggöra en exaktare jämförelse mellan normalvärdet och exportpriset för klart definierade och identiska produkttyper. När ett av dessa företag ställdes inför de markanta skillnader i priser och kostnader för vad företagen påstod vara samma produkttyp omprövade det sitt beslut att vägra lämna de uppgifter om produkttyperna som begärts och lämnade dessa uppgifter inom 24 timmar.

5. Dumpningsmarginaler

i) Företag med individuell dumpningsmarginal

(43) För de företag i urvalet för vilka artikel 18 i grundförordningen (se skäl 23) inte tillämpades fastställdes individuella dumpningsmarginaler på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje produkttyp och ett vägt genomsnittligt exportpris per produkttyp.

(44) Det konstaterades att Polyspin Exports var ett närstående företag till Polyspin Private under undersökningsperioden. Dessa båda företag hade två gemensamma styrelseledamöter. Med hänsyn till de nära förbindelserna mellan dessa två företag fanns det en stor risk för att antidumpningsåtgärderna skulle kringgå genom att exporten till gemenskapen gick genom företaget med den lägre dumpningsmarginalen, om två olika dumpningsmarginaler fastställdes. Följaktligen drogs slutsatsen att man på samma sätt som i den ursprungliga undersökningen endast skulle fastställa en marginal för de två företagen och att denna marginal skulle fastställas på grundval av det vägda genomsnittet av de dumpningsmarginaler som fastställts för varje företag. Uttryckta i procent av nettopriset cif gemenskapens gräns, före tull, uppgår dessa dumpningsmarginaler till följande belopp:

— Hyderabad Polymers Pvt Ltd: 24,3 %

— Polyspin Export Ltd och Polyspin Private Ltd: 17,2 %.

(45) När det gäller det företag för vilket artikel 18 i grundförordningen delvis tillämpades (se skäl 22) konstaterades

det att det fanns ett exportprismönster som varierade väsentligt mellan olika inköpare och regioner. Exportpriserna varierade betydligt mellan olika regioner och inköpare. Dumpningens fulla omfattning framgick således inte av jämförelsen mellan ett vägt genomsnittligt normalvärde per produkttyp och ett vägt genomsnittligt exportpris per produkttyp. Företaget hävdade att variationerna mellan kunder och regioner kunde förklaras av att det rörde sig om olika produkttyper. En jämförelse produkttyp per produkttyp visade emellertid på en liknande variation för de typer som såldes i tillräckliga kvantiteter för att det skulle vara möjligt att göra en sådan analys. Detta påstående avvisades därför. En jämförelse mellan individuella exportpriser och individuella normalvärden för individuella transaktioner skulle däremot inte ha varit genomförbar och skulle följaktligen inte ha visat dumpningens fulla omfattning, särskilt på grund av att det inte förekom tillräckligt många jämförbara transaktioner på den inhemska marknaden. Eftersom det konstaterades att det fanns ett exportprismönster som varierade väsentligt mellan olika inköpare och regioner, och eftersom dumpningens fulla omfattning inte skulle ha framgått vare sig av en jämförelse mellan det vägda genomsnittet eller av en jämförelse transaktion för transaktion fastställdes dumpningsmarginalen på grundval av en jämförelse per produkttyp mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet och priset för varje enskild exporttransaktion i enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen. Uttryckta i procent av nettopriset cif gemenskapens gräns, före tull, uppgår dessa dumpningsmarginaler till följande belopp:

— Pithampur Poly Products Ltd, Indore: 6,7 %.

ii) Företag för vilka det inte fastställts någon individuell dumpningsmarginal

(46) För de företag som i tid lämnade de nödvändiga uppgifter som anges i artikel 17 i grundförordningen, uppgav att de var villiga att ingå i urvalet och som tillverkade och exporterade den berörda produkten till gemenskapen under undersökningsperioden, men som inte valdes ut att ingå i urvalet eller undersöktes individuellt, fastställdes dumpningsmarginalen på grundval av den vägda genomsnittliga dumpningsmarginalen för de företag som ingick i urvalet i enlighet med artikel 9.6 i grundförordningen. Eftersom man enligt denna artikel måste bortse från de marginaler som fastställts under de omständigheter som avses i artikel 18 i grundförordningen, svarade de företag som ingick i urvalet nu endast för 20 % av de samarbetsvilliga företagens export till gemenskapen av den berörda produkten under undersökningsperioden. Under dessa omständigheter, dvs. att det är omöjligt att göra ett nytt och mera representativt urval, är detta procenttal fortfarande att anse som tillräckligt representativt för den totala exporten till gemenskapen. Det bör även påpekas att de företag som inte valts ut att ingå i urvalet inte heller svarade för mer än 20 % av den totala exporten till gemenskapen från Indien (se skäl 10). Uttryckt i procent av nettopriset cif gemenskapens gräns, före tull, uppgår denna dumpningsmarginal till följande belopp: 20,6 %.

(47) När det gäller de fyra företag för vilka det inte var möjligt att fastställa en individuell dumpningsmarginal på grund av de orsaker som anges i skäl 20, använde kommissionen tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18 i grundförordningen. Kommissionen tog även hänsyn till att den dumpningsmarginal som fastställdes för dessa företag i jämförelse med den dumpningsmarginal som fastställdes för de samarbetsvilliga företagen inte skulle utgöra en sporre till bristande samarbete. Följaktligen beslutade den att fastställa dumpningsmarginalen till en nivå motsvarande det vägda genomsnittet av de högsta dumpningsmarginaler som konstaterats för ett antal produkttyper som såldes i representativa kvantiteter av de företag för vilka en individuell marginal kunde fastställas, dvs. 33,5 %. Denna tullsats bör även gälla för Naviska Packaging som är ett närstående företag till Gilt Pack Ltd (namnändrat till Giltpac International India Private Limited efter undersökningsperiodens slut).

(48) Dumpningsmarginalen för övriga företag som inte var samarbetsvilliga fastställdes på grundval av tillgängliga uppgifter och var densamma som för de företag som avses i skäl 47. Detta tillvägagångssätt bedömdes vara nödvändigt med hänsyn till att andelen icke-samarbetsvilliga företag var stor och för att förhindra kringgående.

D. FÖRSLAG TILL ÄNDRING AV DE ÅTGÄRDER SOM ÄR FÖREMÅL FÖR ÖVERSYN

(49) Enligt artikel 9.4 i grundförordningen får antidumpningstullen inte överstiga den fastställda dumpningsmarginalen, men bör vara lägre än marginalen om en sådan lägre tull är tillräcklig för att undanröja den skada som vållats gemenskapsindustrin. Med hänsyn till att denna översyn endast omfattar undersökning av dumpning bör de tullar som införs inte vara högre än de nivåer för undanröjande av skada som fastställdes i den ursprungliga undersökningen.

(50) Eftersom de nivåer för undanröjande av skada som fastställdes i den ursprungliga undersökningen i samtliga fall är högre än de dumpningsmarginaler som fastställts i samband med den nu aktuella översynen bör tullarna fastställas till en nivå motsvarande de fastställda dumpningsmarginalerna:

- Aditya Bags Ltd: 20,6 %
- Big Bags India Pvt Ltd: 20,6 %
- Big Bags International Pvt Ltd: 20,6 %
- Buildmet Fibres Private Ltd: 20,6 %
- Cigfil Limited: 20,6 %
- Gilt Pack Ltd och Giltpac International India Private Ltd: 33,5 %
- Hyderabad Polymers Pvt Ltd: 24,3 %

- Innova Polypak Private Ltd: 20,6 %
- Kanpur Plastipack Ltd: 33,5 %
- M/S Polyweave: 20,6 %
- M/S TPI India Limited: 20,6 %
- Neo Sack Ltd: 33,5 %
- Olive Commercial Co Ltd: 20,6 %
- Polyspin Export Ltd och Polyspin Private Ltd: 17,2 %
- Pithampur Poly Products Ltd: 6,7 %
- Sangam Cirqfab Pvt Ltd: 20,6 %
- Shankar Packaging Ltd: 33,5 %
- Subham Polymers Ltd: 20,6 %
- Superpack Ltd: 20,6 %
- Synthetic Fibres (Mysore) Pvt Ltd: 20,6 %
- Tulsyan Nec Ltd: 20,6 %
- Vijay Chemicals & Plastics Pvt Ltd: 20,6 %
- Virgo Polymer Ltd: 20,6 %
- Alla övriga företag: 33,5 %.

E. ÅTAGANDEN

- (51) Mot bakgrund av artikel 15 om u-landsmedlemmar i avtalet om tillämpning av artikel VI i det allmänna tull- och handelsavtalet från 1994 underrättade kommissionen de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna om att den var redo att pröva möjligheterna till konstruktiva lösningar, inbegripet eventuella erbjudanden om prisåtaganden.
- (52) Fjorton indiska exporterande tillverkare gjorde prisåtaganden i enlighet med artikel 8.1 i grundförordningen.
- (53) Det framgick av undersökningen att den berörda produkten har många särskiljande egenskaper som ständigt utvecklas, vilket kan inverka väsentligt på försäljningspriserna. Dessa egenskaper innebär att det blir mycket komplicerat och svårt att tillämpa alla system för prisåtaganden (i form av minimiimportpriser), särskilt med hänsyn till den bristande samarbetsvilja som visades i samband med stickprovsförfarandet.

(54) I ett antal fall var den föreslagna klassificeringen av produkter dessutom inte tillräckligt detaljerad för att det skulle vara möjligt att genomföra övervakningen på ett korrekt sätt, eller var den föreslagna prisnivån inte tillräcklig för att undanröja den skadevållande dumpningen.

(55) Dessutom säljer de flesta av de exportörer som gjorde åtaganden likadana produkter som inte omfattas av den nu aktuella undersökningen (såsom extra stora påsar) till i stort sett samma kunder i gemenskapen och utför olika slags entreprenadarbeten för andra indiska företag. Risken för kringgående av åtgärderna genom priskompensation och omläggning av exporten anses därför vara hög.

(56) Mot denna bakgrund drogs slutsatsen att alla eventuella åtaganden skulle medföra betydande svårigheter när det gäller övervakning och tillämpning samt oacceptabla risker. Följaktligen ansågs det inte lämpligt att godta något av åtagandena.

F. MEDDELANDE AV UPPGIFTER OCH ÅTGÄRDERNAS GILTIGHETSTID

(57) De berörda företagen underrättades om de omständigheter och överväganden på grundval av vilka kommissionen avsåg att föreslå en ändring av förordning (EG) nr 1950/97 och gavs tillfälle att lämna synpunkter. Synpunkter lämnades och dessa beaktades när så var lämpligt.

(58) Den översyn som genomförts påverkar inte den tidpunkt då förordning (EG) nr 1950/97 skall upphöra att gälla enligt artikel 11.2 i grundförordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 1.2 a i förordning (EG) nr 1950/97 skall ersättas med följande:

"a) 33,5 % för säckar och påsar med ursprung i Indien (Taric-tilläggsnummer 8900) med undantag av importprodukter

tillverkade av följande företag, som skall omfattas av de tullsatsers som anges nedan:

Företag	Tullsats i %	Taric-tilläggsnummer
Aditya Bags Ltd	20,6 %	8424
Big Bags India Pvt Ltd	20,6 %	8424
Big Bags International Pvt Ltd	20,6 %	8424
Buildmet Fibres Private Ltd	20,6 %	8944
Cigfil Limited	20,6 %	8424
Gilt Pack Ltd och Giltpac International India Private Ltd	33,5 %	8945
Hyderabad Polymers Pvt Ltd	24,3 %	8106
Innova Polypak Private Ltd	20,6 %	8424
Kanpur Plastipack Ltd	33,5 %	8946
M/S Polyweave	20,6 %	8424
M/S TPI India Limited	20,6 %	8424
Neo Sack Ltd	33,5 %	8947
Olive Commercial Co Ltd	20,6 %	8424
Polyspin Export Ltd och Polyspin Private Ltd	17,2 %	8948
Pithampur Poly Products Ltd	6,7 %	8155
Sangam Cifrab Pvt Ltd	20,6 %	8156
Shankar Packaging Ltd	33,5 %	8949
Subham Polymers Ltd	20,6 %	8424
Superpack Ltd	20,6 %	8424
Synthetic Fibres (Mysore) Pvt Ltd	20,6 %	8157
Tulsyan Nec Ltd	20,6 %	8424
Vijay Chemicals & Plastics Pvt Ltd	20,6 %	8424
Virgo Polymer Ltd	20,6 %	8424"

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2000/13/EG när det gäller uppgifter om ingredienser i livsmedel ⁽¹⁾

(2002/C 331 E/35)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2002) 464 slutlig — 2001/0199(COD)

(Framlagt av kommissionen den 3 september 2002 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

(Ändringar anges genom understrykningar/överstrykningar i texten)

MOTIVERING

A. Principer

1. I september 2001 lade kommissionen fram ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2000/13/EG när det gäller uppgifter om ingredienser i livsmedel KOM(2001) 433 – 2001/0199(COD). Meningen är att det skall antas genom medbeslutandeförfarandet enligt artikel 251 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Den 11 juni 2002 antog Europaparlamentet en rad ändringsförslag vid den första behandlingen. Vid detta tillfälle lämnade kommissionen sin synpunkt på varje ändringsförslag och preciserade vilka ändringsförslag den skulle kunna godta eller inte.

På grundval av detta har kommissionen utarbetat det ändrade förslaget.

2. Genom ändringarna i förslaget införs de ändringsförslag som kommissionen godtagit samt nya bestämmelser enligt ändringsförslag vars princip men inte ordalydelse godtagits.

B. Presentation av ändringsförslagen

1. *Ändringsförslag som godtas helt*

— Ändringsförslag 2

Genom detta ändringsförslag förs svampblandningar till andra blandningar (frukter eller grönsaker) där man på märkningen inte behöver tillämpa regeln om fallande ordning enligt vikten. I ändringen preciseras också att denna valmöjlighet endast kan användas i fråga om blandningar i vilka proportionerna lätt varierar. Dessa preciseringar är ändamålsenliga och minskar risken för osäkerhet bland både tillverkare och konsumenter.

Kommissionen godtar ändringsförslaget.

— Ändringsförslag 6

Syftet med detta ändringsförslag är huvudsakligen att upphäva det märkningsundantag som enligt förslaget kan tillämpas på ingredienser som ingår i beredningar av såser och senap och som utgör mindre än 5 % av livsmedlen.

Syftet med denna bestämmelse i det ursprungliga förslaget var att undvika extremt långa ingrediensförteckningar.

Genom ändringsförslaget försvinner förutom denna fördel också möjligheten att inte ange vissa ingredienser, vilket betyder att konsumenten får mer information. Dessutom leder ändringen till en mer exakt ordalydelse.

Kommissionen godtar ändringsförslaget.

⁽¹⁾ EGT C 332 E, 27.11.2001, s. 257.

2. Ändringsförslag som godtas i princip men med ändrad ordalydelse

— Ändringsförslag 7 andra delen

Genom detta ändringsförslag får Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet i uppdrag att fastställa kriterier för uppdatering av bilagan och att se över dem vartannat år.

Absolut nödvändiga ändringar av bilagan för att uppdatera den, skall genomföras av lagstiftaren efter ett yttrande från livsmedelsmyndigheten om vetenskapligheten.

Kommissionen kan sålunda godta principen för regelbunden översyn av förteckningen i bilagan till förslaget.

— Ändringsförslag 11

I detta ändringsförslag krävs att kommissionen skall fastställa riktlinjer för tolkningen av bilagan till förslaget.

Kommissionen kan inte godta detta ändringsförslag i dess nuvarande form, men den anser att det skulle vara bra om direktivet innehöll en bestämmelse enligt vilken, i förekommande fall, tekniska uppgifter skulle kunna läggas till i förteckningen över allergiframkallande ingredienser.

C. Ändringar som inte godtas

— Ändringsförslag 13

Genom detta ändringsförslag försvinner möjligheten att inte ange ingredienser i strikt fallande ordning enligt vikten på ingrediensförteckningen när det gäller angivelse av ingredienser som använts i små mängder (under 5 % av den färdiga varan).

En sådan flexibilitet inom märkningen är emellertid tekniskt motiverad med hänsyn till skyldigheten att ange alla ingredienser, inbegripet dem som används i små mängder.

Detta ändringsförslag kan därför inte godtas.

— Ändringsförslag 14

Genom detta ändringsförslag försvinner möjligheten att inte repetera en ingrediens som används flera gånger vid beredningen av ett livsmedel, antingen som sådan eller som en sammansatt ingrediens.

Att inte tillåta denna flexibilitet kan sålunda inte godtas.

— Ändringsförslag 5

Genom detta ändringsförslag försvinner möjligheten att inte ange sammansättningen av sammansatta ingredienser som används i små mängder (under 5 % av den färdiga varan), då den berörda sammansättningen omfattas av gemenskapens gällande lagstiftning enligt vilken sammansättningen skall motsvara varubeteckningen. De produkter som eventuellt berörs av detta undantag är choklad, fruktjuice, sylter, geléer, marmelader och kastanjpuréer.

Undantaget gäller varken tillsatser eller allergener.

Syftet med det är att undvika onödig belastning av förteckningarna över ingredienser i enlighet med de uppställda målen för förslaget.

Detta ändringsförslag kan därför inte godtas.

— Ändringsförslag 7 andra delen

Genom ändringsförslaget undantas processhjälpmedel som härrör från allergiframkallande ingredienser från märkningskravet med motiveringen att dessa ämnen elimineras under tillverkningsprocessen.

Restsubstanser kan emellertid finnas i de färdiga varorna och allergiska reaktioner kan orsakas av små mängder av restsubstanser eller allergener.

Denna del av ändringsförslag 7 kan sålunda inte godtas.

— Ändringsförslagen 8, 9 och 10

Syftet med dessa ändringsförslag är att lägga till nya ingredienser i förteckningen i bilagan.

Den förteckning som kommissionen föreslår grundar sig på tillgängliga vetenskapliga uppgifter och kan eventuellt kompletteras senare på grundval av objektiva vetenskapliga kriterier.

Kommissionen har när det gäller denna del av den framtida uppdateringen av förteckningen vänt sig till Vetenskapliga kommittén för livsmedel och har dessutom planerat ett snabbförfarande för ändrandet av förteckningen (kommittéförfarande). Den ställer också frågan om det är nödvändigt att föra upp dessa ingredienser på förteckningen.

Dessa ändringsförslag kan sålunda inte godtas.

I enlighet med artikel 250.2 i EG-fördraget ändrar kommissionen sitt förslag på det sätt som anges ovan.

De ändringar som gjorts i kommissionens ursprungliga förslag anges på följande sätt: den text som strukits är överstruken och den text som lagts till är med fet stil och understreckad.

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs ytt-
rande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) För att uppnå en hög nivå på skyddet av konsumenternas hälsa och garantera dem rätten till information, bör det säkerställas att konsumenterna får ändamålsenlig information om livsmedel, främst genom att samtliga ingredienser framgår av märkningen.
- (2) Enligt artikel 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel⁽¹⁾, behöver vissa ämnen inte anges i ingrediensförteckningen.

(3) Vissa ingredienser som ingår i livsmedel orsakar allergier eller överkänslighet hos konsumenterna i gemenskapen, och vissa av dessa allergier eller överkänsligheter utgör en hälsorisk för de berörda personerna.

(4) Vetenskapliga kommittén för livsmedel har konstaterat att konsekvenserna av födoämnesallergier är sådana att dessa påverkar många människors liv, eftersom de förorsakar såväl lindriga som potentiellt livshotande sjukdomar.

(5) Vetenskapliga kommittén för livsmedel har bekräftat att komjölk, frukt, baljväxter (särskilt jordnötter och sojabö-
nor), ägg, kräftdjur, nötter, fisk, grönsaker (selleri och andra ur familjen flockblomstriga växter), vete och andra sädeslag är de vanligaste livsmedlen som orsakar allergier, att också livsmedelstillsatser kan orsaka oönskade reaktio-
ner och att det ofta är svårt att undvika livsmedelstillsatser eftersom de inte alltid anges på märkningen.

(6) De vanligaste födoämnesallergenerna ingår i en lång rad beredda livsmedel.

(7) Även om märkningen, som är riktad till konsumenterna i allmänhet, inte bör ses som den enda informationskällan och därmed överta sjukvårdens roll, är det ändå lämpligt att så långt som möjligt hjälpa de konsument som lider av allergier eller överkänslighet genom att ge dem mer fullständiga uppgifter om produkternas sammansättning.

⁽¹⁾ EGT L 109, 6.5.2000, s. 29. Direktivet ändrat genom kommis-
sionens direktiv 2001/101/EG (EGT L 310, 28.11.2001, s. 19).

- (8) Listan över allergiframkallande ämnen omfattar livsmedel och ingredienser som är kända för att orsaka överkänslighet och de kan därför omfattas av ett undantag i direktiv 2000/13/EG. För att kunna följa med i den vetenskapliga utvecklingen är det viktigt att listan kan ses över snabbt vid behov. En sådan översyn bör ta formen av en teknisk genomförandeåtgärd, och för att förenkla och påskynda förfarandet bör det anförtros kommissionen att besluta om sådana åtgärder.
- (9) För att bättre kunna informera alla konsumenter och skydda hälsan hos vissa av dem bör alla ingredienser som ingår i livsmedel obligatoriskt anges i ingrediensförteckningen, och de ingredienser som är kända för att vara allergiframkallande bör alltid, även de som ingår i alkoholhaltiga drycker, betecknas med sitt specifika namn utan möjlighet att använda beteckningen på den kategori som de tillhör eller, då det är fråga om tillsatser, utan att undantas från kravet på att anges i ingrediensförteckningen.
- (10) För att förhindra att märkningen blir alltför komplicerad och svår att läsa, är det lämpligt att fastställa bestämmelser som gör det möjligt att undvika en extrem förlängning av ingrediensförteckningen, utan att detta påverkar de ovannämnda målen. För att ta hänsyn till de tekniska svårigheterna vid livsmedelsframställning är det också nödvändigt att tillåta en större flexibilitet för märkning när det gäller sådana ingredienser som används i mycket små mängder.
- (11) Direktiv 2000/13/EG bör därför ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2000/13/EG ändras på följande sätt:

1. Artikel 6 skall ändras på följande sätt:

a) Följande punkt skall införas som punkt 3a:

"3a. Utan att det påverkar tillämpningen av de bestämmelser som skall fastställas med tillämpning av punkt 3 skall förekomsten av en eller flera av de ingredienser som förtecknas i bilaga III a i de drycker som avses i punkt 3 anges, om inte ingrediensen eller ingredienserna i fråga med sitt specifika namn ingår i dryckens varubeteckning. Detta angivande skall innehålla uttrycket 'innehåller' följt av beteckningen för de berörda ingredienserna.

Vid behov kan tillämpningsföreskrifter till första stycket antas enligt följande förfarande:

a) Vad gäller de produkter som avses i artikel 1.2 i rådets förordning (EG) nr 1493/1999 (*), enligt förfarandet i artikel 75 i den förordningen.

b) Vad gäller de produkter som avses i artikel 2.1 i rådets förordning (EEG) nr 1601/91 (**), enligt förfarandet i artikel 13 i den förordningen.

c) Vad gäller de produkter som avses i artikel 1.2 i rådets förordning (EEG) nr 1576/89 (***), enligt förfarandet i artikel 14 i den förordningen.

d) Vad gäller övriga produkter enligt förfarandet i artikel 20.2 i detta direktiv.

(*) EGT L 179, 14.7.1999, s. 1.

(**) EGT L 149, 14.6.1991, s. 1.

(***) EGT L 160, 12.6.1989, s. 1."

b) I punkt 5 skall andra stycket ändras på följande sätt:

i) Den fjärde strecksatsen skall ersättas med följande:

"— När frukter, ~~eller~~ grönsaker ~~eller~~ svamp, varav ingen påtagligt dominerar med hänsyn till vikt, vilka kan blandas i varierande proportioner, används blandade som ingredienser i ett livsmedel, får de grupperas på ingrediensförteckningen under beteckningen 'frukt', ~~eller~~ 'grönsaker' ~~eller~~ 'svamp', följt av uttrycket 'i varierande proportion' eller något liknande uttryck, omedelbart följt av en uppräkningslista av de frukter, ~~eller~~ grönsaker ~~eller~~ svampar som ingår ~~och av uttrycket 'i varierande proportion' eller något liknande uttryck;~~ i sådana fall skall blandningen anges på ingrediensförteckningen i enlighet med första stycket på grundval av den samlade vikten av de frukter, ~~eller~~ grönsaker ~~och~~ svampar som ingår."

ii) Följande sjätte och sjunde strecksats skall läggas till:

"— Ingredienser som utgör mindre än 5 % av den färdiga varan får anges i en annan ordning efter de övriga ingredienserna.

— När ingredienser av liknande slag och inbördes utbytbara sannolikt används vid tillverkningen eller beredningen av ett livsmedel utan att sammansättningen ändras och om de utgör mindre än 5 % av den färdiga varan, får dessa ingredienser anges i ingrediensförteckningen med uttrycket 'innehåller . . . och/eller . . .' i de fall där minst en av högst två ingredienser ingår i den färdiga varan, eller uttrycket 'innehåller minst en av följande ingredienser: . . . , . . . , . . .' i de fall där minst en av högst tre ingredienser ingår i den färdiga varan."

c) Punkt 8 skall ändras på följande sätt:

i) I första stycket skall följande mening läggas till:

”När ingredienserna i en sammansatt ingrediens redan ingår som enkla ingredienser i ingrediensförteckningen, skall det dock inte vara obligatoriskt att upprepa dem, om det finns en förklarande text placerad nära ingrediensförteckningen som klart och tydligt informerar köparen om att dessa ingredienser finns i livsmedlet, som enkla ingredienser och som ingredienser i sammansatta ingredienser.”

ii) Andra stycket skall ersättas med följande:

”Den uppräkningslista som avses i första stycket skall inte vara obligatorisk i följande fall:

a) Om sammansättningen av den sammansatta ingrediensen är fastställd i gällande gemenskapsbestämmelser, och förutsatt att den sammansatta ingrediensen utgör mindre än 5 % av den färdiga varan; denna bestämmelse skall dock inte gälla i fråga om tillsatser, om inte annat följer av punkt 4 c.

b) För de sammansatta ingredienser som består av krydd- och/eller örtblandningar som utgör mindre än 2 % av den färdiga varan, med undantag av tillsatser, om inte annat följer av punkt 4 c.

~~i) Beredningar av såser och senap som utgör mindre än 5 % av den färdiga varan.~~

~~ii) Krydd- och/eller örtblandningar som utgör mindre än 2 % av den färdiga varan.~~

c) Om den sammansatta ingrediensen är ett livsmedel för vilket någon ingrediensförteckning inte krävs enligt gemenskapsbestämmelserna.”

d) Följande punkter 10 och 11 skall läggas till:

”10. Bestämmelserna i punkt 4 c ii och 4 c iii, punkt 6 andra stycket första strecksatsen och punkt 8 andra stycket skall inte tillämpas på ingredienser som förtecknas i bilaga III a.

11. Förteckningen i bilaga III a skall granskas på nytt och, i förekommande fall, uppdateras vartannat år, vilket skall göras för första gången två år efter det att detta

direktiv trädde i kraft, med utgångspunkt i de senaste vetenskapliga rönen på området.

I samband med detta kan bilaga III a ändras, i enlighet med förfarandet i artikel 20.2, efter det att Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har avgett sitt yttrande i enlighet med artikel 29 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 ⁽¹⁾.

I förekommande fall kan tekniska detaljer som gäller tolkningen av förteckningen i bilaga III a ges ~~Bilaga III a~~ får ändras i enlighet med förfarandet i artikel 20.2.”

2. I bilaga I skall beteckningarna ”Kanderad frukt” och ”Grönsaker” samt tillhörande definitioner utgå.

3. Den text som finns i bilagan till detta direktiv skall införas som bilaga III a.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall senast den 31 december 2003 anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att

— tillåta handel med produkter som överensstämmer med detta direktiv från och med den 1 januari 2004,

— förbjuda handel med produkter som inte överensstämmer med detta direktiv från och med den 1 januari 2005, dock får handel med produkter som inte överensstämmer med detta direktiv och som släppts ut på marknaden eller märkts före detta datum fortsätta till dess att lagen tomts.

Medlemsstaterna skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.

BILAGA

"BILAGA III a

INGREDIENSER SOM AVSES I ARTIKEL 6.3 a OCH 6.10

Spannmål som innehåller gluten och spannmålsprodukter som innehåller gluten

Skaldjur och skaldjursprodukter

Ägg och äggprodukter

Fisk och fiskprodukter

Jordnötter och jordnötsprodukter

Sojaböner och sojaprodukter

Mjök och mjökprodukter (inklusive laktos)

Nötter och nötkprodukter

Sesamfrön och sesamfröprodukter

Sulfit i koncentrationer på minst 10 mg/kg*

Förslag till rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 1098/98 om att införa särskilda tillfälliga åtgärder för humle

(2002/C 331 E/36)

KOM(2002) 493 slutlig

(Framlagt av kommissionen den 10 september 2002)

MOTIVERING

Rådet föreslås anta detta förslag till förordning som syftar till ett års förlängning av tillämpningen av de särskilda tillfälliga åtgärderna i humlesektorn, vilka infördes 1998. Dessa är av två typer, nämligen tillfällig träda och röjning.

Målet med åtgärderna är att minska de arealer som odlas med humle inom Europeiska unionen för att bättre balansera utbudet mot efterfrågan och på så sätt sanera marknaden.

Även om man har kunnat minska arealerna med 10 % (i förhållande till 1997), gäller fortfarande att marknadsbalans behöver uppnås, vilket gör att det är nödvändigt att fortsätta att minska arealerna under ett år.

I alla händelser kommer den utvärderingsrapport som kommissionen är ålagd att presentera för rådet senast den 31 december 2003 att omfatta samtliga bestämmelser som gäller den gemensamma organisationen av marknaden, inklusive särskilda åtgärder.

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1696/71 av den 26 juli 1971 om den gemensamma organisationen av marknaden för humle ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1514/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 16a i denna, och

av följande skäl:

(1) För att åtgärda överskottssituationen på humlemarknaden infördes genom rådets förordning (EG) nr 1098/98 av den 25 maj 1998 ⁽³⁾ särskilda tillfälliga åtgärder enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 16a i förordning (EEG) nr 1696/71. Härigenom kan producentgrupper i de medlemsstater som beslutar att tillämpa särskilda åtgärder fram till och till och med skörden 2002, vidta åtgärder som att lägga humlearealer i träda eller definitiv röjning av sådana arealer.

(2) Trots att tillämpningen av särskilda åtgärder för träda och röjning under de första fyra åren av det femårsprogram som rådet antagit har gjort det möjligt att minska de arealer som odlas med humle med 10 % i förhållande till 1997, gäller fortfarande att marknadsbalans behöver uppnås, vil-

ket gör att det är nödvändigt att förlänga åtgärderna med ett år.

(3) Artiklarna 2 och 4 i rådets förordning (EG) nr 1098/98 bör därför ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1098/98 ändras på följande sätt:

1. I artikel 2.1 första stycket skall "skörden 2002" ersättas med "skörden 2003".

I artikel 2.1 andra stycket skall "skörden 2003" ersättas med "skörden 2004".

2. I artikel 4 skall andra stycket ersättas med följande:

"Den skall tillämpas från och med skörden 1998 till och med skörden 2004".

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 175, 4.8.1971, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 201, 26.7.2001, s. 8.

⁽³⁾ EGT L 157, 25.5.1998, s. 7.

Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1268/1999 om gemenskapsstöd för föranslutningsåtgärder för jordbruket och landsbygdens utveckling i kandidatländerna i Central- och Östeuropa under föranslutningsperioden

(2002/C 331 E/37)

KOM(2002) 519 slutlig — 2002/0227(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 18 september 2002)

MOTIVERING

I mitten av augusti 2002 förorsakade översvämningar omfattande skador bland annat i flera kandidatländer. Översvämningarna drabbade hårt Republiken Tjeckien och Slovakien.

Kommissionen anser att gemenskapen måste kunna bemöta sådana exceptionella naturkatastrofer på lämpligt sätt närhelst de inträffar i kandidatländerna, vilket skall ske genom olika instrument inklusive föranslutningsinstrumentet SAPARD som införs genom rådets förordning (EG) nr 1268/1999.

Föranslutningsinstrumentet SAPARD täcker emellertid inga särskilda bestämmelser rörande åtgärder som skall vidtas efter naturkatastrofer. I artikel 1.2.b i förordning (EG) nr 1268/1999 ingår målet att "lösa prioriterade och särskilda problem i samband med en hållbar anpassning av jordbrukssektorn och landsbygdsområden i kandidatländerna". Kommissionen anser att åtgärder till stöd för återuppbyggnaden av landsbygdsområden efter exceptionella naturkatastrofer kan betraktas som åtgärder som faller inom ramen för SAPARD och att det därför bör föreskrivas särskilda bestämmelser för sådana åtgärder i förordning (EG) nr 1268/1999. Enligt kommissionens sätt att se är det skäligt att höja taket för offentligt stöd från 50 % till 75 % och gemenskapens bidrag från 75 % till 85 % av det offentliga stödet, för lämpliga projekt i områden som drabbats av exceptionella naturkatastrofer. Detta är syftet med föreliggande förslag.

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande, och

av följande skäl:

(1) I mitten av augusti 2002 förorsakade översvämningar omfattande skador i, bland andra, flera kandidatländer. Gemenskapen måste kunna bemöta sådana exceptionella naturkatastrofer på lämpligt sätt närhelst de inträffar i kandidat-

länderna, vilket skall ske genom olika instrument inklusive det föranslutningsinstrument som införs genom rådets förordning (EG) nr 1268/1999⁽¹⁾, som bland annat har som mål att lösa prioriterade och särskilda problem i samband med en hållbar anpassning av jordbrukssektorn och landsbygdsområden i dessa länder.

(2) I förordningen ingår inga särskilda bestämmelser för åtgärder till stöd för återuppbyggnad av landsbygdsområden efter exceptionella naturkatastrofer.

(3) Det krävs lämpliga insatser från gemenskapens sida efter den här typen av katastrofer. Dessa händelser innebär bland annat en tung ekonomisk börda för de berörda parterna, både inom den offentliga och privata sektorn, och sammanfaller med utgifterna för förberedelserna inför anslutningen. I ett sådant instrument för medfinansieringspolitiken som införs genom förordning (EG) nr 1268/1999 bör det som lämplig åtgärd införas en höjning både av gemenskapsstödet och av de normala stödtaken för relevanta projekt i de berörda länderna. Förordning (EG) nr 1268/1999 bör följaktligen ändras.

⁽¹⁾ EGT L 161, 26.6.1999, s. 87. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2500/2001 (EGT L 342, 27.12.2001, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1268/1999 ändras på följande sätt:

Artikel 8 skall ersättas med följande:

”Artikel 8

Gemenskapens bidrag

1. Gemenskapens bidrag kan uppgå till 75 % av de totala stödberättigande offentliga utgifterna utom

a) när det gäller lämpliga projekt inom ramen för alla sådana åtgärder som kommissionen fastställer vara skäliga på grund av att exceptionella naturkatastrofer har inträffat, då gemenskapens bidrag kan uppgå till 85 % av de totala stödberättigande offentliga utgifterna, och

b) när det gäller de åtgärder som avses i artikel 2 sista strecksatsen och i artikel 7.4, då gemenskapens bidrag till finansieringen kan uppgå till 100 % av den totala stödberättigande kostnaden.

2. För investeringar som ger avkastning

a) utom de som avses i punkt 1.a, kan det offentliga stödet uppgå till högst 50 % av den totala stödberättigande kostnaden, varav gemenskapens bidrag får uppgå till 75 %, och

b) som avses i punkt 1.a, kan det offentliga stödet uppgå till 75 % av den totala stödberättigande kostnaden, till vilken gemenskapen får bidra med upp till 85 % av det offentliga stödet.

Gemenskapens bidrag skall alltid överensstämma med de tak för stödsatser och kumulering som fastställts för statligt stöd.

3. Beloppen för det ekonomiska stödet och utbetalningarna skall anges i euro.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den [1 juli 2000].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Förslag till rådets beslut om bemyndigande för Förbundsrepubliken Tyskland och Republiken Frankrike att tillämpa en åtgärd som avviker från artikel 3 i rådets direktiv 77/388/EEG rörande harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter

(2002/C 331 E/38)

KOM(2002) 491 slutlig

(Framlagt av kommissionen den 10 september 2002)

MOTIVERING

INLEDNING

Genom två ansökningar till kommissionen av den 28 december 2001 respektive den 7 januari 2002 har Tyskland och Frankrike på grundval av artikel 27 i rådets direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund⁽¹⁾ (nedan kallat "sjätte momsdirektivet") begärt att få tillämpa en åtgärd som avviker från artikel 3 i rådets direktiv 77/388/EEG när det gäller uppförande och underhåll av vissa broar över gränsen i floden Rhen. I en skrivelse av den 25 februari 2002 bad kommissionen de tyska och franska myndigheterna att lämna närmare uppgifter om omfattningen av den begärda avvikelser från artikel 3. De tyska myndigheterna lämnade de begärda uppgifterna i en skrivelse av den 19 juni 2002, till vilken även de franska myndigheterna anslöt sig, som diariefördes hos kommissionens generalsekretariat den 22 juli 2002. Den avvikelse som Tyskland och Frankrike begär innebär att gränsen när det gäller mervärdesskatt på uppförande och underhåll av vissa broar över gränsen mellan Tyskland och Frankrike skall anses gå mitt på bron i fråga.

MÅL FÖR DE BEGÄRDA AVVIKELSERNA

De tyska och franska myndigheterna hävdar att om en särskild åtgärd inte tillämpas kommer mervärdesskatten på uppförande och underhåll av broarna över gränsen att tas ut beroende på var den geografiska gränsen mellan de två medlemsstaterna går, dvs. där floden är som djupast.

Den geografiska gränsen för varje bro fastställs på grundval av flodens djup och utgörs därför inte av en rak linje.

Detta gör att det i praktiken är mycket svårt att fastställa den geografiska gränsen i samband med tillämpningen av mervärdesskattelagstiftningen. Dessutom ändras denna gräns kontinuerligt.

Det framgår av ovanstående att frågan om gränsdragning i samband med mervärdesskatt på uppförande och underhåll av broar över gränsen är en mycket komplicerad fråga.

BESKRIVNING AV DEN BEGÄRDA AVVIKELSEN

Den avvikelse som Tyskland och Frankrike begär innebär att gränsen mellan Tyskland och Frankrike när det gäller mervärdesskatt på uppförande och underhåll (inbegripet vinterunderhåll och löpande rengöring) av vissa broar över Rhen skall anses gå mitt på bron i fråga.

De broar över gränsen i Rhen som skulle omfattas av avvikelserna är de broar som kommer att uppföras i framtiden och vara anslutna till det allmänna vägnätet i Frankrike och Tyskland, med undantag för det franska motorvägssystemet, de franska nationella vägarna ("routes nationales") och de tyska nationella vägarna ("Bundesfernstraßen").

⁽¹⁾ EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2002/38/EG (EGT L 128, 15.5.2002, s. 41).

Andra broar som eventuellt omfattas av olika avvikelser berörs följaktligen inte av den avvikelse som det nu ansöks om. Rådets beslut 97/189/EG av den 17 mars 1997 ⁽¹⁾ skulle således gälla även i fortsättningen.

KOMMISSIONENS BEDÖMNING

Den möjlighet att begära avvikelse från sjätte momsdirektivet som föreskrivs i artikel 27 i det direktivet har till syfte att förenkla skatteuttaget och att hindra vissa typer av skatteflykt eller skatteundandragande.

Det är onekligen så att de vanliga bestämmelserna om territoriell tillämpning av mervärdesskattesystemet skulle orsaka betydande svårigheter (se ovan) för de aktörer som uppför och underhåller broar över gränsen i Rhen.

Den åtgärd som Tyskland och Frankrike föreslår innebär att gränsen mellan dessa båda medlemsstater skall anses gå mitt på bron i fråga i samband med tillämpningen av mervärdesskattelagstiftningen, vilket kommer att undanröja dessa svårigheter. Detta kriterium för fastställande av gränsen förefaller dessutom att vara enkelt att tillämpa och rättvist.

Den föreslagna åtgärden är således av det slag som avser uttag av skatter.

Dessutom bör det understrykas att avvikelsen inte inverkar på beskattningsunderlaget för mervärdesskatten totalt sett och att den följaktligen inte inverkar på gemenskapens egna medel som härrör från mervärdesskatt.

Följaktligen föreslår kommissionen att rådet bemyndigar Tyskland och Frankrike att tillämpa den avvikelse från artikel 3 som länderna ansöker om.

⁽¹⁾ EGT L 80, 21.3.1997, s. 20.

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund ⁽¹⁾, särskilt artikel 27.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

och av följande skäl:

(1) Genom två ansökningar till kommissionen av den 28 december 2001 respektive den 7 januari 2002 har Tyskland och Frankrike begärt att få tillämpa en åtgärd

som avviker från artikel 3 i rådets direktiv 77/388/EEG när det gäller uppförande och underhåll av vissa broar över gränsen i floden Rhen.

(2) I en skrivelse av den 25 februari 2002 bad kommissionen de tyska och franska myndigheterna att lämna närmare uppgifter om omfattningen av den begärda avvikelsen.

(3) De tyska myndigheterna lämnade de begärda uppgifterna i en skrivelse av den 19 juni 2002, till vilken även de franska myndigheterna anslöt sig, som diariefördes hos kommissionens generalsekretariat den 22 juli 2002. Dessa uppgifter kompletterar uppgifterna i ansökningarna.

(4) Övriga medlemsstater har i en skrivelse av den 31 juli 2002 underrättats om ansökningarna och de kompletterande uppgifterna från Tyskland och Frankrike.

(5) De broar över gränsen i Rhen som omfattas av avvikelsen är de broar som kommer att uppföras i framtiden och vara anslutna till det allmänna vägnätet i Frankrike och Tyskland, med undantag för det franska motorvägssystemet, de franska nationella vägarna ("routes nationales") och de tyska nationella vägarna ("Bundesfernstraßen").

⁽¹⁾ EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2002/38/EG (EGT L 128, 15.5.2002, s. 41).

- (6) Den avvikelse som Tyskland och Frankrike begär innebär att gränsen när det gäller mervärdesskatt på uppförande och underhåll av vissa broar över gränsen mellan Tyskland och Frankrike skall anses gå mitt på bron i fråga.
- (7) Om en särskild åtgärd inte tillämpas kommer mervärdesskatten på uppförande och underhåll av broarna över gränsen att tas ut beroende på var den geografiska gränsen mellan de två medlemsstaterna går, dvs. där floden är som djupast. Förutom att det i praktiken är svårt att fastställa den geografiska gränsen ändras dessutom denna gräns kontinuerligt. Mervärdesskattesystemet skulle således bli mycket komplicerat för de aktörer som utför detta slags arbeten.
- (8) Denna avvikelse, som innebär att gränsen mellan Tyskland och Frankrike när det gäller vissa broar över Rhen skall anses gå mitt på bron i fråga, har således till syfte att förenkla skatteuttaget i samband med uppförandet och underhållet av dessa broar.
- (9) Avvikelsen inverkar inte på beskattningsunderlaget för mervärdesskatten. Den inverkar följaktligen inte på gemenskapernas egna medel som härrör från mervärdesskatt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Utan hinder av artikel 3 i direktiv 77/388/EEG bemyndigas Tyskland och Frankrike att när det gäller de broar över gränsen i Rhen som avses i artikel 2, fastställa att gränsen mellan de två medlemsstaterna går mitt på bron i fråga i samband med uttag av mervärdesskatt för tillhandahållande av varor och tjänster, gemenskapsinternt förvärv och import av varor avsedda för uppförande eller underhåll av dessa broar, inbegripet vinterunderhåll och löpande rengöring.

Artikel 2

De broar över gränsen i Rhen som omfattas av detta beslut är de broar som kommer att uppföras i framtiden och vara anslutna till det allmänna vägnätet i Frankrike och Tyskland, med undantag för det franska motorvägssystemet, de franska nationella vägarna ("routes nationales") och de tyska nationella vägarna ("Bundesfernstraßen").

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland och Republiken Frankrike.

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om harmonisering av medlemsstaternas lagar och andra författningar om konsumentkrediter

(2002/C 331 E/39)

KOM(2002) 443 slutlig — 2002/0222(COD)

(Framlagt av kommissionen den 11 september 2002)

MOTIVERING

1. ALLMÄNT

1.1 Bakgrund

Genom direktiv 87/102/EEG om konsumentkrediter ⁽¹⁾, ändrat 1990 och 1998 ⁽²⁾, infördes en gemenskapsram för konsumentkrediter för att bidra till att skapa en gemensam kreditmarknad och fastställa gemensamma minimibestämmelser för konsumentskyddet.

Kommissionen lade 1995 fram en rapport om tillämpningen av 1987 års direktiv ⁽³⁾ och inledde därefter ett omfattande samråd med berörda parter. Under 1996 lade kommissionen fram en rapport om tillämpningen av direktiv 90/88/EEG om ändring av direktiv 87/102/EEG, när det gällde effektiv ränta ⁽⁴⁾ och under 1997 en rapport med sammanfattning av kommentarerna till 1995 års rapport ⁽⁵⁾.

Av rapporterna och samråden framgår att det i allmänhet finns stora skillnader i medlemsstaternas lagstiftning om krediter till enskilda personer, särskilt i fråga om konsumentkrediter. Eftersom direktiv 87/102/EEG inte längre är korrekt anpassat till den nuvarande situationen på marknaden för konsumentkrediter bör direktivet ses över ⁽⁶⁾.

Kommissionen har därför låtit genomföra en rad undersökningar om olika specifika frågor ⁽⁷⁾ samt gjort en detaljerad och jämförande analys av all lagstiftning genom vilken direktivet genomförs på nationell nivå.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 87/102/EEG av den 22 december 1986 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om konsumentkrediter.

⁽²⁾ Rådets direktiv 90/88/EEG av 22 februari 1990 om ändring av direktiv 87/102/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om konsumentkrediter (EGT L 61, 10.3.1990, s. 14), ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 98/7/EG av den 16 februari 1998 (EGT L 101, 1.4.1998, s. 17).

⁽³⁾ Europeiska kommissionen, Rapport om tillämpningen av direktiv 87/102/EEG, KOM(95) 117 slutlig, 11 maj 1995.

⁽⁴⁾ Europeiska kommissionen, Rapport om tillämpningen av direktiv 90/88/EEG, KOM(96) 79 slutlig, 12 april 1996.

⁽⁵⁾ Europeiska kommissionen, Rapport med sammanfattning av reaktioner och kommentarer, KOM(97) 465 slutlig, 24 september 1997.

⁽⁶⁾ Europeiska kommissionens meddelande "Finansiella tjänster: stärka konsumenternas förtroende" – Uppföljningen av kommissionens grönbok "Finansiella tjänster: att tillgodose konsumenternas förväntningar", KOM(97) 309 slutlig.

⁽⁷⁾ M. J. Lea, R. Welter, A. Dübel, "Study on the mortgage credit in the European Economic Area. Structure of the sector and application of the rules in the directives 87/102 and 90/88". Slutrapport om uppdragsavtal nr XXIV/96/U6/21; R. Seckelmann, "Methods of calculation, in the European Economic Area, of the annual percentage rate of charge". Slutrapport av den 31 oktober 1995 om uppdragsavtal nr AO 2600/94/00101, U. Reifner, "Harmonisation of cost elements of the annual percentage rate of charge, APR", Hamburg 1998, projekt nr AO-2600/97/000169. F. Domont-Naert och A.-C. Lacoste, "Etude sur le problème de l'usure dans certains états membres de l'espace économique européen", Louvain-la-Neuve 1997, avtal nr AO-2600/96/000260. F. Domont-Naert och P. Dejemeppe, "Etude sur le rôle et les activités des intermédiaires de crédit aux consommateurs", avtal nr AO-2600/95/000254, 1996. E. Balate och P. Dejemeppe, "Conséquences de l'inexécution des contrats de crédit à la consommation". Undersökning AO-2600/95/000270 Europeiska kommissionen, slutrapport.

Flera medlemsstater har under tiden meddelat att även de hade för avsikt att se över sin nationella lagstiftning. Genom detta förslag till direktiv kan kommissionen föregripa dessa reformer och integrera dem i en harmoniserad ram på EU-nivå. Kommissionens behöriga avdelningar presenterade den 8 juni 2001 ett diskussionsunderlag med sex riktlinjer för en omarbetning av direktiv 87/102/EEG. Avdelningarna förde i början av juli 2001 ett samråd med företrädare för såväl medlemsstaterna som för branschen och konsumenterna. Förslaget till direktiv grundas på detta samråd.

1.2 Allmän bedömning

Generellt sett kan man först konstatera att begreppet "konsumentkredit" genomgått en spektakulär utveckling sedan den nuvarande lagstiftningen utformades. Under 1960- och 1970-talen befann vi oss i ett kontantsamhälle där krediter spelade en mycket begränsad roll. I huvudsak fanns två produkter: avtal om avbetalningsköp eller hyrköp för finansiering av köp av lös egendom samt traditionella lån till privatpersoner. Idag erbjuds konsumenter krediter genom en mängd olika finansiella instrument och krediterna har blivit ett smörjmedel i ekonomin. Mellan 50 och 65 % av konsumenterna har en konsumentkredit för att finansiera t.ex. bilköp eller andra varor eller tjänster och 30 % av konsumenterna har en kontokredit knuten till sitt transaktionskonto⁽¹⁾. Det senare kreditinstrumentet användes inte överhuvudtaget under 1970-talet för konsumentbehov.

Makroekonomiskt sett uppgår de löpande krediterna i de 15 EU-medlemsstaterna till över 500 miljarder euro, vilket motsvarar över 7 % av BNP. Den årliga tillväxten är omkring 7 %⁽²⁾.

Samtidigt som krediter är en drivkraft för ekonomisk tillväxt och konsumenternas välbefinnande utgör de också en risk för kreditgivarna och en fara för alltför stora kostnader och insolvens för alltfler konsumenter.

Det är därför inte förvånande att medlemsstaterna ansett att det skydd som de nuvarande direktiven ger inte är tillräckligt och att de i sin genomförandelagstiftning beaktat andra kreditformer och/eller nya kreditavtal som inte omfattas av direktiven. Medlemsstaterna har tillkännagivit ny översyn av nationell lagstiftning i samma riktning. Denna utveckling leder till en snedvriden konkurrens mellan kreditgivarna på den inre marknaden och inskränker konsumenternas möjligheter att få kredit i andra medlemsstater.

Snedvridningen och inskränkningarna påverkar i sin tur de efterfrågade krediternas storlek och form samt köpen av varor och tjänster. Skillnader i lagstiftning och praxis vad gäller banker och finansiella tjänster leder även till att konsumenterna inte får samma skydd i alla medlemsstater i fråga om konsumentkrediter.

Den nuvarande rättsliga ramen bör därför ses över för att konsumenter och företag ska kunna dra full nytta av den inre marknaden.

Genom en översyn tillgodoses även de önskemål som konsumenterna vid ett flertal tillfällen har framfört. De uppgifter som sedan 1997 har samlats in genom Eurobarometerundersökningar visar att ganska många är missnöjda med den nationella konsumentskyddslagstiftningen när det gäller finansiella tjänster:

- Mer än 40 % anser att konsumentskyddslagstiftningen inte är tillräckligt tydlig i fråga om finansiella tjänster, inklusive krediter.
- 40 % anser att den inte ger några adekvata möjligheter att vidta åtgärder mot banker.
- Över 35 % anser att den inte tillvaratar deras rättigheter.

⁽¹⁾ Jfr. Eurobarometer 54, februari 2001: "Les Européen et les services financiers", och Eurobarometer 56, december 2001: "L'Opinion publique européenne face aux services financiers".

⁽²⁾ Se Europeiska centralbankens månadsbulletin.

Dessutom efterlyser inte mindre än 70 % av konsumenterna en ökad harmonisering av konsumentskyddsbestämmelser på EU-nivå.

2. BEDÖMNING MED HÄNSYN TILL SUBSIDIARITETS- OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPERNA

2.1 Direktivets mål vad gäller krav på EU-nivå

Den svaga utvecklingen av den europeiska marknaden för krediter över gränserna beror på olika faktorer. De viktigaste är

- de tekniska svårigheterna att komma in på andra marknader,
- den otillräckliga harmoniseringen av nationell lagstiftning, och
- utvecklingen av tekniker och former för kreditgivning sedan 1980-talet.

För en översyn av direktivet krävs

- en anpassning av den rättsliga ramen till nya tekniker för kreditgivning,
- en justering av rättigheter och skyldigheter såväl för konsumenter som för kreditgivare,
- en hög konsumentskyddsnivå.

Målet är att skapa förutsättningar för utveckling av en öppnare och effektivare marknad som ger ett så gott konsumentskydd att den fria rörligheten för krediterbudanden kan fungera under bästa möjliga förutsättningar såväl för kreditgivarna som för de personer som efterfrågar tjänsterna.

För att uppnå detta mål bör översynen av direktivet ske enligt följande sex riktlinjer:

1. En ny definition av direktivets tillämpningsområde så att det anpassas till den nya situationen på marknaden och på ett bättre sätt avgränsar konsumentkrediter från bostadskrediter.
2. Införande av nya bestämmelser i direktivet så att det omfattar både kreditgivare och kreditförmedlare.
3. Inrättande av ett strukturerat system för information till kreditgivare så att de kan göra en bättre riskbedömning.
4. Fastställande av en mer fullständig information till konsumenter och eventuella personer som ställer säkerheter.
5. En jämnare ansvarsfördelning mellan konsumenter och näringsidkare.
6. Bättre former och praxis för näringsidkarnas hantering av betalningsförsummelser, såväl för konsumenter som för kreditgivare.

2.2 Gemenskapen har behörighet att lägga fram detta förslag till direktiv

Direktivet ska bidra till att upprätta den inre marknaden och få den att fungera. Åtgärderna ska bidra till att uppnå ett mål för konsumentskyddet genom en harmoniserad åtgärd som vidtas inom ramen för förverkligandet av den inre marknaden. Därför har artikel 95 i EG-fördraget valts som rättslig grund. Kommissionens förslag läggs därmed fram för rådet och Europaparlamentet för antagande genom medbeslutandeförfarandet enligt artikel 251 i EG-fördraget. I artikel 95 föreskrivs också att samråd ska ske med Ekonomiska och sociala kommittén.

Enligt artikel 15 om minimikrav i direktiv 87/102/EEG har medlemsstaterna i fråga om de flesta aspekter av konsumentkrediter antagit strängare och mer detaljerade bestämmelser än de som föreskrivs i direktivet för att skydda sina konsumenter. Dessa skillnader kan göra det svårare att ingå avtal över gränserna till nackdel både för konsumenter och för kreditgivare.

Tillämpningsområdet för den nationella lagstiftning som genomför direktiv 87/102/EEG är i allmänhet mer omfattande än direktivets tillämpningsområde och skiljer sig dessutom från medlemsstat till medlemsstat. I vissa medlemsstater reglerar konsumentkreditlagstiftningen leasing med köpmöjlighet för privatpersoner och hyra av lös egendom för konsumenter, medan tillämpningsområdet för lagstiftningen i andra medlemsstater inte omfattar sådana avtal.

I olika former av kreditavtal föreskrivs en ränte- och kostnadsberäkning som skiljer sig åt mellan olika kreditformer och olika medlemsstater. I direktiv 87/102/EEG, i dess lydelse enligt direktiven 90/88/EEG och 98/7/EG, infördes därför en beräkning av den effektiva räntan som inbegriper alla räntor och kostnader som konsumenten måste betala så att konsumenten kan jämföra dessa på ett bättre sätt. Införandet av den effektiva räntan har medfört två ofta återkommande problem, dels beräknings sättet för att uttrycka både tidsintervall och avrundning, dels fastställandet av vilka avgifter som ska ingå (beräkningsunderlaget). För att den effektiva räntan ska vara helt tillförlitlig och användbar inom hela Europeiska unionen måste medlemsstaterna beräkna denna ränta på ett enhetligt sätt och inkludera alla kostnader som är knutna till kreditavtalet på samma sätt. Trots de ändringar som infördes genom direktiv 98/7/EG är detta dock inte alltid fallet.

Problem konstateras bland annat när det gäller att styrka den "obligatoriska" karaktären av försäkringar och säkerheter som ska täcka återbetalningen av en kredit, eftersom den obligatoriska karaktären är ett kriterium på att kostnaderna för dessa ska ingå i beräkningsunderlaget. Vissa medlemsstater har därför reglerat denna fråga utanför direktivet genom att utnyttja bestämmelsen om minimikrav. Det finns inte (längre) något skäl att undanta vissa kostnader från bestämmelserna i direktivet och flera medlemsstater har därför inbegripit dessa kostnader i sina beräkningsunderlag på nationell nivå. Direktivet är också till viss del oprecist, t.ex. när det gäller effekterna av provision som ska betalas till kreditförmedlare eller skatter som är knutna till beviljandet eller fullgörandet av ett kreditavtal. Allt detta kan leda till en skillnad på ett tiotal procent beroende på om en medlemsstat har en striktare eller mer omfattande definition av beräkningsunderlaget.

Detta förslag till direktiv innehåller en omvärdering dels av beräknings sätten, dels av inbegripandet eller uteslutandet av vissa kostnader av ekonomiska skäl, så att det leder till så få undantagna kreditkostnader som möjligt och så stor klarhet som möjligt. Detta bör normalt innebära en maximal tillnärmning av de nationella beräkningsunderlagen och en mer enhetlig beräkning.

Sådana åtgärder som syftar till att säkerställa jämförbara kostnader kan bara vidtas på europeisk nivå. De kommer att få tillräcklig effekt endast om direktivet tillämpas på alla avtal om konsumentkrediter.

Andra exempel kan nämnas. I medlemsstaternas lagstiftning som gäller kreditavtal föreskrivs exempelvis olika förfaranden och tidsfrister för ångerrätt, betänketid eller hävning. De skilda tidsfristerna och förfarandena hindrar kreditgivare från att erbjuda krediter i andra medlemsstater. I Luxemburg gäller t.ex. en tidsfrist på tre dagar, i Belgien en tidsfrist på sju dagar, medan det i Frankrike finns ett förbud mot att fullgöra ett kreditavtal under ångerperioden och en skyldighet att ange tidsfrister och förfaranden i kreditavtalet. Den skilda lagstiftningen om villkor för upprättande, ingående och hävning av kreditavtal leder till att konkurrensen snedvrids.

Vissa medlemsstater har ett totalförbud mot ingående av kreditavtal i konsumenternas bostad, medan det i andra medlemsstater föreskrivs en tidsfrist för ångerrätt eller särskilda bestämmelser mot aggressiv marknadsföring. Det som är helt lagligt i en medlemsstat kan leda till straffrättsliga påföljder i en annan medlemsstat. En kreditgivare som arbetar i en medlemsstat under mycket stränga juridiska villkor kan lättare komma in på marknaden i en annan medlemsstat med mindre strikta villkor och kommer därmed att befinna sig i ett fördelaktigare konkurrensläge.

När skyldigheterna enligt kreditavtal eller avtal om ställande av säkerhet inte fullgörs, kan en kreditgivare komma att konfronteras med olika förfaranden och tidsfrister för betalningskrav beroende på i vilken medlemsstat konsumenten är bosatt. Medlemsstaternas lagstiftning skiljer sig väsentligt åt när det gäller tidsfrister för fullgörandet av åtaganden både när det gäller konsumenter och de som ställer säkerheter samt för återtagande av varor. Längre tidsfrister och särskilda förfaranden innebär merkostnader för en kreditgivare som måste räkna med risken att avtalet inte fullgörs, vilket kan leda till att kreditgivaren hamnar i ett sämre konkurrensläge i förhållande till en annan kreditgivare, som inte behöver stå för sådana kostnader eller kan göra det under mindre strikta villkor, även om de skulle ha beviljat en kredit till samma konsument.

Åtgärder som syftar till att säkerställa en hög konsumentskyddsnivå föreskrivs i enlighet med artikel 153.1 och artikel 153.3 a i EG-fördraget, i kombination med den tidigare nämnda artikel 95 i fördraget. Dessa skyddsåtgärder ska stärka åtgärderna för förverkligandet av den inre marknaden och bör göra det möjligt för medlemsstaterna att kunna godta en så stor harmonisering som möjligt utan att generellt sett vidta ytterligare skyddsåtgärder.

Utifrån detta ska direktivet främja förfaranden för uppgörelse i godo innan indrivning görs, indrivningsförfarandenas överensstämmelse med vad som avtalats, balans mellan kreditgivarnas och konsumenternas intressen i samband med reglering av betalningsförsummelse, beaktandet av vars och ens intresse i samband med en överenskommelse om återtagande av en vara som finansierats med krediten samt stärka konsumentens möjlighet att vid behov kunna byta kreditgivare utan att behöva betala någon oskäligen ersättning.

2.3 Det bästa instrumentet för att uppnå målen

De bestämmelser som föreslås ska tillgodose behoven på den inre marknaden genom att det införs gemensamma och harmoniserade regler för alla aktörer (kreditgivare, kreditförmedlare etc.) och dels ge kreditgivarna möjlighet att erbjuda sina tjänster på ett enklare sätt, dels tillförsäkra konsumenterna ett gott skydd.

Möjligheten att utforma en enhetlig lagstiftning i form av en förordning som är direkt tillämplig i medlemsstaternas nationella rättsordningar utan att först behöva införlivas har undersökts men inte föredragits. Genom ett direktiv får medlemsstaterna möjlighet att ändra den gällande lagstiftning som införlivats på grundval av direktiv 87/102/EEG i den omfattning som krävs för att följa direktivet. I samband med utarbetandet av förslaget till direktiv har kommissionen strävat efter att försöka uppnå en jämvikt med utgångspunkt i en så stor utvidgning av direktivets tillämpningsområde som möjligt (så att det omfattar alla former av kreditavtal och avtal om ställande av säkerhet) och i en begränsning av reformernas effekter på lagstiftningen i medlemsstaterna. Med hänsyn till den nya harmoniseringen och de många ändringar som införs kommer det nya förslaget att ersätta direktiv 87/102/EEG i dess lydelse enligt direktiven 90/88/EEG och 98/7/EG.

2.4 Fördelarna med förslaget till direktiv

En harmonisering av bestämmelserna om konsumentkrediter kommer att leda till att de europeiska kreditmarknaderna fungerar bättre och blir stabilare.

Harmoniseringen kommer att leda till en bättre fungerande marknad, eftersom ökade möjligheter ges att bedriva verksamhet över gränserna på den inre marknaden, vilket kommer att öka konkurrensen på marknaden. Om samma regler gäller såväl för kreditgivarna och/eller för kreditförmedlarna som för konsumenterna och för dem som ställer säkerheter, bör de senare få ett ökat förtroende för sådana ibland okända krediter som kreditgivare eller kreditförmedlare i andra medlemsstater erbjuder till mycket intressanta räntor eller i mycket intressanta former.

En harmonisering kommer att öka stabiliteten på marknaden, eftersom en rad bestämmelser om ansvarsfull utlåning, information och skydd, såväl när kreditavtalet ingås som när det fullgörs eller eventuellt inte fullgörs, kommer att minska risken att kreditgivare eller kreditförmedlare vilseleder konsumenter i en annan medlemsstat, försätter dem i en svår ekonomisk situation eller agerar oansvarigt. Det föreslagna direktivet – särskilt bestämmelserna om åtgärder för att förebygga överskuldssättning och om konsultation av centrala databaser – kommer dessutom att ge bättre kvalitet på utlåningsverksamheten och minska risken att konsumenterna ingår förpliktelser som de senare inte kan fullgöra, med resultatet att de slås ut ekonomiskt och medlemsstaterna får stå för kostsamma sociala åtgärder.

3. GENOMGÅNG AV BESTÄMMELSERNA

Artikel 1 (Syfte)

Direktivet syftar till att uppnå en så omfattande harmonisering som möjligt av konsumentkrediter och samtidigt tillförsäkra konsumenterna en hög skyddsnivå. Alla kreditformer som erbjuds enskilda kommer i princip att omfattas av denna harmonisering. Direktivets titel har därför lydelsen "krediter som erbjuds konsumenter", och inte konsumentkrediter [ö.a. Denna ändring gäller inte den svenska versionen]. Några få undantag från detta mycket utvidgade tillämpningsområde jämfört med tillämpningsområdet för direktiv 87/102/EEG förtecknas i artikel 3.

Även avtal om ställande av säkerhet omfattas. Den harmonisering som gäller för dessa avtal avser i huvudsak den information som ska lämnas till konsumenter som ingår sådana avtal, även när säkerheter ställs för krediter som beviljas i ett yrkesmässigt syfte.

Artikel 2 (Definitioner)

I denna artikel definieras vissa termer som används i direktivet. I princip har samma terminologi som i direktiv 87/102/EEG behållits. Vissa justeringar har dock varit nödvändiga för direktivets utvidgade tillämpningsområde eller för att precisera vissa begrepp. Några nya definitioner har införts för att täcka in nyheter som införs i direktivet.

Definitionerna av *kreditgivare*, *konsument* och *kreditavtal* är praktiskt taget oförändrade jämfört med det ursprungliga direktivet, med undantag av att begreppet *avtal som utlovar kredit* har integrerats på ett bättre sätt. Alla kredittransaktioner omfattas, även löften om ingående avtal (kreditlöften).

Även kreditavtal för tillhandahållande av tjänster omfattas.

Den andra meningen i definitionen syftar inte till att föreskriva ett undantag. Den klargör de fall då ett fortlöpande tillhandahållande av en tjänst är knutet till en motsvarande betalning utan att någon kredit har beviljats, t.ex. vid leverans av gas, vatten eller el.

Termen *kreditförmedlare* är en allmän beteckning som kan innefatta olika typer av verksamheter och aktörer:

- Ett ombud som ensam har fått fullmakt att ingå förpliktelser i kreditgivarens namn och på dennes vägnar.
- En kreditmäklare, dvs. en oberoende person som driver en rörelse i eget namn och som kan ansöka om kredit hos flera kreditgivare.
- En *leverantör av varor eller tjänster*, dvs. en person (t.ex. en säljare) som kan vara ett ombud, en kreditmäklare eller en kreditgivare som överlåter sina rättigheter direkt till tredje man som är den huvudsakliga kreditgivaren/finansiären. Den huvudsakliga kreditgivaren/finansiären deltar i beslutsfattandet eller fattar själv beslut om beviljandet av krediten, medan varu- eller tjänsteleverantörens förmedlingsverksamhet bara utgör ett komplement till dennes huvudsakliga verksamhet att sälja varor eller tjänster.

Genom den definition som föreslås omfattas alla personer som medverkar till att ett kreditavtal ingås, dvs. inte bara kreditmäklare utan även ombud och banktjänstemän, varu- och tjänsteleverantörer, näringsidkare med huvudsaklig verksamhet eller biverksamhet, inklusive marknadsassistenter.

Definitionen omfattar således alla personer som förser en kreditgivare med uppgifter om konsumenten och som mot betalning hänvisar konsumenten till en kreditgivare för ingåendet av ett kreditavtal. Betalningen kan ske i pengar eller utgöras av någon annan form av avtalad ekonomisk förmån, t.ex. datastöd, tillgång till kreditgivarens affärsnät eller kortfristiga krediter. Advokater och notarier omfattas i regel inte, även om konsumenten begär rådgivning av dem om omfattningen av ett kreditavtal eller om de hjälper till med att upprätta eller bestyrka avtalet, förutsatt att deras funktion begränsas till juridisk rådgivning och att de inte hänvisar sina kunder till bestämda kreditgivare.

Avtal om ställande av säkerhet omfattar alla säkerheter, såväl namnsäkerheter som realsäkerheter, t.ex. garantier, borgen med solidariskt ansvar, hypotek och pantsättning. Avtalet om ställande av säkerhet måste undertecknas av en konsument, som benämns *den som ställer en säkerhet*, för att skilja denna person från den konsument som ingått kreditavtalet. Sådana avtal kan gälla alla typer av kreditåtaganden som ingås för privata eller yrkesmässiga ändamål, förutsatt att den som ställer säkerheten inte agerar i ett yrkesmässigt syfte.

Den sammanlagda kreditkostnaden ska inbegripa alla kostnader inklusive kreditränta, ersättningar, provision, skatter och alla andra avgifter som konsumenten måste betala för krediten, oavsett om dessa kostnader ska betalas till kreditgivaren, kreditförmedlaren, den behöriga myndighet som tar ut skatter på särskilda kreditformer eller till tredje man som har befogenhet att begära ersättning för förmedling eller ingående av ett kreditavtal eller ett avtal om ställande av säkerhet. Trots att denna definition redan finns i direktiv 87/102/EEG har den justerats en aning för att klargöra att vissa kostnader har inbegripits, dock utan att det upprättas någon positivlista eller fullständig förteckning över av alla sådana kostnader.

Begreppen *belopp som skall betalas till kreditgivaren* och *sammanlagd utlåningsränta* är nya jämfört med direktiv 87/102/EEG. De ska göra det möjligt att identifiera de kostnader som endast avser den kreditjänst som erbjuds och som kreditgivaren begär, med undantag av alla bikostnader som begärs av tredje man, t.ex. notarier, de som ställer säkerheter, kreditförmedlare eller frivilliga försäkringar.

Krediträntan är den ränta som tillämpas för att beräkna en periodisk betalning i förhållande till den utnyttjade krediten och hur länge den har utnyttjats, exklusive alla andra kostnader. Uppgift om denna räntesats bör innebära att konsumenten kan kontrollera de krediträntor som begärs under en bestämd tidsperiod. I artikel 6 i direktiv 87/102/EEG används termen *den årliga räntan* utan närmare precisering. Vissa medlemsstater har, särskilt i fråga om krediter med lång löptid som kan vara knutna till en inteckning i fast egendom, valt en effektiv ränta och en motsvarande omräkningsmetod, för att undvika att beräkningen av den periodiska räntan görs på många olika sätt genom tillämpning av olika regler för tidsproportionalitet som bara har ett mycket vagt samband med ett linjärt tidsförlopp. Andra medlemsstater tillåter en periodiskt beräknad nominalränta som beräknas enligt en metod för proportionell omräkning. Detta direktiv syftar till att skilja eventuella framtida bestämmelser om kreditränta från den effektiva räntan och begränsas därför till att ange den räntesats som tillämpas. Termen *kreditränta* används dock för att skilja den från inlåningsränta eller sparränta.

Krediträntan är en räntesats som gör det möjligt att enligt kreditgivarens egen metod göra en periodisk beräkning av den ränta som ska betalas på ett lånat kapital. Denna ränta skiljer sig från den "avgift", som ibland används i vissa medlemsstater och som beräknas på det nettopris som ska finansieras för en vara eller tjänst men som inte ger något mervärde för konsumenten. Med den effektiva räntan kommer de verkliga kostnaderna genom den metod som används för att beräkna krediträntan att kunna visas.

Termen *restvärde* används ofta vid hyrköp och leasing. Genom att betala restvärdet när köpmöjligheten utnyttjas eller när kreditavtalet löper ut, blir konsumenten ägare till den finansierade varan.

Termen *kreditutnyttjande* avser det belopp som en konsument kan utnyttja eller har utnyttjat en gång vid en bestämd tidpunkt. I princip motsvarar de sammantagna tillåtna kreditutnyttjandena den övre kreditgränsen, dvs. *det sammanlagda kreditbeloppet*.

Definitionen av *varaktigt medium* är densamma som i Europaparlamentets och rådets direktiv av den [...] om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter och om ändring av rådets direktiv 90/619/EEG samt direktiven 97/7/EG och 98/27/EG.

Beteckningen *tredje man som skall konsolidera kapitalet* avser en annan part än kreditgivaren och konsumenten, som förbinder sig att till förmån för konsumenten eller kreditgivaren konsolidera det kapital som ska betalas enligt ett kreditavtal så att konsumenten kan göra sina återbetalningar till kreditgivaren enligt villkoren i kreditavtalet. Denna är i regel ett försäkringsbolag eller en investeringsfond.

Artikel 3 (Tillämpningsområde)

I denna artikel definieras de former av avtal som direktivet omfattar. Direktiv 87/102/EEG tillämpades bara på kreditavtal⁽¹⁾, dvs. på avtal enligt vilka en kreditgivare beviljar eller förbinder sig att bevilja en konsument en kredit i form av betalningsanslående, lån eller annat liknande betalnings sätt. Detta förslag till direktiv syftar till att utvidga tillämpningsområdet till att omfatta ställandet av säkerheter, dvs. alla konsumenter som ställer en säkerhet, oavsett om det rör sig om en namnsäkerhet eller realsäkerhet eller om den täcker en kredit som beviljats en konsument eller en näringsidkare. Dessa personer måste få samma minimiinformation och skydd som konsumenten/låntagaren⁽²⁾.

Det är lämpligt att ta bort de undantag i artikel 2 i direktiv 87/102/EEG som avser nedre och övre kreditgränser, kostnadsfri kredit eller kredit med nedsatt ränta, hyresavtal med köpmöjlighet, kredit som upprättas genom en bestyrkt handling, fortlöpande kredit, tillåtna, otillåtna eller faktiska möjligheter till övertrasseringar samt alla former av krediter med kort löptid, som innebär att konsumenten måste betala kostnader eller ränta⁽³⁾.

Kreditavtal som är avsedda att användas för köp eller ombyggnad av fast egendom, och som har behandlats i en rekommendation från kommissionen, omfattas inte av direktivet. Direktivet ska dock tillämpas på sådana kreditavtal om de gör det möjligt att finansiera, eventuellt genom ett nytt kreditutnyttjande, andra transaktioner än köp eller ombyggnad av fast egendom.

Undantag bör även göras för avtal om betalningsanslående eller andra betalnings sätt, t.ex. med betalkort eller bankkort, som gäller kostnadsfria transaktioner och som inte överstiger tre månader.

⁽¹⁾ Se EG-domstolens dom av den 23 mars 2000 i mål C-208/98, Berliner Kindl Brauerei AG.

⁽²⁾ Liknande eller jämförbar lagstiftning i medlemsstaterna (ej fullständig förteckning): Frankrike, Storbritannien, Luxemburg, Belgien, Irland och Sverige.

⁽³⁾ Medlemsstaterna har i alla riktningar överskridit det begränsade tillämpningsområdet i direktiv 87/102/EEG. Liknande eller jämförbar lagstiftning i medlemsstaterna (ej fullständig förteckning) efter undantag: Artikel 2.1 a: Irland, Frankrike (delvis), Nederländerna, Österrike (dessutom har flera medlemsstater en särskild skyddslagstiftning, bl.a. Belgien). Artikel 2.1 b: Irland, Frankrike, Luxemburg, Storbritannien, Belgien och Nederländerna. Artikel 2.1 c: Danmark, Nederländerna, Frankrike, Irland och Belgien. Artikel 2.1 d: Danmark, Nederländerna, Frankrike, Irland och Belgien. Artikel 2.1 e: Tyskland, Frankrike, Portugal, Belgien, Danmark, Österrike och Storbritannien. Artikel 2.1 f: Tyskland, Österrike, Danmark, Irland har ingen övre kreditgräns. Belgien och Sverige har mycket begränsade övre kreditgränser. Frankrike och Nederländerna har en begränsad övre kreditgräns. Luxemburg och Storbritannien har högre övre kreditgränser. Irland, Frankrike och Nederländerna har inga lägre kreditgränser. Sverige och Belgien har begränsade lägre kreditgränser. Luxemburg har en lägre kreditgräns. Artikel 2.1 g: Belgien, Frankrike, Irland, Luxemburg och Nederländerna. Artikel 2.2: Undantag bara i Irland, Storbritannien (Credit Unions), Nederländerna, Belgien (lån för sociala ändamål) och Tyskland (lån genom arbetsgivare). Den nya texten omfattar fallen i Nederländerna, Belgien och Tyskland. Artikel 2.3: Österrike, Irland samt delvis Nederländerna och Luxemburg. Artikel 2.4: Sammankopplade undantag som skall jämföras med artikel 2.1 a.

Detta direktiv syftar inte till att omfatta de fall då en arbetsgivare vid ett enstaka tillfälle och utanför sin huvudsakliga närings- eller yrkesverksamhet beviljar en kredit eller ett förskott på lönen till sin personal. Däremot finns det ingen anledning att medlemsstaterna ska undantas från tillämpningen av direktivet för vissa former av krediter som erbjuds en särskild grupp eller för krediter som erbjuds till lägre kostnader och som beviljas enligt särskilda villkor, när dessa krediter erbjuds systematiskt inom ramen för en närings- eller yrkesverksamhet, vare sig till medlemmar i ett kooperativ som bildas för detta ändamål eller när en arbetsgivare erbjuder en kreditjänst inom sitt företag. I dessa fall bör krediten beviljas med sådan försiktighet som avses i detta direktiv och kompletteras med samma information, rådgivning och åtgärder för att skydda konsumenten.

Det är också lämpligt att undanta kreditavtal som ingås mellan sådana värdepappersföretag som avses i artikel 1.2 i direktiv 93/22/EEG och en investerare⁽¹⁾. I detta fall gäller det särskilda kreditavtal för vilka det finns liknande bestämmelser om bl.a. information och rådgivning.

Artikel 4 (Reklam)

I artikel 3 i direktiv 87/102/EEG föreskrivs följande: "... skall all reklam eller alla erbjudanden som finns utställda i affärslokaler där en person erbjuder kredit eller erbjuder sig att förmedla ett kreditavtal, och där en ränta eller någon siffra som hänför sig till kreditkostnaden finns angiven, också innehålla uppgift om den effektiva räntan i form av ett typexempel om inget annat sätt är praktiskt möjligt." Syftet är att undvika otillbörlig eller vilseledande reklam genom angivande av en räntesats eller kostnad utan att konsumenten informeras om den faktiska kostnaden eller räntan för kreditavtalet.

Ordalydelsen i artikel 1a.3 och artikel 3 visar att medlemsstaterna från början var osäkra när det gällde möjligheterna och metoderna för beräkning av den effektiva räntan. Med anledning av detta medgavs vissa undantag som gjorde det möjligt att ersätta uppgiften om effektiv ränta med en approximativ metod i form av ett exempel i de fall då det var omöjligt att bara ange den effektiva räntan. Någon förklaring gavs dock inte till de exakta omständigheter som skulle föreligga för att ange ett exempel och inte heller vad det skulle bestå av. I praktiken är det dock alltid möjligt att beräkna den effektiva räntan med hjälp av de antaganden som räknas upp i artikel 1a.7 i direktiv 87/102/EEG, i den lydelse som ersätter denna artikel i artikel 12 i detta förslag till direktiv.

Fördelen med en uppgift om den effektiva räntan jämfört med en separat angivelse av olika årliga eller periodiska kostnader är att den effektiva räntan tar hänsyn till de tidpunkter då kreditgivaren kräver betalningar. Den effektiva räntan är därför den bästa vägledningen till hur stora kostnader som ska betalas under en bestämd tidsperiod när det gäller återbetalning för vilket kreditavtal som helst. När reklamen görs är det dock inte säkert att man i förväg känner till i vilken takt kreditutnyttjandet och/eller återbetalningen kommer att ske, vilket innebär att man måste utgå från antaganden. I vissa fall, t.ex. i fråga om fortlöpande kredit, kan det dock vara så att man utgår från tre eller fyra antaganden på samma gång: omedelbart kreditutnyttjande, återbetalning efter ett år, fast ränta under den angivna perioden. En skyldighet att lämna sådan information i ett exempel via reklam i audiovisuella medier skulle kunna betraktas som ett för stort ingrepp och att förbjuda alla uppgifter om kostnader eller räntesatser i de fall som avses i artikel 3 framstår också som otänkbart.

Den mer flexibla lösning som föreslås i artikel 4 i detta förslag till direktiv är en hänvisning till bestämmelserna i rådets direktiv 84/450/EEG av den 10 september 1984 om vilseledande och jämförande reklam. Bedömningen av om hur vilseledande uppgifterna är kommer då att bero på vilken typ av kreditavtal det gäller och den information som lämnas i reklamen.

⁽¹⁾ EGT L 141, 11.6.1993, s. 27.

Artikel 5 (Förbud att ingå kreditavtal och avtal om ställande av säkerhet utanför fasta affärslokaler)

Flera medlemsstater⁽¹⁾ har ansett att en aktiv hemförsäljning av kreditavtal är otänkbar i en normal affärsrelation mellan en kreditgivare eller kreditförmedlare och en konsument, särskilt med tanke på hemförsäljningens effekter på konsumenternas åtaganden. En aktiv hemförsäljning av kreditavtal kan få särskilt stora konsekvenser för en konsument som under de omständigheter som avses i direktiv 85/577/EEG⁽²⁾ och trots det skydd som ges genom detta direktiv inte alltid har kunnat bedöma de faktiska ekonomiska konsekvenserna av ett ingånget avtal. Konsekvenserna visar sig inte förrän den första delbetalningen av krediten har gjorts. På grund av krediternas särskilda karaktär och de ekonomiska konsekvenser som kan följa av dessa, har det bedömts som nödvändigt att välja en mer strikt lösning än i direktiv 85/577/EEG och förbjuda all icke önskad hemförsäljning när det gäller kreditavtal som omfattas av detta direktiv. Det föreslås därför ett förbud mot ingående av kreditavtal och avtal om ställande av säkerhet under liknande förhållanden som för de avtal som avses i artikel 1 i direktiv 85/577/EEG, utifrån antagandet att beteckningen näringsidkare omfattar både kreditgivare och kreditförmedlare.

Artikel 6 (Ömsesidig förhandsinformation och rådgivningsskyldighet)

I denna artikel regleras den förhandsinformation som konsumenten ska få samt kreditgivarens och kreditförmedlarens rådgivningsskyldighet⁽³⁾.

Kreditgivaren eller kreditförmedlaren får av konsumenten och den som ställer en säkerhet bara begära sådana uppgifter som enligt artikel 6 i direktiv 95/46/EEG är relevanta och ändamålsenliga och inte omfattar mer än vad som är nödvändigt med hänsyn till de ändamål för vilka de samlas in och behandlas. Konsumenten och den som ställer en säkerhet är skyldiga att svara uppriktigt på de precisa frågor som kreditgivaren eller kreditförmedlaren ställer.

Konsumenten bör innan kreditavtalet ingås få adekvat information om villkor och kostnader för krediten och om sina skyldigheter. När det gäller förhandsinformation bygger de bestämmelser som föreslås till stor del på kommissionens rekommendation av den 1 mars 2001 om förhandsinformation som ska lämnas av långgivare som erbjuder bostadslån⁽⁴⁾. Uppgifter ska lämnas om kreditavtalets samtliga aspekter (t.ex. om det är fast eller rörlig ränta och de villkor som gäller för ändringar, kreditutnyttjande och återbetalning) och vissa av dessa uppgifter måste också anges i kreditavtalet. För kreditavtal som ingås på distans måste förhandsinformationen dessutom lämnas enligt villkoren i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv ... om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter och om ändring av rådets direktiv 90/619/EEG samt direktiven 97/7/EG och 98/27/EG.

Den individuellt anpassade informationen ska inbegripa uppgift om den effektiva räntan. Den effektiva ränta som anges i denna information får avvika från den slutgiltiga effektiva räntan i kreditavtalet bara om den grundas på sådana faktorer i avtalet som man inte kan känna till när informationen lämnas. Konsumenten bör åtminstone få veta att antaganden har använts och vilken typ av antaganden man utgått från så att han eller hon är medveten om detta och kan kontrollera vad den effektiva räntan och därmed krediten består av: belopp som kan utnyttjas, belopp att betala tillbaka och periodicitet. Samma krav gäller för den sammanlagda utlåningsräntan. Att ange en räntesats eller en kostnad som inte ingår i ett sådant antagande betraktas som vilseledande. När det gäller kreditavtal som ingås på distans i de fall då förhandsinformation lämnas via taltelefoni är det mot bakgrund av detta, i enlighet med vad som avses i artikel 3.3 i direktiv ..., viktigt att uppgift lämnas om effektiv ränta och sammanlagd utlåningsränta och om de delar de består av.

(1) Liknande eller jämförbar lagstiftning i medlemsstaterna (ej fullständig förteckning): Storbritannien, Belgien och Luxemburg. Partiell lagstiftning om vissa effekter eller typer av hemförsäljning: Irland och Nederländerna.

(2) EG-domstolens dom av den 13 december 2001 i mål C-481/99.

(3) Liknande eller jämförbar lagstiftning i medlemsstaterna (ej fullständig förteckning): Punkterna 1 och 2 – de flesta medlemsstater, t.ex. Frankrike och Belgien. Förhandserbjudande – Nederländerna. Prospekt – Irland och Luxemburg. Information i samband med reklam, kreditgivarens verksamhet – Storbritannien. Skyldighet att lämna information och specificering av denna information för varje kreditavtal, etc. Punkt 3 – Belgien.

(4) EGT L 69, 10.3.2001, s. 25.

Användningen av antaganden begränsas. Artikel 1a.7 i direktiv 87/102/EEG innehåller redan stränga villkor som också ingår i detta förslag till direktiv. Att ersätta en avbetalningsplan bara med antaganden om avbetalning efter exempelvis ett år medges endast om ingen avbetalningsplan framgår av avtalsvillkoren och betalningssättet för den beviljade krediten.

En allmän rådgivningsskyldighet för kreditgivare och kreditförmedlare bör också föreskrivas så att konsumenten kan göra bästa möjliga val bland de former av krediterbjudanden som ingår i deras standardutbud. Rådgivningen bör bland annat ta hänsyn till konsumentens möjligheter att betala tillbaka sin skuld, den risk som tas, huruvida det finns en fastställd avbetalningsplan, möjligheter till kreditutnyttjanden och den begärda kreditens ändamål.

I artikel 28 i detta direktiv regleras situationen för ej registrerade kreditförmedlare som arbetar under kreditgivarens eller en auktoriserad kreditförmedlars ansvar. I detta fall ska kreditförmedlaren lämna information och rådgivning, men under kreditgivarens eller kreditförmedlaren ansvar. I artikel 6.4 regleras den situation då en kreditförmedlare är en varu- eller tjänsteleverantör som bara medverkar subsidiärt i erbjudandet och ingåendet av kreditavtalet. Informations- och rådgivningsskyldigheten gäller då i sin helhet för kreditgivaren eller för den kreditförmedlare till förmån för vilken varu- eller tjänsteleverantören medverkar för ingåendet av kreditavtalet, eventuellt i egenskap av marknadsassistent.

Artikel 7 (Insamling och behandling av uppgifter)

De mycket personliga uppgifter som konsumenten eller den som ställer säkerhet lämnar i samband med att ett kreditavtal eller avtal om ställande av säkerhet ingås, administreras eller fullgörs samlas ofta in för att behandlas för andra ändamål än kreditprövningen, t.ex. för reklam, marknadsföring, erbjudanden om försäkringsavtal, saluföring och försäljning av dessa uppgifter till tredje man. Konsumenten godtar ofta detta på en blankett för kreditansökan eller genom ett villkor i kreditavtalet eller avtalet om ställande av säkerhet och under sådana förhållanden som gör att konsumenten i praktiken inte kan vägra att göra detta, eftersom han eller hon då riskerar att inte beviljas krediten eller de betalningssätt som avses. Oftast är konsumenten inte ens medveten om att han eller hon har godkänt ett sådant villkor.

Enligt denna artikel får personer som medverkar i de transaktioner som omfattas av detta direktiv samla in och behandla dessa uppgifter bara för att bedöma den ekonomiska situationen och återbetalningsförmågan hos konsumenten eller den som ställer en säkerhet. Det handlar om en formell skyldighet att inte marknadsföra, saluföra eller sälja de personuppgifter som samlas in enligt bestämmelserna i detta direktiv. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 95/46/EG ska bestämmelsen bland annat säkerställa skyldigheterna i artikel 6 när det gäller att lämna ibland mycket personliga och känsliga uppgifter till kreditgivaren och kreditförmedlaren. Syftet är även att täcka in den information som samlas in i samband med handläggningen av kreditavtalet eller avtal om ställande av säkerhet och i samband med avtalsbrott. De personer som omfattas är därför inte bara kreditgivare och kreditförmedlare, utan även informationsbyråer samt de kreditförsäkringsbolag som kreditgivarna anlitar för att söka upplysningar enligt artikel 9. Förteckningen kan kompletteras med inkassoföretag och allmänt sett med varje person till vilken kreditgivarens fordring har överlåtits.

Artikel 8 (Central databas)

Det ligger ett allmänt intresse i att undvika en alltför stor skuldsättning både för konsumenten och för den som ställer en säkerhet. Upprättandet av centrala databaser kan vara ett sätt att delvis komma till rätta med dessa problem samtidigt som kreditgivaren kan göras ansvarig genom civilrättsliga eller handelsrättsliga sanktioner när kreditgivaren på grundval av den inhämtade informationen rimligen inte borde ha beviljat en ny kredit. Medlemsstaterna⁽¹⁾ bör se till att det finns centrala databaser med "negativa" uppgifter som är objektiva och tillförlitliga. Databaserna bör registrera betalningsförsummelser, göra det möjligt att identifiera konsumenter och personer som ställt en säkerhet och åtminstone täcka in medlemsstatens territorium samt garantera att alla kreditgivare har tillgång till dem.

⁽¹⁾ Liknande eller jämförbar lagstiftning i medlemsstaterna (ej fullständig förteckning): Situationen varierar mycket från medlemsstat till medlemsstat. Nederländerna och Belgien – liknande lagstiftning, men omfattar även "positiva" register. Tyskland, Österrike och Italien – "Positiva" register som omfattar mer än den "positiva" registreringen av uppgifter om kreditavtal och avtal om ställande av säkerheter, men inget krav på konsultation. Frankrike och Danmark – Begränsad till "negativa" register utan krav på konsultation. I Storbritannien däremot finns inga centrala register och det råder i det närmaste full frihet att upprätta olika privata register utan gemensamma kriterier och utan något krav på konsultation.

Genom artikel 8 görs denna centrala databas obligatorisk samtidigt som det införs minimibestämmelser för tillgång, behandling och konsultation av uppgifter.

I artikel 8.4 föreskrivs att medlemsstaterna får gå ännu längre och upprätta centrala databaser med "positiva" uppgifter som registrerar konsumenternas alla kreditåtaganden. Kreditgivaren får på så sätt ett ännu tillförlitligare instrument än det "negativa" registret för att kontrollera om konsumenten eller den som ställt en säkerhet har ingått andra kreditavtal eller avtal om ställande av säkerhet som inte är föremål för någon tvist men vars sammanlagda kostnad gör att konsumenten eller den som ställt en säkerhet inte skulle kunna klara av en ny kredit.

Begreppet *ansvarsfull utlåning* i artikel 9 innebär att kreditgivaren är skyldig att konsultera den centrala databasen innan konsumenten ingår ett kreditavtal eller den som ställer en säkerhet förbinder sig att garantera återbetalningen av krediten. För kreditgivaren är naturligtvis konsultationen av den centrala databasen bara en första vägledning, som måste kompletteras med andra åtgärder enligt bestämmelserna i artikel 9. För öppenhetens skull bedöms det ändå som lämpligt att kreditgivaren på konsumentens begäran redovisar resultaten efter att ha konsulterat den centrala databasen. Detta bör göra det möjligt för konsumenten och den som ställer en säkerhet att vid behov begära att den registeransvariga personen gör de rättelser som behövs.

Databasen får bara konsulteras för enskilda fall. Uppgifterna från den centrala databasen får behandlas bara för att bedöma risken att kreditavtalet eller avtalet om ställande av säkerhet inte fullgörs och exempelvis inte för marknadsförings- eller försäljningsändamål. Personuppgifterna får bevaras endast under den tid som behövs för att göra kreditprövningen och de måste omedelbart förstöras efter det att kreditavtalet eller avtalet om ställande av säkerhet har ingåtts eller kreditansökan har avslagits. Den registeransvariga personen för den centrala databasen får dock behålla ett bevis på att databasen har konsulterats och vid behov lämna det till berörd person eller domstol, t.ex. när kreditgivarens ansvar föreligger eller bestrids enligt bestämmelserna om "ansvarsfull utlåning".

Artikel 9 (Ansvarsfull utlåning)

Vissa medlemsstater⁽¹⁾ har bestämmelser på kreditområdet som innebär att kreditgivare är skyldiga att iakttä försiktighetsprinciper eller god kreditgivningssed. Genom denna artikel ska en liknande princip fastställas på EU-nivå till förmån för konsumenter och dem som ställer en säkerhet samt alla kreditgivare. Kreditgivarna riskerar att deras kunders betalningsförmåga minskar i de fall då kreditgivarnas konkurrenter därefter beviljar andra kreditavtal under förhållanden som allvarligt påverkar de möjligheter att betala tillbaka skulden som konsumenten eller den som ställer en säkerhet har.

Principen om ansvarsfull utlåning innebär en skyldighet att bland annat konsultera centrala databaser, att granska de svar konsumenten eller den som ställer säkerheten lämnar, att begära att säkerheter ställs samt att kontrollera uppgifter som lämnas av kreditförmedlare och den kreditform som erbjuds. Det handlar inte om någon skyldighet att exempelvis kontrollera om konsumenten har fullgjort sina tidigare förpliktelser. Sådana försiktighetsprinciper kräver dessutom en bedömning i varje enskilt fall, företrädesvis av rättsväsendet. Den granskning som kreditgivaren gör av konsumentens återbetalningsförmåga är dock inte objektiv. Kreditgivarens avtalsrättsliga ansvar gäller och det är i detta avseende viktigt att precisera kopplingen mellan ingåendet av kreditavtalet och denna förhandsgranskning.

Denna bestämmelse ska tillämpas utan att det påverkar konsumentens skyldighet att iakttä försiktighet i samband med att en kredit söks och iakttä sina skyldigheter enligt avtalet.

Artikel 10 (Information som skall ges i kreditavtal och avtal om ställande av säkerhet)

När det gäller den information som ska anges i kreditavtalet tas bara vissa uppgifter upp i artikel 4.2 i direktiv 87/102/EEG. I artikel 4.3 hänvisas det till bilaga I till direktivet som innehåller en förteckning över villkor som medlemsstaterna får kräva ska ingå i det skriftliga avtalet på grund av deras väsentliga karaktär. Nästan alla medlemsstater har därför infört en allmän reglering av kreditavtalets form och innehåll och av vissa särskilda kreditavtal på många olika sätt.

⁽¹⁾ Liknande eller jämförbar lagstiftning i medlemsstaterna (ej fullständig förteckning): Nederländerna och Belgien, och för personer som ställer säkerheter, Frankrike och Sverige.

I artikel 10.1 anges allmänna bestämmelser för kreditavtal och avtal om ställande av säkerhet. Det är viktigt att alla parter får ett exemplar av kreditavtalet, inklusive kreditförmedlaren, som i egentlig mening inte är en avtalspart men som har ett intresse av att vara informerad, särskilt när det gäller betalningen av dennes ersättning. Både kreditavtal och avtal om ställande av säkerhet ska innehålla en klausul som anger eventuella förfaranden utanför domstol.

I artikel 10 i detta direktiv föreslås en fullständig förteckning över obligatoriska uppgifter, som i huvudsak grundas på den information som avses i artikel 6. Samtidigt som det ställs ett krav på obligatorisk information i kreditavtal måste denna information också vara relevant, lättläst och korrekt och den måste motsvara vad som har meddelats innan kreditavtalet ingicks. De allmänna villkoren, bland annat de villkor som reglerar administrationen av ett konto eller ränteförändringar, ingår som en del i kreditavtalet.

Det sammanlagda kreditbeloppet måste alltid anges (eftersom ingen kreditgivare beviljar obegränsad kredit) och detta belopp får inte ändras utan att ett nytt avtal ingås. Orden "eventuellt" och "eventuell" i punkt 4 i bilagan till direktiv 87/102/EEG utgår därför. Vissa kreditgivare fastställer andra kreditgränser under avtalets löptid och höjer eller sänker ensidigt de övre eller nedre kreditgränserna, t.ex. beroende på om konsumenten regelbundet återbetalar sin skuld, om konsumenten utnyttjar sitt kreditutrymme, om krediten är lönsam eller om de högsta nationella räntesatserna ändras.

Om en part vill höja det sammanlagda kreditbeloppet (dvs. den övre kreditgränsen), måste parten begära att ett nytt avtal ingås. Kreditgivaren är då skyldig att på nytt granska betalningsförmågan (vilket innebär att andra kreditgränser under avtalets löptid inte längre tillåts).

En uppgift om "utnyttjad kredit" i kreditavtalet är inte meningsfull och utgår därför. Däremot krävs sådana kompletterande uppgifter som avser artikel 6 i detta förslag till direktiv, bland annat om avbetalningsplan, om föremålet för finansiering när det gäller en kredit för särskilt ändamål, eventuell kontantinsats vid avbetalningsköp, gällande räntesatser och avgifter om kreditavtalet inte fullgörs.

Även avtal om ställande av säkerhet bör innehålla vissa uppgifter, t.ex. om *belopp som täcks av säkerheten* och om de avgifter som tillämpas för den händelse sådana avtal inte fullgörs och som faller helt utanför själva kreditavtalet. Avgifter för ingående av avtalet om ställande av säkerhet betalas i praktiken av konsumenten och bör därför inbegripas i den effektiva räntan. Även om dessa avgifter skulle betalas direkt av den som ställer en säkerhet skulle denne enligt nationell lagstiftning i alla medlemsstater ha regressrätt gentemot konsumenten. Därför bör betalningen av en sådan fordran också ingå i den sammanlagda kreditkostnaden.

Artikel 11 (Ångerrätt)

Betänketid och ångerrätt är de klassiska metoder⁽¹⁾ genom vilka konsumenten kan frånträda ett oöverlagt åtagande och ångra ett beslut som fattats under omständigheter som gjort att säljarens påtryckningar har satt konsumenten fria och välgrundade samtycke ur spel. I denna artikel föreslås en möjlighet att frånträda avtalet enligt samma förutsättningar som i Europaparlamentets och rådets direktiv av den [...] om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter och om ändring av rådets direktiv 90/619/EEG samt direktiven 97/7/EG och 98/27/EG. Kommissionen har valt detta sätt för att tillnärma bestämmelserna för utövandet av ångerrätten inom liknande områden, men är medveten om att det finns andra lösningar i andra direktiv om konsumentskydd. Som kommissionen angav i sin konsumentpolitiska strategi för 2002–2006 överväger man att senare göra en översyn i samband med de åtgärder som vidtas efter meddelandet om europeisk avtalsrätt.

⁽¹⁾ Medlemsstaterna har ett liknande system. Liknande eller jämförbar lagstiftning i medlemsstaterna (ej fullständig förteckning): Belgien – rätt att frånträda avtalet under en period på sju arbetsdagar; Frankrike – ångerperiod under sju dagar; Irland – ångerrätt under tio kalenderdagar; Luxemburg – rätt att frånträda avtalet, men endast under en period på två dagar för kreditavtal som ingåtts med en leverantör; Storbritannien – ångerperiod ("cooling-off period") enligt flera olika varianter; Tyskland och Österrike – ångerrätt ("Widerrufsrecht").

Artikeln hindrar inte ett omedelbart utnyttjande av en kredit. Kreditgivaren får av en konsument som utnyttjar sin ångerrätt när krediten redan har utnyttjats begära en ersättning som högst motsvarar det belopp som erhålls om man tillämpar den effektiva räntan på den kredit som utnyttjats, från och med den dag då beloppet utnyttjades till och med den dag då skulden betalats genom återbetalning eller återlämnande av varorna. Denna ersättning kommer att vara nästan obefintlig för obetydliga krediter. Den gör det dock åtminstone möjligt att undvika missbruk och spekulation när det gäller högre belopp. Konsumenten är dessutom skyldig att återlämna de varor som mottagits enligt det kreditavtal som ingåtts med kreditgivaren i de fall då tillhandahållandet av varan regleras i kreditavtalet. Om det görs en juridisk åtskillnad mellan kreditavtalet och köpeavtalet, är konsumenten skyldig att fullgöra köpeavtalet, såvida det inte har slutits under förutsättning att kreditavtalet ingås.

Artikel 12 (Effektiv ränta)

I artikel 12 införs en beräkning av den effektiva räntan. Den ersätter och kompletterar artikel 1a i direktiv 87/102/EEG, i dess lydelse enligt direktiv 90/88/EEG.

Formeln för beräkning av den effektiva räntan i bilaga I bibehålls, med undantag av terminologiska ändringar efter de nya definitioner som införs genom detta förslag till direktiv. En fullständig standardisering föreslås för avrundning och för begreppet "år" så att endast metoden för delar av året bibehålls. I bilaga II ges flera exempel på beräkningar som gör det möjligt att täcka in alla kreditavtal.

Den sammanlagda kreditkostnaden ska inbegripa alla kostnader inklusive kreditränta, ersättningar, provision, skatter och andra avgifter som konsumenten måste betala för krediten, oavsett om dessa kostnader ska betalas till kreditgivaren, kreditförmedlaren, den behöriga myndighet som tar ut skatter på särskilda kreditformer eller till tredje man som har befogenhet att begära ersättning för förmedling eller ingående av ett kreditavtal eller avtal om ställande av säkerhet.

Två undantag, som redan infördes genom direktiv 90/88/EEG, tas upp i punkt 2: de avgifter som tillämpas om avtalsförpliktelserna inte fullgörs samt kostnader som ska betalas, oavsett om man betalar kontant eller på kredit. Ett förtydligande införs i fråga om vissa "medier" som är kopplade till kreditavtal: kort och konton. Kostnaderna för dessa bör inbegripas i den sammanlagda kreditkostnaden och därmed i den effektiva räntan, såvida inte kreditgivaren i fråga om dessa medel på ett klart och tydligt sätt har angivit de kostnader som hänger samman med kredittransaktionerna och kostnaderna för andra betalningar.

Naturligtvis minskar kreditgivarens risk genom en försäkring som garanterar återbetalning av krediten. Premien för en sådan försäkring bör därför betraktas som en kreditkostnad. Denna princip gäller för vissa försäkringar enligt undantaget i led v i artikel 1a.2 i direktiv 87/102/EEG. Vissa medlemsstater⁽¹⁾ har utvidgat valfriheten till att gälla andra typer av försäkringar eller utvidgat begreppet "sammanlagd kreditkostnad" till att omfatta alla obligatoriska försäkringar, vars premier måste inbegripas i beräkningen av den effektiva räntan. I dessa länder har man konstaterat att konsumenten i praktiken inte har någon valfrihet och att kreditgivaren av försiktighets- eller lönsamhetsskäl föredrar att rutinmässigt avtala om en försäkring, även om konsumenten inte efterfrågar en sådan försäkring. I dessa länder har man dock haft svårt att styrka den obligatoriska karaktären av försäkringar och säkerheter som ska garantera att skulden återbetalas, med hänsyn till att den obligatoriska karaktären var ett krav för att dessa kostnader skulle inbegripas i beräkningsunderlaget. Detta förslag till direktiv syftar till att undvika denna diskussion genom att det automatiskt inbegriper alla försäkringspremier i den sammanlagda kreditkostnaden om försäkringen tecknas i samband med att kreditavtalet ingås.

(1) Liknande eller jämförbar lagstiftning i medlemsstaterna (ej fullständig förteckning): Medlemsstater som i allmänhet går längre än direktivet och har en mer utvidgad beräkningsgrund – Belgien, Spanien, Frankrike, Nederländerna, Österrike och Sverige. Medlemsstater som har egna lösningar eller inbegriper försäkringskostnader – Belgien, Danmark, Spanien, Frankrike, Nederländerna, Österrike, Sverige och Storbritannien.

Den vinst som uppkommer genom en försäkring mot dödsfall, invaliditet, sjukdom eller arbetslöshet liksom det belopp som motsvarar förtidsbetalningen av kapitalet, ersättning för förtidsbetalning och garantiprovision ska inte inbegripas i den effektiva räntan. Betalningen av dessa belopp är inte avtalad vid ett särskilt datum enligt kreditavtalet och konsumenten har från början i regel inte för avsikt att utföra dessa transaktioner.

Den vinst som uppkommer till följd av en livförsäkring som ska täcka återbetalningen av kapitalet när kreditavtalet löper ut innebär dock att en skyldighet ska fullgöras enligt en tidsfrist och ett avtalat datum, även om villkoren anges i ett biavtal.

I de fall det är nödvändigt bör man för beräkningen av den effektiva räntan utgå från vissa antaganden som anges i punkterna 3, 4 och 5. Dessa antaganden ska meddelas konsumenten varje gång en beräkning har gjorts med hjälp av dessa. Antagandena får bara användas om motsvarande beräkningsfaktorer inte är kända när reklam görs eller information lämnas eller om de inte framgår av avtalsvillkoren eller återbetalningssättet för den beviljade krediten.

Antagandet att det saknas kreditgräns i enlighet med artikel 1a.7 första strecksatsen i direktiv 87/102/EEG utgår. I detta förslag till direktiv föreskrivs att ett sammanlagt kreditbelopp alltid ska finnas och anges. Däremot införs ett antagande som avser kreditutnyttjande. Om en konsument inom ramen för kreditavtalet kan utnyttja krediten när som helst och till vilket belopp som helst, får kreditgivaren i sin beräkning av den effektiva räntan inte på förhand inbegripa dessa faktorer. Kreditgivaren ska då förutsätta ett omedelbart utnyttjande av det sammanlagda kreditbeloppet i sin helhet så att dessa former av kreditavtal kan jämföras med traditionella lån.

I punkt 6 regleras det särskilda fallet *leasing*. I ett sådant kreditavtal föreskrivs i regel faktorer som gör det möjligt att fastställa den finansierade varans restvärde, som ska betalas när konsumenten utnyttjar sin möjlighet att köpa varan. Om kreditavtalet föreskriver bestämmelser som gör det möjligt att på förhand beräkna detta belopp så noga som till den sista centen, ska dessa uppgifter användas för att beräkna den effektiva räntan. Om det i avtalet anges faktorer som bara gör det möjligt att göra en beräkning i efterhand, ska antagandet med en linjär avbetalning av varan tillämpas.

Bilaga III innehåller en formel och flera exempel för beräkning av effekterna av ett obligatoriskt förhandssparande på den effektiva räntan.

Artikel 13 (Sammanlagd utlåningsränta)

Den sammanlagda utlåningsräntan är en räntesats som anger vad kreditgivaren begär för sin kreditservice, exklusive eventuella avgifter som begärs av tredje man. Den beräknas enligt samma metod som den effektiva räntan och beräkningsunderlaget omfattar bara kreditgivarens egna kostnader. I beräkningsunderlaget ingår bland annat ränta, uppläggningskostnader, administrativa kostnader, försäkringspremier för krediten och i regel de försäkringspremier som konsumenten ska betala i samband med att kreditavtalet ingås om det är kreditgivaren som kräver försäkringen och utser försäkringsgivare. Premien ska däremot inte ingå i beräkningsunderlaget om försäkringen liksom alla andra kompletterande tjänster är valfria. Kostnader som t.ex. hänför sig till säkerheter, notariatskostnader, skatter eller registrering ska heller inte ingå.

Artikel 14 (Kreditränta)

I artikel 2 k definieras begreppet kreditränta som en räntesats exklusive alla andra kostnader. I detta förslag till direktiv införs i huvudsak bestämmelser som gäller ändring av krediträntan. De perioder under vilka krediträntan kan variera ska anges i kreditavtalet. Valet av referensindex eller referensräntesats är fritt, förutsatt att de tillämpas enligt objektiva och tydliga regler som inte kan styras av parterna själva.

Det är bara denna räntesats, exklusive alla andra kostnader, som kan variera, eftersom det är otänkbart att kostnaderna kan variera. Det är svårt att tänka sig att avgifter för ingående eller hantering av ett kreditavtal (t.ex. provision, stämpelskatter och portokostnader) kan variera och än mindre minska. De ökar snarare. Det är bara kapitalkostnaden som kan variera över tiden. Därför är det inte möjligt att tillåta att en "avgift" får variera. Priset för en vara eller tjänst fastställs på förhand och fördelas över tiden. Den kostnad som kreditgivaren har för en eventuell refinansiering av denna transaktion ingår redan i denna "avgift" och kan därför på grund av sin karaktär inte längre variera.

Konsumenten ska informeras om alla ändringar av denna räntesats, t.ex. genom ett kontoutdrag. Genom uppgift om den nya effektiva räntan kan konsumenten få reda på om krediten efter att bestämmelserna för ändringar av räntan har tillämpats har blivit för dyr jämfört med marknadsräntan.

Artikel 15 (Oskäligen villkor)

Uppräkningen i denna artikel ska betraktas som en "svart lista" över särskilda villkor som inte får förekomma i kreditavtal eller avtal om ställande av säkerhet. Den kan inte betraktas som en särskild lista som ska tillämpas i stället för den lista över oskäligen villkor eller den allmänna bestämmelsen i direktiv 93/13/EEG om oskäligen villkor i konsumentavtal. Därför anges det att artikeln ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i direktiv 93/13/EEG på hela avtalet.

Förbudet i artikel 15 a gäller sådan praxis som innebär att en del av de medel som lånas ut måste lämnas som pant, insättning eller garanti eller används för köp av aktier i ett borgensförsäkringsbolag eller finansbolag. Denna praxis leder till att kreditgivaren eller kreditförmedlaren gör en dubbelt så stor vinst.

Bestämmelsen i artikel 15 b ska reglera de situationer då ett kreditavtal erbjuds tillsammans med ett annat avtal som ofta gäller en kompletterande tjänst, t.ex. försäkring, underhåll eller ett transaktionskonto, utan att konsumenten kan avstå från tjänsten eller välja en annan tjänsteleverantör. När konsumenten inte har ett fritt val, ska kostnaderna för detta ingå i den sammanlagda kreditkostnaden.

Bestämmelsen i artikel 15 c innebär att en ändring av den effektiva räntan bara får avse en ändring av krediträntan och inga andra kostnader. Man kan knappast tänka sig att stämpelskatter, uppläggningskostnader, kostnader för kontobesked eller administrativa kostnader skulle kunna variera. En ensidig höjning av kostnaderna förutsätter att det ingås ett nytt kreditavtal.

Bestämmelsen i artikel 15 d syftar till att förbjuda alla orimliga villkor för ränteändringar för konsumenten, t.ex. genom olika beräkningar beroende på om räntan ökar eller minskar eller genom ränte- eller indexförändringssatser som inte är helt objektiva eller som styrs av kreditgivaren.

Förbudet i artikel 15 e gäller en metod som består av att under en inledande tidsperiod tillämpa en "lockränta" eller en nedsatt ränta och därefter en högre grundränta i samband med tillämpningen av bestämmelserna för ränteförändringar. Den angivna räntesatsen ska vara grundräntan och den nedsatta räntan måste meddelas separat.

Bestämmelsen i artikel 15 f gäller s.k. ballongavtal. Denna typ av "avbetalningsplan", med en sista betalning (restvärdet) som är ganska hög, erbjuds främst av captivebolag med syftet att hålla kvar konsumenten vid det egna bilmärket. Dessa avtal leder ofta till en refinansiering eller till att den finansierade varan lämnas som kontantinsats för ett andra bilköp med ett nytt kreditavtal. Det tveksamma med detta är att den slutliga kostnaden kan hindra konsumenten att byta märke.

Artikel 16 (Förtidsbetalning)

Enligt artikel 8 i direktiv 87/102/EEG har konsumenten rätt att betala sin skuld enligt ett kreditavtal innan den överenskomna avtalstiden löpt ut. Denna rätt har justerats genom att det i artikeln föreskrivs följande: Enligt de regler som fastställs av medlemsstaterna skall konsumenten [. . .] ha rätt till rimlig nedsättning av den sammanlagda kostnaden för krediten. Detta innebär att kreditgivaren får begära skäligen ersättning vid förtidsbetalning för att kompensera sina kostnader och den investering han eller hon gått miste om.

Flera medlemsstater har reglerat och till och med förbjudit sådan ersättning⁽¹⁾. Det är svårt att idag motivera en ekonomisk ersättning eller kompensation med tanke på de möjligheter som finns att placera om kapitalet på den internationella kapitalmarknaden. Det föreslås därför först och främst en rätt till förtidsbetalning av såväl hela beloppet som av delar av det.

I strävan att balansera fördelarna för konsumenten och nackdelarna för kreditgivaren (både hanteringen av förtidsbetalningen och återinvesteringen av det mottagna kapitalet) föreslås att en ersättning vid förtidsbetalning till kreditgivaren endast ska föreskrivas om den är objektiv och skäligen och har beräknats på grundval av aktuarieprinciper. Den metod som används måste vara objektiv och automatiskt göra det möjligt att upptäcka de fall då ersättning inte krävs, bland annat när förutsättningarna förbättras, då denna ersättning bör vara "negativ" och i praktiken innebära en vinst för konsumenten. I detta iakttas fullt ut principen om "akutariebaserad rättvisa", som gör det möjligt att på ett bättre sätt tillgodose bägge parterns intressen.

Det föreslås dock att konsumenten inte ska behöva betala någon ersättning för kreditavtal med sådana villkor som inte motiverar någon ersättning:

- Punkt 2 a syftar till att undanta krediter med rörlig kreditränta, där kostnaderna för en eventuell förtidsbetalning till stor del ingår i räntesatsen. Ändringar av räntesatsen måste dock ske under perioder som är kortare än ett år.
- I punkt 2 b undantas krediter som garanteras av en försäkring. Ingen av de berörda parterna har intresse av att behålla krediten. Tvärtom bör de belopp som betalas genom försäkringsavtalet göra det möjligt att häva avtalet.
- Punkt 2 c gäller krediter utan kapitalamortering, t.ex. fortlöpande kredit och i regel alla kreditformer där räntan beräknas i efterhand på grundval av den tid som krediten har utnyttjats. Om det inte föreligger någon skyldighet att betala tillbaka skulden i avbetalningar eller genom periodiska delbetalningar, innebär detta också att någon förtidsbetalning inte kan ske. De kreditavtal med kapitalkonsolidering som avses i artikel 20 undantas från punkt 2 c, eftersom de inbegriper särskilda metoder för slutbetalning och specifika villkor för en separat beräkning av räntor.

Artikel 17 (Överlåtelse av rättigheter)

Denna artikel motsvarar artikel 9 i direktiv 87/102/EEG. Texten har justerats endast för att inbegripa de nya definitionerna och det utökade skyddet för den som ställer en säkerhet. Med en ny fordringsägare avses en part till vilken kreditgivarens rättigheter har överlåtits, t.ex. kreditförsäkringsbolag, inkassoföretag eller företag som arbetar med rediskontering eller värdepapperisering, utan att det enligt den rättsordning som tillämpas behöver röra sig om någon överlåtelse av fordran, subrogation, fullmakt, etc.

Artikel 18 (Förbud att använda växlar och andra värdepapper)

Denna artikel ersätter artikel 10 i direktiv 87/102/EEG och utesluter helt och hållet användning av växlar, löpande skuldebrev och checkar som betalningsmedel och/eller som en form av namnsäkerhet.

⁽¹⁾ Liknande eller jämförbar lagstiftning i medlemsstaterna (ej fullständig förteckning): 1. Restriktioner avseende beräkningen och/eller ersättningsbeloppet – Irland, Nederländerna, Belgien, Luxemburg och Storbritannien. 2. Förbud – Frankrike.

Artikel 19 (Solidariskt ansvar)

Denna artikel ersätter artikel 11 i direktiv 87/102/EEG. Artikel 11 har sitt ursprung i ett begrepp i Common Law som benämns "joint and several liability" (solidariskt ansvar), vilket innebär att flera personer tillsammans och enskilt har ett juridiskt ansvar att fullgöra en skyldighet. Den lösning som slutligen valdes i direktiv 87/102/EEG, s.k. subsidiärt ansvar, är en kompromiss som föreskriver att konsumenten under vissa förutsättningar får begära ersättning av kreditgivaren om hans eller hennes klagomål mot säljaren är välgrundat och denne inte ersätter konsumenten. Införlivandet av artikel 11 som sådan i nationell lagstiftning har gjort vissa medlemsstaters lagstiftning ineffektiv. Andra medlemsstater gick längre än bestämmelserna och lät bland annat begreppet exklusivt band mellan kreditgivaren och leverantören⁽¹⁾ utgå.

Konsumenten bör ha rätt att kunna vidta direkta åtgärder mot kreditgivaren i de fall då kreditgivaren både har kommersiella fördelar av att samarbeta med vissa leverantörer och möjlighet att vidta kommersiella åtgärder mot dessa. Om en kreditgivare har ett nära kommersiellt samarbete med en varu- eller tjänsteleverantör, bör inte konsumenten, utan kreditgivaren och leverantören, ansvara för skadan om konsumenten får bristfälliga varor eller tjänster, bara en del av de beställda varorna eller tjänsterna eller inte något alls. Konsumenten bör ha möjlighet att vidta rättsliga åtgärder både mot kreditgivaren och leverantören eller mot båda, för att kunna få tillbaka det belopp som skadan motsvarar.

Det föreslås därför att man helt och hållet väljer lösningen med solidariskt ansvar i de fall då kreditgivaren och leverantören av varan eller tjänsten arbetar tillsammans på marknaden. På så sätt omfattas den situation då leverantören, även subsidiärt, har agerat som kreditförmedlare. Det kan i detta fall förmodas att det finns en överenskommelse på förhand och att kreditgivaren utövar en faktisk kontroll, vilket konsumenten inte längre skulle behöva bevisa. Detta omfattar inte bara krediter för bestämda ändamål i strikt mening utan även alla former av kreditbeviljande eller kontokredit som leverantören erbjuder konsumenten i samband med ett första köp. I detta avseende erinras om att detta förslag till direktiv innehåller en bestämmelse som föreskriver att kreditförmedlarens namn och adress ska anges i kreditavtalet.

Artikel 20 (Kreditavtal med kapitalkonsolidering)

Sedan några år tillbaka har utbudet kompletterats med nya kreditformer med inteckning i fast egendom som antingen kompletteras med livförsäkringar eller knyts till investeringsfonder, vilka i Storbritannien i allmänhet benämns "endowment mortgages". Fram till helt nyligen utnyttjades bara vanliga livförsäkringar för återbetalning av krediter. Den nya tekniken med utnyttjande av fonder innebär dock risker för konsumenten. Liksom för investeringsfonder eller aktieplaceringar beror kapitalkonsolideringen på hur finansmarknaderna utvecklas. Det kan därför hända att kapitalet inte räcker till för att återbetala krediten när huvudkreditavtalet löper ut. Detta kan inte godtas för en produkt som generellt erbjuds till allmänheten. En sådan situation uppstod för övrigt på den brittiska marknaden, vilket fick till följd att konsumenterna fick svårt att betala sina skulder. Det anges därför att kreditgivaren på något sätt ska ansvara för återbetalningen av kapitalet om kapitalkonsolideringen blir otillräcklig, eventuellt med hjälp av en kompletterande försäkring. Punkterna 1 och 2 syftar till att reglera denna situation.

I punkt 3 föreskrivs särskilda regler för beräkning av den effektiva räntan och den sammanlagda utlåningsräntan, som inbegriper alla betalningar som konsumenten ska göra såväl för huvudkreditavtalet som för biavtalet om kapitalkonsolidering.

⁽¹⁾ Liknande eller jämförbar lagstiftning i medlemsstaterna (ej fullständig förteckning): Storbritannien har ett "rent" system för solidariskt ansvar utan något exklusivt band, men med en lägre och en övre gräns. Andra medlemsstater såsom Frankrike och Tyskland har utvecklat egna system. Belgien, Irland, Frankrike och Luxemburg har ingen lägsta gräns. Nederländerna har en lägre gräns.

Artikel 21 (Kreditavtal i form av fortlöpande kredit eller kontokredit)

I denna artikel föreslås en standardmetod för den information som ska lämnas under den tid som kreditavtalet fullgörs. Genom denna information ska konsumenten t.ex. kunna kontrollera att uppgifterna är riktiga i fråga om utnyttjad kredit, tillämpad kreditränta eller begärda kostnader, i synnerhet för kreditavtal som är knutna till hanteringen av ett konto med krediträntor som beräknas i efterhand.

Artikel 22 (Kreditavtal med obestämd löptid)

I denna artikel föreslås att konsumenten och kreditgivaren ska ha rätt att häva ett kreditavtal med obestämd löptid med en uppsägningstid på tre månader. Det har ansetts att en tidsfrist på tre månader är ett minimikrav för konsumenten, som måste få möjlighet att återbetala all den kredit som utnyttjats. Konsumenten behåller sin rätt att begära skadestånd om kreditgivaren har sagt upp avtalet och konsumenten har lidit skada av detta.

Artikel 23 (Fullgörande av avtal om ställande av säkerhet)

Punkt 1 syftar till att förbjuda avtal om ställande av säkerhet för kreditavtal med obestämd löptid. Den som ställer en säkerhet har ofta bara en tidsbegränsad uppfattning om konsumentens betalningsförmåga. Att kräva att den som ställer en säkerhet ska ställa en "livslång" säkerhet måste betraktas som något som inte alls ligger i dennes intresse och som kan leda till skuldsättning.

I punkterna 2 och 3 begränsas möjligheterna att vidta åtgärder mot den som ställt en säkerhet. I bestämmelserna i detta direktiv läggs tonvikten främst på riskbedömningen avseende konsumenten, medan solvens och riskbedömning avseende den som ställer en säkerhet kommer i andra hand.

Det föreslås därför att kreditgivaren efter en viss tidsfrist inte ska kunna vidta åtgärder mot den som ställt en säkerhet. Kreditgivaren bör i god tid underrätta den som ställt en säkerhet om konsumentens betalningsförsummelser för att den som ställt säkerheten vid behov ska kunna vidta åtgärder så att konsumentens skuldsättning inte förvärras.

Det föreslås vidare att det belopp som täcks av säkerheten bara ska kunna täcka saldot av det sammanlagda kreditbelopp som konsumenten ska betala samt obetalda räntor och eventuella avgifter, men inga andra typer av straffavgifter eller avgifter för avtalsbrott som konsumenten måste betala. De avgifter som i regel ska betalas av konsumenten kan begränsas till detta belopp, om den som ställt en säkerhet omedelbart fullgör sina skyldigheter. Det skulle också vara onormalt om den som ställt en säkerhet skulle betala för de ytterligare påföljder som konsumenten ådrar sig genom att inte fullgöra sina skyldigheter. Om den som ställt en säkerhet däremot dröjer med att fullgöra sina egna skyldigheter, får kreditgivaren av denne kräva dröjsmålsränta och ytterligare straffavgifter, beräknade på den del av det belopp som säkerheten täcker som är obetald.

Artikel 24 (Betalningskrav och verkställighet)

Punkt 1 a i denna artikel ska betraktas som den röda tråden i alla artiklar i det kapitel som gäller kreditavtal som inte fullgörs. Den innehåller en allmän princip om proportionella åtgärder för indrivning av skulder som följer av kreditavtal eller avtal om ställande av säkerhet.

Punkt 1 b syftar till att undvika att konsumenten eller den som ställt en säkerhet omedelbart tvingas betala tillbaka det sammanlagda kreditbeloppet utan att först ha fått möjlighet att åtgärda en eventuell betalningsförsummelse eller att föreslå en uppgörelse i godo för att komma överens om en ny avbetalningsplan. Medlemsstaterna måste uppmuntra berörda parter att lösa tvister utanför domstol.

Två undantag från denna princip föreskrivs i punkt 2, nämligen vid uppenbara bedrägerier och i det särskilda fall då en finansierad vara avyttras, vilket ska likställas med bedrägeri, förutsatt att konsumenten har fått riktig information om kreditgivarens eventuella äganderätt eller förmånsrätt. Det faktum att konsumenten har rest iväg utan att ha lämnat någon adress och till och med rest utomlands, utgör i sig ingen tillräcklig orsak att låta betalningskravet anstå. Man kan exempelvis tänka sig längre vistelser på sjukhus eller institution, administrativa misstag från de kommunala myndigheternas sida eller problem med postgången.

Punkt 1 c gäller åtgärder som kreditgivaren får vidta för att hindra ytterligare kreditutnyttjanden i framtiden. Kreditgivaren kan behöva vidta sådana åtgärder bland annat för att undvika bedrägerier eller uppenbar skuldsättning av konsumenten, som kan ha undanhållit information om andra krediter eller vara föremål för ett civilrättsligt konkursförfarande. Kreditgivaren måste dock underrätta konsumenten om sitt beslut och ange skälen till att ha vidtagit sådana åtgärder så att konsumenten vid behov kan överklaga beslutet till behörig domstol.

I punkt 1 d regleras överlämnandet av avräkningar.

Artikel 25 (Överskridande av det sammanlagda kreditbeloppet och faktiska möjligheter till övertrassering)

Det överskridande som avses i detta direktiv förutsätter att det finns ett kreditavtal. Ett överskridande eller en övertrassering utan att det finns något ursprungligt avtal strider mot de allmänna principerna om försiktighet och information som avses i detta direktiv. I motsats till vad som föreskrivs i artikel 6 i direktiv 87/102/EEG ska avgifter och gällande räntesatser anges i kreditavtalet.

I punkt 1 behandlas frågan om tillåtna överskridanden. Den likställs med faktisk möjlighet till övertrassering. Villkoren avviker inte på något sätt från gällande villkor för kreditavtal, särskilt i fråga om krediträntan och de räntesatser som tillämpas på denna, utom i de fall då det sammanlagda kreditbeloppet tillfälligt överskrider.

I punkt 2 behandlas otillåtna överskridanden. De extra avgifterna ska enligt artikel 10 anges i avtalet genom uppgift om de olika kostnadsposter som inte ingår i beräkningen av den effektiva räntan, men som konsumenten under vissa omständigheter måste betala.

I bägge fallen ska konsumenten informeras om beloppet på kreditöverskridandet och de villkor som gäller för detta. En övertrassering måste åtgärdas inom tre månader, antingen genom ett nytt kreditavtal som anger ett högre sammanlagt kreditbelopp, genom en återgång till den normala situationen, genom något annat sätt att häva avtalet eller genom ett tillfälligt innehållande av möjligheten att utnyttja krediten.

Artikel 26 (Återtagande av varor)

Enligt artikel 7 i direktiv 87/102/EEG kan en domare kontrollera återtagandet av varor, men det ställs inget krav på detta. Rättslig kontroll är nödvändig när det gäller möjligheten att återta finansierade varor i de fall då konsumenten har bemödat sig om att betala tillbaka sin skuld. En sådan kontroll föreslogs i rapporten om tillämpningen av direktiv 87/102/EEG ⁽¹⁾. Även om situationen kan variera beroende på vilka rättsliga bestämmelser som tillämpas (t.ex. avbetalningsköp, lån med övertagande av säljarens rättigheter med ett äganderättsförbehåll från säljarens sida eller hyrköp) och de civila och rättsliga förfaranden som följer av detta, föreslås det ändå att artikel 7 kompletteras med bestämmelser som garanterar medverkan av tredje man ⁽²⁾ i alla kreditavtal när varans marknadsvärde och kreditgivarens ekonomiska intresse uppenbart har fått minskad betydelse jämfört med konsumentens intresse och då konsumenten inte har samtyckt till återtagandet av den finansierade varan.

Artikel 27 (Indrivning)

Denna artikel gäller alla personer som ansvarar för fullgörandet av ett kreditavtal, såväl kreditgivare och kreditförsäkringsbolag som personer som arbetar med indrivning, utom personer som arbetar med indrivning inom ramen för ett rättsligt förfarande och personer som inleder utmätningsförfaranden, t.ex. tjänstemän vid exekutionsväsendet. Bestämmelsen ska inte reglera inkassoföretagen eller skuldsaneringsmedlare, utan syftar till att förbjuda viss praxis i samband med att kreditavtal inte fullgörs.

⁽¹⁾ Rapport om tillämpningen av direktiv 87/102/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om konsumentkrediter – KOM(95) 117 slutlig, 11 maj 1995, punkterna 184–188. Rapport med sammanfattning av reaktioner och kommentarer – KOM(97) 465 slutlig, 24 september 1997, punkt II.5.

⁽²⁾ Liknande eller jämförbar lagstiftning i medlemsstaterna (ej fullständig förteckning): Belgien, Irland, Nederländerna, Luxemburg och Storbritannien.

I punkt 1 återkommer den princip som finns i artikel 10, nämligen att avgifterna vid eventuella avtalsbrott ska anges i kreditavtalet eller avtal om ställande av säkerhet och att de personer som ansvarar för indrivningsverksamheten inte får kräva mer än vad som där har fastställts.

I punkt 2 förtecknas olaglig praxis:

- Användning av kuvert som är märkta med ord eller förkortningar som ger intrycket av att det handlar om ett brev från en officiell instans, t.ex. från en rättslig myndighet eller en skuldsaneringsmyndighet.
- Brev som hotar konsumenten eller den som ställt en säkerhet med utmätning eller straffrättsliga påföljder när sådana åtgärder inte är möjliga.
- Indrivningsverksamhet som inte följer de förfaranden för återtagande av varan som avses i artikel 26 eller som leder till högre kostnader än de som föreskrivs enligt kreditavtalet.
- Handlingar som kan likställas med intrång i privatlivet hos konsumenten eller den som ställt en säkerhet, bl.a. trakasserier när skulden bestrids eller är betald, indirekta trakasserier genom att ta kontakt med personer som står nära konsumenten eller den som ställt säkerheten, t.ex. grannar, familjemedlemmar eller arbetsgivare. Den typ av handlingar som avses i punkt 2 f ska inbegripa frågor om personuppgifter, bland annat om konsumentens betalningsförmåga, liknande de uppgifter som avses i artikel 7 i detta direktiv. Offentliga uppgifter om adressändring omfattas i regel inte.

Artikel 28 (Registrering av kreditgivare och kreditförmedlare)

Denna artikel ersätter och kompletterar artikel 12 i direktiv 87/102/EEG. Det föreslås att alla tre alternativ enligt artikel 12.1 ska vara obligatoriska ⁽¹⁾. En striktare kontroll av kreditgivare och kreditförmedlare förutsätter en registrering av dessa personer, att kontroller genomförs, att det vid behov är möjligt att innehålla eller dra in deras tillstånd och att information lämnas om eventuella klagomål. Enligt denna artikel ska därför kreditgivare och kreditförmedlare låta registrera sig vid en institution eller myndighet, som utövar tillsyn över kreditgivare och kreditförmedlare och bland annat ser till att övervaka efterlevnaden av de bestämmelser i detta direktiv som gäller dem.

Det finns ett stort problem när det gäller den information som säljarna ska lämna till konsumenten. De har ofta inte de grundkunskaper som krävs för att sälja de finansiella produkter de erbjuder och medlemsstaternas kontroll av dessa personer och kravet på kvalitet på den information som de lämnar och av deras lämplighet att erbjuda krediter är ofta bristfällig. Den lösning som föreslås är att de ska betraktas som kreditförmedlare samtidigt som kreditgivare som anlitar säljare som distributionskanal för sina kreditavtal görs ansvariga, särskilt när det gäller den förhandsinformation och rådgivningsskyldighet som avses i artikel 6 i detta direktiv och som kreditförmedlarna ska ansvara för. Samma ställning föreskrivs för oberoende ombud. En säljare får fortfarande arbeta utan att stå under någon direkt kontroll av en kreditgivare, men då krävs tillstånd.

Liksom i direktiv 87/102/EEG föreskrivs vissa undantag för kreditgivare och kreditförmedlare som bör betraktas som kreditinstitut enligt artikel 1.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG av den 20 mars 2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut.

Artikel 29 (Kreditförmedlarnas skyldigheter)

I denna artikel föreskrivs särskilda bestämmelser för alla kreditförmedlare.

Bestämmelsen i a ska göra det möjligt att identifiera kreditförmedlaren. Konsumenten ska få korrekt information om kreditförmedlarens ställning och befogenheter samt om endast denne kreditförmedlare samarbetar med kreditgivaren, så att konsumenten inte tror att kreditförmedlaren är en kreditgivare.

⁽¹⁾ Liknande eller jämförbar lagstiftning i medlemsstaterna (ej fullständig förteckning): I Irland, Storbritannien och Belgien är alla tre alternativen obligatoriska. I Nederländerna finns ett system med tillstånd och kontroll av kreditgivare, inklusive en redogörelse för deras distributionskanaler, samt en särskild lag om kreditförmedlare.

Bestämmelsen i b syftar till att undvika att kreditförmedlaren får konsumenten att avtala om kreditbelopp som överstiger dennes återbetalningsförmåga eller att sammanföra skulder som är till nackdel för konsumenten, särskilt genom att samtidigt ansöka om två eller tre krediter för att få ett sammanlagt kreditbelopp från flera kreditgivare. Varje kreditansökan kan gälla ett litet belopp som i sig kan vara godtagbart för alla kreditgivare, även om ingen kreditgivare skulle acceptera att finansiera den sammanlagda kredit som söks. Kreditgivaren bör därför upplysas om detta. I b föreslås därför att kreditförmedlaren ska vara skyldig att informera alla kreditgivare som på förhand har kontaktats angående ett erbjudande eller ett kreditavtal och uppge den sammanlagda kredit som konsumenten ansöker om.

Bestämmelserna i c reglerar ersättningen till kreditförmedlaren. Kreditförmedlarens provision måste ingå i den effektiva räntan. En kreditförmedlare bör inte kunna begära ersättning direkt av konsumenten för en kreditansökan eller begäran om upplysningar, såvida inte följande tre villkor är uppfyllda:

- Kreditgivaren måste informeras genom en uppgift om ersättningsbeloppet i kreditavtalet.
- Kreditförmedlaren får inte ta emot någon provision av konsumenten om kreditförmedlaren avlönas av kreditgivaren.
- Kreditavtalet måste ingås.

Artikel 30 (Maximal harmonisering och direktivbestämmelsernas tvingande karaktär)

I punkt 1 anges principen om en total harmonisering. Om inget annat föreskrivs, får medlemsstaterna inte föreskriva andra bestämmelser för de aspekter som regleras i detta direktiv. Sådana undantag föreskrivs i artikel 33 när det gäller bevisbörda och i artikel 8.4 i fråga om upprättande av en central databas med "positiva" uppgifter. Nationella bestämmelser om högsta effektiv ränta eller ockerränta eller andra typer av fastställande eller bedömning av högsta ränta eller ockerränta får fortsätta att tillämpas. Detta regleras inte i detta direktiv.

Punkt 2 ersätter artikel 14.1 i direktiv 87/102/EEG och inför begreppet "den som ställer en säkerhet".

Genom punkt 3 bibehålls artikel 14.2, men med ett annat exempel. Det ursprungliga exemplet skulle visa fördelningen av det sammanlagda kreditbeloppet på flera avtal, vilkas nedre kreditgränser gjorde det möjligt att göra ett undantag. I detta förslag till direktiv har alla hänvisningar till nedre kreditgränser inom ramen för tillämpningsområdet utgått. Det är dock viktigt att undvika kringgående av undantagen enligt artikel 3, särskilt de undantag som gäller bostadskrediter och hyresavtal. De transaktioner som avses i detta direktiv bör därför integreras i dessa avtal. Om en konsument ansöker om att få utnyttja en kredit inom ramen för sin bostadskredit eller om en konsument enligt sitt hyresavtal har en faktisk möjlighet att köpa bostaden, och detta kreditutnyttjande ger konsumenten möjlighet att finansiera ett bilköp, ska bestämmelserna i direktivet tillämpas. Medlemsstaterna uppmanas att undvika en sådan snedvridning.

I punkterna 4 och 5 föreskrivs att bestämmelserna i direktivet är tvingande. I punkt 4 anges att konsumenterna aldrig kan avstå från de rättigheter som de medges och som föreskrivs i detta direktiv.

Punkt 5 ska garantera att konsumenterna inte berövas de rättigheter de får enligt detta direktiv på grund av att ett tredje lands lag tillämpas på kreditavtalet eller avtalet om ställande av säkerhet. Avtalet måste dock ha en nära anknytning till en eller flera medlemsstaters territorium för att bestämmelsen ska kunna tillämpas. Liknande bestämmelser med samma ordalydelser föreskrivs i direktiv 93/13/EG om oskäliga villkor i konsumentavtal, direktiv 97/7/EG om distansavtal och i Europaparlamentets och rådets direktiv av den [...] om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter och om ändring av rådets direktiv 90/619/EEG samt direktiven 97/7/EG och 98/27/EG.

Artikel 31 (Påföljder)

I artikel 31 i detta förslag till direktiv föreskrivs att medlemsstaterna får föreskriva lämpliga påföljder när näringsidkare inte följer de nationella bestämmelser som har antagits i enlighet med detta direktiv. I första hand gäller det bortfallen ränta och/eller påföljder samt indragning av tillstånd.

Artikel 32 (Prövning utanför domstol)

Artikel 32 syftar till att underlätta gränsöverskridande tvistlösning utanför domstol genom att den uppmanar medlemsstaterna att verka för samarbete mellan de organ som är ansvariga för tvistlösning utanför domstol. En samarbetsåtgärd som skulle kunna tänkas i detta avseende är möjligheten för en konsument att vända sig till ett organ för tvistlösning utanför domstol i sitt bosättningsland, som skulle ta kontakt med motsvarande organ i det land från vilket varan eller tjänsten har levererats. Detta skulle innebära att konsumenten inte själv behöver vända sig till en annan medlemsstat för tvistlösningen. Artikel 32 är formulerad enligt liknande ordalydelser som i andra direktiv, t.ex. i artikel 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv av den [...] om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter och om ändring av rådets direktiv 90/619/EEG samt direktiv 97/7/EG och 98/27/EG, vilka uppmantrar till tillämpning av principen om prövning utanför domstol i alla berörda parterers intresse.

Artikel 33 (Bevisbördan)

Artikel 33 är formulerad enligt liknande ordalydelser som i direktiv 97/7/EG och artikel 15 i Europaparlamentets och rådets direktiv av den [...] om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter och om ändring av rådets direktiv 97/7/EEG samt direktiv 90/619/EG och 98/27/EG. De preciseringar som görs är nödvändiga bland annat för att klargöra begreppet "kreditförmedlare". Det förutsätts att kreditförmedlaren får ersättning för sin verksamhet och medlemsstaterna får föreskriva att konsumenterna inte behöver styrka detta.

Artikel 34 (Löpande avtal)

Genom denna artikel införs övergångsbestämmelser för att undvika att detta direktiv tillämpas på löpande avtal, särskilt kreditavtal med lång eller obestämd löptid. Även om man inte i efterhand kan kräva obligatoriska uppgifter i kreditavtal, ansvarsregler eller information innan avtalet ingås, kan och bör dock många bestämmelser tillämpas på löpande kreditavtal, särskilt i fråga om den information som ska lämnas till konsumenten och den som ställer en säkerhet under den tid då kreditavtalet eller avtalet om ställande av säkerhet löper och när avtalsförpliktelserna inte fullgörs.

Artikel 36 (Upphävande)

Artikel 36 innehåller formella bestämmelser om upphävande av direktiv 87/102/EEG, i dess lydelse enligt direktiven 90/88/EEG och 98/7/EG, eftersom det ersätts av detta direktiv.

Artiklarna 35, 37 och 38 (Införlivande – Ikraftträdande – Adressater)

Artiklarna innehåller sedvanliga bestämmelser och ordalydelser som inte kräver några särskilda kommentarer.

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yt-
rande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionen lade 1995 fram en rapport ⁽¹⁾ om tillämpningen av rådets direktiv 87/102/EEG av den 22 december 1986 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om konsumentkrediter ⁽²⁾ och inledde därefter ett omfattande samråd med berörda parter. Under 1997 lade kommissionen fram en sammanfattning av kommentarer till denna rapport ⁽³⁾. En andra rapport sammanställdes 1996 ⁽⁴⁾ om tillämpningen av rådets direktiv 90/88/EEG av den 22 februari 1990 om ändring av direktiv 87/102/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om konsumentkrediter ⁽⁵⁾.
- (2) Av rapporterna och samråden framgår att det i allmänhet fortfarande finns stora skillnader i medlemsstaternas lagstiftning om krediter till fysiska personer, särskilt i fråga om konsumentkrediter. Analysen av de nationella författningar genom vilka direktiv 87/102/EEG genomförs visar att medlemsstaterna ansett att det skydd som direktivet ger är otillräckligt. De har därför i sin genomförandelagstiftning beaktat andra kreditformer eller nya kreditavtal som inte omfattas av direktivet. Det är lämpligt att föregripa de reformer av nationell lagstiftning som flera medlemsstater planerar och föreskriva en harmoniserad ram på gemenskapsnivå.
- (3) Den praktiska och rättsliga situation som följer av skillnaderna i nationell lagstiftning innebär dels att konkurrensen mellan kreditgivare i gemenskapen snedvrids, dels att konsumenternas möjligheter att få en kredit i en annan

medlemsstat inskränks. Denna snedvridning och inskränkning påverkar i sin tur storleken och karaktären på de gränsöverskridande krediter som efterfrågas, vilket kan leda till att efterfrågan på varor och tjänster påverkas. Skillnader i lagstiftning och praxis leder också till att konsumenten inte får samma skydd i alla medlemsstater.

- (4) Under de senaste åren har de kreditformer som erbjuds till och utnyttjas av konsumenter avsevärt förändrats. Nya kreditinstrument har vuxit fram och fortsätter att utvecklas. Det är därför lämpligt att anpassa, ändra och komplettera gällande bestämmelser och att utvidga deras tillämpningsområde.
- (5) Upprättandet av en mer öppen och effektiv inre marknad för krediter bör främjas. Det är viktigt att denna marknad ger ett så gott konsumentskydd att den fria rörligheten för krediterbjudanden kan fungera under bästa möjliga förutsättningar både för dem som erbjuder och för dem som efterfrågar tjänsterna. Detta mål innebär att man måste sträva efter en så omfattande harmonisering som möjligt som tillförsäkrar alla konsumenter i gemenskapen ett högt konsumentskydd som tillvaratar deras intressen och ger dem en lika omfattande information.
- (6) Med hänsyn till den ökande diversifieringen av kreditformer och kreditgivare, bör som kreditförmedlare betraktas varje person som lämnar upplysningar om en konsument och mot betalning medverkar till att ett kreditavtal ingås, oavsett i vilken form betalningen sker. Advokater och notarier bör dock i regel inte betraktas som kreditförmedlare när konsumenten begär rådgivning av dem om ett kreditavtals omfattning eller när de hjälper till att upprätta eller bestyrka ett avtal, under förutsättning att deras funktion begränsas till juridisk rådgivning och att de inte hänvisar sina kunder till bestämda kreditgivare.
- (7) Kreditavtal som är avsedda för köp eller ombyggnad av fast egendom bör undantas från detta direktivs tillämpningsområde. Denna kreditform är av särskild karaktär och behandlas i en rekommendation från kommissionen av den 1 mars 2001 om förhandsinformation som skall lämnas av långgivare som erbjuder bostadslån ⁽⁶⁾.
- (8) Med tanke på de ekonomiska riskerna bör situationen för enskilda personer som ställer säkerheter regleras i särskilda bestämmelser som garanterar en informations- och skyddsnivå jämförbar med den som föreskrivs för konsumenterna.

⁽¹⁾ KOM(95) 117 slutlig.

⁽²⁾ EGT L 42, 12.2.1987, s. 48. Direktivet senast ändrat genom direktiv 98/7/EG (EGT L 101, 1.4.1998, s. 17).

⁽³⁾ KOM(97) 465 slutlig.

⁽⁴⁾ KOM(96) 79 slutlig.

⁽⁵⁾ EGT L 61, 10.3.1990, s. 14.

⁽⁶⁾ EGT L 69, 10.3.2001, s. 25.

- (9) Rådets direktiv 84/450/EEG av den 10 september 1984 om vilseledande och jämförande reklam ⁽¹⁾ skall garantera ett skydd när det gäller uppgifter om belopp, kostnad och ränta i reklam eller reklamerbjudanden för ett kreditavtal. Detta skall i praktiken innebära att beloppet, kostnaden eller räntesatsen åtföljs av beräkningsfaktorer som gör det möjligt att bedöma den information som ges i siffror inom ramen för konsumentens samtliga förpliktelser enligt ett kreditavtal.
- (10) För att säkerställa ett verkligt konsumentskydd är det nödvändigt att föreskriva strängare bestämmelser för icke önskad hemförsäljning när det gäller kreditavtal än vad som föreskrivs i rådets direktiv 85/577/EEG av den 20 december 1985 för att skydda konsumenten i de fall då avtal ingås utanför fasta affärslokaler ⁽²⁾.
- (11) Bestämmelserna i detta direktiv bör tillämpas utan att det påverkar bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽³⁾. I vissa fall bör man dock överväga att införa särskilda bestämmelser för insamling och behandling av de personuppgifter som behövs för kreditprövningen.
- (12) För att bidra till att minska kreditrisken såväl för kreditgivaren som för konsumenten visar erfarenhet och praxis nyttan med relevant och tillförlitlig information om eventuella betalningsförsummelser. Medlemsstaterna bör se till att det inom deras territorier finns en offentlig eller privat central databas, eventuellt i form av ett nätverk av databaser. I databasen eller nätverket bör de konsumenter och personer som ställt en säkerhet i medlemsstaten och som gör sig skyldiga till betalningsförsummelser registreras. För effektivitetens skull bör kreditgivarna vara skyldiga att konsultera den centrala databasen innan konsumenten eller den som ställer en säkerhet gör något åtagande. För att undvika en snedvridning av konkurrensen mellan kreditgivare bör personer eller företag ha tillgång till den centrala databasen i en annan medlemsstat på samma villkor som personer eller företag i denna medlemsstat, antingen direkt eller via den centrala databasen i den egna medlemsstaten.
- (13) För att garantera att informationen förblir konfidentiell och personuppgifterna skyddas är det viktigt att de uppgifter som erhålls bara får användas för en bedömning av
- riskan att konsumenten eller den som ställt en säkerhet inte fullgör sina skyldigheter. All annan bearbetning eller användning av personuppgifter som erhålls genom den centrala databasen bör vara förbjuden. För att undvika alla risker bör uppgifterna förstöras omedelbart efter det att kreditavtalet ingåtts eller kreditansökan avslagits.
- (14) För att konsumenten skall kunna fatta ett välgrundat beslut måste konsumenten innan avtalet ingås få god information om villkor och kostnader för krediten samt om sina skyldigheter. För att åstadkomma full öppenhet och för att göra det möjligt att jämföra krediterbjudanden bör denna information bland annat inbegripa uppgifter om den effektiva räntan för krediten med hjälp av ett exempel och om den sammanlagda utlåningsräntan.
- (15) På grund av kreditinstrumentens tekniska och juridiska komplexitet bör det föreskrivas en allmän rådgivningsskyldighet för kreditförmedlaren och kreditgivaren så att konsumenten kan göra ett välgrundat val bland de kreditformer som erbjuds. Enligt principen om "ansvarsfull utlåning" bör kreditgivaren även kontrollera att konsumenten eller den som ställer en säkerhet kan fullgöra nya åtaganden.
- (16) Villkoren i ett kreditavtal kan i vissa fall vara ofördelaktiga för konsumenten. Ett bättre konsumentskydd bör garanteras genom att vissa krav uppställs som skall gälla alla kreditformer. Kreditavtalet bör bekräfta och komplettera den information som lämnats innan kreditavtalet ingicks, till exempel med hjälp av en avbetalningsplan och uppgift om avgifter när avtalsförpliktelser inte fullgörs.
- (17) Eftersom villkoren i kreditavtal och avtal om ställande av säkerhet är av en särskild beskaffenhet, är det lämpligt att, för hela avtalet, ange de villkor som skall betraktas som oskäligen, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal ⁽⁴⁾.
- (18) För en tillnärmning av bestämmelserna för utövandet av ångerrätten på liknande områden är det nödvändigt att föreskriva en ångerrätt utan påföljder och utan något krav på att ange några skäl enligt villkor som liknar dem i Europaparlamentets och rådets direktiv av den [. . .] om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter och om ändring av rådets direktiv 90/619/EEG samt direktiven 97/7/EG och 98/27/EG.

⁽¹⁾ EGT L 250, 19.9.1984, s. 17. Direktivet ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 97/55/EG (EGT L 290, 23.10.1997, s. 18).

⁽²⁾ EGT L 372, 31.12.1985, s. 31.

⁽³⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽⁴⁾ EGT L 95, 21.4.1993, s. 29.

- (19) För att främja upprättandet av en väl fungerande inre marknad och garantera en hög skyddsnivå för konsumenterna i hela gemenskapen är det lämpligt att justera metoden för beräkning av den effektiva räntan och att fastställa vilka poster i den sammanlagda kreditkostnaden som skall ingå i denna beräkning. Den effektiva räntan är ett instrument som gör det möjligt för konsumenten att vid en bestämd tidpunkt kunna jämföra och bedöma de ekonomiska konsekvenserna av de åtaganden som följer av ingåendet av ett kreditavtal. Den sammanlagda kreditkostnaden bör därför inbegripa alla kostnader som konsumenten måste betala för krediten, oavsett om dessa kostnader skall betalas till kreditgivaren, kreditförmedlaren eller någon annan tredje part. Även om konsumenten tecknar en frivillig försäkring i samband med ingåendet av kreditavtalet, bör kostnaderna för denna försäkring inbegripas i den sammanlagda kreditkostnaden.
- (20) Konsumenten bör i form av en uppgift om sammanlagd utlåningsränta även få information om de belopp som skall betalas till kreditgivaren, exklusive de belopp som skall betalas till tredje man. Genom denna räntesats kan konsumenten jämföra kreditgivarens kostnader för de produkter som denne erbjuder och de olika produkter som erbjuds på marknaden.
- (21) Konsumenten bör ha rätt att betala sin skuld i förtid. Oavsett om förtidsbetalningen avser hela skulden eller delar av den, bör kreditgivaren i detta fall bara kunna begära en skälig och objektiv ersättning, såvida återbetalningen inte medför en motsvarande ekonomisk förlust för kreditgivaren.
- (22) Om en varu- eller tjänsteleverantör som medverkar till att ett kreditavtal ingås kan betraktas som en kreditförmedlare, bör konsumenten ha vissa rättigheter gentemot kreditgivaren utöver de sedvanliga avtalsenliga rättigheterna som gäller gentemot varu- eller tjänsteleverantören.
- (23) Överlåtelse av kreditgivarens rättigheter enligt kreditavtalet bör inte få leda till att situationen försämras för konsumenten eller den som ställer en säkerhet. Av samma skäl bör en kreditgivare som erbjuder ett kreditavtal med kapitalkonsolidering svara för risken om den tredje man som skall konsolidera kapitalet inte fullgör sina skyldigheter.
- (24) Det är lämpligt att införa gemensamma bestämmelser för de åtgärder som skall vidtas när kreditavtal inte fullgörs. I synnerhet bör viss indrivningspraxis som är uppenbart oproportionerlig betraktas som olaglig.
- (25) För att säkerställa öppenhet och stabilitet på marknaden är det viktigt att medlemsstaterna beslutar om lämpliga åtgärder för att registrera personer som erbjuder krediter eller medverkar som kreditförmedlare för ingående av kreditavtal, i syfte att kontrollera eller utöva tillsyn över kreditgivare och kreditförmedlare samt för att göra det möjligt för konsumenterna att klaga på kreditavtal eller kreditvillkor.
- (26) För att på lång sikt säkerställa att konsumenter och de som ställer säkerheter kan tillvarata sina intressen, bör kreditavtal eller avtal om ställande av säkerhet till deras nackdel inte få avvika från de bestämmelser som antas för att genomföra detta direktiv eller motsvarande bestämmelser.
- (27) Det här direktivet respekterar de grundläggande rättigheterna och de principer som erkänns bland annat i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Direktivet bör främst syfta till att garantera fullt iakttagande av bestämmelserna om skydd av personuppgifter, skydd av äganderätten, skydd mot diskriminering, skydd av privatlivet och konsumentskydd enligt artiklarna 8, 17, 21, 33 och 38 i stadgan.
- (28) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att fastställa bestämmelser för att harmonisera medlemsstaternas lagar och andra författningar om konsumentkrediter, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (29) Medlemsstaterna bör besluta om de påföljder som skall tillämpas vid överträdelser av bestämmelserna i detta direktiv och se till att de verkställs. Dessa påföljder skall vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (30) Direktiv 87/102/EEG bör därför upphävas och ersättas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE, DEFINITIONER OCH TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

Artikel 1

Syfte

Syftet med detta direktiv är att harmonisera medlemsstaternas lagar och andra författningar om kreditavtal och avtal om ställande av säkerhet som ingås av konsumenter.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- a) *konsument*: en fysisk person som i de transaktioner som omfattas av detta direktiv handlar med avsikter som kan anses ligga utanför hans närings- eller yrkesverksamhet.
- b) *kreditgivare*: en fysisk eller juridisk person som lämnar eller förbinder sig att lämna en kredit inom ramen för sin närings- eller yrkesverksamhet.
- c) *kreditavtal*: ett avtal genom vilket en kreditgivare lämnar eller förbinder sig att lämna en konsument en kredit i form av betalningsansånd, lån eller annat liknande betalningssätt. Avtal om fortlöpande tillhandahållande av en tjänst eller nyttighet som konsumenten har rätt att betala i poster skall så länge som de tillhandahålls inte betraktas som kreditavtal i detta direktivs mening.
- d) *kreditförmedlare*: en fysisk eller juridisk person som mot betalning bedriver en stadigvarande förmedlingsverksamhet som består i att presentera eller erbjuda kreditavtal, att utföra andra förberedande arbeten före avtalets ingående eller att ingå avtal. Betalningen kan ske i pengar eller utgöras av någon annan form av avtalad ekonomisk förmån.
- e) *avtal om ställande av säkerhet*: ett biavtal som ingås av en person som ställer en säkerhet och som garanterar eller utlovar att garantera fullgörandet av skyldigheter avseende en kredit som beviljats en fysisk eller juridisk person.
- f) *den som ställer en säkerhet*: en konsument som ingår ett avtal om ställande av säkerhet.
- g) *konsumentens sammanlagda kreditkostnad*: samtliga kostnader inklusive kreditränta, ersättningar, provision, skatter och alla andra avgifter som konsumenten måste betala för krediten.
- h) *effektiv ränta*: konsumentens sammanlagda kreditkostnad, uttryckt i procent per år av den sammanlagda kredit som beviljats.
- i) *belopp som skall betalas till kreditgivaren*: samtliga obligatoriska kostnader som är knutna till kreditavtalet och som konsumenten skall betala till kreditgivaren.
- j) *sammanlagd utlåningsränta*: de belopp som skall betalas till kreditgivaren, uttryckta i procent per år av det sammanlagda kreditbeloppet.
- k) *kreditränta*: en procentuell och periodisk räntesats som under en bestämd period tillämpas på det utnyttjade kreditbeloppet.
- l) *restvärde*: priset för att köpa den finansierade varan när köpmöjligheten utnyttjas eller när äganderätten överläts.
- m) *kreditutnyttjande*: ett kreditbelopp som ställs till konsumentens förfogande i form av betalningsansånd, lån eller annat liknande betalningssätt.
- n) *sammanlagt kreditbelopp*: övre kreditgräns eller summan av alla kreditutnyttjanden som kan beviljas.
- o) *varaktigt medium*: varje medel som gör det möjligt för konsumenten att bevara information, som riktas till denne personligen, på ett sätt som är tillgängligt för användning i framtiden under en tid som är lämplig med hänsyn till vad som är avsikten med informationen och som tillåter oförändrad återgivning av den bevarade informationen.
- p) *tredje man som skall konsolidera kapitalet*: en annan fysisk eller juridisk person än kreditgivaren eller konsumenten, som i ett biavtal till kreditavtalet förbinder sig att till förmån för konsumenten eller kreditgivaren konsolidera det kapital som skall återbetalas enligt detta kreditavtal.

Artikel 3

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv gäller kreditavtal och avtal om ställande av säkerhet.
2. Direktivet gäller inte följande kreditavtal och motsvarande avtal om ställande av säkerhet:
 - a) Kreditavtal avseende kredit för köp eller ombyggnad av fast egendom som konsumenten äger eller avser att köpa och för vilken det som säkerhet finns en inteckning i fastigheten eller en sedvanlig säkerhet för detta ändamål i en medlemsstat.
 - b) Hyresavtal i vilka det föreskrivs att äganderätten inte kan övergå till den som hyr eller till dennes rättsinnehavare.
 - c) Kreditavtal enligt vilka konsumenten skall betala tillbaka krediten genom en engångsbetalning inom en period som inte får överstiga tre månader och för vilka ingen ränta eller andra avgifter begärs.
 - d) Följande kreditavtal uppfyller dessa krav:
 - i) Kreditavtal som ingås som en biverksamhet, dvs. utanför kreditgivarens huvudsakliga närings- eller yrkesverksamhet.

- ii) Kreditavtal som beviljas till en lägre effektiv ränta än marknadsräntan.
- iii) Kreditavtal som inte erbjuds generellt till allmänheten.
- e) Kreditavtal som ingås med sådana värdepappersföretag som avses i artikel 1.2 i rådets direktiv 93/22/EEG ⁽¹⁾ och som syftar till att göra det möjligt för en investerare att genomföra en transaktion med hjälp av ett eller flera av de instrument som förtecknas i avsnitt B i bilagan till detta direktiv, när det företag som beviljar krediten medverkar i transaktionerna.

KAPITEL II

INFORMATION OCH PRAXIS INNAN AVTAL INGÅS

Artikel 4

Reklam

Utan att det påverkar tillämpningen av rådets direktiv 84/450/EEG, skall all reklam och alla erbjudanden som anslås i affärslokaler och som innehåller information om kreditavtal, särskilt om kreditränta, sammanlagd utlåningsränta och effektiv ränta, lämnas på ett tydligt och begripligt sätt, särskilt med iakttagande av principerna för god affärsed. Det kommersiella syftet med sådan information skall klart och tydligt framgå.

Artikel 5

Förbud att ingå kreditavtal och avtal om ställande av säkerhet utanför fasta affärslokaler

Ingående av kreditavtal eller avtal om ställande av säkerhet utanför fasta affärslokaler under sådana omständigheter som avses i artikel 1 i direktiv 85/577/EEG skall vara förbjudet.

Artikel 6

Ömsesidig förhandsinformation och rådgivningsskyldighet

1. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 95/46/EG, särskilt artikel 6 i detta, får kreditgivaren eller kreditförmedlaren av konsumenter som vill ingå kreditavtal eller av dem som ställer en säkerhet bara begära sådana uppgifter som är relevanta och nödvändiga för att bedöma deras ekonomiska situation och återbetalningsförmåga.

Konsumenten och den som ställer säkerheten skall vara skyldiga att svara på en sådan begäran om upplysningar på ett exakt och fullständigt sätt.

⁽¹⁾ EGT L 141, 11.6.1993, s. 27.

2. Kreditgivaren eller kreditförmedlaren skall lämna all nödvändig information om det planerade kreditavtalet till konsumenten på ett exakt och fullständigt sätt. Konsumenten skall ha rätt att få denna information på papper eller på något annat varaktigt medium innan kreditavtalet ingås.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5 i direktiv ... [om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter och om ändring av rådets direktiv 90/619/EEG samt direktiven 97/7/EG och 98/27/EG], skall informationen inbegripa en kortfattad men tydlig beskrivning av produkten, dess fördelar och eventuella nackdelar. Den information som lämnas skall särskilt gälla följande:

- Begärda säkerheter och försäkringar.
- Kreditavtalets löptid.
- Delbetalningarnas storlek, antal och periodicitet.
- Fasta avgifter och engångsavgifter, inklusive sådana ytterligare avgifter som konsumenten måste betala i samband med ingåendet av ett kreditavtal, t.ex. skatter, administrativa avgifter, juristarvoden och expertarvoden som avser de begärda säkerheterna.
- Det sammanlagda kreditbeloppet och villkoren för utnyttjandet av krediten.
- Eventuell uppgift om kontantpriset för den finansierade varan eller tjänsten, kontantinsatsen och restvärdet.
- Eventuell uppgift om kreditränta, gällande villkor för denna räntesats, alla referensindex eller referensräntor som gäller den ursprungliga krediträntan samt perioder, villkor och bestämmelser för ändringar.
- Effektiv ränta och sammanlagd utlåningsränta med hjälp av ett exempel som innehåller alla de ekonomiska uppgifter och antaganden utifrån vilka dessa räntesatser har beräknats.
- Ångerfrist.

I de fall som avses i artikel 3.3 i direktiv ... [om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter och om ändring av rådets direktiv 90/619/EEG samt direktiven 97/7/EG och 98/27/EG], skall denna information åtminstone inbegripa de uppgifter som avses i c, e och h i denna punkt.

3. Kreditgivaren eller kreditförmedlaren skall, när det gäller de kreditavtal de erbjuder eller till vilka de vanligen medverkar, söka efter de kreditformer och kreditbelopp som är lämpligast med hänsyn till konsumentens ekonomiska situation, fördelarna och nackdelarna med den erbjuda produkten och kreditens ändamål.

4. Punkterna 1, 2 och 3 skall inte gälla varu- eller tjänsteleverantörer som bara medverkar subsidiärt som kreditförmedlare.

KAPITEL III

SKYDD AV PRIVATLIVET

Artikel 7

Insamling och behandling av uppgifter

Personuppgifter som samlas in om konsumenter, om dem som ställer säkerheter och om andra personer som medverkar i ingåendet eller hanteringen av avtal som omfattas av detta direktiv, särskilt de uppgifter som avses i artikel 6.1, får inte behandlas för annat ändamål än för att bedöma personernas ekonomiska situation och återbetalningsförmåga.

Artikel 8

Central databas

1. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 95/46/EG, skall medlemsstaterna se till att det inom deras territorier finns en central databas i vilken de konsumenter och de som ställt säkerheter och gjort sig skyldiga till betalningsförsummelse registreras. Denna databas får drivas i form av ett nätverk av databaser.

Kreditgivarna skall konsultera den centrala databasen innan konsumenten eller den som ställer säkerheten gör något åtagande, inom de begränsningar som avses i artikel 9.

Konsumenten eller den som ställt en säkerhet skall på begäran, utan dröjsmål och kostnadsfritt informeras om resultatet av varje konsultation.

2. Tillgång till den centrala databasen i en annan medlemsstat skall säkerställas enligt samma villkor som gäller för företag och personer i denna medlemsstat, antingen direkt eller via den centrala databasen i den egna medlemsstaten.

3. Personuppgifter som erhålls enligt punkt 1 får inte behandlas för annat ändamål än för att bedöma den ekonomiska situationen och återbetalningsförmågan hos konsumenten och den som ställt en säkerhet. Dessa uppgifter skall förstöras omedelbart efter det att kreditavtalet eller avtalet om ställande av säkerhet ingåtts eller omedelbart efter det att kreditgivaren avslagit kreditansökan eller den säkerhet som ställts.

4. I den centrala databas som avses i punkt 1 får kreditavtal och avtal om ställande av säkerhet registreras.

KAPITEL IV

INGÅENDE AV KREDITAVTAL OCH AVTAL OM STÄLLANDE AV SÄKERHET

Artikel 9

Ansvarsfull utlåning

När kreditgivaren ingår ett kreditavtal eller ett avtal om ställande av säkerhet, eller höjer det sammanlagda kreditbeloppet eller det belopp som säkerheten skall täcka, skall det förutsättas att kreditgivaren med hjälp av alla medel som står till dennes förfogande först har bedömt att konsumenten eller den som ställer säkerheten rimligen kommer att kunna fullgöra sina skyldigheter enligt avtalet.

Artikel 10

Information som skall ges i kreditavtal och avtal om ställande av säkerhet

1. Kreditavtal och avtal om ställande av säkerhet skall upprättas i pappersform eller på något annat varaktigt medium.

Alla avtalsparter, inklusive kreditförmedlaren och den som ställt en säkerhet, skall få ett exemplar av kreditavtalet. Den som ställt en säkerhet skall få ett exemplar av avtalet om ställande av säkerhet.

Avtalen skall innehålla uppgifter om huruvida den konsument som är part i avtalet har tillgång till en mekanism för klagomål och prövning utanför domstol och om hur konsumenten i så fall skall gå till väga.

2. I kreditavtalet skall följande anges:

- a) De avtalslutande parternas identitet och adress samt den medverkande kreditförmedlarens identitet och adress.
- b) De uppgifter som anges i artikel 6.2, den effektiva ränta och utlåningsränta som beräknades vid den tidpunkt då kreditavtalet ingicks på grundval av alla ekonomiska uppgifter och antaganden som gäller för avtalet.
- c) Om kapitalet skall amorteras, en sammanställning i form av en amorteringsplan med information om de delbetalningar som skall göras samt under vilka tidsperioder och villkor dessa belopp skall betalas.
- d) Om avgifter och räntor skall betalas utan att kapitalet amorteras, en sammanställning med information om under vilka tidsperioder och villkor krediträntor och andra fasta avgifter och engångsavgifter skall betalas.
- e) En sammanställning över de kostnader som inte ingår i beräkningen av den effektiva räntan, men som konsumenten under vissa omständigheter måste betala, t.ex. garanti-provision, avgifter för otillåtna överskridanden av det sammanlagda kreditbeloppet och avgifter när avtalsförpliktelser inte fullgörs, samt en förteckning som anger dessa omständigheter.

- f) Eventuell uppgift om den finansierade varan och/eller tjänsten.
- g) Uppgift om rätten till förtidsbetalning och hur konsumenten skall gå tillväga för att utöva denna rätt.
- h) Uppgift om hur ångerrätten skall utövas.

Den amorteringsplan som avses i c skall innehålla uppgift om vad varje periodisk amortering på kapitalet består av, de räntor som beräknats på grundval av krediträntan och om andra eventuella kostnader.

Om, i det fall som avses i c, ett nytt kreditutnyttjande är möjligt bara med kreditgivarens medgivande, skall kreditgivarens beslut meddelas på ett nytt papper eller på något annat varaktigt medium som konsumenten har tillgång till, med uppgift om vad som ändrats med avseende på den information som avses i denna punkt.

Om de exakta beloppen av de kostnader som avses i e är kända skall de anges. Om så inte är fallet skall dessa kostnader åtminstone kunna fastställas i kreditavtalet, t.ex. genom att det anges en procentsats som är knuten till ett referensindex, en beräkningsmetod eller en så rimlig uppskattning som möjligt. I dessa fall skall kreditgivaren, i pappersform eller på något annat varaktigt medium, utan dröjsmål lämna närmare uppgifter om dessa kostnader till konsumenten senast vid den tidpunkt de börjar tillämpas.

3. Avtal om ställande av säkerhet skall innehålla uppgifter om det högsta belopp som säkerheten täcker och om de avgifter som tillämpas när avtalsförpliktelserna inte fullgörs enligt bestämmelserna i punkt 2 e.

Artikel 11

Ångerrätt

1. Konsumenten skall ha rätt att frånträda kreditavtalet inom 14 kalenderdagar utan att behöva ange några skäl.

Denna tidsfrist skall börja löpa från och med den dag då ett exemplar av kreditavtalet har ingåtts och lämnats till konsumenten.

2. Konsumenten måste, i enlighet med nationell lagstiftning om beviskrav, meddela kreditgivaren om att avtalet frånträds innan den tidsfrist som avses i punkt 1 löper ut. Tidsfristen skall anses ha respekterats om meddelandet skickats innan tidsfristen löper ut, förutsatt att det har lämnats i pappersform eller på något annat varaktigt medium som kreditgivaren har tillgång till.

3. När konsumenten utövar sin ångerrätt är han eller hon samtidigt skyldig att till kreditgivaren återbetala de belopp eller återlämna de varor som mottagits enligt kreditavtalet, förutsatt att tillhandahållandet av dessa regleras i kreditavtalet. Kon-

sumenten skall betala de räntor som gäller för den period under vilken krediten har utnyttjats, beräknade på grundval av den effektiva ränta som avtalats. Ingen annan ersättning får begäras på grund av att avtalet frånträds. Alla kontantsatser som konsumenten har betalat enligt kreditavtalet skall utan dröjsmål återbetalas till konsumenten.

4. Punkterna 1, 2 och 3 skall inte tillämpas på kreditavtal för vilka en säkerhet i form av inteckning i fast egendom eller liknande har ställts, bostadskrediter eller kreditavtal som hävs i kraft av

- a) artikel 6 i direktiv ... av den ... [om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter och om ändring av rådets direktiv 90/619/EEG samt direktiven 97/7/EG och 98/27/EG],
- b) artikel 6.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG ⁽¹⁾,
- c) artikel 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/47/EG ⁽²⁾.

KAPITEL V

EFFEKTIV RÄNTA OCH KREDITRÄNTA

Artikel 12

Effektiv ränta

1. Den effektiva räntan skall vara lika med den årsränta uttryckt i procent som motsvarar det samlade nuvärdet av alla nuvarande och framtida åtaganden (kreditutnyttjanden, avbetalningar, avgifter) som avtalats mellan kreditgivaren och konsumenten. Den skall beräknas i enlighet med den matematiska formel som finns angiven i bilaga I.

Flera exempel på beräkningsmetoden återfinns i bilaga II.

2. För beräkning av den effektiva räntan skall konsumentens sammanlagda kreditkostnad bestämmas, exklusive eventuella avgifter som konsumenten måste betala på grund av att någon skyldighet enligt kreditavtalet inte har fullgjorts samt andra avgifter än det pris som konsumenten skall betala när han eller hon köper en vara eller en tjänst, oavsett om köpet sker kontant eller på kredit.

Kostnaderna för administration av ett konto som registrerar både betalnings- och kredittransaktioner, kostnader för användning eller hantering av ett kort eller något annat betalningsmedel som samtidigt gör det möjligt att göra betalningar och utnyttja kredit samt generella kostnader för betalningar, skall betraktas som kreditkostnader om de inte tydligt och separat anges i kreditavtalet eller något annat avtal som ingåtts med konsumenten.

⁽¹⁾ EGT L 144, 4.6.1997, s. 19.

⁽²⁾ EGT L 280, 29.10.1994, s. 83.

Kostnader för försäkringspremier skall ingå i den sammanlagda kreditkostnaden om försäkringen tecknas när avtalet ingås.

3. Vid beräkningen av den effektiva räntan skall man förutsätta att kreditavtalet gäller för den tid som avtalats och att kreditgivaren och konsumenten fullgör sina skyldigheter enligt de frister och datum som avtalats.

4. Om kreditavtal innehåller villkor som tillåter ändringar av den kreditränta som ingår i den effektiva räntan men som är omöjliga att uppskatta när den beräknas, skall den effektiva räntan beräknas utifrån antagandet att krediträntan och övriga avgifter är fasta och kommer att gälla tills kreditavtalets löper ut.

5. Där så är nödvändigt får man förutsätta följande vid beräkningen av den effektiva räntan:

- a) Om konsumenten enligt kreditavtalet har ett fritt val i fråga om kreditutnyttjande, skall hela det sammanlagda kreditbeloppet omedelbart anses vara utnyttjat.
- b) Om ingen avbetalningsplan har fastställts eller framgår av avtalsvillkoren och betalningssättet för den beviljade krediten, skall krediten anses vara ett år.
- c) Om inget annat anges skall krediten göras tillgänglig och återbetalningarna göras vid den tidigaste av de tidpunkter som anges i avtalet, i de fall avtalet föreskriver mer än ett datum för återbetalning.

6. Om ett kreditavtal har upprättats i form av ett hyresavtal med köpmöjlighet och det i avtalet föreskrivs flera tillfällen då denna köpmöjlighet får utnyttjas, skall den effektiva räntan beräknas för vart och ett av dessa tillfällen.

Om restvärdet inte går att fastställa, skall den vara som hyrts avbetalas i ett linjärt förlopp så att varans värde uppgår till noll när den normala hyrestid som anges i avtalet löper ut.

7. Om kreditavtalet föreskriver att det innan eller samtidigt som avtalet ingås skall ske ett sparande och krediträntan fastställs i enlighet med detta sparande, skall den effektiva räntan beräknas enligt bestämmelserna i bilaga III.

Artikel 13

Sammanlagd utlåningsränta

1. För beräkning av den sammanlagda utlåningsräntan skall de belopp som skall betalas till kreditgivaren bestämmas, exklusive eventuella avgifter som konsumenten måste betala på grund av att någon skyldighet enligt kreditavtalet inte har full-

gjorts samt andra avgifter än det pris som konsumenten skall betala när han eller hon köper en vara eller en tjänst, oavsett om köpet sker kontant eller på kredit.

2. Kostnaderna för administration av ett konto som registrerar både betalnings- och kredittransaktioner, kostnader för användning eller hantering av ett kort eller något annat betalningsmedel som samtidigt gör det möjligt att göra betalningar och utnyttja kredit samt generella kostnader för betalningar, skall betraktas som belopp som skall betalas till kreditgivaren om de inte tydligt och separat anges i kreditavtalet eller något annat avtal som ingåtts med konsumenten.

3. Följande belopp som skall betalas till kreditgivaren skall inte ingå i beräkningen av den sammanlagda utlåningsräntan:

- a) Kostnader för kompletterande tjänster till kreditavtalet som konsumenten frivilligt kan begära av kreditgivaren eller någon annan tjänsteleverantör.
- b) Kostnader som konsumenten i samband med ingåendet av avtalet skall betala till andra parter än kreditgivaren, t.ex. notarier, skatteförvaltning, byråer för inskrivning av hypotek samt i allmänhet de kostnader som skall betalas till den behöriga myndigheten för registrering och säkerheter.

4. Den sammanlagda utlåningsräntan skall beräknas enligt de metoder och antaganden som avses i artikel 12.3–12.7 och i bilagorna I och II.

Artikel 14

Kreditränta

1. Krediträntan skall vara fast eller rörlig.

2. Om en eller flera fasta krediträntor har angivits, skall de tillämpas under den tid som föreskrivs i kreditavtalet.

3. Den rörliga krediträntan får bara ändras vid utgången av de perioder som avtalats och föreskrivits i kreditavtalet och endast i samma utsträckning som det referensindex eller den referensränta som avtalats.

4. Konsumenten skall informeras om alla ändringar av krediträntan på papper eller genom något annat varaktigt medium.

Informationen skall innehålla uppgift om den nya effektiva räntan, den nya sammanlagda utlåningsräntan och en eventuell ny avbetalningsplan. Den nya effektiva räntan och den nya utlåningsräntan skall beräknas enligt artikel 12.3.

KAPITEL VI

OSKÄLIGA VILLKOR

Artikel 15

Oskäligen villkor

Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 93/13/EEG på hela avtalet, skall villkor i kreditavtal eller avtal om ställande av säkerhet betraktas som oskäligen enligt detta direktiv om de syftar eller leder till

- a) att konsumenten som villkor för kreditutnyttjandet måste lämna hela eller delar av de lånade eller beviljade beloppen som pant eller avsätta delar av eller hela dessa belopp till en insättning eller ett köp av värdepapper eller andra finansiella instrument, såvida inte konsumenten får samma ränta på insättningen, köpet eller panten som den avtalade effektiva räntan,
- b) att konsumenten i samband med ingåendet av ett kreditavtal måste ingå ett annat avtal med kreditgivaren, kreditförmedlaren eller en tredje man som dessa utsett, såvida inte avgifterna för detta ingår i den sammanlagda kreditkostnaden,
- c) att någon annan kostnad, ersättning eller avtalad avgift än krediträntan varierar,
- d) att det införs regler för ändring av krediträntan som diskriminerar konsumenten,
- e) att det införs ett system för ändring av krediträntan som inte grundas på den ursprungliga nettokreditränta som erbjöds när avtalet ingicks utan hänsyn till alla former av nedsättningar, rabatter eller andra förmåner,
- f) att konsumenten genom samma kreditgivare måste refinansiera restvärdet, och generellt sett en slutbetalning på ett kreditavtal som skall finansiera lös egendom eller en tjänst.

KAPITEL VII

FULLGÖRANDE AV KREDITAVTALET

Artikel 16

Förtidsbetalning

1. Konsumenten skall ha rätt att betala hela eller delar av sin skuld enligt ett kreditavtal innan den överenskomna avtalstiden löpt ut.
2. Kreditgivaren får bara begära sådan ersättning vid förtidsbetalning som är objektiv och skäligen och som har beräknats på grundval av aktuarieprinciper.

Ingen ersättning får begäras

- a) för kreditavtal där den period som beaktas för fastställande av krediträntan är kortare än ett år,
- b) om en återbetalning har gjorts för fullgörandet av ett försäkringsavtal som skall garantera den avtalsenliga återbetalningen av krediten,
- c) för kreditavtal i vilka det föreskrivs att avgifter och ränta skall betalas utan amortering på kapitalet, med undantag av de kreditavtal som avses i artikel 20.

Artikel 17

Överlåtelse av rättigheter

Om kreditgivarens rättigheter enligt ett kreditavtal eller avtal om ställande av säkerhet överläts till en tredje man skall konsumenten eller den som ställt säkerheten ha rätt att göra gällande samma invändningar gentemot den nya fordringsägaren enligt detta avtal som de kunde ha gjort gentemot den ursprungliga kreditgivaren, inklusive kvittningsrätt när detta medges i den berörda medlemsstaten.

Artikel 18

Förbud att använda växlar och andra värdepapper

Det skall vara förbjudet för en kreditgivare eller för en fordringsägare enligt ett kreditavtal eller avtal om ställande av säkerhet att av konsumenten eller den som ställer säkerheten begära eller för dem föreslå att de genom en växel eller ett löpande skuldebrev skall garantera de betalningsförpliktelser de åtagit sig enligt detta avtal.

Det skall även vara förbjudet att låta dem underteckna en check som garanterar hel eller delvis återbetalning av skuldbeloppet.

Artikel 19

Solidariskt ansvar

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att förekomsten av ett kreditavtal inte på något sätt påverkar de rättigheter som konsumenten kan göra gällande gentemot en leverantör av varor eller tjänster som inköpts med hjälp av ett sådant avtal i de fall då varorna eller tjänsterna inte tillhandahålls eller inte är i avtalat skick.
2. Om varu- eller tjänsteleverantören medverkar som kreditförmedlare, skall kreditgivaren och leverantören ha ett solidariskt ansvar att lämna ersättning till konsumenten i de fall då de varor eller tjänster som köpts och finansierats genom kreditavtalet inte alls eller bara delvis levereras eller tillhandahålls eller inte är avtalsenliga.

KAPITEL VIII

SÄRSKILDA KREDITAVTAL

Artikel 20

Kreditavtal med kapitalkonsolidering

1. Om de betalningar som skall göras av konsumenten inte innebär en motsvarande avbetalning på det sammanlagda kreditbeloppet, utan används till kapitalkonsolidering vid de perioder och enligt de villkor som föreskrivs i kreditavtalet, skall denna kapitalkonsolidering regleras i ett biavtal till kreditavtalet.
2. Det biavtal som avses i punkt 1 skall utan förbehåll garantera återbetalningen av det sammanlagda kreditbelopp som utnyttjats. Om den tredje man som skall konsolidera kapitalet inte fullgör sina skyldigheter skall risken övergå till kreditgivaren.
3. De betalningar, premier, fasta avgifter och engångsavgifter som konsumenten skall stå för enligt det biavtal som avses i punkt 1, skall tillsammans med räntorna och avgifterna för kreditavtalet utgöra den sammanlagda kreditkostnaden. Den effektiva räntan och den sammanlagda utlåningsräntan skall beräknas på alla åtaganden som konsumenten har gjort.

Artikel 21

Kreditavtal i form av fortlöpande kredit eller kontokredit

När ett kreditavtal ingås i form av fortlöpande kredit eller kontokredit skall konsumenten få regelbunden information om sin skuld genom ett kontoutdrag på papper eller på något annat varaktigt medium med uppgift om följande:

- a) Exakt period som kontoutdraget gäller.
- b) Utnyttjade belopp och datum för utnyttjandet.
- c) Eventuell tidigare obetald skuld sedan det föregående kontoutdraget och datum för denna skuld.
- d) Datum och belopp för de avgifter som skall betalas.
- e) Datum och belopp för de betalningar som konsumenten gjort.
- f) Den senast avtalade krediträntan.
- g) Det sammanlagda beloppet på de räntor som skall betalas.
- h) Eventuellt minimibelopp som skall betalas.
- i) Eventuell ny obetald skuld.
- j) Det nya sammanlagda belopp som skall betalas, inklusive eventuell dröjsmålsränta och eventuella straffavgifter.

Artikel 22

Kreditavtal med obestämd löptid

Endera parten får häva ett kreditavtal med obestämd löptid genom att, i pappersform eller på något annat varaktigt medium, lämna ett meddelande om uppsägning senast tre månader innan avtalet löper ut enligt de bestämmelser som anges i kreditavtalet och i överensstämmelse med nationell lagstiftning om beviskrav.

KAPITEL IX

FULLGÖRANDE AV AVTALET OM STÄLLANDE AV SÄKERHET

Artikel 23

Fullgörande av avtalet om ställande av säkerhet

1. Den som ställer en säkerhet får ingå ett avtal om ställande av säkerhet som garanterar återbetalning enligt ett kreditavtal med obestämd löptid för en period på högst tre år. Efter att denna period har löpt ut, får den period som säkerheten ställts för förlängas endast genom ett uttryckligt medgivande av den som ställt säkerheten.
2. Kreditgivaren får vidta åtgärder mot den som ställt en säkerhet endast i de fall då en konsument inte har fullgjort sina skyldigheter att återbetala krediten inom tre månader efter det att ett betalningskrav har lämnats.
3. Det belopp som säkerheten skall täcka får bara avse den obetalda skulden av det sammanlagda kreditbeloppet och alla andra utestående skulder i enlighet med kreditavtalet, exklusive eventuella andra ersättningar eller straffavgifter som anges i kreditavtalet.

KAPITEL X

KREDITAVTAL SOM INTE FULLGÖRS

Artikel 24

Betalningskrav och verkställighet

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att
 - a) kreditgivare och deras ombud samt alla personer som blir nya fordringsägare till följd av ett kreditavtal eller avtal om ställande av säkerhet, inte vidtar oproportionerliga åtgärder för att utkräva sina fordringar när sådana avtal inte fullgörs,
 - b) kreditgivaren inte får kräva omedelbar betalning av de delbetalningar som skall göras eller göra gällande en uttrycklig bestämmelse om att avtalet hävs, om inget betalningskrav först har skickats som uppmanar konsumenten eller den som ställt säkerheten att fullgöra sina avtalsenliga skyldigheter inom skälig tid eller att begära en ny avbetalningsplan,

- c) kreditgivaren får hålla inne kreditutnyttjanden endast om kreditgivaren motiverar sitt beslut och utan dröjsmål underrättar konsumenten om beslutet,
- d) konsumenten och den som ställt en säkerhet, i de fall då de inte har fullgjort sina skyldigheter eller vid förtidsbetalning, har rätt att på sin första begäran och utan dröjsmål få en kostnadsfri och specificerad avräkning för att de skall kunna kontrollera de avgifter och räntor som begärs.

2. Det betalningskrav som avses i punkt 1 b skall inte behövas

- a) vid uppenbara bedrägerier som kreditgivaren eller den nya fordringsägaren skall ha styrkt,
- b) när konsumenten avyttrar den finansierade varan innan det sammanlagda kreditbeloppet har återbetalats eller använder varan för ett ändamål som strider mot bestämmelserna i kreditavtalet, och kreditgivaren eller den nya fordringsägaren har en förmånsrätt, äganderätt eller ett äganderättsförbehåll avseende den finansierade varan, under förutsättning att konsumenten informerades om förmånsrätten, äganderätten eller äganderättsförbehållet innan avtalet ingicks.

Artikel 25

Överskridande av det sammanlagda kreditbeloppet och faktiska möjligheter till övertrassering

1. Vid tillfälliga och tillåtna överskridanden av det sammanlagda kreditbeloppet eller vid utnyttjande av en faktisk möjlighet till övertrassering skall kreditgivaren, på papper eller något annat varaktigt medium, utan dröjsmål underrätta konsumenten om beloppet på överskridandet eller övertrasseringen och om de krediträntor som tillämpas. Ingen straffavgift, dröjsmålsavgift eller dröjsmålsränta får tillämpas.

2. Kreditgivaren skall utan dröjsmål underrätta konsumenten om otillåtet överskridande eller otillåten övertrassering och informera konsumenten om den kreditränta och de avgifter eller straffavgifter som tillämpas.

3. Varje överskridande eller övertrassering som omfattas av denna artikel skall regleras inom en period på högst tre månader, vid behov genom ett nytt kreditavtal som anger ett högre sammanlagt kreditbelopp.

Artikel 26

Återtagande av varor

Medlemsstaterna skall fastställa de villkor som skall gälla för återtagande av varor inom ramen för kreditavtal som ingås för köp av varor. Om konsumenten inte har lämnat sitt uttryckliga medgivande när kreditgivaren återtar varan och konsumenten

redan gjort betalningar som motsvarar en tredjedel av det sammanlagda kreditbeloppet, skall den finansierade varan bara kunna återtas genom ett rättsligt förfarande.

Medlemsstaterna skall också se till att den avräkning som görs mellan parterna när kreditgivaren återtar varan sker på ett sådant sätt att återtagandet av varan inte medför någon otillbörlig vinst.

Artikel 27

Indrivning

1. Fysiska eller juridiska personer som genom sin huvudsakliga verksamhet eller biverksamhet och utanför rättsliga förfaranden driver in fordringar som följer av kreditavtal eller avtal om ställande av säkerhet, eller som medverkar i sådan verksamhet, får inte i någon som helst direkt eller indirekt form begära ersättning av konsumenten eller den som ställt säkerheten för sin verksamhet, utom i de fall då ersättningen uttryckligen har avtalats i kreditavtalet eller avtalet om ställande av säkerhet.

2. När det gäller indrivning av fordringar som följer av ett kreditavtal eller avtal om ställande av säkerhet skall följande vara förbjudet:

- a) Skrivelser som genom sin utformning felaktigt ger intryck av att det handlar om ett dokument från en rättslig myndighet eller en skuldsaneringsmyndighet.
- b) Alla skriftliga meddelanden som innehåller felaktig information om följderna av betalningsförsummelse.
- c) Otillåtet återtagande av varor utan rättsligt förfarande eller utan det uttryckliga medgivande som avses i artikel 26.
- d) Varje uppgift på ett kuvert varav det framgår att korrespondensen avser återkrav av en fordran.
- e) Indrivning av avgifter som inte anges i kreditavtalet eller avtalet om ställande av säkerhet.
- f) Varje åtgärd som vidtas gentemot grannar, familj eller arbetsgivare till konsumenten eller den som ställt säkerheten, bland annat all vidarebefordran av eller begäran om information om betalningsförmågan hos konsumenten eller den som ställt en säkerhet, utan att det påverkar tillämpningen av de åtgärder som vidtas inom ramen för lagstadgade utmätningsförfaranden i den form som är fastställd i medlemsstaterna.
- g) Fysiska eller psykiska trakasserier gentemot konsumenten eller den som ställt en säkerhet.
- h) Indrivning av en preskriberad skuld.

KAPITEL XI

REGISTRERING OCH KONTROLL AV KREDITGIVARE OCH KREDITFÖRMEDLARE OCH DERAS STÄLLNING

Artikel 28

Registrering av kreditgivare och kreditförmedlare

1. Medlemsstaterna skall se till att kreditgivare och kreditförmedlare registrerar sig.

Skyldigheten att registrera sig skall inte gälla de kreditförmedlare som står under en kreditgivares eller en annan kreditförmedlars ansvar, enligt bestämmelserna för deras egen registrering. Detta ansvar skall anges i den affärslokal där den kreditförmedlare som är undantagen från registreringskravet är verksam.

2. Medlemsstaterna skall

a) se till att kreditgivarnas och kreditförmedlarnas verksamhet kontrolleras eller övervakas av en institution eller myndighet,

b) inrätta lämpliga organ som kan ta emot klagomål som rör kreditavtal och avtal om ställande av säkerhet och villkoren för krediten och säkerheten samt lämna relevant information eller rådgivning till konsumenter och dem som ställer en säkerhet i dessa avseenden.

3. Medlemsstaterna får föreskriva att den registrering som avses i punkt 1 första stycket i denna artikel inte är nödvändig när kreditgivaren eller kreditförmedlaren är ett sådant kreditinstitut som avses i artikel 1.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG⁽¹⁾ och har auktoriserats enligt bestämmelserna i detta direktiv.

När en kreditgivare eller kreditförmedlare dels är registrerad enligt punkt 1 första stycket i denna artikel, dels är auktoriserad enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG och den senare auktorisationen därefter dras in, skall den behöriga myndighet som har registrerat kreditgivaren eller kreditförmedlaren informeras om detta. Denna myndighet skall besluta om kreditgivaren eller kreditförmedlaren får fortsätta att bevilja krediter eller verka som förmedlare för beviljande av krediter eller om kreditgivarens eller kreditförmedlarens registrering skall dras in.

Artikel 29

Kreditförmedlarnas skyldigheter

Medlemsstaterna skall säkerställa att kreditförmedlarna

a) såväl i sin marknadsföring som i alla dokument som riktar sig till deras kunder, anger vilka befogenheter de har, särskilt om de bara arbetar med en eller vissa kreditgivare eller som oberoende mäklare,

b) upplyser alla kreditgivare som kontaktas om det sammanlagda kreditbeloppet på övriga krediterbudanden som de begärt eller tagit emot till förmån för samma konsument eller person som ställt en säkerhet under de två månader som föregår ingåendet av kreditavtalet,

c) varken direkt eller indirekt tar emot någon form av ersättning från den konsument som begärt deras medverkan, om inte följande villkor är uppfyllda:

i) Ersättningsbeloppet anges i kreditavtalet.

ii) Kreditförmedlaren får ingen ersättning av kreditgivaren.

iii) Det kreditavtal till vilket kreditförmedlaren har medverkat har slutits på ett riktigt sätt.

KAPITEL XII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 30

Fullständig harmonisering och direktivbestämmelsernas tvingande karaktär

1. Medlemsstaterna får inte föreskriva andra bestämmelser än de som fastställs i det här direktivet, utom när det gäller

a) den registrering av kreditavtal och avtal om ställande av säkerhet som avses i artikel 8.4, och

b) de bestämmelser om bevisbördan som avses i artikel 33.

2. Medlemsstaterna skall säkerställa att kreditavtal och avtal om ställande av säkerhet inte, till nackdel för konsumenten och den som ställer säkerheten, avviker från de bestämmelser i nationell lagstiftning som införs för att följa detta direktiv eller som motsvarar direktivet.

3. Medlemsstaterna skall också säkerställa att de bestämmelser de antar för att genomföra detta direktiv inte kan kringgås genom särskilda former av avtal, t.ex. genom att integrera sådana kreditutnyttjanden eller kreditavtal som omfattas av tillämpningsområdet i detta direktiv i kreditavtal, vars karaktär eller syfte skulle göra det möjligt att undvika tillämpning av direktivet.

4. Konsumenten och den som ställer en säkerhet kan inte avsäga sig de rättigheter som de ges genom detta direktiv.

5. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som behövs för att se till att konsumenter och de som ställer en säkerhet inte berövas det skydd som de ges enligt detta direktiv genom att lagen i ett tredje land väljs som tillämplig lag på avtalet, i de fall då avtalet har nära anknytning till en eller flera medlemsstaters territorium.

⁽¹⁾ EGT L 126, 26.5.2000, s. 1.

Artikel 31

Påföljder

Medlemsstaterna skall fastställa påföljderna vid överträdelse av de nationella bestämmelser som antas för tillämpningen av detta direktiv och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dessa genomförs. Påföljderna skall vara effektiva, proportionerliga och avskräckande. De kan bland annat föreskriva att kreditgivaren skall gå miste om räntor och avgifter och att konsumenten skall få fortsätta att göra successiva avbetalningar på det sammanlagda kreditbeloppet om kreditgivaren inte följer bestämmelserna om ansvarsfull utlåning. Medlemsstaterna skall anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den [...] [två år efter det att detta direktiv träder i kraft] samt alla senare ändringar av dessa bestämmelser så snart som möjligt.

Artikel 32

Prövning utanför domstol

Medlemsstaterna skall se till att det införs lämpliga och effektiva klagomåls- och prövningsförfaranden utanför domstol för att lösa konsumenttvister som gäller kreditavtal och avtal om ställande av säkerhet, eventuellt genom att utnyttja befintliga organ.

Medlemsstaterna skall uppmuntra de organ som är ansvariga för tvistlösning utanför domstol att samarbeta för att lösa gränsöverskridande tvister om kreditavtal och avtal om ställande av säkerhet.

Artikel 33

Bevisbörda

Medlemsstaterna får föreskriva att bevisbördan kan läggas på kreditgivaren eller kreditförmedlaren när det gäller kreditgivarens och kreditförmedlarens iakttagande av skyldigheterna att informera konsumenten, konsumentens samtycke till ingåendet av avtalet och, i förekommande fall, till avtalets fullgörande samt när det gäller huruvida kreditförmedlaren får ersättning eller inte för sin verksamhet.

Varje avtalsvillkor som föreskriver att bevisbördan skall åligga konsumenten eller den som ställer en säkerhet när det gäller kreditgivarens eller kreditförmedlarens iakttagande av samtliga eller vissa av de skyldigheter som de har enligt detta direktiv, skall anses vara ett oskäligt avtalsvillkor enligt direktiv 93/13/EEG.

Artikel 34

Löpande avtal

1. Detta direktiv skall inte tillämpas på de kreditavtal och avtal om ställande av säkerhet som löper den dag då de nationella bestämmelserna för genomförandet av direktivet träder i kraft, med undantag av bestämmelserna i artiklarna 1, 2, 3 och 22, artikel 23.1 och 23.2, artiklarna 24–27 och artiklarna 30–35. Artikel 9 skall tillämpas på ovannämnda avtal om det

sammanlagda kreditbeloppet eller det belopp som säkerheten skall täcka höjs efter det att de nationella bestämmelser för genomförandet av detta direktiv träder i kraft.

2. För de kreditavtal som löper den dag då de nationella bestämmelserna för införlivandet träder i kraft, skall den amorteringsplan som avses i artikel 10 kostnadsfritt och utan dröjsmål överlämnas till konsumenten om något av följande villkor föreligger:

- a) Kreditavtalet hävs eller löper ut.
- b) En betalningsförsummelse.

3. Medlemsstaterna skall se till att de kreditavtal och avtal om ställande av säkerhet med obestämd löptid som löper den dag då de nationella bestämmelserna för införlivandet träder i kraft, ersätts med nya avtal enligt bestämmelserna i detta direktiv senast den [...] [två år efter det att tiden för införlivandet har löpt ut].

Artikel 35

Införlivande

Medlemsstaterna skall anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den [...] [två år efter att detta direktiv har trätt i kraft]. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

De skall tillämpa dessa bestämmelser från och med den [...] [två år efter att detta direktiv har trätt i kraft].

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningarna skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 36

Upphävande

Direktiv 87/102/EEG skall upphävas med verkan från och med den [...] [den dag då tiden för införlivandet av detta direktiv löper ut].

Artikel 37

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 38

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

BILAGA I

GRUNDLÄGGANDE EKVATION SOM ANGER EKVIVALENSEN MELLAN DELS DE UTNYTTJADE KREDITERNAS, DELS ÅTERBETALNINGARNAS OCH BETALNINGARNAS VÄRDE

Den grundläggande ekvationen för beräkningen av den effektiva räntan anger för varje år, dels det samlade nuvärdet av de utnyttjade krediterna, dels det samlade nuvärdet av återbetalningarna och betalningarna enligt följande:

$$\sum_{k=1}^m C_k (1 + X)^{-t_k} = \sum_{l=1}^{m'} D_l (1 + X)^{-s_l}$$

där

- X är den effektiva räntan
- m är det tal som motsvarar det sista kreditutnyttjandets plats i tidsföljden
- k är det tal som motsvarar ett kreditutnyttjandes plats i tidsföljden, dvs. $1 \leq k \leq m$
- C_k är storleken på kreditutnyttjande nr k
- t_k är tiden, uttryckt i år och delar av år, mellan datumet för det första kreditutnyttjandet och datumet för varje kreditutnyttjande, dvs. $t_1 = 0$
- m' är det tal som motsvarar den sista återbetalningens eller betalningens plats i tidsföljden
- l är det tal som motsvarar en återbetalning eller betalning i tidsföljden
- D_l är storleken på en återbetalning eller betalning
- s_l är tiden, uttryckt i år och delar av år, mellan datumet för det första kreditutnyttjandet och datumet för varje återbetalning eller betalning.

Anmärkningar

- a) De återbetalningar och betalningar som görs vid olika tidpunkter är inte nödvändigtvis lika stora och behöver inte ovillkorligen betalas med lika stora intervaller.
- b) Begynnelse tidpunkt är datumet för det första kreditutnyttjandet.
- c) Intervallen mellan de vid beräkningen använda tidpunkterna anges i år eller delar av år. Ett år ska anses ha 365 dagar (skottår 366 dagar), 52 veckor eller 12 jämnlånga månader. En jämnlång månad anses ha 30,41666 dagar (dvs. $365/12$), oavsett om det är skottår eller inte.
- d) Resultatet av beräkningen ska uttryckas med en decimals exakthet. Om siffran i den följande decimalen är större än eller lika med 5, ska siffran i den första decimalen höjas med ett.
- e) Ekvationen kan skrivas om med en enda summa och ett flöde (A_k) som är positivt eller negativt (dvs. utbetalat eller inbetalat under perioderna $1-k$) och uttryckt i år. Detta ger följande ekvation:

$$S = \sum_{k=1}^n A_k (1 + X)^{-t_k}$$

S är den aktuella flödesbalansen. Om syftet är att se till att flödena är ekvivalenta blir värdet noll.

- f) Medlemsstaterna ska föreskriva att de beslutsmetoder som tillämpas ger ett resultat som är likvärdigt med det i de exempel som återges i bilagorna II och III.

BILAGA II

EXEMPEL PÅ BERÄKNING AV DEN EFFEKTIVA RÄNTAN

Inledande anmärkningar

Om inget annat anges förutsätter alla exempel att krediten utnyttjas vid ett enda tillfälle och att den utnyttjade krediten motsvarar det sammanlagda kreditbelopp som ställts till konsumentens förfogande när kreditavtalet ingicks. Om konsumenten enligt kreditavtalet själv får bestämma kreditutnyttjandet, anses hela kreditbeloppet ha utnyttjats omedelbart.

För att uttrycka krediträntan har vissa medlemsstater valt en effektiv ränta med en motsvarande omräkningsmetod. De har därigenom kunnat undvika att beräkningen av den periodiska räntan görs på många olika sätt med olika tidsproportionella regler som endast har en mycket svag koppling till det linjära tidsförloppet. Andra medlemsstater tillåter en periodisk nominalränta med en proportionell omräkningsmetod. Detta direktiv syftar till att skilja eventuella framtida bestämmelser om kreditränta från den effektiva räntan och begränsas därför till att ange den räntesats som tillämpas. Exempelen i denna bilaga anger vilken metod som tillämpats.

Exempel 1

Det sammanlagda kreditbeloppet (kapitalet) uppgår till 6 000,00 euro och ska återbetalas genom fyra lika stora årliga betalningar på 1 852,00 euro.

Ekvationen blir

$$6\,000 = 1\,852 \frac{1 - \frac{1}{(1+X)^4}}{X}$$

eller

$$6\,000 = 1\,852 \frac{1}{(1+X)^1} + 1\,852 \frac{1}{(1+X)^2} + \dots + 1\,852 \frac{1}{(1+X)^4}$$

vilket ger $X = 9,00000\%$, dvs. en effektiv ränta på $9,0\%$.

Exempel 2

Det sammanlagda kreditbeloppet (kapitalet) uppgår till 6 000,00 euro och ska återbetalas genom 48 lika stora månatliga betalningar på 149,31 euro.

Ekvationen blir

$$6\,000 = 149,31 \frac{1 - \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{48}}}{(1+X)^{1/12} - 1}$$

eller

$$6\,000 = 149,31 \frac{1}{(1+X)^{1/12}} + 149,31 \frac{1}{(1+X)^{2/12}} + \dots + 149,31 \frac{1}{(1+X)^{48/12}}$$

vilket ger $X = 9,380593\%$, dvs. en effektiv ränta på $9,4\%$.

Exempel 3

Det sammanlagda kreditbeloppet (kapitalet) uppgår till 6 000,00 euro och ska återbetalas genom 48 lika stora månatliga betalningar på 149,31 euro. De administrativa avgifterna uppgår till 60,00 euro och ska betalas när avtalet ingås.

Ekvationen blir

$$6\,000 - 60 = 149,31 \frac{1 - \frac{1}{[(1 + X)^{1/12}]^{48}}}{(1 + X)^{1/12} - 1}$$

eller

$$5\,940 = 149,31 \frac{1}{(1 + X)^{1/12}} + 149,31 \frac{1}{(1 + X)^{2/12}} + \dots + 149,31 \frac{1}{(1 + X)^{48/12}}$$

vilket ger $X = 9,954966\%$, dvs. en effektiv ränta på 10% .

Exempel 4

Det sammanlagda kreditbeloppet (kapitalet) uppgår till $6\,000,00$ euro och ska återbetalas genom 48 lika stora månatliga betalningar på $149,31$ euro. De administrativa avgifterna uppgår till $60,00$ euro och har fördelats på återbetalningarna. Den månatliga betalningen blir därför $(149,31 \text{ euro} + (60 \text{ euro}/48)) = 150,56$ euro.

Ekvationen blir

$$6\,000 = 150,56 \frac{1 - \frac{1}{[(1 + X)^{1/12}]^{48}}}{(1 + X)^{1/12} - 1}$$

eller

$$6\,000 = 150,56 \frac{1}{(1 + X)^{1/12}} + 150,56 \frac{1}{(1 + X)^{2/12}} + \dots + 150,56 \frac{1}{(1 + X)^{48/12}}$$

vilket ger $X = 9,856689\%$, dvs. en effektiv ränta på $9,9\%$.

Exempel 5

Det sammanlagda kreditbeloppet (kapitalet) uppgår till $6\,000,00$ euro och ska återbetalas genom 48 lika stora månatliga betalningar på $149,31$ euro. De administrativa avgifterna uppgår till $60,00$ euro och försäkringen kostar $3,00$ euro per månad. Kostnaderna för försäkringen ska ingå i den sammanlagda kreditkostnaden om försäkringen tecknas när kreditavtalet ingås. Avbetalningen blir därför $152,31$ euro.

Ekvationen blir

$$5\,940 = 152,31 \frac{1 - \frac{1}{[(1 + X)^{1/12}]^{48}}}{(1 + X)^{1/12} - 1}$$

eller

$$5\,940 = 152,31 \frac{1}{(1 + X)^{1/12}} + 152,31 \frac{1}{(1 + X)^{2/12}} + \dots + 152,31 \frac{1}{(1 + X)^{48/12}}$$

vilket ger $X = 11,1070115\%$, dvs. en effektiv ränta på $11,1\%$.

Exempel 6

Kreditavtal med ett sammanlagt kreditbelopp på $6\,000,00$ euro (för finansiering av ett bilköp) som ska återbetalas genom 47 lika stora månatliga betalningar på $115,02$ euro samt en slutbetalning på $1\,915,02$ euro som motsvarar ett restvärde på 30% av kapitalet ("ballongavtal") och en försäkringspremie på $3,00$ euro per månad. Även här gäller att kostnaderna för försäkringen ska ingå i den sammanlagda kreditkostnaden om försäkringen tecknas när kreditavtalet ingås. Avbetalningen blir därför $118,02$ euro och slutbetalningen uppgår till $1\,918,02$ euro.

Ekvationen blir

$$6\,000 = 118,02 \frac{1 - \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{47}}}{(1+X)^{1/12} - 1} + 1\,918,02 \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{48}}$$

eller

$$6\,000 = 118,02 \frac{1}{(1+X)^{1/12}} + 118,02 \frac{1}{(1+X)^{2/12}} + \dots + 118,02 \frac{1}{(1+X)^{47/12}} + \\ (1\,800 + 115,02 + 3) \frac{1}{(1+X)^{48/12}}$$

vilket ger $X = 9,381567\%$, dvs. en effektiv ränta på $9,4\%$.

Exempel 7

Kreditavtal med ett sammanlagt kreditbelopp (kapital) på 6 000,00 euro, administrativa avgifter på 60,00 euro som ska betalas när avtalet ingås samt två betalningsperioder på 22 respektive 26 månader. Avbetalningen under den andra perioden motsvarar 60 % av avbetalningen under den första. De månatliga betalningarna blir 186,36 respektive 111,82 euro.

Ekvationen blir

$$5\,940 = 186,36 \frac{1 - \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{22}}}{(1+X)^{1/12} - 1} + \left\{ \left[111,82 \frac{1 - \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{26}}}{(1+X)^{1/12} - 1} \right] \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{22}} \right\}$$

eller

$$5\,940 = \left[186,36 \frac{1}{(1+X)^{1/12}} + 186,36 \frac{1}{(1+X)^{2/12}} + \dots + 186,36 \frac{1}{(1+X)^{22/12}} \right] + \\ \left\{ \left[111,82 \frac{1}{(1+X)^{1/12}} + 111,82 \frac{1}{(1+X)^{2/12}} + \dots + 111,82 \frac{1}{(1+X)^{26/12}} \right] \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{22}} \right\}$$

vilket ger $X = 10,04089\%$, dvs. en effektiv ränta på $10,0\%$.

Exempel 8

Kreditavtal med ett sammanlagt kreditbelopp (kapital) på 6 000,00 euro, administrativa avgifter på 60,00 euro som ska betalas när avtalet ingås samt två betalningsperioder på 22 respektive 26 månader. Avbetalningen under den första perioden motsvarar 60 % av avbetalningen under den andra. De månatliga betalningarna blir 112,15 respektive 186,91 euro.

Ekvationen blir

$$5\,940 = 112,15 \frac{1 - \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{22}}}{(1+X)^{1/12} - 1} + \left\{ \left[186,91 \frac{1 - \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{26}}}{(1+X)^{1/12} - 1} \right] \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{22}} \right\}$$

eller

$$5\,940 = \left[112,15 \frac{1}{(1+X)^{1/12}} + 112,15 \frac{1}{(1+X)^{2/12}} + \dots + 112,15 \frac{1}{(1+X)^{22/12}} \right] + \\ \left\{ \left[186,91 \frac{1}{(1+X)^{1/12}} + 186,91 \frac{1}{(1+X)^{2/12}} + \dots + 186,91 \frac{1}{(1+X)^{26/12}} \right] \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{22}} \right\}$$

vilket ger $X = 9,888383\%$, dvs. en effektiv ränta på $9,9\%$.

Exempel 9

Kreditavtal med ett sammanlagt kreditbelopp (varans pris) som uppgår till 500,00 euro och som ska återbetalas genom tre lika stora månatliga betalningar som beräknas med hjälp av krediträntan T på 18 % (nominell ränta) samt administrativa avgifter på 30,00 euro som fördelats på betalningarna. Den månatliga avbetalningen blir därför 171,69 euro + 10,00 euro i avgifter = 181,69 euro.

Ekvationen blir

$$500 = 181,69 \frac{1 - \frac{1}{[(1 + X)^{1/12}]^3}}{(1 + X)^{1/12} - 1}$$

eller

$$500 = 181,69 \frac{1}{(1 + X)^{1/12}} + 181,69 \frac{1}{(1 + X)^{2/12}} + 181,69 \frac{1}{(1 + X)^{3/12}}$$

vilket ger $X = 68,474596$ %, dvs. en effektiv ränta på 68,5 %.

Detta exempel visar metoder som fortfarande tillämpas av vissa specialiserade företag som erbjuder kreditköp.

Exempel 10

Kreditavtal med ett sammanlagt kreditbelopp (kapital) på 1 000 euro som ska återbetalas genom två betalningar – antingen 700 euro efter ett år och 500 euro efter två år eller 500 euro efter ett år och 700 euro efter två år.

Ekvationen blir

$$1\ 000 = 700 \frac{1}{[(1 + X)^{1/12}]^{12}} + 500 \frac{1}{[(1 + X)^{1/12}]^{24}}$$

vilket ger $X = 13,898663$ %, dvs. en effektiv ränta på 13,9 %.

eller

$$1\ 000 = 500 \frac{1}{[(1 + X)^{1/12}]^{12}} + 700 \frac{1}{[(1 + X)^{1/12}]^{24}}$$

vilket ger $X = 12,321446$ %, dvs. en effektiv ränta på 12,3 %.

Detta exempel visar att den effektiva räntan beror på betalningsperioden och att det inte gynnar konsumenten att den sammanlagda kreditkostnaden anges i förhandsinformationen eller i kreditavtalet. Trots att den sammanlagda kreditkostnaden uppgår till 200 euro i båda fallen, får man två olika effektiva räntor (beroende på återbetalningstakten).

Exempel 11

Kreditavtal med ett sammanlagt kreditbelopp på 6 000 euro som ska återbetalas i fyra lika stora årliga betalningar på 1 851,01 euro och administrativa avgifter på 60,00 euro som ska betalas när avtalet ingås. Krediträntan är 9 %.

Ekvationen blir

$$5\ 940 = 1\ 852,01 \frac{1 - \frac{1}{(1 + X)^4}}{X}$$

eller

$$5\ 940 = 1\ 852,01 \frac{1}{(1 + X)} + 1\ 852,01 \frac{1}{(1 + X)^2} + \dots + 1\ 852,01 \frac{1}{(1 + X)^4}$$

vilket ger $X = 9,459052\%$, dvs. en effektiv ränta på $9,5\%$.

Om krediten återbetalas i förtid blir ekvationerna följande:

Efter ett år

$$5\,940 = 6\,540 \frac{1}{(1 + X)}$$

där $6\,540$ är summan att betala inklusive ränta innan den första periodiska betalningen görs enligt avbetalningsplanen,

vilket ger $X = 10,101010\%$, dvs. en effektiv ränta på $10,1\%$.

Efter två år

$$5\,940 = 1\,852,01 \frac{1}{(1 + X)} + 5\,109,91 \frac{1}{(1 + X)^2}$$

där $5\,109,91$ är summan att betala inklusive ränta innan den andra periodiska betalningen görs enligt avbetalningsplanen,

vilket ger $X = 9,640069\%$, dvs. en effektiv ränta på $9,6\%$.

Efter tre år:

$$5\,940 = 1\,852,01 \frac{1}{(1 + X)} + 1\,852,01 \frac{1}{(1 + X)^2} + 3\,551,11 \frac{1}{(1 + X)^3}$$

där $3\,551,11$ är summan att betala inklusive ränta innan den tredje periodiska betalningen görs enligt avbetalningsplanen,

vilket ger $X = 9,505315\%$, dvs. en effektiv ränta på $9,5\%$.

Detta visar hur den preliminära effektiva räntan minskar med tiden, särskilt om avgifterna ska betalas när avtalet ingås.

Detta kan också tjäna som exempel på en hypotekskredit avsedd för refinansiering av löpande kreditavtal för vilka omkostnaderna (t.ex. notariatsavgifter, registrering, skatter, pantavgifter) ska betalas när den officiella handlingen utfärdas och medlen ställs till konsumentens förfogande från och med detta datum.

Exempel 12

Kreditavtal med ett sammanlagt kreditbelopp på $6\,000$ euro som ska återbetalas genom 48 månatliga betalningar på $149,31$ euro (proportionell beräkning) och administrativa avgifter på $60,00$ euro som ska betalas när avtalet ingås. Krediträntan T är 9% (nominell ränta).

Ekvationen blir

$$5\,940 = 149,31 \frac{1 - \frac{1}{[(1 + X)^{1/12}]^{48}}}{(1 + X)^{1/12} - 1}$$

eller

$$5\,940 = 149,31 \frac{1}{(1 + X)^{1/12}} + 149,31 \frac{1}{(1 + X)^{2/12}} + \dots + 149,31 \frac{1}{(1 + X)^{48/12}}$$

vilket ger $X = 9,9954957\%$, dvs. en effektiv ränta på 10 %.

Om krediten återbetalas i förtid blir ekvationerna följande:

Efter ett år

$$5\,940 = 149,31 \frac{1 - \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{11}}}{(1+X)^{1/12} - 1} + 4\,844,64 \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{12}}$$

där 4 844,64 är summan att betala inklusive ränta innan den 12:e periodiska betalningen görs enligt avbetalningsplanen,

vilket ger $X = 10,655907\%$, dvs. en effektiv ränta på 10,7 %.

Efter två år

$$5\,940 = 149,31 \frac{1 - \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{23}}}{(1+X)^{1/12} - 1} + 3\,417,58 \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{24}}$$

där 3 417,58 summan att betala inklusive ränta innan den 24:e betalningen görs enligt avbetalningsplanen,

vilket ger $X = 10,136089\%$, dvs. en effektiv ränta på 10,1 %.

Efter tre år

$$5\,940 = 149,31 \frac{1 - \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{35}}}{(1+X)^{1/12} - 1} + 1\,856,66 \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{36}}$$

där 1 856,66 är summan att betala inklusive ränta innan den 36:e betalningen görs enligt avbetalningsplanen,

vilket ger $X = 9,991921\%$, dvs. en effektiv ränta på 10 %.

Exempel 13

Det sammanlagda kreditbeloppet (kapitalet) uppgår till 6 000,00 euro och ska återbetalas genom fyra lika stora årliga betalningar på 1 852,00 euro. Om man antar att krediträntan (den nominella räntan) är rörlig och att den höjs från 9,00 % till 10,00 % efter den andra årliga betalningen, ökar den årliga betalningen till 1 877,17 euro. Vid beräkning av den effektiva räntan ska man förutsätta att krediträntan och andra kostnader inte förändras utan att de gäller tills kreditavtalet löper ut. I så fall (exempel 1) blir den effektiva räntan 9 %.

Om räntan ändras måste information lämnas om den nya effektiva räntan, som ska beräknas utifrån antagandet att kreditavtalet löper under den avtalade tid som återstår och att kreditgivaren och konsumenten fullgör sina skyldigheter enligt de frister och datum som avtalats.

Ekvationen blir

$$5\,940 = 1\,852,01 \frac{1 - \frac{1}{(1+X)^2}}{X} + \left[1\,877,17 \frac{1 - \frac{1}{(1+X)^2}}{X} \frac{1}{X^2} \right]$$

eller

$$5\,940 = 1\,852,01 \frac{1}{(1+X)} + 1\,852,01 \frac{1}{(1+X)^2} + \left\{ \left[1\,877,17 \frac{1}{(1+X)^3} + 1\,877,17 \frac{1}{(1+X)^4} \right] + \frac{1}{X^2} \right\}$$

vilket ger $X = 9,741569\%$, dvs. en effektiv ränta på 9,7 %.

Exempel 14

Det sammanlagda kreditbeloppet (kapitalet) uppgår till 6 000,00 euro och ska återbetalas genom 48 lika stora månatliga betalningar på 149,31 euro. De administrativa avgifterna på 60,00 euro och en försäkring som kostar 3,00 euro per månad ska betalas när avtalet ingås. Kostnaderna för försäkringen ska ingå i den sammanlagda kreditkostnaden om försäkringen tecknas när kreditavtalet ingås. Avbetalningen blir därför 152,31 euro och beräkningen enligt exempel 5 ger då $X = 11,107112$, dvs. en effektiv ränta på 11,1 %.

Anta nu att (den nominella) krediträntan är rörlig och höjs till 10 % efter den 17:e avbetalningen. Om räntan ändras måste information lämnas om den nya effektiva räntan, som ska beräknas utifrån antagandet att kreditavtalet löper under den avtalade tid som återstår och att kreditgivaren och konsumenten fullgör sina skyldigheter enligt de frister och datum som avtalats.

Ekvationen blir

$$5\,940 = 151,91 \frac{1 - \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{17}}}{(1+X)^{1/12} - 1} + \left[154,22 \frac{1 - \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{31}}}{(1+X)^{1/12} - 1} \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{17}} \right]$$

eller

$$5\,940 = \left[151,91 \frac{1}{(1+X)^{1/12}} + 151,91 \frac{1}{(1+X)^{2/12}} + \dots + 151,91 \frac{1}{(1+X)^{17/12}} \right] + \left\{ \left[154,22 \frac{1}{(1+X)^{1/12}} + 154,22 \frac{1}{(1+X)^{2/12}} + \dots + 154,22 \frac{1}{(1+X)^{31/12}} \right] \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{17}} \right\}$$

vilket ger $X = 11,542740$ %, dvs. en effektiv ränta på 11,5 %.

Exempel 15

Anta följande: Ett kreditavtal i form av leasing eller hyrköp avseende en bil med ett värde på 15 000 euro. Enligt avtalet ska krediten återbetalas genom 48 månatliga betalningar på 350 euro. Den första månatliga avbetalningen ska göras när bilen ställs till konsumentens förfogande. När 48-månadersperioden har löpt ut, kan konsumenten utnyttja sin möjlighet att köpa bilen genom att betala restvärdet på 1 250 euro.

Ekvationen blir

$$14\,650 = 350 \frac{1 - \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{47}}}{(1+X)^{1/12} - 1} + 1\,250 \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{48}}$$

eller

$$14\,650 = 350 \frac{1}{(1+X)^{1/12}} + 350 \frac{1}{(1+X)^{2/12}} + \dots + 350 \frac{1}{(1+X)^{47/12}} + 1\,250 \frac{1}{(1+X)^{48/12}}$$

vilket ger $X = 9,541856$ %, dvs. en effektiv ränta på 9,5 %.

Exempel 16

Anta följande: Ett kreditavtal som gäller finansiering, kreditköp eller avbetalning avseende en vara med ett värde på 2 500 euro. Enligt kreditavtalet ska konsumenten betala en kontantinsats på 500 euro och göra 24 månatliga avbetalningar på 100 euro med början inom 20 dagar efter den dag då varan ställs till konsumentens förfogande.

I sådana fall ingår kontantinsatsen aldrig i finansieringstransaktionen.

Ekvationen blir

$$(2\,500 - 500) \frac{1}{\left[(1 + X)^{1/365}\right]^{\frac{365}{12} - 20}} = 100 \frac{1 - \frac{1}{\left[(1 + X)^{1/12}\right]^{24}}}{(1 + X)^{1/12} - 1}$$

eller

$$2\,000 \frac{1}{(1 + X)^{\frac{10\,4316}{365}}} = 100 \frac{1}{(1 + X)^{1/12}} + 100 \frac{1}{(1 + X)^{2/12}} + \dots + 100 \frac{1}{(1 + X)^{24/12}}$$

vilket ger $X = 20,395287$, dvs. en effektiv ränta på 20,4 %.

Exempel 17

Anta följande: Ett kreditavtal med en bestämd löptid på sex månader och ett sammanlagt kreditbelopp på 2 500 euro. Enligt kreditavtalet ska den sammanlagda kreditkostnaden betalas varje månad och det sammanlagda kreditbeloppet vara återbetalat när avtalet löper ut. Den årliga krediträntan (faktisk ränta) är 8 % och avgifterna uppgår till 0,25 % per månad. I detta fall ska det förutsättas att hela kreditbeloppet utnyttjas omedelbart.

Den månatliga räntebetalningen beräknas utifrån en motsvarande månatlig räntesats enligt följande ekvation:

$$a = 2\,500 \left\{ \left[(1,08)^{1/12} - 1 \right] + 0,25 \right\}$$

eller

$$a = 2\,500 (0,006434 + 0,0025) = 22,34$$

Detta leder fram till följande ekvation:

$$2\,500 = 22,34 \frac{1 - \frac{1}{\left[(1 + X)^{1/12}\right]^6}}{(1 + X)^{1/12} - 1} + 2\,500 \frac{1}{(1 + X)^{6/12}}$$

eller

$$2\,500 = 22,34 \frac{1}{(1 + X)^{1/12}} + 22,34 \frac{1}{(1 + X)^{2/12}} + \dots + 22,34 \frac{1}{(1 + X)^{6/12}} + 2\,500 \frac{1}{(1 + X)^{6/12}}$$

vilket ger $X = 11,263633$, dvs. en effektiv ränta på 11,3 %.

Exempel 18

Anta följande: Ett kreditavtal med obestämd löptid och ett kreditbelopp på 2 500 euro. Enligt avtalet ska en minimibetalning göras varje halvår med 25 % av den obetalda skulden (kapital och ränta), dock minst 25 euro. Den årliga krediträntan (faktisk ränta) är 12 % och de administrativa avgifter som ska betalas när avtalet ingås uppgår till 50 euro.

(Motsvarande månatliga räntesats räknas fram med följande ekvation:

$$i = (1 + 0,12)^{6/12} - 1 = 0,00583$$

vilket innebär 5,83 %).

De 19 betalningar som görs varje halvår (D_t) hämtas från en avbetalningsplan enligt följande: $D_1 = 661,44$; $D_2 = 525$; $D_3 = 416,71$; $D_4 = 330,75$; $D_5 = 262,52$; $D_6 = 208,37$; $D_7 = 165,39$; $D_8 = 208,37$; $D_9 = 104,20$; $D_{10} = 82,70$; $D_{11} = 65,64$; $D_{12} = 52,1$; $D_{13} = 41,36$; $D_{14} = 32,82$; $D_{15} = 25$; $D_{16} = 25$; $D_{17} = 25$; $D_{18} = 25$; $D_{19} = 15,28$.

Ekvationen blir

$$2\,500 - 50 = 661,44 \frac{1}{(1+X)^{6/12}} + 525 \frac{1}{(1+X)^{12/12}} + \dots + 25 \frac{1}{(1+X)^{108/12}} + 15,28 \frac{1}{(1+X)^{114/12}}$$

vilket ger $X = 13,151744\%$, dvs. en effektiv ränta på $13,2\%$.

Exempel 19

Anta följande: Ett kreditavtal med obestämd löptid och ett kort för att utnyttja krediten. Det sammanlagda kreditbeloppet uppgår till 700 euro. Enligt avtalet ska en månatlig minimibetalning på 5 % av den obetalda skulden (kapital och ränta) göras och de periodiska betalningarna (a) får inte vara mindre än 25 euro. Årskostnaden för kortet är 20 euro. Den årliga krediträntan (faktisk ränta) är 0 % för den första avbetalningen och 12 % för följande avbetalningar.

De 31 månatliga betalningarna (D_t) hämtas från en avbetalningsplan enligt följande: $D_1 = 55,00$; $D_2 = 33,57$; $D_3 = 32,19$; $D_4 = 30,87$; $D_5 = 29,61$; $D_6 = 28,39$; $D_7 = 27,23$; $D_8 = 26,11$; $D_9 = 25,04$; D_{10} - $D_{12} = 25,00$; $D_{13} = 45$; D_{14} - $D_{24} = 25,00$; $D_{25} = 45$; D_{26} - $D_{30} = 25,00$; $D_{31} = 2,25$.

Ekvationen blir

$$700 = 55 \frac{1}{(1+X)^{1/12}} + 33,57 \frac{1}{(1+X)^{2/12}} + \dots + 25 \frac{1}{(1+X)^{30/12}} + 2,25 \frac{1}{(1+X)^{31/12}}$$

vilket ger $X = 18,470574\%$, dvs. en effektiv ränta på $18,5\%$

Exempel 20

Anta följande: Ett kreditavtal i form av fortlöpande kredit med obestämd löptid och ett sammanlagt kreditbelopp på 2 500 euro. I kreditavtalet ställs inga krav på återbetalning av kapitalet, men en månatlig betalning göras för den sammanlagda kreditkostnaden. Den årliga krediträntan är 8 % (faktisk ränta) och månadsavgiften uppgår till 2,50 euro.

I detta fall förutsätts att hela kreditbeloppet utnyttjas och att återbetalning görs teoretiskt efter ett år.

Först beräknas den teoretiska periodiska betalningen av ränta och avgifter (a):

$$a = 2\,500 \left[(1,08)^{1/12} - 1 \right] + 2,50$$

därefter

$$2\,500 = 18,59 \frac{1 - \frac{1}{\left[(1+X)^{1/12} \right]^{12}}}{(1+X)^{1/12} - 1} + 2\,500 \frac{1}{(1+X^{1/12})^{12}}$$

som leder fram till följande ekvation:

$$2\,500 = 18,59 \frac{1}{(1+X)^{1/12}} + 18,59 \frac{1}{(1+X)^{2/12}} + \dots + 18,59 \frac{1}{(1+X)^{12/12}} + 2\,500 \frac{1}{(1+X)^{12/12}}$$

vilket ger $X = 9,295804\%$, dvs. en effektiv ränta på $9,3\%$.

BILAGA III

BERÄKNING AV DEN EFFEKTIVA RÄNTAN FÖR ETT KREDITAVTAL MED FÖRHANDSSPARANDE ELLER SAMTIDIGT SPARANDE OCH MED EN KREDITRÄNTA SOM AVSPEGLAR SPARANDET

Använda symboler:

- C = Kapital
- N = Löptid i år
- T = Årlig kreditränta
- A = Annuitet
- F = Periodicitet
- n = Löptid i perioder
- t = Periodisk kreditränta
- a = Periodisk återbetalning
- M = Period av sparande

1. BLANDAT KREDITAVTAL MED (OBLIGATORISKT) FÖRHANDSSPARANDE

Exempel 1

Kreditbeloppet C på 6 000 euro under N = fyra år beviljas på grundval av ett förhandssparande (under M = två år) till ett belopp som uppgår till halva kreditbeloppet, dvs. totalt 3 000 euro. Den sista insättningen på 125 euro görs en månad före kreditutnyttjandet. Sparandet ger ingen ränta, men krediträntan för kreditavtalet är endast T = 6 % när marknadsräntan är 9 %.

Varje månad görs en insättning på e = 125,00 euro. Den månatliga återbetalningen är a = 140,91 euro och den effektiva räntan, exklusive sparandet, är 6,17 % eller 6,2 %.

Den effektiva räntan för transaktionen som helhet beräknas med följande ekvation:

$$6\,000 + 3\,000 = \left[125 \frac{1 - \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{24}}}{(1+X)^{1/12} - 1} [(1+X)^{1/12}]^{25} \right] + \left[140,91 \frac{1 - \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{48}}}{(1+X)^{1/12} - 1} \right]$$

eller

$$6\,000 + 3\,000 = \left\{ \left[125 \frac{1}{(1+X)^{1/12}} + 125 \frac{1}{(1+X)^{2/12}} + \dots + 125 \frac{1}{(1+X)^{24/12}} \right] [(1+X)^{1/12}]^{25} \right\} + \left[140,91 \frac{1}{(1+X)^{1/12}} + 140,91 \frac{1}{(1+X)^{2/12}} + \dots + 140,91 \frac{1}{(1+X)^{48/12}} \right]$$

För att lösa ekvationen med en iterativ metod antas att $X_1 = 0,062$ och värdet av det första ledet beräknas till 170,5,

därefter $X_2 = 0,063$ och det första ledet beräknas till 163,3

och så vidare,

därefter $X_{26} = 0,087$ och det första ledet beräknas till 6,0

därefter $X_{27} = 0,088$ och det första ledet beräknas till 0,1

därefter $X_{28} =$ och det första ledet beräknas till -5,7.

Lösningen blir $X = 8,802245\%$ eller $8,8\%$, och det är denna räntesats som ska uppges till konsumenten som den effektiva räntan för kreditavtalet med förhandssparande.

Exempel 2

Kreditbeloppet C på 6 000 euro under $N =$ två år beviljas på grundval av ett förhandssparande (under $M =$ två år) till ett belopp som uppgår till halva kreditbeloppet, dvs. totalt 3 000 euro. Den sista insättningen på 125 euro görs en månad före kreditutnyttjandet. Sparräntan är $S = 3\%$ och krediträntan för kreditavtalet är endast $T = 6\%$ när marknadsräntan är 9% .

Varje månad görs en insättning på $e = 125,00$ euro. Den månatliga återbetalningen är $a = 140,91$ euro och den effektiva räntan, exklusive sparandet, är $6,17\%$ eller $6,2\%$.

Det framtida nuvärdet av M blir M' som beräknas med följande ekvation:

$$M' = 125 \frac{(1+i)^n - 1}{i}$$

där $i = (1+S)^{1/12} - 1$ och $n = 24$ månader

eller

$$M'(t_{-1}) = 125 \frac{(1,03)^{24/12} - 1}{(1,03)^{1/12} - 1} = 3\,086,65$$

och

$$M'(t_0) = 3\,086,65(1,03)^{1/12} = 3\,094,26$$

där $t_0 =$ tidpunkten för kreditutnyttjandet.

Den effektiva räntan för transaktionen som helhet beräknas med följande ekvation:

$$3\,094,26 + 6\,000 = \left[125 \frac{1 - \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{24}}}{(1+X)^{1/12} - 1} [(1+X)^{1/12}]^{25} \right] + \left[140,91 \frac{1 - \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{48}}}{(1+X)^{1/12} - 1} \right]$$

eller:

$$3\,094,26 + 6\,000 = \left\{ \left[125 \frac{1}{(1+X)^{1/12}} + 125 \frac{1}{(1+X)^{2/12}} + \dots + 125 \frac{1}{(1+X)^{24/12}} \right] [(1+X)^{1/12}]^{25} \right\} + \left[140,91 \frac{1}{(1+X)^{1/12}} + 140,91 \frac{1}{(1+X)^{2/12}} + \dots + 140,91 \frac{1}{(1+X)^{48/12}} \right]$$

För att lösa denna ekvation tillämpas en annan iterativ metod, där $X = 7,484710$ eller en effektiv ränta på $7,5\%$.

2. BLANDAT AVTAL MED SAMTIDIGT SPARANDE

2.1 Blandat kreditavtal med frivilligt sparande (uttag på löpande kredit)

Se exempel 20 i bilaga II. Sparandet beaktas inte vid beräkningen av den effektiva räntan.

2.2 Kreditavtal med liv-/blandförsäkring

Dessa är de hypotekskrediter (s.k. "endowment mortgages") som avses i artikel 20 i detta direktiv, för vilka ett sparande ingår i avtalsvillkoren.

Anta följande: Ett sammanlagt kreditbelopp på 6 000 euro återbetalas genom fyra annuiteter med en kreditränta på 9 %, men struktureras som återbetalningar *in fine*. Anta att den part som ska förvalta kapitalet vid slutet av vart och ett av de tre första åren har betalat ett belopp på 1 200,00 euro och att ränta ges med 4 % på detta sparbelopp. Saldot på kontot innan slutbetalningen görs blir 3 895,76 euro. Kapitalförvaltaren måste då skjuta till ytterligare 2 104,24 euro. Avbetalningsplanen omfattar tre annuiteter på 1 740,00 euro och en annuitet på 2 644,24 euro för ett kapital på 6 000 euro.

Formeln blir

$$6\,000 = 1\,740 \frac{1 - \frac{1}{(1+X)^3}}{X} + 2\,644,24 \frac{1}{(1+X)^4}$$

eller

$$6\,000 = 1\,740 \frac{1}{(1+X)^1} + 1\,740 \frac{1}{(1+X)^2} + 1\,740 \frac{1}{(1+X)^3} + 2\,644,24 \frac{1}{(1+X)^4}$$

vilket ger $X = 10,955466$, dvs. en effektiv ränta på 10,96 %.

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillnärmning av åtgärder för att trygga oljeförsörjningen

(2002/C 331 E/40)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2002) 488 slutlig — 2002/0219(COD)

(Framlagt av kommissionen den 11 september 2002)

MOTIVERING

1. Fullbordandet av den inre energimarknaden

1.1 Målsättning: En inre marknad för petroleumprodukter

Marknaden för petroleumprodukter är mer konkurrensutsatt i gemenskapen än marknaden för andra energiprodukter. Trots detta krävs det fortfarande stora insatser för att den verkligen skall bli öppen och integrerad på europeisk nivå. Europeiska gemenskapen måste därför se till att denna sektor, tillsammans med andra energisektorer (särskilt naturgassektorn), på ett effektivt sätt bidrar till att skapa en verklig inre energimarknad.

I sitt meddelande om oljeförsörjningen av den 4 oktober 2000 och i grönboken "Mot en europeisk strategi för trygg energiförsörjning" ⁽¹⁾, som antogs i november 2000, konstaterade kommissionen att konsumentpriserna på petroleumprodukter exklusive skatter och avgifter varierar mycket mellan medlemsstaterna. Bristen på konkurrens i senare produktionsled ⁽²⁾ i vissa medlemsstater pekades ut som en av de viktigaste förklaringarna till dessa prisskillnader. För att komma tillrätta med detta problem uppgav kommissionen att det var "nödvändigt att främja en öppnare och mer konkurrensutsatt struktur inom sektorn för distributionen av bränslen". Kommissionen konstaterade att det var nödvändigt "att utveckla en inre marknad för raffinerade produkter (på grossistnivå) som gör det möjligt för alla distributörer att få tillgång till produkter på en konkurrensutsatt marknad på ett enkelt sätt, även från andra raffinaderier än de nationella".

Ett ökat öppnande av sektorn för distribution av petroleumprodukter, i synnerhet för nya operatörer, och förekomsten av en verklig inre marknad för raffinerade produkter måste bidra till att garantera sunda konkurrensvillkor. Därmed skulle försörjningen till olika konsumenter tillgodoses på så ekonomiska villkor som möjligt, även om marknaden fortfarande är utsatt för risker som hänger samman med EU:s kraftiga externa beroende.

Utvecklingen mot en fullbordad inre marknad för gas och el fortsätter i Europeiska unionen. Man håller för närvarande på att skapa världens största integrerade och öppna regionala marknad. Den inre energimarknaden kan emellertid inte förverkligas om man inte integrerar samtliga energikällor. I synnerhet olja och gas är två produkter som omfattas av en och samma marknad: det rör sig i många fall om utbytbara och konkurrerande produkter. Man skall också hålla i minnet att gaspriserna i stor utsträckning indexeras i förhållande till oljepriserna. Dessa båda energikällor är intimt förknippade med varandra, särskilt genom avbrytbara kontrakt för gasleveranser.

1.2 Bakgrund: EU:s externa energiberoende och dess konsekvenser

Såsom anges i grönboken om en trygg energiförsörjning kommer EU:s externa oljeberoende, som för närvarande uppgår till 75 %, att överstiga 85 % år 2020. Oljeproduktionens geografiska koncentration till regionen runt Persiska viken väntas öka markant under de närmaste decennierna ⁽³⁾, och därigenom ökar också risknivån i samband med unionens energiförsörjning.

⁽¹⁾ KOM(2000) 769.

⁽²⁾ Dvs. raffinering och distribution av petroleumprodukter.

⁽³⁾ Länderna runt Persiska viken svarar idag för 30 % av världens oljeproduktion och denna andel kan komma att öka till 40 % fram till 2020. 65 % av världens kända reserver finns i denna region och 30 % av den olja som för närvarande förbrukas i gemenskapen kommer därifrån (USA hämtar endast 14 % av sin olja från länderna runt Persiska viken).

Oljemarknaden karakteriseras dessutom på kort sikt av en mycket låg flexibilitet, både på tillgångs-⁽¹⁾ och efterfrågesidan⁽²⁾. Denna struktur förklarar varför oljemarknaden är så instabil. Minsta lilla obalans mellan tillgång och efterfrågan, eller förväntningar om en obalans, får stora återverkningar på priserna. Exempelvis ledde marginella begränsningar av tillgången under den senaste oljekrisen 1999–2000 till en tredubbling av bruttopriserna.

Alla händelser som gör att oljeleveranserna avbryts eller riskerar att avbrytas kan därför leda till allvarliga störningar i den europeiska ekonomins och samhällets funktion. Även om oljan inte påverkar ekonomin i samma utsträckning som på 1970-talet⁽³⁾, utgör en oljeprishöjning alltid ett ekonomiskt avbräck för Europa. En prishöjning på 10 dollar fatet ökar Europeiska unionens externa oljeräkning med 40 miljarder euro per år. Oljeprishöjningar påverkar också konsumenternas köpkraft och ökar företagens kostnader.

En prishöjning på 10 dollar fatet uppskattas leda till att den ekonomiska tillväxten avtar med en halv procentenhet. Denna effekt kan emellertid inte betraktas som linjär. Plötsliga, oväntade och kraftiga prisändringar kan orsaka ekonomiska skador som är betydligt större än så. Effekten beror även på ekonomins oljeintensitet, som varierar från en medlemsstat till en annan.

Överhuvudtaget kan man konstatera att den viktiga plats som energiprodukterna (särskilt oljan) intagit i vårt samhälle gjort energiberoendet till en fråga om social jämvikt. Man bör särskilt komma ihåg att de två första oljekriserna bidrog till en kraftig ökning av arbetslösheten. En rubbning av denna balans kan således leda till krav på kompensationer och uttryck för partsintressen.

1.3 *Konstaterande: Otillräcklig harmonisering när det gäller försörjningstryggheten*

Den nationella lagstiftning som är avsedd att trygga oljeförsörjningen är inte tillräckligt harmoniserad på gemenskapsnivå. Detta kan leda till – och har redan lett till – störningar på den inre marknaden för petroleumprodukter.

Medlemsstaterna har för länge sedan vidtagit åtgärder för att mildra effekterna av eventuella försörjningsproblem. Dessa åtgärder omfattas i viss utsträckning av gemenskapslagstiftningen, genom att medlemsstaterna är skyldiga att upprätta "beredskapslager" som kan bjudas ut på marknaden vid en försörjningskris. Enligt direktiv 68/414/EEG⁽⁴⁾, ändrat genom direktiv 98/93/EG⁽⁵⁾, skall dessa lager motsvara minst 90 dagars förbrukning för tre olika typer av petroleumprodukter⁽⁶⁾. Enligt direktiv 73/238/EEG⁽⁷⁾ skall medlemsstaterna sörja för att de behöriga myndigheterna ges befogenhet att vidta lämpliga krisåtgärder vid svårigheter i försörjningen, dvs. att göra uttag ur beredskapslagren och begränsa förbrukningen.

⁽¹⁾ Den enda egentliga flexibiliteten på tillgångssidan utgörs av outnyttjad produktionskapacitet som till största delen återfinns i regionen runt Persiska viken.

⁽²⁾ Efterfrågestrukturens utveckling (ständig ökning av transporterans andel av oljeförbrukningen, minskning av industrins andel och oljans försvinnande lilla roll i elproduktionen), tillsammans med de minskade möjligheterna att på kort sikt ersätta oljan med ett annat bränsle, gör att efterfrågan på olja är ytterst oelastisk.

⁽³⁾ Den europeiska ekonomins oljeintensitet, dvs. förhållandet mellan den förbrukade oljevolymen och bruttonationalprodukten, har halverats sedan 1973.

⁽⁴⁾ EGT L 308, 23.12.1968, s. 14.

⁽⁵⁾ EGT L 358, 31.12.1998, s. 100.

⁽⁶⁾ En liknande skyldighet, som beräknas i förhållande till staternas import, finns enligt fördraget om upprättandet av Internationella energiorganet (IEA) (lager motsvarande minst 90 dagars import).

⁽⁷⁾ EGT L 228, 16.8.1973, s. 1.

Dessa direktiv är emellertid inte längre anpassade till den rådande situationen på den inre energimarknaden. När de antogs befann sig den inre energimarknaden fortfarande i sin linda. De gällande gemenskapsbestämmelserna garanterar inte att de nationella åtgärder som de omfattar är tillräckligt harmoniserade och samordnade, vilket emellertid är en förutsättning för en väl fungerande inre marknad: den inre marknaden måste baseras på tillräckligt harmoniserade och samordnade regler om försörjningstrygghet.

Rent konkret uppkommer två typer av problem:

- Sådana som beror på bristande harmonisering av beredskapslagrens organisation (se avsnitt 2).
- Sådana som beror på bristande harmonisering av den nationella lagstiftningen om krisåtgärder och på bristande samordning mellan medlemsstaterna i krislägen (se avsnitt 3).

2. Lagringssystemen

2.1 Uppsplittringen av det europeiska systemet för beredskapslager

Medlemsstaterna har idag stor frihet att bestämma hur deras beredskapare skall organiseras. Detta har lett till att det europeiska lagringssystemet idag är uppsplittrat på femton olika nationella system. De system som inrättats är mycket olika:

- Vissa medlemsstater har inrättat särskilda organ med uppgift att förvalta en del av eller hela beredskapslagret, andra inte. I de medlemsstater som inte har ett sådant organ är det industrin som bär hela ansvaret för lagringssystemet, inom ramen för den lagringsskyldighet som den åläggs av staten: beredskapslagren kan då inte särskiljas från operatörernas egna driftslager⁽¹⁾.
- Reglerna om operatörens möjlighet att fullgöra sin lagringsskyldighet genom lager som hålls i en annan medlemsstat varierar och i vissa medlemsstater är detta helt förbjudet.

Mot denna bakgrund kan de nationella bestämmelserna om beredskapslagrens organisation i vissa fall leda till en uppdelning av marknaderna för raffinerade produkter på nationell nivå och till att andra operatörer än nationella raffinaderier missgynnas⁽²⁾. Man måste beakta att oberoende distributörer eller importörer av raffinerade produkter endast behöver begränsade driftslager, medan raffinaderierna i vilket fall som helst skulle ha tillgång till stora driftslager även om de inte var skyldiga att hålla ett beredskapslager.

Domstolens dom av den 25 oktober 2001 (mål C-398/98), i vilken det grekiska systemet för beredskapslager fördömdes, visar att de nationella bestämmelserna om beredskapslagrens organisation i vissa fall kan leda till en uppdelning av marknaderna för raffinerade produkter på nationell nivå. Det sätt på vilket lagringsskyldigheten var organiserad i Grekland begränsade enligt domstolen möjligheterna för grekiska distributörer att köpa petroleumprodukter från raffinaderier i annan medlemsstat, vilket domstolen ansåg strida mot principen om fri rörlighet för varor.

Syftet med det här direktivförslaget är inte att uppnå en helt enhetlig organisation av systemen för beredskapslager. Tanken är snarare att åstadkomma en tillnärmning av systemen genom att vissa minimikrav fastställs. Det är fråga om krav som måste uppfyllas för att det skall vara möjligt att uppnå målet att öppna sektorn för distribution av petroleumprodukter för konkurrens och skapa en verklig inre marknad för petroleumprodukter.

⁽¹⁾ I ett system som helt eller delvis bygger på lager som hålls av industrin är det ofrånkomligt att det blir svårt att skilja mellan driftslager och beredskapslager, och det är inte möjligt att avgöra hur stora lager en viss operatör skulle hålla utan lagringsskyldighet.

⁽²⁾ Med "nationella raffinaderier" avses operatörer som har ett raffinaderi i den aktuella staten.

Direktivförslaget omfattar därför två reformer:

- En skyldighet för medlemsstaterna att inrätta ett nationellt lagerhållande organ.
- En ändring av bestämmelserna om hållande av beredskapslager i en annan medlemsstat.

2.2 Inrättandet av lagerhållande organ i medlemsstaterna

För andra operatörer än raffinaderier är lagringsskyldigheten en belastning och kan även utgöra ett hinder för marknadsinträde. Den enda ekonomiska lösningen för dem är i många fall att de samarbetar med nationella raffinaderier som åtar sig att fullgöra lagringsskyldigheten i andra operatörers ställe. Inrättandet av ett centralt organ för strategisk oljelagring och rätten för andra operatörer än raffinaderier att överlåta åt detta organ att, mot skälig betalning, fullgöra lagringsskyldigheten i deras ställe, kommer att göra det möjligt att förbättra konkurrensen på marknaderna för raffinerade produkter genom att andra operatörer än raffinaderier blir mindre beroende av överenskommelser med nationella raffinaderier.

Det kan konstateras att det är svårt att få någon ordentlig insyn i beredskapslagren, och detta är särskilt slående om man jämför med den amerikanska oljereserven (Strategic Petroleum Reserve)⁽¹⁾. Man skulle till och med kunna påstå att de europeiska beredskapslagren brister i trovärdighet, eftersom det är svårt att uppskatta och mäta hur stora lager som hålls utöver driftslagren i syfte att trygga försörjningen. Det faktum att oljeindustrin i vissa medlemsstater gör stora satsningar för att tillgodose efterfrågan utanför det egna landet kan dessutom leda till att man håller driftslager som är mycket stora i förhållande till den inhemska förbrukningen. Mot denna bakgrund framstår omfattningen av skyldigheten att hålla ett lager av olja och petroleumprodukter motsvarande 90 dagars förbrukning som mycket osäker.

Enligt direktivförslaget skall därför särskilda lagerhållande organ i medlemsstaterna fullgöra minst en tredjedel av lagringsskyldigheten. De skall själva äga lagren och får inte utnyttja system som gör det möjligt för dem att ta industrins driftslager i anspråk. På så sätt kommer det inte att råda någon tvivel om att lagren verkligen är tillgängliga och lagringssystemen kommer att vara öppna för insyn och åtnjuta maximalt förtroende.

2.3 Lager i en annan medlemsstat

Enligt den nuvarande gemenskapslagstiftningen har medlemsstaterna rätt att förhindra att beredskapslager hålls i en annan medlemsstat. För att lager skall kunna upprättas inom en medlemsstats territorium för företag, organ eller enheter som är etablerade i en annan medlemsstat måste mellanstatliga avtal ingås. Avsaknaden av ett sådant mellanstatligt avtal innebär i praktiken att operatörer förbjuds att hålla lager utanför det nationella territoriet. Eftersom det i en distributionskedja för petroleumprodukter normalt finns stora lager hos raffinaderierna kan dessa restriktioner leda till att gränsöverskridande distributionskedjor i senare led missgynnas i förhållande till helt nationella distributionskedjor.

För att garantera en väl fungerande inre marknad måste det uttryckligen anges i gemenskapsbestämmelserna att medlemsstaterna skall se till att de bestämmelser som de antar om beredskapslager inte leder till att leveranser från raffinaderier belägna i andra medlemsstaterna missgynnas i förhållande till leveranser från raffinaderier på det egna territoriet. I det föreslagna direktivet föreskrivs således att medlemsstaterna skall tillåta operatörer att fullgöra sin lagringsskyldighet genom lager som hålls i de medlemsstater som svarar för deras leveranser av raffinerade produkter.

⁽¹⁾ I USA har industrin ingen lagringsskyldighet. Man har upprättat en strategisk oljereserv som är skild från industrins lager. Den omfattar för närvarande 545 miljoner fat som förvaras i underjordiska hålrum (saltgrottor) och beslut om försäljning ur denna reserv fattas av den amerikanska presidenten. Fram till 2004 skall denna oljereserv utökas till 700 miljoner fat.

På den nya inre energimarknaden är det inte längre godtagbart att ingåendet av mellanstatliga avtal utgör en förutsättning för hållande av beredskapslager i en annan medlemsstat. Denna mekanism måste ersättas av ett övervakningssystem för att säkerställa identifiering, registrering och kontroll av de lager som hålls i en medlemsstat för företag, organ eller enheter som är etablerade i en annan medlemsstat.

3. Harmonisering och samordning av bestämmelser om krisåtgärder

Den nuvarande gemenskapslagstiftningen garanterar inte ett enat, solidariskt och samstämmigt agerande från Europeiska unionens medlemsstater i händelse av en kris på oljemarknaderna. Detta är emellertid nödvändigt för att upprätthålla en väl fungerande inre marknad i en sådan situation.

Rent konkret uppkommer två typer av problem:

- Lagstiftningen i vissa medlemsstater utgör ett hinder för ianspråktagande av lagren, eftersom de villkor som måste vara uppfyllda för att sådana åtgärder skall få vidtas är alltför strikta (punkt 3.1).
- Det saknas en beslutsmekanism på gemenskapsnivå som gör det möjligt att fatta beslut om ett enat, samstämmigt och samordnat agerande från Europeiska unionens sida (punkt 3.2).

3.1 Kriterier för utnyttjande av beredskapslagren

Avsikten med beredskapslagren var till en början att man skulle kunna klara sig under en viss tid med bristande tillgång på olja om producentländerna avbröt sina leveranser. I en sådan situation skulle man kunna utnyttja beredskapslagren som en sista utväg. Det var meningen att utnyttjandet av beredskapslagren skulle utgöra ett komplement till frivilliga och relativt drastiska minskningar av förbrukningen (till exempel "bilfria söndagar").

Enligt lagstiftningen i vissa medlemsstater måste mycket stränga villkor uppfyllas för att beredskapslagren skall få utnyttjas. Dessa bestämmelser speglar fortfarande den ursprungliga filosofin för utnyttjande av lagren (som en sista utväg för att klara en fysisk brist).

Med tanke på utvecklingen på oljemarknaderna ⁽¹⁾ kan det emellertid vara lämpligt att ha tillgång till lagren också under andra omständigheter. Operatörernas uppfattning att det finns en risk för ett försörjningsavbrott kan, även om avbrottet inte inträffar, leda till prisstegringar på spotmarknaderna som kan vara till stor skada för ekonomin. Den här typen av fenomen noterades under Gulfkriget, då det hot som vilade över den saudiarabiska produktionen fick priserna på spotmarknaderna att skjuta i höjden trots att det inte förelåg något produktionsunderskott i förhållande till förbrukningen ⁽²⁾. Om oljelagren kunde tas i anspråk under sådana omständigheter skulle det bidra till att motverka panikköp, återställa en smidig marknadsfunktion och därmed begränsa prisfluktuationerna och deras negativa konsekvenser för ekonomin.

För att upprätthålla en väl fungerande inre marknad är det under sådana omständigheter absolut nödvändigt med ett enat och samstämmigt agerande från Europeiska unionens sida. I en situation där det inte råder någon fysisk brist, men där kraftiga prishöjningar uppkommer på grund av uppfattningen att det finns en risk för ett fysiskt försörjningsavbrott, är det alltså nödvändigt att se till att alla medlemsstater successivt kan ta sina lager i anspråk. Detta är inte fallet för närvarande, eftersom bestämmelserna i vissa medlemsstater endast är utformade för att tillämpas vid en fysisk brist och därför ställer stränga villkor för lagrens ianspråktagande. Gemenskapslagstiftningen måste därför garantera att de nationella bestämmelserna utformas på så sätt att det är möjligt att ta lagren i anspråk om den allmänna uppfattningen att det finns risk för ett försörjningsavbrott leder till kraftig instabilitet. Detta är en förutsättning för ett samstämmigt och enat agerande från Europeiska unionens sida och för att upprätthålla en väl fungerande inre marknad.

⁽¹⁾ I synnerhet den centrala roll som spotmarknaderna spelar för prisbildningen. På dessa marknader varierar priserna från timme till timme beroende på aktörernas förväntningar.

⁽²⁾ Det irakiska och kuwaitiska produktionsbortfallet kompenserades genom tidigare utnyttjad produktionskapacitet, främst i Saudiarabien.

Ianspråktagandet av oljelagren när det anses föreligga en risk för ett försörjningsavbrott kan i praktiken ske på två olika sätt, beroende på om de hålls av särskilda organ eller av operatörer i senare led (t.ex. raffinaderier, distributörer och återförsäljare) som är lagringsskyldiga.

- När lager som hålls av ett särskilt organ tas i anspråk innebär detta att de i viss takt (x miljoner fat per dag) görs tillgängliga för operatörerna, som har möjlighet att köpa den lagrade oljan till marknadspris.
- När lager som hålls av lagringsskyldiga operatörer tas i anspråk innebär detta att lagringsskyldigheten successivt minskas.

Konsekvenserna är likartade i båda fallen. Operatörerna kan tillgodose sitt behov av "fria lager" (dvs. lager över vilka de har fri förfoganderätt), vilket uppkommer på grund av uppfattningen att det finns en risk för ett fysiskt försörjningsavbrott. De kan antingen köpa de lager som hålls av det särskilda organet eller behålla sina egna beredskapslager, som på grund av lagringsskyldigheten hittills varit "frysta", men som nu är tillgängliga. Operatörernas beredvillighet att köpa olja på spotmarknaderna till vilket pris som helst kommer att bromsas, liksom spekulationerna om risken för ett eventuellt försörjningsavbrott. Detta förtida ianspråktagande av lagren är en logisk följd av att oljemarknaden styrs av förväntningar.

För att det skall vara meningsfullt att ta lagren i anspråk får denna åtgärd inte leda till att producentländerna ändrar sin produktionspolitik på ett sätt som förtar fördelarna med att utnyttja lagren. Beredskapslagren får därför aldrig ses som ett vapen som kan användas mot producentländerna. Det är tvärtom önskvärt att utnyttjandet av lagren sker i samråd med dem. Europeiska gemenskapen måste således utveckla och institutionalisera energidialogen mellan producent- och konsumentländerna och se till att den får ett konkret innehåll.

Denna filosofi för utnyttjande av lagren tar hänsyn till oljemarknadernas utveckling under de senaste 30 åren. Enligt direktivförslaget skall medlemsstaterna därför i följande två fall ha befogenhet att utnyttja beredskapslagren:

- Om det uppstår ett fysiskt avbrott i oljeförsörjningen: detta kriterium speglar den ursprungliga filosofin för utnyttjande av beredskapslagren.
- Om det enligt den allmänna uppfattningen finns risk för ett försörjningsavbrott. Detta kriterium är avsett för situationer där aktörernas uppfattning att det finns risk för ett försörjningsavbrott leder till en oacceptabel instabilitet på spotmarknaderna.

Tillnärmningen av de nationella bestämmelserna på grundval av dessa principer skall i en krissituation garantera den solidaritet och det enade agerande som krävs för att den inre marknaden skall fungera smidigt, samtidigt som man därigenom undviker att vissa medlemsstater, på grund av ett dåligt anpassat rättsligt och administrativt system, inte kan delta i åtgärder i syfte att ta lagren i anspråk.

I denna situation, där lagren och deras utnyttjande väntas spela en viktig roll för att garantera en oavbruten oljeförsörjning till rimliga priser, bör beredskapslagrens nuvarande nivå, motsvarande 90 dagars inhemsk förbrukning, successivt utökas till en nivå motsvarande 120 dagars inhemsk förbrukning. Lagrens genomsnittliga nivå i gemenskapen motsvarar för närvarande omkring 114 dagars inhemsk förbrukning. Nivån varierar från ett land till ett annat, mellan den i gemenskapen fastställda miniminivån motsvarande 90 dagars förbrukning, och 214 dagars förbrukning.

I detta sammanhang måste man ta hänsyn till situationen i kandidatländerna. Såsom förhandlingsläget ser ut idag har de flesta av dessa länder beviljats en övergångsperiod fram till den 31 december 2009, för att de successivt skall kunna upprätta beredskapslager motsvarande 90 dagars förbrukning. Kommissionen förutsätter att de nya medlemsstaterna ansluter sig till principen om upprättande av beredskapslager med en volym motsvarande 120 dagars förbrukning. Den är emellertid medveten om att det i vissa fall kan vara motiverat att medge ett successivt införande av de nya bestämmelserna för att utöka oljelagren, utöver de övergångsperioder som redan fastställts.

3.2 *En gemensam interventionsmekanism*

Det finns för närvarande inte någon mekanism som ger Europeiska gemenskapen möjlighet att fatta beslut om och samordna utnyttjandet av medlemsstaternas beredskapslager. Den befintliga gemenskapslagstiftningen, där det bara föreskrivs ett enkelt samrådsförfarande mellan medlemsstaternas experter under kommissionens överinseende, utgör alltså inte någon garanti för det enade agerande och den solidaritet mellan medlemsstaterna som är en förutsättning för en väl fungerande inre oljemarknad. Åtgärder som vidtas av medlemsstaterna var för sig kan emellertid leda till störningar på den inre marknaden.

3.2.1 *Internationella energioorganets otillräcklighet*

Med tanke på att oljemarknaden är världstäckande måste Europeiska unionen alltid se till att agera tillsammans med andra stora konsumentländer. Internationella energioorganet (IEA), där Europeiska unionens samtliga medlemsstater och övriga stora konsumentländer (särskilt USA, Japan och Korea) är medlemmar, skulle kunna svara för den nödvändiga samordningen. IEA:s existens minskar dock ingalunda behovet av ett beslutsförfarande på gemenskapsnivå: Europeiska unionens specifika karaktär och den inre marknadens utveckling gör att det är absolut nödvändigt att inrätta ett sådant förfarande.

Den nuvarande IEA-ramen har stora brister. Redan i början av 1980-talet noterade IEA att krismekanismen i det fördrag från 1974 varigenom organisationen inrättades inte längre var tillräckligt anpassad till oljemarknadens utveckling. En annan krismekanism, kallad CERM (Coordinated Emergency Response Measures), inrättades av IEA:s styrelse för att underlätta utnyttjandet av beredskapslagren. Risker för en låsning är emellertid uppenbar, eftersom styrelsen, som består av företrädare för de 26 deltagande staterna, måste vara enig för att mekanismen skall kunna tillämpas. Dessutom finns det inte några tydliga kriterier för utlösning av mekanismen och de deltagande staterna har olika uppfattning om när man bör ingripa. Även om krismekanismen utlöses har de deltagande staterna fortfarande stor frihet att bestämma hur de vill delta i arbetet och detta leder till en uppenbar brist på enhetligt agerande.

Eftersom alla oljekriser är av politiskt karaktär är det också viktigt att påpeka att IEA är ett tekniskt organ med begränsade befogenheter. Ett gemenskapsbeslut har helt klart mycket större politisk och juridisk betydelse än ett beslut fattat av IEA.

Vid en kris eller hotande kris som skulle kunna påverka den ekonomiska tillväxten är det nödvändigt att prioritera ett gemensamt agerande som omfattar största möjliga antal konsumentländer, bland annat inom ramen för IEA. Detta skulle bidra till att maximera de positiva effekterna av gemenskapens agerande.

Samtidigt som gemenskapens agerande måste samordnas med andra stora konsumentländer krävs det således en beslutsprocess på gemenskapsnivå för att garantera ett enat, solidariskt och samstämmigt agerande från Europeiska unionens sida för att den skall framstå som en enad och trovärdig aktör. En beslutsmekanism på gemenskapsnivå är nödvändig, inte bara för att man skall kunna utnyttja beredskapslagren, utan också för att det skall vara möjligt att vidta åtgärder i syfte att minska förbrukningen. På en inre marknad kan medlemsstaterna inte vidta sådana åtgärder oberoende av varandra.

3.2.2 *Gemenskapsmekanismens karaktär*

Genom det föreslagna direktivet inrättas en beslutsmekanism genom vilken Europeiska unionen kan definiera de åtgärder som den har för avsikt att vidta i händelse av en energikris, t.ex. utnyttjande av lagren. Rent konkret skall Europeiska kommissionen ha befogenhet att omgående vidta erforderliga åtgärder när det på grund av utvecklingen på oljemarknaden är angeläget att agera. Den skall härvid beakta de övergripande målen för de mekanismer som styr utnyttjandet av beredskapslagren. Kommissionen skall biträdas av en kommitté som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha kommissionens företrädare som ordförande.

Man skall härvid tillämpa det "föreskrivande förfarandet" enligt artikel 5 i rådets beslut av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden får bestämma med hänsyn till hur brådskande frågan är. Om de föreslagna åtgärderna inte är förenliga med kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges skall kommissionen utan dröjsmål lägga fram ett förslag inför rådet om vilka åtgärder som skall vidtas.

Den samordnade reaktion som möjliggörs genom denna mekanism kommer att bidra till en väl fungerande inre oljemarknad och till att öka krisåtgärdernas effektivitet.

3.2.3 Tröskel för utlösning av mekanismen

Kommissionen skall kunna vidta erforderliga åtgärder om det enligt den allmänna uppfattningen finns risk för ett försörjningsavbrott, eller om försörjningen verkligen avbryts.

Enligt direktivförslaget skall mekanismen kunna utlösas vid ett fysiskt försörjningsavbrott. Åtgärder i syfte att ta lagren i anspråk eller begränsa förbrukningen kan då vidtas.

Med tanke på målsättningen att slå vakt om den ekonomiska tillväxten och sysselsättningen, och värna om de sociala grupper och yrkesgrupper som är mest sårbara i händelse av kraftiga oljeprisfluktuationer, förefaller det emellertid som om priset är en viktig faktor när man fastställer en interventionströskel som utlöser gemenskapens agerande om det enligt den allmänna uppfattningen finns risk för ett försörjningsavbrott, särskilt i samband med en extern chock.

Interventionströskeln nås när råoljepriset på spotmarknaderna når en sådan nivå att Europeiska unionens externa oljeräkning under de tolv påföljande månaderna skulle öka med ett belopp motsvarande mer än en halv procent av Europeiska unionens bruttonationalprodukt under föregående år om detta pris bibehålls under tolv månader. Vid bedömning av prishöjningens storlek skall det aktuella oljepriset jämföras med den genomsnittliga externa oljeräkningen under de fem senaste åren. I nuläget (år 2002) måste t.ex. priset på Brentolja överstiga 30 dollar per fat ⁽¹⁾ för att denna tröskel skall nås.

Överskridandet av denna tröskel utgör en nödvändig, men inte tillräcklig, förutsättning för att man skall kunna besluta att ta lagren i anspråk när det enligt den allmänna uppfattningen finns en risk för försörjningsavbrott. Om tröskeln överskrids inleder kommissionen en undersökning av de faktorer som bidrar till krissituationen. Samtliga dessa faktorer måste beaktas när man beslutar huruvida det är lämpligt och nödvändigt att agera.

4. Teknisk expertis för genomförandet av åtgärderna

Inrättandet av den inre energimarknaden är en successiv och mycket komplicerad process, särskilt eftersom det är nödvändigt att tillämpa tekniskt komplicerade regler. Det är därför viktigt att se till att alla aktörer på marknaden tillämpar det nya regelverket på ett effektivt och enhetligt sätt och under förhållanden som garanterar att företagets konkurrenskraft upprätthålls.

I de olika faserna av genomförandet av den inre marknaden för gas och elektricitet bör det därför finnas mekanismer som gör det möjligt att sammankalla de nationella regleringsmyndigheterna, medlemsstaterna, de ekonomiska aktörerna och kommissionen till tekniska arbetsmöten. Vid dessa arbetsmöten bör man undersöka vilka åtgärder som bör vidtas för att åstadkomma en avreglering av gas- och elmarknaderna och regelbundet lämna tekniska rekommendationer till kommissionen.

Det nya regelverk som fastställs för att, inom den inre energimarknadens ram, harmonisera medlemsstaternas åtgärder för att trygga oljeförsörjningen, kommer likaså att omfatta komplicerade tekniska uppgifter. Det gäller i synnerhet att följa de internationella marknadernas utveckling och bedöma hur de kan påverka försörjningstryggheten och försörjningssäkerheten. De befintliga åtgärdernas effektivitet måste fortlöpande utvärderas och det är i detta sammanhang nödvändigt att övervaka nivån på medlemsstaternas oljelager. För att utföra dessa uppgifter är det nödvändigt att ha tillgång till objektiv, tillförlitlig och jämförbar information.

När Europeiska kommissionen i händelse av en energikris fattar beslut om och samordnar ianspråktagandet av oljelagren måste man utvärdera hur detta påverkar energimarknaden och den globala ekonomin.

⁽¹⁾ Detta motsvarar en OPEC-priskorg på 28–29 dollar fatet.

Det förefaller därför viktigt att inom kommissionen ha tillgång till en europeisk grupp för övervakning av olje- och gasförsörjningen, som samlar nödvändig expertis och som kan handha de mycket tekniska aspekterna av dessa uppgifter. Övervakningsgruppen skall, under kommissionens överinseende, tillhandahålla tekniskt och vetenskapligt stöd samt expertis på hög nivå som kan bidra till en korrekt tillämpning av gemenskapens lagstiftning på oljeförsörjningsområdet.

Gruppen skall administreras av kommissionen, som skall bjuda in företrädare för medlemsstaterna och de berörda sektorerna till möten.

5. Slutsats

Syftet med det här direktivförslaget är att främja en bättre harmonisering och samordning av de nationella åtgärder som vidtas för att trygga oljeförsörjningen, och därmed bidra till en väl fungerande inre marknad. Förslaget ger Europeiska unionen de verktyg den behöver för att kunna agera på ett enat och trovärdigt sätt när problem med oljeförsörjningen stör eller riskerar att störa ekonomins och samhällets funktion.

Dessa bestämmelser skall i ett krisläge garantera den solidaritet och det enade agerande som krävs för att på ett effektivt sätt hantera osäkerheten på energimarknaden och främja en väl fungerande inre marknad. De är nödvändiga för att garantera att marknaden för petroleumprodukter öppnas för andra operatörer än raffinaderier, för att undvika att gränsöverskridande distributionskedjor i senare led missgynnas i förhållande till helt nationella distributionskedjor, och för att därigenom förverkliga den inre marknaden för raffinerade produkter. Artikel 95 i EG-fördraget utgör den rättsliga grunden för direktivförslaget.

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD
HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

(1) För att det skall vara möjligt att förverkliga den inre marknaden för energi är det nödvändigt att samordna de åtgärder som gör det möjligt att garantera en trygg extern oljeförsörjning i gemenskapen. Den inre marknaden förutsätter solidaritet mellan medlemsstaterna, särskilt inom sektorer som är viktiga för energiförsörjningen, exempelvis sektorn för kolväten.

(2) Råolja och petroleumprodukter intar en central plats i gemenskapens energiförsörjning och spelar en viktig roll

för ekonomins och samhällets funktion, särskilt inom transportsektorn. Oljepriserna används dessutom som riktmärke när priserna på naturgas fastställs.

(3) Den nationella lagstiftning som är avsedd att trygga oljeförsörjningen är inte tillräckligt harmoniserad på gemenskapsnivå. Detta kan leda till – och har redan lett till – störningar på den inre marknaden för petroleumprodukter. För att garantera en väl fungerande inre marknad krävs det därför en bättre harmonisering och samordning av de nationella åtgärder som vidtas för att trygga oljeförsörjningen.

(4) För att garantera att konsumenternas försörjning tillgodoses på ett så ekonomiskt sätt som möjligt är det nödvändigt att främja en öppnare och mer konkurrensutsatt struktur på marknaden för petroleumprodukter. Detta innebär att man måste se till att utvecklas en verklig inre marknad för petroleumprodukter som gör det möjligt för alla distributörer att på ett enkelt sätt få tillgång till produkter på en konkurrensutsatt marknad, även från andra raffinaderier än de nationella.

(5) Det finns stora skillnader mellan medlemsstaternas system för beredskapslagring. De nationella bestämmelserna kan leda till en uppdelning av marknaderna för raffinerade produkter på nationell nivå och till att andra operatörer än nationella raffinaderier missgynnas. Åtgärder bör därför vidtas för att främja en viss tillnärmning av lagringssystemen och undvika att upprättandet av dessa lager stör den inre marknadens funktion.

- (6) För andra operatörer än raffinaderier är lagringsskyldigheten en belastning och kan även utgöra ett hinder för marknadsinträde. För att säkerställa att marknaden för petroleumprodukter öppnas är det nödvändigt att se till att dess operatörer får möjlighet att fullgöra sina skyldigheter på annat sätt än genom att själva hålla beredskapslager eller ingå avtal med nationella raffinaderier.
- (7) För att uppnå detta mål är det nödvändigt att harmonisera de nationella bestämmelserna om lagrens förvaltning genom inrättandet av ett offentligt organ, liknande dem som redan finns i vissa medlemsstater; detta organ bör fullgöra minst en tredjedel av lagringsskyldigheten för att undanröja hinder på den nationella marknaden.
- (8) Restriktiva bestämmelser om hållande av beredskapslager utanför det nationella territoriet kan leda till att gränsöverskridande distributionskedjor för petroleumprodukter missgynnas i förhållande till helt nationella distributionskedjor. För att garantera en väl fungerande inre marknad är det därför nödvändigt att tillåta och stödja upprättandet av lager utanför det nationella territoriet.
- (9) Såsom anges i kommissionens grönbok "Mot en europeisk strategi för trygg energiförsörjning" ⁽¹⁾ är gemenskapens externa oljeberoende betydande, liksom den geografiska koncentrationen av produktionskapaciteten, och båda väntas fortsätta att öka. Denna situation utgör ett hot mot försörjningstryggheten.
- (10) Alla svårigheter som leder till väsentligt minskade leveranser av petroleumprodukter eller väsentligt höjda priser på sådana produkter kan allvarligt störa den ekonomiska verksamheten i gemenskapen och det är därför viktigt att kunna kompensera för eller i vart fall begränsa de skadliga verkningar som skulle kunna uppstå på grund av detta. För att uppnå detta mål är det nödvändigt att lägga upp tillräckligt stora beredskapslager som på ett samordnat sätt kan utnyttjas under dessa omständigheter i gemenskapen och på global nivå.
- (11) För att mildra de effekter som uppkommer vid svårigheter med försörjningen av råolja eller petroleumprodukter kan de beredskapslager som upprättats för att man skall kunna klara en krissituation bjudas ut på marknaden. Dessutom kan åtgärder vidtas för att minska förbrukningen. Det är viktigt att det finns lämpliga förfaranden och instrument som gör det möjligt att snabbt, och på ett samordnat och solidariskt sätt, vidta dessa båda typer av åtgärder.
- (12) Medlemsstaterna bör därför ha befogenhet att, om så erfordras, omedelbart vidta lämpliga åtgärder, bl.a. i en situation där det inte råder någon fysisk brist, men där kraftiga prishöjningar uppkommer på grund av uppfattningen att det finns en risk för ett fysiskt försörjningsavbrott.
- (13) Vid svårigheter med oljeförsörjningen är det, för att bevara en väl fungerande inre marknad, nödvändigt att söra för ett solidariskt och enat agerande från gemenskapens sida. Gemenskapens agerande måste också samordnas med andra stora konsumentländer.
- (14) För att bidra till att utforma och korrekt tillämpa gemenskapens lagstiftning på oljeförsörjningsområdet, följa dess tillämpning och hjälpa till att utvärdera de gällande bestämmelsernas effektivitet, och för att bättre kunna följa försörjningstrygghetens utveckling inom ramen för den inre marknaden, är det nödvändigt att inom kommissionen inrätta en europeiskt grupp för övervakning av olje- och gasförsörjningen.
- (15) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽²⁾.
- (16) I enlighet med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen, vilka fastställs i artikel 5 i fördraget, kan målet för den planerade åtgärden – dvs. att skapa en väl fungerande inre marknad för petroleumprodukter grundad på fri konkurrens och en trygg försörjning – inte uppnås av medlemsstaterna var för sig och kan därför bättre uppnås på gemenskapsnivå. Detta direktiv går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syftet med detta direktiv är att garantera en väl fungerande inre marknad för petroleumprodukter. För att uppnå detta föreskrivs en tillnärmning av medlemsstaternas bestämmelser om oljelager och krisåtgärder, och en samordning av deras agerande vid en eventuell försörjningskris.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att, om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 6, alltid hålla sina lager av petroleumprodukter på en nivå som för varje typ av petroleumprodukt motsvarar minst 90 dagars genomsnittlig, daglig inhemsk förbrukning under det föregående kalenderåret

⁽¹⁾ KOM(2000) 769.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

2. De lager som avses i punkt 1 skall snarast möjligt efter detta direktivs ikraftträdande och senast den 1 januari 2007 utökas till en nivå motsvarande 120 dagars förbrukning.

3. Medlemsstaterna skall se till att de lager som hålls i enlighet med punkterna 1 och 2 är tillgängliga och åtkomliga, så att man utan dröjsmål kan vidta lämpliga åtgärder för att utnyttja lagren enligt artikel 6.

4. Medlemsstaterna skall, senast ett år efter detta direktivs ikraftträdande och därefter var sjätte månad fram till det att lagren når den nivå som anges i punkt 2, överlämna en utförlig rapport till kommissionen om de åtgärder som vidtagits för att nå denna lagernivå.

5. Medlemsstaterna skall upprätta och hålla de lager som avses i punkterna 1 och 2, inom sitt territorium eller på en annan medlemsstats territorium.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall inrätta ett offentligt organ för oljelagring. De skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att, snarast möjligt efter detta direktivs ikraftträdande och senast den 1 januari 2007, se till att det lagerhållande organet innehåller lager som för var och en av produktkategorierna motsvarar minst en tredjedel av den lagringsskyldighet som fastställs i artikel 2.1 och 2.2.

2. När medlemsstaterna ålägger operatörer på marknaden en lagringsskyldighet skall det offentliga lagerhållande organet mot ersättning fullgöra lagringsskyldigheten för andra operatörer än raffinaderier som så önskar; ersättningen får inte överstiga kostnaden för de tillhandahållna tjänsterna.

3. Två eller flera medlemsstater kan besluta att använda sig av ett gemensamt lagerhållande organ. De skall i så fall gemensamt ansvara för att de skyldigheter som följer av detta direktiv fullgörs.

Artikel 4

1. Medlemsstaterna skall sörja för att rättvisa och icke-diskriminerande villkor tillämpas i deras lagringsbestämmelser.

2. De skall särskilt sörja för att deras lagringsbestämmelser inte leder till att leveranser från raffinaderier i andra medlemsstater missgynnas i förhållande till leveranser från raffinaderier belägna inom det egna territoriet. De skall tillåta alla lagringsskyldiga företag som köper raffinerade produkter i en eller flera andra medlemsstater att fullgöra denna skyldighet genom lager som hålls i de berörda medlemsstaterna.

Artikel 5

1. Om lager i enlighet med detta direktiv upprättas på en medlemsstats territorium för företag, organ eller enheter som är etablerade i en annan medlemsstat, får den medlemsstat på vars territorium lagren hålls under inga omständigheter hindra att dessa lager överförs till de medlemsstater för vars räkning lagren hålls.

2. Medlemsstaterna skall inrätta ett verifikationssystem för att säkerställa identifiering, registrering och kontroll av de lager som hålls på deras territorium för företag, organ eller enheter som är etablerade i en annan medlemsstat.

Artikel 6

1. Medlemsstaterna skall ge sina behöriga myndigheter befogenheter att utnyttja de lager som hålls i enlighet med artikel 2.1 och 2.2 när det i samband med försörjningsproblem uppkommer svårigheter som stör funktionen på den inre marknaden för petroleumprodukter; detta skall ske på de villkor och i enlighet med de närmare bestämmelser som anges i artiklarna 7 och 8.

2. Medlemsstaterna får inte, annat än i de fall som anges i artiklarna 7 och 8, göra så stora uttag ur lagren att dessa understiger den obligatoriska miniminivån; undantag från denna regel får emellertid göras vid lokala försörjningsproblem (i detta fall skall man först underrätta kommissionen) eller om det är nödvändigt för att medlemsstaterna skall kunna uppfylla sina internationella åtaganden.

Artikel 7

1. Vid ett avbrott i oljeförsörjningen som kan leda till allvarliga störningar i ekonomins och den inre marknads funktion, får kommissionen, genom ett beslut som antas i enlighet med förfarandet i artikel 9.2, ålägga medlemsstaterna att

- a) successivt göra de beredskapslager som avses i artikel 2.1 och 2.2 tillgängliga,
- b) införa specifika eller allmänna begränsningar av förbrukningen.

De åtgärder som medlemsstaterna vidtar skall påverka konkurrensen så lite som möjligt. Kommissionen skall se till att denna princip följs under hela genomförandet av åtgärderna.

2. Kommissionen får vidta åtgärder av den typ som avses i punkt 1 när världens försörjning av råolja minskar till en nivå som är sju procent lägre än den normala.

3. Kommissionen får i sitt beslut fastställa närmare bestämmelser och villkor för genomförandet av de åtgärder som skall vidtas av medlemsstaterna.

Artikel 8

1. Om det enligt den allmänna uppfattningen finns risk för ett försörjningsavbrott, särskilt i samband med en extern chock, och om dessa förväntningar leder till kraftig instabilitet på oljemarknaderna som kan medföra allvarliga störningar i ekonomin och den inre marknadens funktion, får kommissionen, genom ett beslut som antas i enlighet med förfarandet i artikel 9.2, ålägga medlemsstaterna att successivt göra de beredskapslager som avses i artikel 2.1 och 2.2 tillgängliga, med hänsyn tagen till internationella avtal som ingåtts av medlemsstaterna och beslut som fattats inom ramen för dessa avtal.

De åtgärder som medlemsstaterna vidtar skall påverka konkurrensen så lite som möjligt. Kommissionen skall se till att denna princip följs under hela genomförandet av åtgärderna.

2. Kommissionen får undersöka behovet av åtgärder av den typ som avses i punkt 1 när råoljepriset på spotmarknaderna når en sådan nivå att gemenskapens externa oljeräkning under de tolv påföljande månaderna, jämfört med den genomsnittliga externa oljeräkningen under de senaste fem åren, skulle öka med ett belopp motsvarande mer än en halv procent av Europeiska unionens bruttonationalprodukt under föregående år om detta pris bibehålls under tolv månader.

3. Vid den undersökning som avses i punkt 2 skall kommissionen ta hänsyn till alla faktorer som är nödvändiga för att bedöma medlemsstaternas försörjningsvillkor. Den skall bland annat beakta de faktorer som givit upphov till den situation som avses i punkt 1 och deras natur, varaktighet och omfattning.

4. Kommissionen får i sitt beslut fastställa närmare bestämmelser och villkor för genomförandet av de åtgärder som skall vidtas av medlemsstaterna.

Artikel 9

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha kommissionens företrädare som ordförande.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas i enlighet med bestämmelserna i artikel 8 i samma beslut.

Den period som föreskrivs i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara högst en vecka.

3. Kommittén skall själv fastställa sin arbetsordning.

Artikel 10

1. Medlemsstaterna skall anta alla bestämmelser och inrätta alla system som är nödvändiga för att säkerställa identifiering och övervakning av lagren.

De skall besluta vilka påföljder som skall tillämpas vid överträdelser av de nationella bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv och vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att se till att dessa bestämmelser tillämpas. Straffen skall vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

2. Medlemsstaterna skall förfoga över handlingsplaner som kan tillämpas vid ett försörjningsavbrott eller om den allmänna uppfattningen att det finns risk för ett försörjningsavbrott leder till kraftig instabilitet på oljemarknaderna.

De skall utse organ för genomförandet av de åtgärder som skall vidtas till följd av detta direktiv.

Artikel 11

1. Kommissionen skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för tillämpningen av detta direktiv. Den skall bland annat fastställa

a) en definition av de produktkategorier som avses i artiklarna 2 och 3,

b) närmare bestämmelser om beräkning av den inhemska förbrukningen och den lagringskyldighet som avses i artikel 2, och om hur medlemsstaternas inhemska oljeproduktion skall beaktas vid dessa beräkningar,

c) närmare bestämmelser om överlämnande till kommissionen av statistiska uppgifter som gör det möjligt att följa medlemsstaternas genomförande av skyldigheterna i detta direktiv.

2. Kommissionen skall anta de bestämmelser som avses i punkt 1 i enlighet med förfarandet i artikel 9.2.

Artikel 12

1. Kommissionen skall senast den 1 januari 2004 vidta erforderliga åtgärder för att inrätta en europeisk grupp för övervakning av olje- och gasförsörjningen, som skall bidra till utformningen av gemenskapens lagstiftning om oljeförsörjning och en korrekt tillämpning av denna, följa lagstiftningens tillämpning och hjälpa till att utvärdera de befintliga åtgärdernas effektivitet och deras effekt på den inre marknaden för petroleumprodukter. Kommissionen skall se till att tillräckliga resurser frigörs för att möjliggöra en effektiv uppföljning av bestämmelserna i detta direktiv.

2. Övervakningsgruppen skall administreras av kommissionen, som skall bjuda in företrädare för medlemsstaterna och de berörda sektorerna till möten. Gruppen skall ge kommissionen det tekniska bistånd som är nödvändigt för att utarbeta och utvärdera de åtgärder som skall vidtas i enlighet med detta direktiv, och bidra till en bättre kännedom om utvecklingen på den inre marknaden och de internationella oljemarknaderna och om de faktorer som styr denna utveckling.

3. Övervakningsgruppen skall inom oljeområdet ha följande arbetsuppgifter:

- a) Övervaka den inre marknadens och de internationella oljemarknadernas funktion.
- b) Bidra till inrättandet av ett system för fysisk övervakning av infrastrukturer i och utanför gemenskapen som bidrar till en trygg oljeförsörjning.
- c) Övervaka oljeförsörjningen och de förfaranden som är avsedda att garantera en trygg oljeförsörjning i krissituationer.
- d) Undersöka möjligheten att utarbeta effektiva säkerhetsåtgärder inom oljesektorn.
- e) Övervaka nivån på beredskapslagren för olja och petroleumprodukter och de förfaranden som reglerar deras utnyttjande, samt genomförandet av åtgärder för att begränsa förbrukningen.
- f) Upprätta databaser med objektiv, tillförlitlig och jämförbar information för genomförandet av dessa uppgifter

Artikel 13

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 januari 2004, och vad gäller artikel 2.2 och artikel 3 senast den 1 januari 2007. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 14

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 15

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om åtgärder för att garantera en trygg naturgasförsörjning

(2002/C 331 E/41)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2002) 488 slutlig — 2002/0220(COD)

(Framlagt av kommissionen den 11 september 2002)

MOTIVERING

1. Bakgrund

1.1 Fullbordande av den inre marknaden för gas

EU:s arbete för att upprätta en inre marknad för gas och el går stadigt framåt. Man håller på att skapa den största och mest öppna integrerade regionala el- och gasmarknaden i världen. Som framgår av grönboken "Mot en europeisk strategi för trygg energiförsörjning" (KOM(2000) 769) kommer denna marknadsintegration att bidra till försörjningstryggheten, dock under förutsättning att marknaderna verkligen är integrerade. Vid Europeiska rådets möte i Barcelona den 15–16 mars 2002 betonade man därför betydelsen av kraftfulla och integrerade energinät som fungerar som en ryggrad åt den inre marknaden och är en nödvändig förutsättning för att koppla samman EU:s ekonomier.

Öppna marknader tillsammans med tillräcklig fysisk infrastruktur är emellertid inte i sig någon garanti för en likvid marknad som är baserad på en trygg gasförsörjning från både inhemska och externa källor. Det är därför viktigt att de aktuella genomgripande marknadsförändringarna och övergången till en helt öppen inre energimarknad kompletteras med klara och otvetydiga nya handlingsprogram där den allmänna ramen definieras och där de olika marknadsaktörerna ges klara roller och ansvarsområden med tanke på försörjningstryggheten under de nya marknadsförhållandena.

För att den inre marknaden skall kunna fungera väl utan avbrott är det också viktigt att vidta lämpliga åtgärder för hantering av försörjningskriser.

1.2 Ökad betydelse för gasen och förväntat ökat importberoende

Naturgasen blir en allt viktigare energikälla i EU:s bränslemix. Under år 2000 utgjorde naturgasen omkring 24 % av EU:s sammanlagda primära energiförsörjning, jämfört med 16 % 1985 och mindre än 2 % 1960. Trenden fortsätter uppåt, även under perioder med låg ekonomisk tillväxt. Gasförbrukningen i Västeuropa ökade med 2,5 % under 2001, främst som en följd av en kraftig ökning av antalet hushållskonsumenter och av kraftverkens gasförbrukning.

Naturgasen håller sin ställning som det mest använda bränslet för elproduktion inom EU. Sedan 1995 har 50–60 % av nyinvesteringarna inom kraftproduktionen varje år utgjorts av investeringar i gaseldad kraftproduktion. Den mest anmärkningsvärda utvecklingen under de senaste tio åren är den ökade användningen av kombinerade gasturbinkraftverk. De bakomliggande faktorerna är en ändrad EU-hållning gentemot gaseldad kraftproduktion i början av 1990-talet, tekniska framsteg, relativt konkurrenskraftiga gaspriser och miljöhänsyn.

Efterfrågan på gas och el inom EU förväntas öka kraftigt under de närmaste 20 åren. Den förväntas öka med mer än 40 % för både gas och el före 2020, och det är realistiskt att tänka sig att gas kommer att få en marknadsandel på cirka 30 % av EU:s energiförsörjning. Efterfrågan ökar mest inom kraftproduktionen. Två tredjedelar av efterfrågeökningen förväntas komma från gaseldad kraftproduktion och kraftvärme. Kraftproduktionens ökade gasberoende ger upphov till ett antal frågor med tanke på det växande beroendeförhållandet mellan de två sektorerna, främst med hänsyn till försörjningstryggheten.

Situationen för Europa är emellertid relativt gynnsam med stora egna gastillgångar och 70–80 % av världens gasreserver inom ekonomiskt räckhåll från den egna marknaden. När EU:s gasdirektiv genomförs senare i år kommer Norge att integreras helt med den inre gasmarknaden. Den totala gasproduktionen inom EU/EES förväntas öka under de närmaste tio åren tack vare potentialen hos bekräftade och nyupptäckta gasreserver. Den inre EU/EES-marknadens importberoende förväntas uppgå till 25–30 % år 2010. Motsvarande siffra för en utvidgad inre marknad, där även de tio kandidatländerna i Central- och Östeuropa ingår, uppskattas till 35–40 %.

Ytterligare EU/EES-reserver kan ha börjats användas före 2010 vilket kan bidra till att upprätthålla produktionsnivåerna och därmed skjuta upp en större ökning av importberoendet. Med tanke på den förväntade snabba efterfrågeökningen tillsammans med den inhemska gasproduktionens gradvisa minskning i framtiden, förväntas EU/EES i ett långsiktigt perspektiv bli alltmer beroende av importerad gas. Mot bakgrund av Eurogas och kommissionens aktuella efterfrågeprognos och OGP:s (International Association of Oil and Gas Producers) produktionsprognos för EU och Norge skulle importberoendet för EU15/EES kunna uppgå till nära 60 % år 2020. För EU25/EES skulle siffran emellertid kunna bli lägre om man tar hänsyn till utveckling av outnyttjade resurser, bland annat "oupptäckt potential", och om man förutsätter gynnsamma ekonomiska förhållanden.

Å andra sidan skulle EU:s eget importberoende (om man inte räknar med Norge) bli betydligt större, eventuellt så mycket som tre fjärdedelar för EU15 år 2020.

Importberoendet varierar kraftigt mellan medlemsstaterna. Några medlemsstater är redan helt beroende av importerad gas och andra kommer snart att vara det till nära 100 %.

Med tanke på detta är det naturligt att försörjningstryggheten och Europas fortsatta möjligheter att få fram tillräckliga gasresurser har blivit en prioriterad fråga. En trygg och kontinuerlig försörjning är särskilt viktig för kraftproduktionssektorn. Kostnaderna vid ett försörjningsavbrott kan bli mycket höga i ett modernt samhälle, vilket bland annat demonstrerades i samband med krisen i Kalifornien i januari 2001. Samhällets kostnader för strömavbrotten har uppskattats till 42 miljarder dollar, eller cirka 3,4 % av Kaliforniens BNP.

En kontinuerlig tillgång till gas är också viktig för andra konsumentkategorier, framförallt små konsumenter som inte har möjlighet att använda andra bränslen, till skillnad från många stora industriella konsumenter som kan avbryta gasförbrukningen och gå över till att använda reservlager av olja.

I Grönboken "Mot en europeisk strategi för trygg energiförsörjning" (KOM(2000) 769) föreslås det därför att EU för att utvidga och förnya strategin för bränslelager "skulle kunna överväga möjligheten att utvidga oljelagerssystemet till naturgas. Unionen måste skydda sig mot en orimlig sårbarhet till följd av ett alltför stort externt beroende".

I sitt meddelande "Gasförsörjningen i EU" (KOM(1999) 571 slutlig) sade kommissionen att man skulle rapportera regelbundet till rådet och Europaparlamentet om frågor som har att göra med EU:s försörjningstrygghet. Vid behov skall kommissionen "lägga fram förslag för att öka tryggheten i EU:s gasförsörjning och ytterligare utveckla den gemensamma ramen för EU:s gasförsörjning".

1.3 Den inre marknaden för naturgas i EU och försörjningstryggheten

Att fullborda den inre marknaden för naturgas i Europeiska unionen och att garantera en trygg gasförsörjning är två mål som är förenliga med varandra. Det är uppenbart att en tillräcklig försörjningstrygghet från diversifierade källor är en förutsättning för en väl fungerande inre gasmarknad. Åtgärder för en trygg gasförsörjning under de nya marknadsförhållandena är därför en viktig del av fullbordandet av den inre marknaden för gas i EU.

Europaparlamentets och rådets direktiv 98/30/EG av den 22 juni 1998 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas ⁽¹⁾ har i hög grad bidragit till upprättandet av en inre gasmarknad. I direktivet slås det redan fast att försörjningstryggheten är viktig för den inre marknaden. Medlemsstaterna ges därför möjlighet att ålägga företag att tillhandahålla allmännyttiga tjänster för att säkra gasförsörjningstryggheten.

Ett ökat beroende mellan medlemsstaterna när det gäller försörjningstryggheten är oundvikligt i samband med att man skapar och utvecklar en inre marknad för naturgas. Detta innebär att avsaknad av lämpliga åtgärder i en medlemsstat kan ge allvarliga konsekvenser för den inre marknaden i hela EU. Det är därför nödvändigt att få till stånd en minimiharmonisering när det gäller de olika medlemsstaternas politik för gasförsörjning för att undvika snedvridningar på marknaden och säkerställa en väl fungerande marknad för gas med lika konkurrensvillkor.

Likviditet är en nödvändig ingrediens i en väl fungerande inre gasmarknad i EU. Bland annat bör åtgärder för att förbättra likviditeten (t.ex. spotmarknader, incitament till gasförsörjning från nya inhemska och externa källor samt icke-diskriminerande tillståndsförfaranden för att bygga lagringsplatser och anläggningar för LNG) tas i beaktande i politiken för försörjningstrygghet på en konkurrensutsatt marknad.

2. En europeisk gasmarknad i förändring – klara bestämmelser om försörjningstryggheten är viktiga som en integrerad del av den inre marknaden

Gasindustrin inom EU har framgångsrikt säkerställt gasförsörjningen på en ständigt växande marknad under de senaste 40 åren. Gasmarknaden i EU håller emellertid på att genomgå snabba förändringar och de traditionella marknadsaktörernas roll förändras också.

Hittills har det varit relativt enkelt att planera och utveckla gasnäten för att uppfylla målen för gasförsörjningen (som ofta fastställs av gasindustrin själv), eftersom de största leverantörerna har haft kontroll över infrastruktur, utbud och efterfrågan, information och andra element som krävs för att kunna genomföra en sådan planering. Direkta statliga interventioner har inte heller varit nödvändiga eftersom de nationella gasbolag som har ansvarat för försörjningen i många fall har varit helt eller delvis offentligt ägda. Fram till nu har därför bara ett fåtal medlemsstater varit direkt inblandade i utarbetandet av en politik för naturgasförsörjning.

På den nya avreglerade gasmarknaden är det emellertid inte säkert att en enda aktör kommer att ha det samlade ansvaret för den nationella försörjningen på kort och längre sikt på grund av omstrukturering av industrin, integration av nationella marknader, nya aktörer och större konkurrens. En trygg gasförsörjning är en nödvändig del av den inre gasmarknaden, och strategier och förfaranden för att säkerställa försörjningstryggheten bör granskas och formaliseras i detta nya sammanhang med ändrade förutsättningar. På en konkurrensutsatt marknad är det inte säkert att gasleverantörerna prioriterar försörjningstryggheten i sina strategier. Gasbolagens främsta mål och roll är att bli konkurrenskraftiga. Ansvaret för att organisera försörjningstryggheten kan därför inte lämnas helt åt industrin, utan medlemsstaterna är skyldiga att se till att alla marknadsaktörer vidtar ett minimum av åtgärder för att säkerställa försörjningstryggheten. Sådana åtgärder kan dessutom vara kostsamma och det är tänkbart att vissa aktörer försummar dem för att minska kostnaderna om det saknas överenskomna miniminormer.

En viktig förutsättning för en marknadsöppning är därför att medlemsstaterna antar åtgärder som innebär att industrin måste uppfylla vissa miniminormer. Den inre marknaden innebär inte endast valfrihet för konsumenterna utan även garantier för en hög nivå av allmännyttiga tjänster, varav försörjningstryggheten är den viktigaste. I det nuvarande gasdirektivet (98/30/EG) ges medlemsstaterna därför rätt att betrakta försörjningstrygghet som en allmännyttig tjänst. Bestämmelser på detta område är inte en följd av den inre marknaden utan en central del av den. Utan en gemensam ram för harmoniserade miniminormer för skyldigheter vad gäller försörjningstryggheten föreligger det en direkt risk för störningar på marknaden.

⁽¹⁾ EGT L 204, 21.7.1998, s. 1.

De två målen försörjningstrygghet och konkurrens är förenliga med varandra, och gastillgången kan säkras på den inre gasmarknaden genom lämplig planering från bolagens och de ansvariga myndigheternas sida. I samband med övergången till en ny marknadsordning är det naturligtvis särskilt viktigt att klart definiera de nya reglerna och säkerställa en fortsatt hög operativ nivå på försörjningstryggheten.

I artikel 24 i direktiv 98/30/EG om gemensamma bestämmelser för den inre marknaden för naturgas fastställs det att medlemsstaterna får vidta nödvändiga skyddsåtgärder vid en plötslig försörjningskris på energimarknaden. Åtgärderna skall emellertid vara sådana att de minimerar konkurrenssnedvridningarna och störningarna på den inre marknaden. De skall anmälas till övriga medlemsstater och kommissionen som kan besluta att den berörda medlemsstaten skall ändra eller upphöra med åtgärderna om de stör konkurrensen eller handeln på ett sätt som inte ligger i det gemensamma intresset. Åtgärderna måste kompletteras genom att man fastställer en lägsta nivå för åtgärder i varje medlemsstat vilka måste vara förenliga med den inre marknadens behov.

Det finns därför ett tydligt behov av att fastställa och komma överens om sådana krisåtgärder i förväg, för att undvika att de olika medlemsstaterna tar fram åtgärder om och när en plötslig kris uppstår.

Den europeiska gasindustrin, med både GTE (gruppen av systemansvariga) och Eurogas, har betonat vikten av en klar definition av roller och ansvarsområden för de enskilda marknadsaktörerna med hänsyn till försörjningstryggheten (1). På en marknad i snabb förändring är det extremt viktigt att undvika oklarheter kring ansvaret för försörjningstryggheten. En otydlig ansvarsfördelning ökar i sig risken för en försörjningskris.

Inom den nya ramen av rättsliga och andra bestämmelser för den inre marknaden är det i första hand medlemsstaterna som skall se till att fastställa sådana tydliga roller och ansvarsområden.

Det operativa ansvaret måste ligga hos gasindustrin, men medlemsstaterna och gemenskapen har en viktig roll för att samordna och stödja deras uppgift. Medlemsstaternas roll är att se till att marknaden fungerar effektivt och ge de rätta signalerna för att hjälpa aktörerna att tolka och hantera förändringar och samtidigt bibehålla en lämplig försörjningstrygghetsnivå. Gemenskapens roll kommer att vara att övervaka genomförandet av de nya försörjningstrygghetsåtgärderna för och se till att de är förenliga med kraven på en väl fungerande inre marknad.

Vid det femte mötet i februari 2002 inom forumet för europeiska tillsynsmyndigheter på gasområdet (kommissionen, nationella tillsynsmyndigheter, medlemsstaterna och alla gasmarknadens berörda intressenter) kom man fram till ett antal rekommendationer om "riktlinjer för goda metoder" för tredjepartstillsäkring. Riktlinjerna innehåller några element som utgångspunkt för att klargöra rollerna och ansvarsområdena för de viktigaste parterna inom gastransporten, bland annat nätoperatörerna och nätanvändarna. Vidare kom man överens om följande (2):

"Med tanke på de nya förutsättningarna vad gäller reglering och marknadsförhållanden på den inre gasmarknaden, som innebär flera marknadsaktörer och bolagisering av integrerade gasföretag, kan man inte längre räkna med att en enda aktör skall ansvara för försörjningstryggheten.

Ansvaret för försörjningstryggheten och infrastrukturplaneringen måste därför fördelas på ett nytt sätt mellan de offentliga myndigheterna och de olika marknadsaktörerna, däribland transportörer och nätoperatörer. De olika aktörerna måste tilldelas otvetydiga skyldigheter som är lämpliga för deras roll.

Medlemsstaternas uppgift är i detta sammanhang att definiera normer för försörjningstrygghetens omfattning inom ramen för en offentlig strategi. Därefter kan man låta marknaden och industrin utveckla de mest effektiva lösningarna för att uppnå de fastställda normerna."

(1) GTE bl.a. i "GTE Position Paper", 15 juni 2001. Eurogas bl.a. i "Response of Eurogas to the DG TREN Strategy Paper", 19 mars 2001.

(2) "Conclusions of the 5th meeting of the European Gas Regulatory Forum, Madrid, 7–8 February 2002".

En trygg gasförsörjning är emellertid inte endast en fråga om att balansera utbud och efterfrågan på en konkurrensutsatt marknad varje dag. Det finns också en långsiktig strategisk aspekt.

Med tanke på detta och med tanke på övergången till en fullt fungerande och integrerad inre gasmarknad bör medlemsstaterna därför, med hänsyn till den egna gasmarknadens särdrag och strukturer, granska sin försörjningstrygghetspolitik och se till att den anpassas till de nya marknadsförhållandena. De bör också se till att politiken innehåller tydliga definitioner av roller, operativt ansvar, säkerhetskriterier och krisförfaranden för alla aktörer inom gassektorn i den nya rättsliga ramen. Detta är också viktigt för att undvika att olika inställningar till försörjningstrygghet blir ett marknadshinder och ett hinder för handel över gränserna vilket inverkar negativt på fullbordandet av en väl fungerande inre marknad för gas. Det är emellertid också viktigt att se till att de nya ramarna och förfarandena genomförs på ett sätt som inte skapar några större svårigheter för företag med små marknadsandelar eller nya marknadsaktörer.

3. Vikten av lagring

Gasproduktion och långväga transport är kapitalintensiva verksamheter. Eftersom energidensiteten i gas är mycket lägre än i till exempel olja blir gastransporten betydligt dyrare per energienhet, och utgör en stor del av det slutpris som betalas av konsumenten. I praktiken är det därför vanligt med hög utnyttjandegrad och ett relativt konstant flöde för produktion från avlägsna fält och långväga gasledningar. Eftersom efterfrågan på gas fluktuerar kraftigt under året är skillnaderna mellan utbuds- och efterfrågeprofilerna emellertid stora.

För bästa möjliga resultat används därför gaslagringsanläggningar (antingen i uttömda fält under marken, grundvattentäkter, saltgruvor eller markanläggningar för LNG för toppbelastningsutjämning), som helst ligger nära den plats där efterfrågan finns, för att jämna ut den oundvikliga obalansen mellan utbud och efterfrågan, och därmed minska enhetskostnaden. Om det inte hade funnits några gasförråd hade man varit tvungen att utforma både produktions- och transportkapaciteten efter efterfrågetopparna vilket skulle innebära en betydande överkapacitet under större delen av tiden.

Underjordiska lagringsanläggningar är därför av största vikt för EU:s gasförsörjning både under vanliga driftförhållanden och i krissituationer, och det finns ekonomiska och strategiska skäl till att gasförråd bör förläggas nära marknaden. I den mån det är geologiskt och ekonomiskt möjligt försöker gasbolagen därför sprida lagringsanläggningarna så mycket som möjligt och förlägga dem nära de områden där förbrukningen är störst, dvs. inte alltför långt ifrån tätorterna.

De underjordiska lagringsanläggningarna fyller därför flera funktioner bl.a.

- som strategiska reserver för försörjningen vid ett avbrott (särskilt i medlemsstater som är starkt beroende av gasimport från länder utanför EU),
- för säsongsmässig belastningsutjämning för att balansera toppar (dvs. att gas pumpas in i lagringsanläggningarna under våren och sommaren och tas ut under perioden oktober/november–februari/mars),
- för daglig utjämning,
- för gasprisarbitrage, dvs. kommersiell optimering av gasprisvariationer, bland annat kring tidpunkter för omräkning av gaspriserna (t.ex. i början av varje kvartal) och mer allmänt som ett affärsinstrument på en avreglerad marknad (framförallt i Förenade kungariket); eftersom gaspriserna på den avreglerade marknaden förväntas återspegla utbud och efterfrågan i högre grad kan man räkna med nya mönster för prisvariationer och volatilitet; det är då sannolikt att man kommer att använda lagrad gas när priserna är höga för att begränsa fluktuationerna,

- för övergripande systemoptimering, bland annat för att underlätta swap-affärer,
- som överföringsstöd, bland annat för att mildra lokala kapacitetsbegränsningar eller trösklar för kritiskt tryck.

Kraven på lagring och marknadsaktörernas villighet att ta på sig kostnaderna för den kan ändra sig på kort sikt, men man räknar med att tillgången till lagringsanläggningar kommer att bli allt viktigare över tiden på grund av den växande efterfrågan och det allt större importberoendet. Detta innebär att det behövs ytterligare lager för att trygga försörjningen. Det kommer också att behövas ytterligare lager för att jämna ut belastningen och för att kompensera för det växande importberoendet och den inhemska produktionens relativt minskande flexibilitet.

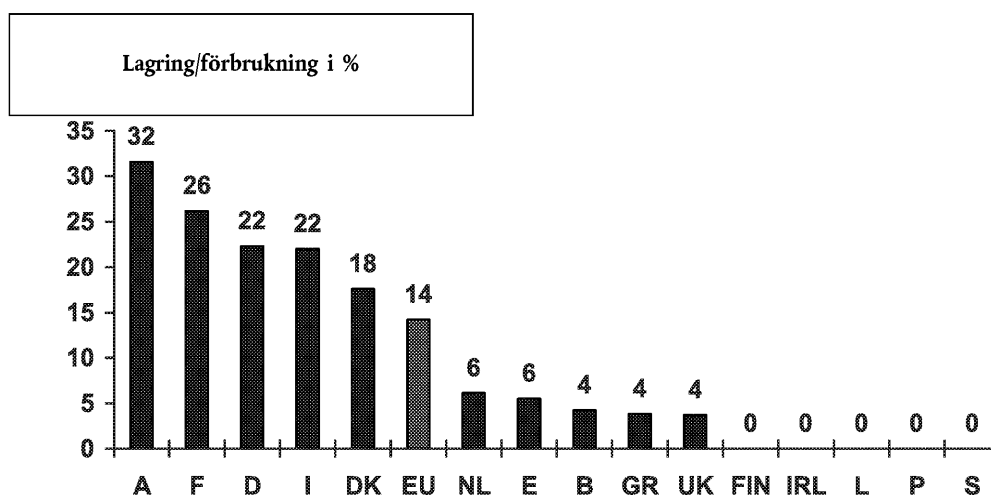
Tillgången till lager och liknande alternativa flexibilitetsmekanismer som en integrerad del av det övergripande gasförsörjningssystemet är centralt för att systemet skall fungera effektivt. Tredjepartstillträde till lager är därför av största vikt både för en fungerande inre marknad och för försörjningstryggheten. Mot bakgrund av erfarenheter från andra delar av världen kan det dessutom förväntas att utvecklingen på den inre marknaden kommer att leda till nya kommersiella öppningar för lagringsföretagen. Det är därför viktigt att EU är redo för den utmaning som detta innebär när det gäller att säkerställa en tillräcklig utveckling av och tillgång till lagringsanläggningar.

EU bör därför också ge hög prioritet åt stöd till att utveckla gaslagringsanläggningar inom programmet TEN-energi.

En fullt fungerande och likvid inre gasmarknad där spotmarknader gradvis växer fram kommer att bidra till försörjningstryggheten. Säkerhetssystem och krav på nationella gasförråd bör vara förenliga med utvecklingen av en konkurrensutsatt inre gasmarknad, och fungera som stöd istället för hinder. I detta sammanhang är det särskilt viktigt med tillgång till lagringsanläggningar.

Skillnader mellan lagringskraven i medlemsstaterna

Nedanstående bild visar lagringsvolymen i procent av årlig gasförbrukning.

Bilden visar tydligt de varierande andelarna underjordiska lager i de olika medlemsstaterna. Det framgår också att en del medlemsstater helt saknar lager. I genomsnitt motsvarar EU:s lagrade kapacitet omkring 50 dagars gasförbrukning (eller 14 % av den totala förbrukningen). Österrike har lager som motsvarar 115 dagars genomsnittlig gasförbrukning, Frankrike 95, Tyskland och Italien cirka 80 och Danmark cirka 65. Förenade kungariket, Grekland, Belgien, Spanien och Nederländerna har lager som motsvarar 10–20 dagars genomsnittlig gasförbrukning och återstående medlemsstater har inga lager alls. Vissa medlemsstater har mycket få, eller saknar helt, lämpliga geologiska områden för att bygga nya underjordiska gaslagringsanläggningar. De är därför beroende av lagrings- eller reservtjänster från andra medlemsstater. Normalt sett är den bästa lösningen för att täcka ett behov i ett visst område inte att använda lager som ligger långt därifrån, men det kan bli nödvändigt. Eftersom det är önskvärt att stärka både solidariteten inom EU och samarbetet med externa leverantörer, kan det finnas anledning att ytterligare analysera vissa projekt av gemensamt intresse som rör utveckling av lager i EU.

4. Betydelsen av långsiktiga kontrakt och likvida gasmarknader

Långsiktiga "take or pay"-kontrakt har haft stor betydelse för uppbyggnaden och utvecklingen av den europeiska gasmarknaden. Bland annat har man stöttat investeringar inom gasförsörjning genom långsiktiga kontrakt med de europeiska gasbolagen.

Långsiktiga kontrakt ger en viktig stabilitet åt externa leverantörer och gör det lättare för dem att genomdriva storskaliga kapitalintensiva gasförsörjningsprojekt. Vidare kan de underlätta diversifiering av EU:s gasförsörjning på medellång sikt och bidrar till att nya gasresurser når marknaden, vilket i sin tur bidrar till större konkurrens bland leverantörerna.

Kommissionen anser att de villkor som har etablerats genom den inre energimarknaden kommer att garantera den fortsatta existensen av sådana kontrakt, vilka stödjer försörjningstryggheten på den inre gasmarknaden på ett lämpligt sätt. Det står helt klart att EU:s gasföretag även fortsättningsvis kommer att låta sådana kontrakt ingå i sin samlade kontraktportfölj för att bemöta efterfrågan på en konkurrensutsatt marknad.

Med tanke på hur viktiga dessa kontrakt är för försörjningstryggheten på gasmarknaden (det kommer troligen att krävas sådana kontrakt för att finansiera nya större gasförsörjningsprojekt som t.ex. projektet Stockman Field) är det emellertid lämpligt att se till att det finns ett skyddsnät för den osannolika och oväntade händelse att det inte upprättas kontrakt i tillräcklig utsträckning. Det är emellertid lika viktigt att de långsiktiga kontrakten inte hindrar konkurrensen, antingen via uttryckliga begränsande villkor eller genom att marknaderna stängs i stor utsträckning. Det är dessutom viktigt att de långsiktiga "take or pay"-kontrakten utvecklas och anpassas till den nya gasmarknadens ändrade förutsättningar.

Å andra sidan är det viktigt att se till att tillräckliga likvida gasförråd utvecklas så att den inre marknaden kan fungera väl och konkurrenskraftigt, och även för att ge gasföretagen de nödvändiga förutsättningarna för att skaffa sig en balanserad kontraktportfölj.

Detta innebär inte bara att man måste utveckla spotmarknader för gas i hela EU (på vilka producenter, leverantörer och konsumenter som har köpt eller sålt gas på lång sikt kan vara säkra på att kunna sälja den till det rådande spotpriset om de inte finner direkt avsättning för den på marknaden) utan också att medlemsstaterna vid behov måste anta system för frisläppande av handeln.

Under de senaste åren har det gjorts stora framsteg inom utvecklingen av likvida gasförråd, särskilt i Förenade kungariket och i Nordvästra Europa där "börser" är i drift eller håller på att utvecklas. I vissa länder har man infört system för frisläppande av handeln vilket har lett till nya aktörer på marknaden. Kommissionens åtgärder inom ramen för konkurrensbestämmelserna för gassektorn, t.ex. ärendet GFU, har också bidragit till ökad likviditet. Kommissionen är övertygad om att denna process kommer att – och med nödvändighet måste – fortsätta. Återigen krävs det emellertid ett skyddsnät om så inte skulle ske.

5. Medlemsstaternas nuvarande försörjningspolitik

Det är viktigt att komma ihåg att situationen ser olika ut i de olika medlemsstaterna eftersom de skiljer sig åt när det gäller naturtillgångar, geologiska förhållanden och marknadsvillkor. Det förekommer stora variationer både i möjligheterna till inhemsk gasproduktion, gasens betydelse i den totala energimixen, importberoendet, tillgången till underjordisk förvaring, sammankopplingsgraden etc.

Medlemsstaterna och deras gasindustri hanterar därför frågan om försörjningstrygghet på olika sätt beroende på sina egna särskilda förhållanden och marknadsvillkor samt tillgängliga tekniska alternativ och deras relativa kostnader.

På grund av dessa olikheter använder gasindustrin inom EU olika kombinationer av instrument och förfaranden för utbuds- och efterfrågestyrning för att hantera kortsiktiga försörjningssvårigheter. Det rör sig t.ex. om system- och försörjningsflexibilitet och avbrytbara kontrakt. De olika tillgängliga medlen gör det möjligt för gasbolagen att matcha utbud med efterfrågan när som helst, dvs. över säsonger och under dagen, och hantera nödsituationer.

Systemen för gasförsörjning måste vara så beskaffade att de kan klara av den samlade efterfrågan när den är som högst. Det är vanligt att man utformar systemen med tanke på efterfrågetoppar under den kallaste dag som statistiskt sett inträffar exempelvis en gång vart tjugonde år, och den kallaste vintern som statistiskt sett inträffar en gång vart femtionde år.

Ett antal medlemsstater och större gasbolag har specificerat olika typer av villkor som måste uppfyllas för försörjningstrygghet eller tillgång till lager för befintliga och nya aktörer på marknaden.

- I Italien måste nya aktörer som importerar gas till EU hålla lager som motsvarar 10 % av den årliga förbrukningen.
- I Spanien får det samlade beroendet av en enda extern källa inte överskrida 60 %, och gasleverantörerna är skyldiga att hålla lager för minst 35 dagars förbrukning.
- I Förenade kungariket har man definierat normer för att möta efterfrågan under den kallaste dagen under en tjuogoårsperiod och under den kallaste vintern under en femtioårsperiod. Liknande normer tillämpas i Nederländerna, Frankrike och andra medlemsstater.
- I Frankrike har man också utformat sitt system så att det skall kunna klara ett försörjningsavbrott från den största gaskällan under upp till ett år (främst genom strategiska gaslager).
- I Danmark har det integrerade gasbolaget utformat sin reserv- och lagringskapacitet så att man kan fortsätta att leverera gas till den avbrottskänsliga marknaden som saknar möjlighet att övergå till andra bränslen om det skulle bli störningar i en av de två offshoreörledningarna som försörjer Danmark med gas.

6. Effektiva mekanismer för att hantera extraordinära försörjningssituationer

Många medlemsstater tycks utforma sina försörjningsåtgärder med hänsyn till en kombination av extrema väderförhållanden och "n-1"-tillgång på gaskällor, dvs. att försörjningen från en av de tillgängliga källorna bryts. De nationella försörjningsstrategierna ter sig emellertid oöverskådliga och många gånger otillräckligt definierade och formaliserade. Dessutom tar de inte hänsyn till de marknadsförändringar som äger rum. Bättre tydlighet och bättre samordning både på nationell nivå och EU-nivå måste därför ges högsta prioritet på detta område.

Även om medlemsstaterna har olika försörjningssituationer är den enskilda medlemsstatens viktigaste försörjningsrisker ändå ofta gemensamma med andra länders på grund av strukturen i EU:s gasförsörjning. Ett avbrott i försörjningen till Europa från någon av de stora leverantörerna skulle till exempel ge allvariga konsekvenser i flera medlemsstater. I en sådan situation krävs det samordnade insatser för att hantera avbrottet. Åtgärder för att förhindra eller hantera allvariga gasförsörjningskriser har alltså en gemensam EU-dimension och det krävs solidaritet inom EU för att minimera de negativa effekterna.

Med tanke på den ökade integrationen på den inre gasmarknaden och det ömsesidiga beroendet inom Europa (försörjningstrygghetens svagaste punkt kan ha effekter på försörjningen i andra områden inom den inre gasmarknaden), och för att säkerställa ett balanserat, öppet och enhetligt riskfördelningssystem, måste man se till att anta lämpliga och effektiva europeiska mekanismer för att trygga gasförsörjningen och för att samordna och intervensera på EU-nivå vid extraordinära försörjningssituationer i syfte att garantera en väl fungerande inre marknad.

När man gör detta är det viktigt att ta hänsyn till medlemsstaternas olika försörjningssituationer. Det är också viktigt att den europeiska gasindustrin behåller det operativa ansvaret för att genomföra de nödvändiga åtgärderna.

Den föreslagna nya EU-strategin för gas har samma mål för försörjningstrygghet som förslaget om oljelager. Den innehåller därför stränga kvantitativa krav för försörjningsnormer samt angivelser om hur dessa normer skall följas. Framförallt innehåller den bestämmelser om att medlemsstaterna skall fastställa och offentliggöra uppgifter om hur de garanterar avbrottskänsliga kunder, dvs. kunder som saknar möjligheter att omedelbart övergå till alternativa reservbränslen, tillgång till gas under 60 dagar vid ett försörjningsavbrott från den största källan på den aktuella marknaden. Det finns liknande bestämmelser för extrema väderförhållanden som leder till ovanligt hög förbrukning. Enligt bestämmelserna skall dessa kunder garanteras försörjning under hela den exceptionella perioden.

Med tanke på de stora skillnaderna mellan gas- och oljemarknaderna motsvarar dessa åtgärder i praktiken skyldigheten att upprätthålla minimioljelager. I den nya strategin planerar man emellertid ännu inte att, som för oljelager, definiera miniminivåer för gaslager som medlemsstaterna måste hålla för att garantera försörjningstryggheten. Skälet är att alla medlemsstater inte har samma geologiska möjligheter till underjordisk lagring. I vissa länder finns det överhuvudtaget inga lämpliga lagringsplatser. De enskilda länderna måste därför ha olika sammansättningar av instrument för att uppfylla skyldigheterna om täckning under 60 dagar och vid exceptionellt hög förbrukning. Instrumenten utgörs av lager (inom eller utanför landet), flexibla produktionsarrangemang, lagring av gas i rörledningar och andra tillgängliga åtgärder.

De olika geologiska förhållandena och de betydande fördelarna med att ha lagren nära användarna (och på så sätt undvika de extrakostnader som det innebär att förlita sig på avlägsna lager) innebär dessutom att det inte skulle vara lämpligt med juridiskt bindande minimikrav för lager i varje medlemsstat på detta stadium. Lagerfrågan kommer och måste emellertid få en framskjutande plats i medlemsstaternas försörjningspolitik. Förslaget innehåller därför krav på att medlemsstaterna offentliggör riktvärden för lagrens framtida bidrag till försörjningsnormerna.

Slutligen bör det betonas att det är viktigt med icke-diskriminerande tillgång till underjordisk lagringskapacitet med tanke på de stora skillnaderna mellan medlemsstaterna när det gäller sådan kapacitet, vilket innebär att det krävs solidaritet och gränsöverskridande samarbete inom EU. Detta betonades även i kommissionens förslag från mars 2001 om ett direktiv om ändring av direktiven 96/92/EG och 98/30/EG om gemensamma bestämmelser för de inre marknaderna för el och naturgas.

På ett mer allmänt plan är det av allra största vikt att den försörjningspolitik som tas fram och genomförs av medlemsstaterna är förenlig med och bidrar till målet om en väl fungerande inre marknad för gas. Det är särskilt viktigt att politiken är icke-diskriminerande och inte på något sätt hindrar nya aktörer att komma in på marknaden.

7. Teknisk expertis för genomförandet av åtgärderna

Inrättandet av den inre marknaden för energi är en successiv och mycket komplicerad process, särskilt eftersom det är nödvändigt att tillämpa mycket tekniska regler. Det är därför viktigt att se till att alla aktörer på marknaden tillämpar det nya regelverket på ett effektivt, enhetligt och icke-diskriminerande sätt och under förhållanden som garanterar att företagens konkurrenskraft upprätthålls.

För de olika faserna av genomförandet av den inre marknaden för gas och elektricitet bör det därför finnas mekanismer som gör det möjligt att sammankalla de nationella regleringsmyndigheterna, medlemsstaterna, de ekonomiska aktörerna och kommissionen till tekniska arbetsmöten. Vid dessa arbetsmöten bör man undersöka vilka åtgärder som bör vidtas för att åstadkomma en avreglering av gas- och elmarknaderna och regelbundet lämna tekniska rekommendationer till kommissionen.

Det nya regelverk som kommer att tas fram för att trygga gasförsörjningen inom ramen för den inre marknaden för energi kommer likaså att kräva att komplicerade tekniska uppgifter utförs. Det gäller i synnerhet att följa de internationella marknadernas utveckling och bedöma hur de kan påverka försörjningstryggheten och försörjningssäkerheten. De befintliga åtgärdernas effektivitet måste fortlöpande utvärderas och det är i detta sammanhang nödvändigt att övervaka åtgärderna för att säkerställa gasförsörjningen, bland annat nivån på medlemsstaternas gaslager. För att utföra dessa uppgifter är det nödvändigt att ha tillgång till objektiv, tillförlitlig och jämförbar information.

I händelse av en energikris kan Europeiska kommissionen utfärda rekommendationer om vilka åtgärder medlemsstaterna bör vidta eller, genom beslut, kräva av medlemsstaterna att de vidtar vissa åtgärder. Åtgärdernas effekter måste utvärderas.

Det förefaller därför viktigt att inom kommissionen inrätta en europeisk grupp för övervakning av olje- och gasförsörjningen. Inom detta system bör man samla nödvändig expertis som kan handha de mycket tekniska aspekterna av dessa uppgifter. Gruppen skall, under kommissionens överinseende, tillhandahålla tekniskt och vetenskapligt stöd samt expertis på hög nivå som kan bidra till en korrekt tillämpning av gemenskapslagstiftningen om gasförsörjning.

Övervakningsgruppen skall administreras av kommissionen, som skall bjuda in företrädare för medlemsstaterna och de berörda sektorerna till möten.

8. Sammanfattning

Mot bakgrund av ovanstående kan det sammanfattningsvis sägas att en trygg gasförsörjning inte kommer att minska i strategisk betydelse för EU, utan snarare tvärtom. Utbuds- och efterfrågeprognoserna för gas i EU och de snabba förändringar som fullbordandet av den inre marknaden innebär, gör att man måste vidta samordnade åtgärder för att se till att gasförsörjningen tryggas och på så sätt komplettera andra åtgärder för att fullborda den inre marknaden för energi i EU. Åtgärder för försörjningstrygghet på en konkurrensutsatt marknad måste baseras på klart definierade och icke-diskriminerande strategier och operativa ansvarsområden. Man måste också genomföra lämpliga övervaknings- och skyddsmekanismer samt krisåtgärder. Dessa måste övervakas både på nationell nivå och EU-nivå.

Kommissionen lägger därför fram följande förslag till direktiv om åtgärder för att trygga gasförsörjningen i EU. Dessa åtgärder kommer att garantera en väl fungerande inre gasmarknad i EU genom att säkerställa försörjningstryggheten på en konkurrensutsatt marknad. I händelse av kris kommer de att säkerställa den solidaritet och de gemensamma EU-insatser som behövs för att effektivt hantera osäkerheter på energimarknaden och på så sätt främja en väl fungerande inre marknad. Artikel 95 i fördraget är därför den lämpliga rättsliga grunden för detta förslag till direktiv.

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yt-
rande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 251 i
fördraget, och

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets direktiv 98/30/EG av den 22 juni 1998 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas⁽¹⁾ har i mycket hög grad bidragit till upprättandet av en inre gasmarknad. I direktiv 98/30/EG ges medlemsstaterna möjlighet att ålägga företag att tillhandahålla allmännyttiga tjänster bland annat för att säkra gasförsörjningstryggheten.
- (2) Vid Europeiska rådets möte i Barcelona kom man överens om att snabbt anta de framlagda förslagen om fullbordande av den inre marknaden för gas och el. En inre marknad för gas kommer att innebära stora förändringar av marknadsförhållandena och den måste kompletteras med gemensamma regler för försörjningstryggheten och de nödvändiga strategierna för detta.
- (3) Garantier om en god försörjningstrygghet är därför en nödvändig förutsättning för att den inre gasmarknaden skall fungera väl. För att fullborda den inre gasmarknaden och på så sätt garantera rättvisa konkurrensvillkor krävs det därför gemensamma minimibestämmelser för försörjningstryggheten i hela Europeiska unionen för att undvika konkurrensnedvridningar.
- (4) Gas svarar för en allt större andel av EU:s energiförsörjning. Med tanke på gasens ökande betydelse är det även av stor strategisk vikt att se till att den inre marknaden för naturgas i EU fungerar väl genom att trygga gasförsörjningen.
- (5) En konkurrenskraftig inre gasmarknad i EU förutsätter öppna och icke-diskriminerande bestämmelser för försörjningstryggheten, vilka är förenliga med en sådan marknads krav. Det är därför mycket viktigt att klart och tydligt fastställa marknadsaktörernas roller och ansvarsområden för att den inre marknaden skall fungera väl och för att garantera en trygg gasförsörjning, utan att samtidigt skapa hinder för nya aktörer eller betydande svårigheter för företag med små marknadsandelar.
- (6) Som framgår av grönboken "Mot en europeisk strategi för trygg energiförsörjning" förväntas Europeiska unionen på lång sikt bli allt mer beroende av gasimport från källor utanför EU.
- (7) För att bemöta den växande efterfrågan på gas och för att diversifiera gasförsörjningen som en förutsättning för en konkurrenskraftig inre gasmarknad måste EU uppbåda stora tillskott till gasförsörjningen under de kommande tiotal åren, som till stor del måste komma från avlägsna källor och transporteras långa sträckor.
- (8) Europeiska unionen, de gasproducerande länderna och transitländerna har ett stort gemensamt intresse av att säkerställa fortsatta investeringar i infrastruktur för gasförsörjning.
- (9) Långsiktiga kontrakt har haft mycket stor betydelse för en trygg gasförsörjning i Europa, och kommer att ha det även i framtiden. Den nuvarande användningen av långsiktiga kontrakt i gemenskapen är mer än tillräcklig och sådana kontrakt förväntas även fortsättningsvis stå för en stor andel av den totala gasförsörjningen eftersom företagen kommer att behålla dem i sin samlade kontraktsportfölj. Det är därför lämpligt att se till att det finns ett skyddsnet på området.
- (10) Det är viktigt att utveckla likvida gasförråd på den inre marknaden för att den skall kunna fungera väl och vara konkurrenskraftig. Det har gjorts stora framsteg inom utvecklingen av likvida handelsplattformar och genom system för frisläppande av handeln på nationell nivå. Denna trend förväntas fortsätta. Trots detta är det lämpligt att se till att det finns ett skyddsnet på området.
- (11) Det är viktigt att medlemsstaterna fastställer otvetydiga ramar som underlättar försörjningstryggheten och leder till investeringar i infrastruktur för gasförsörjning. Det är viktigt att kontrollera att lämpliga åtgärder vidtas för att se till att det finns regelverk och skatteramar för prospektering, produktion, lagring och transport av naturgas vilka ger rätt investeringsincitament.

⁽¹⁾ EGT L 204, 21.7.1998, s. 1.

- (12) Inhemskas gaskällor och åtgärder för att förbättra deras tillgänglighet på ett icke-diskriminerande sätt, som är förenligt med kraven för en konkurrenskraftig inre marknad för naturgas och konkurrensbestämmelser, bidrar till att förbättra försörjningstryggheten på den inre gasmarknaden.
- (13) Säker tillgång till gas är helt avgörande för en väl fungerande inre gasmarknad, och balansen mellan tillgång och efterfrågan i varje medlemsstat bör därför övervakas och lämpliga åtgärder vidtas om försörjningstryggheten i gemenskapen äventyras.
- (14) För att den inre marknaden för gas skall fungera väl och för att säkerställa försörjningstryggheten krävs det solidaritet mellan medlemsstaterna vid försörjningskriser.
- (15) Ett ökat beroende mellan medlemsstaterna när det gäller försörjningstryggheten är oundvikligt i samband med att man skapar och utvecklar en inre marknad för naturgas. Detta innebär att avsaknad av lämpliga åtgärder i en medlemsstat kan ge allvarliga konsekvenser för den inre marknaden i hela gemenskapen. Det är därför nödvändigt att få till stånd en minimiharmonisering när det gäller de olika medlemsstaternas politik för gasförsörjning för att garantera en väl fungerande inre marknad.
- (16) I samband med extraordinära försörjningssituationer bör kommissionen vidta lämpliga åtgärder som står i proportion till hur allvarlig situationen är för att se till att de nödvändiga åtgärderna har vidtagits för att ge särskild hjälp till de medlemsstater som berörs särskilt av försörjningsavbrottet, i syfte att, i görligaste mån, säkerställa en fortsatt väl fungerande inre marknad för gas.
- (17) Inom kommissionen bör det inrättas en europeisk grupp för övervakning av olje- och gasförsörjningen genom vilken kommissionen får hjälp med att utarbeta och genomföra gemenskapslagstiftningen för en säker och trygg gasförsörjning, övervaka efterlevnaden och utvärdera effektiviteten hos de införda åtgärderna samt bättre övervaka utvecklingen av försörjningstryggheten när det gäller gas.
- (18) Nödvändiga åtgärder bör antas för att genomföra detta direktiv i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av

den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.

- (19) I enlighet med principerna om subsidiaritet och proportionalitet i artikel 5 i fördraget kan målen för denna åtgärd, dvs. skapande av en fullt fungerande inre gasmarknad grundad på rättvis konkurrens och säker naturgasförsörjning, inte uppnås tillräckligt väl av medlemsstaterna och kan därför på grund av åtgärdens storlek och effekter uppnås bättre på gemenskapsnivå. Direktivet begränsar sig till de minimiåtgärder som krävs för att uppnå dessa mål och sträcker sig inte längre än vad som är nödvändigt för detta syfte.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I detta direktiv fastställs åtgärder som syftar till en väl fungerande inre marknad för gas i EU genom att säkerställa en trygg gasförsörjning. Direktivet innehåller bestämmelser om en gemensam ram inom vilken medlemsstaterna skall definiera allmänna, öppna och icke-diskriminerande strategier för försörjningstryggheten vilka är förenliga med kraven för en konkurrenskraftig inre marknad för gas i EU; det innehåller även en redogörelse för de olika marknadsaktörernas allmänna funktioner och ansvarsområden samt särskilda icke-diskriminerande förfaranden för att säkerställa försörjningstryggheten för gas.

Artikel 2

I detta direktiv avses med

1. *gasförsörjningskälla*: gasförsörjning från ett enda gasproducerande land,
2. *långsiktiga gasförsörjningskontrakt*: kontrakt om gasförsörjning med en löptid på mer än ett år,
3. *nya marknadsaktörer*: företag som ännu inte deltar i medlemsstatens gasförsörjning eller som har trätt in på marknaden inom fem år efter detta direktivs ikraftträdande och som har en liten marknadsandel,
4. *liten marknadsandel*: en marknadsandel på mindre än 10 % av den nationella gasmarknaden.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att definiera en allmän försörjningstrygghetspolitik som är en nödvändig del av en konkurrenskraftig inre marknad för naturgas. Detta kan bland annat innebära att klagöra de olika marknadsaktörernas allmänna funktioner och ansvarsområden när det gäller att uppfylla normerna för försörjningstrygghet.

2. Åtgärder och normer för att säkerställa försörjningstrygghet på den inre marknaden skall tas fram i enlighet med punkt 3 i denna artikel och i enlighet med artikel 4. Dessa åtgärder och normer skall bidra till fullbordandet av den inre gasmarknaden, genomföras på ett icke-diskriminerande och öppet sätt samt offentliggöras.

3. När medlemsstaterna utarbetar de åtgärder och normer som avses i punkt 1 skall de ta största hänsyn till följande:

- a) Vikten av att kunna garantera en kontinuerlig gasförsörjning under svåra förhållanden, särskilt till hushållskonsumenter som saknar tillgång till alternativa bränslen.
- b) Behovet av tillräckligt stora gaslager eller tillräcklig mängd alternativa reservbränslen.
- c) Behovet av att diversifiera och säkerställa en lämplig balans mellan olika gasförsörjningskällor.
- d) Behovet av att skapa incitament för ny gasförsörjning till den inre gasmarknaden i EU från inhemska och externa källor.
- e) Risken för den allvarligaste typen av systemfel eller för försörjningsavbrott från den största enskilda källan och kostnaderna för att mildra effekterna av ett sådant avbrott.
- f) Den inre marknaden och möjligheterna till gränsöverskridande samarbete när det gäller gasförsörjningstryggheten.

4. När medlemsstaterna utarbetar de åtgärder och normer som avses i punkt 1 skall de också ta hänsyn till behovet av att fastställa höga normer för försörjningen av gas för kraftproduktion, särskilt med tanke på storleken på den "avbrytbara" efterfrågan och kapaciteten för alternativa reservbränslen inom denna sektor.

5. Försörjningstrygghetspolitiken skall vara förenlig med och bidra till fullbordandet av en fullt fungerande inre marknad för gas. Politiken skall genomföras på ett icke-diskriminerande sätt och får inte på något sätt innebära ett hinder för nya marknadsaktörer.

6. För att se till att de kriterier för försörjningstryggheten som fastställs av medlemsstaterna inte innebär betydande konkurrensbegränsningar eller hinder för inträde på marknaden skall medlemsstaterna undanta företag med små marknadsandelar och nya aktörer från skyldigheterna enligt artiklarna 3 och 4 i detta direktiv.

I fall då medlemsstaterna anser att skyldigheterna enligt artiklarna 3 och 4 i detta direktiv inte skulle leda till betydande konkurrensbegränsningar eller hinder för inträde på marknaden får de ansöka till kommissionen om att ta bort detta undantag. Kommissionen skall besluta om ansökan i enlighet med artikel 9.2 i detta direktiv.

Artikel 4

1. För att genomföra försörjningstrygghetspolitiken och uppnå de normer som avses i artikel 3 skall medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att se till att försörjningen kan upprätthållas till avbrottskänsliga kunder som inte kan byta till andra bränslen vid ett avbrott från den största enskilda gaskällan under 60 dagar under genomsnittliga väderförhållanden.

2. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att se till att försörjningen kan upprätthållas till avbrottskänsliga kunder som inte kan byta till andra bränslen vid extremt kalla temperaturer under en period på tre dagar som statistiskt sett inträffar vart tjugonde år.

3. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att se till att försörjningen kan upprätthållas till avbrottskänsliga kunder som inte kan byta till andra bränslen vid kalla vintrar som statistiskt sett inträffar vart femtionde år.

4. För att uppnå dessa försörjningstrygghetsnormer får medlemsstaterna använda en kombination av bland annat följande instrument:

- a) Avbrytbara kundkontrakt.
- b) Gaslager.
- c) Försörjningsflexibilitet.
- d) Spotmarknader.

5. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att se till att gaslager, som ligger antingen i eller utanför deras egna territorier, bidrar till en nödvändig miniminivå av försörjningsstrygghet i enlighet med normerna i denna artikel, och med hänsyn till de geologiska och ekonomiska förutsättningarna för lagring i varje medlemsstat.

För detta syfte skall medlemsstaterna, första gången senast ett år efter detta direktivs ikraftträdande och sedan vartannat år, anta och offentliggöra en rapport där det fastställs nationella riktvärden för lagren, som kan ligga antingen i eller utanför medlemsstatens territorium, vad gäller deras framtida bidrag till försörjningstryggheten, med hänsyn till arbetsvolym och uttagskapacitet samt lagringskapaciteten i procent av gasförbrukningen under de följande tio åren. Riktvärdena för lagrens framtida bidrag skall fastställas i enlighet med formuläret i bilagan till detta direktiv.

6. De kriterier för försörjningstryggheten som anges i denna artikel skall fastställas av medlemsstaterna på ett sätt som är förenligt med målen för den inre gasmarknaden, däribland harmonisering av åtgärderna för att genomföra kriterierna, om detta är ekonomiskt och tekniskt lämpligt och möjligt. I samband med krav på minimilager som ställs på företag skall man särskilt ta hänsyn till om det ges icke-diskriminerande lagringstillträde samt vilka villkor för sådant tillträde som ställs upp av de företag som driver lagringsanläggningarna.

7. När medlemsstaterna genomför försörjningsnormer och ålägger en marknadsaktör skyldigheter, och denne är etablerad och registrerad i en annan medlemsstat, skall de ta hänsyn till de åtgärder som marknadsaktören redan har vidtagit för att uppfylla försörjningstrygghetskriterierna i den medlemsstaten.

Artikel 5

1. I den rapport som medlemsstaterna skall offentliggöra enligt artikel [4 a] i direktiv . . . /EG [förslag till nytt direktiv om ändring av direktiven 96/92/EG och 98/30/EG om regler för de inre marknaderna för el och gas] skall de särskilt ta upp följande punkter:

a) Konkurrenspåverkan av de åtgärder som vidtas enligt artiklarna 3 och 4 i detta direktiv på företag med små marknadsandelar eller nya marknadsaktörer, och särskilt hur effektiva de åtgärder är som vidtas av medlemsstaterna i enlighet med artikel 3.6 för att avhjälpa eventuella konkurrensbegränsningar eller hinder för marknadsinträde för sådana företag och som är ett resultat av dessa åtgärder.

b) Balansen mellan utbud och efterfrågan på deras territorium.

c) Storleken på den förväntade framtida efterfrågan och tillgängligt utbud.

d) Förväntad ytterligare kapacitet under planering eller utbyggnad.

e) Befintliga instrument för kriser eller oförutsedda händelser som kan användas för att åtgärda ett plötsligt försörjningsavbrott på marknaden.

f) Storleken på lagren samt redan vidtagna eller framtida åtgärder för att uppnå riktvärdena för lagerstorlek.

g) Omfattningen av långsiktiga kontrakt som ingåtts av företag som är etablerade och registrerade på deras territorium.

Medlemsstaterna skall dessutom se till att lämpliga åtgärder vidtas för att få till stånd regelverk och skatteramar för produktion och produktion, lagring, LNG och transport av naturgas vilka ger incitament till nyinvesteringar.

2. I den rapport som kommissionen lägger fram enligt artikel [28] i direktiv . . . /EG [förslag till nytt direktiv om ändring av direktiven 96/92/EG och 98/30/EG om regler för de inre marknaderna för el och gas] skall följande punkter utredas:

a) Frågor som rör gemenskapens försörjningstrygghet, särskilt den nuvarande och den förväntade balansen mellan utbud och efterfrågan, samt lämpligheten hos de incitament som ges till investeringar i ny gasförsörjningsinfrastruktur.

b) Möjligheterna till harmonisering av försörjningstrygghetsåtgärder som syftar till en väl fungerande europeisk gasmarknad.

c) Situationen för lagernivåerna i förhållande till riktvärdena.

d) Förekomsten av långsiktiga gaskontrakt och vilka konsekvenser de har i praktiken när det gäller att säkerställa en tillräckligt stor gasförsörjning från nya källor till Europeiska unionen i framtiden.

Vid behov skall rapporten också innehålla rekommendationer.

Artikel 6

1. För en fortsatt långsiktig trygg gasförsörjning i gemenskapen och en gradvis utveckling av en mer likvid inre gasmarknad skall kommissionen noga övervaka i vilken omfattning det ingås nya långsiktiga gasimportkontrakt med länder utanför EU samt om det inom gemenskapen finns tillräcklig tillgång på likvida gasförråd och tydliga gasprisreferenser för att understödja en stabil och långsiktig gasförsörjning. Kommissionen får utfärda rekommendationer om lämpliga åtgärder som medlemsstaterna kan vidta i detta syfte. Syftet med dessa rekommendationer skall endast vara att åtgärda det faktum att sådana kontrakt inte ingås i tillräcklig omfattning på gemenskapsnivå. Medlemsstaterna skall informera kommissionen om hur de genomför rekommendationerna. Kommissionen skall, när den utarbetar rekommendationerna, ta särskild hänsyn till åtgärdernas eventuella effekter på företag med små marknadsandelar och nya marknadsaktörer.

2. Om medlemsstaternas åtgärder för att genomföra rekommendationerna enligt punkt 1 inte räcker till för att garantera en långsiktig försörjningstrygghet för gas får kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 9.3 besluta att de berörda medlemsstaterna skall vidta särskilda åtgärder för att garantera att en tillräcklig minimiandel ny gasförsörjning från länder utanför EU under de närmaste fem åren efter detta direktivs ikraftträdande grundar sig på långsiktiga kontrakt, samt att tillräcklig tillgång på likvida gasförråd säkerställs och tydliga gasprisreferenser blir tillgängliga inom gemenskapen för att understödja en stabil och långsiktig gasförsörjning. Kommissionen skall, när den fattar sådana beslut, ta särskild hänsyn till åtgärdernas eventuella effekter på företag med små marknadsandelar och nya marknadsaktörer.

3. Kommissionen skall inom fem år efter detta direktivs ikraftträdande lämna en översiktsrapport till Europaparlamentet och rådet om erfarenheterna av tillämpningen av denna artikel så att dessa kan överväga behovet av ändringar vid en lämplig tidpunkt.

Artikel 7

För att öka likviditeten på naturgasmarknaden skall medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att se till att det finns icke-diskriminerande tillståndsförfaranden för att uppföra lagrings- och LNG-anläggningar samt ta bort alla hinder för uppförande av sådana anläggningar. Förfarandena skall vara desamma både för naturgasföretag inom EU och gasleverantörer utanför EU.

Artikel 8

1. I händelse av extraordinära gasförsörjningssituationer, däribland ett allvarligt försörjningsavbrott från en av Euro-

peiska unionens viktigaste gasleverantörer, får kommissionen utfärda rekommendationer till medlemsstaterna om att vidta nödvändiga åtgärder för att ge särskild hjälp till de medlemsstater som särskilt berörs av försörjningsavbrottet. Åtgärderna kan utgöras (men är inte begränsade till) följande:

- a) Frisläppande av handeln.
- b) Tillhandahållande av rörlighetskapacitet så att gas kan omledas till de berörda områdena.
- c) Avbrott av den "avbrytbara" efterfrågan för att kunna om-distribuera gasen och göra systemet flexibelt.

2. Medlemsstaterna skall informera kommissionen om genomförandet av rekommendationerna.

3. Om medlemsstaternas åtgärder är otillräckliga på grund av marknadsutvecklingen eller om de ekonomiska konsekvenserna av den extraordinära situationen blir extremt allvarliga får kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 9.3 besluta att medlemsstaterna skall vidta särskilda åtgärder för att ge nödvändig hjälp till de medlemsstater som särskilt berörs av försörjningsavbrottet. Åtgärderna kan utgöras av (men är inte begränsade till) de åtgärder som anges i punkt 1 a–c.

4. Rekommendationer och beslut som antas enligt denna artikel skall ge minsta möjliga konkurrensbegränsande effekter. Kommissionen skall se till att denna princip följs under åtgärdernas hela tillämpningsperiod.

Artikel 9

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté med företrädare från medlemsstaterna och med en företrädare från kommissionen som ordförande.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 3 och 7 i rådets beslut 1999/468/EG tillämpas i enlighet med bestämmelserna i artikel 8 i samma beslut.

3. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i rådets beslut 1999/468/EG tillämpas i enlighet med bestämmelserna i artikel 8 i samma beslut.

Den period som avses i artikel 5.6 i rådets beslut 1999/468/EG skall vara en vecka.

4. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 10

1. Kommissionen skall senast den 1 januari 2004 vidta erforderliga åtgärder för att inrätta en europeisk grupp för övervakning av olje- och gasförsörjningen, som skall bidra till utformningen av gemenskapens lagstiftning om gasförsörjning och en korrekt tillämpning av denna, följa lagstiftningens tillämpning och hjälpa till att utvärdera de befintliga åtgärdernas effektivitet och deras effekt på den inre marknaden för gas. Kommissionen skall se till att tillräckliga resurser frigörs för att möjliggöra en effektiv uppföljning av bestämmelserna i detta direktiv.

2. Övervakningsgruppen skall administreras av kommissionen, som skall bjuda in företrädare för medlemsstaterna och de berörda sektorerna till möten. Gruppen skall ge kommissionen det tekniska bistånd som är nödvändigt för att utarbeta och utvärdera de åtgärder som skall vidtas i enlighet med detta direktiv, och bidra till en bättre kännedom om utvecklingen på den inre marknaden och den internationella gasmarknaden och om de faktorer som styr denna utveckling.

3. Övervakningsgruppen skall inom gasområdet ha följande tekniska arbetsuppgifter:

- a) Övervaka den inre marknads och de internationella gasmarknadernas funktion.
- b) Bidra till inrättandet av ett system för fysisk övervakning av infrastrukturer i och utanför EU som bidrar till en trygg gasförsörjning.
- c) Övervaka gasförsörjningen och de förfaranden som är avsedda att garantera en trygg gasförsörjning i krissituationer.
- d) Övervaka nivån på de strategiska gaslagren och de förfaranden som reglerar deras utnyttjande, samt de förfaranden som tillämpas när det gäller lagringstillträde, däribland aspekter som rör dominerande marknadsställning i samband med sådant tillträde.

- e) Upprätta databaser med objektiv, tillförlitlig och jämförbar information för genomförandet av dessa uppgifter.

Artikel 11

Kommissionen skall noga övervaka hur medlemsstaterna genomför detta direktiv, särskilt i vilken mån de åtgärder som vidtas med avseende på artikel 4 överensstämmer med direktivets bestämmelser, och vilken effekt de har på den inre gasmarknaden och utvecklingen av konkurrens i Europeiska unionen. Kommissionen skall noga övervaka tredjepartstillträdet till lagring på icke-diskriminerande villkor. Mot bakgrund av övervakningens resultat skall kommissionen vid behov senast den 1 januari 2004 lägga fram förslag om ytterligare åtgärder för att säkerställa lagringstillträde.

Vid behov skall kommissionen utfärda rekommendationer eller lägga fram lämpliga förslag.

Artikel 12

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 januari 2004. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 13

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 14

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

BILAGA

Lagringskapacitet i EU – nationella riktvärden

I tabellen nedan återfinns siffror över gaslagringskapaciteten i absoluta och relativa tal i förhållande till förbrukningen.

Lagringskapacitet per den 1 januari 2001

	Arbetsvolym (miljarder m ³)	1 % av 2000 års efterfrågan	Uttagskapacitet (miljoner m ³ /dag)	Mål för 2010 (miljarder m ³ lagring)	Mål för 2010 %	Uttagskapacitet (miljoner m ³ /dag)
Belgien	0,675	4,2	19			
Danmark	0,810	17,6	25			
Finland	0,0	0,0	0			
Förenade kungariket	3,577	3,7	137			
Frankrike	11,1	26,2	180			
Grekland	0,075	3,8	5			
Irland	0,0	0,0	0			
Italien	15,1	22,0	265			
Luxemburg	0,0	0,0	0			
Nederländerna	2,5	6,1	145			
Portugal	0,0	0,0	0			
Spanien	1,0	5,5	8			
Sverige	0,0	0,0	0			
Tyskland	18,556	22,3	425			
Österrike	2,295	31,6	24			
EU-15	55,688	14,2	1 233			

Förslag till rådets direktiv om upphävande av rådets direktiv 68/414/EEG och 98/93/EG om en skyldighet för medlemsstaterna i EEG att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter, och rådets direktiv 73/238/EEG om åtgärder för att dämpa verkningarna av svårigheter vid försörjningen med råolja eller petroleumprodukter

(2002/C 331 E/42)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2002) 488 slutlig — 2002/0221(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 11 september 2002)

MOTIVERING

Kommissionen har lagt fram ett förslag till nytt direktiv från Europaparlamentet och rådet om tillnärmning av åtgärder för att trygga oljeförsörjningen. I direktivförslaget föreskrivs en tillnärmning av medlemsstaternas bestämmelser om oljelager och krisåtgärder, och en samordning av deras agerande vid en eventuell försörjningskris.

Direktivförslaget består av två delar:

- I den första delen definieras lagringsskyldigheten och de kriterier som lagringssystemen måste uppfylla.
- Den andra delen handlar om antagande av krisåtgärder, dvs. om den institutionella mekanism som skall möjliggöra ett samordnat agerande från medlemsstaternas sida i en krissituation.

Mot bakgrund av detta har de befintliga rättsakter som behandlar dessa aspekter blivit verkningslösa. Syftet med det här direktivförslaget är därför att upphäva vissa av dessa rättsakter.

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 100 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Direktiv .../.../EG syftar till en tillnärmning av åtgärder för att trygga oljeförsörjningen.
- (2) För att garantera en väl fungerande inre marknad föreskrivs i direktiv .../.../EG en tillnärmning av medlemsstaternas bestämmelser om oljelager och krisåtgärder, och en samordning av deras agerande vid en eventuell försörjningskris.
- (3) Det omfattar också, i en ny sammanhängande ram, alla de viktiga aspekter som hittills behandlats bland annat i rådets direktiv 68/414/EEG av den 20 december 1968 om en skyldighet för medlemsstaterna i EEG att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter⁽¹⁾ och rådets direktiv 73/238/EEG av den 24 juli 1973 om åtgärder för

att dämpa verkningarna av svårigheter vid försörjningen med råolja eller petroleumprodukter⁽²⁾.

(4) Dessa rättsakter har därmed blivit verkningslösa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Rådets direktiv 68/414/EEG och rådets direktiv 98/93/EG, varigenom direktiv 68/414/EEG ändras, skall upphöra att gälla.

Artikel 2

Rådets beslut 73/238/EEG skall upphöra att gälla.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EGT L 308, 23.12.1968, s. 14. Direktivet ändrat genom rådets direktiv 98/93/EG av den 14 december 1998 (EGT L 358, 31.12.1998, s. 100).

⁽²⁾ EGT L 228, 16.8.1973, s. 1.

Förslag till rådets beslut om upphävande av rådets beslut 68/416/EEG om ingående och tillämpning av särskilda avtal mellan regeringar om medlemsstaternas skyldighet att hålla minimilager av råolja eller petroleumprodukter, och rådets beslut 77/706/EEG om ett gemenskapsmål för minskning av förbrukningen av primära energikällor i händelse av svårigheter med försörjning av råolja och petroleumprodukter

(2002/C 331 E/43)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2002) 488 slutlig

(Framlagt av kommissionen den 11 september 2002)

MOTIVERING

Kommissionen har lagt fram ett förslag till nytt direktiv från Europaparlamentet och rådet om tillnärmning av åtgärder för att trygga oljeförsörjningen. I direktivförslaget föreskrivs en tillnärmning av medlemsstaternas bestämmelser om oljelager och krisåtgärder, och en samordning av deras agerande vid en eventuell försörjningskris.

Direktivförslaget består av två delar:

- I den första delen definieras lagringsskyldigheten och de kriterier som lagringssystemen måste uppfylla.
- Den andra delen handlar om antagande av krisåtgärder, dvs. om den institutionella mekanism som skall möjliggöra ett samordnat agerande från medlemsstaternas sida i en krissituation.

Mot bakgrund av detta har de befintliga rättsakter som behandlar dessa aspekter blivit verkningslösa. Syftet med det här direktivförslaget är därför att upphäva vissa av dessa rättsakter.

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 100 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Direktiv . . . /EG syftar till en tillnärmning av åtgärder för att trygga oljeförsörjningen.
- (2) För att garantera en väl fungerande inre marknad föreskrivs i direktiv . . . /EG en tillnärmning av medlemsstaternas bestämmelser om oljelager och krisåtgärder, och en samordning av deras agerande vid en eventuell försörjningskris.
- (3) Det omfattar också, i en ny sammanhängande ram, alla de viktiga aspekter som hittills behandlats bland annat i rådets beslut 68/416/EEG av den 20 december 1968 om ingående och tillämpning av särskilda avtal mellan regeringar om

medlemsstaternas skyldighet att hålla minimilager av råolja eller petroleumprodukter ⁽¹⁾, och rådets beslut 77/706/EEG av den 7 november 1977 om ett gemenskapsmål för minskning av förbrukningen av primära energikällor i händelse av svårigheter med försörjning av råolja och petroleumprodukter ⁽²⁾.

(4) Dessa rättsakter har därmed blivit verkningslösa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Rådets beslut 68/416/EEG skall upphöra att gälla.

Artikel 2

Rådets beslut 77/706/EEG skall upphöra att gälla.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EGT L 308, 23.12.1968, s. 19.

⁽²⁾ EGT L 292, 16.11.1977, s. 9.

Förslag till rådets beslut om undertecknande och ingående av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Turkiet om prekursorer och kemiska ämnen som ofta används vid olaglig framställning av narkotika eller psykotropa ämnen

(2002/C 331 E/44)

KOM(2002) 500 slutlig — 2002/0223(ACC)

(Framlagt av kommissionen den 12 september 2002)

MOTIVERING

Genom ett beslut av den 5 april 2001 bemyndigade rådet kommissionen att förhandla med Turkiet om ett avtal om prekursorer och kemiska ämnen som ofta används vid olaglig framställning av narkotika eller psykotropa ämnen och antog rådet de nödvändiga förhandlingsdirektiven.

Flera möten har hållits med de turkiska myndigheterna, i Ankara och i Bryssel. Efter förhandlingarna antogs avtalstexten den 20 maj 2002.

Avtalet läggs nu fram för rådet så att det kan undertecknas och ingås.

Kommissionen anser att texten överensstämmer med de förhandlingsdirektiv som rådet antog den 5 april 2001.

Kommissionen föreslår att rådet godkänner det bifogade förslaget till beslut om undertecknande och ingående av avtalet om prekursorer och kemiska ämnen som ofta används vid olaglig framställning av narkotika eller psykotropa ämnen, så att avtalet kan undertecknas.

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133 jämförd med artikel 300.2 första meningen i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

och av följande skäl:

- (1) Rådet bemyndigade den 5 april 2001 kommissionen att förhandla med Turkiet om ett avtal om prekursorer och kemiska ämnen som ofta används vid olaglig framställning av narkotika eller psykotropa ämnen.
- (2) Gemenskapen måste stärka kontrollen av sändningar av prekursorer till Turkiet, eftersom sådana återinförs till gemenskapen i form av heroin eller andra psykotropa eller narkotiska ämnen.
- (3) Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Turkiet om prekursorer och kemiska ämnen som ofta används vid olaglig framställning av narkotika eller psykotropa ämnen bör godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Turkiet om prekursorer och kemiska ämnen som ofta används vid olaglig framställning av narkotika eller psykotropa ämnen godkänns härmed på Europeiska gemenskapens vägnar.

Avtalstexten bifogas detta beslut.

Artikel 2

Kommissionen, biträdd av företrädare för medlemsstaterna, skall företräda Europeiska gemenskapen i den gemensamma uppföljningsgrupp som inrättas genom artikel 9 i avtalet.

Artikel 3

Rådets ordförande bemyndigas att utse de personer som skall ha rätt att underteckna avtalet.

Artikel 4

Rådets ordförande skall på Europeiska gemenskapens vägnar göra den anmälan som avses i artikel 12 i avtalet⁽¹⁾.

Artikel 5

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

⁽¹⁾ Rådets generalsekretariat kommer att offentliggöra datumet för avtalets ikraftträdande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

BILAGA**avtal om prekursorer och kemiska ämnen som ofta används vid olaglig framställning av narkotika eller psykotropa ämnen**

EUROPEISKA GEMENSKAPEN,

nedan kallad "gemenskapen", å ena sidan, och

REPUBLIKEN TURKIET,

nedan kallad "Turkiet", å andra sidan,

nedan kallade "avtalsparterna",

SOM HANDLAR INOM RAMEN FÖR Förenta nationernas konvention från 1988 mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen, undertecknad den 20 december 1988 i Wien, nedan kallad "1988 års konvention",

SOM ÄR FAST BESLUTNA att förebygga och bekämpa olaglig framställning av narkotika och psykotropa ämnen genom att förhindra avledning av prekursorer och kemiska ämnen som ofta används vid sådan framställning,

SOM BEAKTAR artikel 12 i 1988 års konvention,

SOM BEAKTAR den slutliga rapport från Chemical Action Task Force (CATF) som godkändes vid G7-gruppens ekonomiska toppmöte i London den 15 juli 1991 och instämmer med rekommendationen att stärka det internationella samarbetet genom ingående av bilaterala avtal mellan regioner och länder som är inblandade i export, import och transitering av ämnena i fråga,

SOM ÄR ÖVERTYGADE OM att internationell handel kan användas för avledning av produkterna i fråga och att det är nödvändigt att mellan de berörda regionerna ingå och genomföra avtal genom vilka ett omfattande samarbete upprättas och, i synnerhet, export- och importkontroller sammankopplas,

SOM BEKRÄFTAR sitt gemensamma åtagande att upprätta mekanismer för bistånd och samarbete Turkiet och gemenskapen emellan, särskilt med hänsyn till beslutet i Helsingfors att erkänna Turkiet som kandidatland, i syfte att i enlighet med de riktlinjer och åtgärder som antas på internationell nivå förhindra avledning av kontrollerade ämnen för olagliga ändamål,

SOM KONSTATERAR att dessa kemiska ämnen huvudsakligen och i stor omfattning används för lagliga ändamål och att den internationella handeln inte får hindras genom överdrivna övervakningsförfaranden,

HAR BESLUTAT att ingå ett avtal rörande förhindrande av avledning av prekursorer och kemiska ämnen som ofta används vid olaglig framställning av narkotika eller psykotropa ämnen och har för detta ändamål som befullmäktigade utsett:

EUROPEISKA GEMENSKAPEN:

.....

REPUBLIKEN TURKIET:

.....

SOM, sedan de utväxlat sina fullmakter och funnit dem vara i god och behörig form,

HAR ENATS OM FÖLJANDE:

Artikel 1

Avtalets räckvidd

1. I detta avtal föreskrivs åtgärder för att stärka det administrativa samarbetet avtalsparterna emellan i syfte att, med vederbörligt beaktande av handelns och industrins legitima intressen, förhindra avledning av ämnen som ofta används vid olaglig framställning av narkotika eller psykotropa ämnen.

2. Avtalsparterna skall för detta ändamål bistå varandra i enlighet med vad som anges i detta avtal, särskilt

— genom övervakning av handeln dem emellan med de ämnen som avses i punkt 3, i avsikt att förhindra att sådana ämnen avleds för olagliga syften, och

— genom tillhandahållande av administrativt bistånd som trygar en korrekt tillämpning av deras respektive lagstiftning om kontroll av handeln med de berörda ämnena.

3. Utan att detta berör sådana ändringar som kan komma att antas inom den gemensamma uppföljningsgrupp som inrättas genom artikel 9 skall detta avtal gälla de kemiska ämnen som förtecknas i bilagan till 1988 års konvention, i dess ändrade lydelse, nedan kallade "kontrollerade ämnen".

Artikel 2

Övervakning av handeln

1. Avtalsparterna skall på eget initiativ rådfråga och informera varandra närhelst de har tillräckliga skäl att anta att kontrollerade ämnen kan komma att avledas till olaglig framställning av narkotika eller psykotropa ämnen, särskilt när det gäller sändningar av osedvanliga kvantiteter eller sändningar som sker under ovanliga omständigheter.

2. Den behöriga myndigheten hos den exporterande avtalsparten skall, vad beträffar de kontrollerade ämnen som förtecknas i bilaga A till detta avtal, sända en kopia av exporttillståndet till den behöriga myndigheten hos den importerande avtalsparten samtidigt som exporttillståndet utfärdas och innan sändningen avgår. Särskilda uppgifter skall tillhandahållas om den ekonomiske aktören i exportlandet har ett öppet, individuellt tillstånd som gäller för ett flertal exporttransaktioner.

3. Vad beträffar de kontrollerade ämnen som förtecknas i bilaga B till detta avtal skall den behöriga myndigheten hos den exporterande avtalsparten sända en kopia av exporttillståndet till den behöriga myndigheten hos den importerande avtalsparten och export tillåtas först när den importerande avtalsparten har givit sitt samtycke.

4. Avtalsparterna förbinder sig att snarast möjligt ge varandra lämplig respons på uppgifter som tillhandahållits eller åtgärder som begärts enligt denna artikel.

5. Vid genomförandet av de handelskontrollåtgärder som avses ovan skall handelns legitima intressen vederbörligen respekteras. Särskilt skall i fall som omfattas av punkt 3 den importerande avtalspartens svar lämnas inom 15 arbetsdagar

efter mottagandet av meddelandet från den exporterande avtalsparten. Om svar inte lämnas inom den perioden, skall detta anses likvärdigt med beviljande av ett importtillstånd. En vägran att bevilja ett importtillstånd skall anmälas skriftligen till den exporterande avtalsparten inom femtondagarsperioden, med angivande av skälen för detta.

Artikel 3

Inställande av en sändning

1. Utan att detta berör ett eventuellt genomförande av tekniska åtgärder för verkställande skall sändningar inställas om det enligt endera avtalspartens åsikt finns tillräckliga skäl att anta att kontrollerade ämnen kan komma att avledas till olaglig framställning av narkotika eller psykotropa ämnen eller, i fall enligt artikel 2.3, om den importerande avtalsparten begär att sändningen skall inställas.

2. Avtalsparterna skall inom ramen för sitt samarbete förse varandra med alla uppgifter som gäller förmodade avledningstransaktioner.

Artikel 4

Ömsesidigt administrativt bistånd

1. Avtalsparterna skall antingen på eget initiativ eller efter framställning förse varandra med alla uppgifter som kan förhindra avledning av kontrollerade ämnen till olaglig framställning av narkotika eller psykotropa ämnen och skall undersöka fall av förmodad avledning. Vid behov skall de anta lämpliga förebyggande åtgärder för att förhindra avledning.

2. Varje framställning om information eller förebyggande åtgärder skall efterkommas så snart som möjligt.

3. Framställningar om administrativt bistånd skall handläggas i enlighet med den anmodade avtalspartens lagar och andra författningar.

4. Vederbörligen bemyndigade tjänstemän från en avtalspart får, om den andra avtalsparten går med på detta och på de villkor som den parten anger, vara närvarande vid undersökningar som genomförs på den andra avtalspartens territorium.

5. Avtalsparterna skall bistå varandra i syfte att underlätta tillhandahållande av bevisning.

6. Det administrativa bistånd som lämnas enligt denna artikel skall inte påverka tillämpningen av bestämmelserna om ömsesidigt bistånd i straffrättsliga frågor och skall inte gälla information som erhålls med stöd av befogenheter som utövas på begäran av en rättslig myndighet, utom när överlämnandet av sådan information har godkänts av samma rättsliga myndighet.

7. Information får begäras även med avseende på sådana kemiska ämnen som ofta används vid olaglig framställning av narkotika eller psykotropa ämnen, men inte omfattas av detta avtal.

Artikel 5

Informationsutbyte och konfidentialitet

1. Alla uppgifter som, oavsett i vilken form detta sker, överlämnas i enlighet med detta avtal skall, beroende på vilka bestämmelser som är tillämpliga hos respektive avtalspart, vara konfidentiella eller föremål för restriktioner med avseende på deras utlämnande. Uppgifterna skall omfattas av officiell sekretess och skall åtnjuta det skydd som ges likartade uppgifter enligt tillämpliga bestämmelser i lagar och andra författningar hos den avtalspart som mottar uppgifterna och enligt motsvarande bestämmelser som gäller för gemenskapens myndigheter.

2. Personuppgifter, varmed avses alla uppgifter som hänförs till en identifierad eller identifierbar individ, får utbytas enbart om den avtalspart som mottar uppgifterna förbinder sig att skydda dessa på ett sätt som åtminstone motsvarar det sätt som är tillämpligt i det särskilda fallet hos den avtalspart som lämnar uppgifterna. Avtalsparterna skall för detta ändamål överlämna information till varandra om de hos dem tillämpliga bestämmelserna, inbegripet, där så är tillämpligt, rättsbestämmelserna i gemenskapens medlemsstater.

3. Att i rättsliga eller administrativa förfaranden som inletts på grund av att lagstiftning om sådana kontrollerade ämnen som avses i artikel 3 inte har följts använda information som erhållits i enlighet med detta avtal skall anses svara mot detta avtals syften. Avtalsparterna får därför i uppteckningar av bevismaterial, rapporter och vittnesmål samt i förfaranden och mål inför domstol som bevis använda den information de har erhållit och de handlingar de har tagit del av i enlighet med bestämmelserna i detta avtal. Den behöriga myndighet som lämnat denna information eller givit tillgång till handlingarna skall underrättas om sådan användning.

4. Den information som erhållits skall användas enbart för detta avtals syften. Om någon av avtalsparterna önskar använda sådan information för andra syften, skall den parten inhämta ett skriftligt förhandsmedgivande från den myndighet som tillhandahöll informationen. Sådan användning skall då omfattas av de restriktioner som denna myndighet har fastställt.

Artikel 6

Undantag från skyldigheten att lämna bistånd

1. Bistånd får nekas eller göras avhängigt av att vissa villkor eller krav uppfylls i de fall då en avtalspart anser att bistånd enligt detta avtal skulle

- a) riskera att kränka suveräniteten hos Turkiet eller hos en medlemsstat i gemenskapen som anmodats att lämna bistånd enligt detta avtal, eller
- b) riskera att skada allmän ordning, säkerhet eller andra väsentliga intressen, särskilt i de fall som avses i artikel 5.2, eller
- c) inkräkta på en industri-, affärs- eller yrkeshemlighet.

2. Biståndet får uppskjutas av den anmodade myndigheten med den motiveringen att det skulle påverka en pågående undersökning eller ett pågående domstolsförfarande eller annat förfarande. I så fall skall den anmodade myndigheten samråda med den begärande myndigheten för att fastställa om bistånd kan lämnas på de villkor som den anmodade myndigheten eventuellt kräver.

3. Om den begärande myndigheten söker sådant bistånd som den själv inte skulle kunna tillhandahålla om den hade fått en sådan framställning, skall den ange detta i sin framställning. Det ankommer då på den anmodade myndigheten att avgöra hur den skall förhålla sig till en sådan framställning.

4. I de fall som avses i punkterna 1 och 2 skall den begärande myndigheten snarast underrättas om den anmodade myndighetens beslut och skälen för detta.

Artikel 7

Tekniskt och vetenskapligt samarbete

Avtalsparterna skall samarbeta för att identifiera nya avledningsmetoder och lämpliga motåtgärder, däri inbegripet ett tekniskt samarbete för att stärka de administrativa strukturerna och verkställandestrukturerna på detta område och för att främja samarbetet med handeln och industrin. Sådant tekniskt samarbete kan särskilt röra utbildning och utbytesprogram för berörda tjänstemän.

Artikel 8

Genomförandeåtgärder

1. Varje avtalspart skall utse en eller flera behöriga myndigheter som skall samordna genomförandet av detta avtal. Dessa myndigheter skall kommunicera direkt med varandra för detta avtals syften.

2. Avtalsparterna skall rådgöra med varandra och informera varandra om de närmare genomföranderegler som antas i enlighet med bestämmelserna i detta avtal.

Artikel 9

Gemensam uppföljningsgrupp

1. Härmed inrättas en gemensam uppföljningsgrupp för kontroll av prekursorer och kemiska ämnen, nedan kallad "den gemensamma uppföljningsgruppen", i vilken avtalsparterna i detta avtal skall vara företrädare.

2. Den gemensamma uppföljningsgruppen skall fatta sina beslut i samförstånd. Den skall själv anta sin arbetsordning.

3. Den gemensamma uppföljningsgruppen skall normalt sammanträda en gång om året och dagen, platsen och programmet skall fastställas i samförstånd.

Extraordinarie möten i den gemensamma uppföljningsgruppen får sammankallas i samförstånd avtalsparterna emellan.

Artikel 10

Den gemensamma uppföljningsgruppens roll

1. Den gemensamma uppföljningsgruppen skall förvalta detta avtal och se till att det genomförs på rätt sätt. Den skall i detta syfte

- undersöka och utveckla sådana hjälpmedel som krävs för att se till att detta avtal fungerar på korrekt sätt,
- regelbundet informeras av avtalsparterna om deras erfarenheter av att tillämpa detta avtal,
- fatta beslut i de fall som avses i punkt 2,
- utfärda rekommendationer i de fall som avses i punkt 3,
- undersöka och utveckla sådana åtgärder för tekniskt samarbete som avses i artikel 7, och
- undersöka och utveckla andra möjliga former av samarbete i frågor som rör prekursorer och kemiska ämnen.

2. Den gemensamma uppföljningsgruppen skall fatta beslut om ändringar av bilagorna A och B i samförstånd.

Avtalsparterna skall genomföra sådana beslut i enlighet med sin egen lagstiftning.

Om en företrädare för en avtalspart i den gemensamma uppföljningsgruppen godtar ett beslut med förbehåll för att de förfaranden som är nödvändiga för det ändamålet avslutas, skall beslutet, om ingen tidpunkt för ikraftträdandet anges däri, träda i kraft den första dagen i den andra månaden efter det att anmälan gjorts om att de berörda förfarandena avslutats.

3. Den gemensamma uppföljningsgruppen skall utfärda rekommendationer till avtalsparterna om

- a) ändringar av detta avtal, och
- b) alla andra åtgärder som krävs för tillämpningen av detta avtal.

Artikel 11

Skyldigheter som följer av andra avtal

1. Med beaktande av gemenskapens och medlemsstaternas respektive befogenheter skall bestämmelserna i detta avtal

- inte inverka på avtalsparternas skyldigheter enligt andra internationella avtal eller konventioner,
- anses utgöra ett komplement till sådana avtal som ingåtts eller kan komma att ingås mellan enskilda medlemsstater och Turkiet och som behandlar frågan om kontrollerade ämnen, och

— inte inverka på gemenskapens bestämmelser rörande utbyte mellan behöriga enheter i Europeiska gemenskapernas kommission och berörda enheter i medlemsstaterna av sådan information som erhållits i enlighet med detta avtal och kan vara av intresse för gemenskapen.

2. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 skall bestämmelserna i detta avtal ha företräde framför bestämmelserna i sådana bilaterala avtal om kontrollerade ämnen som ingåtts eller kan komma att ingås mellan enskilda medlemsstater och Turkiet, i den utsträckning bestämmelserna i sådana avtal är oförenliga med bestämmelserna i detta avtal.

3. Vad gäller frågor som rör detta avtals tillämplighet skall avtalsparterna samråda med varandra för att lösa frågorna inom ramen för den gemensamma uppföljningsgrupp som inrättas genom artikel 9.

4. Avtalsparterna skall till varandra anmäla alla åtgärder som de vidtar tillsammans med andra länder i fråga om kontrollerade ämnen.

Artikel 12

Ikraftträdande

Detta avtal träder i kraft den första dagen i den andra månad som följer på den dag då avtalsparterna i enlighet med de för dem tillämpliga reglerna har utväxlat sina respektive ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument.

Artikel 13

Varaktighet och uppsägning

1. Detta avtal skall ingås för en period av fem år och kommer, om inte annat beslutas, att förlängas automatiskt med på varandra följande perioder av samma varaktighet. Det skall upphöra att gälla vid Turkiets anslutning till Europeiska unionen.

2. Detta avtal får ändras i samförstånd avtalsparterna emellan.

3. En avtalspart får dra sig ur detta avtal förutsatt att den 12 månader i förväg skriftligen underrättat den andra avtalsparten om att den säger upp avtalet.

Artikel 14

Giltiga texter

Detta avtal, som är upprättat i två exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska, tyska och turkiska språken, vilka samtliga texter är lika giltiga, skall deponeras i arkiven hos Europeiska unionens råds generalsekretariat, som skall överlämna en bestyrkt kopia till avtalsparterna.

*BILAGA A***Ämnen som omfattas av de åtgärder som avses i artikel 2.2:**

Aceton
Antranilsyra
Etyleter
Saltsyra
Etylmetylketon
Fenylättiksyra
Piperidin
Svavelsyra
Toluen

*BILAGA B***Ämnen som omfattas av de åtgärder som avses i artikel 2.3:**

N-Acetylantranilsyra
Ättiksyraanhydrid
Efedrin
Ergometrin
Ergotamin
Isosafrol
Lysergsyra
3,4-metylendioxifenyl-2-propanon
Norefedrin
1-fenyl-2-propanon
Piperonal
Kaliumpermanganat
Pseudoefedrin
Safrol

Anmärkning: Förteckningen över ämnena måste alltid omfatta en hänvisning till salter av ämnena, där så är tillämpligt.

Förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 91/68/EEG vad beträffar skärpta kontroller av förflyttningar av får och getter

(2002/C 331 E/45)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2002) 504 slutlig — 2002/0218(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 12 september 2002)

MOTIVERING

Djurhälsovillkor för handel med får och getter fastställs i rådets direktiv 91/68/EEG av den 28 januari 1991 om djurhälsovillkor för handeln med får och getter inom gemenskapen.

Sedan 1991 har djurhälsovillkoren för handel med annan boskap som till exempel nötkreatur och svin ändrats för att hänsyn skall kunna tas till utvecklingen inom gemenskapens boskapssektor och inom handeln med boskap på de villkor som gäller för den inre marknaden. Genom direktiv 97/12/EG har ändringar och uppdateringar gjorts av rådets direktiv 64/432/EEG om djurhälsoproblem som påverkar handeln med nötkreatur och svin inom gemenskapen.

Såväl får och getter som nötkreatur och svin är mottagliga för samma sorts sjukdomar, och det råder ofta samma villkor för djurhållningen. Det är därför lämpligt att samma regler gäller för såväl får och getter som nötkreatur och svin.

Under mul- och klövsjukeepidemin år 2001 i vissa delar av gemenskapen bidrog får i första hand till att sjukdomen spreds på grund av att det saknades klara kliniska tecken samt på grund av det stora antalet förflyttningar. Därför antog kommissionen särskilda skyddsåtgärder för att kunna skärpa kontrollerna av förflyttningar av och handeln med får och getter. Dessa åtgärder föreskrivs för närvarande i beslut 2001/327/EG.

Efter det att mul- och klövsjukekrisen var över arrangerade i december 2001 det belgiska ordförandeskapet i rådet, tillsammans med kommissionen, en internationell konferens om förebyggande och kontroll av mul- och klövsjuka. Konferensen uppmanade kommissionen att lägga fram lämpliga förslag till lagstiftning i syfte att förebygga sådana utbrott i framtiden och för att vid ett eventuellt utbrott reducera de skadliga effekterna till ett minimum. Beträffande de hälsogarantier som ges krävdes det bland annat striktare kontroller av hur djur som är mottagliga för sjukdomar förflyttas.

Syftet med det här förslaget är att skärpa kontrollerna av handeln med får och getter inom gemenskapen så att dessa krav ligger i linje med de krav som godkänts för djurarter som är mottagliga för samma sjukdomar och som omfattas av liknande djurhållningssystem.

Förslaget är en del i ett paket med lagförslag från kommissionens sida för att förebygga att allvarliga infektionssjukdomar sprids om de skulle bryta ut i gemenskapen.

Detta beslut har inga finansiella konsekvenser för Europeiska gemenskapens budget.

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

av följande skäl:

- (1) I rådets direktiv 91/68/EEG ⁽¹⁾ föreskrivs djurhälsovillkor för handeln med får och getter inom gemenskapen.
- (2) För att kunna ta hänsyn till utvecklingen inom boskapssektorn i gemenskapen har rådets direktiv 64/432/EEG av den 26 juni 1964 om djurhälsoproblem som påverkar handeln inom gemenskapen med nötkreatur och svin ⁽²⁾ ändrats och uppdaterats genom direktiv 97/12/EG ⁽³⁾.
- (3) Djurhållningen för får och getter liknar den för nötkreatur och svin, och djurarterna är också mottagliga för samma sorts sjukdomar.
- (4) Får bidrog i hög grad till att mul- och klövsjukan spreds i vissa delar av gemenskapen under epidemin år 2001. Djurhälsovillkoren för handeln med får och getter inom gemenskapen skärptes därför genom kommissionens beslut 2001/327/EG av den 24 april 2001 om restriktioner när det gäller förflyttning av djurarter som är mottagliga för mul- och klövsjuka och om upphävande av beslut 2001/263/EG ⁽⁴⁾.
- (5) När mul- och klövsjukekrisen var över år 2001 arrangerade det belgiska ordförandeskapet i rådet tillsammans med kommissionen i december 2001 en internationell konferens om förebyggande och kontroll av mul- och klövsjuka, i syfte att dra de första slutsatserna av utbrottet under 2001. Konferensen uppmanade kommissionen att lägga fram förslag till gemenskapslagstiftning för att förebygga sådana utbrott i framtiden och för att vid ett eventuellt utbrott reducera de skadliga ekonomiska effekterna till ett minimum. Beträffande de hälsogarantier som ges krävdes det bland annat skärpta kontroller av hur djur som är mottagliga för sjukdomar förflyttas.

⁽¹⁾ EGT L 46, 19.2.1991, s. 19. Direktivet senast ändrat genom kommissionens beslut 2002/261/EG (EGT L 91, 6.4.2002, s. 31).

⁽²⁾ EGT L 121, 29.7.1964, s. 1977/64. Direktivet senast ändrat genom kommissionens förordning (EG) nr 535/2002 (EGT L 80, 23.3.2002, s. 28).

⁽³⁾ EGT L 109, 25.4.1997, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 115, 25.4.2001, s. 12. Beslutet senast ändrat genom kommissionens beslut 2002/242/EG (EGT L 82, 26.3.2002, s. 18).

(6) Därför är syftet med det här direktivet att skärpa kontrollerna av förflyttningar av får och getter så att de hälsogarantier som medlemsstaterna ger för handeln med dessa djurarter inom gemenskapen blir mer långtgående i linje med direktiv 64/432/EEG.

(7) Det är nödvändigt att fastställa en rättslig grund för de ändringar som bör göras i fråga om hälsointygen i enlighet med förfarandena i Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa, och därför måste direktiv 91/68/EEG ändras.

(8) De åtgärder som föreskrivs i det här direktivet måste tillämpas tillsammans med följande rättsakter:

— Rådets direktiv 92/102/EEG av den 27 november 1992 om identifikation och registrering av djur ⁽⁵⁾.

— Rådets förordning (EG) nr 1255/97 av den 25 juni 1997 vad avser gemenskapskriterier för mellanstationer och ändringar av färdplanen i bilagan till direktiv 91/628/EEG ⁽⁶⁾.

— Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedels-säkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet ⁽⁷⁾.

(9) Eftersom Ständiga veterinärkommittén har ersattas av Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa bör bestämmelserna i direktiv 91/68/EEG om kommittéförfarandet ändras.

(10) Direktiv 91/68/EEG bör således ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 91/68/EEG ändras på följande sätt:

1. Artikel 2.9 skall ersättas med följande:

”9. godkänt uppsamlingsställe: en anläggning enligt definitionen i artikel 2.2 o i direktiv 64/432/EEG och som uppfyller kraven i artikel 11 i det direktivet.”

⁽⁵⁾ EGT L 355, 5.12.1992, s. 32. Direktivet senast ändrat genom Anslutningsakten för Finland, Sverige och Österrike.

⁽⁶⁾ EGT L 174, 2.7.1997, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.

2. Artikel 4 skall ersättas med följande:

"Artikel 4

1. Medlemsstaterna skall se till att får och getter

a) identifieras och registreras i enlighet med direktiv 92/102/EEG,

b) inspekteras av en officiell veterinär senast 48 timmar innan djuren lastas, och att de då inte visar några kliniska tecken på sjukdom,

c) inte kommer från en anläggning som omfattas av ett förbud av djurhälsoskäl, eller har varit i kontakt med djur från en sådan anläggning; efter slakt av det sista djuret som hade eller misstänktes ha en av följande sjukdomar skall ett sådant förbud gälla i minst

i) 42 dagar, vid fall av brucellos,

ii) 30 dagar, vid fall av rabies,

iii) 15 dagar, vid fall av mjältbrand,

d) inte kommer från en anläggning eller har varit i kontakt med djur från en anläggning som ligger i ett område som av djurhälsoskäl omfattas av ett förbud eller restriktioner i fråga om dessa arter, i enlighet med gemenskapens eller nationell lagstiftning.

2. Medlemsstaterna skall se till att handel med följande djur inte förekommer:

a) Får och getter som kan komma att slaktas i samband med ett nationellt program för utrotning av sjukdomar som inte finns med i bilaga C till direktiv 90/425/EEG eller i kapitel I i bilaga B till det direktivet.

b) Får eller getter som av hälsovårds- eller djurhälsoskäl i enlighet med artikel 30 i fördraget inte kan saluföras i det egna landet.

3. Medlemsstaterna skall se till att får och getter

a) är födda och sedan födseln har hållits inom gemenskapen, eller

b) har importerats från ett tredjeland i enlighet med gemenskapens lagstiftning."

3. Följande artiklar skall föras in:

"Artikel 4a

1. Medlemsstaterna skall se till att villkoren i punkterna 2 och 3 tillämpas i handeln med får och getter inom gemenskapen.

2. Djuren får inte vistas utanför ursprungsanläggningen i mer än sex dagar innan de anländer till en godkänd destinationsanläggning i en annan medlemsstat.

Om transporten sker till sjöss skall tidsgränsen på sex dagar förlängas med den tid som själva sjötransporten tar.

Om det förekommer transit via en mellanstation i enlighet med förordning (EG) nr 1255/97 skall tidsgränsen på sex dagar förlängas med den tid för vila som tillbringas där.

3. Djuren får inte passera mer än ett godkänt uppsamlingsställe, och detta skall ligga i ursprungsmedlemsstaten.

Om djuren skall slaktas är det emellertid tillåtet med transit via ytterligare ett godkänt uppsamlingsställe i en transitmedlemsstat innan de når destinationsmedlemsstaten.

Artikel 4b

1. Medlemsstaterna skall se till att villkoren i punkterna 2 och 3 tillämpas i handeln inom gemenskapen med får och getter för avel och gödning.

2. Djuren skall ha vistats på en och samma ursprungsanläggning i minst 30 dagar innan de lastas, eller på ursprungsanläggningen sedan födseln om djuren ännu inte är 30 dagar gamla.

3. Får eller getter får inte ha förts in till ursprungsanläggningen under de 21 dagar som föregår lastningen, och klövdjur som importerats från ett tredjeland skall ha förts in till ursprungsanläggningen under de 30 dagar som föregår avsändandet från anläggningen, såvida det införda djuret inte har hållits fullständigt isolerat från alla andra djur på anläggningen."

4. Artikel 8 a skall utgå.

5. Artikel 13 skall utgå.

6. Artikel 14 skall ersättas med följande:

"Artikel 14

1. Bilagorna skall ändras i enlighet med förfarandet i artikel 15.

2. De regler som behövs för att genomföra det här direktivet skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 15."

7. Artikel 15.1 skall ersättas med följande:

"1. Kommissionen skall biträddas av Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa som inrättas genom artikel 58 i förordning (EG) nr 178/2002."

8. Artikel 16 skall utgå.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall senast den 31 december 2002 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall utan dröjsmål underrätta kommissionen om detta.

När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tredje dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om främjande av biodrivmedel ⁽¹⁾

(2002/C 331 E/46)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2002) 508 slutlig — 2001/0265(COD)

(Framlagt av kommissionen den 12 september 2002 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

(Ändringar anges genom understrykningar/överstrykningar i texten)

MOTIVERING**A. BAKGRUND**

1. I november 2001 lade kommissionen fram ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om främjande av biobränslen för transport (KOM(2001) 547 slutlig — 2001/0265(COD)) för antagande inom ramen för medbeslutandeförfarandet enligt artikel 251 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.
2. Den 4 juli 2002 antog Europaparlamentet en rad ändringsförslag vid första behandlingen. Kommissionen yttrade sig därefter om vart och ett av ändringsförslagen, av vilka vissa kunde godtas direkt, i princip eller i ändrad ordalydelse, medan andra bara kunde godtas delvis eller inte alls.
3. Kommissionen har mot denna bakgrund utarbetat detta ändrade förslag.
4. Kommissionen har gjort tre slags ändringar. Ändringarna gjordes av följande skäl:

För det första har en rad nya bestämmelser, som Europaparlamentet antog vid sin första behandling, införts utan ändring. Ändringarna syftar till att förbättra definitioner eller till att förtydliga, förklara och exemplifiera vissa punkter i förslaget.

För det andra har kommissionen godtagit en rad ändringsförslag i princip efter att ha omformulerat dem något, t.ex. för att öka samstämmigheten med förslagets övriga delar eller för att tydligare definiera vissa villkor, gränser eller undantag.

För det tredje har kommissionen infört delar av vissa ändringsförslag från första behandlingen, där dessa delar ansågs ligga i linje med förslagets syfte och bidra till en förbättring, trots att detta inte gällde för de ifrågasvarande ändringsförslagen som helhet.

Dessutom har kommissionen infört några ändringar av formuleringen i enlighet med det interinstitutionella avtalets riktlinjer.

B. KOMMENTARER TILL GODTAGNA ÄNDRINGSFÖRSLAG**Skäl****Skäl 3**

Detta nya skäl handlar om användningen av sekundär biomassa och proteinrika vegetariska biprodukter.

Skäl 4

Ändringen gäller utvidgningen.

(¹) EGT C 103 E, 30.4.2002, s. 205.

Skäl 5

I detta nya skäl nämns vitboken om den gemensamma transportpolitiken och dess krav på användning av alternativa bränslen som biobränslen.

Skäl 7

Denna ändring ligger i linje med kommissionens meddelande om alternativa bränslen.

Skäl 8

Detta nya skäl gäller blandningar med biodrivmedel och den normala integrationen av biodrivmedel på bränslemarknaden.

Skäl 9

I detta nya skäl välkomnas forskningens inriktning på biodrivmedel.

Skäl 10

Detta nya skäl gäller konsumentinformation.

Skäl 11

Detta nya skäl gäller vidareutvecklingen av alternativa bränslen, närmare bestämt väte, vilket ligger i linje med kommissionens meddelande om alternativa bränslen.

Skäl 12

Detta nya skäl påminner om att forskningspolitiken bidrar till kompatibiliteten av biodrivmedel och väte.

Skäl 13

Detta nya skäl – som omformulerats något – gäller standarder för biodrivmedel och innebär en god avvägning mellan kvalitetskrav och en rimlig flexibilitetsnivå för en ny marknad.

Skäl 14

I detta nya skäl välkomnas harmoniserade standarder, särskilt för bioetanol och biodiesel.

Skäl 15

Detta – delvis godtagna – ändringsförslag gäller biodrivmedlens bidrag till ett mångsidigt jordbruk.

Skäl 17

Detta nya skäl gäller målen i kommissionens grönbok om trygg energiförsörjning och ligger också i linje med kommissionens meddelande om alternativa bränslen.

Skäl 18

I detta nya skäl klargörs att alternativa bränslen måste få större spridning för att slå igenom på marknaden.

Skäl 19

Genom denna ändring kompletteras citatet ur parlamentets resolution.

Skäl 20

Ändringen medför en ökning av antalet aktörer.

Skäl 22

Detta nya skäl gäller den normala integrationen av biodrivmedel.

Skäl 24

Detta nya skäl – som omformulerats något – gäller främjandet av forskning om biodrivmedlens hållbarhet.

Skäl 25

Genom detta nya skäl klargörs och motiveras artikel 4.3 i förslaget.

Skäl 26

Denna – delvis godtagna – ändring gäller olika slags biodrivmedel och andra alternativa bränslen. Oljetyperna i fråga omfattas redan av den allmänna definitionen av biomassa.

Skäl 27

Detta nya skäl bidrar till utvecklingen av biodrivmedel, eftersom det efterlyser lämpliga kvalitetsstandarder.

Skäl 28

I detta nya skäl uppmuntras samstämmiga nationella strategier.

Skäl 29

Detta nya skäl gäller tydlig konsumentinformation.

Skäl 30

Detta nya skäl gäller en ny jordbruksmarknad.

Artiklar*Artikel 2**Punkt 2*

Ändring av formuleringen för att uppnå enhetlighet med ändringen i del A i bilagan.

*Artikel 3**Punkt 2*

Genom ändringen införs ett system för rapporter från medlemsstaterna till kommissionen om miljökonsekvenser och kostnader, vilket ligger i linje med överenskommelsen i rådet (energi).

Punkt 3

Den nya texten – något omformulerad – gäller främjandet av den tekniska utvecklingen av biodrivmedel med särskild tonvikt på en enhetlig nationell strategi.

Punkt 4 a

Ändringen gäller blandningar med en hög halt av biodrivmedel.

Punkt 6

Enligt denna nya punkt skall medlemsstaterna i första hand främja användningen av biodrivmedel i kollektivtrafiken, vilket ligger i linje med kommissionens transportpolitik.

Punkt 7

Enligt denna nya punkt skall medlemsstaterna i första hand främja sådana biodrivmedel som uppvisar en mycket gynnsam inverkan på ekobalansen. Detta ligger i linje med kommissionens hållning när det gäller främjandet av biodrivmedel och miljöhänsyn.

*Artikel 4**Punkt 1*

Denna ändring förklarar och tydliggör hur medlemsstaterna skall rapportera till kommissionen. Dessutom införs ett datum för framläggandet av den första rapporten.

Punkt 2

Enligt denna nya punkt skall konsumenterna informeras om vilka möjligheter det finns att använda biodrivmedel.

Punkt 3

I denna ändring specificeras olika aspekter av kommissionens utvärderingsrapport. Enligt ändringen skall rapporten läggas fram vartannat år och ta upp olika miljöaspekter. Detta ligger i linje med främjandet av biodrivmedel och miljöhänsyn.

Punkt 4

Enligt denna nya punkt skall slutprodukten biodiesel avsedd att användas som bränsle uppfylla prEN 14214, vilket ligger i linje med gällande europeiska standarder.

*Artikel 5**Tredje stycket*

I detta nya stycke lyfts miljökriteriernas betydelse fram.

Fjärde och femte stycket

I dessa nya stycken införs för medlemsstater med särskilda svårigheter en övergångsperiod på högst två år (på vissa villkor).

Bilagor*Del A – titel*

Genom denna ändring klargörs att förteckningen i bilaga A inte är uttömmande.

Del A – definition av biodiesel

Genom denna ändring definieras biodiesel noggrannare och klargörs normerna.

Del A – definition av bioväte

Eftersom förteckningen i bilaga A inte är uttömmande, kan en ny definition införas. Detta ligger i linje med kommissionens meddelande om alternativa bränslen.

Del B – tabell

Tabellens sista kolumn (om den procentuella andelen i blandningar) utgår och artikel 3 anpassas i enlighet därmed.

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

Denna expansion kommer att bli procentuellt högre i
kandidatländerna efter att de blivit EU-medlemmar.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 175.1 i detta,

(5) Enligt kommissionens vitbok "Den gemensamma
transportpolitiken fram till 2010: Vägval inför fram-
tiden" ⁽¹⁾ förväntas koldioxidutsläppen från transport-
sektorn öka med 50 %, till 1 113 miljoner ton, mellan
1990 och 2010, och vägtransportsektorn är den stör-
sta källan eftersom denna svarar för 84 % av de trans-
portrelaterade koldioxidutsläppen. I vitboken ställs det
därför av miljöskäl upp krav på att oljeberoendet (för
närvarande 98 %) inom transportsektorn skall minskas
genom användning av alternativa bränslen som bio-
bränslen.

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yt-
rande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 251 i
fördraget, och

(46) En ökad användning av biodrivmedel utgör en del av
det åtgärds paket som krävs för att följa Kyotoprotokol-
let, liksom av andra strategier för att uppfylla ytterli-
gare åtaganden.

av följande skäl:

(1) Europeiska rådet antog vid mötet i Göteborg den
15–16 juni 2001 en gemenskapsstrategi för hållbar
utveckling som utgörs av ett antal åtgärder, däribland
utvecklingen av biobränslen.

(57) En ökad användning av biodrivmedel, utan att för den
skull utesluta användning av andra möjliga alternativ
till fossila bränslen, inbegripet motorgas (LPG), är ett
av flera sätt för gemenskapen att minska energibero-
endet och påverka den globala marknaden för drivme-
del och således energiförsörjningstryggheten på medel-
lång och lång sikt.

(2) Naturresurserna, som enligt artikel 174.1 i fördraget
skall utnyttjas varsamt och rationellt, utgörs bland an-
nat av olja, naturgas och fasta bränslen som är viktiga
energikällor men som även ger upphov till de största
koldioxidutsläppen.

(8) Det finns fullt fungerande metoder för att framställa
biodrivmedel, vilket innebär att motorerna i de fordon
som finns i dag i gemenskapen utan problem kan
drivas med en blandning som innehåller 5 % biodriv-
medel. De senaste tekniska framstegen gör det möjligt
att använda högre halter av biodrivmedel i bland-
ningen. I vissa länder används blandningar som inne-
håller halter av biodrivmedel på 10 % och över.

(3) Det finns dock ett brett spektrum av förnybar bio-
massa som kan användas till att producera biodriv-
medel och som härrör från jordbruks- och skogsodling
samt från rester och avfall från skogsbruk och skogs-,
jordbruks- och livsmedelsindustrin. I vissa fall går det
även att utvinna proteinrika vegetariska biprodukter
som kan användas till djurfoder.

(9) Medlemsstaternas forskningsstrategier för ökad an-
vändning av biodrivmedel bör, där det är tekniskt möj-
ligt och säkert, inbegripa användningen av biodrivme-
del blandade med flygbränsle för exempelvis flygtrans-
porter.

(34) Transportsektorn som svarar för mer än 30 % av den
slutliga energiförbrukningen i gemenskapen expan-
derar och trenden kommer med all säkerhet att för-
stärkas i samma takt som koldioxidutsläppen ökar.

⁽¹⁾ KOM(2001) 370.

- (10) De bundna transportmedlen skapar stor potential för forskning kring biodrivmedel och ett gradvis införande av dem. De möjliggör en användning av en stor andel biodrivmedel. I vissa städer finns det redan bundna transportmedel som drivs med rena biodrivmedel, vilket bidrar till att förbättra luftkvaliteten i städerna. Vid försäljning bör bränslen med en halt av biodrivmedel som är högre än 5 % vara tydligt märkta.
- (11) Att främja användningen av biodrivmedel är endast ett steg på vägen mot en effektivare användning av biomassa, vilket på sikt gör det möjligt att utveckla biodrivmedel ytterligare, i synnerhet väte från biomassa.
- (12) I medlemsstaternas forskningspolitik om ökad användning av biodrivmedel bör forskning om väte på ett tydligt sätt inbegripas, och den bör främjas som en del av sjätte ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling.
- (13) Att nya typer av bränslen uppfyller erkända tekniska standarder är en förutsättning för att de skall accepteras i större omfattning av konsumenter och fordons-tillverkare, och därmed kunna slå igenom på marknaden. Tekniska standarder utgör också utgångspunkten för krav på och övervakning av utsläpp. Nya typer av bränslen kan ha svårt att uppfylla dagens tekniska standarder, som i stor utsträckning är utvecklade för konventionella fossila bränslen. Kommissionen och standardiseringsorganen bör övervaka utvecklingen och aktivt anpassa och utveckla standarder så att nya typer av bränslen kan införas, med bibehållna krav på miljöprestanda.
- (14) Bioetanol och biodiesel som i ren form eller i blandningar används som fordonsbränsle bör uppfylla fastställda kvalitetsnormer, så att motorerna garanterat fungerar optimalt. Europeiska standardiseringskommittén bör därför fastställa normer för hela gemenskapen.
- (15) Främjandet av användningen av biodrivmedel i enlighet med goda jordbruksmetoder hållbara jordbruks- och skogsbruksmetoder som tas upp i bestämmelserna inom den gemensamma jordbrukspolitiken kommer att medföra nya möjligheter till hållbar landsbygdsutveckling inom ramen för en mer marknadsinriktad gemensam jordbrukspolitik som är mer inriktad på gemenskapsmarknadens behov, respekten för livet på landet och ett mer mångsidigt jordbruk. Odling av grödor som skall användas för att framställa biodrivmedel bör införlivas i de befintliga odlingarna genom växelbruk och får inte leda till att monokulturer skapas. Jordbrukets mångsidiga roll kan utnyttjas och leda till att arbetstillfällen skapas på landsbygden. Man
- måste ta fram en uppsättning tydliga miljökriterier för produktionen av flytande biodrivmedel i syfte att säkra hållbara jordbruksmetoder.
- (716) I sina resolutioner av den 8 juni 1998 ⁽¹⁾ och den 5 december 2000 godkände rådet kommissionens strategi och handlingsplan för förnybara energikällor, och efterlyste särskilda åtgärder inom sektorn för biobränslen.
- (17) I kommissionens grönbok "Mot en europeisk strategi för trygg energiförsörjning" ⁽²⁾ fastställs målet att man före år 2020 skall ha ersatt 20 % av de konventionella bränslena med alternativa bränslen inom vägtransportsektorn.
- (18) Om de alternativa bränslena skall lyckas tränga in på marknaden, måste de vara lättillgängliga och konkurrenskraftiga.
- (819) I sin resolution av den 18 juni 1998 ⁽³⁾ krävde Europaparlamentet att marknadsandelen för biobränslen skulle öka till 2 % under de kommande fem åren genom ett åtgärds paket som bland annat omfattar skattebefrielse, ekonomiskt stöd till förädlingsindustrin och fastställande av en obligatorisk andel biobränslen för oljeföretag.
- (920) Den bästa metoden för att öka andelen biodrivmedel på de nationella marknaderna och gemenskapsmarknaden avgörs av tillgången på resurser och råvaror, av den nationella politiken och gemenskapspolitiken för att främja biodrivmedel och av skattebestämmelser. Detta är därför något som oljeföretag och andra berörda parter i så stor utsträckning som möjligt bör besluta om.
- (4021) Nationell politik för att främja användningen av biodrivmedel får inte hindra den fria rörligheten för bränslen som uppfyller de harmoniserade miljöspecifikationerna i gemenskapslagstiftningen.
- (11) Det kommer dock att bli svårt att öka andelen sålda biodrivmedel över en viss nivå utan att vidta åtgärder för att dessa drivmedel skall blandas med fossila bränslen. Medlemsstaterna bör därför sträva efter att minst 1 % biodrivmedel blandas i den mineralolja som saluförs i gemenskapen. Denna procentandel kommer att anpassas med hänsyn till biodrivmedlets andel av de olika bränslen som säljs i medlemsstaterna och på grundval av ytterligare noggranna undersökningar.

⁽¹⁾ EGT C 198, 24.6.1998, s. 1.

⁽²⁾ KOM(2002) 321 slutlig.

⁽³⁾ EGT C 210, 6.7.1998, s. 215.

- (22) Främjande av produktion och användning av biodrivmedel bidrar till att energiberoendet och utsläppen av växthusgaser minskar. Dessutom kan biodrivmedel användas i befintliga fordon och säljas via de befintliga bränsledistributionssystemen för fordon, vilket innebär att det inte krävs några dyra investeringar i infrastruktur och fordon.
- (1223) Eftersom målet för den föreslagna åtgärden, nämligen införandet av allmänna principer för att en minimiandel biodrivmedel skall kunna marknadsföras och distribueras, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på grund av åtgärdens omfattning och verkningar och den därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går direktivet inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (24) Det behövs insatser till förmån för forskning och teknisk utveckling av biodrivmedlens hållbarhet.
- (25) Ökad användning av biodrivmedel måste åtföljas av en noggrann analys av de miljömässiga, ekonomiska och sociala konsekvenserna för att man skall kunna fatta beslut om huruvida det är lämpligt att öka andelen biodrivmedel i förhållande till konventionella drivmedel.
- (126) Det bör ges utrymme för en snabb anpassning av förteckningen över biodrivmedel, andelen förnybar energi samt tidsplanen för införande av biodrivmedel på marknaden för drivmedel till den tekniska utvecklingen och till resultaten av en miljökonsekvensbedömning av det första steget. Därvid bör uppmärksamheten också riktas på rena, kallpressade vegetabiliska oljor, t.ex. rapsolja, som kan produceras miljövänligt och vilkas biprodukter innehåller protein och kan användas som djurfoder. Man bör också ta hänsyn till andra alternativa bränslen, såsom motorgas (LPG), flytande naturgas (LNG), dimetyleter (DME) och komprimerad naturgas (CNG), som redan används på marknaden för drivmedel.
- (27) Man bör vidta åtgärder för att snabbt utarbeta kvalitetsnormer för de biodrivmedel som skall användas inom fordonssektorn, både som rena biodrivmedel och som komponenter av blandningar med konventionella drivmedel.
- Även om den biologiskt nedbrytbara delen av avfall är en lämplig källa för biodrivmedel, bör man i kvalitetsnormerna ta hänsyn till eventuella förorenande ämnen i avfallet, så att inte vissa komponenter skadar fordonet eller medför högre utsläppsnivåer.
- (28) Främjande av biodrivmedel bör ske i överensstämmelse med försörjningstryggheten och miljömålen, liksom med övriga politiska mål på området och de vidtagna åtgärderna i varje medlemsstat.
- (29) Eftersom det för användning av bränsleblandningar med en biodrivmedelshalt över en viss nivå krävs särskild anpassning av fordonet för att undvika tekniska problem och säkerhetsproblem, måste rena biodrivmedel eller bränsleblandningar med en biodrivmedelshalt som överstiger maximivärdet för befintliga fordon vara tydligt märkta på leveransställen.
- (30) Efterfrågan på biodrivmedel i gemenskapen, och följaktligen också i andra länder, skulle kunna bereda väg för en ny marknad för innovativa jordbruksprodukter.
- (1431) Eftersom de åtgärder som krävs för genomförandet av detta direktiv är åtgärder med allmän räckvidd enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EEG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽¹⁾ bör de antas genom det föreskrivande förfarande som fastställs i artikel 5 i det beslutet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I detta direktiv fastställs att en minimiandel biodrivmedel skall ersätta diesel eller bensin i samtliga medlemsstater.

Artikel 2

1. I detta direktiv avses med
 - a) *biodrivmedel*: flytande eller gasformiga bränslen för transport som framställs av biomassa,
 - b) *biomassa*: den biologiskt nedbrytbara delen av produkter, avfall och restprodukter från jordbruk (bland annat material av vegetabiliskt och animaliskt ursprung), skogsbruk och därmed förknippad industri, liksom den biologiskt nedbrytbara delen av industriavfall och kommunalt avfall,
 - c) *energiinnehåll*: ett bränsles nedre värmevärde.
2. De produkter som anges i del A i bilagan skall anses vara biodrivmedel. I synnerhet de produkter som anges i del A i bilagan skall anses vara biodrivmedel.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall senast den 31 december 2005 se till att den minimiandel biodrivmedel som säljs på deras marknader uppgår till minst 2 % av all bensin och all diesel som säljs för transportändamål, beräknad på grundval av energiinnehållet, och att denna andel ökas i enlighet med tidsplanen i del B i bilagan, ~~så att den skall uppnå minimiandelen vad gäller blandningar.~~

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna en detaljerad rapport om de planerade åtgärdernas miljökonsekvenser samt en kostnadstabell. Rapporten skall åtminstone omfatta följande:

- a) utnyttjandet av markareal,
- b) graden av odlingsintensifiering,
- c) användningen av bekämpningsmedel,
- d) skyddet av vattenkällor,
- e) energieffektiviteten,
- f) de potentiella utsläppen av växthusgaser,
- g) egenskaperna vid förbränning.

Rapporten skall offentliggöras.

3. Medlemsstaterna får använda ekonomiska styrmedel för forskning, miljö och regional utveckling för att främja den tekniska utvecklingen av biodrivmedelsproduktionen och företag kopplade till denna produktion.

24. Biodrivmedel kan tillhandahållas i följande form:

- a) Rena biodrivmedel eller biodrivmedel med hög halt av mineraloljederivat, vilka framställts i enlighet med de särskilda kvalitetsnormerna för transporter.
- b) Biodrivmedel som blandats i mineraloljederivat enligt de tillämpliga europeiska normer som beskriver de tekniska specifikationerna för drivmedel (EN 228 och EN 590).
- c) Vätskor framställda av biodrivmedel, t.ex. ETBE (etyltertiärbutyleter), som innehåller den andel biodrivmedel som anges i del A i bilagan.

35. Medlemsstaterna skall övervaka effekterna av användningen i icke-anpassade fordon av dieselblandningar som består av mer än 5 % biodrivmedel och, om så krävs, vidta åtgärder

för att se till att den tillämpliga gemenskapslagstiftningen om utsläppsnivåer följs.

6. Medlemsstaterna skall i första hand främja användningen av biodrivmedel inom offentlig och kollektiv transport.

7. Medlemsstaterna skall i sina åtgärder ta hänsyn till hur de olika biodrivmedlen påverkar hela ekobalansen och i första hand främja sådana biodrivmedel som uppvisar en mycket gynnsam inverkan på ekobalansen.

Artikel 4

1. Medlemsstaterna skall före den 1 juli varje år rapportera till kommissionen vilka åtgärder som de vidtagit för att se till att de mål som anges i artikel 3 och i del B i bilagan uppnås samt det föregående årets totala försäljning av drivmedel och andelen biodrivmedel av denna försäljning. Den första rapporteringen skall ske senast den 30 juni 2004.

2. Medlemsstaterna skall genom sina offentliga förvaltningar informera konsumenterna om vilka möjligheter det finns att använda biodrivmedel.

23. Kommissionen skall senast den 31 december 2006 och därefter vartannat år, med beaktande av de rapporter som avses i artikel 3.2, utarbeta en utvärderingsrapport ~~en rapport~~ till Europaparlamentet och rådet om framstegen när det gäller användningen av biodrivmedel i medlemsstaterna, de ekonomiska aspekterna och miljökonsekvenserna av den rådande situationen samt av en ytterligare ökning av andelen biodrivmedel.

Kommissionen skall i samband med detta utarbeta en specifik miljökonsekvensbedömning, som skall innehålla en omfattande livscykelanalys av användningen av biodrivmedel. I rapporten skall kommissionen fästa särskild uppmärksamhet vid miljöaspekter, i synnerhet förändringar av vattenkvaliteten, erosion, användning av insatsvaror och bekämpningsmedel, de naturliga livsmiljöerna, djur- och växtlivet samt förändringar som uppstår på grund av biodrivmedel i samband med framställning av biomassa.

I rapporten bör man även undersöka möjligheten att inrätta differentierade skattesatser för olika slags biodiesel på grundval av miljökriterier. Med utgångspunkt i denna rapport skall kommissionen, om så krävs, föreslå ~~en anpassning av de~~ Europaparlamentet och rådet nya mål för biodrivmedel i enlighet med vad som anges i artikel 3 och i del B i bilagan, eventuellt genom att införa en lägsta procentuell blandningsandel.

4. Slutprodukten biodiesel avsedd att användas som bränsle skall uppfylla norm EN 14214 om fettsyrametylestrar (FAME) för dieselmotorer.

Artikel 5

Bilagan får anpassas till den tekniska utvecklingen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 6.2.

Tidsplanen i del B av bilagan får anpassas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 6.2 på grundval av utvecklingen av biodrivmedelstekniken, marknadsandelar och tillämpningar när det gäller transportmedel.

Vid en anpassning av bilagan enligt punkterna 1–2 skall miljökriterier för användningen av biodrivmedel fastställas.

På grundval av den information som medlemsstaterna skall lämna enligt artikel 4.1 får kommissionen bevilja en medlemsstat undantag från skyldigheten att uppnå de mål som fastställs i artikel 3 och i del B i bilagan, om medlemsstaten i fråga har särskilda svårigheter att göra det och begär undantag. Undantaget får gälla i högst två år.

För att få ett sådant undantag skall medlemsstaterna lägga fram en handlingsplan för kommissionen som visar hur de avser att uppfylla de fastställda målen enligt de villkor som kommer att gälla då undantagsperioden löper ut. Undantag får endast beviljas en enda gång per medlemsstat.

Artikel 6

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som upp-
rättats enligt artikel 4.2 i rådets beslut 1999/21/EG ⁽¹⁾.

2. När det hänvisas till denna punkt skall det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artiklarna 7 och 8 i det beslutet skall iakttas.

3. Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

Artikel 7

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 2004. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 8

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 9

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EGT L 7, 13.1.1999, s. 16.

BILAGA

A. FÖRTECKNING ÖVER EXEMPEL PÅ MÖJLIGA BIODRIVMEDEL OCH ANDEL FÖRNYBAR ENERGI

"bioetanol": etanol som framställs av biomassa och/eller den biologiskt nedbrytbara delen av avfall och som används som biodrivmedel,

"biodiesel": flytande bränsle av dieselkvalitet som framställs av biomassa, t.ex. talg och animaliska fetter från slaktdjur, eller använd fritryolja, och som används som biodrivmedel i enlighet med norm EN 14214 för fettsyrametylestrar (FAME),

"biogas": en bränslegas framställd genom anaerob jäsnings av biomassa och/eller den biologiskt nedbrytbara delen av avfall som kan renas till en kvalitet motsvarande naturgas och som används som biodrivmedel,

"biometanol": metanol som framställs av biomassa och/eller den biologiskt nedbrytbara delen av avfall och som används som biodrivmedel,

"biodimetyleter": dimetyleter som framställs av biomassa och/eller den biologiskt nedbrytbara delen av avfall och som används som biodrivmedel,

"bioolja": pyrolysolja som framställs av biomassa och som används som biobränsle,

"bioväte": väte som framställs av biomassa och/eller den biologiskt nedbrytbara delen av avfall och som används som biodrivmedel,

"bio-ETBE (etyltertiärbutyleter)": ETBE som framställs på grundval av bioetanol.

Volymandelen biodrivmedel i bioETBE beräknas till 45 %.

B. MINIMIANDDEL SÅLT BIODRIVMEDEL SOM PROCENT AV SÅLD BENSIN OCH DIESEL

År	%	Av vilket biobränslen i blandningar skall utgöra minst (%)
2005	2	–
2006	2,75	–
2007	3,5	–
2008	4,25	–
2009	5	±
2010	5,75	1,75

Förslag till rådets beslut om ingående av ett avtal genom skriftväxling om ändring av bilagorna till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Nya Zeeland om sanitära åtgärder vad avser handeln med levande djur och animaliska produkter

(2002/C 331 E/47)

KOM(2002) 503 slutlig — 2002/0224(ACC)

(Framlagt av kommissionen den 13 september 2002)

MOTIVERING

Den 17 december 1996 antog rådet beslut 97/132/EG om godkännande av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Nya Zeeland om sanitära åtgärder vad avser handeln med levande djur och animaliska produkter (nedan kallat veterinäravtalet). Rådet antog också den 17 december 1996 beslut 97/131/EG om godkännande av ett avtal genom skriftväxling mellan dessa parter om provisorisk tillämpning av veterinäravtalet. Genom detta sistnämnda avtal bekräftas att de bestämmelser om veterinärbesiktning av levande djur och animaliska produkter som gällde den 31 december 1996 skall fortsätta att tillämpas tills veterinäravtalet träder i kraft.

Den 15 november 1999 fattade rådet beslut 1999/837/EG om ändring av rådets beslut 97/132/EG i syfte att föreskriva ett förfarande för ändring av bilagorna till veterinäravtalet. Detta förfarande får tillämpas när veterinäravtalet har trätt i kraft. Genom samma beslut godkändes ett avtal genom skriftväxling om vissa ändringar av bilagorna till veterinäravtalet. Genom dessa ändringar erkändes likvärdigheten för ytterligare en lång rad produkter.

Enligt artikel 9.3 i veterinäravtalet bör det införas en "förenklad" certifiering för handeln mellan gemenskapen och Nya Zeeland med levande djur och animaliska produkter för vilka likvärdighet erkänts för samtliga åtgärder för människors och djurs hälsa (fullständig likvärdighet). Eftersom de båda parternas certifieringssystem skiljer sig åt kunde parterna inte enas om kraven för "förenklad" certifiering. På grund av denna situation och i enlighet med artikel 18 i veterinäravtalet kunde avtalet inte träda i kraft och detta har följaktligen lett till ett oväntat och icke önskvärt förlängt "stillestånd" när det gäller villkoren för certifiering enligt rådets beslut 97/131/EG.

Parterna bör därför enas om att den fullständiga likvärdighet som avses i artikel 9.3 i veterinäravtalet också inbegriper likvärdighet för certifieringssystemen. Likvärdigheten för vissa produkter måste erkännas innan det kan läggas fram ett förslag till kommissionsbeslut om nya förenklade intyg för dessa produkter. Detta är syftet med förslagen till ändring av bilagorna V och VII till veterinäravtalet.

De båda parterna har gett sitt principiella samtycke till skriftväxling om dessa ändringar av bilagorna till veterinäravtalet.

När rådet antagit detta förslag och den formella skriftväxlingen mellan parterna ägt rum kan kommissionen anta ett kommissionsbeslut om "förenklade" intyg för import från Nya Zeeland av produkter som erkänts som fullständigt likvärdiga. När detta antagits och när parterna skriftligen har meddelat varandra att de nödvändiga administrativa förfaranden slutförts träder veterinäravtalet i kraft i enlighet med artikel 18 i samma avtal.

"Stilleståndet" när det gäller de villkor för certifiering som avses i rådets beslut 97/131/EG kommer att upphöra den dag då veterinäravtalet träder i kraft.

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Nya Zeeland om sanitära åtgärder vad avser handeln med levande djur och animaliska produkter godkändes genom rådets beslut 97/132/EG ⁽¹⁾, ändrat genom rådets beslut 1999/837/EG ⁽²⁾.
- (2) På grund av skillnader mellan de båda parternas certifieringssystem har parterna inte meddelat varandra att deras respektive förfaranden för ratificering av avtalet slutförts, vilket föreskrivs i artikel 18.1 andra stycket i detta.
- (3) Avtalet har därför inte trätt i kraft och fram tills detta sker tillämpas avtalet provisoriskt enligt överenskommelse genom avtal genom skriftväxling som bifogas rådets beslut 97/131/EG ⁽³⁾.
- (4) Det är nödvändigt att göra vissa ändringar av bilagorna till avtalet med avseende på certifiering och erkännande av likvärdigheten av certifieringssystemen för vissa produkter innan de båda parterna kan slutföra sina respektive förfaranden och meddela varandra att dessa avslutats, och avtalet kan träda i kraft.

- (5) De båda parterna har gett sitt principiella samtycke till skriftväxling och till fastställande av sanitära åtgärder för handeln med levande djur och animaliska produkter. Den skriftväxlingen bör godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Avtalet genom skriftväxling om ändring av bilagorna V och VII till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Nya Zeeland om sanitära åtgärder vad avser handeln med levande djur och animaliska produkter godkänns härmed på gemenskapens vägnar.

Texten till avtalet genom skriftväxling, inbegripet ändringarna av bilagorna till avtalet, bifogas detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse den person som skall ha befogenhet att med för gemenskapen bindande verkan underteckna avtalet genom skriftväxling.

Artikel 3

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs.

⁽¹⁾ EGT L 57, 26.2.1997, s. 4.

⁽²⁾ EGT L 33, 23.12.1999, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 57, 26.2.1997, s. 1.

SKRIFTVÄXLING**om ändring av bilagorna till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Nya Zeeland om sanitära åtgärder vad avser handeln med levande djur och animaliska produkter***A. Skrivelse från den behöriga myndigheten i Europeiska gemenskapen*

(adressat)

Med hänvisning till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Nya Zeeland om sanitära åtgärder vad avser handeln med levande djur och animaliska produkter föreslår jag följande ändring av bilagorna till avtalet:

Bilaga V, Övergripande frågor 42A och 42B, och bilaga VII ersätts med bilagorna A och B som bifogas denna skrivelse och som utformats enligt överenskommelse mellan våra respektive avdelningar.

Jag vore tacksam om Ni ville bekräfta att Nya Zeeland godkänner denna ändring av bilagorna till avtalet.

Med utmärkt högaktning

På Europeiska gemenskapens vägnar

B. Skrivelse från den behöriga myndigheten i Nya Zeeland

(adressat)

Jag hänvisar till Er skrivelse med uppgifter om de föreslagna ändringarna av bilaga V, Övergripande frågor 42A och 42B, och av bilaga VII till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Nya Zeeland om sanitära åtgärder vad avser handeln med levande djur och animaliska produkter.

Jag kan bekräfta att Nya Zeeland godkänner de föreslagna ändringarna enligt Er ovannämnda skrivelse av vilken en kopia bifogas.

Med utmärkt högaktning

På Nya Zeelands behöriga myndighets vägnar

ERKÄNNANDE AV SANITÄRA ÅTGÄRDER

Varuslag	EG:s export till Nya Zeeland					Nya Zeelands export till EG				
	Handelsvillkor		Likv	Särskilda villkor	Åtgärd	Handelsvillkor		Likv	Särskilda villkor	Åtgärd
	EG-normer	Nya Zeelands-normer				Nya Zeelands-normer	EG-normer			

42A Övergripande frågor

Definitioner									För "allvarlig smittsam sjukdom" och "epizootisk"	EG skall bekräfta
Vatten	80/778/EEG	Meat Act 1981 Health Act 1956	Ja (1)			Meat Act 1981	80/778/EEG	Ja (1)		EG skall utvärdera nytt Nya Zeelands förslag om vatten-system
Restsubstanser	96/22/EG	Meat Act 1981	Ja (1)			Meat Act 1981	96/22/EG	Ja (1)		
<i>Kontroll av restprodukter</i>	96/23/EG	Food Act 1981					96/23/EG			
— Arter med rött kött										
— Andra arter			IU	Inte utvärderat	Återstår att åtgärda			IU	Inte utvärderat	Återstår att åtgärda
— Normer			IU	Inte utvärderat (ligger f.n. utanför avtalets tillämpningsområde)	Återstår att åtgärda			IU	Inte utvärderat (ligger f.n. utanför avtalets tillämpningsområde)	Återstår att åtgärda

Varuslag	EG:s export till Nya Zeeland					Nya Zeelands export till EG				
	Handelsvillkor		Likv	Särskilda villkor	Åtgärd	Handelsvillkor		Likv	Särskilda villkor	Åtgärd
	EG-normer	Nya Zeelands-normer				Nya Zeelands-normer	EG-normer			
Certifieringssystem	96/93/EG	Animal Products Act 1999	Ja (1)	Likvärdighet skall gälla för samtliga djur och animaliska produkter för vilka det erkänts likvärdighet både när det gäller djurs och människors hälsa (Ja 1)		Animal Products Act 1999	72/462/EEG 91/495/EEG 92/5/EEG 92/45/EEG 94/65/EG 96/93/EG	Ja (1)	Likvärdighet skall gälla för djur och animaliska produkter som omfattas av direktiven 72/462/EEG, 91/495/EEG, 92/5/EEG, 92/45/EEG, 94/65/EG, och för vilka det erkänts likvärdighet både när det gäller djurs och människors hälsa (Ja 1) Om det officiella hälsointyget utfärdas efter det att sändningen skickas iväg skall det innehålla en hänvisning till relevant godkännandennummer, datum för utfärdandet av det dokument om godkännande som ligger till grund för det officiella hälsointyget, datum för när sändningen skickas iväg samt datum för undertecknande av det officiella hälsointyget. Nya Zeeland skall informera mottagande gränskontrollstation om det uppstått problem med certifieringen efter avsändandet från Nya Zeeland	För andra produkter än de för vilka det erkänts likvärdighet i fråga om certifieringen skall EG bedöma likvärdigheten

Bilaga V a) Inte utvärderat, Under utvärdering, Ja (3), Ja (2) och Nej = Nuvarande handelsvillkor skall gälla under tiden.

b) För gemenskapen: Djur och animalieprodukter skall vara bidragsberättigande för handel inom gemenskapen, om inte annat anges i bilaga V.

c) För definitioner på förkortningarna, se ordlistan i början av denna bilaga.

42B Övergripande frågor	Fråga	Åtgärd
Förteckningar över anläggningar	Den behöriga myndigheten skall rekommendera vilka anläggningar som skall upptas i förteckningarna Förteckningar krävs fortfarande	Återstår att åtgärda Återstår att åtgärda
Certifiering	Konsekvens i den begärda informationen Anpassning av befintliga intyg Principer för hälsomärkning	Återstår att åtgärda Begäran från NZ EG skall ta ställning i frågan Återstår att åtgärda
Efterlevnad av reglerna	Resolution/öppenhet Samband med revisionsprocessen	Återstår att åtgärda Återstår att åtgärda
Tillsyn av anläggningar	Veterinärbesiktning	EG skall klargöra inre/yttre krav

Bilaga V a) Inte utvärderat, Under utvärdering, Ja (3), Ja (2) och Nej = Nuvarande handelsvillkor skall gälla under tiden.
b) För gemenskapen: Djur och animalieprodukter skall vara bidragsberättigande för handel inom gemenskapen, om inte annat anges i bilaga V.
c) För definitioner på förkortningarna, se ordlistan i början av denna bilaga.

BILAGA B

BILAGA VII

CERTIFIERING

Officiella hälsointyg skall utfärdas för sändningar med levande djur och/eller animaliska produkter i handeln mellan parterna.

Hälsointyg

- a) i) Fullständig likvärdighet har erkänts – Nedanstående förlaga till hälsointyg skall användas (fullständig likvärdighet för djurs och/eller människor hälsa och för certifieringssystem). Se Ja (1), bilaga V:

”Det/den/de (ange levande djur eller animalisk(a) produkt(er)) som beskrivs i intyget uppfyller de tillämpliga (EG/nyzeeländska (*)) normer och krav beträffande (djurs/människors hälsa (*)) som har erkänts som likvärdiga med de (nyzeeländska/EG (*)) normer och krav som fastställs i (det veterinärmedicinska avtalet mellan EG och Nya Zeeland (rådets beslut 97/132/EG)). Det/den/de uppfyller närmare bestämt kraven i (ange den exporterande partens lagstiftning).

—————
(*) Stryk det som inte är tillämpligt.”

- ii) Likvärdighet har erkänts för djurs och/eller människors hälsa, se Ja (1), bilaga V, men inte för certifieringssystem – använd befintligt intyg.
- b) Principiell likvärdighet har erkänts – vissa smärre problem återstår att lösa. Se Ja (2), bilaga V – använd befintligt intyg.
- c) Likvärdighet i form av att det importerande landets krav är uppfyllda – hälsointyg skall användas i enlighet med bilaga V. Se Ja (3), bilaga V.
- d) Ingen likvärdighet – använd befintligt intyg.

Vid export från Nya Zeeland: det officiella hälsointyget skall utfärdas på engelska samt på ett av språken i den medlemsstat där den gränskontrollstation där sändningen visas upp är belägen.

Vid export från Europeiska gemenskapen: det officiella hälsointyget skall utfärdas på ursprungsmedlemsstatens språk och på engelska.

Kontrollmyndigheten skall se till att de officiella tjänstemän som ansvarar för utfärdandet av intygen känner till den importerande partens hälsokrav enligt detta avtal och att de i förekommande fall bestyrker att dessa krav har uppfyllts.

För sändningar med produkter för vilka förlagan till intyg i punkt a i skall användas får det officiella hälsointyget utfärdas efter det att sändningen skickas iväg förutsatt att

- intyget är tillgängligt när sändningen anländer till gränskontrollstationen, och
- att det utlåtande som föreskrivs i punkt a i kompletteras med följande: ”I egenskap av certifieringsansvarig tjänsteman certifierar jag denna sändning på grundval av det/de godkännandedokument (ange relevant(a) godkännandedokument) utfärdat/utfärdade den (datum) som jag har kontrollerat och som utfärdades innan sändningen skickades iväg”.
-

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om spårbarhet för och märkning av genetiskt modifierade organismer och spårbarhet för livsmedel och foderprodukter som är framställda av genetiskt modifierade organismer och om ändring av direktiv 2001/18/EG⁽¹⁾

(2002/C 331 E/48)

KOM(2002) 515 slutlig — 2001/0180(COD)

(Framlagt av kommissionen den 13 september 2002 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

1. Bakgrund

Datum då förslaget överlämnades till rådet och Europaparlamentet (KOM(2001) 182 slutlig — 2001/0180(COD)) i enlighet med artikel 95.1 i fördraget:	20 augusti 2001
Datum för Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande:	21 mars 2002
Datum för Regionkommitténs yttrande:	16 maj 2002
Datum för Europaparlamentets yttrande vid första behandlingen:	3 juli 2002

2. Syftet med kommissionens förslag

I förslaget fastställs en gemenskapsram för spårbarhet för och märkning av genetiskt modifierade organismer, samt för spårbarhet för livsmedel och foderprodukter som är framställda av genetiskt modifierade organismer på alla stadier i utsläppandet på marknaden.

3. Kommissionens yttrande om europaparlamentets ändringsförslag

3.1 Ändringsförslag som kommissionen kan godta

Ändringsförslag 11 och 13 som rör definitionerna av "livsmedel" och "färdigförpackad" och som innebär värdefulla förtydliganden.

3.2 Ändringsförslag som kommissionen delvis eller i princip kan godta

Ändringsförslag 9 rör artikel 3.1 i förslaget och innebär att vissa organismer undantas från definitionen av "GMO" i enlighet med undantaget i artikel 3.1 i direktiv 2001/18/EG. Det uppnås genom införandet av följande fras: "med undantag för de organismer som uppkommer genom de metoder för genetisk modifiering som anges i bilaga I B till direktiv 2001/18/EG". Detta förtydligande kan vara till hjälp och kan i princip godtas under förutsättning att följande exakta ordalydelse från direktivet används: "inte omfatta organismer som erhållits med de metoder för genetisk modifiering som anges i bilaga I B till direktiv 2001/18/EG".

Ändringsförslag 10 rör definitionen av "operatör" i artikel 3.5 i förslaget och innebär ett förtydligande av att en person som hanterar produkter som släpps ut på marknaden i gemenskapen "antingen kan komma från en EU-medlemsstat eller från tredje land". Kommissionen anser att detta tillägg är underförstått i den ursprungliga texten, men kan i princip godta ändringsförslaget. Även om ordalydelsen "antingen kan komma från en EU-medlemsstat eller från tredje land" kan ingå i definitionen, bör man observera att gemenskapskrav inte gäller utanför EU:s gränser.

⁽¹⁾ EGT C 304 E, 30.10.2001, s. 327.

Ändringsförslag 12 rör definitionen av "utsläppande på marknaden" i artikel 3.13 i förslaget och säkerställer delvis ytterligare överensstämmelse med direktiv 2001/18/EG. Ändringsförslaget kan godkännas under förutsättning att den fullständiga definitionen, snarare än bara en del av den, i direktivet tas med. Följaktligen borde definitionen lyda enligt följande: "utsläppande på marknaden" innebär utsläppande på marknaden enligt definitionen i artikel 2.4 i direktiv 2001/18/EG. Därigenom försvinner behovet av att ta med hela definitionen.

I ändringsförslag 14, som rör märkning enligt artikel 4.1 i förslaget, behålls bestämmelsen i direktiv 2001/18/EG i fråga om produkter som innehåller genetiskt modifierade organismer, men det innehåller också en möjlighet till alternativ genom att namnet på grödan eller den genetiskt modifierade organismen kan anges på etiketten. Detta innebär inget större avsteg från kravet i direktiv 2001/18/EG, men överensstämmelse med övrig gemenskapslagstiftning bör säkerställas, exempelvis förslaget om genetiskt modifierade organismer och foderprodukter. Kommissionen kan i princip godta ändringsförslaget under förutsättning att det inte påverkar övriga specifika krav i gemenskapslagstiftningen. För att göra innehållet ännu tydligare i samband med att ändringsförslaget godkänns skall artikel 4.5 omformuleras enligt följande. Styckena 1–4 skall inte påverka andra specifika spårings- och märkningskrav i gemenskapslagstiftningen.

Ändringsförslag 24 innehåller krav på att operatörer som tar emot färdigförpackade varor måste bevara de uppgifter som anges i artiklarna 4.2–3 och 5.1. Detta krav finns dock redan i dessa artiklar och har alltså godtagits av kommissionen. Kommissionen kan godta att förtydliga det undantag som föreslås i artikel 6.1, som syftar till att minska den administrativa bördan för operatörerna, genom följande tillägg: "Detta stycke gäller inte första fasen av utsläppandet på marknaden av en produkt, primär produktion eller ompackning av en produkt". Därigenom beaktas första delen av ändringsförslag 24.

Genom ändringsförslag 29 kompletteras standardformuleringen för inspektions- och kontrollåtgärder i artikel 9.1 i förslaget. Kommissionen kan delvis godta detta under förutsättning att följande formulering i ändringsförslaget: "samt riskbedömningar grundade på stickprovskontroller och testning (kvantitativ och kvalitativ)" ersätts av "samt stickprovskontroller och testning". Inspektioner och kontroller är riskhantlingsåtgärder, som inte skall förväxlas med riskbedömning.

Ändringsförslag 30 rör artikel 9.2 i förslaget och medlemsstaternas medverkan vid utarbetandet av riktlinjer. Detta är delvis godtagbart om ordalydelsen i ändringsförslaget "enligt förfarandet i artikel 10" ersätts med "i nära samarbete med medlemsstaterna".

Genom ändringsförslag 31 införs ett nytt stycke i artikel 9 om ytterligare åtgärder (register) som skall utvecklas för att förbättra inspektioner och kontroller. Inrättandet av register över sekvensinformation och referensmateriel för genetiskt modifierade organismer föreskrivs redan i artikel 31.2 i direktiv 2001/18/EG och i artikel 30 i förslaget om genetiskt modifierade organismer och foderprodukter. Följaktligen är det inte nödvändigt att införa en artikel för att upprätta ett sådant register i det här förslaget. Ändringsförslaget kan dock godtas i princip om dess innehåll flyttas till skäl 7 och omformuleras enligt följande: "Hänsyn bör tas till de(t) register som innehåller information om genetiska modifieringar i genetiskt modifierade organismer som skall fastställas av kommissionen i enlighet med artikel 31.2 i direktiv 2001/18/EG".

Ändringsförslag 35 rör behovet av att säkerställa att konsumenter har tillgång till pålitlig information och genom förslaget införs ett nytt skäl, 1 a. Innehållet i ändringsförslaget är i princip godtagbart under förutsättning att informationstillgängligheten för allmänheten överensstämmer med ett av målen i det här förslaget och att det kan innehålla delar av texten i skäl 4 enligt följande: Det bör fastställas spårbarhetskrav för genetiskt modifierade organismer samt för livsmedel och foder som framställts av genetiskt modifierade organismer i syfte att underlätta en korrekt märkning av sådana produkter i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr .../2002 [om genetiskt modifierade livsmedel och foder] så att operatörer och konsumenter får tillgång till korrekt information och i praktiken får möjlighet att göra fria val och så att kontroll och verifiering av märkningsuppgifter blir möjlig. Kraven för livsmedel och foder som framställts av genetiskt modifierade organismer bör vara lika, för att undvika att informationskedjan bryts om produktens slutanvändning ändras.

Genom ändringsförslag 47, som hänvisar till samråd med relevanta organ vid utvecklingen av tekniska riktlinjer, införs ett nytt stycke i artikel 9.2 a i förslaget. Kommissionen kan delvis godta detta under förutsättning att frasen "ta hänsyn till" inte uppfattas som rättsligt bindande och att det inte förutsätts att kommissionen tar hänsyn till det arbete som utförs i andra relevanta grupper. Det skulle i så fall omfatta medlemsstater och samråd med behöriga myndigheter i dessa. Följande ordalydelse är med andra ord godtagbar: "Vid utarbetandet av ovannämnda tekniska riktlinjer skall kommissionen ta hänsyn till det arbete som utförs av nationella behöriga myndigheter, den kommitté som anges i artikel 58.1 i förordning (EG) nr 178/2002 och gemenskapens referenslaboratorium som inrättats i enlighet med förordning (EG) nr .../2002 [om genetiskt modifierade livsmedel och foder]."

3.3. Ändringsförslag som kommissionen inte kan godta

Ändringsförslagen 2 och 6 rör försiktighetsprincipen i detta förslag, vilket inte kan godtas. Försiktighetsprincipen rör riskanalyser av produkter och ingår i det godkännandeförfarande som finns i lagstiftningen om godkännande (direktiv 2001/18/EG och förordning (EG) nr 178/2002). Säkerhetsåtgärder som syftar till att skydda människors hälsa och miljön har direkt sin grund i lagstiftningen om godkännande. Spårbarhet är ingen säkerhetsåtgärd i sig, men kan användas för att "underlätta" tillämpningen av andra säkerhetsåtgärder, exempelvis tillbakadragande av produkter och övervakning. Försiktighetsprincipen kan alltså inte beaktas när kraven på spårbarhet skall tillämpas.

Ändringsförslag 16 kan inte godtas eftersom det innebär att undantaget för spårbarhetskraven för produkter som är avsedda för direkt användning som livsmedel, foder eller för förädling försvinner. Genom undantaget kan operatörer hävda att produkterna är avsedda för direkt användning som livsmedel, foder eller för förädling och kan använda de unika identifieringsbeteckningar för de genetiskt modifierade organismer som produkten "kan innehålla". Kommissionen anser att undantaget är av stor vikt för ett fungerande spårbarhetssystem för sådana produkter. Ytterligare krav för dessa produkter skulle vara mycket svårt och förenat med stora arbetsinsatser för operatörerna. Identifieringsbeteckningar (unika koder) för specifika genetiskt modifierade organismer som skall sättas ut i miljön i odlingssyfte är nödvändiga eftersom de kan etablera och reproducera sig, men det gäller inte för genetiskt modifierade organismer som är avsedda för användning som livsmedel, foder eller för förädling där eventuella miljörisker är synnerligen begränsade. Protokoll om biosäkerhet innehåller inget krav på fullständig listning av genetiskt modifierade organismer som är avsedda för användning som livsmedel, foder eller förädling i bulkförsändelser för gränsöverskridande transporter.

Genom ändringsförslagen 17 och 22 utökas perioden för hur länge operatörer skall bevara information från 5 år till 10, vilket kommissionen inte kan godta. Även om spårning vore möjlig efter 5 år, skulle fördelarna med den informationen vara minimal och utan praktiskt värde. En utökning av tidsgränsen skulle också medföra onödiga arbetsbördor både för operatörer och kontrollmyndigheter.

Ändringsförslag 20 innehåller ytterligare märkningskrav för färdigförpackade produkter som är tillverkade av genetiskt modifierade organismer genom att en ny artikel, 5.1 a skapas, vilket kommissionen inte kan godta. Artikel 5.1 innehåller redan krav på att den informationen vidarebefordras till nästa operatör och det behövs inga märkningskrav med samma information för att uppfylla målen i förslaget.

I ändringsförslag 21 krävs att de genetiskt modifierade organismer som en produkt framställts av skall innehålla unika identitetsbeteckningar, vilket kommissionen inte kan godta. Huvudsyftet med förslaget när det gäller produkter som framställts av genetiskt modifierade organismer är att säkerställa rätt märkning (se skäl nr 4). Man behöver inte fastställa enskilda genetiskt modifierade organismers detaljerade historia och ursprung genom ett spårbarhetssystem som omfattar unika koder som möjliggör omfattande märkning. För att uppnå målet att förse konsumenten med tillräcklig information räcker det med att etiketten informerar om att produkten är tillverkad av genetiskt modifierade organismer.

Ändringsförslag 27 rör åtgärder för samexistens och åtskillnad. Kommissionen kan inte godta ändringsförslaget, eftersom målet med förordningen är att spåra produkter och inte att undvika tillfälliga eller tekniskt oundvikliga förekomster av genetiskt modifierat material i livsmedel. Kommissionen har presenterat en åtgärd som rör frågan om samexistens mellan olika typer av grödor, inklusive genetiskt modifierade grödor i meddelandet om livsvetenskaperna och bioteknik som antogs i januari 2002.

Kommissionen kan inte godta ändringsförslag 28 i vilket det krävs att bestämmelserna om spårning i artikel 4.6 i direktiv 2001/18/EG skulle fortsätta att gälla i stället för att upphävas när förslaget träder i kraft. Detta skulle nämligen innebära att nationella åtgärder i fråga om spårning skulle kunna finnas kvar parallellt med det gemenskapssystem för spårning som presenteras i det här förslaget, vilket skulle kunna leda till störningar på den inre marknaden. I skäl 2 hänvisas särskilt till det faktum att en harmoniserad gemenskapsram för spårbarhet och märkning av genetiskt modifierade organismer skulle kunna bidra till att den inre marknaden fungerar väl och att direktiv 2001/18/EG borde ändras i enlighet därmed. Kommissionen kan inte godta ändringsförslag 51 som innebär att frasen "och om ändring av direktiv 2001/18/EG" försvinner från titeln för att upprätthålla den rättsliga enhetligheten i förslaget.

Ändringsförslagen 32 och 33 innebär att inga nya produkter kan godkännas innan systemet för tilldelning av unika koder träder i kraft i enlighet med förslaget. Kommissionen kan inte godta det. Lagstiftningen som rör godkännande innehåller bestämmelser om omfattande riskbedömning innan nya produkter godkänns för utsläppande på marknaden. Produkter godkänns bara om det kan visas att de inte utgör någon fara för människors hälsa eller för miljön. Kravet i det här förslaget att tilldela GMO unika koder påverkar inte godkännandeförfarandet i lagstiftningen som rör godkännande. Kommissionen motsätter sig kraftigt att man skulle utvidga villkoren för godkännande så att de även skulle omfatta formellt antagande av bestämmelserna i det här förslaget.

Ändringsförslag 39, som innebär att delar av ordalydelsen i definitionen "framställda av GMO" tas bort, kan inte godtas. Kommissionen anser att definitionen "framställda av GMO" måste vara densamma i förslaget om genetiskt modifierade livsmedel och foderprodukter och i det här förslaget. Ordalydelsen "men som inte innehåller några genetiskt modifierade organismer" finns redan i förordning (EG) 258/97 om nya livsmedel som varit i kraft i mer än fem år.

Ändringsförslag 48, som innebär att stödet för utveckling av unika koder flyttas från den kommitté som inrättats under direktiv 2001/18/EG till den kommitté som inrättats under förordning (EG) nr 178/2002, kan inte godtas av kommissionen. Enligt förslaget skall unika koder tilldelas alla GMO, inklusive utsäde, och inte bara dem som är avsedda för livsmedel, foder eller förädling. Kommissionen anser att den kommitté som inrättades under det "horisontala" direktivet 2001/18/EG, som innehåller grunden för bedömningar av miljörisker, är den bäst lämpade för den uppgiften.

Genom ändringsförslag 50 införs ordet "standardiserad" i fråga om de förfaranden som skall gälla för hur uppgifter skall vidarebefordras och bevaras för att säkerställa spårbarhet, vilket kommissionen inte kan godta. Förslaget innehåller inga specifika krav på att standardiserade förfaranden skall användas för att inrymma användningen av befintliga system i de fall det är lämpligt. Operatörerna måste kunna identifiera till vem och från vem produkter har tillhandahållits. Kommissionen anser inte att detta skall vara beroende av användningen av standardiserade förfaranden.

Ändringsförslagen 26, 52 och 55 innebär att möjligheten att fastställa gränsvärden för att komma tillrätta med tillfällig närvaro antingen försvinner eller begränsas, vilket kommissionen inte anser godtagbart.

Världen över odlas mer än 50 miljoner hektar genetiskt modifierade grödor, och tillfälliga eller tekniskt oundvikliga spår av genetiskt modifierade organismer eller genetiskt modifierat material i konventionella produkter är oundvikligt. Kommissionen delar därför parlamentets uppfattning att ett gränsvärde bör gälla för spår av genetiskt modifierade organismer eller genetiskt modifierat material. De produkter som ligger under det gränsvärdet behöver inte märkas eller kunna spåras. Bestämmelser som gör det möjligt att fastställa gränser för märkning av sådana spår av genetiskt modifierade organismer finns redan i direktiv 2001/18/EG och i förordningen om nya livsmedel. Det är följaktligen både logiskt och enhetligt att sådana spår av genetiskt modifierade organismer och genetiskt modifierat material skall undantas från kraven på märkning och spårbarhet i det här förslaget.

Kommissionen anser det dock också nödvändigt att införa gränsvärden för genetiskt modifierade organismer som efter vetenskaplig bedömning inte ansetts medföra någon risk för människors hälsa eller miljön, men som ännu inte är godkända i enlighet med gemenskapslagstiftningen. Skälet är att dessa genetiskt modifierade organismer har godkänts i tredje land och att spår av sådana genetiskt modifierade organismer oundvikligen kommer att dyka upp i importerade varor. Den frågan måste behandlas så att handeln inte stoppas upp för att slutligen stanna helt. Samtidigt måste vi dock erkänna att godkännandeförfarandet kan ta viss tid. Mot bakgrund av detta har kommissionen föreslagit att det bör införas en toleransnivå för sådana material, MEN under mycket stränga villkor så att säkerheten inte påverkas. Dessa toleransnivåer skulle bara gälla för tillfälliga eller tekniskt oundvikliga spår av genetiskt modifierade organismer eller genetiskt modifierat material som ännu inte godkänts i enlighet med gemenskapslagstiftningen och som av en vetenskaplig kommitté i gemenskapen ansetts vara utan fara för mänsklig hälsa eller miljön.

Syftet med kommissionens förslag är att se till att produkter som innehåller eller består av spår av sådana genetiskt modifierade organismer och genetiskt modifierat material under en viss nivå inte behöver kunna spåras. Den möjligheten har tagits bort genom ovanstående ändringar. Det innebär inte bara att tillämpningen av kraven på spårbarhet och märkning i det här förslaget undermineras, utan det kommer även att kraftigt påverka och begränsa handeln.

3.4. *Ändrat förslag*

Med beaktande av artikel 250.2 i EG-fördraget ändrar kommissionen sitt förslag enligt ovanstående.

Förslag till rådets beslut om slutande av ett avtal i form av skriftväxling med Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland på Isle of Man's vägnar om att utvidga det lagliga skydd av databaser som föreskrivs i kapitel III i direktiv 96/9/EG

(2002/C 331 E/49)

KOM(2002) 506 slutlig

(Framlagt av kommissionen den 17 september 2002)

MOTIVERING

Europaparlamentets och rådets direktiv 96/9/EG av den 11 mars 1996 om rättsligt skydd för databaser⁽¹⁾ innebär en harmonisering av vissa delar av det upphovsrättsliga skydd som omgärdar dessa och ger databasproducenter en uteslutande rätt sui generis (rätt i sitt eget slag). Målet för denna rätt sui generis är att med begränsad varaktighet för denna rätt garantera skydd för väsentliga investeringar vid anskaffning, granskning och framläggande av innehållet i en databas. I direktivet föreskrivs att denna rätt sui generis skall tillämpas på de databaser vars producenter eller rättsinnehavare är medborgare i en medlemsstat eller stadigvarande bosatta inom gemenskapens territorium. Skydd skall också ges bolag och företag som grundats i överensstämmelse med en medlemsstats lag och som har sitt säte, sitt huvudkontor eller sin huvudsakliga verksamhet inom gemenskapen. Avtal som utvidgar denna rätt sui generis till databaser som ej omfattas av direktivet skall slutas av rådet på förslag av kommissionen och grundas på ömsesidighet. Detta torde bli det första ömsesidighetsavtalet om databasskydd.

Isle of Man är ett territorium som är beroende av Förenade kungariket och som står i ett särskilt förhållande till detta land, som skyddar dess inre självstyrelse. I gengäld förpliktigar sig regeringen på Isle of Man att handla i enlighet med Förenade kungarikets intressen. I allmänhet tillämpas ej gemenskapsrätten på Isle of Man. Sedan 1968 har emellertid Isle of Man varit en del av unionens tullområde, varför unionens bestämmelser om fri rörlighet för varor tillämpas på Isle of Man⁽²⁾.

Förenade kungariket har på Isle of Mans vägnar begäratt åtgärder skall vidtas för att utvidga skyddet sui generis till Isle of Man. Isle of Man antog sin upphovsrättslag (Copyright (Amendment) Act) 1999, varigenom gällande upphovsrättslag på Isle of Man ändrades i överensstämmelse med bestämmelserna i direktiv 96/9/EEG och en ny rätt sui generis mot obehöriga utdrag och återanvändningar av innehållet i en databas infördes för en period av 15 år. Databasbestämmelserna i denna lag trädde i kraft den 1 april 2000 genom upphovsrättslagen (Copyright (Amendment) Act 1999 (Appointed Day) Order 2000, (S.D. 103/00)). Enligt artikel 11.1 i lagen gäller den nya databasrätten endast brittiska medborgare, dem som är bosatta på ön samt vissa juridiska personer som etablerats i överensstämmelse med öns lagar. Enligt artikel 11.4 i upphovsrättslagen på Isle of Man finns emellertid möjlighet att efter beslut av regeringen (Governor in Council) utvidga skyddet till medborgare och företag från tredje land. Rådet antog den 22 juli 2002 förhandlingsdirektiven och förhandlingsmandatet.

⁽¹⁾ EGT L 77, 27.3.1996, s. 20.

⁽²⁾ Rådets förordning (EEG) nr 802/68 av den 27 juni 1968 (EGT L 148, 28.6.1968, s. 1).

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

och av följande skäl:

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

(1) Den rätt som föreskrivs i artikel 7 i direktiv 96/9/EG gäller databaser vars producenter eller rättsinnehavare omfattas av skydd enligt artikel 11.1 och 11.2 i direktivet i fråga.

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 96/9/EG av den 11 mars 1996 om rättsligt skydd för databaser⁽¹⁾, särskilt artikel 11.3 i detta,

(2) Lagen på Isle of Man om skydd av databaser överensstämmer med bestämmelserna i direktiv 96/9/EG och erbjuder ett skydd som är likvärdigt med det som föreskrivs i kapitel III i ifrågavarande direktiv. Isle of Man avser att utvidga tillämpningen av denna lag till medborgare i såväl Europeiska gemenskapens medlemsstater som i Europeiska ekonomiska samarbetsområdets medlemsstater.

med beaktande av kommissionens förslag,

⁽¹⁾ EGT L 77, 27.3.1996, s. 20.

(3) Lagen på Isle of Man uppfyller därför kraven för en utvidgning av det skydd som föreskrivs i kapitel III i direktiv 96/9/EG. Den skyddstid som sålunda utvidgats får emellertid ej överskrida den som enligt artikel 10 i direktiv 96/9/EG står till förfogande.

(4) Avtalet i form av skriftväxling om att till Isle of Man utvidga det skydd som föreskrivs i kapitel III i direktiv 96/9/EG skall i enlighet härmed godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

Avtalet i form av skriftväxling mellan Europeiska gemenskapen och Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland på Isle

of Man's vägnar om att utvidga det lagliga skydd för databaser, som föreskrivs i kapitel III i direktiv 96/9/EG, godkännas härmed på gemenskapens vägnar.

Avtalets text i form av skriftväxling framläggs i bilagan.

Artikel 2

Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse den person som skall få befogenhet att underteckna avtalet med och skrivelsen till Isle of Man för att uttrycka gemenskapens samtycke som stadfästelse.

Skriftväxling mellan Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland på Isle of Man's vägnar och Europeiska gemenskapen om ömsesidig utvidgning av rättsskyddet sui generis för databaser

A. Skrivelse från Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland på Isle of Man's vägnar

London den ⁽¹⁾

Jag föreslår härmed att följande avtal sluts i avsikt att till Isle of Man utvidga skyddet sui generis för databaser.

om avtal i form av skriftväxling med Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland på Isle of Man's vägnar om att utvidga det rättsliga skydd av databaser som föreskrivs i kapitel III i direktiv 96/9/EG

EUROPEISKA GEMENSKAPEN OCH FÖRENADE KUNGARIKET STORBRITANNIEN OCH NORDIRLAND PÅ ISLE OF MAN'S VÄGNAR

som önskar öka och uppmuntra handel med databaser och produktion och distribution av dem,

som inser att såväl i Europeiska gemenskapen som på Isle of Man föreskrivs rättsskydd sui generis för de databaser om vilka det framgår att deras anskaffning och granskning eller framläggande har varit förenade med betydande investeringar och

som inser att skyddet enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 96/9/EG av den 11 mars 1996 om rättsligt skydd för databaser är begränsat till de producenter och rättsinnehavare av databaser som är medborgare i en medlemsstat i Europeiska gemenskapen eller är stadigvarande bosatta inom gemenskapens territorium samt till de bolag och företag som grundats i överensstämmelse med en medlemsstats lagar och som uppfyller kraven i artikel 11.2 i direktivet i fråga men att sådant skydd kan utvidgas till rättsinnehavare i tredje land.

HAR ÖVERENSKOMMIT ENLIGT FÖLJANDE:

Artikel 1

Varje avtalsslutande part skall medge det skydd sui generis för databaser som föreskrivs i kapitel III i direktiv 96/9/EG och utvidga detta skydd sui generis till databaser vars producenter eller rättsinnehavare är

- a) fysiska personer som är stadigvarande bosatta inom den andra avtalsslutande partens territorium,
- b) bolag och företag som grundats i överensstämmelse med lagarna på Isle of Man eller med lagarna i en av Europeiska gemenskapens medlemsstater och som har sitt säte, sitt huvudkontor eller sin huvudsakliga verksamhet inom en avtalsslutande parts territorium.

Om ett bolag eller företag som avses i punkt b i första stycket endast har sitt säte inom en avtalsslutande parts territorium, måste det finnas en stark och varaktig koppling till den avtalsslutande partens ekonomi.

⁽¹⁾ [Detta datum skall vara datum för rådets beslut].

Artikel 2

Varaktigheten för skydd av databaser skall stå i överensstämmelse med artikel 10 i direktiv 96/9/EG.

Artikel 3

Detta avtal skall träda i kraft den ⁽¹⁾

Jag vore tacksam om Ni kunde bekräfta Europeiska gemenskapens samtycke till det avtal som framläggs ovan och föreslår att denna skrivelse och Er svarsskrivelse skall utgöra ett avtal mellan våra båda myndigheter.

Högaktningsfullt

För Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland på Isle of Man's vägnar

⁽¹⁾ [Detta datum skall vara första dagen i tredje månaden efter datum för offentliggörande i den officiella tidningen].

B. Skrivelse från Europeiska gemenskapen

Bryssel den ⁽¹⁾

Jag bekräftar härmed mottagandet av Er skrivelse av dags dato som lyder som följer:

"Jag föreslår härmed att följande avtal sluts i avsikt att till Isle of Man utvidga skyddet sui generis för databaser.

om avtal i form av skriftväxling med Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland på Isle of Man's vägnar om att utvidga det rättsliga skydd av databaser som föreskrivs i kapitel III i direktiv 96/9/EG

EUROPEISKA GEMENSKAPEN OCH FÖRENADE KUNGARIKET STORBRIANNIEN OCH NORDIRLAND PÅ ISLE OF MAN'S VÄGNAR

som önskar öka och uppmuntra handel med databaser och produktion och distribution av dem,

som inser att såväl i Europeiska gemenskapen som på Isle of Man föreskrivs rättsskydd sui generis för de databaser om vilka det framgår att deras anskaffning och granskning eller framläggande har varit förenat med betydande investeringar och

som inser att skyddet enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 96/9/EG av den 11 mars 1996 om rättsligt skydd för databaser är begränsat till de producenter och rättsinnehavare av databaser som är medborgare i en medlemsstat i Europeiska gemenskapen eller är stadigvarande bosatta inom gemenskapens territorium samt till de bolag och företag som grundats i överensstämmelse med en medlemsstats lagar och som uppfyller kraven i artikel 11.2 i direktivet i fråga men att sådant skydd kan utvidgas till rättsinnehavare i tredje land.

HAR ÖVERENSKOMMIT ENLIGT FÖLJANDE:

Artikel 1

Varje avtalsslutande part skall medge det skydd sui generis för databaser som föreskrivs i kapitel III i direktiv 96/9/EG och utvidga detta skydd sui generis till databaser vars producenter eller rättsinnehavare är

- a) fysiska personer som är stadigvarande bosatta inom den andra avtalsslutande partens territorium,
- b) bolag och företag som grundats i överensstämmelse med lagarna på Isle of Man eller med lagarna i en av Europeiska gemenskapens medlemsstater och som har sitt säte, sitt huvudkontor eller sin huvudsakliga verksamhet inom en avtalsslutande parts territorium.

Om ett bolag eller företag som avses i punkt b i första stycket endast har sitt säte inom en avtalsslutande parts territorium, måste det finnas en stark och varaktig koppling till den avtalsslutande partens ekonomi.

⁽¹⁾ [Detta datum skall vara datum för rådets beslut].

Artikel 2

Varaktigheten för skydd av databaser skall stå i överensstämmelse med artikel 10 i direktiv 96/9/EG.

Artikel 3

Detta avtal skall träda i kraft den ⁽¹⁾

Jag vore tacksam om Ni kunde bekräfta Europeiska gemenskapens samtycke till det avtal som framläggs ovan och föreslår att denna skrivelse och Er svarsskrivelse skall utgöra ett avtal mellan våra båda myndigheter.

Högaktningsfullt

För Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland på Isle of Man's vägnar

Jag bekräftar härmed att ovanstående kan godtas av Europeiska unionens råd och att Er skrivelse och denna skrivelse i överensstämmelse med Ert förslag utgör ett avtal.

Högaktningsfullt

På Europeiska unionens råds vägnar

⁽¹⁾ [Detta datum skall vara första dagen i tredje månaden efter datum för offentliggörande i den officiella tidningen].

Förslag till rådets beslut om de ståndpunkter som gemenskapen skall anta beträffande vissa förslag som har lämnats in till det 12:e mötet i konferensen för de parter som undertecknat Konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter (CITES) i Santiago, Chile, den 3–15 november 2002

(2002/C 331 E/50)

KOM(2002) 516 slutlig — 2002/0225(ACC)

(Framlagt av kommissionen den 17 september 2002)

MOTIVERING

1. Det 12:e mötet i konferensen för parterna till CITES kommer att hållas i Santiago, Chile, den 3–15 november 2002.
2. Konventionens text ändrades under 1983 för att göra det möjligt för regionala organisationer för ekonomisk samordning, som t.ex. EG, att ansluta sig (den s.k. Gaborone-ändringen). Hittills har dock inte tillräckligt många avtalsparter ratificerat denna ändring för att den skall kunna träda i kraft.
3. Med tanke på vilka effekter de beslut som fattats av partskonferensen har på genomförandet av rådets förordning (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 om skydd av vilda djur och växter genom reglerad handel med dessa ⁽¹⁾, är det nödvändigt att anta gemensamma ståndpunkter i fråga om de förslag som lämnas till partskonferensen.
4. Den kommitté bestående av medlemsstaternas företrädare som upprättats i enlighet med rådets förordning (EG) nr 338/97 tog vid ett möte den 17 maj 2002 upp de utkast till resolutioner om tolkning och genomförande av konventionen och de förslag till ändring av bilagorna som medlemsstaterna eller kommissionen utarbetat. De berörda medlemsstaterna eller ordförandeskapet på samtliga medlemsstaters vägnar lämnade sedan in alla förslag och arbetsdokument som godtogs till CITES sekretariat.
5. Ett av de arbetsdokument som ordförandeskapet lämnat in syftar till att upphäva två tidigare konferensresolutioner om gemenskapens genomförande av CITES. Det hävdas att dessa resolutioner nu är överflödiga och bör upphävas, med tanke på att rådets förordning (EG) nr 338/97 trätt i kraft och att alla femton medlemsstater nu är parter till konventionen (Irland ratificerade konventionen tidigare i år). Ordförandeskapet lade också fram ett utkast till ett beslut i vilket alla parter som ännu inte ratificerat Gaborone-ändringen uppmanas att göra det senast i samband med den trettonde partskonferensen (2005).
6. Den 30 juli höll kommissionen ett informellt möte med experter från medlemsstaterna för att diskutera de frågor som skall tas upp under partskonferensens möte.
7. För punkterna 2–7, 15, 18, 20–24, 26, 28, 32–34, 36, 39, 42, 43, 46, 52, 53–55, 59, 60 och 64 på dagordningen hade vissa dokument för konferensen inte blivit färdiga i tid för att kommissionen skulle ha hunnit föreslå en gemensam ståndpunkt ännu. Kommissionen föreslår därför att man under mötets gång skall fastställa ståndpunkter i dessa frågor, på grundval av ytterligare förslag från kommissionen.
8. Konferensens uppgifter kan indelas i tre olika delar: strategiska och administrativa frågor, tolkning och genomförande av konventionen samt förslag till ändringar av bilagorna. Eftersom gemenskapen inte är part till konventionen har den första delen i princip ingen inverkan på rådets förordning (EG) nr 338/97. Andra delen speglar konventionens utveckling och har omfattande tekniska konsekvenser, men kommer förmodligen inte att röna någon större offentlig uppmärksamhet. Ändringarna av bilagorna däremot (vilken skydds nivå som olika arter skall åtnjuta) kommer säkerligen att medföra kontroverser.

⁽¹⁾ EGT L 61, 3.3.1997, s. 1.

9. Följande frågor, som berör ändringar av bilagorna, kommer att vara viktigast:

- Valar,
- Elefanter,
- Asiatiska sötvattensköldpaddor och landsköldpaddor,
- Kommersiella fiskarter, inbegripet hajar och tandnoting,
- Trä.

10. Förslaget till rådets beslut har två bilagor. I bilaga I beskrivs gemenskapens ståndpunkt i de viktiga frågor som anges ovan. I bilaga II ingår förslag till gemenskapens ståndpunkter i fråga om de punkter på konferensdagordningen för vilka dokumenten var tillgängliga den 31 juli 2002.

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter genomförs inom gemenskapen genom rådets förordning (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 ⁽¹⁾.
- (2) Förslag till partskonferensens resolutioner och ändringar av bilagorna till konventionen påverkar vanligtvis den aktuella gemenskapslagstiftningen.
- (3) I sådana fall där gemenskapsbestämmelser fastställts för att uppnå fördragets mål, kan medlemsstaterna inte göra åtgärderna som faller utanför ramen för gemenskapsinstitutionerna och som kan påverka gemenskapsbestämmelserna eller ändra deras räckvidd.
- (4) Gemenskapen har ännu inte kunnat bli en avtalsslutande part till konventionen.

- (5) Under dessa omständigheter måste gemenskapens ståndpunkter företräddas av medlemsstaterna, som agerar gemensamt i gemenskapens intresse, inom ramen för de gemensamma ståndpunkter som antagits av rådet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Gemenskapens ståndpunkt, företrädd av medlemsstaterna som agerar gemensamt och i gemenskapens intresse, skall – vid det 12:e mötet i konferensen för de parter som har undertecknat Konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter – stämma överens med ståndpunkterna i bilagorna till detta beslut.

Artikel 2

Om den ståndpunkt som avses i artikel 1 kan förväntas påverkas av nya vetenskapliga eller tekniska rön som läggs fram före eller under partskonferensens möte, eller om förslag läggs fram i frågor till vilka gemenskapen ännu inte har tagit ställning, skall en ståndpunkt beträffande det berörda förslaget antas innan partskonferensen skall rösta om det.

⁽¹⁾ EGT L 61, 3.3.1997, s. 1.

BILAGA I

till rådets beslut av den ... 2002 avseende de ståndpunkter som gemenskapen skall anta beträffande viktiga frågor som skall tas upp vid det 12:e mötet i konferensen för de parter som undertecknat Konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter (CITES) i Santiago, Chile, den 3–15 november 2002

1. Avseende kommersiell valfångst bör inga beslut fattas som ifrågasätter Internationella valfångstkommitténs företrädare i denna fråga. Därför bör kommersiell valfångst inte återupptas innan IWC anser att lämpliga förvaltningsplaner föreligger.
2. Vad beträffar elefanter är gemenskapen obenägen att gå med på återupptagande av kommersiell elfenbenshandel så länge den inte genom samråd med de länder som ingår i elefanternas utbredningsområde har blivit övertygad om att handeln inte kommer att leda till någon ökning av olagligt dödande av elefanter. Gemenskapen kommer i detta syfte även fortsättningsvis att stödja samarbetet mellan de länder som ingår i elefanternas utbredningsområde.
3. När det gäller asiatiska sötvattensköldpaddor och landsköldpaddor bör gemenskapen stödja de förslag om att ta upp ett antal av de mest hotade arterna i bilaga II till CITES som lagts fram efter en workshop som hölls i Kina tidigare i år.
4. Vad gäller kommersiella fiskarter kan gemenskapen stödja införandet av dessa i CITES-bilagorna om de uppfyller gällande kriterier, som ett komplement till åtgärder som vidtas av behöriga fiskeförvaltningsorgan, till exempel FAO och regionala fiskeriorganisationer. Med detta i åtanke bör gemenskapen stödja förslagen till strängare regler för internationell handel med valhaj och brugd, eftersom fångst och skydd av dessa styrs av ett mycket svagt regelverk på internationell nivå. I fråga om tandnoting skulle gemenskapen föredra att tillämpa de befintliga rättsliga mekanismer som kommissionen infört inom ramen för konventionen om bevarande av marina levande tillgångar i Antarktis (CCAMLR). Reglering avseende dessa arter inom ramen för CITES kan endast stödjas om den är förenlig med tillämpningen av de dokumentationsplaner för fångster som föreskrivs i CCAMLR eller de insatser som leds av CCAMLR för att uppmuntra länder och instanser som inte är parter till CCAMLR att anta och genomföra planerna.
5. Vad gäller äkta mahogny stöder gemenskapen införandet av denna art i bilaga II.

BILAGA II

till rådets beslut av den ... 2002 om de ståndpunkter som gemenskapen skall anta beträffande vissa förslag som har lämnats in till det 12:e mötet i konferensen för de parter som har undertecknat Konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter (CITES). Santiago, Chile, 3–15 november 2002

STRATEGISKA OCH ADMINISTRATIVA FRÅGOR

1. ARBETSORDNING

1.1 Arbetsordning – CoP12 Dok. 1.1

1.2 Översyn av arbetsordningen (Chile) – CoP12 Dok. 1.2

Sammanfattning: De dokument som lagts fram här är sekretariatets utkast till arbetsordningen och värdlandets föreslagna ändringar. Hit hör ett förslag att omröstningen bara skall vara hemlig om $\frac{1}{3}$ av parterna röstar för detta i en inledande omröstning.

Kommentar: Chiles förslag om hemlig omröstning välkomnas, även om avskaffandet av hemliga val eller, om det är ogenomförbart, kravet att de endast kan äga rum om en enkel majoritet röstar för hemligt val i en inledande valomgång skulle vara att föredra.

Slutsats: gemenskapen bör stödja åtgärder som syftar till att undvika hemliga val.

2. VAL AV ORDFÖRANDE OCH VICE ORDFÖRANDE FÖR MÖTET OCH AV ORDFÖRANDE FÖR KOMMITTÉERNA I OCH II (INGET DOKUMENT)

3. GODKÄNNANDE AV DAGORDNING – CoP12 Dok. 3

4. GODKÄNNANDE AV ARBETSPROGRAM – CoP12 Dok. 4

5. **UPPRÄTTANDE AV FULLMAKTSKOMMITTÉN – CoP12 Dok. 5**

6. **FULLMAKTSKOMMITTÉNS RAPPORT – CoP12 Dok. 6**

7. **OBSERVATÖRERS NÄRVARO – CoP12 Dok. 7**

8. **FRÅGOR SOM RÖR DEN STÄNDIGA KOMMITTÉN**

8.1 **Ordförandens rapport – CoP12 Dok. 8**

8.2 **Val av nya regionala ledamöter och suppleanter (inget dokument)**

Sammanfattning: Inga dokument tillgängliga den 31 juli 2002.

Kommentarer: Den europeiska regionen företräds för närvarande av följande personer:

- i) Italien, vars mandattid löper ut då partskonferensens 12:e möte avslutas (suppleant: Tjeckien).
- ii) Norge, vars mandattid löper ut då partskonferensens 13:e möte avslutas (suppleant: Turkiet).
- iii) Frankrike, vars mandattid löper ut då partskonferensens 13:e möte avslutas (suppleant: Portugal).

Följande länder har redan förklarats som kandidater till de lediga uppdragen:

Ledamot: Tyskland

Suppleant: Förenade kungariket

Slutsats: Gemenskapen bör stödja medlemsstaternas kandidaturer och försöka undvika en situation där medlemsstaterna konkurrerar med varandra om platser i den ständiga kommittén.

9. **FINANSIERING OCH BUDGETERING AV SEKRETARIATET OCH PARTSKONFERENSENS MÖTEN**

9.1 **Budget för 2003–2005 – CoP12 Dok. 9.1**

Sammanfattning: Sekretariatet begär en ökning av bidragen med 10 % under den kommande treårsperioden.

Kommentar: Sekretariatet har varit tvunget att använda förvaltningsfonden för att finansiera pågående verksamhet under de senaste åren, men denna fond är nu uttömd.

Slutsats: Frågan om en eventuell ökning av bidragen bör lämnas öppen fram till konferensen.

9.2 **Förfarande för godkännande av projekt som finansieras utifrån – CoP12 Dok. 9.2**

Sammanfattning: Detta dokument bygger på ett beslut som fattats i den ständiga kommittén om att delegera godkännandet av nya givare av externa medel och nya externt finansierade projekt till sekretariatet.

Kommentar: Ständiga kommittén anser att det nuvarande systemet för godkännande av givare och projekt är omständligt och ineffektivt.

Slutsats: Gemenskapen bör godta utkastet till den reviderade resolutionen.

10. **KOMMITTÉERNAS RAPPORTER OCH REKOMMENDATIONER**

10.1 **Djurkommittén**

10.1.1 **Ordförandens rapport – CoP12 Dok. 10.1**

10.1.2 **Val av nya regionala ledamöter och suppleanter (inget dokument)**

Sammanfattning: Inga dokument tillgängliga den 31 juli 2002.

Kommentarer: Den europeiska regionen företräds för närvarande av följande personer:

- i) Dr Marinus Hoogmoed (NL), vars mandattid löper ut då partskonferensens 12:e möte avslutas (suppleant: Dr Vincent Fleming (UK)).
- ii) Dr Katalin Rodics (HU), vars mandattid löper ut då partskonferensens 12:e möte avslutas (suppleant: Dr Thomas Althaus (CH)).

Följande personer har redan förklarats som kandidater:

Ledamot: Dr Vincent Fleming (UK),

Suppleant: Dr Carlos Ibero (ES).

Slutsats: Gemenskapen bör stödja kandiderande experter från medlemsstaterna och försöka undvika en situation där personer från medlemsstaterna konkurrerar med varandra om platser i djurkommittén.

10.2 Växtkommittén

10.2.1 *Ordförandens rapport – CoP12 Dok. 10.2*

10.2.2 *Val av nya regionala ledamöter och suppleanter (inget dokument)*

Sammanfattning: Inga dokument tillgängliga den 31 juli 2002.

Kommentarer: Den europeiska regionen företräds för närvarande av följande personer:

- i) Dr Margarita Clemente (ES) (suppleant: Dieter Supthut (CH)).
- ii) Dr Jan de Koning (NL) – vars mandattid löper ut då partskonferensens 12:e möte avslutas (suppleant: Mrs Hanna Werblan-Jakubiec (PL)).

Följande personer har redan förklarats som kandidater:

Ledamot: Prof. Giuseppe Frenguelli (IT)

Suppleant: Ännu inga kandidater.

Slutsats: Gemenskapen bör stödja kandiderande experter från medlemsstaterna och försöka undvika en situation där personer från medlemsstaterna konkurrerar med varandra om platser i växtkommittén.

10.3 Nomenklaturkommitténs rapport – CoP12 Dok. 10.3

11. IDENTIFIERINGSMANUALEN – CoP12 Dok. 11

Sammanfattning: I denna rapport redogörs det för utarbetandet av identifieringsblad för CITES-arter.

Kommentarer: –

Slutsats: Gemenskapen bör notera de framgångar som gjorts med detta ärende och i synnerhet de bidrag som flera medlemsstater har gjort.

12. ÖVERSYN AV KONVENTIONENS HANDLINGSPLAN – CoP12 Dok. 12

Sammanfattning: Denna består av en rapport från ständiga kommitténs arbetsgrupp för handlingsplanen.

Kommentar: I rapporten rekommenderas ett antal omformuleringar i planen. De flesta är endast mindre förtydliganden. Ett antal ändringar syftar också till ökad effektivitet vid bland annat tilldelningen av kontrakt.

Slutsats: Gemenskapen bör notera denna rapport och försöka bidra till eventuella ytterligare ändringar av handlingsplanen.

13. UPPRÄTTANDET AV KOMMITTÉER

13.1 **Översyn av resolution Conf. 11.1 om upprättandet av kommittéer (Chile) – CoP12 Dok. 13.1**

13.2 **Förbättrat genomförande av konventionen (USA) – CoP12 Dok. 13.2**

13.3 **Översyn av kommittéstrukturen – CoP12 Dok. 13.3**

Sammanfattning: Dokument 13.1 är ett utkast till en resolution från Chile med syfte att anpassa antalet företrädare i djur- och växtkommittéerna till den ständiga kommittén, varigenom flera regioner skulle få en mer omfattande representation. Dokument 13.2 från USA innehåller förslag till olika möjligheter att behandla "genomförandefrågor" som enligt förslagen inte hanteras adekvat i den befintliga kommittéstrukturen. Dokument 13.3 från sekretariatet går ut på att i praktiken slå ihop djur- och växtkommittéerna (och nomenklaturkommittén) till en enda vetenskaplig kommitté med samma regler för representation som ständiga kommittén, inbegripet bestämmelsen att det är länderna snarare än individerna som utses.

Kommentar: Förslaget att öka djur- och växtkommittéernas storlek är inte övertygande motiverat. Sekretariatets förslag att slå ihop de vetenskapliga kommittéerna är också olämpligt. Gemenskapen håller inte med om att de flesta frågor som behandlas i djur- och växtkommittéerna är gemensamma frågor för båda kommittéer. Den nuvarande situationen, där ledamöterna i djur- och växtkommittéerna utses personligen, snarare än per land, speglar dessa kommittéers expertkaraktär på ett korrekt sätt. Genomförandefrågor kan bäst behandlas i ständiga kommittén, och vid behov i en grupp som sammanställs av den kommittén.

Slutsats: Gemenskapen bör föredra den nuvarande situationen.

14. KONVENTIONENS TITEL – CoP12 Dok. 14

Sammanfattning: I detta dokument från sekretariatet föreslås det att titeln ändras till "CITES – konventionen om handel med vilda djur och växter" (CITES – The Convention on Trade in Wild Fauna and Flora).

Kommentar: Även om de funderingar som lett till detta förslag är berättigade räcker det förmodligen inte med en ändring av titeln. Den nuvarande titeln är välkänd, den nya titeln skulle inte passa till förkortningen och ändringen skulle medföra rättsliga problem. I stället skulle man kunna utarbeta ett utkast till en resolution med olika typer av handel med vilda djur och växter som omfattas av CITES.

Slutsats: Gemenskapen bör inte stödja någon ändring av konventionens titel.

15. RESULTATEN AV TOPPMÖTET OM HÅLLBAR UTVECKLING OCH DISKUSSIONEN OM INTERNATIONELL MILJÖFÖRVALTNING: FÖLJDER FÖR CITES – CoP12 Dok. 15

Sammanfattning: Inga dokument tillgängliga den 31 juli 2002.

Kommentarer: –

Slutsats: –

16. SAMARBETE MED ANDRA ORGANISATIONER

16.1 Samarbete mellan CITES och konventionen om bevarande av marina levande tillgångar i Antarktis (CCRVMA/CCAMLR) i fråga om handeln med tandnoting (Chile) – CoP12 Dok. 16.1

Sammanfattning: I detta utkast till resolution efterlyses frivilligt samarbete mellan CITES och CCAMLR, och CITES parter som ännu inte antagit CCAMLR:s dokumentationsplaner för fångster uppmanas att göra det.

Kommentar: Oberoende av hur punkt 44 och listförslaget avlöper är de åtgärder som föreslås i detta dokument intressanta, men kunde förbättras.

Slutsats: Gemenskapen kan stödja förslaget till resolution med vissa ändringar.

16.2 CITES och FAO

16.2.1 Synergier och samarbete mellan CITES och FAO (Japan) – CoP12 Dok. 16.2.1

16.2.2 FAO:s samarbete med CITES på grundval av ett avtalsmemorandum (USA) – CoP12 Dok. 16.2.2

Sammanfattning: I båda dessa resolutionsutkast förespråkas ytterligare samarbete mellan CITES och FAO.

Kommentar: Av de båda utkasterna är det andra att föredra, eftersom det innehåller konkretare åtgärder och ett fastare tidsschema. I det första förslaget undervärderas CITES roll. Det skulle kunna användas som förevändning för att skjuta upp behandlingen av frågor rörande kommersiellt fiske i CITES på obestämd tid.

Slutsats: Gemenskapen bör stödja det andra av dessa båda resolutionsutkast.

16.3 **Samarbete och synergier med den interamerikanska konventionen för skydd och bevarande av havssköldpaddor (Ecuador) – CoP12 Dok. 16.3**

Sammanfattning: Detta resolutionsutkast syftar till att införa samarbete mellan CITES och ovan nämnda konvention.

Kommentarer: –

Slutsats: Gemenskapen bör stödja detta resolutionsutkast.

16.4 **CITES och Internationella valfångstkonventionen**

16.4.1 *Samarbete mellan CITES och Internationella valfångstkonventionen (Mexico) – CoP12 Dok. 16.4.1*

Sammanfattning: Detta resolutionsutkast bekräftar den nuvarande ståndpunkten så som den återges i resolution Conf. 11.4, men i kraftigare ordalag.

Kommentarer: Detta bör granskas i kombination med punkt 38 på dagordningen (ett resolutionsutkast som syftar till att upphäva resolution Conf. 11.4). Tvister kring huruvida Internationella valfångstkonventionen är effektiv bör inte lösas inom CITES. Situationen har inte ändrats nämnvärt sedan resolution 11.4 antogs. Det är tveklöst huruvida ytterligare resolutioner behövs i detta skede.

Slutsats: Gemenskapen bör sträva efter att detta resolutionsutkast dras tillbaka, liksom även det som lagts fram under dagordningspunkt 38.

16.4.2 *Frågor rörande Internationella valfångstkommittén (USA) – CoP12 Dok. 16.4.2*

Sammanfattning: Inga dokument tillgängliga den 31 juli 2002.

Kommentarer: –

Slutsats: –

16.5 **Uttalanden från företrädare för andra konventioner och avtal (inget dokument)**

Sammanfattning: Inga dokument tillgängliga den 31 juli 2002.

Kommentar: Gemenskapen bör uttala sig om förhållandet mellan CBD och CITES, och i synnerhet ta upp frågan om klausuler i CITES-tillstånd som rör användning av genetiska resurser.

Slutsats: –

17. **HÅLLBAR ANVÄNDNING AV OCH HANDEL MED CITES-ARTER (NORGE) – CoP12 Dok. 17**

Sammanfattning: Detta utkast bekräftar principerna om hållbar användning och omfattar hänvisningar till FAO:s roll i fråga om hållbar användning av kommersiella fiskarter.

Kommentar: Texten är vag och skulle kunna citeras för att stödja motsatta åsikter i bevarandebatten. Den bidrar i sin nuvarande form inte till CITES verksamhet.

Slutsats: Gemenskapen bör inte stödja förslaget till resolution.

18. **EKONOMISKA STYRMEDEL OCH HANDELSPOLITIK – CoP12 Dok. 18**

Sammanfattning: Inga dokument tillgängliga den 31 juli 2002.

Kommentarer: –

Slutsats: –

19. FINANSIERING AV BEVARANDET AV VILDA DJUR- OCH VÄXTARTER – CoP12 Dok. 19

Sammanfattning: Detta är en rapport om ständiga kommitténs verksamhet efter beslut i CoP11. Den innehåller ett utkast till ett beslut om att parterna skall meddela sekretariatet om effektiva metoder inom detta område, och om att sekretariatet bör granska dessa inför CoP13.

Kommentarer: –

Slutsats: Gemenskapen bör stödja detta beslutsutkast.

20. RAPPORTER FRÅN DIALOGMÖTEN**20.1 Resultat från dialogmötet om afrikanska elefanter – CoP12 Dok. 20.1****20.2 Resultat från dialogmötet om karetsköldpaddor – CoP12 Dok. 20.2**

Sammanfattning: Inga dokument tillgängliga den 31 juli 2002.

Kommentarer: –

Slutsats: –

TOLKNING OCH GENOMFÖRANDE AV KONVENTIONEN**Översikt över resolutioner och beslut****21. ÖVERSYN AV RESOLUTIONER OCH BESLUT****21.1 Översikt över resolutioner**

21.1.1 Resolutioner som skall upphävas – CoP12 Dok. 21.1.1

21.1.2 Resolutioner som skall ses över – CoP12 Dok. 21.1.2

21.2 Översikt över beslut – CoP12 Dok. 21.2

Sammanfattning: Inga dokument tillgängliga den 31 juli 2002.

Kommentarer: –

Slutsats: –

Reguljära och särskilda rapporter**22. RAPPORT OM DE NATIONELLA RAPPORTER SOM KRÄVS ENLIGT ARTIKEL VIII.7 I KONVENTIONEN****22.1 Årsrapporter – CoP12 Dok. 22.1****22.2 Tvåårsrapporter – CoP12 Dok. 22.2**

Sammanfattning: Inga dokument tillgängliga den 31 juli 2002.

Kommentarer: –

Slutsats: –

23. BILAGA I – ARTER SOM OMFATTAS AV EXPORTKVOTER**23.1 Leopard**

23.1.1 Rapport om genomförandet av resolution Conf. 10.14 om kvoter för jakttroféer och skinn från leopard för personligt bruk – CoP12 Dok. 23.1.1

Sammanfattning: Detta är sekretariatets rapport om genomförandet av denna resolution, som innehåller ytterligare krav avseende märkning och rapportering för staterna inom leopardens utbredningsområde.

Kommentar: Sekretariatets ståndpunkt att de ytterligare kraven är onödiga och betungande sedda mot den sammanlagda exportmängden har ett visst berättigande. Men leoparddelar och -derivat används som ersättning för tiger i traditionell kinesisk medicin, och därför vore det olämpligt att helt upphäva resolutionen.

Slutsats: Gemenskapen bör förespråka en ändring av resolutionen i syfte att lätta på vissa rapporteringskrav.

23.1.2 *Ändring av Republiken Tanzanias kvot – CoP12 Dok. 23.1.2*

Sammanfattning: Det rör sig om en fördubbling av kvoten för jakttroféer och skinn för personligt bruk, från 250 till 500.

Kommentar: Föreliggande uppgifter tyder på att leoparden inte är hotad i de flesta delarna av Afrika söder om Sahara, och arten har främst fått stå kvar i bilaga I eftersom parterna inte vill återuppta kommersiell handel. Den nuvarande kvoten fastställdes vid CoP 5.

Slutsats: Gemenskapen bör stödja detta förslag.

23.2 **Markhor (skruvget) – CoP12 Dok. 23.2**

Sammanfattning: Inga dokument tillgängliga den 31 juli 2002.

Kommentarer: –

Slutsats: –

24. **EXPORT AV ULL FRÅN VIKUNJA OCH TYG AV VIKUNJAULL – CoP12 Dok. 24**

Sammanfattning: Inga dokument tillgängliga den 31 juli 2002.

Kommentarer: –

Slutsats: –

25. **TRANSPORT AV LEVANDE DJUR – CoP12 Dok. 25**

Sammanfattning: Detta är sekretariatets rapport om verksamheten hittills inom djurkommitténs transportarbetsgrupp. Den innehåller ett utkast till ett beslut om att djurkommittén skall utföra ytterligare arbeten för att komplettera IATA-riktlinjerna och rapportera inför CoP13.

Kommentarer: –

Slutsats: Gemenskapen bör stödja detta beslutsutkast.

Allmänna frågor om efterlevnad

26. **EFTERLEVNAD AV KONVENTIONEN – CoP12 Dok. 26**

Sammanfattning: Inga dokument tillgängliga den 31 juli 2002.

Kommentarer: –

Slutsats: –

27. **TILLÄMPNING – CoP12 Dok. 27**

Sammanfattning: Detta är sekretariatets rapport om tillämpningsfrågor. Den innehåller ett utkast till ett beslut om att kalla till ett särskilt möte för tillämpningsexperter som skall rapportera till CoP13.

Kommentarer: –

Slutsats: Gemenskapen bör notera denna rapport och stödja detta beslutsutkast i princip.

28. NATIONELLA LAGAR FÖR KONVENTIONENS GENOMFÖRANDE – CoP12 Dok. 28

Sammanfattning: Inga dokument tillgängliga den 31 juli 2002.

Kommentarer: –

Slutsats: –

29. KONTROLL AV CITES-TILLSTÅNDS OCH -CERTIFIKATS ÄKTHET OCH TILLFÖRLITLIGHET (CHILE) – CoP12 Dok. 29

Sammanfattning: Detta förslag går ut på att använda Internet för kontroll av tillstånd och certifikat.

Kommentar: Syftet är att minska de bedrägerier som uppkommer i samband med pappersdokumentation, men man måste undersöka riskerna med förslaget och se om det är genomförbart.

Slutsats: Gemenskapen bör stödja resolutionsutkastet om det formuleras om för ett mer stegvist tillvägagångssätt, dvs. att den ständiga kommittén vidareutvecklar frågan.

30. GENOMFÖRANDE AV CITES I EUROPEISKA GEMENSKAPEN (DANMARK) – CoP12 Dok. 30

Sammanfattning: Detta förslag har lagts fram av ordförandeskapet på gemenskapens vägnar för upphävande av resolutionerna Conf. 6.5 (rev.) och 8.2 (rev.) om genomförande av CITES i Europeiska gemenskapen. Förslaget utgår ifrån att gemenskapen sedan resolutionerna antogs har infört omfattande förordningar om genomförandet av CITES, och att alla medlemsstater har ratificerat konventionen. Förslaget innehåller också ett utkast till ett beslut som uppmanar alla parter som ännu inte har ratificerat Gaborone-ändringen att göra så före CoP13.

Kommentarer: –

Slutsats: Gemenskapen bör stödja detta förslag.

Frågor rörande handel med och skydd av arter**31. HANDEL MED EXEMPLAR AV BJÖRNAR – CoP12 Dok. 31**

Sammanfattning: Detta är en rapport om beslut som antagits vid CoP11 avseende handel med exemplar av björnar.

Kommentar: De flesta frågor som tas upp rör inte uteslutande björnar, och speglar vad som borde vara korrekt bevarandesed på en mer allmän nivå.

Slutsats: Gemenskapen bör notera denna rapport och gå med på att de berörda besluten upphävs.

32. BEVARANDE AV LEOPARD, SNÖLEOPARD OCH TRÄDLEOPARD (INDIEN) – CoP12 Dok. 32

Sammanfattning: Inga dokument tillgängliga den 31 juli 2002.

Kommentarer: –

Slutsats: –

33. BEVARANDE AV OCH HANDEL MED TIGRAR – CoP12 Dok. 33

Sammanfattning: Inga dokument tillgängliga den 31 juli 2002.

Kommentarer: –

Slutsats: –

34. BEVARANDE AV OCH HANDEL MED ELEFANTER**34.1 Olaglig handel med elfenben och andra elefantexemplar – CoP12 Dok. 34.1**

Sammanfattning: Inga dokument tillgängliga den 31 juli 2002.

Kommentarer: –

Slutsats: –

34.2 Olaglig elefantjakt – CoP12 Dok. 34.2

Sammanfattning: Inga dokument tillgängliga den 31 juli 2002.

Kommentarer: –

Slutsats: –

34.3 Översyn av resolution Conf. 10.10 (rev.) om handel med elefantexemplar (Indien, Kenya) – CoP12 Dok. 34.3

Sammanfattning: Detta utkast till översyn går ut på att informationssystem inrättas för att göra turister uppmärksamma på de rättsliga bestämmelserna om köp av elfenben i staterna inom elefantens utbredningsområde. Det går också ut på att den ständiga kommittén vid varje möte skall hållas informerad om utvecklingen i fråga om ETIS.

Kommentarer: –

Slutsats: Gemenskapen kan stödja detta förslag till översyn.

35. BEVARANDE AV OCH HANDEL MED NOSHÖRNINGAR – CoP12 Dok. 35

Sammanfattning: Detta är en rapport om det pågående genomförandet av resolution Conf. 9.14 (rev.) om denna fråga.

Kommentar: Rapporteringen från de stater som omfattas av noshörningarnas utbredningsområde är bristfällig, och många av de åtgärder som efterlyses är inte mer än god bevarandesed. Sekretariatet ifrågasätter resolutionens nytta.

Slutsats. Gemenskapen bör notera denna rapport och stödja upphävandet av denna resolution förutsatt att det klargörs att upphävandet inte medför några risker för bevarandet av dessa arter.

36. BEVARANDE AV OCH HANDEL MED MYSKHJORTAR – CoP12 Dok. 36

Sammanfattning: Inga dokument tillgängliga den 31 juli 2002.

Kommentarer: –

Slutsats: –

37. BEVARANDE AV OCH HANDEL MED TIBETANSK ANTILOP – CoP12 Dok. 37

Sammanfattning: Detta är en rapport om genomförandet av resolution Conf. 11.8 om denna fråga.

Kommentar: Stora framsteg har gjorts i denna fråga. Sekretariatet rekommenderar en smärre översyn av resolutionen för att utesluta allmänna CITES-krav och begränsa innehållet till frågor som är specifika för denna art.

Slutsats: Gemenskapen bör notera denna rapport och stödja ändringarna.

38. KONTROLLERAD HANDEL MED EXEMPLAR AV TALRIKA VALBESTÅND (JAPAN) – CoP12 Dok. 38

Sammanfattning: Detta resolutionsutkast syftar till upphävande av resolution Conf. 11.4.

Kommentar: Denna punkt på dagordningen bör behandlas i samband med punkt 16 d) i). Tvister kring huruvida Internationella valfångstkonventionen är effektiv bör inte lösas inom CITES. Situationen har inte ändrats nämnvärt sedan resolution 11.4 antogs.

Slutsats: Gemenskapen bör sträva efter att detta resolutionsutkast dras tillbaka, liksom även det som lagts fram under dagordningspunkt 16 d) i).

39. BEVARANDE AV OCH HANDEL MED SÖTVATTENSKÖLDPADDOR OCH LANDSKÖLDPADDOR – CoP12 Dok. 39

Sammanfattning: Inga dokument tillgängliga den 31 juli 2002.

Kommentarer: –

Slutsats: –

40. BEVARANDE AV OCH HANDEL MED PANNKAKSSKÖLDPADDA MALACOCHEUSUS TORNIERI (KENYA) – CoP12 Dok. 40

Sammanfattning: I detta resolutionsutkast fastställs strängare regler för odling av denna art.

Kommentar: Det behövs ingen konferensresolution i denna fråga, och det utkast som lagts fram grundas på gamla uppgifter.

Slutsats: Gemenskapen bör förespråka andra metoder för att ta itu med denna fråga, exempelvis förfarandet för en avsevärd handel.

41. BEVARANDE AV HAJAR

41.1 Bevarande och förvaltning av hajar (Australien) – CoP12 Dok. 41.1

41.2 Bevarande av och handel med hajar (Ecuador) – CoP12 Dok. 41.2

Sammanfattning: Båda resolutionsutkasten berör bristen på framsteg i genomförandet av FAO IPOA-hajar.

Kommentar: Det australiensiska dokumentet är mer detaljerat, men innehåller en del meningar som kan verka provocativa. Ecuadors dokument är mer balanserat i sin presentation av ärendet.

Slutsats: Gemenskapen bör stödja Ecuadors dokument, i förekommande fall med ändringar.

42. BEVARANDE AV STÖREN OCH MÄRKNING AV KAVIAR

42.1 Genomförande av resolution Conf. 10.12 (rev.) om bevarande av stören – CoP12 Dok. 42.1

42.2 Konsolidering av resolutioner om stören och handel med kaviar – CoP12 Dok. 42.2

Sammanfattning: Inga dokument tillgängliga den 31 juli 2002.

Kommentarer: –

Slutsats: –

43. BEVARANDE AV SJÖHÄSTAR OCH ANDRA ARTER INOM FAMILJEN SYNGNATHIDAE – CoP12 Dok. 43

Sammanfattning: Inga dokument tillgängliga den 31 juli 2002.

Kommentarer: –

Slutsats: –

44. BEVARANDE AV OCH HANDEL MED DISSOSTICHUS-ARTER (AUSTRALIEN) – CoP12 Dok. 44

Sammanfattning: Detta resolutionsutkast skall komplettera listförslaget för dessa arter genom att garantera att CCAMLR-dokumentation kan anses uppfylla de rättsliga krav som följer av införandet av arterna i listan, och genom att uppmana parterna att samråda med CCAMLR:s sekretariat innan de utfärdar intyg för införande från havet.

Kommentar: Detta resolutionsutkast bör behandlas i slutet av gemenskapens syn på förslaget om införande i listan. Införande i CITES-listan är endast effektivt om det (med annotationer och tillhörande resolutioner) kan förknippas med villkoret att de CITES-parter som handlar med *Dissostichus* måste genomföra CCAMLR:s dokumentationsplaner för fångster så att de kan göra det yttrande beträffande ej negativa konsekvenser som krävs enligt CITES. Annars är det resolutionsutkast som ingår i dokument 16.1 (i förekommande fall med ändringar) det alternativ som bör föredras.

Slutsats: Gemenskapen kan inte stödja detta resolutionsutkast eller listförslagen, så länge de inte ändras så att ovanstående villkor uppfylls.

45. HANDEL MED SJÖGURKOR AV FAMILJERNA HOLOTHURIDAE OCH STICHOPODIDAE (USA) – CoP12 Dok. 45

Sammanfattning: I detta dokument behandlas frågor som rör bevarande och hållbar förvaltning av dessa grupper.

Kommentarer: –

Slutsats: Gemenskapen bör notera detta dokument.

46. BIOLOGISK STATUS OCH HANDELSSTATUS FÖR HARPAGOPHYTUM – CoP12 Dok. 46

Sammanfattning: Inga dokument tillgängliga den 31 juli 2002.

Kommentarer: –

Slutsats: –

47. BEVARANDE AV SWIETENIA MACROPHYLLA: RAPPORT FRÅN ARBETSGRUPPEN FÖR MAHOAGNY – CoP12 Dok. 47

Sammanfattning: I denna rapport läggs en rad rekommendationer fram, främst till staterna inom artens utbredningsområde.

Kommentar: Rekommendationerna har smärre följder för tillämpningen i importerande länder. Men problemen med mahognyhandeln kan bäst behandlas genom att arten tas upp i förteckningen i bilaga II.

Slutsats: Gemenskapen bör notera denna rapport, stödja rekommendationerna och verka för införande i bilaga II.

48. GENOMFÖRANDE AV RESOLUTION CONF. 8.9 (REV.) OM HANDEL MED EXEMPLAR AV ARTER SOM INGÅR I BILAGA II OCH SOM TAGITS FRÅN SIN NATURLIGA MILJÖ

48.1 Översyn av Resolution Conf. 8.9 (Rev.) – CoP12 Dok. 48.1

Sammanfattning: Dokumentationen för denna punkt på dagordningen förelåg inte den 31 juli, men den förväntas bestå av ett nytt resolutionsutkast som skall göra förfarandet för en avsevärd handel mer flexibelt och öppet.

Kommentarer: –

Slutsats: Gemenskapen bör stödja åtgärder som syftar till bättre insyn och ökad öppenhet för förfarandet för en avsevärd handel.

48.2 *Saiga tatarica*: Sammanfattning av den CITES-finansierade workshopen i maj 2002 i Kalmykien och presentation av utkastet till en handlingsplan för bevarande (USA) – CoP12 Dok. 48.2

Sammanfattning: Inga dokument tillgängliga den 31 juli 2002.

Kommentarer: –

Slutsats: –

49. NATIONELLT FASTSTÄLLDA EXPORTKVOTER FÖR ARTER I BILAGA II: DEN VETENSKAPLIGA GRUNDEN FÖR FASTSTÄLLANDET AV KVOTER OCH TILLÄMPNING (USA) – CoP12 Dok. 49

Sammanfattning: Detta är ett diskussionsdokument om de problem som framkommit i samband med kvotsystemet.

Kommentarer: –

Slutsats: Gemenskapen bör välkomna detta dokument och komma med ytterligare kommentarer.

Frågor avseende handelskontroller och märkning

50. FÖRVALTNING AV EXPORTKVOTER

50.1 Förbättrad förvaltning av de årliga exportkvoterna samt ändring av resolution Conf. 10.2 (rev.) bilaga 1 om tillstånd och certifikat (Tyskland) – CoP12 Dok. 50.1

Sammanfattning: detta resolutionsutkast, som lämnats in av Tyskland på Europeiska gemenskapens vägnar, syftar till att öka insynen och öppenheten i bestämmelserna om exportkvoter.

Kommentarer: Detta resolutionsutkast löser en rad problem med de befintliga bestämmelserna, bland annat sen anmälan av kvoter, överförandet av icke använda portioner av kvoterna från föregående år osv.

Slutsats: Gemenskapen bör stödja detta resolutionsutkast.

50.2 Tillämpning och övervakning av nationellt fastställda exportkvoter för arter som ingår i bilaga II till konventionen (USA) – CoP12 Dok. 50.2

Sammanfattning: Detta beslutsutkast syftar till införandet av en arbetsgrupp som skall ägna sig åt frågan mellan partskonferensens möten.

Kommentar: Det utkast till resolution som ingår i dokument 50.1 berör detta problem, och gör en arbetsgrupp överflödig.

Slutsats: Gemenskapen bör uppmuntra parterna att dra tillbaka detta beslutsutkast.

51. HANDEL MED BIOLOGISKA PROVER SOM ÄR TIDSKÄNSLIGA – CoP12 Dok. 51

Sammanfattning: Dokumentationen för denna punkt är ännu inte färdigställd. Det verkar dock som om den kommer att omfatta förslag till snabb behandling av sådana prover i fall där inga bevarandenaspekter föreligger.

Kommentar: Medlemsstaterna har behandlat denna fråga i samband med förberedelserna av partskonferensen, men man kom överens om att invänta sekretariatets förslag.

Slutsats: Gemenskapen bör stödja åtgärder som syftar till att minska den administrativa bördan i samband med sådana prover.

52. FÖRFLYTTNING AV PROVSAMLINGAR

52.1 Förflyttning av reptilskinnprover och andra härtill relaterade produkter – CoP12 Dok. 52.1

Sammanfattning: Inga dokument tillgängliga den 31 juli 2002.

Kommentarer: –

Slutsats: –

52.2 Användning av certifikat för förflyttning av provsamlingar som omfattas av ATA- eller TIR-carnet och som består av delar eller derivat av arter som ingår i bilagorna II och III (Italien, Schweiz) – CoP12 Dok. 52.2

Sammanfattning: Detta resolutionsutkast, som lagts fram av Italien på gemenskapens vägar, samt av Schweiz, berör exemplar som ingår i vandringsutställningar.

Kommentar: Användning av ATA eller TIR kan förenkla förfarandet för sådana exemplar och minska risken för bedrägeri. Bestämmelserna i de berörda konventionerna måste dock ändras.

Slutsats: Gemenskapen bör stödja detta resolutionsutkast.

53. **HANDELSBESTÄMMELSER FÖR TRÄSLAG – CoP12 Dok. 53**

Sammanfattning: Detta är en rapport om ett beslut som fattades vid CoP11 om att sekretariatet skulle undersöka hur lämpliga olika skogsbruksmetoder är i förhållande till CITES-bestämmelserna om odling, artificiell förökning och kvoter för träslag.

Kommentar: Till följd av sekretariatets arbete håller växtkommittén för närvarande på att se över användningen av käll- eller ursprungskoder för träslag.

Slutsats: Gemenskapen bör notera denna rapport och gå med på att beslutet upphävs.

Undantag och särskilda handelsbestämmelser

54. **PERSONLIGA TILLHÖRIGHETER**

54.1 **Handel med personliga tillhörigheter – CoP12 Dok. 54.1**

Sammanfattning: Inga dokument tillgängliga den 31 juli 2002.

Kommentarer: –

Slutsats: –

54.2 **Personliga tillhörigheter av krokodilskinn (Venezuela) – CoP12 Dok. 54.2**

Sammanfattning: Detta resolutionsutkast syftar till att införa undantag så att upp till 8 föremål av krokodilskinn från arter i bilaga II eller arter i bilaga I som uppfötts i fångenskap kan räknas som personliga tillhörigheter.

Kommentar: Man måste undersöka tänkbara kryphål, men i princip finns det inget att invända. Liknande förslag för andra artgrupper bör i framtiden granskas från fall till fall.

Slutsats: Gemenskapen kan stödja ett ändrat utkast.

55. **FÖRETAG SOM ODLAR ARTER SOM ANGES I BILAGA I I FÅNGENSKAP FÖR KOMMERSIELLA ÄNDAMÅL**

55.1 **Översyn av resolution Conf. 8.15 och Conf. 11.14 om riktlinjer för ett förfarande för registrering och övervakning av företag som odlar arter som anges i bilaga I i fångenskap för kommersiella ändamål – CoP12 Dok. 55.1**

Sammanfattning: Inga dokument tillgängliga den 31 juli 2002.

Kommentarer: –

Slutsats: –

55.2 **Ansökningar om registrering av företag som odlar arter som anges i bilaga I i fångenskap för kommersiella ändamål – CoP12 Dok. 55.2**

Sammanfattning: Inga dokument tillgängliga den 31 juli 2002.

Kommentarer: –

Slutsats: –

56. **ICKE-KOMMERSIELL UTLÅNING, DONATION ELLER UTBYTE AV MUSEI- OCH HERBARIEXEMPLAR (USA) – CoP12 Dok. 56**

Sammanfattning: Detta är ett diskussionsdokument om de problem som framkommit i fråga om en smidig hantering av denna undantagsregel.

Kommentar: Många vetenskapliga institutioner i gemenskapen drar nytta av detta undantag, men andra parter har haft problem på grund av att reglerna inte tillämpas lika överallt.

Slutsats: Gemenskapen bör notera detta dokument och utbyta information med andra parter om de problem som upptäckts.

57. VANDRINGSUTSTÄLLNINGAR MED LEVANDE DJUR (RYSKA FEDERATIONEN) – CoP12 Dok. 57

Sammanfattning: Detta resolutionsutkast syftar till utvidgning av de gällande bestämmelserna (i Conf. res. 8.16) till alla levande djur i vandringsutställningar, snarare än att de som nu bara gäller exemplar som fångats innan konventionen trädde i kraft eller som fötts upp i fångenskap.

Kommentar: Kärnfrågan här är användningen av första generationen exemplar från bilaga I som är uppfödda i fångenskap (särskilt indiska elefanter) för kommersiella ändamål. I utkastet saknas en mekanism för att förhindra att bestämmelserna om uppfödning i fångenskap och kommersiella transaktioner med sådana arter undergrävs.

Slutsats: Gemenskapen bör inte stödja detta resolutionsutkast.

Ändring av bilagorna

58. KRITERIER FÖR ÄNDRINGAR AV BILAGORNA I OCH II – CoP12 Dok. 58

Sammanfattning: Det förefaller som om parterna kommer att tillfrågas om huruvida de kan godta en text som utarbetats av en majoritet i arbetsgruppen, eller vill ansluta sig till den synpunkt som ordföranden i växtkommittén framhåller, nämligen att frågan behöver diskuteras ytterligare.

Kommentar: Det utkast som arbetsgruppen lagt fram utgör visserligen en betydande insats, men denna fråga är ytterst känslig och förtjänar ytterligare arbete om detta kan leda till ett bredare stöd.

Slutsats: Gemenskapen bör stödja ett konferensbeslut om att utvidga och förtydliga arbetsgruppens mandat och att fortsätta arbetet i ljuset av det befintliga utkastet.

59. ÄNDRING AV BILAGORNA AVSEENDE POPULATIONER – CoP12 Dok. 59

Sammanfattning: Inga dokument tillgängliga den 31 juli 2002.

Kommentarer: –

Slutsats: –

60. ANNOTATIONER FÖR MEDICINALVÄXTER I BILAGORNA – CoP12 Dok. 60

Sammanfattning: Inga dokument tillgängliga den 31 juli 2002.

Kommentarer: –

Slutsats: –

Andra teman och ärenden

61. INRÄTTANDE AV EN ARBETSGRUPP FÖR BEDÖMNING AV RELEVANTA ASPEKTER AV TILLÄMPNINGEN AV CITES PÅ MARINA ARTER (CHILE) – CoP12 Dok. 61

Sammanfattning: Detta resolutionsutkast syftar till inrättandet av en arbetsgrupp om frågor rörande marina arter.

Kommentar: Det som föreslås här överlappar i mångt och mycket mandatet för kriteriearbetsgruppen.

Slutsats: Gemenskapen bör föredra att kriteriearbetsgruppen uppmanas att ta sig an dessa frågor.

62. VILTKÖTT – CoP12 Dok. 62

Sammanfattning: Detta är en rapport om verksamheten i arbetsgruppen för viltkött.

Kommentar: I rapporten kommer man fram till att gruppen varit av stor vikt för förbättringen av kommunikationen och samordningen mellan de länder som berörs av handeln. Det rekommenderas att gruppens verksamhet skall fortsätta fram till CoP13, med extern finansiering.

Slutsats: Gemenskapen bör notera denna rapport och stödja en förlängning av gruppens mandat, men också se till att gruppen samarbetar intensivt med CDB:s förbindelsegrupp i denna fråga.

63. RÄDDNING AV MÄNNISKOAPOR SOM ÄR BEROENDE AV MÄNNISKOR FRÅN KRIGSOMRÅDEN (KENYA) – CoP12 Dok. 63

Sammanfattning: Detta resolutionsutkast syftar till att upphäva tillståndskraven i vissa situationer.

Kommentar: Den fråga som här tas upp gäller inte bara människoapor, och man bör även beakta lidande hos andra djur som är beroende av människor.

Slutsats: Gemenskapen är positiv till resolutionsutkastets syfte men anser att principen bakom resolutionen behöver klargöras.

64. HANDEL MED TRADITIONELLA LÄKEMEDEL – CoP12 Dok. 64

Sammanfattning: Inga dokument tillgängliga den 31 juli 2002.

Kommentarer: –

Slutsats: –

65. PR-MATERIAL – CoP12 Dok. 65

Sammanfattning: Detta är en rapport om sekretariatets genomförande av beslut 11.131 om denna fråga.

Kommentarer: –

Slutsats: Gemenskapen bör notera denna rapport.

FÖRSLAG PÅ ÄNDRINGAR AV BILAGORNA I OCH II SOM SKALL ÖVERVÄGAS**66. FÖRSLAG PÅ ÄNDRINGAR AV BILAGORNA I OCH II – CoP12 Dok. 66**

Försl. Nr.	Taxon/Precisering	Förslag	Förslagsställare	Kommentarer	Ståndpunkt	
					+	-
12.1	Alla berörda djur Ändring av annotation 607 till följande lydelse: Följande undantas från konventionens bestämmelser: a) Syntetiskt framställt DNA som inte innehåller någon del av originalet b) Urin och avföring c) Syntetiskt framställda mediciner och andra läkemedelsprodukter som vaccin som inte innehåller någon del av det ursprungliga genetiska material från vilket de utvunnits d) Fossiler		CH	Förslaget kommer att minska den administrativa bördan utan några uppenbara följder för bevarandet Punkt c bör ersättas med följande: "mediciner och andra läkemedelsprodukter, inbegripet vaccin, som framställts av celler som hålls vid liv på syntetisk väg"	+	

Försl. Nr.	Taxon/Precisering	Förslag	Förslagsställare	Kommentarer	Ståndpunkt	
					+	-
12.2	<p><i>Agapornis</i> spp., <i>Platyercus</i> spp., <i>Barnardius</i> spp., <i>Cyanorhampus auriceps</i>, <i>C. novaezelandiae</i>, <i>Psittacula eupatria</i>, <i>P. krameri</i> och <i>Padda oryzivora</i></p> <p>Annoteras med följande text:</p> <p>Färgformer som uppstår vid förökning i fångenskap anses höra till en tam form, och omfattas därför inte av bestämmelserna i konventionen</p>		CH	Bör i princip stödjas, men annotationen skall först träda i kraft när identifieringshandlingar finns tillgängliga	+	
12.3	<i>Tursiops truncatus ponticus</i>	II – I	TY	ACCOBAMS stöder upptagande i CITES-förteckningen. I den form som förslaget lagts fram finns det inte tillräckliga uppgifter för att motivera införandet, men frågan kan granskas ytterligare i ljuset av tillkommande uppgifter		
12.4	<p><i>Balaenoptera acutorostrata</i> (bestånden på norra halvklotet, utom Gula havet, Ostkinesiska havet och Japanska havet) bilaga 4 med följande annotation:</p> <p>Uteslutande för att möjliggöra handel mellan parter som också är avtalslutande parter till den internationella konventionen för reglering av valfångsten och som har ett fungerande system för registrering av DNA för övervakning av fångster, införande från havet och importer från andra länder. För att se till att handeln inte leder till uttag som överskrider fångstkvoterna skall följande extraåtgärder vidtas:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Oberoende av bestämmelserna i CITES-artikel XIV.4 och XIV.5 skall all handel omfattas av bestämmelserna i artikel IV. 2. Säkra fångstnivåer skall beräknas utgående från IWC:s reviderade förvaltningsförfarande (RMP). 3. Exportkvoter skall införas för att garantera att handeln inte leder till uttag som överskrider fångstkvoterna. 4. Handelsdokumenten skall ange det antal djur som avses vid transport av delar av djur. Detta antal skall kunna spåras via DNA-övervakning av importer. 5. Införande av nationell lagstiftning för att garantera att importer kommer från lagliga uttag av djur. 6. DNA-register för att övervaka fångster, införande från havet och import, samt krav på att all import skall åtföljas av certifierade DNA-profiler 	I – II	JP	Vissa uppgifter i förslaget kan ifrågasättas. Förslaget strider dessutom mot resolution Conf. 11.4		-

Försl. Nr.	Taxon/Precisering	Förslag	Förslagsställare	Kommentarer	Ståndpunkt	
					+	-
12.5	<p><i>Balaenoptera edeni</i> (beståndet i västra delarna av norra Stilla havet) bilaga 4 med följande annotation:</p> <p>Uteslutande för att möjliggöra handel mellan parter som också är avtalslutande parter till den internationella konventionen för reglering av valfångsten och som har ett fungerande system för registrering av DNA för övervakning av fångster, införande från havet och importer från andra länder. För att se till att handeln inte leder till uttag som överskrider fångstkvoterna skall följande extraåtgärder vidtas:</p> <p>a) Oberoende av bestämmelserna i CITES artikel XIV.4 och XIV.5 skall handel omfattas av bestämmelserna i artikel IV,</p> <p>b) Säkra fångstnivåer skall beräknas utgående från IWC:s reviderade förvaltningsförfarande (RMP)</p>	I – II	JP	Vissa uppgifter i förslaget kan ifrågasättas. Förslaget strider dessutom mot resolution Conf. 11.4		-
12.6	<p><i>Loxodonta africana</i> (BW pop)</p> <p>Kvarhållande av BW-populationen i bilaga II med en ändring av annotation 604 om BW-populationen med följande lydelse:</p> <p>Uteslutande för att för populationen i BW tillåta</p> <p>a) handel med jakttroféer i icke-kommersiella syften,</p> <p>b) handel med levande djur i kommersiella syften till lämpliga och godtagbara destinationer (och i enlighet med den nationella lagstiftningen i importlandet),</p> <p>c) kommersiell handel med registrerade lager av obearbetat elfenben (hela betar och delar) – med ursprung i BW och ägda av staten Botswana – endast med handelspartner som är godkända av CITES, och som inte kommer att återexportera elfenbenet. Ingen internationell handel med elfenben skall tillåtas förrän 18 månader efter det att förslaget antagits (maj 2004). Därefter skall handel inledningsvis tillåtas med en mängd av högst 20 000 kg elfenben, följt av nationella exportkvoter på högst 4 000 kg från och med år 2005,</p> <p>d) handel med hudar,</p> <p>e) handel med lädervaror i icke-kommersiella syften, och</p> <p>f) handel med sniderier av elfenben i icke-kommersiella syften</p>	II – II	BW	<p>Nettoförändringar jämfört med nuvarande förhållanden:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Inledningsvis försäljning av 20 ton obearbetat elfenben från och med maj 2004 — årlig export av 4 ton obearbetat elfenben till parter som godkänts av CITES och som inte återexporterar — kommersiell handel med hudar skall tillåtas — återexport av exporterade levande djur tillåts i icke-kommersiella syften — återexport av jakttroféer tillåts i icke-kommersiella syften — (åter)export av läderprodukter och sniderier av elfenben tillåts i icke-kommersiella syften <p>Även om inga följder för bevarandet av arten uppstår i BW bör de mer allmänna effekterna av försäljningen samt den aktuella situationen för MIKE och andra säkerhetsåtgärder beaktas. Gemenskapens ståndpunkt kommer att avgöras av klagöranden av vilken risk för olagligt dödande som uppstår genom elfenbensförsäljning</p>		

Försl. Nr.	Taxon/Precisering	Förslag	Förslagsställare	Kommentarer	Ståndpunkt	
					+	-
12.7	<p><i>Loxodonta africana</i> (NA pop)</p> <p>Kvarhållande av NA-populationen i bilaga II med en ändring av annotation 604 om NA-populationen med följande lydelse:</p> <p>Uteslutande för att för populationen i NA tillåta</p> <p>a) handel med jakttroféer i icke-kommersiella syften,</p> <p>b) handel med levande djur i icke-kommersiella syften till lämpliga och godtagbara destinationer (enligt den nationella lagstiftningen i importlandet),</p> <p>c) handel med hudar,</p> <p>d) handel med läderprodukter och sniderier av elfenben i icke-kommersiella syften,</p> <p>e) handel med registrerade lager av obearbetad elfenben (hela betar och delar) – med ursprung i Republiken Namibia och ägda av den namibiska staten – med handelspartner som av CITES sekretariat har bekräftats ha en adekvat nationell lagstiftning och inhemsk handelskontroll för att säkerställa att elfenben som importerats från NA inte kommer att återexporteras och kommer att förvaltas enligt kraven i resolution Conf. 10.10 (rev.) om inhemsk tillverkning och handel. Ingen internationell handel med elfenben skall tillåtas förrän 18 månader efter det att förslaget antagits (maj 2004). Därefter skall handel inledningsvis tillåtas med en mängd av högst 10 000 kg elfenben, följt av nationella exportkvoter på högst 2 000 kg från och med år 2005</p>	II – II	NA	<p>Nettoförändringar jämfört med nuvarande förhållanden:</p> <ul style="list-style-type: none"> — inledningsvis försäljning av 10 ton obearbetad elfenben från och med maj 2004 — årlig export av 2 ton obearbetad elfenben till parter som godkänts av CITES och som inte återexporterar — kommersiell handel med hudar skall tillåtas — återexport av exporterade levande djur tillåts i icke-kommersiella syften — återexport av jakttroféer tillåts i icke-kommersiella syften — (åter)export av läderprodukter och sniderier av elfenben tillåts i icke-kommersiella syften <p>Även om inga följder för bevarandet av arten uppstår i NA bör de mer allmänna effekterna av försäljningen samt den aktuella situationen för MIKE och andra säkerhetsåtgärder beaktas. Gemenskapens ståndpunkt kommer att avgöras av klargöranden av vilken risk för olagligt dödande som uppstår genom elfenbensförsäljning</p>		

Försl. Nr.	Taxon/Precisering	Förslag	Förslagsställare	Kommentarer	Ståndpunkt	
					+	-
12.8	<p><i>Loxodonta africana</i> (ZA pop)</p> <p>Kvarhållande av ZA-populationen i bilaga II med en ändring av annotation 604 om ZA-populationen med följande lydelse:</p> <p>Uteslutande för att för populationen i ZA tillåta</p> <p>a) handel med jakttroféer i icke-kommersiella syften,</p> <p>b) handel med levande djur för återinförande i områden som formellt förklarats som naturskyddsområden enligt importlandets lagstiftning,</p> <p>c) handel med hudar och läderprodukter,</p> <p>d) handel med obearbetad elfenben eller hela betar av alla storlekar, samt skurna delar av elfenben med en längd på minst 20 cm och en vikt på minst 1 kg, från statligt ägda lager med ursprung i Kruger National Park. Inledningsvis föreslås försäljning av ett lager på 30 000 kg, och därefter årliga kvoter på 2 000 kg som samlas in varje år från naturliga dödsfall och förvaltningsåtgärder.</p> <p>Alla andra exemplar skall anses vara exemplar av arter som ingår i bilaga I och handeln med dessa skall regleras därefter</p>	II – II	ZA	<p>Nettoförändringar jämfört med nuvarande förhållanden:</p> <p>— inledningsvis försäljning av 30 ton obearbetad elfenben</p> <p>— årlig export av 4 ton obearbetad elfenben till vilken som helst part</p> <p>Även om inga följder för bevarandet av arten uppstår i ZA bör de mer allmänna effekterna av försäljningen samt den aktuella situationen för MIKE och andra säkerhetsåtgärder beaktas. Gemenskapens ståndpunkt kommer att avgöras av klargöranden av vilken risk för olagligt dödande som uppstår genom elfenbensförsäljning</p>		
12.9	<p><i>Loxodonta africana</i> (ZM pop)</p> <p>Överförande av Zambia-populationen från bilaga I till bilaga II i syfte att möjliggöra</p> <p>a) handel med obearbetad elfenben inom ramen för en kvot på 17 000 kg hela betar som ägs av Zambia Wildlife Authority (ZAWA) och som härrör från förvaltningsåtgärder,</p> <p>b) försäljning av levande exemplar under särskilda omständigheter</p>	I – II	ZM	<p>ZM begär för första gången överföring till en mindre sträng förteckning och försäljning</p> <p>Av annotationen framgår det inte tydligt huruvida det rör sig om en engångsförsäljning eller en årlig kvot</p> <p>De mer allmänna konsekvenserna av försäljning samt det nuvarande tillståndet för MIKE och övriga säkerhetsåtgärder måste beaktas. Det finns utrymme för att överväga nedlistning, men förslagen om elfenbensförsäljning är för vagt formulerade. Gemenskapen bör därför motsätta sig all försäljning så länge det inte klargörs entydigt att en sådan försäljning inte ökar risken för olagligt dödande</p>		-

Försl. Nr.	Taxon/Precisering	Förslag	Förslagsställare	Kommentarer	Ståndpunkt	
					+	-
12.10	<p><i>Loxodonta africana</i> (ZW pop)</p> <p>Kvarhållande av ZW-populationen i bilaga II med en ändring av annotation 604 om ZW-populationen med följande lydelse:</p> <p>Uteslutande för att för populationen i ZW tillåta</p> <p>a) kommersiell handel med registrerade lager av obearbetad elfenben (hela betar och delar) – med ursprung i ZW och ägda av staten ZW – med handelspartner som av CITES sekretariat har bekräftats ha en adekvat nationell lagstiftning och inhemska handelskontroll för att säkerställa att elfenben som importeras från ZW inte kommer att återexporteras och kommer att förvaltas enligt kraven i resolution Conf. 10.10 (rev.) om inhemska tillverkning och handel. Ingen internationell handel med elfenben skall tillåtas förrän 18 månader efter det att förslaget antagits (maj 2004). Därefter skall handel inledningsvis tillåtas med en engångsmängd av högst 10 000 kg elfenben, följt av årskvoter på högst 5 000 kg</p> <p>b) handel med jakttroféer i icke-kommersiella syften,</p> <p>c) handel med levande djur i icke-kommersiella syften till lämpliga och godtagbara destinationer,</p> <p>d) handel med hudar och läderprodukter,</p> <p>e) handel med sniderier av elfenben i icke-kommersiella syften</p>	II – II	ZW	<p>Nettoförändringar jämfört med nuvarande förhållanden:</p> <ul style="list-style-type: none"> — inledningsvis försäljning av 10 ton obearbetad elfenben från och med maj 2004 — årlig export av 5 ton obearbetad elfenben till parter som godkänts av CITES och som inte återexporterar — kommersiell handel med hudar och läderprodukter tillåts — återexport av exporterade levande djur tillåts i icke-kommersiella syften — återexport av jakttroféer tillåts i icke-kommersiella syften — (åter)export av sniderier av elfenben tillåts i icke-kommersiella syften <p>Den aktuella situationen i ZW, de mer allmänna konsekvenserna av försäljning samt det nuvarande tillståndet för MIKE och övriga säkerhetsåtgärder måste beaktas. Gemenskapen bör därför motsätta sig all försäljning så länge det inte klagas tydligt att en sådan försäljning inte ökar risken för olagligt dödande</p>		-
12.11	<i>Loxodonta africana</i> (bilaga II pop)	II – I	IN/KE	Förteckning i bilaga I av populationen av afrikansk elefant från södra Afrika kan inte motiveras med vetenskapliga rön. Argumentet att förteckning i bilaga II "förmodligen redan har lett till ökad olaglig handel" är inte bevisat		-
12.12	<i>Vicugna vicugna</i> (AR pop)	I – II	AR	Förlängning av den nuvarande nedlistningen – inga uppenbara effekter på artens bevarande	+	

Försl. Nr.	Taxon/Precisering	Förslag	Förslagsställare	Kommentarer	Ståndpunkt	
					+	-
12.13	<i>Vicugna vicugna</i> Överförande av populationer från Bolivia från bilaga I till bilaga II i enlighet med artikel II.2 a) i konventionen, uteslutande i syfte att möjliggöra internationell handel med produkter tillverkade av ull från levande djur, med tyger och produkter av sådan ull samt andra hantverksprodukter märkta med texten "VICUÑA - BOLIVIA"	I - II	BO	Förlängning av den nuvarande nedlistningen - inga uppenbara effekter på artens bevarande	+	
12.14	<i>Vicugna vicugna</i> Överförande av populationen från regionen Primera i Chile från bilaga I till bilaga II genom ändring av annotationerna - 106 och + 211	I - II	CL	Förlängning av den nuvarande nedlistningen - inga uppenbara effekter på artens bevarande	+	
12.15	<i>Rhea pennata pennata</i> (CL pop)	I - II	CL	Förslaget följer AR:s förslag vid CoP11, som gemenskapen stödde. Det uppges dock i första hand avse populationer uppfödda i fångenskap, för vilka förteckning i bilaga II strängt taget inte är nödvändig. CL skulle kunna fortsätta registrering av odling i fångenskap, men detta är svårt för små uppfödare. Delad listning (med de risker för "tvätt" av delar och derivat från andra underarter som detta medför) måste övervägas		
12.16	<i>Amazona auropalliata</i>	II - I	CR	Förstörelse av livsmiljöer är förmodligen en viktigare orsak för det minskande antalet än internationell handel, som endast utgör en bråkdel av den inhemska handeln. De uppgifter som lagts fram är inte fullständiga. Dessutom finns det problem med taxonomi och identifiering. Man bör beakta ståndpunkterna från de övriga staterna som ligger i artens utbredningsområde. Kan stödjas om alla eller de flesta berörda stater är positiva		
12.17	<i>Amazona oratrix</i>	II - I	MX	Liknande problem som med <i>Amazona auropalliata</i> , men i detta fall är den största delen av populationen i Mexiko. Man bör beakta ståndpunkterna från de övriga staterna som ligger i artens utbredningsområde	+	
12.18	<i>Ara couloni</i>	II - I	TY (EU)	TY uppmanar till utarbetande av förslag före CoP	+	
12.19	<i>Poicephalus robustus</i> (ZA pop)	II - I	ZA	Det största hotet är förstörelse av livsmiljöerna, och detta upphävs inte genom att arten tas med i bilaga I. Efterlevnadsproblem kan uppstå		-
12.20	<i>Platysternum megacephalum</i>	0 - II	CN/US	Till följd av sköldpaddsworkshoppen i Kuning. Bör stödjas	+	
12.21	<i>Annamemys annamensis</i>	0 - II	CN/TY (EU)	Stöds av sköldpaddsworkshoppen i Kuning. Bör stödjas	+	

Försl. Nr.	Taxon/Precisering	Förslag	Förslagsställare	Kommentarer	Ståndpunkt	
					+	-
12.22	<i>Heosemys</i> spp.	0 – II	CN/TY (EU)	Stöds av sköldpaddworkshopen i Kuning. Bör stödjas, förutsatt att taxonomin klargörs för <i>Heosemys sylvatica</i> . Möjligtvis måste denna ändras så att enskilda arter kan tas med i förteckningen	+	
12.23	<i>Hieremys annandalii</i>	0 – II	CN/US	Till följd av sköldpaddworkshopen i Kuning. Bör stödjas	+	
12.24	<i>Kachuga</i> spp. (except <i>K. tecta</i>)	0 – II	IN/US	Till följd av sköldpaddworkshopen i Kuning. Bör stödjas, förutsatt att taxonomin klargörs för arter som redan ingår i bilaga II	+	
12.25	<i>Leucocephalon yuwonoi</i>	0 – II	CN/TY (EU)	Stöds av sköldpaddworkshopen i Kuning. Bör stödjas	+	
12.26	<i>Mauremys mutica</i>	0 – II	CN/US	Till följd av sköldpaddworkshopen i Kuning. Bör stödjas	+	
12.27	<i>Orlita borneensis</i>	0 – II	CN/TY (EU)	Stöds av sköldpaddworkshopen i Kuning. Bör stödjas	+	
12.28	<i>Pyxidea mouhotii</i>	0 – II	CN/US	Till följd av sköldpaddworkshopen i Kuning. Bör stödjas	+	
12.29	<i>Siebenrockiella crasscollis</i>	0 – II	CN/US	Till följd av sköldpaddworkshopen i Kuning. Bör stödjas	+	
12.30	<i>Eretmochelys imbricata</i> (pop. i Nordamerika) (nollkvot W) Uteslutande i syfte att ge Kubas regering möjlighet att exportera sina lager av skal (7 800 kg) som samlats lagligt inom ramen för det nationella programmet för förvaltning och bevarande mellan 1993 och 2002, med följande annotation: a) Exporten skall inte genomföras innan CITES-sekretariatet har kontrollerat (inom 12 månader efter det att beslutet fattats) att importlandet har adekvata kontroller för inhemsk handel och inte kommer att återexportera, och CITES ständiga kommitté har godtagit denna kontroll b) Den vilda populationen i kubanska vatten kommer även fortsättningsvis att förvaltas som bilaga I-art I enlighet med artikel 1 a) i konventionen definieras den population för vilken överföring begärs som den del av den västindiska populationen som omfattas av de geografiska gränserna av kubanskt vatten, som befinner sig inom Republiken Kubas jurisdiktion, och som är det enda område från vilket skal får härröra	I – II	CU	Förslaget tillbakadraget den 19.8.2002		

Försl. Nr.	Taxon/Precisering	Förslag	Förslagsställare	Kommentarer	Ståndpunkt	
					+	-
12.31	<i>Chitra s.l.spp.</i> (<i>Chitra spp.</i>)	0 – II	CN/US	Till följd av sköldpaddworkshopen i Kunming. Bör stödjas. Ståndpunkten avseende hittills obeskrivna <i>Chitra</i> -arter bör dock klargöras	+	
12.32	<i>Pelochelys s.l. spp.</i> (<i>P. bibroni</i> och <i>cantorii</i>)	0 – II	CN/US	Till följd av sköldpaddworkshopen i Kunming. Bör stödjas	+	
12.33	<i>Hoplodactylus spp.</i> and <i>Nautinus spp.</i>	0 – II	NZ	Förslaget kräver mer information för att motivera införande i bilaga II. Införande i bilaga III vore ett alternativ, men bilaga II underlättar genomdrivande		
12.34	<i>Cnemidophorus hyperythrus</i>	II – 0	US	Grundas på periodisk översyn av bilagorna. Bör stödjas	+	
12.35	<i>Rhincodon typus</i>	0 – II	IN/PH	Förslaget är fortfarande främst grundat på anekdotiska nedgångar till följd av insatser för att fånga enstaka exemplar i vissa områden, och bristen på kunskap om artens biologi och status är ett problem. Efter övervägande verkar kriterierna i resolution Conf. 9.24 dock vara uppfyllda. Handelsomfång i jämförelse med bragd är diskutabelt, men kötthandeln verkar vara omfattande. Identifiering av produkter (särskilt kött) vid handel måste tas upp. Samråd med de regionala fiskeorganisationerna och kontroll mot FAO-kriterier skulle ha varit lämpligt	+	
12.36	<i>Cetorhinus maximus</i>	0 – II	GB (EU)	Kriterierna i resolution Conf. 9.24 bilaga 2a B samt FAO-kriterierna är uppfyllda. Arten är eftertraktad och kan lätt identifieras i internationell handel. Förslaget innehåller adekvat biologisk information och omfattar samråd med de regionala fiskeorganisationerna och kontroll mot FAO-kriterierna	+	
12.37	<i>Hippocampus spp.</i>	0 – II	US	Cébu-workshopen om denna grupp stödde listning av släktet. Man bör beakta taxonomin, de olika arternas olika status, och eventuella svårigheter med att genomdriva bestämmelserna	+	
12.38	<i>Cheilinus undulatus</i>	0 – II	US	Förslaget bygger i stor utsträckning på anekdotiska fakta, men arten är definitivt eftertraktad, och det finns entydigt stöd bland de stater som omfattas av artens utbredningsområde	+	
12.39	<i>Dissostichus spp.</i>	0 – II	AU	Kriterierna i resolution Conf. 9.24 förefaller att vara uppfyllda, och stora ansträngningar görs i fråga om CCAMLR:s synpunkter. Införande i CITES-listan är dock endast effektivt om det (med annotationer och tillhörande resolutioner) kan förknippas med villkoret att de CITES-parter som handlar med <i>Dissostichus</i> måste genomföra CCAMLR:s dokumentationsplaner för fångster så att de kan göra det yttrande beträffande ej negativa konsekvenser som krävs enligt CITES		

Försl. Nr.	Taxon/Precisering	Förslag	Förslagsställare	Kommentarer	Ståndpunkt	
					+	-
12.40	<i>Atrophaneura</i> spp.	0 – II	TY (EU)	Resolution Conf. 9.24 uppfylld. Bör stödjas	+	
12.41	<i>Papilio</i> spp.	0 – II	TY (EU)	Resolution Conf. 9.24 uppfylld. Bör stödjas	+	
12.42	<i>Araucaria araucana</i> (Alla populationer)	II – I	AR	Förslaget syftar till kontroll av olaglig handel med frön. Man bör dock beakta den administrativa börda för icke-infödda populationer som detta ger upphov till. Följer gemenskapens ståndpunkt som överenskommit för poströstning	+	
12.43	<i>Cactaceae</i> (Alla taxa ingår i bilaga II) Ändring av annotation 608 som hänvisar till artificiellt förökade exemplar av <i>Gymnocycium mihanovichii</i> (sorter) som saknar klorofyll, till följande lydelse: <i>Cactaceae</i> spp. färgmutanter som saknar klorofyll, ympade på följande växter: <i>Harrisia 'Jusbertii'</i> , <i>Hylocereus trigonus</i> eller <i>Hylocereus undulatus</i>	II – 0	CH	Utesluter vissa rent artificiellt odlade sorter från CITES tillämpningsområde och minskar den administrativa bördan. Bör stödjas	+	
12.44	<i>Opuntioideae</i> spp.	II – 0	CH	Utesluter eventuellt invasiva främmande arter från CITES-skydd. Vissa taxa är dock sällsynta och därför finns betydande motstånd i de stater som omfattas av artens utbredningsområde		
12.45	<i>Pereskioideae</i> spp.	II – 0	CH	Kan lätt skiljas från andra <i>Cactaceae</i> , och många arter är vanliga. Endast en art berörs av omfattande handel, och då uteslutande via artificiell förökning. Man bör beakta ståndpunkterna från de stater som ligger i artens utbredningsområde	+	
12.46	<i>Sclerocactus nyensis</i>	II – I	US	Tveksam taxon, och förslaget omfattar ytterst få stödjande uppgifter. Det visas inte tydligt att handelsaspekterna i resolution Conf. 9.24 är uppfyllda		-
12.47	<i>Sclerocactus spinosior</i> spp. <i>blainei</i>	II – I	US	Tveksam taxon, och förslaget omfattar ytterst få stödjande uppgifter. Det visas inte tydligt att handelsaspekterna i resolution Conf. 9.24 är uppfyllda		-
12.48	<i>Dudleya traskiae</i>	I – II	US	USA är den enda staten i vilken arten förekommer, och artificiellt förökade exemplar är allmänt tillgängliga	+	
12.49	<i>Aloe thorncroftii</i>	I – II	ZA	Inget större hot mot artens bevarande föreligger, och ZA är det enda landet i vilket arten förekommer	+	
12.50	<i>Swietenia macrophylla</i>	III – II	GT, NI	Listning i bilaga III har inte medfört tillräckligt skydd för denna art. Förslaget är väl dokumenterat och förtjänar stöd i syfte att uppnå hållbar användning	+	

Försl. Nr.	Taxon/Precisering	Förslag	Förslagsställare	Kommentarer	Ståndpunkt	
					+	-
12.51	<p><i>Orchidaceae</i> spp.</p> <p>Annotation till <i>Orchidaceae</i> i bilaga II.</p> <p>Annotationen skall ha följande lydelse:</p> <p>Artificiellt förökade exemplar av hybrider i släktena <i>Cattleya</i>, <i>Cymbidium</i>, <i>Dendrobium</i> (endast typerna <i>phalaenopsis</i> och <i>nobile</i>), <i>Oncidium</i>, <i>Phalaenopsis</i> och <i>Vanda</i>, inbegripet deras släktesinterna hybrider, omfattas inte av bestämmelserna i konventionen om</p> <p>a) exemplaren försäljs i försändelser bestående av enskilda behållare (dvs. kartonger, askar eller lådor) med minst 100 plantor i varje,</p> <p>b) alla plantor i en och samma behållare är av samma hybrid, utan blandning av olika hybrider i en och samma behållare,</p> <p>c) växter i behållare lätt kan kännas igen som artificiellt förökade exemplar genom att de är mycket likartade till storlek och utveckling, är rena, har intakt rotsystem och rent allmänt saknar skador som skulle kunna tyda på att växten tagits från sin naturliga växtplats,</p> <p>d) växterna inte uppvisar tecken på att ha tagits från sin naturliga växtplats, t.ex. skador förorsakade av insekter eller andra djur, svampar eller alger på bladen eller mekanisk skada på rötter, blad eller andra växtdelar, till följd av insamling,</p> <p>e) försändelsen åtföljs av dokumentation, t.ex. räkningar, som tydligt visar antalet plantor och vilka av de sex undantagna släktena som ingår i försändelsen, och som bär avsändarens underskrift. Växter som inte entydigt uppfyller undantagsvillkoren måste åtföljas av lämplig CITES-dokumentation</p>	II - 0	US	Behandlar artificiellt förökade orkidéhybrider som "snabbköpsväxter", dvs. enhetliga bulkförsändelser som undantas från CITES-kontrollerna. Skulle kunna minska den administrativa bördan, men risken för bedrägeri bör beaktas. Villkoren a)-e) låter sig förmodligen inte tillämpas. Det ändrade förslaget skulle kunna stödjas utan dessa villkor, och, om så är nödvändigt, med undantag för de släkten som omfattar arter i bilaga I. Man bör se vilken ståndpunkt de viktigaste staterna inom orkidéernas utbredningsområde har i frågan		
12.52	<p><i>Cistanche deserticola</i></p> <p>Strykning av den nuvarande annotationen</p>	II - II	CN	Rättar misstag i den nuvarande annotationen om rötter. Hänvisningen till bearbetade produkter i annotationen bör dock behållas		
12.53	<i>Lewisia maguirei</i>	II - 0	US	Växer endast på statlig mark i USA, och handeln är försumbar	+	
12.54	<p><i>Guaiaacum</i> spp.</p> <p>Annotationen skall ha följande lydelse:</p> <p>Alla delar och derivat skall märkas, inbegripet trä, bark och extrakt</p>	0 - II	TY (EU)	<i>Guaiaacum sanctum</i> ingår redan i CITES-förteckningen, men det är svårt att skilja virket från andra <i>Guaiaacum</i> -arter. Förslaget stöds av växtkommittén	+	

AVSLUTNING AV MÖTET

67. FASTSTÄLLANDE AV TID OCH PLATS FÖR PARTSKONFERENSENS NÄSTA ORDINARIE MÖTE (INGET DOKUMENT)

Sammanfattning: Inga dokument tillgängliga den 31 juli 2002.

Kommentarer: –

Slutsats: Gemenskapen skall stödja varje medlemsstat som ställer upp som kandidat för att stå som värd för partskonferensens nästa möte och sträva efter att undvika en situation där två eller flera medlemsstater konkurrerar om detta uppdrag.

68. AVSLUTANDE KOMMENTARER (INGET DOKUMENT)

Förslag till rådets förordning om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond

(2002/C 331 E/51)

KOM(2002) 514 slutlig — 2002/0228(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 18 september 2002)

MOTIVERING

Behov av ett nytt katastrofinstrument

De nyligen inträffade översvämningarna i Centraleuropa har i omfång varit utan motstycke i senare tids historia. Kostnaderna för skadorna är mycket omfattande – dussintals människor har förlorat livet, den socioekonomiska infrastrukturen har brutits sönder i hela regioner och natur- och kulturminnesmärken har skadats.

Andra katastrofer av dramatiska proportioner – av samma eller annan karaktär – har inträffat i det förångna; tyvärr kan de inte uteslutas i framtiden. Medan det finns gemenskapsinstrument att ta till vid katastrofer på andra ställen i världen, finns det inga jämförbara instrument för medlemsstaterna själva.

Vi är en gemenskap av många folk på väg mot en allt fastare sammanslutning. Samtidigt håller unionen på att förbereda sig för en utvidgning inom den allra närmaste framtiden. När en större katastrof inträffar är det därför bara riktigt och naturligt att medborgarna, medlemsstaterna och de länder med vilka anslutningsförhandlingar pågår tillsammans med gemenskapens institutioner känner sig spontant kallade att visa sin sympati med offren, särskilt genom praktiska ekonomiska solidaritetshandlingar.

Med det här förslaget till rådsförordning föreslår kommissionen en ny europeisk solidaritetsfond som skall bistå drabbade regioner i medlemsstaterna och i de länder med vilka anslutningsförhandlingar pågår, om större naturkatastrofer, tekniska katastrofer eller miljökatastrofer skulle inträffa.

Brett stöd

Också Europaparlamentet har givit uttryck för sitt engagemang och lovat att med högsta angelägenhetsgrad behandla förslag som kräver budgetmyndighetens godkännande. Vid sitt plenarsammanträde den 3 september 2002 i Strasbourg uttryckte parlamentet sitt fulla stöd för ett särskilt gemenskapsinstrument att användas för hjälpinsatser i händelse av katastrofer i medlemsländerna eller i kandidatländerna.

Ministerrådet delar också denna känsla av solidaritet med offren för översvämningarna och det angelägna i att gemenskapen gör sin insats. Vid det särskilda mötet för medlemsstaternas representanter den 29 augusti 2002, som hade sammankallats av det danska ordförandeskapet för att diskutera vilka åtgärder som unionen skulle kunna vidta, stödde delegaterna enhälligt förslaget att inrätta ett särskilt gemenskapsinstrument för att möta följderna av större katastrofer genom att snabbt göra nya resurser tillgängliga.

Europeiska unionens solidaritetsfond

Solidaritetsfonden bör vara väsensskild från strukturfonderna och andra redan existerande gemenskapsinstrument. Den bör vara inriktad på att ge omedelbart ekonomiskt stöd för att hjälpa drabbade människor, regioner och länder att återvända till så normala levnadsvillkor som möjligt. Dess räckvidd bör därför begränsas till de mest angelägna behoven. Återuppbyggnad av infrastruktur och näringsliv på längre sikt måste överlåtas till andra instrument.

EU-hjälpen skall komplettera de berörda ländernas egna ansträngningar och skall bara användas för att täcka en del av de offentliga utgifter som orsakats av katastrofen. Fonden bör kunna täcka kostnader för nödhjälpsinsatser för ett område som drabbats av en större katastrof oberoende av områdets status i förhållande till strukturfonderna. Stödbeloppen skulle stå i förhållande till katastrofens omfattning men skulle också kunna ta hänsyn till andra potentiella finansieringskällor.

Subsidiaritetsprincipen gäller också om katastrofer inträffar. Insatser från Europeiska unionen förefaller därför nödvändiga och motiverade bara när olyckorna har stor omfattning. Detta resonemang förstärks av knappheten på tilläggsmedel i budgeten.

Pengar från Solidaritetsfonden skulle beviljas som ett enstaka bidrag på ansökan från det drabbade landet och på basis av ett avtal mellan Europeiska kommissionen, landet och – i förekommande fall – den drabbade regionen eller de drabbade regionerna och/eller en eller flera lokala myndigheter.

Kommissionen skulle konstatera att det föreligger en större katastrof som motiverar en insats på europeisk nivå och förslå ett lämpligt stödbelopp till budgetmyndigheten (detta kan göras snabbt). Genomförandet av hjälpen, särskilt urvalet av enskilda stödprojekt, skulle utföras på det berörda landets och den berörda regionens ansvar. Fonden skulle underställas normala gemenskapsregler för finansiell hjälp, inbegripet frågor om kontroll.

Att göra medel tillgängliga

Att inrätta en ny fond i EG-budgeten kräver två steg: att skapa ett instrument genom vilket medlen görs tillgängliga och att definiera en ny budgetpost i driftsbudgeten dit medlen skulle föras över för att tas i anspråk. Det senare kräver att en rättslig grund antas.

— Ett nytt flexibelt instrument

Den 11 september 2002 antog kommissionen ett förslag till ett nytt flexibelt instrument för katastrofer som skulle göra det möjligt att vidta åtgärder vid händelser och omständigheter av undantagskaraktär och som anger reglerna för hur det nya instrumentet skall användas. Motsvarande utgifter bör införas under de berörda budgetrubrikerna. Dessa utgifter skall adderas till det belopp som anges i budgetplanen.

— En ny rättslig grund

Det blir nödvändigt att rådet och parlamentet på kommissionens förslag antar en rättsakt där det anges kriterier för när instrumentet skall komma till användning och hur detta rent praktiskt skall gå till. Detta är syftet med det här förslaget till rådsförordning.

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 159 tredje stycket och artikel 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande, och

av följande skäl:

(1) Vid större naturkatastrofer, tekniska katastrofer eller miljökatastrofer bör gemenskapen visa sig solidarisk med befolkningen i de berörda regionerna och bistå med ekonomiskt stöd för att inom kortast möjliga tid bidra till att återupprätta normala levnadsvillkor i de drabbade regionerna.

(2) De existerande instrumenten för ekonomisk och social sammanhållning medger finansiering av riskförebyggande verksamhet eller reparation av förstörd infrastruktur. Men det bör också skapas ett instrument som gör det möjligt för gemenskapen att agera brådskande och effektivt för att på kortast möjliga tid ta ansvar för insatser vid räddningsarbete riktat mot befolkningens omedelbara behov och kortsiktig återuppbyggnad av den viktigaste förstörda infrastrukturen för att på det sättet främja omstart av näringslivsverksamhet i de regioner som drabbats av en större katastrof.

(3) Den europeiska solidariteten bör också gälla de stater med vilka det pågår förhandlingar om anslutning till Europeiska unionen. Tillämpning av den här förordningen på dessa länder kräver att artikel 308 tillämpas.

(4) Gemenskapens hjälp bör komplettera de berörda staternas egna insatser och bör täcka en del av de offentliga utgifter som krävs för att avhjälpa de skador som orsakats av en större katastrof.

- (5) Med tillämpning av subsidiaritetsprincipen bör insatserna från detta instrument begränsas till större naturkatastrofer, tekniska katastrofer och miljökatastrofer som har allvarliga följder för medborgarnas levnadsvillkor, för miljön eller för ekonomin.
- (6) En katastrof bör anses som större om den i minst en av de berörda staterna orsakar betydande skador i finansiella termer eller procentandel av BNP. För att EU skall kunna göra insatser vid katastrofer där skadorna inte uppskattas uppgå till de angivna tröskelvärdena men där de ändå måste anses vara betydande, bör det under omständigheter av extrem undantagskaraktär kunna beviljas insatser när en betydande del av befolkningen i den berörda regionen eller staten påverkas av en katastrof.
- (7) Gemenskapens insatser bör inte ersätta tredje parts ansvar och inte heller inbjuda till att underlåta att vidta preventiva åtgärder.
- (8) Ett sådant instrument bör särskilt göra det möjligt att genom snabba beslut med mycket kort varsel anslå särskilda medel och göra dem tillgängliga.
- (9) Det kan för att uppfylla konstitutionella, institutionella, juridiska eller finansiella bestämmelser i mottagarstaten eller gemenskapen vara önskvärt att inbegripa de regionala eller lokala myndigheterna i de parter som sluter avtal om genomförandet, även om mottagarstaten i alla händelser förblir ansvarig för att omsätta bidraget i praktisk verksamhet och att leda och kontrollera de verksamheter som får finansieringsstöd av gemenskapen.
- (10) Användningen av det här instrumentet bör anpassas till situationens angelägenhetsgrad.
- (11) En insats som finansieras med det här instrumentet bör inte på samma gång kunna få finansiering med stöd av rådets förordning (EG) nr 1164/94 av den 16 maj 1994 om inrättandet av en sammanhållningsfond⁽¹⁾, rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna⁽²⁾, rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden⁽³⁾, förordning (EEG) nr 3906/89 av den 18 december 1989 om ekonomiskt stöd till Ungern och Polen⁽⁴⁾, rådets förordning (EG) nr 1267/1999 av den 21 juni 1999 om upp-
rättande av ett strukturpolitiskt föranslutningsinstrument⁽⁵⁾, rådets förordning (EG) nr 1268/1999 av den 21 juni 1999 om gemenskapsstöd för föranslutningsåtgärder för jordbruket och landsbygdens utveckling i kandidatländerna i Central- och Östeuropa under föranslutningsperioden⁽⁶⁾, kommissionens förordning (EG) nr 2760/98 av den 18 december 1998 om genomförande av ett program för gränsöverskridande samarbete inom ramen för Phare-programmet⁽⁷⁾ eller enligt rådets förordning (EG) nr 1266/1999 av den 21 juni 1999 om samordning av stödet till kandidatländerna inom ramen för föranslutningsstrategin och om ändring av förordning (EEG) nr 3906/89⁽⁸⁾.
- (12) Det är lämpligt att säkra största möjliga öppenhet när ekonomiskt stöd från gemenskapen verkställs liksom vid tillbörlig kontroll av hur medlen används.
- (13) Det är nödvändigt med en försiktig medelsförvaltning så att gemenskapen kommer att vara i stånd att göra flera skilda insatser om flera katastrofer skulle inträffa under samma år.
- (14) Med hänsyn till de medel som finns tillgängliga är det lämpligt att införa föreskrifter om eventuella tilläggsbidrag för att garantera att de samhällen som drabbas av större katastrofer skall få en rätt avpassad insats från det här instrumentet.
- (15) Det är nödvändigt att fastställa sista datum då det beviljade bidraget skall vara taget i anspråk och då mottagarstaterna skall ha lämnat redovisning för hur de använt bidraget.
- (16) Det är på grund av omständigheter av undantagskaraktär lämpligt att föreskriva att de stater som drabbats av katastrofer från och med sommaren 2002 skall kunna få bidrag från det här instrumentet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Härmed inrättas Europeiska unionens solidaritetsfond, fortsättningsvis benämnd "fonden". Fonden skall göra det möjligt för gemenskapen att snabbt, effektivt och smidigt vidta åtgärder i nödsituationer på de villkor som anges i den här förordningen.

⁽¹⁾ EGT L 130, 25.5.1994, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1265/1999 (EGT L 161, 26.6.1999, s. 62).

⁽²⁾ EGT L 161, 26.6.1999, s. 80. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1447/2001 (EGT L 198, 21.7.2001, s. 1).

⁽³⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽⁴⁾ EGT L 375, 23.12.1989, s. 11. Senast ändrad genom förordning (EG) nr 2500/2001 (EGT L 342, 27.12.2001, s. 1).

⁽⁵⁾ EGT L 161, 26.6.1999, s. 68.

⁽⁶⁾ EGT L 161, 26.6.1999, s. 8. Senast ändrad genom förordning (EG) nr 2500/2001 (EGT L 342, 27.12.2001, s. 1).

⁽⁷⁾ EGT L 345, 19.12.1998, s. 49.

⁽⁸⁾ EGT L 161, 26.6.1999, s. 68.

Artikel 2

1. På ansökan av en medlemsstat eller en stat med vilken det pågår förhandlingar om anslutning till Europeiska unionen, fortsättningsvis benämnd "mottagarstat", kan medel från fonden frigöras när det på denna stats territorium har inträffat en större naturkatastrof, miljökatastrof eller teknisk katastrof som har allvarliga följder för medborgarnas levnadsvillkor, för miljön eller för ekonomin i en eller flera regioner eller en eller flera stater.

2. Som större anses i den här förordningen varje katastrof som orsakar skador för vilka kostnaderna i åtminstone en av de drabbade staterna uppskattas överstiga 1 miljard euro i 2002 års priser eller utgöra mer än 0,5 % av dess BNP.

Under omständigheter av extrem undantagskaraktär skall en katastrof som påverkar en betydande del av befolkningen i den berörda regionen eller staten även kunna anses vara bidragsberättigande.

Artikel 3

1. En insats från fonden skall ha formen av ett bidrag. För en identifierad katastrof skall ett enda bidrag anslås till en mottagarstat.

2. Insatsen skall även omfatta grannstater som har drabbats av samma katastrof. På den grunden skall insatsen kunna inbegripa bidrag till de olika berörda staterna.

3. Fonden skall ha som ändamål att hjälpa mottagarstaten att, alltefter katastrofens karaktär, genomföra åtgärder av primärt behov av följande slag:

- omedelbart återställande av infrastruktur och utrustning inom områdena energi, vattenförsörjning och avloppsvatten, telekommunikationer, transporter, hälsa och undervisning,
- provisoriska åtgärder för att tillhandahålla bostäder och ta ansvar för räddningstjänst riktad till befolkningens omedelbara behov,
- omedelbart säkrande av förebyggande infrastruktur och omedelbara åtgärder för att skydda kulturarvet,
- uppsnygning av drabbade naturområden.

Artikel 4

1. Så snart som möjligt och senast inom en tidsfrist av två månader efter det datum då den första skadan inträffat som hänger samman med katastrofen, får staten sända en ansökan om bidrag från fonden till kommissionen med angivande av, bland annat:

a) katastrofens omfattning,

b) en uppskattning av kostnaderna för de åtgärder som avses i artikel 3,

c) källor för annan gemenskapsfinansiering och nationell finansiering, inbegripet privata sådana, som kan komma att användas för att avhjälpa skadorna.

2. På grundval av dessa uppgifter och eventuella förtydliganden, som skall tillhandahållas av den berörda staten, skall kommissionen, så snart som möjligt och inom ramen för tillgängliga medel, fastställa storleken av det eventuella bidraget. Detta bidrag skall dock lämna minst en fjärdedel av fondens årliga medel oanvända fram till och med den sista september varje år.

Kommissionen skall förvissa sig om att de ansökningar som lämnas in av medlemsstaterna får en rättvis behandling.

3. Kommissionen skall, till budgetmyndigheten, lämna erforderliga förslag om motsvarande anslag. När anslagen finns tillgängliga skall kommissionen fatta ett beslut om att bevilja bidraget som omedelbart skall betalas ut till mottagarstaten vid ett enda tillfälle efter det att avtalet som avses i artikel 5 undertecknats.

4. Bidragsberättigandet för utgifter börjar det datum som avses i punkt 1.

Artikel 5

Med uppfyllande av de konstitutionella, institutionella, juridiska och finansiella bestämmelserna i mottagarstaten och gemenskapen, skall kommissionen och mottagarstaten, och i förekommande fall de regionala eller lokala myndigheterna, sluta ett avtal om hur det beviljade bidraget skall användas. Avtalet skall särskilt ange slag av och geografisk belägenhet för de insatser som skall finansieras av fonden.

Kommissionen skall vinnlägga sig om att söka påverka de stater med vilka det pågår förhandlingar om anslutning till Europeiska unionen, så att de, inom ramen för vederbörliga avtal och instrument, åtar sig samma skyldigheter som de som åligger medlemsstaterna enligt den här förordningen.

Ansvaret för att välja ut enskilda insatser och att göra bruk av bidraget inom ramen för avtalet tillkommer mottagarstaten som har att beakta de villkor som föreskrivs i den här förordningen, bidragsbeslutet och avtalet. Mottagarstaten utövar detta ansvar utan hinder av kommissionens ansvar för Europeiska unionens allmänna budget och dess medelsförvaltning och enligt de bestämmelser i budgetförordningen som skall tillämpas på delad eller decentraliserad förvaltning.

Artikel 6

1. Mottagarstaten skall försäkra sig om samordning mellan fondens deltagande i de insatser som avses i artikel 3, å ena sidan, och insatser från Europeiska investeringsbanken och andra gemenskapsinstrument för finansiering, å den andra.

2. De insatser som tilldelas bidrag enligt den här förordningen skall inte tilldelas bidrag från de fonder och instrument som regleras i förordning (EG) nr 1164/94, förordning (EG) nr 1260/1999, rådets förordning (EG) nr 1257/1999, förordning (EG) nr 1267/1999, förordning (EG) nr 1268/1999, förordning (EEG) nr 3906/89 eller förordning (EG) nr 2760/98 eller enligt förordning (EG) nr 1266/1999. Mottagarstaten skall se till att denna bestämmelse tillämpas.

Artikel 7

Insatser som beviljas finansiering från fonden skall uppfylla bestämmelserna i fördraget och de rättsakter som grundas på detta, och vara förenliga med gemenskapspolitik och gemenskapens verksamheter och med stöd från föranslutningsinstrumenten.

Artikel 8

Bidraget skall användas inom två år från det datum då bidragsbeslutet meddelades. Den del av bidraget som inte har använts under denna period på två år med uppfyllande av villkoren i den här förordningen skall av kommissionen återkrävas från mottagarstaten.

Senast sex månader efter utgången av tvåårsperioden räknat från det datum då bidragsbeslutet meddelades, skall mottagarstaten överlämna en rapport över bidragets användning med en motiverad redovisning av utgifterna och med uppgifter om alla andra finansieringskällor som bidragit till de berörda insatserna, inbegripet ersättning från försäkringar och från tredje part. Rapporten skall innehålla uppgifter om vilka förebyggande åtgärder som mottagarstaten beslutat om och som avses komma till stånd för att minska skadornas omfattning och för att i möjligaste mån undvika att katastrofer av detta slag återupprepas.

När detta förfarande är avslutat skall kommissionen avsluta ärendet.

I det fall där kostnaderna för att reparera skadorna senare täcks av tredje part, skall kommissionen besluta om att mottagarstaten skall återbetala det tilldelade bidraget.

Artikel 9

I ansökan och beslut om bidrag från fonden liksom i det finansiella avtalet, rapporterna och alla andra hithörande dokument skall belopp uttryckas i euro.

Artikel 10

Med hänsyn tagen till katastrofens intensitet eller karaktär och begränsningarna i tillgången till medel kan kommissionen i

undantagsfall, med undantag från artikel 3.1, inom ett år från bidragsbeslutet föreslå ett tilläggsbidrag på ansökan från mottagarstaten. Denna ansökan skall åtföljas av underlag som innehåller nytt material, särskilt en mera genomarbetad utvärdering av de inträffade skadorna. Tilläggsbidraget skall beviljas på samma villkor som det första bidraget.

Artikel 11

De ekonomiska besluten och de överenskommelser och kontrakt som härrör från dem förutsätter en kontroll från kommissionen, i första hand OLAF, och genomförande av kontroller på plats av kommissionen och revisionsrätten enligt gällande förfaranden.

Artikel 12

Varje år skall kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om de bidrag som har beviljats från fonden. Denna rapport skall innehålla uppgifter om de bidrag som har beviljats under det aktuella året och om de bidrag som har beviljats under tidigare budgetår och för vilka de enskilda insatserna har avslutats.

Artikel 13

De medlemsstater och de stater med vilka Europeiska unionen förhandlar om anslutning som drabbats av katastrofer från och med den 1 augusti 2002 får genom undantag från den tidsfrist som anges i artikel 4.1 i den här förordningen ansöka om bidrag från fonden under två månader från och med det datum då den här förordningen har trätt i kraft.

Artikel 14

Den här förordningen utesluter inte att gemenskapsinstrument eller internationella instrument som lämnar ersättning för skador av särskilt slag kommer till användning.

Artikel 15

På förslag av kommissionen skall rådet se över denna förordning senast den 31 december 2006.

Artikel 16

Denna förordning träder i kraft den [...] dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Förslag till rådets beslut om ingående av avtal genom skriftväxling om den provisoriska tillämpningen av protokollet om fastställande, för perioden 3 augusti 2002–2 augusti 2004, av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Republiken Angolas regering om fiske utanför Angola

(2002/C 331 E/52)

KOM(2002) 492 slutlig

(Framlagt av kommissionen den 2 oktober 2002)

MOTIVERING

Det protokoll som fogats till fiskeavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Angola löpte ut den 2 maj 2002 men förlängdes till och med den 2 augusti 2002 medan förhandlingarna för att förnya protokollet pågick. Förhandlingarna resulterade i att ett nytt protokoll paraferades i Luanda den 30 juni 2002.

Det nya protokollet blir det nionde sedan fiskeavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Angola trädde i kraft 1987. Uttryckt i fiskemöjligheter för gemenskapens fartyg är detta fiskeavtal, näst avtalet med Mauretanien, det mest betydelsefulla. När det gäller tonfisk, utgör avtalet med Angola en väsentlig del av det nätverk av avtal som täcker tonfiskfiske i Atlanten och som gör det möjligt för gemenskapens fiskeflotta att följa gränsöverskridande fiskbestånd.

Det nya protokollet omfattar perioden 3 augusti 2002–2 augusti 2004. Det omfattar fiskemöjligheter för 33 tonfiskfartyg, 22 räktrålare och 4 200 BRT per månad för fartyg för bottentrålare jämfört med 43 tonfiskfartyg, 22 räktrålare respektive 3 750 BRT per månad för bottentrålare enligt föregående protokoll. Dessa nivåer fastställdes med utgångspunkt från de slutsatser som gjordes av en grupp av vetenskapsmän från Angola och gemenskapen som träffades i Luanda för att se över den vetenskapliga informationen om tillståndet för fiskeresurserna samtidigt som den tredje och sista förhandlingsrundan ägde rum.

Den ekonomiska ersättningen har höjts till 15 500 000 euro per år jämfört med 13 975 000 per år för det föregående protokollet. Höjningen motiveras av de ökade fiskemöjligheterna när det gäller demersalt fiske och av att det inrättas ett partnerskap med Angola för att främja ett ansvarsfullt och hållbart fiske. Inom ramen för partnerskapet är 36 % av den ekonomiska ersättningen öronmärkt för att finansiera vetenskaplig forskning, övervakning, småskaligt fiske och lokala fiskesamhällen, utbildning och praktik samt vattenbruk och kommer att ge bättre samordning mellan fiskeripolitiken och utvecklingspolitiken på gemenskapsnivå.

För att säkerställa att fisket inom ramen för protokollet ligger kvar på en nivå som är förenlig med en ansvarsfull förvaltning av fiskeresurserna kommer ett vetenskapligt möte att hållas en gång om året för att bevaka fiskebeståndens tillstånd. På grundval av resultaten från dessa vetenskapliga möten kommer fiskemöjligheterna inom ramen för protokollet att vid behov ses över.

De angolanska myndigheterna har beslutat att minska antalet tonfiskfartyg från gemenskapen som får tillträde till angolanska vatten från 43 till 33. Detta beror förmodligen på att andra avtalspartner har erbjudit sig att finansiera bygge av anläggningar för beredning av tonfisk mot tillträde till tonfiskbestånden i angolanska vatten. Denna minskning motiverar emellertid inte en minskning av den ekonomiska ersättningen eftersom den endast är beräknad på fiskemöjligheterna för räkfiske och demersalt fiske. Gemenskapen skall inte betala någon extra avgift för tonfiskfartygens tillgång till bestånden utan fartygsägarna betalar en avgift per ton faktisk fångst.

Med hänsyn till det som nämnts ovan anses det nya protokollet ge god valuta för pengarna. Dessutom kommer partnerskapet med Angola och den årliga vetenskapliga kontrollen av beståndens tillstånd att främja ett ansvarsfullt och hållbart utnyttjande av bestånden till ömsesidig nytta för både kommissionen och Angola.

Kommissionen föreslår på grundval av detta att rådet genom beslut antar utkastet till avtal genom skriftväxling om provisorisk tillämpning av det nya protokollet i avvaktan på att det slutgiltigt skall träda i kraft.

Ett förslag till rådets beslut om ingående av det nya protokollet behandlas i ett separat förfarande.

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 300.2 första stycket första meningen i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

av följande skäl:

- (1) I enlighet med avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Republiken Angolas regering om fiske utanför Angolas kust ⁽¹⁾ har de båda parterna fört förhandlingar i syfte att fastställa eventuella ändringar eller tillägg som skall införas i avtalet när tillämpningsperioden för protokollet som fogats till avtalet löper ut.
- (2) Som ett resultat av förhandlingarna paraferades ett nytt protokoll den 30 juni 2002.
- (3) Detta protokoll ger gemenskapens fiskare fiskemöjligheter i de vatten som lyder under Angolas suveränitet eller jurisdiktion under perioden 3 augusti 2002–2 augusti 2004.
- (4) För att undvika att gemenskapsfartygen måste avbryta sitt fiske är det nödvändigt att det nya protokollet antas snarast möjligt. I detta syfte har de båda parterna paraferat ett avtal genom skriftväxling om provisorisk tillämpning av det paraferade protokollet från och med den 3 augusti 2002.
- (5) Fördelningsnyckeln av möjligheterna mellan medlemsstaterna bör fastställas på grundval av den traditionella fördelningen av fiskemöjligheterna enligt fiskeavtalet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Härmed godkänns på gemenskapens vägnar det avtal genom skriftväxling om den provisoriska tillämpningen av protokollet om fastställande, för perioden 3 augusti 2002–2 augusti 2004, av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Republiken Angolas regering om fiske utanför Angola.

Texten till avtalet genom skriftväxling och till protokollet är fogade till detta beslut.

Artikel 2

De fiskemöjligheter som fastställs i protokollet skall fördelas mellan medlemsstaterna enligt följande:

- Räkträlare:
 - Spanien: 6 550 BRT per månad i årsgenomsnitt, 22 fartyg
- Fartyg för demersalt fiske:
 - Spanien: 1 850 BRT per månad i årsgenomsnitt
 - Portugal: 1 100 BRT per månad i årsgenomsnitt
 - Italien: 750 BRT per månad i årsgenomsnitt
 - Grekland: 500 BRT per månad i årsgenomsnitt
- Vad- eller notfartyg med frysanläggning för fiske efter tonfisk:
 - Frankrike: 6 fartyg
 - Spanien: 9 fartyg
- Fartyg med flytrev:
 - Portugal: 4 fartyg
 - Spanien: 14 fartyg
- Fartyg för pelagiskt fiske:
 - Nederländerna och/eller Irland: 2 fartyg

Om licensansökningar från dessa medlemsstater inte uttömmar de fiskemöjligheter som fastställs i protokollet får kommissionen beakta licensansökningar från alla övriga medlemsstater.

Artikel 3

Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse de personer som skall ha befogenhet att med för gemenskapen bindande verkan underteckna avtalet genom skriftväxling.

⁽¹⁾ EGT L 341, 3.12.1987, s. 2.

AVTAL

genom skriftväxling om tillämpningen av protokollet om fastställande, för perioden 3 augusti 2002–2 augusti 2004, av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Republiken Angolas regering om fiske utanför Angola

A. Skrivelse från Republiken Angolas regering

Med hänvisning till det protokoll som paraferades den 30 juni 2002 om fastställande av fiskemöjligheter och ekonomisk ersättning för perioden 3 augusti 2002–2 augusti 2004, kan jag meddela att Republiken Angolas regering är beredd att provisoriskt tillämpa protokollet från och med den 3 augusti 2002 i avvaktan på att det träder i kraft, under förutsättning att Europeiska gemenskapen är beredd att göra detsamma.

Den första utbetalningen av den ekonomiska ersättning som föreskrivs i artikel 3 i protokollet skall i sådana fall ske före den 30 november 2002.

Jag vore tacksam om Ni ville bekräfta att Europeiska gemenskapen godkänner en sådan provisorisk tillämpning.

Högaktningsfullt

På Republiken Angolas vägnar

B. Skrivelse från Europeiska gemenskapen

Jag har mottagit Er skrivelse av dagens datum med följande lydelse:

”Med hänvisning till det protokoll som paraferades den 30 juni 2002 om fastställande av fiskemöjligheter och ekonomisk ersättning för perioden 3 augusti 2002–2 augusti 2004, kan jag meddela att Republiken Angolas regering är beredd att provisoriskt tillämpa protokollet från och med den 3 augusti 2002 i avvaktan på att det träder i kraft, under förutsättning att Europeiska gemenskapen är beredd att göra detsamma.

Den första utbetalningen av den ekonomiska ersättning som föreskrivs i artikel 3 i protokollet skall i sådana fall ske före den 30 november 2002.

Jag vore tacksam om Ni ville bekräfta att Europeiska gemenskapen är införstådd med en sådan tillfällig tillämpning.”

Jag kan härmed bekräfta att Europeiska gemenskapen godkänner en sådan provisorisk tillämpning.

Högaktningsfullt

På Europeiska gemenskapens vägnar

PROTOKOLL

om fastställande, för perioden 3 augusti 2002–2 augusti 2004, av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och republiken Angolas regering om fiske utanför Angola*Artikel 1*

Från och med den 3 augusti 2002 och två år framåt skall de begränsningar som avses i artikel 2 i avtalet vara följande:

1. Räktrålare: 6 550 bruttoregister-ton per månad i årsgenomsnitt (högst 22 fartyg)

Gemenskapsfartygens fångster får inte överskrida 5 000 ton råkor, varav 30 % tångråkor och 70 % sandråkor.

2. Fartyg för demersalt fiske (trålare, backor/långrev, fast bottengarn): 4 200 bruttoregister-ton per månad i årsgenomsnitt.

Riktat fiske efter *Centrophorus granulosus* är förbjudet.

3. Fiske efter pelagiska arter: 2 fartyg

Denna typ av fiske skall på grund av sin karaktär omfattas av en försöksperiod på sex månader.

4. Vad- eller notfartyg med frysanläggning för fiske efter tonfisk: 15 fartyg

5. Fartyg med flytrev: 18 fartyg

Fiskemöjligheterna kan komma att utökas om gemenskapens fartygsägare är beredda att bidra till att förbättra Angolas fiskerinäring, i vilket fall de båda parterna efter samråd i den gemensamma kommittén tillsammans beslutar om de ytterligare fiskemöjligheterna och den ekonomiska ersättningen.

Artikel 2

Efter försöksperioden för fiske efter pelagiska arter, på grundval av uppnådda resultat och tillgängliga vetenskapliga rön, skall de två parterna inom ramen för den gemensamma kommittén och efter ett möte i den gemensamma vetenskapliga grupp som avses i artikel 6, besluta om fiskemöjligheterna efter pelagiska arter för de återstående åren för detta protokoll och den ekonomiska ersättning som skall betalas för dessa möjligheter.

Artikel 3

1. Den ekonomiska ersättning som föreskrivs i artikel 7 i avtalet fastställs för den period som avses i artikel 1 i detta protokoll till 15 500 000 euro per år (varav 9 975 000 euro per år i ekonomisk ersättning och 5 525 000 euro per år för

de åtgärder som avses i artikel 3 i protokollet), i utbyte mot de fiskemöjligheter som fastställs i artikel 1.

Den ekonomiska ersättningen skall via fiskeri- och miljöministeriet betalas till ett konto som finansministeriet meddelar.

För protokollets första år skall den ekonomiska ersättningen betalas senast den 30 november och för påföljande år senast det datum då protokollet trädde i kraft.

2. Om fartyg säger upp avtalet och om Angolas myndigheter inte godkänner att dessa ersätts med andra fartyg, skall de reducerade fiskemöjligheter som blir följderna för gemenskapen medföra en proportionell justering av den ekonomiska ersättningen enligt föregående punkt.

3. Angola beslutar ensamt om hur denna ersättning skall användas.

Artikel 4

För att säkerställa en utveckling mot hållbart och ansvarsfullt fiske skall de båda parterna till ömsesidig nytta bilda ett partnerskap vars främsta syfte skall vara att uppmuntra till ökade kunskaper om fiske och biologiska resurser, kvalitetskontroll, marknadsföring och största möjliga utbyte av fiskeriprodukter, fiskerikontroll, utveckling av småskaligt fiske, fiskesamhällen, praktik och utbildning.

Den årliga ekonomiska ersättning på 5 525 000 euro som är avsedd för de åtgärder som avses i artikel 3.1 skall fördelas enligt följande:

1. Vetenskapliga och tekniska program för att förbättra kunskaperna om fiske och biologiska resurser i Angolas fiskerizon: 750 000 euro.
2. Program för kvalitetskontroll: 350 000 euro
3. Stödprogram för marknadsföring och för att erhålla största möjliga utbyte av fiskeriprodukter: 250 000 euro
4. Stödprogram för fiskeövervakning: 775 000 euro.
5. Program för utveckling av småskaligt fiske och stöd till fiskesamhällen: 1 150 000 euro
6. Institutionellt stödprogram för fiskeri- och miljöministeriet: 500 000 euro

7. Program för finansiering av fiskeskolor, stipendier, praktikplatser inom olika vetenskapliga, tekniska och ekonomiska områden med anknytning till fiske och deltagande i internationella organisationer, seminarier, symposier och workshops: 1 500 000 euro

8. Program för att främja utveckling av vattenbruk: 250 000 euro

Fiskeri- och miljöministeriet skall fatta beslut om åtgärderna och de respektive belopp som beviljas dessa och hålla Europeiska gemenskapernas kommission informerad.

De årliga beloppen skall ställas till de berörda instansernas förfogande på ett konto som anges av fiskeri- och miljöministeriet, senast den 30 november det första året och därefter på årsdagen för protokollet.

Fiskeri- och miljöministeriet skall tre månader efter årsdagen för protokollet skriftligen informera Europeiska gemenskapernas kommission om genomförandet av protokollet och om uppnådda resultat. Beroende på hur åtgärderna faktiskt genomförs, får Europeiska gemenskapen efter samråd med de angolanska myndigheterna på nytt granska betalningarna i fråga.

Artikel 5

Om villkoren för utnyttjande av fiskeresurserna i Angolas exklusiva ekonomiska zon avsevärt förändras och förhindrar fiskeverksamhet, får Europeiska gemenskapen avbryta utbetalningen av den ekonomiska ersättningen efter överenskommelse mellan de båda parterna.

Artikel 6

Ett gemensamt vetenskapligt möte skall hållas varje år för att se närmare på frågor i samband med en hållbar förvaltning av fiskeresurserna.

Artikel 7

Om gemenskapen inte uppfyller sina betalningsskyldigheter enligt artiklarna 2–4 inom de fastställda tidsfristerna kan avtalet upphävas tills vidare.

Artikel 8

För samtlig verksamhet som bedrivs av fartyg som omfattas av detta protokoll och bilagorna till detta, särskilt när det gäller omlastning och fartygens förbrukning (livsmedel och bränsle), skall Republiken Angolas lagar gälla.

Enligt detta protokoll skall de fiskeriprodukter som fångas av gemenskapsfartyg som fiskar inom ramen för detta avtal anses vara av gemenskapsursprung.

Artikel 9

Detta protokoll träder i kraft när båda parterna har meddelat att respektive godkännandeförfaranden är slutförda.

BILAGA A

VILLKOR FÖR GEMENSKAPSFARTYGENS FISKEVERKSAMHET I ANGOLAS VATTEN

1. Ansökan om licenser och formaliteter vid utfärdande

- 1.1 Europeiska gemenskapernas kommission skall via sin delegation i Angola lämna in en licensansökan per fartyg till Angolas fiskerimyndigheter för varje fartygsägare som önskar bedriva fiske enligt detta avtal. Ansökningarna skall lämnas senast 15 dagar före den önskade giltighetstidens början. Ansökningarna skall göras på blanketter som Angola tillhandahåller för detta ändamål och till vilka en förlaga återfinns i tilläggen 1 och 2. I samband med den första ansökan skall ett måtbrev för det berörda fartyget bifogas. Varje licensansökan skall åtföljas av bevis för att avgiften betalats för licensens giltighetstid.
- 1.2 Enligt detta protokoll skall de fiskeriprodukter som fångas av gemenskapsfartyg som fiskar inom ramen för detta avtal anses vara av gemenskapsursprung.
- 1.3 Varje licens skall utfärdas till ägaren av ett bestämt fartyg. I dokumenterade fall av force majeure skall en licens som utfärdas för ett visst fartyg, på begäran av Europeiska gemenskapernas kommission ersättas av en licens som utfärdas för ett annat liknande gemenskapsfartyg.
- 1.4 Licenserna skall utfärdas av Angolas myndigheter till fartygets befälhavare, i Luandas hamn, efter det att den behöriga myndigheten har inspekterat fartyget.
- 1.5 Europeiska gemenskapernas delegation i Angola skall underrättas om de licenser som Angolas behöriga fiskerimyndigheter har utfärdat.
- 1.6 Licensen skall alltid förvaras ombord. Vad gäller tonfiskfiskefartyg och fartyg med flytrev skall fartyget föras upp på förteckningen över fartyg som har tillstånd att fiska efter det att underrättelsen om Europeiska kommissionens förskottbetalning till de angolanska myndigheterna har tagits emot, och denna förteckning skall sedan överlämnas till de behöriga angolanska myndigheter som övervakar fisket. I avvaktan på den riktiga licensen kan en kopia erhållas via telefax. Denna kopia skall förvaras ombord.
- 1.7 Licenserna skall gälla under ett år.
- 1.8 Varje fartyg skall företrädas av ett ombud som är officiellt bosatt i Angola och godkänt av fiskeri- och miljöministeriet.
- 1.9 Angolas myndigheter skall snarast möjligt meddela vilka bankkonton och valutor som skall användas för betalningar inom ramen för avtalet.

2. Avgifter**2.1 Bestämmelser för räkrälare och fartyg för demersalt fiske**

Avgifterna fastställs till

- 52 euro per bruttoregister-ton och månad för fartyg för räkfiske,
- 220 euro per bruttoregister-ton och år för fartyg för demersalt fiske

2.2 Om avgifterna betalas kvartals- eller halvårsvis skall beloppet ökas med 5 % respektive 3 %.**2.3 Bestämmelser för tonfiskfiskefartyg och fartyg med flytrev**

Avgifterna fastställs till 25 euro per ton som fångas i Angolas fiskezon.

Licenserna skall utfärdas när Angola har betalats ett fast förskott på 4 500 euro per år och vad- eller notfartyg för tonfiskfiske med frysanläggning, motsvarande avgiften för en fångst på 180 ton per år, och ett fast förskott på 2 500 euro per år och fartyg med flytrev, motsvarande avgiften för en fångst på 100 ton per år.

Vid utgången av det första kvartalet året efter det år då fångsterna gjordes, skall Europeiska gemenskapernas kommission göra en slutlig avräkning på fiskeårets avgifter, på grundval av de fångster som rapporterats för varje fartyg och som bekräftats av ett specialiserat vetenskapligt organ i området, exempelvis IRD (Institut de recherche pour le Développement), IEO (Instituto Español de Oceanografía) och IPIMAR (Instituto Português de Investigação Marítima).

Avräkningen skall samtidigt meddelas både de angolanska myndigheterna och fartygsägarna. Fartygsägarna skall senast inom 30 dagar efter underrättelsen om den slutliga avräkningen göra eventuella ytterligare betalningar till ett konto som öppnats hos ett finansinstitut eller annat organ som Angolas myndigheter anvisar.

Om beloppet för den slutliga avräkningen är lägre än förskottsbeloppet enligt ovan, kan fartygsägaren dock inte återfå den överskjutande summan.

3. **Biologisk återhämtningsperiod**

Råkfiske kan varje år komma att omfattas av en biologisk återhämtningsperiod mot bakgrund av resultaten av aktuella vetenskapliga undersökningar. Kommissionen och fartygsägarna skall meddelas om sådana perioder senast tre månader i förväg. Fartygsägarna skall inte vara skyldiga att betala licensavgift under en biologisk återhämtningsperiod.

4. **Bifångster**

De bifångster som räkträlare gör är fartygsägarnas egendom. De tillåts fånga upp till 500 ton krabba per år.

5. **Landningar**

Gemenskapens fartyg för fiske med flytrev och fartyg för tonfiskfiske skall sträva efter att leverera tonfisk till den angolanska konservindustrin i proportion till sin fiskeansträngning i fiskezonen och till ett pris som, på grundval av gällande världsmarknadspriser, skall fastställas genom en överenskommelse mellan fartygsägarna och Angolas fiskerimyndigheter. Beloppet skall betalas i konvertibel valuta.

6. **Kontroll av omlastning och avgående fartyg**

De behöriga angolanska fiskerimyndigheterna skall åtta dagar i förväg underrättas om omlastning, vilken skall äga rum, antingen i Luandabukten eller i Lobitobukten, i närvaro av Angolas tullmyndigheter.

Omlastning skall omfattas av stämpelskatt och tjänsteskick som skall betalas till tullmyndigheterna enligt gällande lagstiftning.

Femton dagar före utgången av varje månad skall en kopia av omlastningsdokumenten för den föregående månaden sändas till inspektions- och kontrollenheten vid fiskeri- och miljöministeriet.

Gemenskapsfartyg som vill lämna Angolas exklusiva ekonomiska zon med sin fångst måste meddela detta minst åtta dagar i förväg och genomgå en tullkontroll i Luandabukten eller Lobitobukten.

7. **Provanter av livsmedel (provanter av fartyg)**

7.1 De gemenskapsfartyg som provianterar livsmedel i Angola skall göra detta enligt gällande lagstiftning och endast använda sig av specialiserade skeppshandlare som är registrerade vid handelsministeriet och etablerade i Angola.

7.2 Om en del eller samtliga livsmedel kommer från något annat land än Angola skall för varje fartyg en förteckning över produkterna skickas in till tullmyndigheterna tillsammans med uppgifter om antal besättningsmän ombord, för bedömning av om de aktuella kvantiteterna är rimliga i förhållande till vad som behövs för konsumtionen ombord. Exporttullar och andra avgifter skall betalas för kvantiteter som anses överskrida en rimlig kvantitet.

7.3 Arbete i samband med provianteringen av fartygen skall omfattas av stämpelskatt och tjänsteskick.

8. **Bunkring av drivmedel (bunkring av fartyg)**

8.1 Med undantag av fartyg för tonfiskfiske skall samtliga fartyg som bedriver fiske i Angolas fiskezon enligt detta avtal beredas möjligheter till införskaflning av drivmedel och vatten i Angola.

8.2 I Angola kan drivmedel endast bunkras i Luanda eller Lobito.

Omlastning av drivmedel från ett tankfartyg eller handelsfartyg i Lobito eller Luanda måste ske under överinseende av tullmyndigheterna och skall omfattas av stämpelskatt och skatter på tjänster.

8.3 Om ett fiskefartyg bunkras utanför territorialvattnen och utanför gränsen på 24 sjömil skall tullmyndigheterna underrättas om kvantiteterna i fråga, fartygets position och namnet på leverantören.

9. Fångstrapporering

9.1 Räktrålare och fartyg för demersalt fiske

- 9.1.1 Räktrålare och fartyg för demersalt fiske skall i slutet av varje fiskeresas skicka in fiskerapporter enligt tilläggen 3 och 4 till Instituto de Investigaçao Marinha (Marina forskningsinstitutet) via Europeiska gemenskapernas delegation.

Vidare skall varje fartyg, via Europeiska gemenskapernas delegation, sända en månatlig fångstrapporering med uppgifter om de mängder som fångats under månaden och de kvantiteter som hölls ombord den sista dagen i månaden till avdelningen för planering, studier och statistik vid fiskeri- och miljöministeriet. Denna rapport måste vara inlämnad senast den fyrtyofemte dagen efter den månad som berörs av rapporten.

Om dessa bestämmelser inte iaktas, förbehåller sig Angola rätten att tillämpa de påföljder som anges i dess gällande lagstiftning.

- 9.1.2 Dessutom skall räktrålare och fartyg för demersalt fiske dagligen rapportera sin geografiska position och föregående dags fångster till radiostationen i Luanda. Radioanropssignalen meddelas fartygsägaren när fiskelicensen utfärdas. Fartyg måste använda alternativa kommunikationsmedel om de inte kan kontakta ovannämnda radiostation.

Fiske- eller handelsfartyg får inte lämna Republiken Angolas territorialvatten utan tillstånd från Direcçao Nacional de Fiscalizaçao (Nationella direktionen för övervakning) vid fiskeri- och miljöministeriet och inte förrän fångsterna ombord kontrollerats.

9.2 Fartyg för fiske efter tonfisk och fartyg med flytrev

Under fiske i Angolas fiskezon skall fartygen var tredje dag ange position och fångstmängd till radiostationen i Luanda. När fartygen seglar in i eller avseglar från Angolas fiskezon, skall de till radiostationen i Luanda ange sin position och den fångstmängd som hålls ombord.

Fartygen måste använda alternativa kommunikationsmedel om de inte kan kontakta ovannämnda radiostation.

På fartygen skall fiskeloggbok föras enligt tillägg 5 för varje fiskeperiod i Angolas fiskezon. Fiskeloggboken måste föras även då man inte gör några fångster.

De perioder som tillbringas utanför angolanska vatten skall betecknas med "Utanför Angolas exklusiva ekonomiska zon" i fiskeloggboken.

Blanketten skall fyllas i läsligt, undertecknas av fartygets befälhavare och via Europeiska gemenskapernas delegation sändas in till nationella inspektions- och kontrollenheten vid fiskeri- och miljöministeriet inom 45 dagar efter det att fiskeresan i angolanska vatten avslutats. Den skall också snarast möjligt insändas till de vetenskapliga institut som anges i 2.2 för handläggning.

Om denna bestämmelse inte iaktas förbehåller sig Angola rätten att tillfälligt upphäva fartygets licens tills de nödvändiga formaliteterna har fullgjorts och att tillämpa påföljder enligt angolansk lagstiftning. Europeiska kommissionens delegation i Angola skall i sådana fall omedelbart informeras.

10. Fiskezoner

- 10.1 Tillgängliga fiskezoner för räktrålare skall omfatta alla vatten som lyder under Republiken Angolas suveränitet eller jurisdiktion norr om 12° 20' och utanför 12 sjömil räknat från baslinjerna.

- 10.2 Tillgängliga fiskezoner för fartyg för demersalt fiske skall omfatta alla vatten som lyder under Angolas suveränitet eller jurisdiktion enligt följande:

— För trålare: området utanför 12 sjömil räknat från baslinjerna och som i norr avgränsas av 13° 00' S och i söder av en linje fem sjömil norr om gränsen mellan Angolas och Namibias exklusiva ekonomiska zoner.

— För fartyg som fiskar med andra slag av fiskeredskap: området utanför 12 sjömil räknat från baslinjerna och som i söder avgränsas av en linje 5 sjömil norr om gränsen mellan Angolas och Namibias exklusiva ekonomiska zoner.

Tillgängliga fiskezoner för vad- eller notfartyg med frysanläggning för fiske efter tonfisk samt för fartyg med flytrev skall omfatta alla vatten som lyder under Angolas suveränitet eller jurisdiktion utanför 12 sjömil räknat från baslinjerna.

11. Pålönstring av besättningsmän

- 11.1 De ägare till andra fiskefartyg än vad- eller notfartyg med frysanläggning för tonfiskfiske och fartyg med flytrev, som fått fiskelicenser utställda enligt detta avtal skall bidra till den praktiska yrkesutbildningen av minst 6 angolanska sjömän ombord på varje fartyg, vilka skall väljas fritt från en förteckning som upprättas av Angolas fiskeri- och miljöministerium.
- 11.2 Om en observatör tas ombord på Angolas begäran, skall denne räknas in bland de sex sjömän som nämns i 11.1.
- 11.3 Fartygsägare från gemenskapen skall eftersträva att öka antalet sjömän och förbättra deras yrkeskompetens.
- 11.4 Lön till sjömän och teknisk personal ombord skall betalas av fartygsägarna enligt överenskommelse om villkor mellan de avtalslutande parterna till ett konto som öppnats hos ett finansinstitut som fiskeri- och miljöministeriet anvisar. Lönerna skall omfatta en livförsäkring med heltäckande försäkringskydd.
- 11.5 Dessutom kommer fiskeri- och miljöministeriet att varje år välja ut 20 sjömän under utbildning för tjänstgöring i maskinrum och på däck och placera ut dessa bland ovannämnda fartyg. Lön till dessa praktikanter skall betalas av fartygsägarna och får uppgå till en tredjedel av en lönen till en erfaren sjöman och måste omfatta en livförsäkring med heltäckande försäkringskydd.
- 11.6 När praktiktjänstgöringen avslutats med tillfredsställande resultat skall befälhavaren underteckna ett dokument som intygar detta, vilket via fartygsägaren eller dennes företrädare, skall skickas in till fiskeri- och miljöministeriet.

12. Vetenskapliga observatörer

- 12.1 Varje fartyg kan uppmanas att ta ombord en vetenskaplig observatör, som utses och avlönas av fiskeri- och miljöministeriet.
- 12.2 Observatören får normalt inte stanna ombord under mer än en fiskeresa.
- 12.3 Den tid observatören tillbringar ombord skall bestämmas av de angolanska myndigheterna, men skall dock normalt inte överstiga den tid som behövs för att utföra arbetsuppgifterna i fråga.
- 12.4 Observatören skall behandlas som en befälsperson ombord.

Observatören skall

- observera fartygens fiskeverksamhet,
- genomföra biologiska provtagningar inom ramen för vetenskapliga program,
- upprätta en förteckning över de fiskeredskap som används,
- kontrollera fiskeloggbokens uppgifter om fångst i Angolas fiskezon,
- meddela fiskeuppgifterna via radiosändare en gång i veckan.

12.5 Under tiden ombord

skall observatören

- vidta alla lämpliga åtgärder för att hans ombordstigning och närvaro ombord på fartyget inte skall avbryta eller hindra fisket,
- respektera egendom och utrustning ombord samt sekretessen för alla de handlingar som tillhör fartyget,
- sammanställa en aktivitetsrapport som skall översändas till de behöriga angolanska myndigheterna.

Villkoren för observatörens ombordstigning skall bestämmas i samråd mellan fartygsägaren eller hans företrädare och myndigheterna i Angola. Observatörens lön och sociala avgifter skall betalas av fiskeri- och miljöministeriet. Fartygsägaren skall genom sin företrädare betala det marina forskningsinstitutet 15 euro per dag som en observatör tillbringat ombord. Om fartygsägaren inte har möjlighet att låta observatören gå ombord och gå iland i en angolansk hamn som avtalats med de angolanska myndigheterna, skall fartygsägaren stå för observatörens alla resekostnader.

Om observatören inte inom tolv timmar efter överenskommen tid befinner sig där han skall gå ombord, skall fartygsägaren automatiskt befrias från sin skyldighet att ta ombord observatören.

13. Inspektion och övervakning

De gemenskapsfartyg som fiskar inom ramen för avtalet skall satellitövervakas enligt protokollet om VMS (satellitbaserat övervakningssystem av fartyg) och utan att det hindrar tillämpningen av tillämplig angolansk lagstiftning.

På begäran av Angolas myndigheter skall gemenskapsfartyg som bedriver fiske enligt villkoren i avtalet tillåta angolanska tjänstemän med ansvar för inspektion och kontroll att komma ombord, och underlätta för dem att utföra sina uppgifter.

Tjänstemännen skall inte uppehålla sig ombord längre tid än nödvändigt för att utföra sina uppgifter.

14. Maskstorlekar

Minsta tillåtna maskstorlek är

- 50 mm för räkfiske,
- 110 mm för demersalt fiske

Vid införande av nya maskstorlekar skall dessa gälla för gemenskapsfartyg från och med den sjätte månaden efter anmälan till Europeiska gemenskapernas kommission.

15. Förfarande vid bordning

15.1 Europeiska kommissionens delegation i Luanda skall inom 48 timmar underrättas om bordning i Angolas fiskezon av fiskefartyg som för någon av medlemsstaternas flagg och som bedriver fiske enligt detta avtal mellan gemenskapen och ett tredjeland, och samtidigt motta en kortfattad rapport om omständigheterna och motiven för bordningen av fartyget.

15.2 Innan eventuella åtgärder vidtas gentemot fartygets befälhavare eller besättning eller någon annan åtgärd riktad mot fartygets last och utrustning utom sådana åtgärder som är nödvändiga för att säkra bevis på en förmodad överträdelse, skall det, när det gäller fartyg med tillstånd att fiska i angolanska vatten, inom 48 timmar efter det att ovan nämnda uppgifter mottagits hållas ett samrådsmöte mellan Europeiska kommissionens delegation, fiskeri- och miljöministeriet och övervakningsmyndigheterna, eventuellt med deltagande av en företrädare för den berörda medlemsstaten.

Under samrådet skall parterna utbyta alla sådana handlingar och uppgifter, särskilt automatiskt registrerade uppgifter om fartygets positioner under fiskeresan fram till bordningen, som kan bidra till att klarlägga de faktiska omständigheterna.

Fartygsägaren eller dennes företrädare skall underrättas om resultatet av mötet och om åtgärder som kan bli följden av bordningen.

15.3 Innan rättsliga förfaranden inleds skall ett försök göras att genom förlikning lösa frågan om den förmodade överträdelsen. Detta förfarande skall avslutas senast tre arbetsdagar efter bordningen.

15.4 Om ärendet inte kan avgöras genom förlikning, skall den behöriga myndigheten, inom 48 timmar efter det att förlikningsförfarandet avslutats och i avvaktan på domstolsbeslutet, inleda rättsliga förfaranden och fastställa en banksäkerhet som skall ställas av fartygsägaren. Beloppet för banksäkerheten får inte överskrida det maximala belopp som tillämpas enligt nationell lagstiftning för den förmodade överträdelsen. Den behöriga myndigheten skall betala tillbaka banksäkerheten till fartygsägaren, så snart den rättsliga myndighetens beslut frikänner befälhavaren för det berörda fartyget.

15.5 Fartyget och dess besättning skall frigges

- antingen när samrådet har avslutats, om resultatet av samrådet medger detta, eller
- så snart de förpliktelser som följer av förlikningen har fullgjorts, eller
- så snart fartygsägaren har ställt banksäkerhet (rättsligt förfarande).

16. **Överträdelse**

Om ett gemenskapsfartyg gör sig skyldigt till överträdelse av angolansk lagstiftning eller bestämmelserna i detta protokoll skall detta omedelbart meddelas till Europeiska kommissionens delegation i Luanda utan att detta påverkar tillämpningen av påföljder enligt relevant lagstiftning.

BILAGA B

VILLKOR FÖR GEMENSKAPSFARTYGENS FISKE EFTER PELAGISKA ARTER I ANGOLAS VATTEN

1. **Ansökan om licenser och formaliteter vid utfärdande**

- 1.1 Europeiska gemenskapernas kommission skall via sin delegation i Angola lämna in en licensansökan per fartyg till Angolas fiskerimyndigheter för varje fartygsägare som önskar bedriva fiske enligt detta avtal. Ansökningarna skall lämnas senast 15 dagar före den önskade giltighetstidens början. Ansökningarna skall göras på de blanketter som Angola tillhandahåller för detta ändamål och till vilka en förlaga återfinns i tillägg 1. I samband med den första ansökan skall ett måtbrev för det berörda fartyget bifogas. Varje licensansökan skall åtföljas av bevis för att avgiften betalats för licensens giltighetstid.

Om licensen förnyas behöver enbart bevis på att avgiften betalats för den aktuella perioden lämnas till de angolanska myndigheterna; övriga dokument som anges ovan skall endast lämnas tillsammans med den första licensansökan eller när fartygets tekniska egenskaper har ändrats.

- 1.2 Licenserna skall vid den första ansökan utfärdas till ägaren av ett bestämt fartyg. I dokumenterade fall av force majeure skall en licens som utfärdas för ett visst fartyg på begäran av Europeiska gemenskapernas kommission ersättas av en licens som utfärdas för ett annat liknande gemenskapsfartyg.
- 1.3 Licenserna skall utfärdas av Angolas myndigheter till fartygets befälhavare, i närmaste hamn, efter det att den behöriga myndigheten har inspekterat fartyget.
- 1.4 Europeiska gemenskapernas delegation i Angola skall underrättas om de licenser som Angolas behöriga fiskerimyndigheter har utfärdat.
- 1.5 Licensen skall alltid förvaras ombord. Så snart underrättelsen om Europeiska kommissionens förskottsbetalning till de angolanska myndigheterna har tagits emot, skall fartyget föras upp på förteckningen över fartyg som har tillstånd att fiska och denna förteckning skall sedan överlämnas till de behöriga angolanska myndigheter som övervakar fisket. I avvaktan på den slutliga licensen kan en kopia erhållas via telefax. Denna kopia skall förvaras ombord.
- 1.6 Licenserna skall gälla under minst en månad och får förnyas.
- 1.7 Varje fartyg skall företrädas av ett ombud som är officiellt bosatt i Angola och godkänt av fiskeri- och miljöministeriet.
- 1.8 De angolanska myndigheterna skall innan detta protokoll träder i kraft meddela vilka bankkonton och valutor som skall användas vid betalning av avgifterna.
- 1.9 Licensen omfattar fiske av makrill, sardinell och taggmakrill. Det är tillåtet med bifångster på högst 10 %.

2. **Avgifter**

Avgiften fastställs till tre euro per bruttoton och månad.

Efter försöksperioden skall villkoren för fiskeverksamheten (skyldighet att ta ombord och sätta i land sjömän) bestämmas genom överenskommelse mellan fartygsägarna och de angolanska myndigheterna, på grundval av resultaten av analysen från försöksperioden.

3. Omlastning

De behöriga angolanska fiskerimyndigheterna skall åtta dagar i förväg underrättas om all omlastning, vilken skall äga rum, antingen i Luandabukten eller i Lobitobukten, i närvaro av Angolas tullmyndigheter.

Omlastning skall omfattas av stämpelskatt och tjänsteskatt som skall betalas till tullmyndigheterna enligt gällande lagstiftning.

Femton dagar före utgången av varje månad skall en kopia av omlastningsdokumenten för den föregående månaden sändas till den nationella inspektions- och kontrollenheten vid fiskeri- och miljöministeriet.

Gemenskapsfartyg som vill lämna Angolas exklusiva ekonomiska zon med sin fångst måste meddela detta minst åtta dagar i förväg och genomgå en tullkontroll i Luandabukten eller Lobitobukten.

4. Proviantering av livsmedel (proviantering av fartyg)

4.1 De gemenskapsfartyg som provianterar livsmedel i Angola skall göra detta enligt gällande lagstiftning och endast använda sig av specialiserade skeppshandlare som är registrerade vid handelsministeriet och etablerade i Angola.

4.2 Om en del eller samtliga livsmedel kommer från något annat land än Angola skall för varje fartyg en förteckning över produkterna skickas in till tullmyndigheterna tillsammans med uppgifter om antal besättningsmän ombord, för bedömning av om de aktuella kvantiteterna är rimliga i förhållande till vad som behövs för konsumtionen ombord. Kvantiteter som överskrider det som anses som rimligt skall omfattas av exporttullar och andra avgifter.

4.3 Arbete i samband med provianteringen av fartygen skall omfattas av stämpelskatt och tjänsteskatt.

5. Bunkring av drivmedel (bunkring av fartyg)

5.1 Med undantag av fartyg för tonfiskfiske skall samtliga fartyg som bedriver fiske i Angolas fiskezon enligt detta avtal beredas möjligheter till införskaffning av drivmedel och vatten i Angola.

5.2 Bunkring av drivmedel i Angola måste ske i Luanda eller i Lobito.

Omlastning av drivmedel från ett tankfartyg eller handelsfartyg i Lobito eller Luanda måste ske under överinseende av tullmyndigheterna och skall omfattas av stämpelskatt och tjänsteskatt.

5.3 Om ett fiskefartyg bunkras utanför territorialvattnen och utanför gränsen på 24 sjömil skall tullmyndigheterna underrättas om kvantiteterna i fråga, fartygets position och namnet på leverantören.

6. Fångstrapporering

6.1 I slutet av varje fiskeresor skall fartyg som fiskar efter pelagiska arter via Europeiska kommissionens delegation till institutet för marinforskning i Luanda sända dagliga fångstrapporier enligt förlagan i tillägg 6.

Vidare skall varje fartyg sända en månatlig rapport med uppgifter om de mängder som fångats under månaden och de mängder som hölls ombord den sista dagen i månaden, till avdelningen för planering, studier och statistik vid fiskeri- och miljöministeriet. Denna rapport måste vara inlämnad senast den fyrtiofemte dagen efter den månad som berörs av rapporten.

6.2 Fiskefartyg får inte lämna Angolas fiskezon utan tillstånd från nationella övervakningsenheten vid fiskeri- och miljöministeriet och inte förrän fångsterna ombord kontrollerats.

Om dessa bestämmelser inte iakttas, förbehåller sig Angola rätten att tillämpa de påföljder som föreskrivs i dess gällande lagstiftning.

7. Fiskezoner

Tillgängliga fiskezoner för fartyg som fiskar efter pelagiska arter skall omfatta alla vatten som lyder under Angolas suveränitet eller jurisdiktion utanför 12 sjömil.

8. Påmönstring av besättningsmän

Fartyg som fiskar efter pelagiska arter under försöksperioden skall inte omfattas av kravet på att påmönstra angolanska sjömän.

9. Vetenskapliga observatörer

- 9.1 Fartyg kan uppmanas att ta ombord en vetenskaplig observatör, som utses och avlönas av fiskeri- och miljöministeriet.

Observatören skall normalt inte stanna ombord under mer än en fiskereses.

- 9.2 Den tid observatören tillbringar ombord skall fastställas av de angolanska myndigheterna, men skall dock normalt inte överstiga den tid som behövs för att utföra arbetsuppgifterna i fråga.

- 9.3 Observatören skall behandlas som en befälsperson ombord.

Observatören skall

- observera fartygens fiskeverksamhet,
- genomföra biologiska provtagningar inom ramen för vetenskapliga program,
- upprätta en förteckning över de fiskeredskap som används,
- kontrollera fiskeloggbokens uppgifter om fångst i Angolas fiskezon,
- meddela fiskeuppgifterna via radiosändare en gång i veckan.

Observatören skall under sin vistelse på fartyget

- vidta alla lämpliga åtgärder för att hans ombordstigning och närvaro ombord på fartyget inte skall avbryta eller hindra fisket,
- respektera egendom och utrustning ombord samt sekretessen för alla de handlingar som tillhör fartyget,
- sammanställa en aktivitetsrapport som skall översändas till de behöriga angolanska myndigheterna.

Villkoren för observatörens ombordstigning skall bestämmas i samråd mellan fartygsägaren eller hans företrädare och myndigheterna i Angola. Observatörens lön och sociala avgifter skall betalas av fiskeri- och miljöministeriet. Fartygsägaren skall genom sin företrädare betala det marina forskningsinstitutet 30 euro per dag som en observatör tillbringat ombord. Om fartygsägaren inte har möjlighet att låta observatören gå ombord och gå i land i en angolansk hamn som avtalats med de Angolas myndigheter, skall fartygsägaren stå för observatörens alla resekostnader.

Om observatören inte inom tolv timmar efter överenskommen tid befinner sig där han skall gå ombord, skall fartygsägaren automatiskt befrias från sin skyldighet att ta ombord observatören.

10. Inspektion och övervakning

De gemenskapsfartyg som fiskar enligt avtalet skall satellitövervakas enligt protokollet om VMS (satellitbaserat övervakningssystem av fartyg) och utan att det hindrar tillämpningen av tillämplig angolansk lagstiftning.

På begäran av Angolas myndigheter skall gemenskapsfartyg som fiskar enligt villkoren i avtalet tillåta angolanska tjänstemän med ansvar för inspektion och kontroll att komma ombord, och underlätta för dem att utföra sina uppgifter.

Tjänstemännen skall inte uppehålla sig ombord längre tid än nödvändigt för att utföra sina uppgifter.

11. Maskstorlekar

Minsta tillåtna maskstorlek är 60 mm.

12. Förfarande vid bordning

- 12.1 Europeiska kommissionens delegation i Luanda skall inom 48 timmar underrättas om bordning i Angolas fiskezon av fiskefartyg som för någon av medlemsstaternas flagg och som bedriver fiske enligt detta avtal, och samtidigt motta en kortfattad rapport om omständigheterna och motiven för bordningen av fartyget.

12.2 Innan eventuella åtgärder vidtas gentemot fartygets befälhavare eller besättning eller någon annan åtgärd riktad mot fartygets last och utrustning utom sådana åtgärder som är nödvändiga för att säkra bevis på en förmodad överträdelse, skall det, när det gäller fartyg med tillstånd att fiska i angolanska vatten, inom 48 timmar efter det att ovannämnda uppgifter mottagits hållas ett samrådsmöte mellan Europeiska kommissionens delegation, fiskeri- och miljöministeriet och övervakningsmyndigheterna, eventuellt med deltagande av en företrädare för den berörda medlemsstaten.

Under samrådet skall parterna utbyta alla sådana handlingar och uppgifter, särskilt automatiskt registrerade uppgifter om fartygets positioner under fiskeresan fram till bordningen, som kan bidra till att klarlägga de faktiska omständigheterna.

Fartygsägaren eller dennes företrädare skall underrättas om resultatet av mötet och om åtgärder som kan bli följden av bordningen.

12.3 Innan rättsliga förfaranden inleds skall ett försök göras att genom förlikning lösa frågan om den förmodade överträdelsen. Detta förfarande skall avslutas senast tre arbetsdagar efter bordningen.

12.4 Om ärendet inte kan avgöras genom förlikning, skall den behöriga myndigheten, inom 48 timmar efter det att förlikningsförfarandet avslutats och i avvaktan på domstolsbeslutet, väcka åtal vid behörig domstol och fastställa en banksäkerhet som skall ställas av fartygsägaren. Beloppet för banksäkerheten får inte överskrida det maximala belopp som tillämpas enligt nationell lagstiftning för den förmodade överträdelsen. Den behöriga myndigheten skall betala tillbaka banksäkerheten till fartygsägaren, så snart den rättsliga myndighetens beslut frikänner befälhavaren för det berörda fartyget.

12.5 Fartyget och dess besättning skall friges

- antingen när samrådet har avslutats, om resultatet av samrådet medger detta, eller
- så snart de förpliktelser som följer av förlikningen har fullgjorts, eller
- så snart fartygsägaren har ställt banksäkerhet (rättsligt förfarande).

Tillägg 1

ANSÖKAN OM LICENS FÖR FISKE EFTER RÅKOR OCH BOTTENLEVANDE ARTER I ANGOLAS VATTEN

DEL A

1. Fartygsägarens namn:
2. Fartygsägarens nationalitet:
3. Fartygsägarens kontorsadress:
.....
.....
4. Kemiska tillsatser som kan komma att användas (benämning och sammansättning):
.....
.....
.....

DEL B

(Fylls i för varje fartyg)

1. Giltighetstid:
2. Fartygets namn:
3. Byggnadsår:
4. Ursprungsflagg:
5. Aktuell flaggstat:
6. Datum då aktuell flagg förvärvades:
7. Förvärvsår:
8. Hamn och registreringsnummer:
9. Typ av fiske:
10. Bruttoton:
11. Radioanropssignal:
12. Största längd (m):
13. Stäv (m):
14. Djupgående (m):
15. Skrovets material:
16. Maskinstyrka:
17. Hastighet (knop):
18. Kylrummets kapacitet:
19. Bränsletankar (i m³):
20. Lastrumskapacitet för fisk (i m³):
21. Skrovets färg:
22. Överbyggnadens färg:

23. Kommunikationsutrustning ombord:

Typ	Fabrikat	Effekt (watt)	Tillverkningsår	Frekvenser	
				Mottagare	Sändare

24. Navigationsutrustning och ekolodsutrustning:

Typ	Fabrikat	Modell	Räckvidd

25. Befälhavarens namn:

26. Befälhavarens nationalitet:

Bifogas:

- tre färgfotografier på fartyget (sett från sidan),
- diagram över och detaljerad beskrivning av använda fiskeredskap,
- dokument som styrker att fartygsägarens företrädare har befogenhet att underteckna denna ansökan.

.....
(Datum för ansökan).....
(Underskrift av fartygsägarens företrädare)

Tillägg 2

ANSÖKAN OM LICENS FÖR FISKE EFTER TONFISK I ANGOLAS VATTEN

DEL A

1. Fartygsägarens namn:
2. Fartygsägarens nationalitet:
3. Fartygsägarens kontorsadress:
-
-

DEL B

(Fylls i för varje fartyg)

1. Giltighetstid:
2. Fartygets namn:
3. Byggnadsår:
4. Ursprungsflagg:
5. Aktuell flaggstat:
6. Datum då aktuell flagg förvärvades:
7. Förvärvsår:
8. Hamn och registreringsnummer:
9. Typ av fiske:
10. Bruttotonnage:
11. Radioanropssignal:
12. Största längd (m):
13. Stäv (m):
14. Djupgående (m):
15. Skrovets material:
16. Maskinstyrka (hk):
17. Hastighet (knop):
18. Hyttkapacitet:
19. Bränsletankar (m³):
20. Lastrumskapacitet för fisk (m³):
21. Fryskapacitet (ton/dygn) och infrysningssystem:
-
22. Skrovets färg:
23. Överbyggnadens färg:

24. Kommunikationsutrustning ombord:

Typ	Fabrikat	Modell	Effekt (watt)	Tillverkningsår	Frekvenser	
					Mottagare	Sändare

25. Navigationsutrustning och ekolodsutrustning:

Typ	Fabrikat	Modell

26. Hjälpfartyg (fylls i för varje fartyg):

26.1 Bruttotonnage:

26.2 Största längd (m):

26.3 Stäv (m):

26.4 Djupgående (m):

26.5 Skrovets material:

26.6 Maskinstyrka (hk):

26.7 Hastighet (knop):

27. Hjälpstrutning för uppspårande av fisk från luften (även sådan som inte installeras ombord):

28. Hemmahamn:

29. Befälhavarens namn:

30. Befälhavarens nationalitet:

Följande skall bifogas:

- tre färgfotografier på fartyget (sett från sidan), på eventuellt hjälpfartyg och eventuell hjälpstrutning för uppspårande av fisk från luften,
- illustration och detaljerad beskrivning av använda fiskeredskap,
- dokument som styrker att fartygsägarens företrädare har befogenhet att underteckna denna ansökan.

.....
(Datum för ansökan).....
(Underskrift av fartygsägarens företrädare)

Tillägg 3.2

UPPGIFTER OM FISKERESA

Radioanropssignal (1)	
Registreringsnummer (2)	
Fartygets namn (3)	
Nationalitet (4)	
Fartygsägare (5)	

Datum	Avsegling (6)	Ankomst (7)
Hamn		
Befälhavarens namn och underskrift (8)		

FISKEREDSKAP (ange typ och dimensioner) (9)

Redskap	Överteln (m) (g)	Underkeln (m)	Maskstorlek i lyftet (mm)
Bottentrål (a)			
Flyttrål (b)			
Räktrål (c)			
Vad/not (d)		Djup (m)	
Backa/långrev (e)	Längd (m)	Antal krokar	
Nät/grimgarn (f)	Längd (m)	Djup (m)	
Annat (specificera)			

VIKTIGASTE MÅLARTER (ange namn eller nummer) (10)

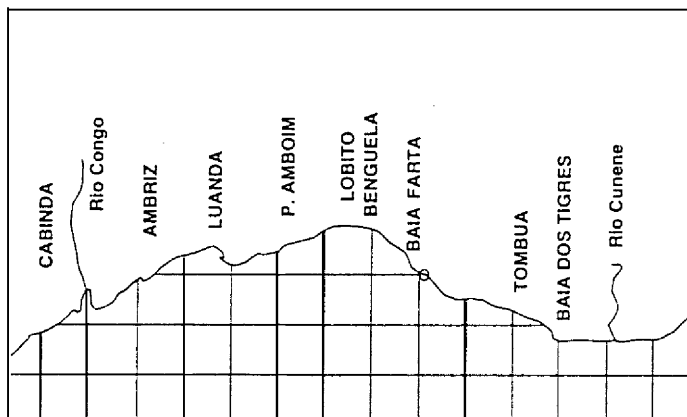
--	--

Ange totalt antal fiskedagar i varje fält i vidstående diagram (11)

--	--

TOTAL FÅNGST (kg) (den totala vikten för all fisk ombord) (12)

--	--

Tillägg 4.2

UPPGIFTER OM FISKERESA

Radioanropssignal (1)
Registreringsnummer (2)
Fartygets namn (3)
Nationalitet (4)
Fartygsägare (5)

Avesgling (6)		Ankomst (7)
Datum		
Hamn		
Befälhavarens namn och underskrift (8)		

FISKERESKAP (ange typ och dimensioner) (9)

Redskap	Överteln (m) (g)	Underteln (m)	Maskstorlek i lyftet (mm)
Bottentrål (a)			
Flyttrål (b)			
Räktrål (c)			
Vad/not (d)		Djup (m)	
Backa/långrev (e)	Längd (m)	Antal använda krokar	
Nät/grimgarn (f)	Längd (m)	Djup (m)	
Annat (specificera)			

VIKTIGASTE MÅLARTER (ange namn eller nummer) (10)

--	--

Ange totalt antal fiskedagar i varje fält i vidstående diagram (11)

--	--

TOTAL FÅNGST (kg) (den totala vikten för all fisk ombord) (12)

--	--

